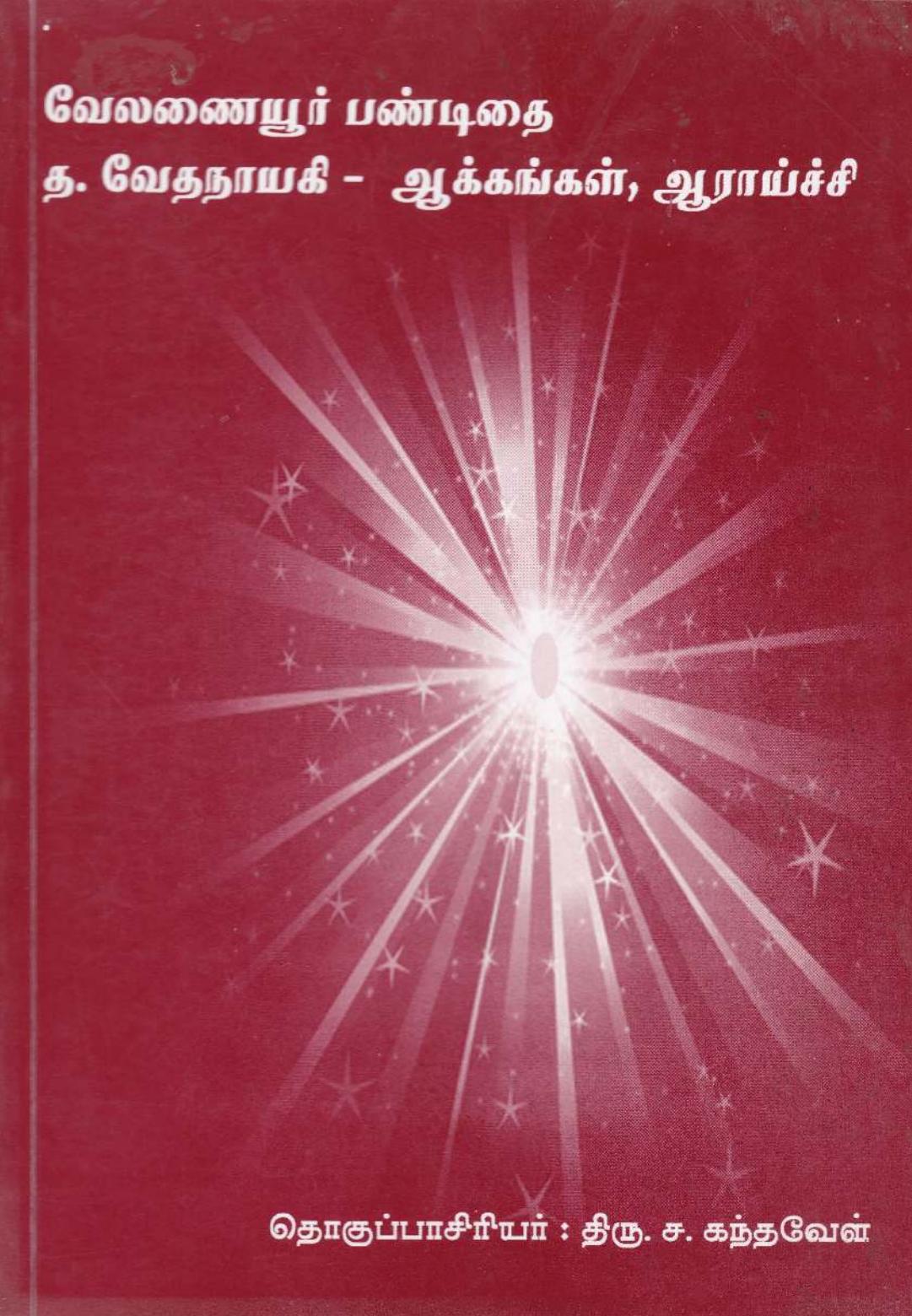

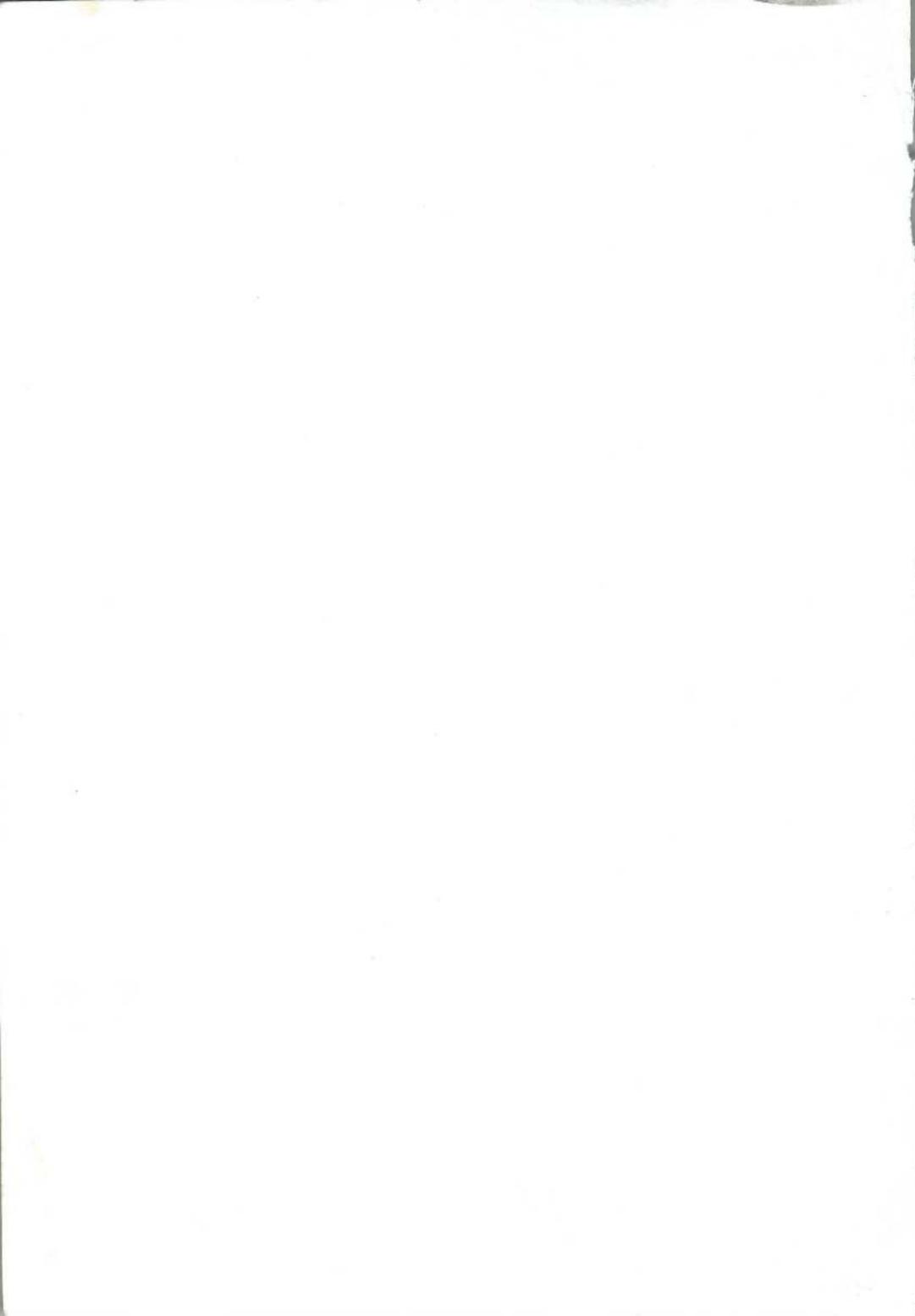
வெல்லையூர் பண்டிதை

த. வெதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

தொகுப்பாசிரியர் : திரு. ச. கந்தவேல்

வேலகண்டிர் பண்டிதத்
த.வெதநாயகி- ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

வேலகண்டிர் பண்டிதத்

த.வெதநாயகி- ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

சுரவனமுத்து கந்தவேள்

தலைப்பு: வேவலனை பண்டிதந் த. வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

ஆய்வு: திருமதி சுதர்சினி யசோதாஸ் (BA)

தொகுப்பாசிரியர்: திரு. ச. கந்தவேள்

முதற் பதிப்பு: நந்தன, ஆவணி 18 (2012 Sept 15)

பதிப்புரிமை: த. வேதநாயகி நூற்றாண்டு விழாக் குழு

பக்கங்கள்: xxxii + 272

பிரதிகள்: 600 BOOK COST ₹. 450/-

விலை: ₹ 450/- S/A No. 1114020
BOC JAFFNA 005

கணினி வடிவமைப்பு: பாரதி பதிப்பகம்,
இல.430, கே.கே.எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ISBN NO: 978-955-54772-0-8

காணிக்கை

'பண்டிகைத் த. வேதநாயகியின் ஆக்கங்கள்'
என்ற இந்நால், வேலைணை மேற்கூர் முமீமான் சதாசிவம் சரவணமுத்து
சரவணையூர் முநிமதி சிவகாமியம்மை சரவணமுத்து ஆசிய
எமது பெற்றோர் நினைவினைப் போற்றி அவர்களுக்கு காணிக்கையாக்கி,
இந்நாலின் மறுபதிப்பு உரித்தினை வேலைணை மேற்கு பெரியடுமெ் மகா
கணபதியின்கையார் கோவிலுக்கு வழங்குகிறோம்.

எல்லார்க்கும் நன்றி.

சரவணமுத்து கந்தவேள்

உள்ளடக்கம்

முகவரை	V
அன்புரை	xvii
அணிந்துரை	xxii
நயப்புரை	xxvii
என்னுரை	xxix
பண்டிதத் தம்பு வேதநாயகி அவர்களின் சமய தத்துவப் பணிகள் - ஒரு ஆய்வு	01
வேலணை பண்டிதத் தம்பு வேதநாயகியின் ஆக்கங்கள்	57
பின்னிணைப்பு - I	161
பின்னிணைப்பு - II	197
Synopsis	256
Time Chart (பிரமுகர்களின் பெயர், தோற்றம், மறைவு)	272
வம்சாவழி	
வேலணைத்தீவு வரைபடங்கள்	

பண்டித தம்பு வெதநாயகி

முகவரை

1942 மார்கழியில் அகில இலங்கைதியில் ஸ்ரீமண ஜயந்தி கொண்டாட கொழும்பு ரமணபக்தர்கள் ஏற்பாடு செய்தனர். கரம்பன் குலசபாநாதன் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றார். திடீரென, அவர் இந்திய யாத்திரைக்குச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று பரிகாரியார் சுப்பிரமணியம் சந்தரம்பிள்ளைக்கு, விழாவை ஒருக்கறையும் இன்றிக் கொண்டாடும்படி கடிதம் எழுதினார் சபாநாதன். பரிகாரியார் மேல்வகுப்புகளில் படித்த தமது மருமகன் போன்றோரை அழைத்து எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யும் படிகூறினார். கொழும்பு அன்பர்கள் ஒருவிதிசெய்தார்கள்: ரமணமகரிஷி யைக் நேரில்கண்டு தரிசித்தவர்கள் மட்டும் தான் ஜயந்தி விழாவில் பேசலாம். நான் நயினாதீவு க.இராமச்சந்திரன் ரமண சரணா நந்தன் என்ற புனை பெயரில் எழுதிய “ஸ்ரீமணமகரிஷிகளின் அவதார மகிமையும் சந்திதான பெருமையும்” என்ற கையேடு ஒன்றை வாசித் திருந்தேன். அதைவைத்துக் கொண்டும், பாரத்வாஜி முகவைக் கண்ண முருகனார், சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியாரின் பாடல்களை வைத்தும் பேச ஆவல் கொண்டேன். ஆனால் கொழும்புத் தடை என் வாயை அடைத்தது.

இந்திய யாத்திரை செய்தவர்கள் கரம்பனில் யார் இருக்கிறார்கள் என்ற தேடல் பண்டிதர் தியாகராசபிள்ளையைச் சுட்டிக் காட்டியது. அவரிடம் சென்று, பேசும்படி கேட்டோம் அவர் சம்மதித்தார். கொழும்பு உயர் பதவி வகித்த சமய அன்பர்கள் முழுப்பேரும் மேடையில் இருந்தனர். காரைநகர் அப்புக்காத்து நடராசா (பின்னாளில் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதி, புகையிரத்த் தினைக்களத்தில் பிரதம கணக்காளர் நயினை க. இராமச்சந்திரா, வேறு பலர். நிகழ்ச்சிகள் முருகமூர்த்தி கோவில்லடியில் தொடங்கின. ஊர்வலம் பாடசாலை மண்டபத்தை அடையச் சுற்று

தாமதமாயிற்று கிராமத்தின் சார்பில் பண்டிதர் தியாகராசபிள்ளை பேசி னார். மகரிஷியின் பெருமை, திருவண்ணாமலை மகிழ்ச்சியில் நன்றாகத் தான் பேசினார். இளைஞர் மிகுக்கு மகாதேவ சுவாமிகளின் உறவினர், சைவமரபு தந்த குடும்பப் பெருமை எல்லாம் சேர்ந்து அவர் பேச்சின் முடிவில் ஒருகுண்டைப் போட்டு விட்டார்.

ஆசிரமச் சூழல், தியானம் ஒன்றிலும் குறைவில்லை ஆனால், மகரிஷியின் தம்பி, காவிகட்டிய நிரஞ்ஜனானந்த சுவாமி ஆசிரமத்தின் சுவாதிகாரி என்றபெயருடன் கருமங்களை நிர்வகிப்பவர் மட்டும்தான், அந்தச் சூழலில் ஒரு இடைஞ்சல் என்று முடித்தார்.

என்னதான் குடும்பப் பெருமை இருந்தாலும் இளம் பண்டிதருக்கு இந்தப் பெரிய அகில இலங்கைப் பெரியவர்கள் இருந்த சமூகத்தில் இப்படித்துணிந்து பேச எப்படி ஆற்றல் வந்தது? இந்த விசாரணை அவருடன் நெருங்கிப் பழக வைத்தது.

அவர் தந்தையாரிடம் படித்து, பின் வேலணை சரஸ்வதி வித்தியா சாலையில் இ. மருதையனார் காலத்தில் பாடசாலைக் கல்வியை முடித்தார். அங்கு போகும் வழியில் உறவினரான பண்டிதை வேதம்மாவிடம் கல்வி சார் உசாவலில் இன்புற்றுத் தம் கல்விக்கு நல்லபசளையிட்டார் என்பதை அறிந்தேன்.

1948 இல் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிப் புகுழுகப் பரீட்சைக்கு இரு மொழியிலும் தோற்றினேன். ஆங்கில பரீட்சைசமூழிடவு முதலில் வெளி வந்தது, மஹரகம சென்று, 1949 - 50 ஈராண்டுப் பயிற்சியை நிறைவு செய்தேன். தமிழ்ப்பரீட்சைசமூழிடவு ஒருமாதம் சென்றுதான் பிரசரமாயிற்று. அதில் நான் இரண்டாம் நிலையில் தேறினேன். முதலிடம் ஒட்டுசுட்டான் சந்திரசேகரம் (பின்னர் பண்டிதமனியின் உறவினர் குடும்பத்தில் மணம் செய்தவர்). அந்தமுறை என்னுடன் தேறிய அளவெட்டி ச. பரநிருப சிங்கம் என்னுடன் பயிற்சிபெற்றபோது, அவர் தமையன் சின்னத்துரை திருநெல் வேலி சைவாசாரிய கலாசாலைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

அதே அணியில் உரும்பிராய் ச. பஞ்சாட்சரமும், வேலணை த. வேதநாயகியும் தேர்வுற்றுப்பயிற்சிபெறுவதாக அறிந்தேன். தேர்வு சித்தி அரைமாதம் முந்திவந்திருந்தால், நானும் வேதநாயகியுடன் உபஅதிபர் கலாசாலை, பண்டிதர் சி.கணபதிப்பிள்ளையுடன் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றிருக்க முடியும். எனது உறவினர் கரம்பன் சி.கமலம்மா

நல்லூர் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றபின், முத்துத்தம்பி வித்தியாலய ஆசிரியர் குழாத்தில் சேர்ந்தார். அக்காலத்தில் பண்டிகைமேற்கூர் வழக்கப்படி, சைவாசாரம் பேணி தாமே மாணவர் விடுதியில் சமைத்து உண்டதாக அறிந்தேன். மகரகம் ஆசிரிய கலாசாலையார் 10 நாள் தீவுச் சுற்றுலாவை மேற்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்தனர். திருநெல்வேலியில் அப்பெரிய குழுமத்துக்கு விருந்து உபசாரம் நடந்தது. அதில் உபஅதிபர், வேதநாயகி போன்றார் பழங்கள் மட்டும் சாப்பிட்டதாக அறிந்தேன்.

1951 பங்குனி மாதம் சி. கணபதிப்பிள்ளையின் தொடர்பை நாடி னேன். வெகு விரைவில் இதற்கு முந்திய ஆண்டு பயிற்சிபெற்ற மாணவர்கள் பற்றி எல்லாம் சி. க பேசினார். வேதநாயகி தமிழிடம் சமயம் சார்ந்த கடுமையான வினாக்களைக் கேட்டதாயும், தான் அவற்றுக் கெல்லாம் விடைகூற வல்லவர் உபஅதிபர் கைலாசபதி ஒருவரே என்றாலும், அவரை ஒய்வுநேரங் களில் அணுகி, உசாவி ஜெயங்களைத் தீர்க்கலாம் என்று ஆற்றுப்படுத்திவிட்ட தாயும் எனக்குக் கூறினார். பண்டிகை 1936 “ஆழகேசரி” ஆண்டுமடவில் எழுதிய “தமிழ் நாடுவிழைவூரம் தகைசால் மெல்லியல்” என்ற கட்டுரை யின் சில தொடர்களை தம் நினைவி விருந்து எடுத்துச் சொன்னார். அழகியவை எனத் தம் மனதில் பதித்த தொடர்களைப் பயன்படுத்தித் தன் நடையை விருத்தி செய்வது “இமிற் ரேஷன்” (காக்காய்ப் பொன்) கொண்டு துவங்கச் செய்வது என்பது அவர் கருத்தாயிருந்தது போலும்.

உபஅதிபர் கூற உடனுக்குடன் எழுதிவைத்த கொப்பிகளின் சாரத்தை எனக்குச் சி.க படித்துக்காட்டியபோது, அங்கு வே. பெ. என்ற பக்கக் குறிப் புடன் சிலமுக்கிய விடயங்கள் இருந்தன. அதைப்பற்றி பண்டிதமணி யிடம் விசாரித்தபோது, உபஅதிபர் தேவையில்லாமல் ஒருவருடைய பெயரைக் கேட்பதில்லை என்றாலும், அம்மாணவி வேலணை மேற்குச் சைவக் குடும்பம் என்ற விடயம் காதில் விழுந்தபடியால் அச்சுட்டு மூலம் தாம் கூறியவரைக் குறிப்பிட்டதாயும் சி.க. சொன்னார்.

அராலிதுரைரத்தினம் ஆசிரியர், சரப்பலாவடி கால நண்பரான அச்சு வேலி மு.வைத்திலிங்கம் போன்ற பழவடியாருக்கு முதன்முதலில் கூறிய அரிய விடயங்களைப் போன்ற அதிவிசேட கருத்துகளை வேலணைப் பெண்ணுக்கு முதன்முதல் கூறும் தூய எழுச்சி தம் உள்ளத்தில் எழுந்ததை உப அதிபர் குறித்திருப்பது, அவருடைய ‘கேட்கும் தகைமை’யைப்

புலப்படுத்தும் எனநம்பினேன். அதனால் 1956-1957 இல், திருநெல் வேலியின் பண்டிதமணியின் சைவசித்தாந்த வகுப்பால் படித்த காலத்தில் எனக்குச் சிலமாதம் ஆசிரியராயிருந்த ச.சிதம்பரப்பிள்ளையுடன் நெருங் கிப் பழகவும், வேதநாயகி அம்மாவின் ஆழந்த கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும் வாய்ப்புகிணைத்தது.

1967 இல் என் மனைவியின் நோய்க்கு வைத்தியம் செய்ய ஆணைப் பந்தி தனியார் மருத்துவ மனையில் தங்கியிருந்த போது, சிதம்பரப்பிள்ளை மேல் வீட்டில் சிலநாட்கள் மருத்துவத்தின் பொருட்டு இருந்தார். ஒரு நிமிடத்தையும் வீணாக்காது இராமகிருஷ்ணமிஷனின் 'அண்ணா' சப்பிர மணிய ஜூயர் பதிப்பாகிய ஸ்ரீருத்திரத்தை படித்தார். அச்சிட்டவரிகளுக் கிணையில் 'றோஸ்' மையில் எழுதிய நீண்டகுறிப்புகள், மேலதிக விளக் கங்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்தார். 'குஞ்சியம்மாவுடன் சேர்ந்து படித்த போது எழுதியவை, மீட்டல் செய்கிறேன்' என்றார். இருவரது சமயப் படிப்பில் எனக்குப் பெரும்மதிப்பு அதியற்புத மரியாதை, உண்டா யிருந்து நான் B. A பட்டத்துக்கு வடமொழியை ஒரு பாடமாகப் படித் தவன். சம்ஸ்கிருத M. A பாட நூல்களையும் கற்றுத் துழாவியவன் என்ற கர்வம் எங்கோ பறந்துவிட்டது.

பட்டப்படிப்பு போன்ற கடின வேலைகள் குறைந்து, வீட்டில் சௌக் கியமும் நிலை பெற்றபடியால், வேலையைப் பக்கம் போகும் போதெல் ஸாம் அம்மாவைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன். தொன்னால்கள் மட்டுமன்றி, மஞ்சரி, கலைமகள், போன்ற நவீன இலக்கிய ஏடுகளும் படித்து, பேணாவால், கீறிட்டு, முக்கிய கருத்துகளை மனத்துள் வாங்கி படித்திருக்கும் அழகை அவதானித்தேன். நான் பலவிடயங்களில் நுனிப்புல் மேய்வன். அவர்கள் தமக்கு உவப்பான கருத்துகளை கோட்டு அவதானித்து, மனத்தில் இருந்தி 'அண்மை, ஆவே' என்ற நன் னாற் குத்திரங் கூறும் நன்மாணாக்கராய்த் திகழ்ந்தனர். நான் நவீன இலக்கியம், கதை, நாவல், விமர்சனம் என்று மனத்தைக் குப்பைகளைச் சொட்டி நிரப்பியவன். அவர்களோ அன்னம்போல, நீரை நீக்கி, பாலை மட்டும் பருகிச் சுவைத்துப் பயணமையும் பாங்கினர். நான் சமய, உயர் தமிழறிவில் ஏன்முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்பது விளங்கியது. இராமாநுஜர் தமக்கு ஐந்து ஆசிரியர் உண்டு என்று சொல்வது போல, நானும் இவர்களை என்மாணசீக் ஆசிரியர்களாக வரித்துக் கொண்டேன்.

பண்டிதை ஆசிரிய பயிற்சிக்கு நடுவையதில் செல்லத் தீர்மானித்தது ஏன்? அக்கால ஆங்கில ஏகாதிபத்திய சிந்தனையில் ஆரம்பபாடசாலை விடுகைத்தராதரப் பத்திரம் (8 ஆம் வகுப்பு) பெற்ற ஒருவரும் 25,30 தமிழ் தொன்றால்கள் படித்தவரும் ஆசிரிய உலகில் சமமானவரே. ஆசிரியத் தராதரப்பத்திரம் பெறாத (Non - Certificated teacher)வர் அரிவரி, முதலாம் வகுப்பிற் படிப்பிக்கத் தகுதியானவர். ஆசிரியதராதரப்பத்திரம் பெற்றவர் (ஆங்கிலம் வேறு, தமிழ்வேறு) அடுத்த கட்டடத்தில் மதிக்கப்படுவார். ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி சென்று இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டு பயிற்சி பெற்றோர் மதிப்பு மேலும் உயர்ந்தது. வேதம்மாவிடம் படித்து மேற்கூறிய சகலதராதரப் பத்திரங்களும் பெற்றவர்கள் பள்ளிக் கூடத்திலும் அயலிலும் ஆசிரியர்களாகத் திகழ்ந்தனர். அரசாங்கம் எவ் வயதினராயினும் ஆசிரிய பயிற்சி பெறாதவர்கள் இனிவேண்டப்படார்; எப்படியும் பயிற்சிபெற்றே ஆகவேண்டும் என்ற நியதியை வகுத்தது. உறவினரும் இவரது பள்ளி மனைஜரும் இவரைப் பயிற்சிக்கு அனுப்ப எத்துணையும் உதவி செய்யவில்லை. தொடர்ந்து ஆசிரியராயிருப்பதானால் பயிற்சிக்குப் போயே ஆதல்வேண்டும்.

இவரது சைவாசாரம் விடுதியில் வாழ்ந்து பயிற்சி பெற்றதையாயிருந்தது. நல்லூர், கொழும்புத்துறை பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இவர் வசித்துப் பயிற்சிபெற ஏற்றன அல்ல. சைவாசிரிய கலாசாலை மட்டுமே. ஓரளவுக்கு விதிகளைத் தளர்த்தி இவருக்கு இடம் அளிக்கும். சமயற் கூடத்துக்கு அருகில் ஒரு புறமாக இவர்தனியே சமைத்து உண்ண வசதி செய்துதரப்பட்டது. தமது 37 ஆம் வயதில் திருநெல்வேலியில் பயிற்சி பெற்ற தொடங்கினார்.

ஆசிரியப் பயிற்சி பெறுவதற்கு மற்றொரு உட்காரணமும் இருந்தது. அக்காலத்தில் பண்டிதர் (மட்டுவில்) சி. கணபதிப்பிள்ளை புகழ் ஏணி யின் வெகு வேகமாக ஏற்றிக்கொண்டிருந்தார். (1926 இல் மதுரைப் பண்டிதரானார்). ஆசிரியப் பயிற்சி குடிசைகளில் நிகழ்ந்ததாயினும் இலங்கையில் வேறு எங்கும் இல்லாத அளவு உச்சப் புகழ்பெற்ற முழுமூர்த்திகள் அங்கு அதிபர், உப அதிபர், தமிழ் விரிவுரையாளர் என்ற நிலையில் இருந்து புகழ்பூத்த ஆசிரிய பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கி வந்தனர். அவர்களிடம் படித்தல் மூலமாக, 'நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே' என்ற ஒளவை வாசகத்துக்கு உருவளிக்கலாம், பிறந்ததன் பயனை

அனுபவிக்கலாம் என்ற எண்ணமும் பண்டிதத்தைக்கு வந்திருக்கவேண்டும். சிறுகிளைந்திபோல ஒருகிராமத்து மூலையில் இராமல், பெருந்தி ஓட்டத்தில் கலந்துவிட அவர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

அக்காலத்தில் ஆசாரம்மிக்க குடும்பங்கள் உள்ள இடங்களில் மட்டுமே மணத்தொடர்பு ஏற்படும். மட்டுவில், மீசாலை, (புற்றடி) வட்டுக் கோட்டை போன்ற இடங்களில் வசித்த சைவக் குடும்பங்களே மண வினைத் தொடர்பு கொண்டு இருந்தன. அந்த முறையில் வேலனை, மட்டுவில் பண்டித குடும்பங்களில் மணப்பேச்சும் காற்றில் மிதந்திருக்கலாம் (இது பண்டித மணிபேச்சுவாக்கில் சொன்னவற்றைக் கொண்டு எனது உளகம்)

மேலே குறிப்பிட்டது போல, சி.க நீங்கள் தேடும் பொருள் என்னிடம் இல்லை. நூற் கல்வியூடாக ஞானம்பெற முடியாது. ஞானக் குன்று போல நம்முன் அமர்ந்திருக்கும் உபஅதிபரிடம் போனால் உங்கள் விருப்பம் நிறைவேறலாம் என்று ஆற்றுப்படுத்திவிட்டார்.

மத்தியான வேளை உபஅதிபர் மதிய உணவு முடிந்து, ஆசிரியர் அறையிலுள்ள சாம்மணைக்கதிரையில் படுத்திருப்பார். கண்மூடியிருக்கும், ஆனால் அறிதுயில் போன்றதொருநிலை. அவர் அகம் அதி திவிரவிழிப்பு நிலையில் உள்ளது என்பதற்குச் சான்றாக, அவரது பெருவிரல், மோதிர விரவில் உள்ள மோதிரத்தை வேகமாக உருட்டிக் கொண்டிருக்கும், அப்படியான சமயத்தில்தான் பண்டிதமணி. விரைவில் தன் உணவை முடித்துக் கொண்டு, அவருக்குப் பக்கத்தில் அமர்வார். அவர் பேசத் தொடங்குவார். எவ்வளவு வேகமாக எழுத முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாக சி. க. எழுதுவார். இடையில் ஓரிரு சொற்கள் தவறினால் இடைவெளி விடுவார். இரவு வாசித்து நிரப்புவார். அல்லதுபலமுறை வாசிக்கும் போது, நினைவுக்கு வருபவற்றைக் குறிப்பார். அவர் போகாத சமயம் பார்த்து, பண்டிதை தம் வகுப்பறையிலிருந்து, அவதானித்துவிட்டு, உப அதிபர் சன்னதியில் போய் நிற்பார்; அவர் விழித்து நோக்கி, இருக்கச் சொன்னபின் இருப்பார். இவருடைய மனப்பக்குவத்துக்கு ஏற்ப, தம் உள்ளத்தில் தோன்றும் விட யத்தைக் கூறுவார். அப்படிக்கூறிய புதுவிடயம் பற்றிய குறிப்பு மெளன்தவழுவிவர் வாழ்வும் சிந்தனையும், அளவெட்டி பதிப்பில் (2002) வருகிறது. (ஆம் பதிப்பு, 2012, பக் 54, 60, 61)

“புத்திவிருத்தியில் ஒவ்வோர் அம்சந்தான் ஒவ்வொருவருக்குச் சொல்லக்கூடியதாக இருந்தது.

நாகரிகம்:- வே. பெ. என்ற குறிப்பு வருகிறது.

பொ. கைலாசபதியவர்கள் எல்லா நூல் ஆய்வாளர்போல, தர்மார்த்த காம மோட்டச்சத்திலிருந்தே தமது புத்திவிருத்திக் கட்டமைப்பை ஆரம்பித்தார். ஆனால் சிலசந்தர்ப்பவசத்தால், தமது குரு இரத்தினசபாபதி உபாத்தி யாயர் கொல்லங்கலட்டி வைரவியாரைப்பற்றி சுற்று உயர் அபிப்பிராயம் கொண்டு, தம்மிடம் திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பியதிலிருந்து, ஆட்களை அவதானப்பதில் மேலும் கூர்மையான நோக்கு எய்தினார். அதன் பின்னரே தர்மத்துக்குக் கீழேயும் மனிதர் இருக்கின்றனர், சிலசாதனை களால் சிலதிறமைகள் வாய்க்கலாம். அவை ஆளின் சரியான நிலையைச் சுட்டிக் காட்டாது; என்றவிடயம் விளங்கியது. பின்னரே தர்மத்துக்குக் கீழே, தர்ம அங்கமாகவும், ஒன்பது நிலைகள் உண்டு என்ற விடயம் வெளித்தது. அவற்றை வகுத்தபோது, புத்திவிருத்தியில் கேவலக்கிடை முதல் பண்பாடு வரை ஒன்பது தளங்கள் (பூமிகள்) உண்டு எனக் கண்டார். அந்த எண்ணம் உள்ளத்தே ஊடாடிக் கொண்டிருந்த போது, ஒன்பதையும் ஒரேநிமிடத்தில் வகுத்து வைத்தார் அல்லர். உள்ளொளிதுண்ட,

“புத்திவிருத்தியில் ஒவ்வோர் அம்சந்தான் ஒவ்வொருவருக்கும் சொல்லக் கூடியதாயிருந்தது என்றவிடயத்தைக்கூறியதுடன், அதனைக் கூறிய சுற்பாத்திரத்தையும் உடனே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாகரிகம் - வே. பெ

இவர் தம்மிடம் ஆராமையுடன் வேதநாயகி அமர்ந்திருந்த சமயத்தில் தான் தனக்கு நாகரிகம் என்ற ஏழாம் தளம்பற்றிய தோற்றம் உள்ளே எழுந்ததாம்.

நல்லார்வம் ஆறாம்தளம் (கிறிஸ்தவ கவிசேஷ்காரர், காந்தி, விவே காந்தர், புத்தர், சிவஞானமுனிவர் போன்ற போதகர்களுக்குரிய தளம்) அதன் தன்மைகளைச் சொல்லும்போது, நாகரிகம் என்ற தளம் வேறா எது உயர்ந்தது எனப் பிரிந்து தெரிந்ததாம். அக்காலத்தில் தம்முடன் பழகும் அன்பர்களின் உள்ளே நிகழும் மாற்றங்களை அவர் அக்க கண்ணால் நோக்கியுள்ளார். பண்டிதை கலைஞானம் என்ற நான்காம் தளத்தில் நின்றவர்; பொது விவேகம் என்ற ஐந்தாம் தளத்திற்கு ஏறிய புத்திவிருத்தி உயர்வை நோக்கியுள்ளார். அந்த ஐந்தாம் தளத்தில்

உள்ளவகுப்புகள் நான்கு. பண்டிதை, கொல்லங்கலட்டி வைரவியார், இராமகிருஷ்ணர் ஆகியோர் முதலாம் வகுப்பினர். ஐந்து இடம் கீழே இறங்குவர். மேலேயும் ஐந்து இடம் எட்டி நோக்குவார். பன்பாடு நன்றாக எட்டும். அதனால் பண்டிதை நாவலர்பால் மிக்க பக்தி வைத்திருந்தார். அதுவெறும் அபிமானம் அன்று அவர்நிலையை விளங்கி, வைத்த பக்தி.

இப்படி பொ. கெ. பண்டிதமணியை சர்ப்பலாவடி நட்புத் தொடங்கி அவதானித்தவர். ஆகையால் அவர் 1943 அளவில் தொய்வு காரணமாக, திக்கம் நால்வர் கோவில் சு.சி.விபாதசுந்தரம் சரியைத் தொண்டு செய்த கோவிற் குழலில், மட்டுவில் ம.க.வே.நடராசா அவர்களின் ஏற்பாட்டின்படி தங்கியிருந்த போது திகழ்ந்த அகமாற்றத்தைக் கவனித்துள்ளார். கலைஞரானம் என்ற நான்காம் தளத்திலிருந்து ஒருபடி மேலே ஏறி, பொது விவேகம் என்ற ஐந்தாம் தளத்துக்கு உயர்ந்தார். அதாவது ஷேக்ஸ்பியர், கான்ற், ஹேகெல் போன்ற மேனாட்டு அறிஞர் நிலையிலிருந்து, சோக் கிறற்றீஸ் பிளேஸ்ட்ரோ போன்ற கிரேக்க சிந்தனையாளரின் நிலைக்கு உயர்ந்தார்.

“சுட்சுட்டரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துண்பம் சுட்சுட் நோக்கிற பலர்க்கு” (குறள் 267) என்றபடி நெருப்புசுட்சுட் பொன்மாசு நீங்கி ஒளி வீசுவதுபோல, ஆன்மாவும் தவம் என்ற நெருப்பில் வாட்டப்பட்டு, அழுக்கு நீங்கி, மேலும் அதிக ஒளியை வெளிப்படுத்தும். அக்காலத்தில் தான் அனுபவித்த உடற்பினியின் கொடுமையை பண்டிதமணி முதுமையில் ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். உலகியல் விவகாரங்களில் தாக்குண்டு கையறுநிலை எய்திய நிலையில் நண்பர் நடராசாவின் விருப்பப்படி திக்கம் சென்றேன். கடற்காற்று பயங்கரமாய் முகத்தில் அடிக்கவும், உள்ளே கவசப்பை இறுக்கமுற்று ஒருதுளிகாற்றுக் கூட உள்ளேபுகாத உணர்வுடன், ‘இப்போது ஒருதுளிகாற்றை உள்ளேதருபவர்களுக்கு எனது தாய்வழியாக வந்த 32காணிகளையும் எழுதிக் கொடுத்து விடலாமே’ என்று நினைப்பாராம்.

வேதநாயகி அம்மாவின் 1938 இல் ஆண்டு ஈழநாடு பத்திரிகைக் கட்டுரை “பெண்விலங்கு” - மேலேகுறித்த பெளதிகச் சூழ்நிலை போன்ற ஒருசமூக, சூழ்நிலையின் பயங்கரமான அழுக்கத்தையும் அதனைத்தாங்க முடியாமல் தம்சமகாலக் கல்வியிகுந்த பெண்கள் பட்ட அவஸ்தையையும்

துல்லியமாகப் படம் பிடிக்கிறது. இன்று கூட, எமது நவீன பெண்ணிலை வாதிகள் இதனை ஒத்த, சமநிலையான, கட்டுரை ஓன்றைப் படைப்பார்களா என்பது ஜயமே. அக்காலத்தில் தாம் அனுபவித்து குடும்ப, சமூக அடக்குமுறை பற்றி முதுமையில் (1986 அளவில்) குறிப்பிட்டபோது, என்னிடம் கூறினார். “பூசைக்குடும்பம், மூன்று அக்காமார், ஒருவர் மாறி ஒருவர் மாதவிலக்கு ஏற்படும் போது, குடும்பப் பொறுப்புமுழுவதையும் ஏற்று, சமயல்காரியாக அடுப்புதியது தான் என் வாழ்நாள் ஆயிற்று. படித்த கல்வி அரிவிவிவுப்புக்குள் மட்டும் பயணப்பட்டது. தன்கயபலம் அறிந்த, ஒருவரின் மனுகளைச்சல் எவ்வளவு கொடியது என்னார்ந்தேன்.

1960 இல் அரசாங்கம் தனியார் பாடசாலைகளையும் பேருந்துப் பணிகளையும் தன் கையகப்படுத்திய சட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்தது. உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள், மனேஜர்மாருடைய சர்வாதி காரப் போக்கில் வெறுப்பற்று அரசடைமை ஆக்குவதை வரவேற்றன. தமது ஊருக்கும் பொருளாதாரத்துக்கும் ஏற்றபடி, பண்பாட்டுக் கோலங்களுக்கு இடமளித்து, விடுமுறைகளைத் தீர்மானிக்கும் நன்மைகள் தடைப்படும் என உணர்ந்தும், சம்பளம் ஒன்றை மட்டும் கருதி அரசுக்கு மாறுபட வில்லை. கிறீஸ்தவ பாடசாலைகள் அரசின் வஞ்சகத்தை உணர்ந்து எதிர்த்தன. பெற்றோரும் ஊரவர்களும் மறியற் போராட்டம் நடத்தினர். ஆனால் அரசின் பொய்வார்த்தைகளை நம்பி மேலிடம், போராட்டத்தை நிறுத்தியது. கைவப்பாடசாலைகள் எதுவும் இவ்வளவு தூரதிருஷ்டியுடன் நடக்கவில்லை. யாழ் இந்துக்கல்லூரி கூட ஒரிருநாளில் ஆசிரிய குழாத்தின் தீவிரமுயற்சியால், அரசடைமையாக ஒப்புதல் அளித்தது. சின்னஞ்சிறு நடராசவித்தியாலை அரசுக்குக் கையளிக்கப்பட்டதில் வியப்பு இல் வையே. வேதம்மா தான் இராமாயணத்து சபரியின் குடிசை போன்ற தன் வடக்குமூலை இல்லத்தில் தொடர்ந்து வசித்து வந்தார். பாடசாலையும் அதன்நிலப்பரப்பும் கையளிக்கப்பட்ட போது, இதுமட்டுமே சுடப்படி பழைய நிர்வாகத்துக்குரியதென ஒதுக்கப்பட்டது.

எம் பொ. கை சிந்தனைக்குமுத்துக்கு சபரிகதை ஒரு சிறப்பிடம் வகிப்பது. பூர்சௌரி என்ற படம் (மெளனப்படம்) 1930 களில் வந்ததாம் ஈரப் பலாவடி குழுமம் அதைப்பார்க்க ‘சைக்கிள்’ களில் சென்றனராம் சபரி பூர்சாமன் வருமட்டும் காத்திருந்து, அவரைத் தேனும் தினைமாவும் உண் பித்து படலைவரை வழியனுப்பி, அவர் கண்ணினின்றும் மறைந்தவுடன்

அப்புண்ணியவதி அந்தர்த்தானமாயினராம். சபரி இராமனை எதிர் சென்று உபசரித்து, அவருக்கு முதுகு காட்டாமல் அவரைப்பார்த்து இருகையும் நீட்டியபடியே, பின்நோக்கி நடந்து, அவரை இருத்தி, உண வளித்ததை பண்டிதமணி வெகுஆராமையுடன் நடித்துக்காட்டியதுண்டு. அந்த எண்ணம் தான் எனக்கு அம்மாவின் குடிசையில் இருக்கும் போது வரும்.

இவர் இல்லத்தில் நாம் விடாமல்பேசிக் கொண்டே இருக்க, சிதம்பரப்பிள்ளை பண்டிதர் சிலநிமிடங்கள் மறைந்துவிடுவார். திடீரென தேநீருடன் வருவார். நான் “நீங்கள் என் ஆசிரியர், உங்களுக்கு சிரமம் தந்து நான் தேநீர்குடிக்கச் சூடாது” அவரோ விருந்தினரைத் தெய்வ மாகப் பேணும் என்ற வாசகம் உபநிடத்தில் உள்ளது. மேல் வகுப்பில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் படிப்பிக்கிறோம். அதைச் சிரமமாகவே கருதக் கூடாது என்பார்.

ராஜாஜீயின் “உபநிடத்தப்பலகணி” என்ற சிறுநூலில் ஒரு பழைய கான் வோக்கேஷன் அட்டெஸ்”(Convocation address) ‘என்ற தலைப்பில்’ வருகிறது ‘மாற்குதேவோ பவ’ ‘பித்ருதேவோ பவ’ எனத் தைத்திரிய உபநிடத்தப் பகுதி வருகிறது (அன்று அரசபாடநால் எழுதியோர் அதை வகுப்பில் சேர்ந்தனர் அவைகூட இன்றைய பாடநூல்களில் இல்லை.) பிள்ளைகள் மனதில் பதிகின்றனவோ?

1975 ஆம் ஆண்டு அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரி அதிபர் பொ.கைலாசபதி நினைவுதினத்தைக் கொண்டாடலாம் என்ற கருத்தை வெளியிட்டார் ச. பரநிருபசிங்கம் ஆசிரியர் குழாத்தில் உபாதிபர் பெரு மைகளைப்பற்றி உரையாடுவதால் அவருக்கு அந்த எண்ணம் வந்திருக்கலாம். ஆசிரியர் அறையில் இவ்விடயம் முன்வைக்கும் போது, ஓரி ருவர் ‘அவருக்கு ஏன் விழா? என்ற ரீதியில் உரையாடினராம். எனினும் பண்டிதமணி சி. க.வை அழைப்பது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. மாலை 7.00 மணிக்கு விழா தொடங்கியது. ச. பஞ்சாட்சராம், உரும்பிராய் வேலுப் பிள்ளை சன்முகநாதனின் காரில் படிதமணியை ஏற்றிக்கொண்டு, திட்ட மிட்டபடி பெரியகடை பஸ் ஸ்ராண்டில் பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை வேதநாயகி அம்மா இருவரையும் ஏற்றிக் கொண்டு, அளவெட்டி சென்றார். அன்றுதான் பண்டிதமணியின் அருமையான ‘அளவெட்டிதந்த அருஞ் செல்வம்’ என்ற பேச்சுபேசப் பட்டது.

அதற்குமுன் பெயர்ச்ட்டாமல், “தெய்வப்பிறவி”, “மனிதத் தெய்வம்”, “மகாத்மா”, “மகான்”, “நெற்றிக்கண்ணர்” என்று கூறி வந்தவர் இப்போது தான் பெயர் கட்டி, தாம் எழுதிய, பேசிய புதுக் கருத்துக்கள் அனைத்துக்கும் ஊற்று அளவெட்டி உலகுக்குத்தந்த அருஞ் செல்வமாகிய பொ. கைலாசபதியே என்பதை ஜயத்துக்கிடமின்றி வெளிப்படுத்தினார். 1951 தமிழ் விழாவில் தர்மார்த்தம் என்ற இருமைல் கல் முடிய வாழ்க்கை வீதியில் 50 ஆம் மைல்கல்லைத் தாண்டுகிறோம். அதுவே புருடார்த்த குருத்துவ மையம் (Center of Gravity) என்ற ஒரு விஞ்ஞானகலைச் சொல் லைக் குடுமிப் பண்டிதர் பெய்தது எப்படி என்ற உண்மையை எம்முள் பலருக்கு விளக்கியது.

நான் பேச்கழுதில் ச.ப. வீட்டில் தங்கினேன் பண்டிதமணியும் பஞ்சாட்சரமும் பெரியகடை பஸ்ஸ்ராண்டு’ வரைபோய் பண்டிதர் இரு வரையும் இறக்கிவிட்டுச் சென்றனர். வழியில் நிகழ்ந்த உரையாடல் பற்றி பின்பு அறிந்தோம்.

பஞ்சாட்சரத்துக்கு, பண்டிதமணியின் புதிய கருத்துகளுக்கு எல்லாம் ஊற்று பொ.கை. என்ற கருத்து வெளிவருவதில் விருப்பம் இல்லை. காருக்குள் அவர் “பார்த்தீர்களா, உங்களை வைத்துக் கொண்டு பொ.கை. அவர்களைத் தம் ஊவர்களுக்கு முன் வெகுவாக உயர்த்திப் பேசினார்” எனக் குறை சொன்னாராம். வேலணைப் பண்டிதர் இருவரும் அதற்கு ஒத்து ஊதினார்களாம். சண்முகநாதன் ச.பவுக்குப் பின்னர் சொல்லி, அது என்காதுக்கும் எட்டியது. என் மதிப்புக்குரிய வேலணை வாசகர் களின் பேரும் அடிப்பட்டபடியால் அதனைச் சரிப்பீழை பார்க்க மனம் விழைந்தது. வேலணைக்குச் சென்று, அம்மாவிடம் இதனை விசாரித்தேன். அவர் தம் உள்தெருத்திறந்து கூறினார். “ஆம், எம்மைப் பொறுத்த வரையில் உபஅதிபர் குரியன்; அந்தப் பேரொளியை நேரேபார்த்து, அதன் ஒளிக்கிரணங்களை எம் ஊனக் கண்ணால் சந்திக்க எமக்குத்தகுதியில்லை. பண்டிதமணி என்ற சந்திரனுடாகத் தான் எங்களுக்கு ஏதாவது வெளிச்சம் தெரிகிறது” என்றார் அம்மா. அது சத்தியவாக்கு; அறியாத ஒருவரின் பெருமையை அறிந்துவிட்டதாக நடிக்க அவர் ஆயத்தமில்லை. தனக்கு கூடிய ஒளி அனுபவம் தந்த விண்கட்டரையே அவர்முதலில் போற்றினார். அது தவறு அன்று.

1990 ஆம் ஆண்டு புலம்பெயர்ந்து பட்டனம் சென்றபோது, அம்மா திரு. பொ. கேதாரநாதன் தம்பதிகளுடன் தங்கியிருப்பதாக அறிந்தேன். பார்க்கச் சென்றேன். போர்த்து முடி உலகில் எந்தப் பற்றும் இன்றிப் படுத் திருந்தவர். எழுந்து நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, வழக்கம்போன்று உயர் விடயங்களைப் பேசினார். விடைபெற்றுப் புறப்படும் போது திருமதி திருமகள் கேதாரநாதன் முன்வந்து, நீங்கள் வந்தால், அவருடைய மனத் தில் பழைய உற்சாகம் பிறக்கிறது. நேரம் இருக்கும் போது வந்து போக வும் என்றார். அவருக்கும் அக்கா நாமகளுக்கும் இளமைப்பருவத்தில் என்னென்று தேய்த்து முழுகவார்த்தகதை எனக்குத் தெரியும். அதனால் அவர்களுடைய அன்பு உறவின் இறுக்கத்தை உணர்ந்தேன். “பல்கலைக் கழகத்தில் பண்டிதமணியின் உப அதிபர் போதனைகள் அனைத்தையும் பேராசிரியர் சு. சித்திராசா முயற்சியால், தொகுக்க உதவுகிறேன். நேரம் கிடைப்பது அரிது; என்றாலும் இயன்ற போதெல்லாம் வருகிறேன் என்று கூறினேன். இருமுறை சந்தித்திருப்பேன். 1994 மாசி, 27 இல் அம்மா காலமாயினார்.

அவ்வாண்டு நடுப்பகுதியில் மீண்டும் தென்மராட்சி இடப்பெயர்வு காரணமாக “பொ. கைலாசபதி சிந்தனைகள்” கட்டடப்பட்டு வெளிவர வில்லை அம்மா புத்தகத்தைப் பார்த்து மகிழுவில்லை. ஓர் பிரதி ஆசிரியர் தம்பையா, பொன்பாக்கியம் பார்வைக்கு எட்டியது.

மீண்டு மேற்கு நோக்கி வட்டுக்கோட்டைக்கு இடம்பெயர்ந்தோம் அப்போது கட்டிய பெருநூல் பலருக்குப் பயன்பட்டது. அதில், அம்மா பெயர்வருமிடங்களைக் கவனித்து அவரது கட்டுரைகளைத் தேடிக் கேர்க்கும் ஆவல் பிறந்தது. வைத்தீஸ்வரக் குருக்களைக் கந்தரோடையில் சந்தித்தேன். மனிவாசகர் விழாமலரில் ஒன்று இருப்பதாகத் தந்தார். அந்த ஆசை என்ற சுடரை என் ஏகலைவன் போன்ற மாணவனான கந்தவேள் உள்ளத்தில் கொள்ளுவினேன். அதன் விளைவே இன்று எம்கையில் உலாவுகிறது.

நாந்தனையுர் ஆ. சாரந்தினம்.

அன்புரை

வேலனை மேற்கூர் என்றால் எல்லோரது மனதிலும் முதலில் எழுவது செவ்யும் தமிழும். ஆன்மீக நெறியில் மக்களை வழிகாட்டும் ஆலயங்களும், அறிவு வழியில் வழிப்படுத்தும் அறிவாலயங்களும், இவ்வூர் மக்களின் பண்பாட்டுக் கருவுலங்களாக மினிர்கிள்ளன. முடிப்பிள்ளையார் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு ஒரு செவப் பாரம்பரியம் அச்சுழலில் வளர்ந்த வரலாற்றை அறியமுடியும். வருடம் பூராகவும் பெரிய புராணம், திருவாதவுரடிகள்பூராணம், கந்தபூராணம் வாசித்து உரை சொல்லும் புராணபடன் பண்பாடு நீண்டகாலமாக இப் பிரதேசத்தில் காணப்பட்டது.

இத்தகைய செவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு பாரம்பரிய வளர்ச்சிக்கு நிலைக்களமாகவும், உந்து சக்தியாகவும் விளங்கியவர்கள் இங்கு வாழ்ந்த உபாத்தியாயர் பரம்பரை என்றால் மிகையாகாது. கந்தப்பு உபாத்தியார், முருகேசு உபாத்தியார், தம்பு உபாத்தியார், இராசா உபாத்தியார், நாகவிலிங்க உபாத்தியார், ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். பிற்காலத்தில் முத்து உபாத்தியார், சதாசிவம் விதானையார், அப்பாத்துரை உபாத்தியார், வே. பசுபதிப்பிள்ளை (ஒதுவார்), ச. மகாலிங்கம் விதானையார் ஆகியோர் புராணபடன் குழுவில் பிரதான பங்கு வகித்தனர்.

இவ்வாறானதொரு குழுவிலேயே செல்வி தம்பு வேதநாயகி அவர்களின் பிறப்பும் இடம்பெற்றது. மேற்கூரில் “நெல்லாவில்” என்ற இடம் செவப்பாரம்பரியத்தின் மூலம் எனக்குறிப்பிடலாம். நடராசா வித்தியாசாலை, நடராசா அச்சியந்திரசாலையை நிறுவிய இராசா உபாத்தியார் வாழ்ந்த இடம் நெல்லாவில், குருபூசை மடம், சிவபூசை செய்து ஆன்மீக நெறிமுறையில் வாழ்ந்த உபாத்தியார்களின் தலைமைத்துவத்தில் இக்கிராமம் வளர்ச்சி பெற்றது. யாழிப்பாணத்தில் முதல் செவப்பத்திரிகை, யான “செவகுக்குமார்த்த போதினி” இராசா உபாத்தியரால் அவர் தம்

நடராசா அச்சியந்திரசாலையில் அவர் தம் மைத்துனர் வே. வேர்ம்பலம் (அப்பாத்துரை உபாத்தியார்) செல்வி சௌந்தரநாயகி தம்பு (வேதநாயகி யின் சகோதரி) இவர்களின் அச்சுக் கோவையின் உதவியால் வெளியிடப் பட்டது.

இத்தகைய பின்புலத்தில் தம்பு உபாத்தியார் மீனாட்சி தம்பதிகளுக்கு மகளாக வேதநாயகி அவர்கள் 1912 இல் பிறந்தார். இவருடன் சௌந்தரநாயகி, பெரியநாயகி, யோகநாயகி (யோகம்மா) சிவஞானசம்பந்தன் ஆகி யோர் சகோதரர்களாக பிறந்தனர். கருவிலேயே திருவுடையவர்களாக இவரது குடும்பம் விளங்கியது. இவர்கள் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த சூழல் இவர்களுக்கு நல்ல அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தது. இவ்வூர் மக்கள் எல்லோரும் வந்து செல்லும் இடமாக 'நெல்லாவில்' விளங்கியது. புராணபடனம், சிவபூசை செயற்பாடுகள், குருபூசைச் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் ஓர் ஆண்மீகச் சூழலையும் அறிவார்ந்த ஆசிரியர்களின் சேர்க்கையையும், கொண்ட சமய விழுமியங்களைப் பேணும் ஒரு பரம்பரையை உருவாக்கியது. உபாத்தியாயர்களாகப் பலர் இருந்தும் வேளாண்மையிலும் இவர்கள் தமது காலத்தைச் செலுத்தினர். பலருக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கும் இடமாகவும் இவர்களின் சூழல் காணப்பட்டது. வேதநாயகி அவர்கள் இளமையிலேயே மிக்க புலமை உடைய வராக விளங்கினார்.

வேலனைக்கு கூட்டத்திற்கு பண்டிதர் சி.கணபதிப்பிள்ளை ஓர் இரவு வந்து பெற்றோல்மாக்ஸ் வெளிச்சத்தில் பேசினார். அவர்கள் வந்து சென்ற நாட்கள் பல. இராசா உபாத்தியார் அவர்களால் 1912 இல் அமைக்கப்பட்ட வேலனை மேற்கு நடராசா வித்தியாலத்தில் வேதநாயகி ஆசிரியப் பணியை ஆரம்பித்தார். இவரது சகோதரர் திரு. த. சிவஞானசம்பந்தன் இப்பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். நெல்லாவிலில் வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளையிடம் பலர் கல்வி பயின்றனர். 16 வயதிலே மதுரைத் தமிழ் பண்டித பரீட்சையில் சித்தியடைந்த வேதநாயகி அவர்கள் 60 வயதுவரை நடராசா வித்தியாசாலையில் கடமையாற்றினார். 1949- 1950 இல் திருநெல்வேலி சைவாசிரியகலாசாலையில் ஆசிரிய பயிற்சி பெற்றார்.

திரு.த.சிவஞானசம்பந்தன் தலைமை ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில் பண்டிதர் நா.கந்தப்பு என்ற விஸ்வலிங்க உபாத்தியார் பண்டிதர்

க. ஏரம்பு, ச. சரவணமுத்து, வே. பேரம்பலம் என்ற அப்பாத்துரையும் ஊர்காவற்றுறையைச் சேர்ந்த ரி. எஸ். அருளானந்தம், ரி. எஸ். மாஸ்ரர் என்ற உடன்பிறந்தவர் இருவரும் இங்கு கடமையாற்றினார்கள். பின்னர் திரு. பே.முருகேசம்பிள்ளை திரு. சி. தருமலிங்கம் என்ற ஆசிரியர்கள் கடமையாற்றினார்கள்.

எனது பெற்றோர்களும் பண்டிதை வேதநாயகியிடம் கல்வி கற்றார்கள். எனது தாயார் உறவுமுறையில் வேதநாயகிக்கு மைத்துனியாவார். எனது தாயாரும் நீண்டகாலம் வேதநாயகி குடும்பத்தவருடன் நெல்லாவிலில் ஒன்றாக வாழ்ந்தவர்கள்.

வேதநாயகி அவர்களை எல்லோரும் அன்பாக வேதம்மா என்று அழைப்பார்கள். என்னுடையதாயார் வேதம்மா அவர்களின் பண்புகளை எனக்கு அடிக்கடி கூறுவார். ஒருமுறை புளியங்கூடல் கிராமத்தில் சி. குருசாமி என்பாருக்கு திருமணம் நடைபெற்ற போது வேதநாயகியின் சகோதரர் தலைமை ஆசிரியர் த. சிவஞானசம்பந்தன் திருமணவாழ்ந்துப் பாடல் ஒன்றை எழுதித்தருமாறு சகோதரியிடம் கேட்டபோது வேதநாயகி உடனே சொல்லிய கவிதை

“புளியங்கூடல் சின்னையா புதல்வனான குருசாமி
களியன் வேலுப்பிள்ளை மகள் நாகம்மாவை கைப்பிடிக்க
எளியம் போல எழுதுவதற்கு எனக்கு விதித்தாப் சுவரா...”

என்ற கவிதையை பாடியதாக எனது தாயார் கூறினார். 85 வயதினைக் கடந்த எனது தாயார் இப்பொழுதும் இப்பாடலை ஞாபகத்தில் வைத்துள்ளார். இவ்வாறு அவர் காலத்தில் அவரிடம் கற்ற பல நகைச்சவையான விடயங்களை கவிதைகளில் கூறும் பாணி இவரிடம் இருந்தது.

அப்போதைய பள்ளிக்கல்வி முறை ஒரு குருகுல வாழ்க்கை முறையாக இருந்தது. இவரது இராச உபாத்தியார் பள்ளிக்கூடம் 1912 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இராசா உபாத்தியார் மாட்டுவண்டியில் கற்களை ஏற்றி இப் பள்ளிக்கூடத்தைக் கட்டினார். அக்காலத்தில் சண்ணாம்பினால் இக் கட்டம் அமைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது 110×40 அடி நிர்மாண மண்டபம் கட்டப்பட்டு கூரை பளையோலையால் வேயப்பட்டது. அதன் வடக்குப் பக்கமாக 40×20 அடி கட்டடம் கிடுகு ஒலையால் வேயப்பட்டது. அலுவலகம் சண்ணாம்புக் கட்டம்; கூரை பளையோலையால் வேயப்பட்டது. இப்பொழுது இப் பாடசாலையில் உள்ள கிணற்றுக்கு மேற்குப் பக்கமாக அலுவலகம் அமைந்திருந்தது.

பாடசாலையின் வடக்கு எல்லையில் அமைந்துள்ள காணியில் சிறிய வீட்டில் வேதநாயகி அவர்கள் நன்கு வாழ்ந்து வந்தார்கள் எனக்கு இன்றும் நன்றாக ஞாபகம் இருக்கின்றது. வேதம்மா அவர்களின் கற்பித்தல் பாணி அலாதியானது பேசுகின்ற ஒவ்வொரு சொல்லும் கணீரென்று ஒலிக்கும். தன்னை மறந்து கற்பிப்பார். தமிழ் கற்பிக்கும் போது அவருடைய மொழி நடை அனைவரையும் வியக்கவைக்கும். சமயபாடம் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கலாம். மிகக் கண்டிப்பானவர். தண்டனை தாராளமாக இருக்கும். “புல்லாந்திக்கம்பு” இப்போதும் ஞாபகம் உள்ளது.

மாலை வேளைகளில் பண்டிதர் ச.சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள் இவரது வீட்டிற்கு வந்து உரையாடலில் ஈடுபடுவார். கல்வி, சமயம், தத்துவம், ஞானம் என இவர்களது கலந்துரையாடல் அமையும். இவர் பிராணிகளிடம் மிக அன்பானவர். இவரது வீட்டில் பூனைகள் நிறைய வாழும் இவை அவரின் வீட்டு சுதிரையில் நித்திரை கொள்ளும். அவை கருதனும் இவர் பேசுவதை நான் கண்டுள்ளேன்.

புளியங்கூடல் - வேலணை ஆகிய இரண்டு கிராமங்களையும் இணைக்கும் உறவுப்பாலமாக நடராசா வித்தியாசாலை விளங்கியது. இரண்டு கிராமங்களிலும் வேதம்மாவிடம் கற்ற பலர் வாழ்கின்றார்கள். சமுதாயத்தில் நல்ல பண்புள்ள மனிதர்களாக பலர் வாழ்கின்றார்கள். கலந்துரையாடும்போது பண்டிதத்தையிடம் கற்ற காலத்தை இவர்கள் இப்போதும் பெருமையாக கூறுவார்கள். அத்தகைய ஒரு பாரம்பரிய விழு மியங்களோடு இப்பாடசாலை மாணவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். இப்பொழுதும் அதை இந்த சமூகம் எதிர்பார்த்து சமய வாழ்வோடு மாணவர் களை வளர்க்க வேண்டும் என ஆவலுறுகின்றது. இப்பாடசாலையில் கற்கும் போது பல மாணவர்கள் தொழில்களை பழகிக் கொண்டனர்.

ஒரே பாடசாலையில் நியமனம் பெற்று அதே பாடசாலையில் தொடர்ந்து கடமையாற்றி அங்கிருந்து ஓய்வுபெற்று தம் வாழ்க்கைக் காலத்தில் பெரும்பகுதியை மாணவர்களின் உயர்வுக்காக அர்ப்பணித்தவர் வேதம்மா. அவர்களிடம் கல்வி கற்றவர்கள் பாக்கியசாலிகள். கற்பித்தலே தமது முழுநேரத்தொழிலாகக் கொண்டு பல மாணவர் சமூகத்தை உருவாக்கியவர்.

இறுதிக் காலத்தில் 1991 இல் வேலணையில் புலப்பெயர்வோடு இடம்பெயர்ந்து திரு. திருமதி. கேதாரநாதன் அவர்களின் குடும்பத்தோடு

இணைந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தார். இக் காலத்திலேயே 27.02.1994 இல் இவர் தமது இவ்வுலக வாழ்வை நிறைவு செய்து கொண்டார்.

1912-2012 காலப்பகுதி நடராசா வித்தியாசாலையின் நூற்றாண்டுக் காலமாகும். இந்தக் காலத்தில் வேதநாயகி பற்றிய ஆய்வு நூல் வெளி வருவது மிகவும் பொருத்தமானது. வேதநாயகி அவர்களின் கல்விப் பணி வேலனை மேற்கு ஊரின் வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்படும். எமது சைவ, தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தில் இவரது பணி காலத்தால் உணரப் படும். அவரது சிந்தனைகள் அவரது மாணவர் மூலம் விருத்தி செய்யப்படும் என்பது உண்மையானது. நூற்றாண்டு விழா காணும் நடராசா வித்தியால யத்தில் வேதநாயகி அவர்களின் தன்னலம் கருதாப்பணி ஒரு காத்திரமான பதிவை ஏற்படுத்தி உள்ளது என்பதில் ஜயமில்லை.

பிரதிக்கல்விப் பணியாளர்,
தீவக்கல்வி வலை.

திரு. பான்னம்பலம் அருணகிரிநாதன்

அணிந்துரை

“ஊருணியாம் நெல்லாவில் பதி”

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் ஆற்றிய தமிழ், சமய, சமூகப் பணிகளை அவரின் மறைவிற்குப் பின் அவருடைய மாணாக்கர் பரம்பரை தொடர்ந்து முன் வெடுத்து வந்தமை வரலாற்றுப் பதிவாகும்.

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் மாத்திரமன்றிப் பல ஊர்கள் தோறும் தமிழ், சமயக்கல்வியும், சமயாசார ஒழுக்கங்களும், மரபுவழி சார்ந்த, கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களால் பேணப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டன.

நாவலர் பெருமானின் மாணாக்கர்களும், அவர்களிடம் கற்ற பெரி யோர்களும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், இதிகாச புராணங்களையும், திருமுறை சித்தாந்த சாத்திரங்களையும், நாவலரால் அச்சிட்டும் எழுதியும் வெளியிட்ட நூல்களையும், ஊர்கள் தோறும் கற்பித்து வந்தனர். அவரால் விதந்து போற்றப்பட்ட விழுதி உருத்திராக்க தாரணம், தீட்சாக் கிரமம், புராண படனம் என்பவற்றையும் தவறாது மேற்கொண்டு சமூகத் தின் வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்ந்தனர்.

இவ்வகையில் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பகத்தைச் சார்ந்து விளங்கும் சப்த தீவுகளில் ஓன்றான ‘ஸெலடன்’ தீவுக்குட்பட்ட வேலணைப் பதியில் சைவமுந்தமிழும் சமயாசார ஒழுக்கமும் தலைசிறந்து விளங்கின. சிறப்பாக வேலணை மேற்கு தனித்தன்மையுடன் மினிர்ந்து எனலாம். அந்திலைக்கு காரணமாக அமைந்தனவற்றுள் வேலணை முடிப்பிள்ளையார் ஆலயமும், வேலணை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையும், அவ்வூர் சார்ந்த சைவப் பெரியார்களின் ஒழுகலாறும் என்பவை முதன்மை என்பதில் எவரும் மாறுபடார்.

ஆலயச் சூழலிலும், அதனைச் சார்ந்த அயலிலும் சைவக் குடும்பங்கள் பல வாழ்ந்ததால் சைவாசாரம் சமயக்கல்வி பேணப்பட்டு, வழிகாட்டி களாக அக்குடும்பங்களைச் சார்ந்த பெரியோர்கள் முதன்மை பெற்றனர்.

வேலனை சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையை 1880 ஆம் ஆண்டில் தின்னணப் பள்ளிக்கூடமாக நிறுவிய ஸ்தாபகர் ஸ்ரீமான் வினாசித்தம்பி கந்தப்பிள்ளை அவர்கள் நாவலரின் நேரடி மாணவனாய இனுவையூர் பிரம்பீர் நடராச ஜயரின் மாணாக்கர் மாத்திரமன்றி நிருவாண தீட்சை பெற்ற சிவபூசாதூரந்தரர். அவர் அப்பாடசாலையை ஸ்தாபித்து நடத்திய போது தமிழ் சமய அறிவுடைய ஒழுக்க சீலர்களானவர்களையே துணை ஆசிரியர்களாக நியமித்தார். அத்தகையவர்களாக அப்பாடசாலையில் கற்பித்தவர்களுள் அவரின் பேரன் முறையான சங்கரப்பிள்ளை திருஞான சம்பந்தபிள்ளை என்பவரும் செய்கமலையர் கனகசபாபதி என்பவரும் சிவபூசாதூரந்தர்களே. வேலனை முடிப்பிள்ளையார் கோவில் அந்தக் காலத்து பரிபாலன சபை உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். இவர்கள் இரு வரும் கோவிலுக்கும் வித்தியாசாலைக்கும் இடையில் அமைந்த இல்லங்களிலேயே வாழ்ந்தனர்.

கோவிலுக்கு வடகிழக்காக அமைந்திருந்த “நெல்லாவில்” எனும் வளவு அன்றைய நாளில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியது. அதிகாலை யிலேயே சிவபூசைக்குரிய மணிலூசையும், திருமுறைப் பாராயணமும், புராணபடனமும் கல்வி போதனையும் அவ்விடத்தில் அமைந்த இல்லத் தில் நடைபெற்றதை அவ்வூர் சார்ந்த முத்தோர் இன்றும் நினைவில் வைத்துள்ளனர்.

நெல்லாவில் வளவில் அன்று அப்பணிகளில் ஈடுபட்ட பெரியார் களாக நாகலிங்கம் உபாத்தியார் என்றழைக்கப்பட்ட கா.நமசிவாயம், திரு.ம. தம்பு உபாத்தியார், இராசா உபாத்தியாரென்ற செ.கனகசபாபதி பிள்ளை ஆகிய மூவரும் விளங்கினர். நாகலிங்க உபாத்தியாருடைய ஏக புத்திரியாகிய செல்லம்மாவையே செ.கனகசபாபதி பிள்ளை திருமணஞ் செய்திருந்தார். இவர்களுக்கு குழந்தை செல்வம் வாய்க்கவில்லை. திரு. தம்பு உபாத்தியாருக்கு சௌந்தரநாயகி, பெரியநாயகி, யோகநாயகி, சிவஞான சம்பந்தன், வேதநாயகி என்பவர்கள் பிள்ளைகளாக வாய்த்தனர்.

அக்காலத்தில் தீவுப் பகுதிப் போக்குவரத்து, கல்வி என்பன மிகவும் விருத்தியடையாமலே இருந்தன. எனினும் நாகலிங்கம் அவர்கள் புங்குடு தீவிலும் தம்பு அவர்கள் நயினாதீவிலும் பல ஆண்டுகளாகக் கல்வி. சமயப் பணிகளை ஆற்றி அவ்வூர் மக்களுக்கு அரும்பணி ஆற்றினர். அவர்கள் சேவையின் மேம்பாட்டினை அவ்வூர்ப்பெரியவர்கள் பின்னாட்களில் எடுத்து உரைத்தமையை நாம் கேட்டுள்ளோம்.

தமிழ் மொழிப் பயிற்சியும் சமய ஒழுகலாறும், புராண படனமும் அக்கால அறிஞர்களாகிய இப்பெரியார்களால் பேணிப் பாதுகாக்கப் பட்டு வளர்ச்சியடைந்தன என்பதிலும், அவை தொடர்ந்த மாணாக்கர் பரம்பரைக்கு வழங்கப்பட்டன என்பதிலும் எவர்க்கும் கருத்து வேறு பாடிருக்க முடியாது.

இராசா உபாத்தியார் என்றழைக்கப்பெற்ற கனகசபாபதிப்பிள்ளை சௌப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் சில காலம் ஆசிரியராக இருந்த பின் வேலனை மேற்கில் சுருவில் சரவணை வீதியில் நடராச வித்தியாசாலையை 1912 ஆம் ஆண்டில் நிறுவிப் பணியைத் தொடங்கினார். தாமே தலைமை ஆசிரியராகவும் ஏனைய நல்லாசிரியர்களை இணைத்தும் பாடசாலையைச் சிறப்பாக நடத்தி அரசாங்க உதவி பெறும் நிலைக்கு வளர்த்தெடுத்து வந்தார்.

அக்காலத்தே அரசாங்க கல்விச் சிர்திருத்தங்களுக்கு அமைய நிறுவிய கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை திருநெல்வேலி சௌவாசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலைகளில் பயிற்சி முடித்த ஆசிரியர்களை இப்பாடசாலையில் கடமையாற்ற ஏற்பாடு செய்தார். இவ்வகையில் அவரின் மருமக்களான சிவஞான சம்பந்தன் வேதநாயகி ஆகியவர்களும் ச.சரவண முத்துவும் நடராச வித்தியாசாலை ஆசிரியர் குழாத்துள் இணைக்கப்பட்டனர்.

வேதநாயகி அவர்கள் சௌவாசியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்ற துடன் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப்பண்டிதர் பட்டடத்தினையும் பெற்றவராவர். ஆசிரியகலாசாலையில் இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளையிடம் பாடங்கேட்டவருமாவார்.

இராசா உபாத்தியார் நெல்லாவிலில் இருந்து கல்விக் கூடப் பணியை மாத்திரஞ்செய்யவில்லை. நாவலர் வாழ்ந்து காட்டியவழியில் செல்லவிழையுந்து. தமது இல்லத்தில் நடராச அச்சியந்திரசாலை ஒன்றின் நிறுவிச் சைவ சமய விளக்கத்தினை தரக்கூடியதாக ‘சைவகுக்குமார்த்த போதினி’ என்ற பெயரில் பத்திரிகை ஒன்றினையும் வெளியிட்டார். சில காலஞ்ச சென்ற பின் அது வெளிவராது நின்றது.

நாவலர் சமயநூல்களை ஏட்டிலிருந்து அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிவரச் செய்தது போல அவரின் மாணாக்கர் பரம்பரை வழிவந்த ஸ்ரீமான் கந்தப்பிள்ளை அவர்கள் நந்தன (1892) வருடத்திலே “தத்துவப் பிரகாசம் மூலமும் உரையும்” என்னும் சித்தாந்த நூலினை கொக்குவில் சோதிடப் பிரகாச யந்திரசாலையில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவரின் ஆலோ சனைகளையும் பரிசீலனையையும் பெற்று செ. கனகசபாபதிபிள்ளை அவர்கள் தமது நடராசா அச்சயந்திரசாலையில் “இவநெறிப் பிரகாசம்” என்ற சித்தாந்த நூலை (மூலம்) தாமே பதிப்பித்து வெளியிட்டார். “நெல் லாவில்” எனும் பதி அன்றைய நாட்களில் புராணபடனம், கல்விப் போதனை, பத்திரிகை, நூல் வெளியீடு, குருபுசை, சமய தத்துவ விசாரணை என்பன ஊற்றெடுக்கும் ஊருணியாக அமைந்தது. இத்தகைய சிறப்புக் களையும் தன்பால் கொண்ட நெல்லாவில் குழலிலே தான் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் தோன்றி வளர்ந்து, கல்வி பயின்று வாழ்ந்து ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

எனது ஆரம்பக் கல்வி நடராச வித்தியாசாலையில் நிறைவு பெற்றது. அக்காலத்து ஆசிரியர்களான திரு. வே.பேரம்பலம், ச.ஏரம்பு, க.தரும விங்கம், நா.விசுவலிங்கம் பண்டிதை வேதநாயகி ஆசிரியோரிடம் கற்கும் சந்தர்ப்பங்களும் கிடைத்தன.

எனது தாயாரின் நெருங்கிய உறவினர்களாகிய நெல்லாவில் குடும் பத்தினருடன் பாலப்பருவத்திலிருந்தே பழகியதும், உணவு உண்டு மகிழ்ந் ததும் பின்னர் இளமைக் காலத்தே அவர்களுடைய உயர் கல்வி அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து பெருமை பெற்றதும் இன்றும் பசுமையாக நினைவில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன.

உபாத்தியார்களாகிய நாகலிங்கம், தம்பு, கணகசபாபதிப்பிள்ளை ஆகியோரைத் தரிசித்துப் பழகி ஆசியும் ஆகரவும் பெற்றமை பாலப்பருவ நிகழ்ச்சிகளாகவும், பண்டிதை வேதநாயகி அம்மாவுடனாய தொடர்பு ஆசிரியத் தொழிலில் அமர்ந்த காலத்திலும் தொடர்ந்தது. அவருடைய முதுமைக் கோலத்தனிமை வாழ்க்கையின் போது சந்தித்து அறிவுரைகள் பெற்ற பேறும் என்றும் மறக்கற்பாலதன்று.

வேலனை மேற்கு பண்டை நாளில் கற்றறிந்து துறைபோகிய சான் ரோர்களை உடையதாக மிளிர்ந்தது. பண்டிதர், புலவர், சைவத்தமிழ் அறிஞர், புராண படனவித்தகர்கள் எனப் பல்துறை சிறப்புப் பெற்றவர்கள் வாழ்ந்து பணியாற்றிய புன்னிய மூமி. காலத்தின் வேறுபாடுகளும், இடர்களும் இக்காலச் சந்ததியினர் அதன் உயர்வையும், பீடுசேர் பெருமையினையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியாது உள்ளமை கவலை தருவதாயினும் ஒர்த்து உள்ளம் உள்ளது உணர்வார்க்கு உண்மை தெற்றெனப்புலப்படும் என்க.

இது போழ்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் முன்னைப் பெரியார் களின் கான்முனைகள் சிலராவது பண்டைப் பெருமையை, பெரியார்கள் வாழ்வுப் பணிகளை ஆய்வுசெய்யும் முகமாக வெளிக்கொணரும் தன்மையுடைய பண்டிதை வேதநாயகியின் பணிகள் பற்றிய ஆய்வு நூல்ஒன்றினை வெளியிடுவது காலத்தால் போற்றத்தக்கது; பாராட்டுக்குரியது.

சைவப்புலவர்
மு. திருநூனசம்யந்தப்பிள்ளை

இயல்வு நிலை அதியர்,
வேலனை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை.

நயப்புரை

ஷைவத்தையும் தமிழையும் தன் கணகளாகக் கருதி அவற்றின் வாழ்வக்கும் வளத்துக்குமாக அல்லும் பகலும் அந்தரங்க சுத்தியுடன் பணியாற்றியவர் நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர். தன் பணிகளுக்கு எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தடையோ இடையூரோ ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற் காக நைட்டிகப் பிரமச்சாரியாகவே இறுதிவரை வாழ்ந்தவர் அவர். நேர்மையும் நிதானமும் நெஞ்சுறுதியும் நிறைந்த அவருடைய பணிகள் அவர் எதிர்பார்த்தபடி சைவம், தமிழ் ஆகியவற்றின் புத்தெழுச்சிக்கும் பெருவளர்ச்சிக்கும் காலாக இருந்ததுடன், அவர் சிறிதும் அறியாதபடி அவர் பெயரால் ஒரு பரம்பரை நாவலர் பரம்பரை - உருவாக வழி வகுத்தும் விட்டன. நாவலர் செய்த பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்வதற்குப் பலரும், நாவலரைப் போன்று தவ வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டே அப்பணிகளைத் தொடர்வதற்குச் சிலரும் தாமாகவே முன்வந்தனர். இரண்டாவது கையைச் சேர்ந்தவர்களுள் ஒருவர் அமரர் பண்டிதர் வேதநாயகி தம்பு ஆவர்.

வெலணையைப் பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்டிருந்த அவர், முன்மாதிரியான தலைமை ஆகிரியராகவும் சிறந்த பெளராணி கராகவும் விளங்கிய தம்பு அவர்களின் ஜந்து பிள்ளைகளுள் ஒருவர், யாழ்ப்பாணத்திற்கு மிக அண்மையிலுள்ள தீவுப்பகுதியிலிருந்து மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதர் பாட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தியடைந்த முதலா வது பெண்மணி என்ற பெருமைக்குரியவர், திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் அதிபர் மயிலிட்டி சவாமிநாதன், உபஅதிபர் மௌனத் தவழுனிவர் பொ. கயிலாயபதி, பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஆகிய மும்மணிகளிடம் கற்கும் வாழ்ப்பைப் பெற்றவர். தனக்கென ஓர் ஆச்சிர மத்தை அமைத்துக்கொண்டு தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட அவர்,

ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டு ஆயிரக்கணக்கான நன் மாணாக்கர்களை உருவாக்கியவர்.

சௌவசித்தாந்தம், தேவார திருவாசகம், புராணங்கள் பற்றி ஆழந்து சிந்தித்து அவர் எழுதிய கட்டுரைகளில் நாவலர், பண்டிதமணி போன் நோர்களுடைய கருத்துக்களின் பிரதிபலிப்பையும், அந்தக் கருத்துக்களால் அவருடைய சிந்தனையில் ஏற்பட்ட ஆக்கபூர்வமான வளர்ச்சியையும் காணலாம்.

பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் விசேட மலர்களிலும் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளையும் அவருடைய வாழ்க்கையையும் பணிகளையும் பற்றி யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவி ஒருவர் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையையும் நூல் வடிவில் வெளியிட்டிருப்பது வரவேற்புக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உரியது.

நாவலர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த அவருடைய தெளிவான சிந்தனை களையும் மனப்பாங்கையும் இக்காலத்தவர்கள் நன்கு அறிந்து பயன் கொள்வதற்கும் நாவலர் பரம்பரை மேலும் தொடர்வதற்கும் இந்நூல் வழி வகுக்கும் என நம்புகின்றேன்.

காலத்தின் தேவை கருதி, பரோபகாரச் சிந்தனையுடன் நூல் வெளியிட்டில் ஈடுபட்ட அனைவரையும், குறிப்பாகத் திரு. ச. கந்தவேல் அவர்களையும் வாழ்த்திப் பாராட்டுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கந்தஞ்சோடு,
சன்னாகம்.
2012.08.29

சி. சிவசுரவனாபவன் (சிற்பி)
இந்துசாதனம் யத்திராதியார்

என்னுரை

த. வேதநாயகி தம் தந்தை வழி, தாய் வழி அத்தனை சிறுவர்களையும் தம் பிள்ளைகள் என வளர்த்தவர். உணவு, குளிப்பு முழுக்கு, கல்வி என்ற எல்லாவற்றையுமே தன் கையால் செய்தவர். எனது வளர்ப்புக் காலத்தில் தன்னுடன் சில நாட்களாயினும் தொடர்ந்து தங்கியிருக்க விரும்புவார். நான் என் தாயார் வீட்டுக்கு ஓடிவிடுவது அவருக்குப் பிடிக்காத விடயம். அக்காலத்தில் ஆசிரியரும் பெற்றோரும் “அடியாத மாடு படியாது” என்ற வாசகத்தைக் கடைப்பிடித்தவர்கள். அவர் வீட்டு / பாடசாலை வளவின் வேலிகளில் புல்லாந்தி மரம் நெடிது வளர்ந்திருக்கும். அந்தக் கம்புகள் பிரம்புபோல் கடினமானவை அல்ல; ஆனால் மெல்லியவை. ஆனால் ‘சன்’ என்று தோலைப் பதம் பார்க்கும்.

ஒருமுறை என்னைக் கையை நீட்டும்படி சொல்லி அத்தம்மா 25 அடி தந்தார். நான் கையைப் பின்னே நகர்த்தவோ, முகத்தைச் சுழிக்கவோ இல்லை. எவ்வளவு பிடிவாதக்காரன் என்பதைக் கண்டார். அத்தனைக்கும் நான் செய்த குற்றம் என் தாயார் வீட்டுக்கு ஒடுவது தான். அப்போது அவர் கோபித்தது பிழைபோல என் பிஞ்சு நெஞ்சத்துக்குப்பட்டது. ஆனால் இன்று எனக்கும் தமிழ் தெரியும். ஆங்கில பாடம் படிப்பித்த ஆசிரியர் களைப் போல, இவரும் தமிழை இறுகிய அத்திவாரத்தில் கட்டி எழுப்பிய படியால் தான் இன்று நானும் தமிழ் தெரிந்தவன் என்ற துணிவுடன் உலாவுகிறேன்.

“அடிக்கிற கையே அணைக்கும்” அவர் எனக்கு ஒரு முறையில் அத்தை. இன்னொரு வழியில் அம்மா. ஆகவே எனக்கு மட்டும் ஒரு சிறப்புத் தந்தார்கள். “என்னை அத்தை அம்மா என்று கூப்பிடு” என்றார். எனக்கு அது உவப்பாயிற்று. ஆங்கிலக் கல்லூரியில் ஏழாம் வகுப்புக்கு வரும் போதே என் மொழியறிவு சமனாக வளர்ந்து விட்டது. (அவரது ஆசிரியர்

வித்துவான் சுப்பையாப்பிள்ளை உரையாசிரியர் மட்டுவில் வேற்பிள்ளை யின் சீடர் “சமப்பிரதானவித்துவான்”. சென்னை சர்வ கலாசாலை வித்துவான் பரீட்சையில் வடமொழி - தமிழ் இரு இலக்கண இலக்கியங்களையும் சமானமான உயர்நிலையில் கற்றவர்) அத்தம்மாபோக்கில் விட்டிருந்தால் என்னை அப்படியாக்கியிருப்பார்.

1957 இல் அத்தம்மாவுடைய “தலைவர் மகிழும் தமிழ்” என்ற கட்டுரை காரைநகர் மணிவாசகர் விழாமலரில் வெளிவந்தது. நான் ஆங்கிலப் பாடசாலைக் கல்வி முடிந்த நிலையில் ஒய்வாயிருந்தேன். “நீ போய் ஒரு மலர் வாங்கிவா” என்று அனுப்பினார். நான் அவருக்கு ஒரு மலரும் எனக்கு ஒரு பிரதியும் வாங்கி வந்தேன். மணிவாசகத் தேன் சொட்டும் அக் கட்டுரையை நான் விளங்கி ஆசைப்பட்டு வாங்கினேன் என்று சொல்லமுடியாது. ஒரு அபிமானம். என் அத்தம்மாவின் கட்டுரை என் சொந்தமாயும் ஒன்று இருக்க வேண்டும் என்றவேண்வா. இன்று இந்தக் தொகுப்புக்கு என் பங்கை ஆற்றும் வித்து அன்று இடப்பட்டது என நினைக்கிறேன்.

அரச அதிகாரியாகிக் கையில் பணம் உலாவத் தொடங்கிய போது, புத்தகம் வாங்கும் ஆசையும் வளர்ந்தது. அதற்கும் வழிகாட்டி அத்தம் மாவே. “கந்தவேள், புதுமோகத்தில் நான் வைத்திருக்கும் இராமகிருஷ்ண மிஷன் பதிப்புக்களில் புது மறு பிரசரங்களை வாங்காதே. முதலாம் பதிப்பைத் தேடி வாங்கு. பழுதடைந்தாலும் பரவாயில்லை; கட்டி ஒட்டிப் பாதுகாத்துவை. மூலப்பதிப்பு எப்போதும் பயமின்றிப் பயன்படுத்தக் கூடியது”. என்று வழிவகுத்துத் தந்தார்.

இடம்பெயர்ந்தும், பின் மாற்றலாகி 1990 இல், திருகோணமலை யிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் மீண்டு, இறுதி ஆண்டுகள் உத்தியோகம் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கும் தரப்பட்டது. மாறிவந்த உடன் இடம்பெயர்ந்து இருக்கும் என் பாடசாலைக்கால ஆசிரியர் ஆ. சபாரத்தினம் எங்குள்ளார் எனத் தேடிக் கண்டுபிடித்தேன். பாடசாலை நாட்களை நினைவுகூர்ந்து, எனக்குச் சஞ்சிகைகள் வாசிக்கும் ஆர்வம் வந்ததை என் சக மாணவரும் ஆசிரியரின் மருமகனுமாகிய விஸ்வேஸ்வரன் மூலமே பெற்றேன் என்றேன்.

வேதநாயகி அம்மாவின் ஆக்கங்கள் பற்றிக் கலை வந்தது. தன் ஆவலை வெளியிட்டு தான் காரைநகர் வைத்தீஸ்வரக் குருக்களிடம் சென்று, அத்தம்மாவின் ஓர் கட்டுரை பெற்றதைக் கூறினார். தன் முதுமை

காரணமாக அடிக்கடி துவிச்சக்கரவண்டியேறி அலையக் கஷ்டமாயி ருப்பதாயும், என்னை அந்தப் பொறுப்பை ஏற்கும்படி கூறினார். கரும்பு தின்னக் கைக் கூலியும் வேண்டுமா? அந்த அலைவுகளின் பயனாக ஆறு முக்கிய கட்டுரைகள் முதலில் கிடைத்தன. பிறகு சிறு கட்டுரைகள் கைக்கு எட்டின. உறவினர் களின் நினைவு மலர்கள், சரமகவிகள் பல ஆரிதில் தேடிக் கொடுப்பதிடியது.

“சை குக்குமார்த்த போதினி” பல்கலைக்கழகத்தில் பழச ஆகிய நிலையில் உண்டு என அறிந்தோம். அத்தையம்மா தன் மாமனாரின் வெளியீடு ஒன்பது ஆண்டுகள் வந்தும், தன் கைக்கு ஒரு இதழ் கூடக் கிடைக்கவில்லை என்று வருத்தம் அடைவதுண்டு.

சபா மாஸ்ரர் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் திருமதி. சோமேஸ்வரசுந்தரி கிருஷ்ணகுமாரிடம் என்னை அனுப்பினார். அவர் ஒரு மாணவரை ஆய்வுக்கு உபகரிப்பதாயும், அவர் சிறப்புப் பட்டம் பெறவும் அது வசதியாகும் என்றும் சொன்னார். நாட்டு நிலை, இடப்பெயர்வு எல்லாம் எம் பணிதொடரழியலாமல் செய்தன.

வேலணையில் அம்மாவிடம் படித்தவர்கள் சிலருடன் கதைத்த போது, பலர் பலபுதுச் செய்திகளைக் கூறினர். ‘வேணி களஞ்சிய’ உரிமையாளர் திரு.கு.கங்கைவேணியன் எழுந்து நின்று திசை நோக்கித் தொழுது, அம்மாவினால் தான் நான் இன்று ஒரு மதிப்பான இடத்தில் இருக்கின்றேன். அம் முழு நூலையும் அச்சடிக்கும் பொறுப்பை என்னிடம் விடுங்கள் என்று ஆசையுடன் சொன்னார். நான் இப்போதான் முயற்சி தொடங்கி யிருக்கிறோம் உரிய நேரத்தில் கேட்போம் என்று சொன்னேன்.

இந்து நாகரிகத்துறையில் சிறப்புப் பட்டம் பெறும் மாணவி சுதர்சினி பொறுப்பை எடுக்க முன்வந்தார். என் கைவசம் இருந்தவற்றைக் கொடுத்து, முன் ஆயத்தங்கள் செய்வதற்கு உதவினேன். பல்கலைக்கழக மாணவர்கால எல்லை, பக்க எல்லை போன்ற கட்டுப்பாடுகளுக்குள் நின்று தம் ஆய்வுக் கட்டுரையை முடிக்கும் கடப்பாடுள்ளவர்கள் ஆதலால், சமார் 75 பக்கங்கள் வரையில் செய்து ஆய்வை நிறைவு செய்தார். அதை முன்பகுதி யாகக் கொண்டு இந்தநூலை உருவாக்கினோம்.

வேதநாயகி அம்மா என்ற வாடாத தாமரை வளர்ந்து செழித்த சூழல் முழுவதையும் படம்பிடித்துக் காட்டும் முயற்சியாக இது மலர்ந்துள்ளது.

2004 இல் திருமதி திருமகன் கேதாரநாதன் தாயகம் திரும்பிய போது, எனது முயற்சி நிறைவேறும் நம்பிக்கை உண்டு எனக்குறிப்பிட்டேன். அம்மாவின் மாணவர்களின் உற்சாகத்தைக் கூறினேன். நீர்மட்டுமல்ல, நாங் களும் சின்னத்தையின் கையால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள் தான். எங்களிடம் வெளியிடும் பொறுப்பை விடும் என்றார். அவ்வாக்கு இன்று நிறைவேறுகிறது.

காரைநகர் சிவன் கோவில் பிரம்மபூர் க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள் கட்டுரைப் பிரதிகள் உதவியதோடு நூல் வெளியீட்டைத் துரிதப்படுத்து மாறும் அடிக்கடி நினைவுபடுத்துவார். ஆசியுரையையும் வழங்கினார். அன்னாருக்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

இந்நால் வெளிவருவதில் முன்னின்று தொகுத்து உதவியதோடு வேண்டிய ஆலோசனையும் முன்னுரையும் வழங்கி என் குரு உயர்திரு ஆ. சபாரத்தினம் அவர்களுக்கு எமது உளம் நெகிழ்ந்த நன்றி உரித்தாக்கு கிண்றோம்.

அனிந்துரை தந்து, மிக விரிவாக நெல்லாவில் பற்றி விளக்கியுள்ள சைவப் புலவர் மு. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், அன்புரை - உறவு முறை தழுவி வழங்கிய திரு பொ. அருணகிரிநாதன் அவர்களுக்கும், கந்தரேடை க. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் ஜயா அவரின் மருகர் சிற்பி சி. சரவணபவன் ஜயா அவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

‘வேலனை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்’ நூலிலிருந்து ஜந்து கட்டுரைகள் இந்நாலில் மறுபிரசரம் செய்துள்ளோம். ஆசிரியர் ச. மாணிக்கவாசகர் அவர்களுக்கு நன்றி நவில்கிண்றோம்.

“கஸ்தாரி நிலகம்”
கில 28/1 நாவலம் ஓழுங்கை,
திருநூல்வேலி, யாழ்ப்பானம்.

சரவணமுத்து கந்தவேள்.

பங்குதை தம்பு வேதநாயகி அவர்களின்
சமய தத்துவம் பணிகள்
- ஓர் ஆய்வு

திருமதி. சுதாசினி யசோதாஸ் BA

முகவரை

சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெறவிருக்கும் எந்தவொரு கலைத்துறை மாணவரும் தனது துறைசார்ந்த தலைப்பில் ஒன்றினைத் தெரிவுசெய்து அதனை ஆய்வுக் கட்டுரையாகச் சமர்ப்பிப்பது ஒரு தேவையாகும். அவ்வகையில் இந்து தத்துவத்தினைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்கும் எனது ஆய்வு விடயம் " பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி அவர்களின் சமயத்துவப் பணிகள் ஓர் ஆய்வு" என்பதாகும்.

கடந்த காலங்களில் பெண்டிலை நின்று குடும்பத்தைக் காத்ததோடு சமய, சமூக, தத்துவம், கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளிலும் சேவை புரிந்த பல பெண்களின் அடிச்சுவடுகள் மண்ணோடு மண்ணாக மறைந்து விட்டன. எனவே இன்று வாழ்ந்து முடித்த பெண்களின் சாதனை களையாவது பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்களின் உறவினர்கள் இவரின் பெருமையை வெளிக் கொணர வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பத்தினாலும் இத் தலைப்பை தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன்.

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுதுவதற்குரிய விபரங்களைச் சேகரிப்பதற்கு சிலர் அன்போடு ஆதரவு தந்தனர். நூல் நிலையம் மற்றும் பண்டிதையின் உறவினர், நன்பர்கள் ஆகியோரிடம் இருந்துமே என்னால் தகவல்கள் பெற்றுக்கொள்ள முடிந்தன.

ஆய்வின் சுருக்கம் கருதி மிக விரிவாக நோக்க முடியாவிடினும் மிக முக்கியமான விடயங்கள் தெளிவாக இக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வாளர்.

நன்றியுரை

இந்து மெய்யியல் சிறப்புக் கலைமாணித் தேர்வின் பகுதித் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் முகமாக "பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி அவர்களின் சமய தத்துவப் பணிகள்: ஓர் ஆய்வு" என்னுத் தலைப்பில் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத் துறைக்கு என்னால் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையை உருவாக்கத் துணைபுரிந்தோர் பலர். இவர்களுக்கு என் நன்றி என்றும் உரியது. பண்டிதை வேதநாயகி அவர்களின் சமய தத்துவப் பணிகள் ஓர் ஆய்வு எனும் தலைப்பினை மனமுவந்து தந்த கலாநிதி ம. வேதநாதன் அவர்கட்கும், கட்டுரையை நெறிப்படுத்திய விரிவுரையாளர் திருமதி. விக்னேஸ்வரி பவநேசன் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இவ் ஆய்வுக் கட்டுரையை முழுமைபெற எல்லா விதத்திலும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்த எனது கணவருக்கும், குடும்பத்தாருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இவ் ஆய்வுக் கட்டுரைக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்த விரிவுரையாளர் பொ. சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், ஏனைய இந்து நாகரிகத்துறை விரிவுரையாளர்களுக்கும், இந்து மெய்யியல்துறை மாணவர்களுக்கும் எனது பணிவான நன்றிகள் உரித்தாகுக.

இவ் ஆய்வுக் கட்டுரைக்கு வேண்டிய தகவல்களை மனம் சலிக்காது எனக்கு வழங்கிய ஆசிரியர் ஆ. சபாரத்தினம் அவர்களுக்கும், மற்றும் தகவல்களைப் போட்டோப்பிரதி செய்து தந்துடைன் ஆய்வுக் கட்டுரைக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் தகவல்களையும் மனமுவந்து எனக்குத் தந்த பண்டிதையின் உறவினர் ச. கந்தவேள் அவர்களுக்கும் எனது மனம் கணிந்த நன்றிகள் என்றும் உரித்தாகட்டும்.

அச்சில் வடிவமைத்துத் தந்த ராஜ் கொம்பியூட்டர் பிறின்டிங் சென்றர் நிறுவனத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள்.

"எந்தநன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை

செய்ந்றனரி கொன்ற மகற்கு"

என்ற குறளுக்கேற்ப இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை முழுமைபெற எனக்கு உதவிய அனைவருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகட்டும்.

ஆய்வாளர்.

வேலையூர் பண்டிதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

1 வேலனை அறிமுகம்

1.1 அகமவிடப்

சீர்பெறு சிதம்பரம் சிறப்புறு மாருர்
ஏர் பெறு காஞ்சி யியல் மது ராபுரி
எனப்பல கோடி சிவஸ்தலம் தீர்த்தம்
வளப்புறு பரத கண்டத் தென்பால்
பல் வளம் மிக்க பண்புறு சிறப்புள
தொல்லியல் வாய்ந்த தொன்னகராய
திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோணேச்சரம்
உருக்கமார் வண்ணை யுயர் வைத்தீஸ்வரம்
நடுலை நல்லை நன்னெயால் மாவை முன்
தகு கதிர் காமமாம் தவம் பல வற்ற
இலங்கா தேயத் துயர் வட திசையறும்
நலங்கள் பலவுறும் நல்லி யாழ்ப்பாணத்
தென்மேற் திசையிற் சிறந்திரு பேருள
நன்னவ வேலனை எனும் நற்பதி.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்மேற்குத் திசையிலே உள்ள தீவுக் கூட்டங்களுள் வைடன் தீவு முதன்மையானது. இங்கு உலகில் புகழ்பெற்ற இயற்கைத் துறைமுகங்களில் ஒன்றான ஊர்காவற்றுறையும், நிதிமன்றமும், கற்றோர்களும் உண்டு. இந்தத் தீவுகளையெல்லாம் ஆட்சி புரியும் மனியகாரன் பதவி வகித்தோர் நிலை கொண்டிருந்த இடம் வேலனை ஆகும். ஈழவள நாட்டின் வடமேற்கிலுள்ள தீவுக்கூட்டங்களில் வேலனைத் தீவு பலவேறு வழிகளில் சிறப்புற்றது. எனவே தீவுகளுக்கு வேலனை ஒரு தலைநகர் போல விளங்குகிறது. வேலனை, வேலனை கிழக்கு, வேலனை மேற்கு என இரு நிர்வாகப் பிரிவுகள் கொண்டது.

சைவமும் தமிழும் ஒருங்கே வளர்ந்து சிறப்புற் ற இடங்களுள்

வேலனை மேற்கு ஒன்று. அதில் பெரியபுலம் எனும் பகுதியில் விக்கினங்கள் தீர்க்கும் விநாயகர் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பதி பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளை யார் (முடிப்பிள்ளையார்) கோவில், வேலனை மேற்கு மக்களின் கண்கண்ட தெய்வம், வேலனை மேற்கின் இருதயம் போல் உள்ளது.

சைவத்துறை, தமிழ்த்துறையாகிய இரு துறைகளும் நன்கு வளர்ச்சியற்ற பிரதேசம் வேலனைத் தீவாகும். 'கல்வி வளம்', 'செல்வவளம்' பொருந்திய வேலனையில் பண்டிதர்கள், புலவர்கள், வித்துவான்கள், ஆசிரியர்கள் நிறைந்து வாழ்ந்தார்கள். இப்பொழுதும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்த ஊரையும் அயலிடங்களையும் கல்வித் துறையில் மேம்பாட்டையச் செய்த பெருமை மேலே குறிப்பிட்ட கல்விமான்களையே சாரும்.

சைவமும் தமிழும் செழித்து வளர்ந்த வேலனை செழிப்பு இல்லா விடினும் அவற்றின் சுவடுகள் அற்றுப்போய்விடவில்லை. பாரம்பரியமும் வாழ்கின்றது. நாவலரின் நித்தியகரும் விதிகளையும் சிவபூசைகளையும் அனுசரித்த கிராமம். கரணவாய்ச் சைவக் குருமார்தான் இங்குள்ளவர் களுக்கு சமய தீட்சை, விசேஷதீட்சை, நிர்வாண தீட்சை என்பவற்றை வழங்கி வருகிறார்கள். பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டு வரை வீடுகுடிபுகல், திருமணம் என்பவற்றையும் கோயில் கொடியேற்றுதல், திருவிழாச் செய்தலையும் செய்து வந்தனர். இப்பொழுது மரணக்கிரியை மட்டும் தான் செய்து வருகின்றனர். வேலனைக்கு அயலில் உள்ள கிராமம் சரவனை ஆகும்.

1.2 வேலனையில் சைவசமயம்

ஸமத்தில் வடபிராந்தியத்தே யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வேலனை மேற்கை சைவசித்தாந்த இராஜதானி என்பர். சிவனை மாத்திரம் தலைவராகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடாத்தும் வைதிக சைவர், சிவ பூசா துரந்தரர் பலர் வாழ்ந்து வந்த இடம் வேலனை மேற்கு. நாயன்மார்களை சமய குரவர்களாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடாத்தியவர்கள் இச் சைவர்கள். வேதத்திலும் உபநிடதங்களிலும் பொதிந்துள்ள அனைத்தையும் சாரமாகக் கொண்டது தேவாரத் திருமுறைகள். வடமொழி வேதமும் திருமுறைகளாம் தென்மொழி வேதமும் ஒரே கருத்தையே பேசுகின்றன. சைவ சித்தாந்த சமயத்தின் மேன்மையை உணர்ந்து, அதன் தனிச் சிறப்புக்களாக விளங்கும் நாயன்மார் அருளிய செயல்களைப் பரப்பியவர்கள் தான் வேலனைச் சைவர்கள்.

வேலனையூர் பண்டிகை த. வேதநாயகி -
அங்கும்கள், ஆற்ராய்க்கி

சம்பந்தர் மதுரை சென்று சைவ சமயத்தை நிலை நிறுத்தினார். நாயன்மார் தென்னிந்திய தேவஸ்தானங்கள் தோறும் பாடல் பாடி போற்றிய ஸ்தலங்களே சைவசமயத்தின் பெருமைக்குரிய ஸ்தலங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. அதேபோல ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணத்து வேலணைச் சைவர் வாழ்ந்த வேலணை மேற்கு என்ற ஊர் மிகமிகப் புனிதமானது. இது சைவம் பரப்பும் ஒரேயொரு இடமாகவிருந்தது. சிதம்பரம் நடேசர் கோயிலைச் சுற்றி நாலு வீதிகளிலும் தில்லை வாழ்ந்தனர், வாழ்ந்து வந்தனர். வாழ்ந்து, தில்லை நடேசரை அன்றும் இன்றும் பூஜித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதே ரீதியில் வேலணை மேற்குப் பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் (முடிப்பிள்ளையார்) கோவிலைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து, தங்கள் நிலைக்களானாகத், (தாங்களே ஸ்தாபித்த) அக்கோயில் தினசரி நித்திய நைமித்தியங்களையும், அந்த வைதிக சைவ சான்றோர்களே செய்து வந்தனர். இவ் வைதிக சைவர்கள் அனைவரும் பிள்ளையார் கோவிலையே சுற்றி அக்கோயில் நாலு வீதிகளிலுள்ள தத்தம் சொந்த வீடுகளிலிருந்து தினமும் விடியற்காலை ஐந்து முப்பது மணிக்கு முன்னே எழுந்து காலை நித்திய கடன்களை முடித்து, ஸ்தானம் செய்து சிவபூசை செய்யும் வழக்கம் உடையவர்கள். அச் சிவபூசை வழிபாட்டு மணி ஓசையைக் கேட்டவர்கள் வேலணையம் பதியை 'சிவலோகம்' என்றே கண்டனர். பூலோக கைலாச மாக அதைக் கொண்டனர்.

தேவாரத் திருமுறைகளையே பாடிப்பாடி, ஜெபித்தருச்சித்து இறைவனது அருளுக்குப் பாத்திரமாக இருந்து சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் பெற்ற அருள் நிதிக்குவைபோன்று, வேலணைச் சைவர்களும் தமக்கு வேண்டிய சகல செல்வங்களையும் பெற்றிருந்தனர். புற்றில் வாழுவு, பொய்யர்தம் மெய் ஒன்றிற்கும் அஞ்சாது பிள்ளையாரையே நினைத்து அந்த பரவச நிலையில் வாழ்ந்து வந்தனர். மாணிக்கவாசகர் திருப்பெருந்துறையையும், சந்தரர் நல்லூர் அருட்டுறை யையும் போய்ச் சூழ்ந்து இறைவனார் கோயில் கொண்டெட்டமுந் தருளியிருப்பதைக் கண்டுகளித்தனர். வேலணைச் சைவர் வேலணைத் துறையில் பெரியபுலத்தை விநாயகர் தமக்கு இருப்பிடமாகக் கோயில் அமைத்துப் பெரும்பேறு பெற்று வாழ்ந்தனர். இச் சைவர்கள் சமய தீட்டசை, விசேடதீட்டசை, நிருவாண தீட்டசை பெற்று ஞான நிஷ்டைநிலையை நோக்கி வாழ்ந்தார்கள். தினமும் காலை, திருவாசகங்களை ஒதித் தாம் உண்ணும் உணவுகளை இறைவனுக்கு - தங்கோயில் பிள்ளையாருக்கு நிவேதித்தல் ஆகியவற்றையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். ஓய்வு நேரங்களில் பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருச்செந்துரீப் புராணம், வாதவூரர்புராணம், கந்தபுராணம் ஆகிய புராணங்களை கோவிலில் படித்து விரிவுரைகள் செய்த வருவது வழக்கம்.

திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள் எல்லோர்க்கும் அடியேன் என்றார் சந்தரர். காசியில் இறக்க முத்தி, சிதம்பரம் தரிசிக்க முத்தி, திருவண்ணாமலை நினைத்தளவில் முத்தி என்பர். அதே போல ஈழத்தில் திருக்கேதிஸ்வரம், திருக்கோணமலை, மாவிட்டபுரம், நல்லூர் போன்ற பல தலங்கள் அருள்மிகு கவை. இத்தனை சிறப்பைப் போன்று வேலணைப் பதி சைவ நெறிக்குப் பேர்போன இடமாகும்.

வேலணை பல நூற்றாண்டுகட்டு முன்பே, நாவலர் ஞானப்பிரகா சருக்கு முன்பிருந்தே, சைவ வளர்ச்சி அதியுன்னத நிலையிலிருந்து வந்துள்ளது. இச் சைவர்களும் தமிழகச் சைவர்களும் மிக மிக நெருங்கிய உறவினர்கள். வேலணை ஊர்காவற்றுறையிலும், நெடுந்தீவிலும் இருந்து கட்டுமரம், தோணி மூலம் தென்னிந்திய கோடிக்கரை - வேதாரணியம், இராமேஸ்வரம் ஆகிய இடங்களுக்கு ஒரு சில மணி நேரத்துள் இச் சைவர்கள் அங்குமிங்குமாகப் போக்குவரத்துச் செய்து வந்தனர். தென்னிந்திய சிதம்பரம், சிதம்பரச் சிவபுரிக் கிராமம், திருத்துறைப்பூண்டி, திருநெல்வேலி, வேதாரணியம் ஆகிய இடங்களில் வேலணைச் சைவர்களும், தென்னிந்தியச் சைவர்களும் அன்னியோன்னியமாகக் கலந்து, கல்யாண உறவுகள் கொண்டு, நெருங்கிப் பழகி வந்துள்ளனர். சிதம்பரம் ஞானப்பிரகாசர் திருக்குளத்தைச் சுற்றி நாலாபக்கழும் இருக்கும் மடங்கள் அனைத்தும் வேலணை, சங்காணை, வட்டுக்கோட்டை, கல்வியங்காடு ஆகிய இடத்து மக்களது உரிமைச் சொத்துக்களாகும். சிதம்பரம் ரயில்வே ஸ்ரேஷன் தொடக்கம் சிதம்பரம் பச்சையப்பன் கல்லூரி வரை போகும் தெரு (சிதம்பரம் வேடன் பிள்ளையார் கோவில் தெரு) முழுவதிலும் குடியிருப்பவர்கள் யாழிப்பாணத்தவர்களாவர்.

தென்னிந்திய தேவார ஓதுவார்கள் கூடப் பலர் வேலணைச் சைவர்களோடு நெருங்கி உறவாடியவர்கள். வேதாரணியத்து ஓதுவார்களும், வேலணைச் சைவர்களும் நெருக்கமாக கலியாண உறவுகள் வைத்திருந்தனர். வேதாரணியத்திலிருந்து ஓதுவார்கள் பலர் யாழிப்பாணம் வேலணைக்கு வந்தால் வேலணை மேற்கில் அக்காலம் இருந்த சைவசித்தாந்த பண்டிதர் கா. நமசிவாயம், (நாகலிங்க உபாத்தியார்) இடம் அவர் வீட்டு சிவ பூஜைவேதிகையில் தான் தினம் தினம் சிவபூஜை செய்து போவது வழக்கம். அவ்வண்ணம் இங்கு யாழிப்பாணம், வேலணை வந்து திரும்பியவருள் ஒருவர் தேவாரப்பணிசைக்கு ஸ்வர அமைப்பு பண்ணடைவு அமைத்த அமரர் அப்பாசாமி ஓதுவாராகும், இப்படியாக தென்னிந்தியசைவர்கள் ஓதுவார்கள் வேலணைச் சைவர்களோடு நெருங்கி, பந்தி போசனஞ்சு செய்து உறவாடி வந்துள்ளனர். தென்னிந்திய சைவ தேசிகர்கள் பலர் இங்கு யாழிப் பாணத்தே சைவக் குடும்ப மக்கள் அனைவருக்கும் அவர்கள் தம் அந்திய கிரியைகள், சமயச் சடங்குகள் வேலணையூர் பண்டுதை த.வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

யாவற்றையும் நிரந்தரமாகச் செய்ய இங்கு வந்து யாழ்ப்பானத்தே குடியேறினார். 1951 இல் கூட திருவாரூர் வாசி ஒருவர் இங்கு தங்கி மணம் முடித்தார். இலங்கை அரசின் பிரஜா உரிமைச் சட்டம் வந்தே இத் தொடர்புகளை அறுத்தது.

நம்மவருள் வேலனைச் சைவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு டையவர்களான வேலனை, வரணி, வேதாரணிய சைவாதீன கர்த்தர்கள் குடும்பங்கள் (சைவக்குருமார் குடும்பங்கள்) கரணவாயிலிருந்து வந்தனர். அக் குடும்ப வாரிசாக தற்காலம் மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்திருப்பவர் ஸ்ரீவஸ்ரீ கை. திருஞானசம்பந்த தேசிகராவர். இவர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த (ஏழு குடும்பங்களுக்குப் பங்குரிமையாக) ஒரு பிரதிநிதி ஸ்ரீ குகதாசதேசிகர் இன்றும் தென்னிந்திய வேதாரணிய தேவஸ்தான தலைமைப் பண்டார சந்திதிகளாக அறந்காவலர் குழுத் தலைவராக, அவருக்குரிய சொந்த சொத்துக்கள், வீடு, காரியாலயம், இன்னும் அவற்றிற்குரிய சிப்பந்திகளோடும், சகல வசதிகளுடனும் (வரிசைகள் - உரிமைகளோடு) இருந்து வருகிறார்.

புராணங்களையே அயற் கோவில்களில் வருடாவருடம் படித்து பயன் சொல்வதே வேலனைச் சைவர்கள் வாழ்வாக இருந்தது. இந்த நெறியையே வளப்படுத்தப் பிறந்தவர் நாவலர். நாவலரது நன் மாணாக்கர்கள் பலர். அவர்களுள் வேலனை மேற்கு சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஸ்தாபகர் (அமரர்) கந்தப்பிள்ளை நாவலரது பிரதம மாணாக்கர். நாவலர் மருகர் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையினது நேரடி மாணாக்கர் வேலனை மேற்கு நடராஜ வித்தியாசாலை ஸ்தாபகர்கா. நமசிவாயம் (நாக லிங்க உபாத்தியார்) மருகர் செ. கணக்சபாதபதிப்பிள்ளையின் பெருமை சொல்லும் வேண்டுமோ! அவர் தம் பெயராலேயே நடராஜ வித்தியா சாலை இன்றும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது; இராசா உபாத்தியாயர் பள்ளி என்று. யாழ்ப்பானத்தில் வேலனை மேற்கில் தனது சொந்த அச்சகத்தில் முதல் சைவப் பத்திரிகையான "சைவ குக்குமார்த்த போதினி" என்ற பத்திரிகை ஒன்றை அச்சாக்கி வெளியாக்கி வந்தார்;

வேலனையில் சைவ வளர்ச்சி, தமிழ் வளர்ச்சி, பண்ணிசை வளர்ச்சி மேலோங்கி இருந்ததற்குக் காரணமாக வேலனைச் சைவர்களும் பலர் பண்டிதர்களாக, ஆசிரியர்களாக, சங்கீத விற்பனர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர். வேலனை மேற்கு கா. நாகவிலங்க உபாத்தியார் (சைவ சித்தாந்த பண்டிதரே) அக் காலம் திருவாவடுதுறை ஆதீன தேவார பாடசாலையில் தேவா ரப் பண்ணிசைப் பயிற்சி பெற்றவர். முறையான தேவாரப் பண்ணிசை தீவகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பண்டிதர் இ. மருதையனார் பண்டித ருக்குப் பண்டிதராவார். தமிழாசிரியர் உலகில் முதலாசிரியர், மதுரைத்

தமிழ்ச் சங்கப் பண்டித பரிட்சையில் ஈழத்தில் முதலில் தேறியவர் வேலனை மேற்கு பண்டிதர் த. வேதநாயகி ஆவார். பண்டிதை வேதநாயகியின் தந்தையார் கூத்தர், கம்பர், காளமேகத்திற்கிணையாகப் பாட்டுக்கள் புனைவுதில் சமர்த்தர்.

ஸழத்து முதல் சங்கீத பூஷணம் கூட திரு. பேரம்பலம் சந்திரசேகரம் அவர்கள் வேலனையில் பிறந்தவர். (நாகலிங்க உபாத்தியார் பேரன் இவர்) சரவணையூர் (பள்ளப்புலம்) தில்லைநாதப் புலவர் நாகலிங்க உபாத்தியார் மாணாக்கர். அவ்வாறாக தமிழ் சைவம், தமிழிசை, புராணப்படனம், சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரம், கல்வி ஆகியவற்றிற்கிருப்பிடமாக, மூலவேர் ஊற்றாக இருந்து வந்த இடம் வேலனை ஆகும்.

வேலனைச் சைவர்கள் ஆதி சைவக்குடிகள் (ஸ்மார்த்தப் பிராமணர் களுக்கு) முன்பு வாழ்ந்த தமிழ் மூத்த குடியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் ஒதல், ஒதுவித்தல் திருக்கோயில்களில் கடவுளுக்கு வழிபாடு, கோயில் பிரதிஷ்டைகள். செய்தும் செய்வித்தும் வந்த பரம்பரையினால் அரசர்களுக்கு முடிகுட்டும் பெருமை பெற்றவர்கள், சைவ வேவான்குடிப் பெருமக் களினம் இச் சைவர் புலால் உண்ணும் எவர்களிடமும் உடன் உண்ணுதல் செய்யாமலே வாழ்ந்து வந்தனர். இன்னும் இப்படி வாழும் சைவரினம் வேலனை மேற்கில் உள்ளனர். எல்லா இனத்தவர்களும் இச் சைவர்களிடம் உணவெடுப்பார். ஆயின் வேலனை சைவர் தீட்சைகளில் தமக்குச் சமமானவர்கள் அல்லாத வேறொரிடத்தும் உணவெடார். சிவ தீட்சைகள் பெற்ற இச் சைவர்கள் ஸ்மார்த்தப்பார்ப்பனர்கள் வீடுகளில் உணவெடாமல் இருந்த காலம் ஒன்று முன்பிருந்து வந்துள்ளது.

வேலனைச் சைவர்கள் தத்தம் வீடுகளில் வருடாவருடம் தங்கள் தந்தை, தாயார், பாட்டன், பாட்டிமார்க்ட்கும் மற்றும் அமரர்க்ட்கும் கொடுக்கும் சிராத்த பூஜைகளை - பிண்டம் போடுவதற்கும் கூட தாங்கள் சிவபூஜாதுரந்தர்களாகக்கூடும் தாங்களே தங்களுக்குரிய பூஜைப்பத்ததி முறையில் இன்றும் செய்து வருகிறார்கள். பிராமணர்களுக்கு இவர்கள் வீட்டில் தானமாக மாத்திரம் அரிசி, காய், பிஞ்சு முதலினை வழங்குவர்கள். அப்பிராமணர்கள் இச் சைவர்கள் வீடுகளில் எதுவித புரோகிதக் கிரியைகளோ, பூஜைகளோ செய்வது அறநீரையாது. இன்றும் வேலனை மேற்கில் இந்த நிலை நடைமுறையில் உள்ளது. இப்பேர்ப்பட்ட மரபுதவறாத சைவ வைதீக நெறியில் வாழ்பவர்கள் வேலனைச் சைவர்கள்.

இன்றைக்கு இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு நயினையில் இருந்து அமரரான பிரபல கைலாயநாதக் குருக்களின் தந்தையார் ஜயாத்துரைக்குருக்கள், சிறிய தந்தையார் சின்னத்துரைக்குருக்கள் மற்றும் அவர்களது உறவினரான அக்காலத்தைய புத்த பூத்த பிராமணர் பலர் வேலனை மேற்கு பூரீ நாகலிங்க உபாத்தியாரது மாணாக்கர்களாவார். இக்குருமார் நயினாதவு நாகபூஷணி அம்மன் தேவஸ்தான பரம்பரை அர்ச்சகர்கள். அவர்கள் தங்களது குருவாகிய வேலனை மேற்கு நாகலிங்க உபாத்தியார் அவர்களுக்கு தங்கள் கையால் நயினை நாகபூஷணி ஆலய நித்திய நையித்திய பூஜைகளின் பின் விபூதி கொடுப்பதில்லை. விபூதிச் சங்கை (பேழையை) மாத்திரம் கொண்டு வந்து தங்கள் குருவின் மூன் நாற்க, உபாத்தியார் தாமே விபூதியை எடுத்து உத்தாளனமாக அணிந்து கொள்வது முக்கூம். இவ்வாறு இன்றும் சைவம் பிரகாசித்துக் காணப்படுகின்றது. (1990 இடப்பெயர்வுக்கு முன்)

வேலனையூர் பண்டித த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

2 வேதநாயகி அம்மாளின் வாழ்க்கை வரலாறு

2.1 குடும்பப் பின்னணி

சைவத்துறை, தமிழ்த்துறை ஆகிய இரு துறைகளும் நன்கு வளர்ச்சியற்ற பிரதேசம் வேலணைத்தீவு. கல்விவளம், செல்வவளம் பொருந்திய வேலணையில் பூர்மத். ம. தம்பு உபாத்தியாயரவர்கள் பெரும் புகழோடு வாழ்ந்தவர். ஆரம்பத்தில் நெடுந்தீவு, நயினாதீவு முதலான இடங்களில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து பேரும் புகழும் பெற்றவர். மஹா வித்துவ சிரோ மனி சி. கணேசஜூயர் அவர்கள் நயினையில் ஆசிரியப் பணி புரிந்தபோது அவருடன் சேர்ந்து கல்விக்காக உழைத்தவர் தம்பு உபாத்தியார். அவர் வாழ் ந்த இடம் நெல்லாவில் ஆகும். நெல்லும் ஆவினமும் நிறைந்த பகுதியே நெல்லாவில் ஆகும்.

"தம்புதிருப்பாதமேதஞ்சமென
நெஞ்சேநிநம்பு"

என்று பெரியவர்கள் அவரைப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். ஆசிரியர் சேவக்கென்றே பிறந்தவர் தம்பு உபாத்தியாயர். சிறந்த பெளராணிகர். அவரைப்பற்றிக் கேள்விப்படாதவர்கள் அங்கு யாரும் இருக்க முடியாது. நாரந்தனை கணேச வித்தியாலயத்தின் முதலாவது தலைமையாசிரியரும் அவரே.

தம்பு உபாத்தியார் மீனாட்சி என்னும் பெயர் தாங்கிய மங்கை நல்லாளைத் திருமணம் புரிந்தார். தம்பு மீனாட்சிதம்பதியினர் ஆண் ஒருவரும் பெண்கள் நால்வருமாக ஜந்து பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர். சௌந் தரநாயகி, பெரியநாயகி, யோகநாயகி, சிவஞானசம்பந்தன், வேதநாயகி என்பவர்களே அவர்கள்.

முத்த மகள் சவுந்தரநாயகி மனம் முடிக்கவில்லை. அடுத்தமகள் யோகநாயகியை வேலணை கிழக்கில் இன்றையதமிழ் வைத்தியகாரரின்

வேலணையூர் பண்டுகதை த. வேதநாயகி -
ஞக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

முற்சந்ததியின் குருவும் விஷக்கடி வைத்தியர்களின் நெருங்கிய உறவினரும் முதாதையுமான பரியாரி சிற்றம்பலத்தாரின் பேரன் செல்லையா உபாத்தி யாயருக்கு மணம் செய்வித்தார். சச்சிதானந்தன் (அண்ணாதாசன்) என்ற பேரனையும் அவரது பிள்ளைகளாகிய தமிழ்னபன் என்ற பூட்டஸ்ஸையும் சண்முகப்பிரியா என்ற பூட்டியையும் காண அவர் வாழுவில்லை.

மகன் சிவஞானசம்பந்தன் என்ற ஆசிரியரை மண்டைதீவு விதானையார் மகன் நாகம்மா என்ற பெண்மணிக்கு மணம் செய்வித்து ஞானராதா, ஞானகெளரி, ஞானரமணி என்ற மூன்று பேத்திகளுக்கும் பேரனானார். அவ்வழி சூமரன், அரவிந்தனுக்கும் அவ்வாறே, தவிர இரண்டு பூட்டிகளும் ஞான மீனாட்சி வழியில் உளர்.

வேதநாயகி

தம்பு உபாத்தியாரின் கனிஷ்ட புத்திரியான செல்வி வேதநாயகி அவர்கள் பிறந்த ஆண்டு 1912 ஆகும். இளையவரான வேதநாயகி இளமையில் நன்கு கற்று ஆசிரியரானார். வித்துவான் சுப்பையாப்பிள்ளை வேலனைக்கு வந்து வசித்துப் பாடம் சொல்லி வைக்க 14 வயதில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சிறப்புடன் சித்தியடைந்தார். தீவகத்தில் பெண்பாலாரில் முதலாவது மதுரைப் பண்டிதை என்ற சிறப்பும் இவருக்கு உண்டு. (அவ்வகுப்பில் படித்தவரே பின் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி யில் பயின்ற வித்துவான் க. வேந்தனார் என்ற நாகேந்திரம்)

வேலனை மேற்கில் ஒரு பாடசாலையை இராசா உபாத்தியார் பாடசாலை என்றே வழங்குவார்கள். இப்பொழுது அதன் பெயர் நடராசா வித்தியாசாலை. இப்பாடசாலையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் சந்தர்ப்பம் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. பயிற்றப்படாத ஆசி ரியை என்ற முறையில் கீழ் வகுப்பிலும், பண்டிதை என்ற முறையில் உயர் வகுப்புகளிலும் கற்பித்துப் பெருமையுற்றார்.

நாவலருக்குப் பின் நமக்கோர் காவலராக விளங்கியவர் இந்து போட் சுப்பிரமணியம் இராசரத்தினம் அவர்கள். இந்துபோட் என்கின்ற சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், சைவத் தமிழ் வளர்ச்சியின் பொருட்டு ஊர்கள் தோறும் பாடசாலைகளை நிறுவியது. இலங்கையில் பரவலாக ஸ்தாபித்த பாடசாலைகள் இருந்தாலும் மேல் ஆகும். விசேஷமாகத் தீவகத்தில் பல பாடசாலைகளை நிறுவியும் பொறுப்பேற்றும் நடத்திய பெருமை சைவ

வித்தியாவிருத்தி சங்கத்தையே சாரும். ஆனால் மேலே குறிப்பிட்ட வேலணை மேற்கு நடராச வித்தியாசாலை தனியார் நிர்வாகத்திலேயே நன்கு வளர்ந்தது. இப் பாடசாலையில் தலைமை ஆசானாகச் சேவையாற்றும் பேறு தம்பு உபாத்தியாயரது மகன் சிவஞானசம்பந்தனுக்கு ஏற்பட்டது. தமையனோடு சேர்ந்து ஆசிரியப் பணியை நன்கு ஆற்றினார் செல்வித். வேதநாயகி அவர்கள்.

இராசா உபாத்தியாயரின் சொந்தப் பெயர் கனகசபாபதி பிள்ளை. வேதம்மாளுக்குத் தாய் மாமன். 1960 வரை அவரே பாடசாலை மனேஜர். அரசாங்கம் பொதுச் சட்டப்படி அனைத்துப் பாடசாலைகளையும் பொறுப் பெடுத்த பின்னரே இதுவும் அரசின் உடைமையாயிற்று. பாடசாலைக்கு வட புறம் தாம் வசித்த குடிசையையும் சிறு நிலத்தையும் வேதநாயகி பயன்படுத்தினார். அதுவும் 1990 இல் பாடசாலைக்கே உரிமையாயிற்று.

பண்டிதை வேதநாயகி சிறந்த கல்விமாணாகவும் பல துறைகளில் ஈடுபாடு உடையவராகவும் திகழ்ந்தார். இவரிடம் பாடம் கேட்கவும் ஜியம் தீர்க்கவும், அச்சு வாகனம் ஏற்றுக் கட்டுரை பெறவும் வராத சமகால தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், ஆர்வலர்கள் இல்லை என்னாம். மட்டுவில் பண்டிதமனி சி. கணபதி பிள்ளை அ. குமாரசாமிப் புலவர் காலமாகிய பின், ஆசிரியர் இன்றி வருந்திய போது அவருக்குப் பாடம் சொல்ல என்றே வித்துவான் சுப்பையாப்பிள்ளையை நாவலரின் பெறாமகன் த. கைலாயபிள்ளை இங்கு வரவழைத்தார். மீசாலை, மட்டுவில் சைவர்களுக்கு வேலணை மேற்கில் மணத்தொடர்பு உண்டு. பலர் தமக்குத் தோன்றும் முரண்பாடுகளை இவரி டம் அனுப்பி தெளிவு பெறுவதுண்டு. பண்டிதர் தியாகராசப்பிள்ளை, பண்டிதர் சிவபாக்கியநாதன், பண்டிதர் சிதம்பரப்பிள்ளை, பண்டிதர் அருளானந்தசிவம் உறவினர்கள். பண்டிதர் இராசையா சரவணை கிழக்கு வாசி. தமிழ் கற்கும் ஆவலில் பண்டிதையின் மாணவன் ஆனார்.

குருநாதராப் பற்றி...

இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தினால் முதன்முதலாக இலக்கிய கலாநிதி என்ற கெளரவ விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டவர் பண்டிதமனி சி. கணபதி பிள்ளை அவர்களாவர். அவர்களது மணிவிழா 1959 இல் திருநெல்வேலியில் கோலா கலமாக இடம் பெற்றது. குறித்த விழாவையொட்டி வெளியிடப்பெற்ற

மணிவிழா மலரில் பண்டிதை அவர்கள் 'உய்யவந்தார்' என்ற தலைப்பில் எழுதி இருக்கிறார்.

"உண்மையுள்ள சமயங்களை நீட்டினால் அவை சைவ சித்தாந்தத்திலே முடியும். உண்மைச் சமயங்களின் அந்தம் சைவ சித்தாந்தம். அது சிவமென்னும் அந்தரம் எனப்படும். "நீதியினாலிவை யெல்லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றறியாதது சமயம்" என்றும் "மெய்ச் சமயத்தினிலக்கணம் சைவ சித்தாந்த நூலுள் கூறப்படும் உண்மைகளை வாம் ஒத்து முடிவனவே" என்றெடுத்து ம் பொருளொருமைகாட்டுகின்ற பெருமைபாண்டிதமணி அவர்களிடத்திலே பிரகாசிக்கின்றது என்று எழுத்தியம்புகின்றார் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள்.

சமய இலக்கியத்துறையில் ஆழ்ந்த புலமையுடையவரான வேலனை யூர் பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி அவர்கள் இந்த நாட்டின் கல்வி வளர்ச் சிக்குச் செயற்கரிய சேவையாற்றியவர். இவர் திருமணம் செய்யாது இறுதி வரை செல்வியாக இருந்து, 82 வயதில் (1994) ஆயிரம் பிறைகண்ட நிலையில் அமரத்துவம் அடைந்தார். அவரது கல்விப்பணியை உலகு ஒரு போதும் மறவாது.

2.2 தந்தையின் பணி (தம்பு உபாத்தியாயர்)

சரவணையில் பிறந்த மருதையனார் தம்பு எனப்படும் தம்பு உபாத்தியாயர். இங்கு நெல்லாவில் கிராமத்தில் திருமணம் செய்துகொண்டார். இராசா உபாத்தியாயர் எனப்படும் செங்கமலையர் கனக சபாபதிப்பிள்ளை. நடராசா வித்தியாசாலை, நடராசா அச்சியந்திரசாலை என்பவற்றின் நிறு வளரும் நிர்வாகியும் ஆவார். நல்லோரை வசம் செய்தவர் தம்பு உபாத்தியாயர் இவருக்கு மைத்துனர்.

தம்பு உபாத்தியாயர் சில காலம் நாரந்தனையில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தார். 1885 இல் பிறந்த இவர் நீண்டகாலம் நயினாதீவில் மகா வித்து வான் பிரம்மழீ சி. கணேசையா அவர்களுடன் நயினை பூர்ணாகபூசனி வித்தியாலயத்தில் பணிபுரிந்தார். அங்கு பள்ளிப்பாடம் தவிர திருமுறை ஓதல், புராணபடனம் என்பவற்றைப் பயிற்றுவித்தார். நயினை பூர்ணாகபூசனி அம்பாள் ஆலயத்தில் கெளரவ கணக்குப் பிள்ளையாகவும் பணிபுரிந்தார். அவர் நயினாதீவில் ஆற்றிய பணிகளை இன்று வாழும் முத்த தலைமுறையினர் மிகுந்த பக்தியுடன் குறிப்பிடுகின்றனர். மறைந்த வேலதனையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -

இங்கங்கள், ஆறாய்ச்சி

உயர்திரு ஜியாத்துரைக் குருக்கள், கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்கள் தம்பு உபாத்தி யாயர் இயந்த மண்ணில் வாழ்ந்து படிப்பிக்க இந்த மண் எவ்வளவோ தவம் செய்திருக்க வேண்டும். அம்பாள் எனக்கும் குருவாகத் தந்தார். பிராம ணஞகு எவ்வளவு தமிழ் வேண்டுமோ அவ்வளவுக்கு மேலாக அவர் எனக்கு படிப்பித்தவர். அவரை நயினாதீவின் சமகாலத் தலைமுறைகள் மற்காது. பிற்காலம் மறக்கக்கூடாது. தம்மிடம் அவரைப் பற்றிக் கேட்டதற்கு குருக்கள் இருகரமும் தலைமேற் குவித்து சொன்னவை அவை. திரு. இராமச்சந்திரா அவர்கள் ஜியாத்துரை சோதிடர், நயினாதீவுச் சாமியார் ஆகிய பலர் தம்பு உபாத்தியாயரைப் பற்றி பக்தியுடன் நினைவு கூர்ந்தனர்.(4)

வேலணை மேற்குப் பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கோவி லின் நிர்வாக சபையின் உறுப்பினராகப் பணியாற்றியபோது கோவிலின் மூத்த நிர்வாகி திரு. சே. பொன்னையா அவர்களுடன் இணைந்து கருங்கல் திருப்பணிக்கு கோவிலுக்கு கருங்கல் வரவழைக்கப் பெரும்பணி ஆற்றியதை திரு. பொ. கேதாரநாதன் ஆசிரியர் நினைவு கூர்ந்தார்.

வேலணையிலும் சரி நயினாதீவிலும் சரி புராணப்படனம், பண் ணிசை தவிர சமூகப் பணிகளிலும் சரி தம்பு உபாத்தியாயர் மிகவும் சேவை ஆற்றியதோடு, அவர் நல்ல விவசாயி. சென்ற இடமெல்லாம் அவர் மொழிப் புலமையினை இலக்கிய அரங்குகளில் காட்டி இருக்கிறார். நீத்தார் பாடல்கள் எனும் துறையிலும் அவர் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார். இவரை மறவாத சைவத் தமிழ்நினர் இளைப்பாறிய கிராமத் தலைமைக்காரர் திரு. சு. மகாலிங்கம் அவர்கள் குருபாதம் துணை எனத் தான் இவரையே விவரித்துப்பாடுவதாகத் தெரிவித்தார்.

தம்பு உபாத்தியாயர் பல ஆண்டுகள் தலைமையாசிரியராகப் பணிபுரிந்த வித்தியாசாலைகள் இரண்டு ஒன்று நயினாதீவு தில்லையம்பல வித்தியாசாலை, மற்றொன்று கந்தப்பிள்ளையின் வேலணைச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை தில்லையம்பல வித்தியாசாலையிற் பணிபுரியுங் காலத்தே இரண்டோராண்டு (மகாவித்துவான்) கணேசையர் அவர்களுடன் கூட்டுறவால் அடைந்த பயன் பெரிதென்றும் தமக்குத் தெரிந்த சங்க நூற் கருத்துக்களைல்லாம் அக் கூட்டுறவு அளித்த பெருந்தி என்றும் பல கால் பல விடத்தே பலர் முன்னலையில் சொல்லிச் சொல்லி உபாத்தியாயர் மகிழ்வதுண்டு.

புராணபடலம் உபாத்தியாரோடு உடன் வாழ்வது; நயினாதீவில் இருவரும் கூடியிருக்குங் காலத்தே புராணபடலத்தில் ஐயர் அருமையாகக் கலந்து கொள்வது உண்டு. அருமையினும் அருமையாக ஓருவர் பயனுக்கு மற்றயவர்வாசிக்கும் விசேஷ சந்தர்ப்பம் வாய்ப்பதும் உண்டு.

தம்பு உபாத்தியார் அறுபதுகளில் படிப்படியாகப் பார்வையை இழந்தார். ஆயினும் அவரது நா பெரும்பகுதிப் பணியை இருந்த இடத்தி வேயே செய்து வந்தது. வசதி படைத்த நல்லலோர் சரமகவி பாடும்படி வந்து கெஞ்சவர். இவர் அவர் தகுதி நோக்கி பாடிக்கொடுப்பார். அம் மரபுவழி அவர் உறவினரான மகாலிங்கம் (விதானையார்) அதே பணியைச் செய்தார். 1989 அளவில் தம் கையால் ஆயிரம் சரமகவி எழுதி அச்சுடித்தவற்றைக் காட்டுவார். (5)

2.3. சமகாலம் புலவர்

பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள்

பண்டிதத் த. வேதநாயகி காலத்தில் இவரை அடியொற்றி வாழ்ந்தவர் வேலண்ணூர் பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள். திருநெல்வேலி சைவாசிரியை கலாசாலையிற் பயிற்சி பெற்றவர். வேலண்ண சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் மதிப்பார்ந்த அதிபராக இருந்தவர். பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபையின் தலைவராக அவர் இருந்து உழைத்த உழைப்பு உலகமறிந்தது. பண்டிதமணி அவர்களது எழுத்துக்களை அழூகுற பிரதி செய்வதில் முன்னின்று உழைத்தவர்.

பண்டிதத் தூசிரியப் பயிற்சி பெறாத காரணத்தால், அரசு வேலையில் உயர்வு பெற வசதிகிடைக்கவில்லை. பாடசாலை வித்தியாதரிசிகளின் சிற்றறிவில் பண்டிதர்மார் கவனிக்கப்படமாட்டார்கள். காலத்தின் தேவை கருதியும், பண்டிதமணி, பொ. கைலாசபதி இருவரிடமும் பயிற்சி பெறும் ஆவலாலும், 1949 இல் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெறச் சேர்ந்தார். விடுதிச்சாலையில் தம் சைவாசாரப்படி தனி அறையில் சமைத்து உண்டார். உப அதிபரின் ஓய்வு நேரங்களில் அவரை அணுகி அவரது அருள் மொழிகளைக் கேட்டார். அவர் முதன் முதலாகச் சில நல்ல கருத்துக்கள் தோன்றிய உடன் அவருக்கே சொன்னதாகக் குறிப்புகள் உள். (உ+ம்: பொ. கைலாசபதி அவர்களின் சிந்தனைகள், யாழ் வேலைண்டூர் பண்டிதத் த. வேதநாயகி -

ஆக்கம்பளி, ஆராய்ச்சி

பல்கலைக்கழகம், 1994)) உப அதிபர் தமிழ்டம் வரும் மாணவர்கள் பெயரைக் கேட்பதில்லை. அதனால் அம்மாள் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது வேலைணப் பெண் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களுக்குச் சிற்றன்னை முறையினர். ‘குஞ்சி அம்மா’ என்றே பண்டிதர் அழைப்பார். இருவரும் வருடப் பிறப்புக்குப் பின்னர் நாள் பார்த்து திருநெல் வேலிக்குத் தமது குரு முதல்வரான பண்டிதமணி அவர்களிடம் வருவார்கள். பவ்வியமான முறையில் வணக்கம் செலுத்திவிட்டு அமருங் காட்சி வெகு அலாதியாக இருக்கும். பண்டிதமணி அவர்கள் இருவருக்கும் ஒரு ரூபா ஒரு சதம் கைவிசேஷம் கொடுப்பார். ஒரு கோடி பெற்ற மகிழ்ச்சி யுடன் அவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்திவிட்டுச் செல்வார்கள். வருடா வருடம் வரும் இந் நிகழ்ச்சி இன்றும் என் மனதில் பசுமையாக இருக்கிறது. சமயத்தில் இலக்கியத்தில் ஏற்படும் சந்தேகங்களை நீக்கும் பொருட்டும் இவர்கள் இருவரும் திருநெல்வேலிக்கு வந்து செல்வதுண்டு. குருநாதரான பண்டிதமணி அவர்களைக் கண்கண்ட தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தவர்கள் இவர்கள். பிரமச்சரிய நெறியை மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தவர்களான வேலைண்யூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி அவர்களும், வேலைண்யூர் பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களும் திரிகரண சுத்தி உடையவர்கள் என்பது சண்டு விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

அடிக்குறிப்புக்கள்

- 1) செல்வி பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி, அ. பஞ்சாட்சரம், பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டு சபை. பக் - 321
- 2) மேற்படி பக் - 322
- 3) மேற்படி பக் - 324
- 4) தம்பு உபாத்தியாயர் சிறப்பு மலர், செ. அண்ணாதாசன். பக்கம் - 212
- 5) செல்வி பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி, அ. பஞ்சாட்சரம், பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டு சபை பக் - 323

3 பண்டிதபாரின் பணிகள்

3.1. சமயப்பணிகள்

சமயம் என்பது மனிதனை நல்வழிப்படுத்துவது எனவும் சமயம் என்ப தற்கு நெறி, ஒழுங்கு, பாதை எனப் பல வேறுபட்ட கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறிய பண்டிததை வேதநாயகி அவர்கள் இருளில் இருந்து ஓளிக்கு இட்டுச் செல்வதும் அறியாமையிலிருந்து அறிவு நிலைக்கு ஈடுபட்டுச் செல்வதும், இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் இட்டுச் செல்வதும் சமயம் எனவும் சமயமும், மதமும் ஒரு நாணயத்துக்கு இரண்டு பக்கங்கள் போல இரு வேறு பரப்புக்கள் எனவும் குறிப்பிட்டார். சமயம் என்பது சமைத்தல் எனப் பொருள்படும். அந்த வகையில் பக்குவப்படாத ஆன்மாக்களை பங்கு வப்படுத்துவது சமயம் எனவும் பலவேறுபட்ட கருத்துக்களைக் கூறுகின்றார்.

வேத மத்தியிலே பிரகாசிப்பது சிவமூல மந்திரம் "வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம்" ஆகிய சிவமூல மந்திரம் என்பது சம்பந்தர் தமிழ். சிவ சம்பந்தமுற்றவன் சைவன். சிவ சம்பந்தமான ஒழுக்கம் சைவம் ஆகும். சைவநெறி நிற்பவன் சைவசமயி. சைவசமயி ஊருக்கு, உலகத்திற்கு, அரசுக்கு உத்தமமான பிரஜை. அவனே தன் குழலைப் காக்குங் கடனை நிறைவேற்ற வல்லவன் என வேதநாயகி அவர்கள் "சைவம் பிரகாசிக்க" என்ற கட்டுரையில் கூறியுள்ளார். இதனைவிட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை நூற்றாண்டு விழாவில் பங்குகொள்ளும் அன்பர் ஒவ்வொரு வரும் வேலனையிலும், அயற் கிராமங்களிலும், தீவுத் தொகுதி முழுவதி லும், அப்பாலும் அப்பாலுக்கப்பாலும் சைவம் பிரகாசித் துக்கொண்டிருக்குமாறு செய்து சிவபெருமானுடைய திருவருளை மேலும் மேலும் பெறுவார்களாக. புத்திரர், பெளத்திரர்க்கும் அவர் வழிவருஞ் சந்ததி யினருக்கும் சைவத்தைக் காப்பாற்றிக் கொடுப்பது ஒன்றுதான் கொடை. அதுவே கடன் எனக் குறிப்பிட்டார்.

திருஞானசம்பந்தர் திருவவதாரங் செய்து, காத்துத் தந்த "பெருஞ் செல்வ" த்தைத் தம் சந்ததியினருக்கு வைத்துச் செல்வது ஒவ்வொருவருக்கும் கடன். "நாளைக்கு நாமே பிறந்தால்" நமக்கு வேண்டுமே சைவத் துணை என எல்லோர்க்கும் எடுத்துக் கூறினார்.

பத்து வயது முடிந்த சிறுவன், ஐந்தாம் வகுப்புப் படித்து முடித்தவன், குறியீடுகள் அமையும்படி தெளிவாகத் தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்தவன், சைவ சமயப் பெற்றோரை உடையவன் அறிந்து உய்யும் படி, தத்துவ ஞான சார மான பால பாடங்களையும் சைவ வினாவிடைகளையும் தந்த ஞானாசிரி யராகிய நாவலருக்கு நாம் செய்யும் கொமாறென்ன?

"கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு⁽⁴⁾
என்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு"⁽⁵⁾

எனக் கூறுகின்றார்.

மதிநுட்பமும், நல்லியல்பும் கொண்ட பத்து வயதுச் சிறுவன் நாவலர் தந்த தத்துவ ஞானத்தைப் படித்து முடிக்கும்படி உபகரித்ததுக்குச் சைவ வினாவிடைகளையும், பாலர் பாடங்களையும் ஐந்தாம், ஆறாம் வகுப்புக் களுக்குச் சைவசமயப் பாடப்புத்தகங்களாக அமைத்து விட்டால் சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பொரிய பணி செய்ததாகுமே. அந்தப் படிப்பை முடிக்கும் சிறுவர்களினாலே ஊர் உலகம் எல்லாம் உய்யுமே எனவும் சைவத்தை எல்லோரும் வளர்க்க வேண்டும் என அரும்பாடு பட்டவர் பண்டிதத் தேவதநாயகி அவர்களாவார்.

பண்டிதத் தேவதநாயகி அவர்கள் பல சமயக் கட்டுரைகளை எழுதி சமயப்பணி ஆற்றியுள்ளார். அதாவது "கந்தபுராணம் காக்கும் கலாசாரம்" எனும் கட்டுரையில் பல சமயக் கருத்துக்களைப் பொதித்துள்ளார். "மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெலாம்" என்பது கந்தபுராணம் எடுக்கும் அலங்கார தீபம். சம்பந்தப்பிள்ளையார் மலர் வாயிலே 'ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும்' என்று பால் மணக்கிறது. அவர் 'நின்புகழ்' என்றது சைவ நீதியை.

"உலகியல் வேதநூல் ஓழுக்கம் என்பதும்,
நிலவு மெய்ந் நெறிசில நெறிய தென்பதும்."
வேதப் பயணாஞ் சைவம்"

"வேத நெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறை விளங்க..."

என்று வைதிக சைவ மழை பொழுகிறார் சேக்கிழார்⁽⁶⁾
"வேதநூல் சைவ நூலென்றிரண்டேநூல்கள்" என்று இரு செவிக்கமுது படைக்கிறது சித்தியார். இவ்வாறே பண்டிதத் தேவதநாயகியும் வேதவொழுக்கமும் சைவநெறியுமே கலாசாரம்; கடவுளை அடையும் நெறி அதுவே எனக்கூறுகின்றார்.

"கடவுளையும் அவரை வழிபடும் நெறியையும் அதனால் எய்தும் பயனையும் உனக்குப் போதிக்கும் அருள் வடிவாகிய ஆசாரியார் ஒருவரே உன் உயிர்த்துணை; ஆதலால் அவரை ஒரு காலமும் மறவாதே" என நாவலர் கூறிய அதே கருத்தினையே பண்டிதை அவர்களும் மக்கள் சமுதாயத்திற்கு விடுகின்றார்.

சிவமென்பது சர்வ மங்களத்தையும் குறிப்பது, சிவபெருமானுடைய எல்லா ஆயுதங்களும் மங்களமானவையென்று வேதம் பாடுகிறது.

"உருவருள் குணங்களோடும் உணர்வருள் உருவிற்றோன்றும் கருமமும் அருள் அருள்றுள் சரசரணாதி சாங்கம் தருமருள் உபாங்க மெல்லாம் தானருள் தனக்கொன்றின்றி அருளஞ்சு உயிருக்கென்றே ஆக்கினன் அசிந்தனன்றே"

(3)

என்னும் சித்தியார் பாட்டு உயிர்குளிர்வளிகின்றது.

பண்டிதை அவர்கள் விநாயக சஷ்டி விரதம், கந்தசஷ்டி விரதம் முதலிய விரதங்களினாலே சற்புத்திரப் பேற்றை உண்மைச் சைவன் பெறுவான் எனவும், "இவன் தந்தை என் நோற்றான் கொல்" என்று வியக்கும்படி பிள்ளையின் நற்குண நற்செய்கைகள் விளங்கும் எனவும் குறிப்பிட்டார். நோன்பு, தவவிரதம், கொல்லாமை, அங்பு, வாய்மை முதலிய ஞான புஷ்பங் களினாலே எப்பொழுதும் சிவார்ச்சனை செய்வது அப்பிள்ளைக்கு இயல்பா னது. நோன்பிலே பிறந்து, பெற்றோருடைய சைவ உணர்ச்சியிலே தளிர்த்து, சைவ நூல்களைக் கற்று வளரும் பிள்ளை புண்ணியருபியன்றோ எனவும் குறிப்பிட்டார்.

தினந்தோறும் பலமுறை திருநீணிந்து அதனாலே உடையவரை நினைத்து மனங் குளிர்ந்து சிவ புண்ணியங்களை நினைத்து நினைத்து வளரும் பிள்ளை புண்ணியருபியன்றோ. கல்வி கேள்வியில்லாதவர்களுக்கும் தேசுத்தில் ஆசாரமாகிய வைதிக சைவக் கருத்துக்கள் சவாசம் போல இயல்பாய் அமையும் அவைகளை தெளிவாக்கி உறுதிசெய்தற்கே கல்வி வேண்டும்.

"குலம் சுரக்கும் ஒழுக்கங் குடிக்கெல்லாம்

(4)

நிலம் சுரக்கும் ஒழுக்க நெறிகளை"

சைவத்தின் மேல் நிலையாகிய ஞான நிலையில் யாது செய்யினும் தவமாகும். 'செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன்' எனும் திருவாசகக் கருத்தினை அடியாகக் கொண்டு விளக்குகிறார்.

வேலனையூர் பண்டிதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கம்பக்கி, மூராய்ச்சி

வைதிக சைவ நூல்கள் தாங்கூறுங் கருத்துக்களை முறைப்படி நிருபித்திருக்கின்றன. அவைகளை விளங்கிக் கொண்டு, சில விரதங்களை முறைப்படி அனுஷ்டிப்பவன் விரும்பிய பேற்றைப் பெறுவது நிச்சயம். இது சைவசமயிகள் அனுபவத்திற் காணுவதோன்று, விதிப்படி கந்தபுராணம் படிப்பவர்களும் அருளைக் காண்கின்றார்கள் என பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் கூறுகின்றார்.

சிவபெருமானுடைய திருவருளைச் சிறிது சிறிதாகக் கிரகித்துக் கொள்வதற்குக் கால நியம அளவுப்பட்டனவாய விரதங்கள் உதவிகின்றன. எப்பொழுதும் தவமுடையவர்களான ஞானிகள் திருவருளை வேண்டிய பொழுது வேண்டியவாறு பெறுவார்கள். சம்பந்தர் முதலிய பெரியோர்கள் திருவருளைப் 'பூவில் நாற்றம்' போல நேரில் உணர்தற்குத் தவவிரதங்கள் கண்ணாகின்றன; சாளரங்களாகின்றன.

"கடவுளும், புண்ணியபாவமும், சுவர்க்க நரகமும், மறுபிறப்பும், முத்தியும் உண்டென்னும் உண்மையை ஒரு போதும் மறக்கலாகாது" என்னும் வசனம் கலாசாரத்தின் இருதயத்தில் விளங்கற்பாலது.

தொண்டும் பணிவும் அன்புமே உருவமானவரும் தமிழ் நாட்டுருக்குத் திருவிளக்கேற்றி இறைவனைக் காட்டிய பெரியோருள் ஒருவருமான மருணீக்கியார் (அப்பர்) முதன் முதலாக இறைவனைப் பாடிய "கூற்றாயி னவாறு..." என்னும் அருமையான பதிகம். இரு "மருந்தாய்ப் பினி தீர்க்க வல்லது. இறைவனுடைய திருவடியே - திருவருளே" என்பது அவர் முடிவே. உலகமே உருவான இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டையும் உலகத்துக்குச் செய்யும் தொண்டையும் வேறாகக்காணபது தவறு. தொண்டு செய்யும் ஆசையுடைய நல்லோர் இப் பதிகத்தை ஓதி அந்த நிலை எய்தலாம். நியம மாக ஓதி இறைவனிடம் அவ்வப்போது வேண்டியவற்றைப் பெறலாம். பெரியோருடைய வழக்கப்படியே சொல்லால் ஆரவாரஞ் செய்யாமல் இறைவனாகிய மருத்துவனிடஞ் செல்லுகின்ற தம் செயலினாலே பினி தீர்க்கும் வழியை ஆளுடைய அரசர் உபதேசிக்கிறார். அவ்வழி தான் அறியாமையைக் செய்யும் மலப்பினியை நாம் போக்கி இறைவனிடத்தே நம்மைக் கொடுத்து அவன் தலைமைக்குக் கீழ் தாம் விடுதலையடைய மருந்து நல்கும். ஒவ்வொரு திருப்பாடவிலும் இறைவனை விளிப்பது அத்துடன் துன்பஞ் சூழ்ந்துள்ள போது ஒதுவதற்கு இது மிகவும் பொருத்தமான பதிகம். இறைவனோடு கலந்துவிடும் வரையும் எல்லா உயிர்களும் துன்பத் தாற் குழப்பட்டனவே. அந் நிலையை

உணரும்போது தான் உண்மைக் சமயநிலை கைகூடுகிறது. அப் பதிகத்தோடு ஒன்றிய வாழ்க்கை சமய வாழ்க்கை. அதன் முடிவு இறைவனையே முழுவதும் அனுபவிக்கும் இன்ப நிலையாகும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.¹⁵

தந்தையார் நயினாதீவிலே முருகன் கோயிலிலே சிவபூஸை செய்து வந்தார். பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் தம் ஊர் ஆலயம் சென்று அங்கு சமயப்பணிகள் ஆற்றி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரிய புலத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டு விநாயகப் பெருமான் காட்சி அளிக்கின்றார். இவ்வாலயம் மகா கும்பாபிஷேகம் போன்றவற்றுக் கும் பண்டிதை அவர்கள் அயராது பாடுபட்டார். இதனைவிட தினமும் தேவார திருவாசகம் ஒதுதல், உணவுகள் சமைத்து இறைவனுக்குப் படைத்து தாழும் உண்ணும் பழக்கம் உடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவ்வாறாக பல சமயப்பணிகளை பண்டிதை அவர்கள் தம் வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

3. 2. தத்துவம் பணிகள்

இந் நிலவுகத்திலே பரந்து விரிந்து கிடக்கும் எண்ணிற்த மக்கட் பகுப் பின்ராலும் எண்ணிற்த வகையாக வைத்துக் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருஞ் சமயங்கள் அல்லது மதங்கள் எண்ணிறந்தனவாய் இருக்கின்றன. அவைகளுள்ளே நமது சைவசமயமும் ஒன்றாயிருக்கின்றது. உலகத்திலுள்ள எல்லா மதங்களும் ஒரே முழுமுதல் அறிவுப்பொருளாகிய கடவுளையும், சிற்றறிவுடைய உயிர்களையும், அறிவில்லாத உலகத்துச் சடப்பொருளையும் ஆராயும் முத்திறப்பட்ட ஆராய்ச்சியில் அடங்குவனவேயல்லாமல், இம் மூன்றில் அடங்காத ஒரு மதம் எங்கும் இல்லை என்பது எல்லார்க்கும் ஒப்புமுடிந்ததேயாம். இவ்உண்மையைக் கடைப்பிடித்தே

"சான்றவராய்ந்திடத்தக்க வாம் பொருள்

மூன்றுள்: மறையெலாம் மொழிய நின்றன:

ஆன்றோர் தொல்பதி: யாருயிர்த் தொகை:

வான்றிகழ் தளையென வகுப்பரன்னவே"¹⁶

என்னுந் திருமொழியும் எழுந்தது. இதனையே அடிப்படையாகக் கொண்டு பண்டிதை வேதநாயகியும் தனது தத்துவக் கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார்.

சிவம் என்பது மங்கலம் எனவும் மங்கலம் நன்மையைக் குறிக்கும் வேலையூர் பண்டிதை த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

எனவும் குறிப்பிட்டார். இத்தகைய பரம்பொருளாகிய இறைவனை "அத்துவித வஸ்து" என்கிறார் தாயுமானவர். இதனை,

"சாந்தம் சிலம் அத்வைதம்
பிரபஞ்சோப சமம்
ஸ ஆத்மா ஸ விஜ்ஞேய
அவ்யவஹார்ய
பிரபஞ்சோ சம
சிவோ ஸ்தவைத
ஸம்விஸ்த - யாத்மணர்மானம்
ய ஏவல் வேத, ய ஏவம் வேத"⁽⁷⁾

என மாண்புக்கிய உபநிடதம் மிகவும் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. சிவனே ஆத்மா. அவனே அறியப்பட வேண்டியவன். அவனே உயிரோடு அத்துவிதமானவன். அவன் சாந்தன் எனவும் கூறுகின்றது.

'அத்வைத வஸ்து' சிவமாயும் பிரபஞ்சம் லயிக்கும் இடமாயும் விபரிக்க முடியாததாயும் உள்ளது.

வணங்குதல், உடன்படுதல், அழைத்தல் முதலிய கருத்துக்களைச் சரப்ப தாகிய பிரணவம் என்னும் ஓங்காரத்தினாலே சிவம் என்னும் ஆத்மாவை அடைக எனவும்

"ஸம் விசத் - யாத்மனாத்மனம்
ய ஏவம் வேத"

எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. இங்ஙனம் உபாயம் அறிந்தவன் ஆத்மாவா கிய சிவத்தை அதனருளாலே அடைகிறான்.

"ஆத்மாய நம, ஆத்மலிங்காய நம"

எனவும்,

"ஸதாசிவோம்" எனவும் சிவத்தைப் பற்றி உபநிடதம் கூறுகின்றது.

தத்துவமசி என்பது அது நீயாயிருக்கிறாய் என்பது. இது இறையத் துவத்தைக் குறிப்பதாக அமைகிறது. இதனைவிட "லலில ஏகோத்ரஷ்ட அத்வைதோபவதி" என்டதில் சிவத்தின் மகிமையையே கண்டு கொண்டிருப்பவன் "அத்துவிதி" ஆகிறான். ஒத்துச் சென்று தன் திருவருள் கூடும் உபாயம் இது. இது நீரைப் போல ஒன்றுபட்டு "ஏக" மாகி நிற்கும் ஒழுக்கம் 'லலில ஏகா' என்று உணர்த்தப்படுகின்றது எனவும் உபநிடத வாக்கியத்தில் கூறப்படுகிறது.

"ஏகனாகி இறைபணி நிற்க" என்று சிவஞான போதத்தில் உணர்த்தப்

பட்ட பொருளை "லலித ஏகோ" என்பது விளக்குகின்றது. இது சாதகமே என்பது கூர்ந்து நோக்கற்பாலது.

"ப்ரஹ்மவெஸன் ப்ரஹ்மாப்னோதி. பிரமமாயிருந்து பிரம்மத்தை அடைகிறான் என்பது காண்க எனவும் கூறுகிறது.

"தத்துவமசி" என்பது "நீ பிரமமே. நான் பிரமம்" என்று நீ இறுமாந்து மகிழ்ந்திரு" என்று உபதேசிக்கவில்லை.

"கானுங் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம் போற்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டவின்"

என்று சித்தாந்தங் கூறும் பொருளைக் காட்டுவது "தத்துவமசி" என்னும் மகாவாக்கியம்.

இப் பிராணிகளெல்லாம் ஸத்திலிருந்து தோன்றி ஸத்திலிருந்து தோன்றி ணோம் என்று உணரவில்லை. எது அனுமாத்திரமான குக்ஞம் வஸ்துவோ அதுவே நீயாக உள்ளாய் என சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் கூறுகிறது. இவ் வாறான கருத்துக்களை பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் "எங்கள் ஞான குருமணி" என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.^(*)

கடவுளைப் பற்றி மேலும் கூறும்போது "லக்ஷ்யம்" என்னும் பதம் தமி மில் இலக்கியம் என்று சொல்லப்படும். நாம் அடைய வேண்டிய பொருள் எதுவோ அது நம் லக்ஷ்யம் ஆகும். அதுவே கடவுள் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

எங்கள் கலாசாரம் காட்டும் இலட்சியம் பிரமம் எனப்படும் முக்கண் முதல்வரே. "பிரமம் ஒரு திருமேனி கொண்டு முருகன் என்று வந்தது" எனக் கந்தபுராணங்கூறுகின்றது. பிரமம் தனது திருமுகம் ஆறும் கொண்டு நின்று முருகனை தோற்றியது என்றும் அது கூறுகின்றது. பிரமத்தினின்றும் முருகன் தோன்றினான் என்பது பொருள். பிரமம் முக்கட் செல்வரே என்று வேதம் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

புறநானுரூ "முக்கட் செல்வர்" என்று எவரைக் கூறுமோ அவரே வட மொழியில் விருபாக்ஷர், தரியம்பகர் எனப்படுவார். அவரே பரமேசரர். அவரே சிவபெருமான்.

நம் செயலெல்லாம் "பரமேசரப் பிரீதியர்த்த" மாயிருக்க வேண்டும் என் பது விதி எனவும் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

"அரன்றன் பாதம் மறந்து செய் யறங்களெல்லாம்

வீண்செயல்" என்று சிவஞான சித்தியார் கூறும்.

அவனருளால்லது ஒன்றையும் செய்யாராதலைச் சாதிக்கும் பொழுது,

“நம் செயலற்றிந்த நாம் அற்ற பின் நாதன் தன் செயல் தானேயென்றுந் தீபற” என்பது சித்திக்கும்.

“பேரொன்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவு மே
நீ யொன்றும் செய்யாமல் நில்”

என்று திருவருட்டபயன் கூறுவது சாதிக்கும் முறையாகும்.

“நாம் சிற்றிவு சிறு தொழில் உடையோம் ஆகலால், முற்றிவு முற்றுக் தொழில் உடைய கடவுளை வணங்கி அவருடைய திருவருள் வசமாய் நிற்பின் அன்றி பாவ புண்ணியங்களைச் செய்தலும் நம்மால் இயலாவாம்” என்ற நாவலர் வாக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே பண்டிதை அவர்களும் இறைவன் பற்றிய கருத்தைக் கூறுகின்றார்.

திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிய திருக்குறளை யாரும் மறுக்க மாட்டாமல் இடர்படுகின்றார்கள். நாயனார் “மறை” பொருளாக எத்துணையோ கருத்துக்களைத் தமிழிலே தம் வாய்ச்சொல்லிலே “குறித்தது கூறாமைக் கொள்ள” வல்லவர்களுக்கு மாத்திரம் புலனாகும்படி சேமஞ்செய்திருக்கிறார். அவர் வெளிப்படை, குறிப்பு இரண்டினாலும் அருளிய கருத்துக்கள் இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய வேதப் பகுதிகளை ஆராய்ந்தாலும் அங்கே காணக்கூடியதாயிருக்கும்.

“திரு நான்மறை முடிவு” வேதம், உபநிடதம், ஆகமம், சித்தாந்தம் ஆகியவற்றை உணர்த்துகின்றது. திருநான்மறை முடிவும் முனிமொழியும் வடமொழியில் உள்ளன. மற்றையன தமிழில் உள்ளன. தமிழிலுள்ளவற்றை நன்கறிந்ததோடு, தமிழிலுள்ள சித்தாந்தத்தையும் அறிந்தவர்கள் வடமொழியிலுள்ள வேதம் முதலியவற்றை உணர்ந்தவரேயாவர். “தேவர் குறஞும்” என்னும் பாட்டும் திருக்கோவையார் குறிக்கும் லக்ஷ்யம் ஆகிய பரமான்மாவையே காட்டி நிற்பது. இத்தகைய கருத்துக்கள் யாவற்றை யுமே பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் “லக்ஷ்ஷ்சிய கலாநிதி” என்ற கட்டுரையில் மிகவும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.¹⁰

ஆன்மாபற்றிக் கூறும்போது அளவிடற்கரியது என்பதனாலே ஆன்மாக்கள் பல என்பதும் சைவசித்தாந்திகள் ஒப்புக்கொண்டுள்ள உண்மையாகும். ஆன்மாக்கள் எண்ணில்லாதனவாய், நித்தமாய், ஆணவ மல இருளி வில் அழுந்தி, நல்வினை, தீவினைகளுக்கீடான் சரீரங்களைக் கடவுள் அருளாற்பெற்று, அச்சரீரங்கள் வாயிலாக இருவினைப் போகங்களை அருந்தும் பொழுது அவை வினையத்தால் வருகின்றன என்று உணராமல் தமது செயலால் வருகின்றன என்று கருதி, அக்கருத்து வகை பற்றி மீட்டும் இதம்,

வேலைவாய்ப்புர் பண்டிதை த.வேதநாயகி -
ஒக்கம்கள், ஆராய்ச்சி

அகிதம் வாயிலாகப் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து, அவ்வினைகளுக் கேற்றபடி, சவர்க்கம், நரகம். பூமி என்னும் இடங்களிற் போக்கும் வரவும் உடையனவாய்ப் பிறவிச் சூழலிற்பட்டு உழைவும். அப்படி உழன்று திரியும் பொழுது ஆணவ மலமானது பரிபாகமடைய, அக் காலத்திற் குருவருளால் அறிவிலே ஞானம் பிரகாசமாம். அந்த ஞானத் தினால் மலவிருளை நீக்கிச் சிவத்தினது திருவடிநிழலை அடையும்". இதனை

"என்னரிதாய் நித்தமா யிருண்மலத்தி வழுந்தி
யிருவினையின் நன்மைகளுக் கீடான் யாக்கை
அண்ணலரு ளாண்ணி யலவயவரா யதனா
லலகினிகழ் போகங்களருந்து மாற்றாற்

புண்ணியபா வம்புரிந்து போக்குவர வுடைத்தாய்ப்
புணருமிருண் மலபாகம் பொருந்தியக்கா வருளால்
உண்ணிலவு மொளியதனா விருளகற்றிப்பாத
முற்றிடுந் பசுவர்க்க மெனவுரைப்ப ருணந்தோர்"

என ஆன்மா பற்றி சிவப்பிரகாசம் கூறுவதைக் காணலாம்.

பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் ஆன்மாவினை கூறும்போது ஆன்மாக் களின் நிலை வேறுபாட்டிற்கேற்ப அவற்றின் லட்சியங்களும் வேறுவேறாயி ருக்கும் எனவும் உடம்மை இயக்குகின்ற ஆன்மா தன்னையறியத் தொடங்கினால் தன்னுள்ளே மற்றொன்றைக் காணும்

"உண்டொர் ஓன்பொருள்" என்னும் உணர்வு
தெய்வ மென்பதோர் சித்தம்" வந்துவிடும்.

"உண்டொ ரொன் பொரு ளென்றுளணார் வார்க்கெலாம்.

பெண்டிராணவி யென்று யொண்கிலை" எனவும் கூறுகின்றார்.

மேலும் "மாறி நின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைந்தமுதே, ஊறி நின்றென்னுள் எழுபரஞ்சோதி உள்ளவா காணவந்தருளாய்" என்று "இரந்திரந்துரு" கினால் பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய அப்பொருள், உருகுதலைச் சென்ற உள்ளத்தும் அம்பலத்தும் ஓளியே பெருகுதலைச் சென்று, "உள்ளவா காணவந்தருளும்"

"ஆகமமாகி நின் றண்ணிப்பான்"

"பொருஞ்சுடைக் கடலே" எனவும்,

நானார் என்று தன்னை ஆராயத் தொடங்கி 'உள்ளே பற்றிப் பார்ப்பானுக்கு உள்ளை நூல்கள் துணையாகின்றன. யாமார் எமதார் என்று எழும் பிரச்சினைகளுக்கு 'நாமல்ல விந்திரியம்" என்னும் (சிவஞான வேலனையூர் பண்டிதை த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

போதும், உதாரண வெண்பா, 83) விடையளிக்கின்றது.

“நாமல்ல விந்திரியம் நம் வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மரனுடைமை - யாமென்னில்
எந்த நுவி னின்று மினற பணியார்க் கில்லை வினை

(11)
முற் செய்வினை யுந்தருவான் முன்” எனக் கூறுகிறது.

இவ்வாறு பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் ஆன்மா பற்றி “உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளி” எனும் கட்டுரையில் கூறுவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பாசங்கள் பற்றிக்கூறும் போது பாசம் ஆணவம், கன்மம், மாயை என மூன்றாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. இதில் ஆணவம் செம்பிற் களிம்பு போல் அநாதியாகவே ஆன்மாவுடன் இணைந்து நிற்பதால் இதனைச் சகசமலம் என்று குறிப்பிடுவர். ஆன்மாவினுடைய அறிவு முழுவதையும் மறைக்கும் மலங்களில் தலையாயது ஆணவமலமாகும். இதற்குப் பொருத்தமான உதாரணம் இருள் என்பர். ஆணவமாகிய இருள் தன்னையும் காட்டாமல் பிற பொருளையும் காட்டாமல் மறைப்பதாகும் என்று உமாபதி கூறுகிறார்.

சிவஞானசித்தியாரில் இரண்டாம் சூத்திரத்தில் ஆணவ மலத்தின் தன்மைகளை அருணந்தி சிவாசாரியார் விளக்கியுள்ளார்.

“ஓந்தாய் அநேக சக்தி யுடையதாய் உடனாய் ஆதி
யன்றாய் ஆன்மாவின் தன் அநிவொடு தொழிலை யார்த்து
நின்று போர்த் திருத்துவத்தை நிகழ்த்திச் செம்பிற் களிம்பு ஏற்ற
தென்றுமஞ்ஞானங் காட்டும் ஆணவம் இயைந்து நின்றே”

எனக் சிவஞானசித்தியார் கூறுகின்றது.

கன்மம் பற்றிக்கூறும் போது ஆன்மாக்கள் தொடர்புகொள்ளும் தேகங்கருக்கும், அவற்றின் நன்மை, தீமை முதலியவற்றிற்கும் காரணமாயிருப்பது கன்மம் எனப்படும். கன்மம் மூவகைப்படுமென்பர். அவை முறையே சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் எனப்படும். இம்மூன்றும் ஒன்றை ஒன்று இணை பிரியாமல் தொடர்பு கொண்டு செயற்படுவது என்றும் கூறுகின்றார்.

மும்மலங்களில் ஒன்றாகிய மாயை உலகம் தோன்றுவதும், அழிவது மாகிய தொழிலைச் செய்கின்றது. இவ்வாறு உலகமாகிய காரியத்திற்கு ஆன்மாவின் அநாதி பந்தமாகிய ஆணவத்தோடு கூடி கன்மத்தின் துணையோடு செயற்படுத்துவதார். அது சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என இரு வகைப்படும். இதனை சிவஞானபோத முதலாம் சூத்திரம் பின்வருமாறு

வேலனையூர் பண்டிதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

கூறுகிறது.

"அவன் அவன் அது எனும் அவை மூவினைமையிற்

தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்துள தாம்

அந்தமாதி என்மனார் புலவர்".¹⁷

இவ்வாறான மும்மலங்கள் பற்றி பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் கூறும் போது துரியாதீதத்துக்கும் அப்பால் "இருளவத்தை"யாகிய கேவலா தீதத்தில் கிடந்த உயிருக்கு அறிவு விளக்கம் பெறுதல் "ஸத்" ஆகிய பிரமத் திடமிருந்தே எனக்கூறுகிறார். இந்தக் கரையை அடைந்தால் குருடாயிருந்து வளன் குருடு நீங்கியவனாகிறான். இதனை மெய்ஞ்சானத் தானுவினோடு அத்துவிதமாகிறான். மூலையிலிருந்த குமரி - இறையத்துவிதம் என்ற கரையை அடைந்து குருடு நீங்குதல் உயிரத்துவிதம் ஆணவத்தோடத்து விதம், தானுவினோடத்துவிதம்

"இருட்டறை மூலை இருந்த குமரி
குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம் பல காட்டி
மருட்டி அவனை மணம் புரிந்தாளே"¹⁸

- திருமந்திரம் -

எனக்கூறுவதன் ஊடாக ஆணவ மலத்தை இங்கே காணலாம். ஆவ ணம் அநாதியாயினும் விட்டே நீங்கும். "தமஸ்" என்று உபநிஷத்தில் சொல் லப்படுவது ஆணவம் (தமஸ் = இருள்)

'சந்தர இவ ராஹோர் முகாத் ப்ரமுச்யதே' ராகுவின் வாயிலிருந்து விடுபட்ட சந்திரன் ஆணவத்திலிருந்து விடுபடும் உயிருக்கு உவமையாகக் காட்டுகின்றார்.

மாயை பிரம்ம குத்திரத்தில், "ததீதராந்த வாதர்த்த வத்" அது சுசவர னுக்கு அதீனமாயிருப்பதால் பொருத்தமாகும் என்று விளக்கப் படுகின்றது. தனு, கரண, புவன போகமாகிய பிரபஞ்சம் மாயை ஆகும். பிரமகுத்திரம் மூன்று விடயங்களைப் பற்றியே உபநிஷத்யாசமும் கேள்வியும் என்று கூறுகி றது. ஸத்யம் என்னும் பதத்தில் பிரமம், ஜீவன், மலம் என்பன அடங்குகின் றன. குருடாயிருந்தவன் கரையை அடைந்து குருடு நீங்குகிறான் என்பதில் முப்பொருள்காணலாம்.

மேலும் பண்டிதை, வேதநாயகி அவர்கள் "சைவம் பிரகாசிக்க" என்ற கட்டுரையில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தின் பொருளை அறிந்து சிவ பெருமான்

வேலனையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

ஆண்டவன், தான் அடிமை என்னும் முறையை மனத்தகத்தே வழுவாமல் இருக்கி, அதனை விதிப்படி மெய்யன்போடு செபித்துக் கொண்டுவரின் விறகினிடத்தே அக்கினி பிரகாசித்தாற் போல ஆன்மா வினிடத்தே சிவ பெருமான் பிரகாசித்து, மும்மலங்களும் நீங்கும்படி ஞானானந்தத்தைப் பிரகாசிக்கத் தருவர் எனவும் கூறினார்.

இத்தகைய கருத்தினையே, “இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது. நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தி இன்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்” என நாவலர் அவர்கள் கூறுவதும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் ஜம்பொரிகள் பற்றிக் கூறுகின்றார்: ஜம்பொரிகள் உடம்பிலுள்ள ஜந்து சாளரங்கள். அவற்றின் கதவும் திறந்து கிடக்கின்றன. ஒருவன் சாளரங்களின் வழியாக எட்டிப்பார்க்கிறான். பொய், கொலை, காமம், உலோபம் முதலிய பேய்களின் செயலே வாழ்க்கையை அழிப்பது என்று நிச்சயிக்கின்றான். “வைத்த நிதி பெண்டர் மக்கள் குலங்கல்லி” ஆகியவை பூப்பொலிந்து வண்டு பாடுகின்ற குளிர்ப்புனல் ததும்பும் பொய்கையென்று அந்தப் பொய்கை நீரை அள்ளி உண்ணத் தொடங்குகிறான். அள்ளுதற்கு நீர் அகப்படவில்லை. அவனோ விடுகின்றிலன்.

“பூத்தாரும் பொய்கைப் புனிதுவே யெனக்கருதிப்
பேய்தேர் முகக்குறும் பேதை அவன்”⁽⁴⁾

கானல் நீரைப் பூத்தாரும் பொய்கைப் புனல் இது என்று அவன் கண்கள் அவனுக்குக் காட்டுகின்றன.

“என்னுள்ளாக்கருவையான் கண்டிலேன் கண்ட தெவ்வமே”
எனவும் கூறுகின்றார்.

மனீவாசகர் திருவாசகத்திலும் திருக்கோவையாரிலும் துதித்த தலங்கள் மிகப் பல. அவைகளிலே தில்லை சிறந்துதெனப்படும். தில்லைச் சிற்றம்பலம் இருதய கமலத்திலுள்ள சிதாகாசமென்பார். சாந்தோக்கிய உபநிடத்திலே சொல்லப்பட்டத்கர வித்தையை அது குறிக்குமென்பர்.

“சிறைவான் புனர் றில்லைச் சிற்றம் பலத்து மென் சிந்தையுள்ளு முறைவான்” என்னுந் திருவாக்கு பிண்டமாகிய சரீரத்திலும் அண்டத்திலும் சிற்றம்பல முண்டென்பதையும், இரண்டிடத்தும் வழிபாடொன்றே என் பதையுமுணர்த்தும். ஜம்புல மடைத்த வழி “திணிந்த தோரிருளில் தெளிந்த தூவெளி” யாகிய “நள்ளிருளில் நாட்டம் பயின்றாடும் நாதன்” இரகசிய தரிசனம் தருவான் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

கொல்லாமை, பிரமசரியம், பொறை, வாய்மை முதலிய மலர்களி னாலே முதல்வனைப் பூசித்துக்கொண்டு வாழும் வாழ்க்கையைப் பயில வேண்டும். உலகத்தார் எந்தெந்தத் துறைகளிலே புகுந்து உயர்வெய்தினும் எய்துக. நாம் முன்னோர் சென்ற உயர்வாகிய சமய நெறியிலே புகுந்து உய்ய வேண்டும் என்று விரதங்கொள்ளுதலே சிறந்தது எனவும் குறிப்பிட்டார்.

அதிகமாகவேனும், அற்பமாகவேனும் ஆன்மா உய்யும் வழிக்கு உரியதை அறிவித்தவனையும் குரு என்றே நினைத்தல் வேண்டும் என நாவலர் கூறினார். இதனை முற்றாக ஏற்றுக்கொண்டவர் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள். இவர் குருவுக்கு மிகவும் மதிப்பும், மரியாதையும் கொடுத்து அவரை வணக்கி வருபவர். மேலும் குருபற்றி பண்டிதை வேதநாயகி “எங்கள் ஞானக் குருமணி” என்ற கட்டுரையில் மிகவும் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

எவர் அறிவில் இருந்து கொண்டு அறிவினுள் உறைகின்றாரோ ; எவரை அறிவு அறிந்து கொள்ளவில்லையே எவருக்கு அறிவு உடலாகின்றதோ, எவர் அறிவினுள் நின்று அதை ஆள்கின்றாரோ, அவர் தான் உன்னுடைய ஆத்மா. அந்தர்யாமி, அமிர்தம் என பண்டிதை அவர்கள் தனது குருவிற்கு நமஸ்காரம் செய்து விட்டு கூறுகின்றார். இவர் மேலும் கூறும் போது எங்கள் குருமணியிடம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது, பிரியமும் வணக்கமும் நிறைந்தவர்களாகிய அறிஞர்கள் அவரிடம் வசப்பட்டு நின்றார்கள்.

“தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்

தெளிவு குருவின் திருநாமங் செப்பல்

தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்

தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே”⁽¹⁵⁾ - திருமந்திரம் -

இந்தத் திருமந்திரம் அவரிடம் விளங்க அவரை நேரிற் கண்டவர்களெல்லாரும் “கண்டுகண்டு” வந்தார்கள்.

“குரிய காந் தக் கல்லி ஸிடத்தே செய்ய

கடர் தோன்றி யிடச் சோதி தோன்று மா போல்

ஆரியனா மாசான் வந் தருளாற் றோன்ற

வடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றத்

தூரியனாஞ் சிவன் றோன்றுந் தானுந் தோன்றுந்

தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்றும்...”

- சிவஞானசித்தியார் -

வேலகணையூர் பண்டிதை த.வேதநாயகி -
ஒக்கங்கள், ஆராய்க்கி

ஆசான் உபதேசத்தோடு தோன்றவே முதல்வன் “நேரியனாய்ப் பிரியனுமாய் நின்ற நிலை நிலையெல்லாம்” தோன்றும் !! எங்கள் குருமணி ‘உபதேசமே திருமேனி’ யாகத் தோன்றி முதல்வனையே தரிசிக்கச் செய்தார் என பண்டிதை அவர்கள் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு கடவுளுக்கு, புன்னிய பாவுமும், சவர்க்க நரகமும், மறுபிறப்பும், முத்தியும் உண்டென்னும் உண்மையை ஒருபோதும் மறக் கலாகாது எனவும், நாவலர் கருத்தை பண்டிதை வேதநாயகியும் ஏற்றுக் கொண்டார். இவ்வாறு இவர் தத்துவப் பணியை மிகவும் சிறப்பாக ஆற்றியுள்ளார்.

3.3 கல்விப்பணிகள்:

குடும்பத்தினரிடம் தமிழ்க் கல்வியை முடித்த வேதநாயகி பண்டித பரீட்சைக்கு படிக்கவிரும்பினார். 1905 அளவில் யாழ்ப்பாணத்தில் செந்தமிழ்ப் பரிபாலனசங்கம் நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை யில் அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் போன்றோரைக் கொண்டு உயர் தமிழ்ப் பயிற்சி அளித்தது. அதன் பாடவிதானத்தைப்பெற்றே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தன் பரீட்சைகளை நடத்தியது. இரண்டு மனுஷர்கள் என்ற கட்டுரையில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அக்காலக் கல்வி பற்றி எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு கஷ்டப்பட்டுப் படிக்கும் தேவை வேதநாயகி க்கு ஏற்படவில்லை. வித்துவான் கப்பையாபிள்ளை பின்னாளில் யாழ்ப் பாணத்தில் மனம் செய்து, வாழ்ந்தார். உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளையிடம் சிதம்பரத்தில் பயின்ற மாணவன். எனவே அவரை வேலணையில் சிறிது காலம் வாழ்ந்து, பண்டிதைக்கு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பாடங்களைப் படிப்பிக்க ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. அதில் பிற ரும் பயன்பட்டனர். ஒருவர் பள்ளம் க. வேந்தனார்.

14 வயதில் தம்பு வேதநாயகி மதுரைப் பண்டித பரீட்சை சித்தி எய்தினார். அக்காலத்தில் படித்த பெண்கள் மிகக்குறைவு. அதனால் இந்து சாதனம், ஈழகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரைகள் எழுதினார். ஆரம்பத்தில் மரபுவழி வர்ணனைகள், பெண்களைப் பற்றிய வர்ணனைகளை எழுதியதாக அறிகின்றோம்.

பின்பு அவருடைய பரந்த வாசிப்பு அவருடைய எழுத்திலும் சிந்தனை யிலும் விஸ்தாரமான பரிமாணத்தை அளித்தது. 1941 க்குப் பின்

வேலணையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -
அக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

சிந்தனை யிலும் விஸ்தாரமான பரிமாணத்தை அளித்தது. 1941 க்குப் பின் கிராமங்களிலும் “வீரகேசரி”, “ஸமூகேசரி” முதலிய சஞ்சிகைகள் வாசிக்கும் பழக்கம் வந்தது. இந்த இதழ்களில் தொடர்க்கைகள் வந்தன. “வீரகேசரி”, தினசரி இதழில் கூட வாசகர்களைக் கவர்வதற்காக “இராணி இராஜேஸ் வரி அல்லது யுத்தத்தை வெறுத்த யுவதி.” “பத்மாவதி அல்லது காதலின் சோதனை” போன்ற தொடர் நாவல்களை பத்திராதிபர் H. நெல்லையா B.A எழுதினார். ஊர்க்குருவி” என்ற புனைப் பெயரில் பத்தி எழுத்து தினந்தோறும் பாமரமக்களை கவரும் (ஆண்தலவிகடன்) நடையில் எழுதினார். தமிழ் கற்றோர் சவாமி உருத்திர கோமஸ்வரர் போன்றோர் அதை வெறுத்தாலும் ஊர்ப்பிரச்சினைகளை அறியப் படித்தனர்.

பண்டிதர் சோ. தியாகராசபிள்ளை “ஸமூகேசரி”யில் மறுமலர்ச்சிக் கவிதை எழுதி வெளியிட்டவர். அவர் வேலனை சரஸ்வதி பாடசாலையில் உயர்கல்வி கற்றவர். போகும் வழியில் அடிக்கடி உறவினராகிய வேதநாயகியைச் சந்தித்து உரையாடும் வழக்கம் இருந்தது. அவருடைய கல்வி உயர்வை நன்கு மதித்ததுடன், அவரை “வேதம்மா” என்று மரியா தையாக அழைப்பார். இருவரும் புதிய, பழைய நூல்களைப் படித்து, பகிர்ந்து வந்தனர். இவை அனைத்தும் சேர்ந்து பண்டிதை வேதநாயகியை, பழைய என்ற முதிய பெரிய வேரில், புதுமை என்ற மரம் புதிதாக வளர்ந்த கொப்பு, கிளை பரப்பும் பெருவிருட்சமாயிற்று, அவருடைய நடையும் மாறுபட்டது. பின்னாளில் பண்டிதமணியின் நடை போல, இறுக்கமும், பொருட்செறியும், ஆழ்ந்த கருத்துக்களைச் சில சொற்களில் வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலும் மிகுந்தது.

காரைநகர் மணிவாசக மன்றம் பல தசாப்தங்களாக மார்க்கிதோறும் பெருவிழா எடுத்தது. காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம் பாடிய சோமகந்தரப் புலவர்மகன் இளமுருகனார் நூல் வெளிவந்த காலம். இலங்கை எங்கும் புகழ் பெற்ற திருவாசகப் பெருவிழாவுடன் ஆண்டு மலர்களும் வெளிவந்தன. அந்த மலர்களில் பெரும்பாலும் பண்டிதை த. வேதநாயகியின் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றன. அம்மலர்களின் ஆசிரியர் கலாநிதி வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள் இன்றும் உயிருடன் இருக்கிறார்.

பண்டிதையின் படைப்புக்கள்

பண்டிதை த. வேதநாயகி அவர்கள் உரையரங்குகளிற் பங்கு பற்றுவது குறைவாக இருந்தபொழுதிலும் எழுத்துலகில் மிகவும் பிரகா சித்தார். “சமூம் தந்த சேகரி” என்ற சிறப்புக்கு உரியவர். குரும்பசிட் டியூர் ஸமேகேசரி நா. பொன்னையா அவர்கள் பொன்னையா அவர்களது ஸமேகேசரி வட்டத்தில் முக்கிய இடம் வகித்தவர் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் பெண்களுக்குச் சமுதாயத்தில் சமவாய்ப்பு இல்லை என்ற மனச்சலிப்பும் பண்டிதை அவர்களுக்கு இருந்தது. 1938 இல் வெளிவந்த ஸமேகேசரி ஆண்டுமலரில் “பெண் மக்கள் விலங்கு” என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரை இடம்பெற்றது. அம்மை யார் அவர்கள் அக்கட்டுரை மூலம் தமது கருத்தை நன்கு எடுத்துக்காட்டி யுள்ளார். சில பகுதிகள் பின்வருமாறு.

1. நம் ஆண் மக்கள் கல்வியையும் அரசியலையும் ஏன் சமயத்தையும் தான் தம்மிடமே வைத்துக் கொண்டு நம்மை தாழ்த்தி வைத்திருக் கிறார்கள். அதன் மேலும் பெண்களால் இவையெல்லாம் ஆகாது என்று கூறுகின்றார்கள். பிறநாட்டுப் பெண்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் தலைகுனிந்து நிற்கின்றோம் அவர்கள் தம் ஆண் மக்களுக்கு எவ்வழியிலும் பின்னிற்பதில்லை. நம் முன்னோராய் பெண்கள் அறிவிலும், தவத்தி லும், அரசியலிலும், சுதந்திரத்திலும் உயர்வுடைய ஆண்களுக்குச் சிறிதும் தாழாத இடத்திலே இருந்தனர் நம்முடைய நிலை ஏது?

2. சிதன வழக்கத்தாலே பெற்றோர் தம் குழந்தைகளைப் பாவைகளாக வைத்திருந்து நடைகளைப் பூட்டிப் பொருளை அவர்கள் தலையிலே சுமத்திக் கணவன் வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். படித்த ஆண்களே ஆடம்பரமாய் வாழவோ கடன்களைத் தீர்க்கவோ வேண்டிய பொருளோடு தமது எளிய தேவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு மீளா அடிமையுங் கிடைக்கின்றதே என்பதால் மேலான தகுதியுள்ள பெண்களைப் பறக்கணிக்கின்றார்கள். அதனால் சிதனமுள்ள பெண்களது வாழ்வுங்கெடுகிறது.

சமுதாயத்திலே பெண்களது நிலை எவ்வாறு இருக்கின்றது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். செல்லி வேதநாயகி அம்மா அவர்கள். இன்று பெண்ணியம் பேசுகிறவர்கள் பழமையின் வேர்களை அறியாது, மேனாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கி, ஆனுடன் ஒத்துச் செல்லும் உபாயமறியாது மேடையில் முழங்குவதும், பிற நாட்டுப் பணத்தைக்கொண்டு, சஞ்சிகை நடத்துவதுமே பிழைப்பாக இருக்கிறார்கள்.

குடும்பத்தைப்பிரித்து விவாகரத்துச் செய்யச்ட் உதவிவழங் குவர். பிரிந்தகுடும்பத்தில் தவிக்கும் பெண்ணுக்கோ பிள்ளைகளுக்கோ எதும் செய்யார். இவர்கள் பிறப்பதற்கு முன் ஒரு பழையனவற்றைப் பேணும் குடும்பத்தில் பிறந்தும், இவ்வளவு காத்திரமான கருத்துகளை முன் வைத்த அம்மாவை எப்படிப் பாராட்ட வேண்டும். அவர் ஆன் அடிமைத் தனத் தின் கொடுமையை உணர்ந்தே இப்படி எழுதினார். இவ்வாறு இவர் கல்லிப்பணியை கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், போன்றவை உட்டாக மக்கள் சமுதாயத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்.(17)

3.4 ஆசிரியப்பணி

பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் பண்டிதையாய் இருந்தும் ஆரம்பக் கல்வி கற்பிப்பதிலேயே அவரது இளமைப்பருவம் கழிந்தது. அவரது மாணவர், அயலவர், உறவினர், அவரது கல்வி அத்திவாரத்தால் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றனர். பலர் பல்கலைக்கழகம் சென்றனர். அவர் விரும்பியிருந்தால் இராமநாதன் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் அவருடைய வேலணை மேற்கு மிகமிக இறுக்கமான சமூகச் சூழல் இடம் தரவில்லை. அதனால் அவர் மேற்படிப்பை கைவிட்டு ஆசிரி யப்பணி செய்ய முற்பட்டார். தமையனார் ஆன் ஆதிக்கப் போக்குடையவர்.

நாவலருக்குப் பின் நமக்கோர் காவலராக விளங்கியவர் இந்து போட் சுப்பிரமணியம் இராசரத்தினம் அவர்கள். இந்துபோட் என்கின்ற சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம், சைவத்தமிழ் வளர்ச்சியின் பொருட்டு ஊர்கள் தோறும் பாடசாலைகளை நிறுவியது. இவங்கையில் பரவலாக ஸ்தாபித்த பாடசாலைகள் இருநூற்றுக்கு மேல் ஆகும். விசேடமாகத் தீவகுத்தில் பல பாடசாலைகளை நிறுவியபெருமை சைவ வித்தியா விருத் திச் சங்கத்தையே சாரும். ஆனால் மேலே குறிப்பிட்ட வேலணை மேற்கு நடராச வித்தியா சாலையை கனகசபாபதிப்பிள்ளை என்ற இராசா உபாத்தியாயரே மனேஜரா யிருந்து நடாத்தினார். 1960 வரை, பாடசாலை நன்கு வளர்ந்தது. இப் பாடசாலையில் தலைமை ஆசானாகச் சேவையாற்றும் பேறு தம்பு உபாத்தியாயரது மகன் சிவஞானசம்பந் தனுக்கு ஏற்பட்டது. அவருக்கு உதவியவர்களுள் அவர் உறவினராகிய சரவணமுத்து அவரோடு சேர்ந்தும் ஆசிரியப் பணியை நன்கு ஆற்றி னார். வேதநாயகி அவர்கள்.

வேலணையூர் பண்டிதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

சிவஞானசம்பந்தன் அவர்களைச் “சிவஞான வாத்தியார்” என்றே அழைப்பார்கள். நடராச வித்தியாசாலையில் அவர் பதவி வகித்த காலம் பொற்காலம் எனலாம். இங்கு சுற்றவர்களே, பயிற்சி ஆசிரியர் அருத்தொண்டு ஆழ்நினார்.

தீவகத்தைச் சேர்ந்த வறிய பிள்ளைகள் உயர்கல்வியைப் பெறும் பொருட்டு யாழ்ந்துகரை அணுக வேண்டிய ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டது. திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை கைகொடுத்து உதவியது.

ஒரு காலத்தில் மும்மொழிப் பல்கலைக்கழகமென விளங்கியது. திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை வளாகம். சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் இருதய ஸ்தானம் சைவாசிரிய கலாசாலை எனலாம். இங்கு பயிற்சி பெற்ற சைவ ஆசிரியர்கள் இலங்கை முழுவதிலும் பரவலாக நிய மனம் பெற்றுச் சைவத்தையும் தமிழையும் நன்கு வளர்த்துப் பிரகா சித் தார்கள். அவர்களில் ஒருவராக பண்டிதை வேதநாயகியும் தனது பணியை சிறப்பாக ஆற்றி வந்தார்.

சென்ற நூற்றாண்டின் மத்தியில் பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்கள் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலைகளிற் சேர்ந்து பயிற்சி பெறலாம் என்ற ஒரு சலுகையை அரசு வழங்கியது. பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர்கள் பலர் கலாசாலையிற் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்றனர். தமது கல்விப் பணியை மேலும் சீரிய முறையில் மேற்கொண்டனர். அப்படியான சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தியவர்களில் ஒருவரே பண்டிதை வேதநாயகி.

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் அதிபர் மயிலிட்டி திரு. சி.சுவாமிநாதன். உப அதிபர் பொ. கைலாசபதி, பண்டிதமணி சி. கணபதி பிள்ளை தமிழ்விரிவுரையாளர் இப் பெருமக்களிடம் கல்வி கற்கக் கூடிய அரியதொரு வாய்ப்பு பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கட்டு கிடைத் தது. சைவாசிரிய கலாசாலையிற் பயிற்சி பெற்ற காலத்தில் ஓய்வு நேரங் களில் பொ. கைலாசபதி அனுகி, அவரது உபதேசங்களைக் கேட்கும் பாக்கியம் பெற்றார். பண்டிதை அவர்கள் மீண்டும் வேலணை நடராசா வித்தியாசாலையின் ஆசிரியராக இணைக்கப்பட்டார். ஓய்வு பெறும் வரை அங்கேயே பணிபுரிந்தார். தமக்கென அமைக்கப்பட்ட ஆசிரமத்தி வேயே வாழ்ந்து வந்தார். சமய இலக்கிய வசுப்புக்களை நடத்தி அங்குள் ஓவர்கள் பயன்பெற அவர் உழைத்த உழைப்பு மகத்தானது(18)

3.5 நிறுவனங்களுடன் இணைந்த பணிகள்

நாமெல்லாம் உய்யும் பொருட்டு அவதரித்தவரான நாவலர் பெருமானின் பெருமைகளை உலகறியச் செய்தவர்கள் நாவலர் சபையினர். நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயிலின் தேற்கு வீதியில் நாவருக்குச் சொந்தமான காணியில் 29.06.1969 இல் நாவலர் சிலை பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பார்த்து மனங்குளிரப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. வரலாறு காணாத அவ்விழாவை முன்னிட்டு நாவலர் சபை மிகவும் காத்திரமான முறையில் ஒரு மலை வெளியீடு செய்தது. அம்மலரில் “கந்தபுராணம் காக்கும் கலாசாரம்” எனும் பொருளில் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் அரிய கருத்துக்கள் நிறைந்த ஒரு கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். அவரது கட்டுரை பொன்பேறும்.

கடவுளும், புண்ணியபாவமும், சுவர்க்க நரகமும், மறுபிறப்பும், முத்தியும் உண்டென்னும் உண்மையை ஒரு போதும் மறக்கலாகாது என்னும் நாவலர் வசனம் கலாசாரத்தின் இரு கண்ததில் விளங்கற்பாலது. எவ்வளவு அதிக இரகசியமாகச் செய்யப்படும் நன்மைகளையும் அறிந்து பயன்பிப்பார்.

“பிறர் அறிந்தென்; அறியாதிருந்தென்!” என்னும் நாவலர் வாக்கு எல்லா நன்மைக்கும் மூலவேர். எந்த இருளிலும் வெளிப்பட்டுச் சூழ்ந்து காக்கும் ஒளி நாவலர் சீர் வாழ்க! என்று நாவலர் பெருமானின் மனக்கிடக் கையை எடுத்துக்காட்டுகிறார் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள்.

காரைநகர் மணிவாசகர் விழாச்சபையினர் காலந்தோறும் வெளியீடு செய்த மலர்களில் தொடர்ந்து பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள், நூல்வடிவில் அக்கட்டுரைகள் வெளி வருமானால் அதைப்படித்து வருங்காலச் சந்ததியினரும் பயன்தைய வாய்ப்பு உண்டாகும்.

இலங்கையில் உள்ள சைவ அநாதை இல்லங்களில் திருநெல் வேலியில் உள்ள சைவ அநாதை இல்லமே மிகவும் பழைய வாய்ந்தது. சைவ அநாத சாலையில் உண்டியும் உறையுளும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. ஆசிரியப் பயிற்சிக் காலத்தில், அங்கு தங்கியிருங்ந்த பண்டிதை தம் குல ஆசாரத்தைப் பேணி, தாமே சமைத்து உண்டு.

பயிற்சியை முடித்தார். அவர்களும் அயராது பாடுபட்டார். அங்குபடிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு தாயன்பு அவசியமாயிற்று. சமூகம் நமக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? எங் களுக்குப் பொதுக்கல்வியோடு சன்மார்க் கக்கல்வி, தொழிற்கல்வி, வீட்டுப்பணி என்பவற்றைத் தரக்கூடிய நிலையங்களை அமைக்க வேண் டும். இங்கே இழிதொழில் செய்து பிழைக்கும் ஏழைப் பெண்களுக்கும் வேறு ஆதரவற்ற மகளிற்கும் பரிசுத்தமான தொழிலைக் கொடுத்து அவர் களை நன்மதிப்போடு வாழும்படி அவர்களைப் பாது காக்க வேண்டும். குடும்பப் பொறுப்பற்ற, ஆற்றலமைந்த பெண்கள் அந்நிலையங்களை நடத்தச் செய்து வேண்டும். நமக்கென்றே பத்திரிகைகள் வெளிவரச் செய்ய வேண்டும். கல்வி நிலையங்கள், வாசிகசாலைகளை அமைத்து, வீடு தோறும் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் அனுப்ப வேண்டும். கல்விப் பகுதி, சுகாதாரப் பகுதி என்பன போல பெண்கள் பகுதி ஒன்று அமைக்கவும். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு பெண் பிரதிநிதிக்கு குறையாமல் இருக்கவும் செய்ய உரக்கக் குரல் கொடுத்தார். இதனை விட ஒவ்வொரு பிரிவிலும் மகளிர் கழகங்கள் இருக்கவும் மகளிர் மகாநாடுகள் நடைபெறவும் செய்ய வேண்டும். இவை எல்லாம் சட்ட முறையாக வற்புறுத் தப்பட வேண்டும். உயர்தரக் கல்வி கொடுக்கும் பெண் பாடசாலை ஒவ்வொன்றிலும் எளிய வாழ்வுச் சட்டமாக வேண்டும். எனவும் எழுதினார் பண்டிதை வேதநாயகி அயராது பாடுபட்டு சம்பந்தப்பட்ட இடங்களுக்குச் சென்று அது பற்றி எடுத்துக்கூறி பெண்கள் வாழ்வினை உயர்த்துவதற்கு விடாழுயற்சியோடு செயற்பட அவர்குமல் அனுமதி பூக்கவில்லை.

1938 “ஸமூகேசரி” ஆண்டுமடலில் அவர் எழுதிய “பெண்மக்கள் விலங்கு” என்ற கட்டுரை வியப்பை விளைவிக்கிறது. பழைமக்குப் பேர்போன குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவர் இப்படிப்புரட்சிகரமாக எழுதியது அற்புதம். அதன் முக்கியத்துவம் கருதி அதை அடுத்து பகுதியில் விரிவாக ஆராய்வோம். ஆனால் தாமேவளியேவந்து.

அழக்குறிப்புக்கள்

- 1) சைவம் பிரகாசிக்க, பண்டிதை வேதநாயகி, வேலனை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை விழா மலர் 1880-1990.
- 2) கந்தபுராணம் காக்கும் கலாசாரம், பண்டிதை வேதநாயகி, நாவலர்

- மகாநாடு விழா மலர், 1969 - பக் 101
- 3) மேற்படி பக் - 102
 - 4) மேற்படி பக் - 103
 - 5) மருள்நீங்கும் மருத்துவம், பண்டிதை வேதநாயகி, இந்துசாதனம் பொன் விழா மலர், 1939 பக் 37
 - 6) சைவசித்தாந்த ஞானபோதம், மறை மலையடி கள் சைவசமயமாட்சிப் பகுதி, 2007 பக் - 01.
 - 7) எங்கள் ஞானகுருமணி, பண்டிதை வேதநாயகி, பண்டிதமணியின் நினைவு மலர், 1989, பக்-122
 - 8) மேற்படி, பக் - 122 - 123
 - 9) லக்ஷ்மி கலாநிதி, பண்டிதை வேதநாயகி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களின் பாராட்டு விழாமலர், 1978, பக் - 12,13,14
 - 10) சிவப்பிரகாசம், மு. திருவிளாங்கம், யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவு தமிழ் முற்பதிப்பு விற்பனைக் கழகம், 1974. பக் - 45.
 - 11) உள்ளத்துள் ஓளிர்கின்ற ஓளி, பண்டிதை வேதநாயகி, மணிவாசகர் விழா மலர் 1960 பக் - 08
 - 12) சிவஞானபோத வசனலங்கார தீபம், காசிவாசிசெந்திநாதையர் அவர்கள், இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 1916. பக் - 01.
 - 13) எங்கள் ஞானகுருமணி, பண்டிதை வேதநாயகி, பண்டிதமணி நினைவு மலர் 1989, பக் - 123
 - 14) உள்ளத்துள் ஓளிர்கின்ற ஓளி, பண்டிதை வேதநாயகி, மணிவாசகர் விழா மலர், 1960, பக் - 29
 - 15) எங்கள் ஞானகுருமணி, பண்டிதை வேதநாயகி, பக் - 124
 - 16) மேற்படி, 124.
 - 17) செல்வி பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி, அ. பஞ்சாட்சரம் பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை, பக் - 323.
 - 18) ஆ. சபாரத்தினஜியா அவர்களின் நேர்காணல் 14.09.2010
 - 19) பெண்மக்கள் விலங்கு, பண்டிதை வேதநாயகி, ஈழகேசரி ஆண்டுமலர், 1938, பக் 106 - 107.

4.1 பண்டிதத் தெரும் பெண்ணியல் வாதம்

மகாத்மா காந்தி 1927 ஆம் ஆண்டு யாழிப்பானைம் வந்தார். பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் பண்டிதத் தெரும் கட்டுரையில் காந்தியம் தொனிக்கிறது. ஆராய்ச்சியாளர்கள் நாம் வியப்படையத்தக்க அரிய பல உண்மைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் காலம் இது. நெடுங்காலமாக நாம் நம்பி வந்த பல கொள்கைகளும் பழகி வந்த பல பழக்கங்களும் இன்று பிழையானவை என்று நிருபிக்கப்படுகின்றன. வேத காலத்திலே இல்லாத தும் வேதாகமங்களிலே விதிக்கப்படாததுமான தீண்டாமை எனும் ஒரு கொடிய நோய் பாரத நாட்டிலே இடைக் காலத்திலே முளைப்பதாயிற்று. நாட்டு மக்களின் ஒரு பகுதியார் அதற்கு ஆளாகித் துடித்தனர். அவர்கள் வடித்த கண்ணீர் மாதாவின் மடியை நன்றாக அவள் வலிமையைக் குறைத்தது. அதனால் அவள் அடிப்பட்டு சிறுமை அடைந்து கண்ணீர் விடலானாள். உலகப் பெரியாரான மகாத்மாஜி அந்நோயை ஒழிப்பதையே தம் வாழ்வின் பெருநோக்காகக் கொண்டிருந்தார். அவர் வேலை இன்று மகத்தான் பயனை அளித்துக் கொண்டிருப்பதை உலகம் அறியும்.

ஆனால், அத்தீண்டாமையைப் போல இடைக்காலத்தில் எழுந்த மற் றொரு பெரிய விடநோய் நாடுமுழுவதும் பரந்திருக்கிறது. தீண்டாமையை விட நேர்முகமாக எல்லோரையும் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இந்நோயாளிகள் மனமுடைந்து கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந் நோய் எது? பென் கட்டுப்பாடு. பஞ்சமர்களைப் போலவே - ஏன் இன்னும் கொடுமையாகப் பெண்கள் தாழ்த்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு தாய் பிள்ளைகளுள் ஒவ்வொருக் கொவ்வொரு நீதி. அண்ணன் உயர்குலம், அவனுக்குச் சுதந்திரம்! தங்கை இழிகுலம், அவளுக்கு அடக்குமுறை, அக்காவுக்கு ஒருநீதி, தம்பிக்கு ஒரு நீதி.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினராய் பெண்களிடத்தே தான் நாட்டின் ஒவ்வொரு குழந்தைகளும் பிறந்து வளர்கின்றன. பஞ்சமரிலும் தாழ்த்தப்பட்ட வராய் பெண்கள் தொகை எவ்வளவு அதிகம்! உயர்ந்து கொண்ட வகுப்பாரோடு தாழ்த்தப்பட்டவராய் பெண் வகுப்பார் எவ்வளவு தூரம் கலந்தொழுகிறார்கள்! இவர்கள் தாழ்வு பங்சமர் தாழ்விலும் நாட்டு மக்களைப் பண்மடங்கு தாங்குகிறது. காந்தி இதை அறியவில்லையா? அறிந்தார். பாரத நாட்டுப் பெண்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள். அங்கே பாரத மாதாவின் விலங்கோடு அவள் பெண்களின் விலங்கு படாரென்று அறுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதிக வேலைக்கு இடமிருப்பது தீண்டா வகுப்பிலேதான். அதனால் காந்தி அவ் வகுப்பார் பொருட்டே மிக உழைக்கிறார். ஆனால் நம் இலங்கைத் தமிழ் மகளிர் நிலை அவ் வாறில்லை. அநீதியிலே தோய்ந்தெழுதிய சட்டங்கள் ஒன்றும் எங்களை விட்டபாடில்லை முன்னேற்றத்திற்கு உரிய அறிகுறிகள் ஒன்றும் இங்கே காணப்படவில்லை.

நம் ஆண்மக்கள் கல்வியையும் அரசியலையும் ஏன் சமயத்தையும் தான் தம்மிடமே வைத்துக் கொண்டு நம்மைத் தாழ்த்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மேலும் பெண்களால் இது எல்லாம் ஆகாது என்றும் கூறுகின் றார்கள். பிறநாட்டுப் பெண்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் தலை குனிந்து நிற்கின்றோம். அவர்கள் தம் ஆண் மக்களுக்கு எவ்வழியிலும் பின் நிற்ப தில்லை. நம் முன்னோராகிய பெண்கள் அறிவிலும் தவத்திலும் அரசியலிலும் சுதந்திரத்திலும் உயர்வுடைய ஆண்மக்களுக்கு சிறிதும் தாளாத இடத்திலே இருந்தனர். நம்முடைய நிலை எது? தவம், அறிவு, உடல்நலம், உழைப்பு, தேசத்தொண்டு, சுதந்திரம் அரசியல், புகழ், இன்பம், என்ற ஒவ்வொன்றிலும் தான் நம் ஆடவருக்கும் பிற நாட்டுப் பெண் களுக்கும் நம் முன்னோராய் பெண்களுக்கும் நாம் மிகத் தாழ்வாய் இருக்கிறோம். சுயநல ஆசையை விடுவோம். பிறப்பின் நோக்கம் ஒரு ஆடவனுக்கும் சில குழந்தைகளுக்கும் அவசியமற்ற அல்லது பொருத்த மற்ற சில உதவிகளைச் செய்வதே அல்ல. உலகத்திற்கு நல்ல முறையிலே தொண்டு செய்வதுதான். அறிவும் சுதந்திரமும், உடல் நலமும் இல்லாமல் எவ்வாறு தொண்டு செய்யலாம் எனவும் கூறுகின்றார்.

பாரதப் பெண்கள் யுத்த முனையிலே ஆயுதம் ஏந்தி வீரம் காட்டினர். தவம் உடையதாய் அறிவுக்கொழுந்தினர். வண்டி முதலிய ஊர்திகளைச் செலுத்தினர். அரசர்கிடையிலேதூது போயினர். அரசரோடு ஒக்க இருந்தனர். அயல் நாடுகளுக்குத் தனியே போகவும் அவர்கள் பின்வாங் கவும் இல்லை. அன்புடைய ஆடவரோடு அச்சமின்றிப் பழகி விளையாடி னார்கள். இசையிலும், கூத்திலும் முதன்மை பெற்றிருந்தனர். ஆடவரில் ஸாத நேரத்தில் வீட்டுக்கு வந்தவர்களை முன்னறியாதவராயினும் உள்ளே அழைத்து வேண்டும் பொருள் கொடுத்து அனுப் பினர். இவையெல்லாம் ஆதாரமற்ற கூற்றுக்கள் இல்லை. அப்பெண்களுடைய வழியிலே வந்த நாம் எந்திலை யிலே இருக்கின்றோம்? எனவும் பண்டிதை வேத நாயகி அவர்கள் கேள்வி எழுப்பினார்.

இயந்திர நிபுணர்கள், கவிகள், அரசியல் வாதிகள், தேசத்தொண்டர்கள், கலைச் செவ்வியர்கள், ஆராய்ச்சியாராகப் பெண்கள் பிற நாடுகளிலும் பாரத நாடுகளிலும் நிறைந்திருக்கிறார்கள். பிற நாடுகளிலன்றிப் பாரத நாட்டில் மகாராஷ்டிரத்திலும் பெண்கள் தனியே பிரயாணம் செய்யும் உரிமை உடையவராய் இருக்கின்றனர். நமது நிலை என்ன? அவ்விடங்களில் எல்லாம் இளங்குழந்தைகள் கூட்டப் பெரியவர்களைப் போல அரிய திறமை யுடையவராய் இருப்பது தாய்மாரின் உயர்வாலன்றோ? எனவும் கூறினார்.

நாம் என் இவ்வாறு தாழ்ந்து இருக்கின்றோம்? பிறர் கலப்பின்மை, அடக்குமுறையின் கொடுமை, பிழையான கல்வி, சிதன வழக்கம், வெளி யழகில் விருப்பம், வீட்டு வேலையிலும் குழந்தை வளர்ப்பிலும் உள்ள பிழைகள், குடும்பத்தை, பெண் பிரமச்சாரிகளும் துறவிகளும் இல்லாமை என்பனவே நம் தாழ்வுக்குத் காரணமாகும் எனவும் பண்டிதை எடுத்துக் கூறினார்.

நாம் எப்போது எமக்குரிய நிலையை அடைந்தவராவோம்? கட்டாயக் கல்வியிலும் உயர்தரக் கல்வியிலும் நாம் ஆண்மக்களுக்கு தாழாமல் இருக்க வேண்டும். ஆடவரிலே அறிவு மிகுந்த துறவிகள் பிரம்மச்சாரி களாய் இருப்பது போல நம்பிலும் அவர் தொகைக்குச் சரியான அறிவு மிக்க துறவிகள் பிரம்மச்சாரிகளாய் இருக்க வேண்டும்.

பெண் பிரதிநிதிகள் தொகை ஆன் பிரதிநிதிகள் தொகைக்குச் சமமாய் இருக்க வேண்டும். பாவைகளை அலங்கரிப்பது போல ஆடைகளாலும் ஆபரணங்களாலும் நம் உடலை அலங்கரிப்பது முற்றாக ஒழிய வேண்டும். ஒருவனை மணமகனாகத் தெரியும் போது பொருளை எதிர் பாராமல் அவனுடைய அறிவு, உழைப்பு, முயற்சி, ஒழுக்கம், ஆரோக்கியம், நன்மதிப்பு என்பவற்றையே எதிர்பார்க்கின்றோம் என்றால், அவனுக்கு மனைவியாகும் பெண்ணிடத்தும் சீதனத்தை எதிர்பாராமல் கணவனுடைய தகுதிகளை எதிர்பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு ஆண்மகனைப் போலவே ஒரு பெண்ணும் தன்னையும் தன்குடும்பத்தையும் ஒழுங்காக நடத்திக் கொண்டு தேசத் தொண்டு செய்யக் கூடியவளாய் இருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுது தான் பெண்களின் தாழ்வு நீங்கியதாக எண்ணப்படலாம் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

நமக்கு வேண்டியது விடுதலை விடுதலை என்பது என்ன? பிறரை வருத்தாமல் எது வேண்டுமானாலும் செய்யக்கூடிய நிலை என்று பெரியோர் கூறுகிறார். ஆம் ஒருவனோ ஒருத்தியோ சன்மார்க்கத்திற்கு விரோ தம் இல்லாமல் எதுவேண்டுமானாலும் செய்யக்கூடிய நிலையே விடுதலை. அதிகாரத் திமிர் பிடித்த வல்லரசுகள் ஆயுத பலத்தால் ஏழை நாடுகளின் இரத்தத்தை குடிப்பதை கேட்கும் தோறும், நம்மவர்க்கெல்லாம் ஆத்திரம் பொங்கிக் கொண்டு வருகின்றது.

நம் இந்தியப் பெண்களின் விலங்குகள் அறுபடும் ஒசையை நாம் ஒவ்வொருநாளும் தான் கேட்கிறோம். பிற நாட்டுப் பெண்களின் குதுகல மான சிரிப்பொலி கடல் கடந்து வந்து நம்மைக் குலிக்கிக் கொண்டி ருக்கிறது. உறுதியான உடம்போடும், கம்பீரமாய் மகிழ்ச்சி நிறைந்த முகத் தோடும், அறிவொளி பொருந்திய கண்களோடும் அவர்கள் நம்முன் நிற் கின்றார்கள். நாம் மாத்திரம் வைத்தியரையும் தேவீரையும் தேடிக்கொண்டு தளர்ந்த உடலினராய் இருக்கிறோம்.

ஒரே பார்ட்சையில் சித்தி எய்தியவருள் ஆடவரிலும் பார்க்க பெண்களாகிய நாம் குறைந்த தகுதியோடு இருக்கிறோம். வெறும்

வேலைக்காப்புற் பண்டிகைத் த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

புத்தகத்தைப் பாடம் செய்வதல்லாமல் அறிவுடைய பலரோடு அல்லது சிலரோடு தானோ பழக முடியாத நமக்கு அறிவு எவ்வாறு விசாலமடையும்? சகோ தரிகளே! நாம் இவ்வளவு குறைவாய் இருக்கின்றோம் என்பதை நம் மில் பலருக்குத் தெரிவதில்லை.

ஏழைப் பெண்களுக்கு இருக்கும் சுதந்திரம் தானும் நமக்கில்லையே! அவர்கள் எவ்வளவு சுறுசுறுப்போடு சந்தோசமாக உழைக்கிறார்கள். குடும்பத்திலே அவர்கள் இட்டதுதான் சட்டம் ஏன் கைம்மைகள் உடைய நிலையையும் தான் நாம் ஆசைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. கட்டுப்பாடுகள் எவ்வளவு தூரம் நம்மை நெருக்கின்றது எனவும் எடுத்துக்கூறினார்.

சீதன் வழக்கத்தாலே பெற்றோர் தம் பெண் குழந்தைகளைப் பாலகர் களாக வைத்திருந்து நகைகளைப் பூட்டி பொருளை அவர்கள் தலை யிலே சுமத்திக் கணவன் வீட்டிற்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். படித்த ஆண்மக்களே தாம் ஆடம்பரமாய் வாழவோ, கடன்களை நீக்கவோ வேண்டிய பொருளோடு தமது எளிய தேவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு மீளா அடிமையும் கிடைக்கிறதே என்பதனால் மேலான தகுதியினால் பெண்களைப் புறக்கணிக்கின்றார்கள். அதனால் சீதனமுள்ள பெண்களது வாழ்வும் கெடுகிறது. தகுதி உள்ள பெண்களது வாழ்வும் கஷ்டமாக முடிகிறது. பெற்றோர் சீதனத்துக்கு வேண்டுமே என்பதனால் பெண் களுக்கு அறிவு கொடுத்து அவளைத் திருத்துவதற்குப் பொருளைச் செலவு செய்யாது வைத்திருந்து, விவாகம் செய்யாமல் இருப்பது பாவழும் பழியும் என்றஞ்சி பொருளோடு பெண்ணையும் முடனுக்குத் தானம் செய்கிறார்கள். அவனுடைய அதிகார வேட்கைக்கு ஆளாகி அப்பெண் அழிகிறாள். அதிக சீதனம் இருந்தால் வேறு தகுதி தேவையில்லை. குறைந்த பொருள் இருந்தால் அது சீதனத்திற்கு வேண்டும். பிற தகுதிகள் மாத்திரம் இருந்தால் பொருத்தமான விவாகம் நிகழாது. இனி பொரு ஞம் தகுதியும் இல்லாத பகுதி இவ்வாறாயின், நமது கதி என்ன? எனவும் கூறினார்.

வாழ்நாள் முழுவதும் சுகபோகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு செல்வ வாழ்வு நடத்தும் சில பெண்களும் இருக்கின்றார்கள்தான். ஏன் நாய்களுக்குத் தான் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டுச் சில

இடங்களிலே அருமையாக வளர்க்கப்படுகின்றன. பேசும் படக்காட்சி களை அடிக்கடி பார்க்கவும், கடற்கரைக்கு உலாவவும் போக நம் பெண் மணிகள் சிலர் கொடுத்தது வைத்திருக் கிறார்கள். அவ்வளவுதான் உலகம் போற்றும் உத்த மரோடு பழகவோ நம்மைப் போன்ற பெண்களோடு பழகவோ நமக்குச் சுதந்திரம் இல்லையே. நம் எண்ணங்களை வெளியிடுதலிலே தானும் கட்டுப்பாடு!

பெண்களுக்குச் சுதந்திரம் தராத வரையில் நாடு அடிமை நாடாகவே இருக்க வேண்டியது தான். பெண்களை வருத்திக் கொண்டிருக்கும் அநியாயச் சட்டங்களுக்கு நாம் எப்போதாவது ஆளாகப்போகிறோமா? என்று யாராவது நினைக்கலாம். ஆனால், பெண்களின் துங்ப நிலையை அறிந்து கொண்டும் அவர்களின் கண்ணிரைத் துடைக்க முற்படாதவர் பெண்களாயினும் ஆடவராயினும் அச்சட்டங்கள் அவர்களை எப்படியா யினும் வருத்தத் தவற மாட்டா. அடிமை வாழ்விலே கிடைக்கிற சுகம் ஏறக்குறைய விசமாகவே இருப்பதை அனுபவத்தில் உணரலாம். சுதந்திர வாழ்விலே எவ்வளவு பெரிய துண்பங்களும் அனுபவிக்க மிக எளிதாகி விடுகின்றன. எதுவரினும் எமக்கு விடுதலையே வேண்டும்.

நாம் எவ்வளவு புரிந்தாலும் அடக்கு முறை விதிகள் மேலும் மேலும் நம்மை அழுக்கிக் கொண்டே இருக்கும். அதிகார வேட்கை பிடித்த இந்த சமூகத்தை நாம் திருப்தி செய்வதென்பது முடியாத காரியம். இவ்வளவு அடக்கு முறைக்கும் குனிந்த பெண்கள் பாவப் பிறவிகள் என்ற பழியையும் சமந்து கொண்டா வாழ வேண்டும். இலக்கியங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் இடையிலே புகுந்த பிழைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. நாம் இழிந்த பிறப்புக்கள் இல்லை. பிறப்புக்களிலே உயர்ந்தது பெண் பிறப்பென்பர் காந்தி. எப்பொழுது? கற்புடையரான பொழுதென்பர் வள்ளுவர். எவ்வளவு உடல் வலியற்ற பெண்ணும் தன் கற்பைக் காக்க முடியுமென்பது காந்தி முதல் சொல்லுமுன்மை. சன்மார்க்கத்தில் தவறாமல் இருக்கத்தக்க மனவுறுதியைத் தரும்படி பகவானை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டு உயிரையும் அழைக்கும் துணிவோடு பெண் சமூகத் திற்கு தொண்டு செய்யப் புறப்படுவோம்.

கற்பும் பிரம்மச்சரியமும் அநேகமாக ஒன்றுதான். பிரம்மச்சரியமே சன்மார்க்கத்தின் அடிநிலை. நாம் சன்மார்க்க வழுவான எக்காரியத்தைச் செய்யும் போதும் யார் துணை நிற்கின்றார்களோ, அவர்களே மனத்துள் நம்மை இழுக்கிறார்கள் என்னும் உண்மையை அறியும் போது நன்மதிப் புடைய எவரும் பிழைவிட முடியாது எனவும் தெளிவாகப் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் கூறினார்.

சகோதரிகளே! கிரியும், மயிலும், புறாவும் அணிலும் அழகானவை, மலர்கள் அழகில் சிறந்தவை. அவையெல்லாம் ஆடை, அபரணங்களாலே அழகாயிருக்கவில்லை. ஆண்மக்கள் அழகானவர்கள். நாமோ உலகி வேயே அழகில் சிறந்த பிறப்பினர். நமக்கு அலங்காரம் வேண்டாமெனவும் கூறினார்.

நல்ல அழகிகள் சிரிக்கும் போது போலவே அழும் போதும் அழகாக இருப்பார்கள், எந்திலையிலும் அவர்கள் அழகிகளே. அலங்காரத்தால் நாம் ஒரு போதும் அவர்களுக்குச் சரியாக மாட்டோம். உள்ளத் திலும் உடலின் உள்ளேயும் வெளியிலும் குளிர்ச்சியும், தூய்மையையும் இருந்து, அவற்றோடு சுறுசுறுப்பும் இருந்தால் மட்டுமே அழகு பொலி யும். உள்ளத்தின் ஆழத்திலே புதைந்து கிடந்து இன்பம் செய்வது உள்ள முகாகிய நல்லமன இயல்பே அல்லாமல் வெளியழகல்ல.

வெளியழகும் அதனால் கிடைக்கும் போலி அண்பும் விரைவில் அழிந்து போவன. வீணான அலங்காரம் பொருளையும் பொழுதையும் கெடுத்து விடுகிறது. சிலநேரங்களில் போதிய அலங்காரம் இல்லாமையால் குறித்த இடங்களுக்குப் போகாமல் விடுகின்றோம். ஏழைகளுடைய வயிற்றைக் காயச் செய்து அவர்கள் முன்னிலையில் நாம் இவ்வளவு ஆடம்பரமாக நின்று அவர்கள் மனம் கொதிக்கச் செய்வதுதான் நம்மை அடக்குமுறை விதிகளாக வந்து வருத்துகிறது போலும்.

நம்மையும் நமது குழந்தைகளையும் வீணாக அலங்கரிப்பதில்லை என்று நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் முடிவெடுத்துவிடுங்கள். அதனால் வரும் இன்பத்தை பின்னர் காணப்பீர்கள். கதைப்புத்தகங்களையும், புதினப் பத்திரிகைகளும் ஏறிந்து விட்டு, மகாத்மாஜி முதலிய பெரியோர் எழுதி

யனவும் வாழ்க்கை வரலாறுகளுமான நால்களை வாங்கிப் படிக்க வேண்டும் எனவும் கூறினார்.

குழந்தைகளே! நாங்கள் உங்களை நம்பி இருக்கிறோம். சுதந்திர நிலையிலிருக்கிற உங்களால் நாட்டுக்கும் பென் சமூகத்துக்கும் எவ்வளவோ தொண்டாற்ற முடியும். பென் கட்டுப்பாடுகள் உங்களை இன்னும் கடிக்க வில்லை. அவை பொறுக்கமுடியா துன்பம் தருபவை. அந்தக் கொடிய விஷப் பாம்புகள் உங்களைக் கடிக்க காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவை களைக் கொல்ல இப்போதே வழிதேடுங்கள். வயதிலே சிறியவர்கள் என் நாலும் நீங்கள் பொறுப்பிலே பெரியவர்கள். இளைஞர்களைப் போலவே தொண்டாற்ற உங்களால் முடியும். மாணவியர் சங்கங்களை அமையுங்கள். அவையல்லாமல் மகளிர் கழகங்களையே நீங்கள் நடத்தலாம்.

வீட்டிலே குற்றுதல், நீரெடுத்தல் முதலான வேலைகளை முதலிலே செய்யுங்கள். பிறகு படிக்க முடியாது போகலாம். ஆதலால் எல்லாப் பாடங்களையும் இப்போதே கவனமாகப் படியுங்கள், ஆங்கிலமும் படித்துக் கொள்ளுங்கள். ஒழுக்கத்திலே அனுவாஸும் தவறாதிர்கள். இவ் வளவு தூய்மையுடையவர்களை நாம் கண்டில்லை என்று நெருங்கிப் பழகுகிற ஒவ்வொருவரும் நினைக்கக்கூடிய வாழ்க்கைகளை உயர்தரக் கல்வியும் தான் பெண்விடுதலைக்கு மிக உதவி செய்வன என்பதை மறந்து விடாதிர்கள். இவ்வாறே நீங்கள் இப்பொழுது நடக்காவிட்டால் பிறகு நிச்சயம் அழைவிர்கள். நீங்கள் இப்போது போலவே பின்னும் எல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சி விளைவிக்கும் நல்ல பிள்ளைகளாக இருக்க வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் உழைப்பிலிரும், படிப்பிலுமே செலவு செய்யுங்கள் எனக் கூறினார்.

ஆங்கிலக் கல்வியாலும் பிற கல்வியாலும் உயர்ந்து நிற்கும் பெண்மணி களே! பிறநாட்டு நாகரிகத்தின் பெயரால் நீங்கள் சிறிதே சுதந்திரமாக வாழ்கின்றீர்கள் என்பது மெய்யே. உங்களுடைய தாய்மாரும் சகோதரிகளுமான நாங்கள் அடிமை செய்யும் அதே இடத்தில் உங்கள் சுதந்திரம் நன்கு மதிக்கப்படுகிற உண்மைச் சுதந்திரமாயிருக்க முடியுமோ? கண்ணிலே தோய்த்தெழுத வேண்டிய எங்கள் வாழ்க்கையை திருத்த உங்களுக்கு முன் னேயார் புறப்படக்கூடும்? பென் விடுதலைக்குச்

வேலைண்டிருப்பன்றுதை த.வேதநாயகி -
ஆங்கங்கள், ஆராய்ச்சி

செய்ய வேண்டிய வற்றை அறியவல்லவர்கள் பெண்களுள் நீங்களே தான். எங்கள் கண்ணீரைத் துடைக்கவும், உங்கள் சுதந்திரத்தை உண்மையாக்கவும் இன்றே வெளிப்படுங்கள்.

பிரதிநிதிகளே! தங்கள் வாக்குரிமையைத் தந்து, உங்களைப் பிரதிநிதி யாக்கியவருள் பெண்பாலரும் ஒருவராவது நிச்சயம் இருந்திருப்பார். அடுத்த தேர்தலில் நீங்கள் பெண்களின் வாக்குகளை அதிகமாகப் பெற வாம். நீங்கள் பெண்களுக்காக சட்டங்கள் செய்வது கடமை இலாபமும் தான். சட்ட முறையாக எங்களுக்கு விரைவில் விடுதலை தரும்படி வேண்டுங்கள் எனவும் கூறினர்.

அம்மா, அப்பா எங்களுக்குச் சீதனம் வேண்டாம்; நகைகளும் வேண்டாம். அறிவும், ஆரோக்கியமும், நன்மதிப்பும்தான் எங்களுக்கு வேண்டும். சீதனத்தை வேறாகத் தருவதால் பெரும் பயனை அடைபவர் கள் நாங்கள் அல்லப்பிற்கிரே. எங்கள் அறிவு, ஆரோக்கியம் சன்மார்க் சுதந்திரத்தை உங்கள் பொருளைச் செலவு செய்வீர்களாயின், நாம் இப்பிறவியிலே மேலான வாழ்வு நடத்துவோம்.

மறு பிறப்புக்களிலும் இன்பம் அடைவோம். பிறந்தது பெண் குழந்தை என்று கேட்டவுடனேயே - ஏன் பெண் குழந்தைதான் பிறக்கப் போகி றது என்று நினைக்கும் போதே, வெறுப்புக் கொண்டு சலிப்படைகின்றீர் களே! நாங்கள் என்ன குற்றம் செய்தோம். மிருகங்களிடத்திலே பிறந்தாலா வது அவைகள் இப்படி வேற்றுமை காட்டாது அன்பு செய்யும். மன்னிக்க வேண்டும். கவலை மிகுதியாலே தான் சொல்லுகிறேன் எனவும் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் கூறினார்.

இலங்கைத்தேவி, தாயே! சுதந்திரமற்ற நவநாகரிகத்திலே மயங்கி வெளியழகைத் தேடுவதிலேயே பொழுது போக்குறிராயே; உன் பெண் குழந்தைகள் ஆகிய நாங்கள் பசியால் வாடுகிறோம். உழைப்பு மிஞ்சி யால் இளைப்படைந்துவிட்டோம் அயலாரோடு உன் ஆண் குழந்தைகளும் எங்களை இகழுகின்றார்கள். அதோ பாரம்மா! பெரியன்னை பார தத்தாயின் புதல்விகள் மலர் முகத்தோடு நிற்கின்றார்கள். நாங்கள் அவர்

வேலையூர் பண்டிகை த. வேதநாயகி -
ழக்கங்கள், மூராய்க்கி

களோடு போய் உழைத்து உண்டு விளையாடி உண்டு விளையாடி வர உத்தரவு கொடு

“விடுதலைக்கு மகளிர் எல்லோரும் வேய்னை
கொண்டனம் வெஸ்லூவிமென்றே
திடமனதின் மதுக்கிண்ணன மீது சேர்ந்து நாம்
பிரதிக்கிண செய்வோம்
உடையவள் சக்தி ஆண் பெண்ணிரண்டும் ஒரு நிகர்
செய்யதுரிமை சமீத்தால்
இடையிலேப்ட் கீழ்நிலை கண்ணார்
இதற்குநா மொருபட்டிருப்போமோ”

என மகாத்மா காந்தியடிகள் பெண்கள் விடுதலை பற்றிக்கூறிய கருத்து ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

எனவே ஆண், பெண் இருவகுப்பிலும் பெண் வகுப்பே மிகப் பெருமை உள்ளது. பெண்களை பரிசுத்தத்தின் நிலைக்களன்களாக ஆடவர் பாவிக்க வேண்டும் எனவும் அவர்களைச் சுதந்திரமாக நடத்தும் விசயம் ஆத்மார்த்தமானது. மனித இச்சையைத் திருப்தி செய்யவே மகளிர் பிறவி எடுத்திருக்கின்றனர் எனவும் பெண்களின் பெருமை கூறி அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெறும் வழிகளையும் பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி அவர்கள் மிகவும் தெளிவாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.
(1)

4.2 செவ்விகள்

பண்டிதை வேதநாயகியிடன் பழகியவரான ஆ. சபாரத்தினம் அவர்களை 15.06.2010 அன்று சந்தித்து உரையாடிய செவ்வி வருமாறு:

பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் சைவ வளர்ச்சிக்கு செய்த பந்களிப்பு “சைவ சூக்குமார்த்த போதினி” சஞ்சிகை வெளியீடு கந்தப்பிள்ளை உபாத்தியாயர் நாவலரின் நேர் மாணாக்கர். புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தவர். வேலணை மத்திய மகா வித்தியாலயத்துக்கு மேற்கே அருகிலுள்ள சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை நாவலர் காலத்தில் எழுந்த “நாலு” சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைகளுள் ஒன்று. அதற்கு முதல் உபாத்தியாராக வந்தவர் கந்தப்பிள்ளை வேலணை கிழக்கு வங்களாவடி

வேலனையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -
ஆகங்கள், ஆராய்ச்சி

சந்தியில் ஒரு அமெரிக்க மின்ஜன் பாடசாலை அக்காலத்தில் இருந்தது. அது மதம் மாற்றும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது. அதனால் வேலணையுர் சைவ அபிமானிகள் சைவப்பிரகாசாவைத் தொடக்கினர். கந்தப்பிள்ளை அக்காலத்தில் சைவ உணவு சிவபூசை பழக்கம் உள்ள வர்களும், சிதம்பரத்தில் மடம் வைத்திருந் தவர்களுமான மேற்கூரார் பகுதியில் வசித்து, தம் ஆசார அனுஷ்டானங் களுக்குப் பக்கம் இல்லாமல் நடந்தார். மேற்கூரிலேயே மனமும் செய் தார். வேதநாயகியின் தாய்மாமனார் கனகசபாபதி பிள்ளைக்கு கந்தப் பிள்ளையின் மனைவி உறவு முறையினர். கந்தப்பிள்ளை ‘தத்துவப் பிரகாச’த்துக்கு உரை எழுதி கொக்குவில் இரகுநாதையர் அச்சுக்கத்தில் அச்சிடுவித்தார்.

பண்டிதை வேதநாயகி அவர்கள் 14 வயதில் பண்டிதை பரிட்சையில் சிந்தி எட்டி பின்பு தாய் மாமன் இராசா உபாத்தியாரின் பாடசாலையில் கீழ்வகுப்புக்களில் கற்பித்து வந்தார். பின்பு அங்கு அவரது தமையனார் சிவஞானசம்பந்தர் அதிபரானார்.

பண்டிதை வேதநாயகியின் மாமனார் தம் வீட்டில் அச்சுக்கம் வைத்து “சைவ குக்குமார்த்த போதினி”யை வெளியிட்டார். இதை ஓன்பது ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்ததாக அறிகிறோம். பெரும் பகுதியை கனகசபாபதி பிள்ளையே வெளியிட்டார். அக்காலத்தில் யாழ் குடாநாட்டில் “ஞானசித்தி”, இந்துசாதனம் போன்ற சைவ சஞ்சிகைகளும் வந்தன. இவ் அச்சுக்கம் “சிவ நெறிப் பிரகாசம்” என்ற செய்யுள் நூலை உரையின்றி அச்சிட்டது சென்னை பல்கலைக்கழகத்தால் பின்பு உரையுடன் வெளியிடப்பட்டது எனவும் குறிப்பிட்டார்.

பண்டிதை அவர்கள் சைவ உணவுப் பழக்கத்துடன், தாம் சமைத்த தையே உண்ண வேண்டும் என்ற போக்கு, அவர் இரண்டாம் திட்சை பெற்று சிவபூசை செய்யவில்லை என்றாலும் குடும்ப உணவு வழக்கத்தை மீறவில்லை இக்காலத்தார்க்கு இவ்வாசாரம் பற்றி விளங்காது. கிரியை மாத்திரம் சார்ந்த தூய்மை (Ritual purity) வேறு சுகாதாரப் பழக்கம் (Hygiene purity) வேறு.

பண்டிதை வேதநாயகியின் குரு சிடத்தொடர்பு தான் சாவகச்சேரி பொன்னம்பல உபாத்தியாரிடம் படித்து முடித்தபின் இனிமேற்படிப்பை எப்படி தொடர்வது என்று சிந்திக்கும் போது உரையாசிரியர் மட்டுவில் க. வேற்பிள்ளையின் மகன் நடராசா ஒரு விளம்பரத்தைப் பார்த்து இலவச உயர்கல்வியும், தங்குமிடமும் உணவும் நாவலர் பாடசாலையில்

கிடைக் கும் என கணபதிப்பிள்ளையே அழைத்து வந்து நேர்முகப் பர்ட்சைக்கு முகம் கொடுக்க வைத்தாராம். இவர் வாசித்த உச்சரிப்பை கேட்டவுடன் நேர்முகப் பர்ட்சையை நடாத்திய அ. குமாரசவாமிப் புலவர் “கிறீஸ்தவ பாடசாலையிற் படித்ததோ” என்று கேட்டாராம். ஒரு தவணை பார்த்த பின், அவர் தகுதியில்லை என்றால் வீட்டுக்கு அனுப்பலாம் என்று நடராசா கெஞ்சினாராம். கணபதிப்பிள்ளை தான் தகுதியான மாணவர் என்றிருபித்தார் எனக்கூறினார்.

மட்டுவில் க. வேந்பிள்ளை (கிராமத்தார் வேலுப்பிள்ளை என்பர்

மாணவர் வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை (மகன்) குருக வி
மகாலிங்கசிவம்

(மாணவி) த. வேதநாயகி
சி.கணபதிப்பிள்ளை

ப ண ட த ம ணி

(உறவினர் + மாணவர்)

த. வேதநாயகி (ஆசிரியப் பயிற்சி
யில் மாணவி)

காலம் மாறிவிட்டது அரசாங்கம் பயிற்சி பெறாதவர் ஆரம்பக் கல்வியைக் கூட நடத்த முடியாதபடி சட்டங்களை இயற்றியது. ஆசிரியப் பயிற்சி பெறாதவர்கள் ஆசிரியதராதரப் பத்திர பர்ட்சை என்ற அரசாங்கப் பர்ட்சை சித்தி எய்தினால் நிரந்தர ஆசிரியராயிருக்கலாம். அதுவும் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் அதிகரித்த பின்நிறுத்தப்பட்டது. இவர்களுக்குச் சம்பளமோ மிகக் குறைவு. சம்பள உயர்ச்சி இல்லை. அதனால் 45 வயதுக்குள் பலர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குள் இடம் பிடிக்க வேண்டியதாயிற்று. வேதம்மாவின் தமையனார் முறையான இ. மருதையனார் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தில் செல்வாக்கு மிக்கவர். தமிழ் ஆசிரிய சங்கப் பிரமுகர் அதனால் அவர் இந்துபோட் மனேஜர் இராசரத்தினத்துடன் பேசி. வேதம்மா திருநெல்வேலி சைவா சிரிய கலாசாலையில் சேர்ந்து, முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை அநாதை இல்லத்துடன் இணைந்த பயிற்சி மாணவர் விடுதியில் இருந்து, தானே

வேலக்கையூர் பண்டமதை த. வேதநாயகி -
மூக்கங்கள், மூராய்ச்சி

தன் கையால் சமைத்து உண்டு தம் குல ஆசாரத்தைப் பேணச் செய்தார். அதன் பின்னரே அவர் ஆசிரியப் பயிற்சிக்குச் சென்றார் எனவும் அவர் பண்டிததை பற்றிக் கூறியதை நான் கேட்டேன்(2)

II. வேலனையூர் பண்டிததை வேதநாயகியின் மகன் முறையினரும், அவர் களிடம் நீண்டகாலம் அறிவுக்குதாப்பு கொண்டிருந்தவருமான திரு. ச. கந்தவேள் அவர்களிடம் ஒரு செவ்வி :

பொ.கைலாசபதி யவர்களிடமும், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை யுடனும் சௌவாசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றவரும் 14 வயதில் மதுரைத்தமிழ்ப் பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தி எழ்தியவருமான செல்வி. தம்பு வேதநாயகி அவர்களுடன் நன்கு பழகியவரான திரு. ச. கந்தவேள் அவர்களை திருநெல்வேலி நாவலடி வீதி, இலக்கம் 28 / 1 வீட்டில் 05.09.2010 அன்று சந்தித்து உரையாடினேன். அவர்களிடம் கேட்ட கேள்விகளும் பதில்களும் வருமாறு.

கேள்வி: தாங்கள் வேலனை மேற்கில் பிறந்தவர் என்று அறிகின் ரேன். தங்களுக்கும் பண்டிததை அவர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பை கூறமுடியுமா?

பதில்: என் தாயார் வேதநாயகி அம்மாவுக்கு பெறாமகள் உறவு முறையில் மிகவும் நெருங்கியவர்கள். நான் பண்டிததை வேதநாயகி வீட்டுக்கு அடிக்கடி போய்வருவதுண்டு.

கேள்வி: வேதநாயகியின் தந்தை தம்பு உபாத்தியாரை தாங்கள் கண்டிருக்கிறீர்களா? அவர் என்ன பணி செய்தார்?

பதில்: நான் அவரை காணவில்லை. இவர் நயினாதீவு அம்மாள் மீது தோத்திரப்பாடல் பாடியுள்ளார். அதனைவிட நாரந்தனை கணேச வித்தியாசாலையில் ஆசிரியப் பணி செய்தது. மட்டு மன்றி பல்வேறு சமயப் பணிகளையும் ஆற்றியதாக அறிந்துள்ளேன்.

கேள்வி: வேலனை மேற்கில் தமிழ், சைவம், சிவபூசை வளர் பண்டிதயின் வீட்டாரும் ஆதரவாக இருந்தார்களா?

பதில்: கண்டிப்பாக; ஆதரவு காட்டினார்கள். பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கோயில் வீட்டுக்கு அருகில் உள்ளது. இவர்கள் குடும்பம் மச்சம், மாமிசம் ஏதுவும் உள்பதில்லை

அத்துடன் அவர்கள் குடும்பத்தினர் சைவ ஆசாரசீலர்களாக இருந்து வளர்த்தனர்.

கேள்வி: தாங்கள் எத்தனை வயது முதல் வேதநாயகியை அறிவீர்கள்?

பதில்: நான் நான்கு வயது முதல் அறிவேன். அவரிடம் எனது விடு முறை காலத்தில் தங்கியிருந்து சமயம், தமிழ் போன்றவை கேட்டுப் படிப்பேன்.

கேள்வி: சிதம்பரப்பிள்ளை ஆசிரியர் வேதநாயகியைக் “குஞ்சியம்மா” என்று அழைப்பாரே அவ் இருவரது படிப்பு, நூற்பயிற்சி நீங்கள் அறிந்ததைக் கூறுங்கள்.

பதில்: ஆம். இவரும் என் தாயாரின் தம்பி அருளானந்தசிவமும் ஆகிய இருவரும் ஒரே ஆண்டில் பிறந்தவர்கள். இருவருக்கும் அவரது பேரனார் மருதெனார் தம்பு அவர்களே ஏடு தொடக்கியவர். இப்பேரனாரிடமும் பண்டிதை வேதநாயகி இளமையில் இருந்து படித்தார்கள்.

கேள்வி: நீங்களும் நிறைய புத்தகம் சேர்க்கும் அவா உடையவர் எனக் கேள்விப்படுகிறேன். அதற்கு வேதநாயகி அம்மாவும் ஒரு காரணமாக இருக்க முடியுமா?

பதில்: நிச்சயமாக, நான்கு வயது முதல் ஈடுபாடு உண்டு. மாமனார் சமய, புராணக் கதைகளை ஊட்டினார். வேதநாயகி அம்மா விடுமுறையில் என்ன அழைத்து தேவையான புத்தகங்களை படிக்க ஆவல் ஏற்படுத்தினார். இதனைவிட மகாபாரதக் கதை போன்றவற்றையும் படிக்க ஊக்கமளித்தார்.

கேள்வி: 1990 இல் இடம்பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணம் வந்ததாகக் கூறு கின்றீர்கள். ஆனால் அதற்குப் பின் பண்டிதையுடன் தொடர்பு கொண்ட விடயங்கள் ஞாபகத்தில் இருந்தால் கூறுங்கள்?

பதில்: 90,94 களில் திருக்கோணமலையில் கடமையாற்றியதால் வேதநாயகியைக் காண சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நான் கணவில் தான் கண்டேன். நான் அவரை அத்தம்மா என அழைப்பதுண்டு. இறுதியாக அவரை நேரில் பார்க்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை.

கேள்வி: வேதநாயகி அம்மாவுக்கு பழைய பதிப்புகளில் மோகம் அதிகம். புதிய பதிப்புகள் பழைய பதிப்புகளுக்கு மாறாகப் புதுமைக் கருத்துக்களை புகுத்தி விடுவதை அவர் விரும்பு

வேலகொடூர் பம்புதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

வதில்லை என்று அறிகின்றேன். உங்கள் அனுபவம் ஏதாயினும்?

பதில்: அண்ணா சுப்பிரமணிய ஜயரின் இராமகிருஷ்ண மிஷன், உபநிடத் பதிப்புக்கள் போன்ற பல பதிப்புக்கள் செய்துள்ளார். அவர் முதற் பதிப்பை விரும்புவதற்கு காரணம் பிறகு வரும் பதிப்புக்களில் சில மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவிட்டன என்பது.

கேள்வி: வேதநாயகி அம்மாவிடம் படித்தவர்கள் இப்போது யாரா வது இருக்கிறார்களா? கூறுங்கள்.

பதில்: ஆம், வீரமாகாளி அம்மன் கோவிலடியில் வசிக்கும் அருண கிரிநாதன் அவரிடம் இளமையில் படித்தவர். வேலனையில் வை துரைசாமி மத்திய வித்தியாலயத்தில் அதிபராயிருக்கிறார். அம்மாவிடம் அதிக மரியாதை உடையவர்.

கேள்வி: உறவு என்ற அம்சத்தை விட்டுவிட்டு நீங்கள் வேதநாயகி அம்மாவால் அடைந்த நன்மைகள், ஒரு ஆசிரியை, ஒரு தனி மனிதன் என்ற முறையில் அவர் பற்றிய உங்கள் மதிப்பீடு பற்றி கூறுங்கள்.

பதில்: அவரை பற்றி கூறிக்கொண்டே போகலாம். அவர் சிறந்த விவேகி, அவரது மூளை கற்பூரமூளை, சிறந்த பண்பாளர் என்று கூறிக்கொண்டே போகலாம்.

கேள்வி: அவருடைய ஆக்கங்கள் ஏதாவது பதிப்பித்து வெளியிடார்களா? அதுபற்றி கூறுங்கள்?

பதில்: திருக்குறளும் உட்கருத்தும் என்ற ஆக்கத்தை நான் பதிப்பித்தேன். உபநிடதங்களை சிதம்பரப்பிள்ளை ஆங்கிலத்தில் வாசித்து அதனை மொழிபெயர்த்து அவர் எழுதியதை கேட்டு அவர்களின் ஆக்கம் 1990 -1991 களில் வேலனையில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து வரும்போது அவை இழக்கப்பட்டு விட்டன.

இவ்வாறு பல கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்ததுடன் பண்டிதை வேதநாயகி சிறந்த ஆற்றல் உடையவர் எனவும், இவர் பல கட்டுரைகளை எழுதியும் உள்ளார் எனவும் கூறினார். அத்துடன் அவர் திருமணம் செய்யாது இறக்கும் வரை பெரும் தொண்டாற்றினார். இவர் மச்சம், மாமிசம் எதுவும் உண்பதில்லை. இவர் ஆசிரியப்பணி, பல நிறுவனங்களுடன் இணைந்தும் பணியாற்றினார். பெண்கள் சமூகத்தில் படும் இன்னல்கள் அவர்கள் ஆண்களால் எவ்வாறு அடக்கப்படுகின்றனர்.

இதில் இருந்து எவ்வாறு விடுபட வேண்டும் என்ற பல கருத்துக்களை மக்கள் சமூகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டி பெண்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப் புணர்வையும் ஏற்படுத்தியதுடன் “பெண்மக்கள் விலங்கு” என்ற கட்டுரையையும் எழுதி வெளியிட்டார். இவர் எல்லோருடனும் அன்பாக வும் பண்பாகவும் பழகுவதுடன் எல்லோருக்கும் உதவிசெய்யும் சுபாவும் கொண்டவர் என்ற பல கருத்துக்களை கந்தவேள் அவர்கள் பண்டிதை வேதநாயகி அவர்களை பற்றி மிகவும் தெளிவாகக் கூறினார். (3)

4.3 பண்டிதையின் கட்டுரைகள்

- 1) தமிழ் நாடு விழைவூராந் தகைசால் மெல்லியல்
- 2) பெண் மக்கள் விலங்கு
- 3) மருள் நீக்கும் மருத்துவம்
- 4) பயனிலை
- 5) மாங்கல்யம்
- 6) உள்ளத்துள் ஓளிர்கிணற ஒளி
- 7) கந்தபுராணம் காக்கும் கலாசாரம்
- 8) சைவம் பிரகாசிக்க
- 9) ஸ்த்ரீய கலாநிதி
- 10) தேசிகர் நாயகர் வாழ்க
- 11) எங்கள் ஞான குருமணி
- 12) இவர் யார்?
- 13) பிரார்த்தனை உரை
- 14) நயினாதீவு ஸ்ரீநாகபூஷணி அம்மன் கோயில் தேர்த் திருப்பணிச் சபை மலர்
- 15) நாகைத் திருவிரட்டை மணிமாலை
- 16) உயிர் மருந்து - வேலணைத் தீவு
- 17) வேலணையில் சைவம் வளர்ந்த வரலாறு
- 18) பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை
- 19) தம்பு உபாத்தியார்
- 20) உலக இந்து மகாநாடு
- 21) சைவ குக்கு மார்த்த போதினி(4)

அடிக்குறிப்பு

- 1) பெண்மக்கள் விலங்கு, பண்டிதத்தை வேதநாயகி, ஸமூகேசரி ஆண்டுமலர் 1938, பக் 104-111
- 2) ஆ, சபாரத்தினம் அவர்களுடனான நேர்காணல், 05.06.2010
- 3) ச. கந்தவேள் அவர்களுடனான நேர்காணல், 05.09.2010
- 4) ச. கந்தவேள் அவர்களிடம் பெறப்பட்டது 09.10.2010

நிறைவரர்

காலங்காலமாகப் பண்படுத்தப்பட்ட எமது சமய தத்துவத் துறையில், சமய நிகழ்வுகள் கால மாற்றங்கள் ஏற்படுத்திய சவால்களைச் சந்தித்து எதிர் நீச்சல் போட்டு வளர்ச்சி கண்டுள்ளதெனில் ; இன்று இதற்குக் காரணம் காலம் காலமாக எழுச்சி பெற்று எமது சமயத்தைக் காத்த சமயப் பெரியோர்களைச் சாரும். இந்த வகையில் குழப்பம் மிகுந்த காலப் பகுதியில் வாழ்ந்து சமய தத்துவப் பணி புரிந்தவர் சைவப் பெருவள்ளாகிய பண்டிததை தம்பு வேத நாயகி அவர்கள்.

இவரது பணிகளுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது அவரது காலத்து சமுதாய அமைப்பில் காணப்பட்ட போரும், மக்களுடைய அவலங்கள், பெண்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வீட்டிற்குள் அடங்கியிருந்த நிலைமை கூறியதுடன் அவற்றிலிருந்து பெண்கள் விழித்தெழும் வழிமுறை கள் கூறியதோடு, சமூகத்தில் பெண்கள் எவ்வாறு தலை நிமிர்ந்து வாழ வேண்டும் என்பதைக் கெட்டத்தெளிவாக விளக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமும், இவற்றோடு அவரது சமயப் பற்றும், வாழ்க்கை முறையுமே அவரது சமய தத்துவப் பணிகளுக்கு அடிப்படையாயின.

அதாவது அவரது ஊரான வேலனையின் அமைப்பு அங்கு எவ்வாறு கைவசமயம் வளர்க்கப்பட்டது என்பது முதலாவது இயலிலும், குடும்பப் பின்னணி, தந்தையின் பணி, சம காலப் புலவர் என்பவை இரண்டாம் இயலிலும், சமயப்பணி, தத்துவப்பணி, கல்விப்பணி, ஆசிரியப் பணி, நிறுவனங்களுடன் இணைந்த பணி, என்பன இயல் மூன்றிலும், பண்டிததை கூறும் பெண்ணியல் வாதம் அவரின் பெருமைகள் கூறியவர் களின் செவ்விகள் என்பன இயல் நான்கில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் பண்டிததை அவர்கள் எமது ஸமநாட்டின் தீவகப்பகுதி மற்றும்

ஏனைய பகுதிகளில் அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன். இன்றைய நிலையில் அவர் செய்த பணிகள் எங்களால் இயன்றதைச் செய்வதே நன்மக்களின் பெருங்கடனாகும். இவர் வருங்காலத் தமிழ் மக்கள் நல்வாழ்வுபெற கல்வியோடு மதபக்தியையும் இணைத்து வளர்த்து சீரிய வாழ்வு பெற வழி காட்டியவர். அன்னையவர்கள் செய்த தொண்டுகள் உயிர்த்தனமை உடையன. மென்மேலும் வளர்ந்து பயன்தரக்கூடியன.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

எனும் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் மொழியின் இலக்கணமாய் நிலை பேறுடையவரானார்.

உசாந்துவனை நூல்கள்

1. ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியம் - பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் வெளியீடு திருமகள் அழுத்தகம், கன்னாகம் - 1966.
2. ஈழத்து தமிழ்புலவர் சரிதம் - பிரம்மபுரீ சி. கணேசயர் 1939
3. வேலனைத்தீவு புலவர்கள் வரலாறு - தில்லைச்சிவன் - 1995
4. வேலனை மேற்கு பெரியபுலம் மகாகணபதிப்பிள்ளையார் கோவில் கும்பாடிஷேகம் - திரு. பொ. கேதாரநாதன் இளைப் பாறிய அதிபர், விஞ்ஞானமாணி திரு. செ. பாலச்சந்திரன் பேராசிரியர் - 1990
5. வேலனையில் சைவம் வளர்ந்த வரலாறு - பே. சந்திரசேகரம் உலக இந்துமகாநாடு, கொழும்பு 1982
6. தமிழ்நாடு விழைவு ரூறந்தகைசால் - பண்டித வெதநாயகி, மெஸ்லியல் ஈ மு கே சரி ஆண்டுமடல் - 1936
7. பயனிலை - பண்டித வெதநாயகி, ஈழகேசரி ஆண்டுமடல் - 1940
8. சைவம் பிரகாசிக்க - பண்டித வெதநாயகி, வேலனை சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலை விழா மலர் - 1980 - 1990

9. கந்தபுராணம் காக்கும் கலாசாரம் - பண்டிதை வேதநாயகி, நாவலர் மாநாட்டு விழா மலர், நல்லூர், யாழ்ப்பாணம் - 1969
10. மருள்நீக்கும் மருத்துவம் - பண்டிதை வேதநாயகி, இந்துசாதனம், பொன்விழா மலர் - 1939
11. மாங்கல்யம் - பண்டிதை வேதநாயகி, புங்குடுதீவு பூர்க ஜெ. சி. வித்தியாசாலை பழைய மாணவர் சங்க வெள்ளிவிழா மலர் - 1951
12. பெண்மக்கள் விலங்கு - பண்டிதை வேதநாயகி, ஈழ கேசரி ஆண்டு மலர் - 1938
13. உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளி - பண்டிதை வேதநாயகி மணிவாசகர் விழாமலர் - 1960
14. வகுப்பு கலாநிதி - இலக்கிய கலாநிதி, பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை பாராட்டு விழா மலர் 1978.
15. எங்கள் ஞானகுருமணி - பண்டிதை வேதநாயகி, பண்டிதமணி நினைவு மலர் 1989
16. செல்வி பண்டிதை தம்பு வேதநாயகி - ஆ. சி. ரி. ய. ம. ஸி. அ. பஞ்சாட்சரம் - காரியதரிசி, பண்டிதமணி நிறுவனம் 1974.
17. சிவப்பிரகாசம் வேலணை தொகுப்பு - மு. திருவிளங்கம் 1974.
18. சிவஞானபோத வசனாலங்கார தீபம் - காசிவாசி செந்திநாதையர் அவர்கள் இந்துசமய கலா சார அலுவல்கள் தினங்க களம், 1916
19. சைவசித்தாந்த ஞானபோதம் - மறைமலையடிகள், 2007.

வேலணையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

வேலைன பண்டிகை
தமிழ் வேதநாயகியின் ஆக்கங்கள்

தமிழ்நாடு வினாக்களுக்கு தகைசால் மெல்லியல்

பழந்தமிழ்ப் பாட்டுகளிடையே காட்சியளித்தாரும் இங்ஙான்று பாரதத்தாயின் வீரப் புதல்வியாய்க் காட்சியளிப்பாரு மென்னும் இருபாற் பெண்டிரியலுந் தொகுத்து, இதுகாலைத் தமிழகத்து வேண்டும் பெண்டிர் இந்நீராதல் வேண்டுமென யான் கண்டவாறு இவ்வுரைப்பொருளை எடுத்துக் கொண்டேன்பது. இவ்வுரைத் தொகுதியால் தமிழ்ச்சான்றோ ரொருவராயினும் உளம் மகிழ்தலையும் தமிழ்ப் பெண்டிர் ஒருவராயினுந் திருந்துதலையும் பெறுவேணாயின், அவற்றானே எனக்குஞ் சிறிது தமிழறி ஏும் மனநலமு முளவென்று மகிழ்வேண்பது.)

பொதுவியல்

மெல்லியலாரோராருவர்! பொறியானுணரப்படுங் குணத்தானும் மெல்லியலரே; மனத்தாற் குறித்துணரப்படு மியலானும் மெல்லியலாரே. வெண்ணீருடைத்தாய் எண்ணாட்டிங்கள் போன்று திலகந் தைஇய தேங் கமழ்திருதல்; ஓள்ளிய நோக்கம்; நகைபொலிந்திலங்கு மெயிறு; கெழு துவர்வாய்; நெய்தோய்தளிரின்றிறம்; அல்குலும் ஆகமும் அகன்றுகாட்ட அஃகித் தோன்றுமிடை; ஈரங்கொடிபோன்று நொய்தாய் மெல்கித்து துவண்டு தோற்றும் யாக்கை; நிலவிருந்தன்ன பலர்புகழ்வெண்டுகில்! அகன்ற ஆகம், அஃகியஇடை, வெண்பல், செவ்வாய், ஈரமேனி, யாக்கை நொய்மை, நோக்கின்றூய்மை என்றில் வெல்லாம் அவர் நோயின்றியன்ற யாக்கைய ரென்றற்குச் சான்றாகின்றன.

அருளும் அமைதியும் நானும் அச்சமும் இயல்பின மைவர நெகிழ்ந்து காட்டுமூள்ளம்! உள்ளநூற் பொலியும் ஒண்ணகையும் நிலம் வடுக்

வேலைவையுர் பண்டிகைத் த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

கொள்ள நடையும் நெல்லிக்காயுண்டு நீர்குடித்தாற் போன்று சில வாய்ப் பணி வொடுதோன்றும் இன்றீங்கிளையும் அவலமின்றித் திருத்தகவிற்றாய் அவர் அமைதிக்கு அளவுகோலாகின்றன. நுதல்தான், அவர் அஃகியகன்ற அறிவோடு சிவநெறிச் செலவுமுடையாராதலைத் தெரிக்கின்றது. நாண்டச் சாய்ந்த நலங்கிளரொருத்தினராய் இந்நல்லார் உருவானும் உளத்தானும் தண்மை, தூய்மை, ஒன்மை என்னும் முக்குணங்களும் இளமையோடியைந்து வடிவு கொண்டென விளங்குகின்றார்.

இளமைந்தலை

பிள்ளைப்பருவத்து வெள்ளைநோக்கினராய் ஆயத்தாரோடு புறத்தேபோய் விளையாடுவார்; செங்கைநோவச்சிறுசோறுவார்; அட்டதனைக் கோதைபரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டிமக்களுக்கு இடுவார்; மறுப்பார் இச்சிறுகிடையார். இளந்துணையாய்மொடு கழங்குடனாடியார். வளங்கெழுதிருநகப்பந்து சிறிதெறிந்தும் உயங்கிய மெய்யினராய் அன்னையிடம் ஓடுவார். இவ்வாறு அறிவும் ஆசாரமும் அன்னையோடறிவர் கற்பிப்ப நன்றாந்திதீடும் நாடிக்கான வல்லராய்ச் சிறு முதுக்குறைவி என்று பலரானுங் கொண்டா டப்படுஞ் சிரியராயினார். இவர், சிவன் சேவடியே தைவருஞ்சிந்தையார். எழிசையும் ஜந்தெழுதும் இயலும் திருவாயார். செந்தமிழாய்வார், சிறு காலை யட்டில் புகுவார், பஞ்சினூலாக்குவார், பண்ணியாழ் எழுப்புவார், அறிவுரொடுபயில்வார், நறுமலர் தொடுப்பார், திதிலாவடமீனின்திறம் வேண்டியமீனைக் காதலாற் கைதொழுவார், பதினெண் கணமுமேத்தும் பிறையை இறைவன் முடியதென்னுங் கேள்ளமையானேத்துதல் பிழை யார். நகல்வல்லரல்லார்க்கு மாயிருஞாலம் பகலும் இருட்பாற்பட்டதா மாகளின் பலரொடுபயிற்றலை விழைவாராயினும் அவரவர் பண்பறிந் தாற்றாக்கடை நன்றாற்றலுள்ளந்த தவறுண்டெனக் கண்டு, காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதன் முகலாமேதங்கள் நீங்கி ஒழுக்கங்காப்பார். இறைவனை நோக்கி “உன்னடியார் தாழ்பணிவோம், ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம் அன்னவரே எங்கணவராவார், எங்கொங்கை நின்னன் பரல்லார்தோள்சேரற்க” என்று வேண்டுவார். எனினும், உடையானை உள்ளுதலும் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமையுமே கடனாமெனுங் கோளார். ஒளிபெறல்வேண்டி வெளிநிலத்துறினும் வளிதழுவினல்லது பிறர்தீண்டி மோவாத புதுமலர்போல அறிவு வேலனையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி - ஆங்கங்கள், தூராய்ச்சி

வேண்டிப் பலரிடையறினும் தாயரொடாயமுந் தந்தை
தன்னையருமல்லது ஏனோர்நன்னப்பெறாத தனிவாழ்விற் களிவது
இவர் இளமை யெழிலென்க.

காதல்நிலை

பொருளெல்லாம் இயைதலை இயல்பாக உடையன.
இயைதல்தான் வினைநிகழ்ச்சி. வினைநிகழ்ச்சியில் வழி
நுகர்ச்சிப்பயனின்றாம். (இன்னும், பொருளை உணர்த்துவ தெனப்படும்
பெயர்ச்சொற்றானும் வாக்கியத்தின் சுருக்கமாய நிலையில்லது
உணர்வுநல்காது (என்றுபிரத்தியயம் பிரத்திஞ்ணங்கின் சுருக்கம்)
என்னும் தருக்க நுலார்க்கற்றும் காண் டற்குரியது.) இனி,
உணர்வுமிகுதியுடையராயமக்கள் உள்ளமியைதற்கு வேண்டப்படுவது
காதல். காதல் ஒப்புளவழித்தோன்றும். இயைவார் இருவர்க்கும் பிறப்பு
குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டு, அருள், உணர்வு முதவாயின ஒத்தலே
ஒப்பாவது. (இயைபுயாண்டும் இருபொருட் கண்ண தேயாதலை
நுணுக்ககாண்க.) நிறையவேண்டுமியல்புகள் நிறைந்து ஆண்மகன்
அல்லது பெண்டாட்டி என்னுஞ் சொற்குரிமை பூண்டார
ஓரோவொருவரும் உலகமாகிய பிண்டப்பொருள்க்குத் தாழுமோருறுப்
பாய் நிற்ற வின், அவ்வுலகுடன் காதலாவியைந்து
கடனாற்றற்குரியரென்க. ஒப்பு இயல்பானமெந்தின் ரெனினும்
செயற்கையான் அதனை யாத்துக் கோடல் ஒருதலையாக
வேண்டப்படுவதாம். புணர்ச்சிவேண்டுமி, மயங்காத எழுத்துகள்
மயங்குதற்குரியனவாகத் திரியுமாறும் உயிரோடு யிரக்கு
மயக்கமின்றாயினும் உடம்படுமெய்பெற்று அவ்வுயிரெழுத்துகள்
இயையுமாறும் ஈண்டுக்காட்டுதற்குரியன. வள்ளுவர் ஒப்புரவுதிதல்
பண்புடைமை என்னுமதிகாரங்களிற் கூறியனவும் ஒப்பினையாத்துக்
கோடற்குறிப்பினவே போலும். இனி, நம்மெல்லியலாரும்
பண்டைவினை கடைக்கூட்டப் பல்லாற்றானுந் தமக்கொத்த
தலைவனொருவனைத் தலைப்படுகின்றார். சால்பும் வியப்பும் இயல்புங்
குன்றின் மாசறக்கழீஇ வயங்குபுகழ்நிறுத்தல் ஆசறுகாட்சி யையர்க்கும்
எளி தன்மையின் சான்றோர் கழியக்காதலராயினும்
பழியொடுவருஉமின்பம் வெங்கார். சான்றோர்க்கு மனச்சான்றின்
மிக்கவிதியின்றென்ப. ஆராயாது சேறுங் காலும் அவருள்ளாம்

தக்கவழியே செல்லும், பொன்னுந்துகிரும் முத்தும் மணியும் பிறப்பாற் சேயவாயினும் கலமமைக்குங்கால் ஒன்றுமுதல் போலச் சான்றோர் சான்றோர் பாலராதலே இயல்பு. இவ்வாற்றான், தலைப்பட்ட இருவரும் இடியுங் கொடியும் இழையும் போலவும் வெங்கதிர்க்களிலியுஞ் தன்கதிர்மதியமும் போலவும் அமிழ்தும் கவையும் போலவும் உயிர்கலந்தொன்றுகின்றனர். இவ்விருவரும் ஒருவாராய் இருவர் கடனையும் ஆற்றுதலிற் போலும் ஒருவரென்ப துயரிருபாற் றாய்ப் பன்மைவினைகொளும், பாங்கிற்றாவது. இவ்விருவரும் அன்பும் மடனுஞ் சாயலுமியல்பும் என்புநெகிழ்க்குங்கிளவியும் பிறவும் ஒன்றுபடு கொள்கையோ டோராங்கு முயங்குகின்றார். மெல்லியலாரோ ஆறியகற்பின் அடங்கிய சாயலராய் ஊடினுமினியவே கூறுகின்றார். இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் வேட்ட பொழுதின் அவை யவையாக அமைகின்றார். இதுதான் காதலென்பது. ஒருவருள்ளத்து ஒருவர் நிறைந்துவிடுதலின் இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் இன்றியமை யாராவ தல்லது பிறரை நாடாரென்க. (தோள்கண்டார்தோளே கண்டார் என்ப துங்காண்க.) மென்மைக்கே இலக்கியமாய நம் மெல்லியலார் தற்புறந் தெடுத்த வென்னையுந் துறந்து தன்னோரன்ன வாயுமுமறந்து எதிலாளற்கு நெஞ்சறைபோகிய சிறுவன் கண்ணி என ஈன்றாளே கூறு மாறு ஈண்டு வன்கண்மை சிறத்தல் மருட் கைத்தே அல்லதூம். உரனுடை யுள்தா ணொருவணோடுயிர்கலவந் தொன்றினார் அவன் வன்கண்மையினும் பாகம் பெறுதலும் இயல் பன்றே? இவர் இவ்வாறு தம் மெல்லியல் பத்துணை வன்கண்மையு டையராதல் போன்று தம் நெஞ்சுச நெகிழ்ச்சிக்கு நேரொத்த கற்பின் இண்மையும் தகவில்லாரை ஒருக்குங்கால் தன்மைக்கு நேரொத்த வெம்மையு முடையராதல் நோக்குதற்குரியது. (அல்லதூஉம், முரண்பட்ட குனங்கள் ஒன்றொன்றனை இன்றியமையாதனவாதல் இயற்கையுமாக லாம்.)

தாய்மை நிலை

எதிலாளன் நெஞ்சறப் பெற்ற இச் சிறுவன் கண்ணியார் கிளியும் பந்துங்கழங்குமென்றிவந்றையும் அன்னையருளோடு ஆயத்தார்கேண் மையையும் தலைவன் தலையளிப்பேற்றானென்றும் இன்பத்துள் மறந்தாங்கு அவ்வின்பத்தையும் தலைவன் தலையளிப்பேற்றா னெய்தும் இன்பத்துள் மறந்தாங்கு அவ்வின்பத்தையும் மனைக்கடனாற்றும் வேட்கையானே ஒருவாறு மறந்துவிடுகின்றார்.

“வாழி யாதன் வாழி யவினி

வேந்து பகைதனிக; யாண்டுபல நந்துக
வெனவேட்டோளே யாயே; யாமே
மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத்
தன்டுறை யூரன் வரைக
வெந்தையுங் கொடுக்க வெனவேட்டேமே”

(ஜங்குறுநூறு-வேட்கைகு)

இச்செய்யுள் களவினிற் பலநாளோழுகிவந்து வரைந்து கொண்ட தலைமகற்குத் தோழி களவுக் காலத்துத் தங்கருத்தின் கண் நிகழ்ந்தன சொல்லியது. ஸண்டுத்தலைவியை யாயென்றது, தலைவனை எதிர்ப்பட்ட ஞான்றே கற்புப்பூண்டொழுகுஞ் சிறப்புக்குறித்தென்க. தலைவி வேட்கையைக் கீழ்வருவனவற்றானுமறிக.

“நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க”

“விளைக வயலே வருக விரவலர்”

“பால்பல ஓருக பகடுபல சிறக்க”

“பகைவர்ப்புல் லார்க பார்ப்பா ரோதுக”

“பசியில் லாகுக பினிசே ணீங்குக”

“அறநனி சிறக்க வல்லது கெடுக”

“அரசுமுறை செய்க களவில் லாகுக”

“நன்றுபெரிது சிறக்க தீதில் லாகுக”

“மாரி வாய்க்க வளநனி சிறக்க”

(ஜங்குறு - வேட்கை-1-5, M -1)

இவ்வாறு, நம் மெல்லியலாரும் விருந்து புறந்தருதன் முதலாம் மனையறங்களோடு நாட்டு நலனையும் வேட்டு நிற்றலானன்றே இவர் “மனைமுதல்” “யாய்” என்றெல்லாஞ் சுட்டப்படுவாராவது. தமக்குச் சிறந்தானாய தலைவனை வழிபட்டுச் சேறவினுந் தலையாய வறம் பிறிதின்றென்னும் உணர்வினான் மீதாரப்பட்டொழுகுவாராய இவர், அத்தலைவன்றான் இல்லறமெல்லாம் இழுக்கின்றாற்றி யெய்துவது தன் புகழோடு புத்தேணாட்டுப் புகலாக, தாம் அவன்வரைநிற்கு மத்துணையானே இருவர்க்கும் இசைநிறீழிப் புத்தேஞ்சுகத்துப் பூசையும் பெறுவாராதல் எத்துணைவிழுமிது; இவர் கருங்குழலிற் கற்புமூல்லையை மங்கலங்கண்ணி யணிந்துகொள்ளுவார். மூல்லையை “இல்வளர்மூல்லை” “மனையிளாநோச்சி மெளவல்” என்றெல்லாஞ் சான் நோர் கூறி யது கான் டற்குரியது. தலைவனை

வேலகண்பூர் பண்டிதத் த. வேதநாயகி -
ஒக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

மகிழ்செயுமொருவழியன்றி இவரணி நலம்விழையார். செறுநரும் விழையுஞ் செயிர்தீர் காட்சிச் சிறுவர்ப்பயந்த செம்மலோர் இம்மையுலகத் திசையொடும் விளங்கி மறுமை யுலகமு மறுவின் நெய்துபவாகலானும் உலகுக்கு நன்மக்களை (சான்றோரை)ப் பெற்றுநல்குதல் நங்கையர் கடனாகலானும் கருவயிறுறுகெனக் கடம் பட்டுக் காமரு மகார்ப் பெறுகின்றார். ஸன்று புறந்தருதல்லது சான் ரோரக்குதலுந் தங்கடெனெனக் கொண்டு பாலோடு சால்பூட்டுகின்றார். கணவன் புறம் போந்தானாகவும் இரவவர்க்கல்லது பரிசிலர்க்கும் வரிசை நோக்கி வள்ளனமை புரிகின்றார். தலைவன் நெறிபிறம்ந்துமி. அவன் பணியின்றியும் தக்காரைத் தலைப்பெய்து ஆவன ஆற்றி நெறிப்படுகின்றார். (மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையாருடனும் வாசவத்தையார் யூகியுடனு மியைந்து இங்ஙனம் நிகழ்த்தியது காண்க.) கார் வரல்கண்ணி ஆமளவாற்றும் பொழில் போன்று விணைவயிற் பிரிந்த காதலன் வருந்துணையும் அவன்பிரியுங்காற் புரிந்த பெரியதொரு தலையளி அவன் வினை வென்றி காணும் வேட்கை, தந்தையேபோன்ற மைந்தர்காதல், இல்லறம் என்பன பற்றுக் கோடாக இவர் ஆற்றியிருக்கும் அருமையும் அவ்வருமை நோக்கி அவன் காதல் கைம்மிகுதலும் பெருஞ்சுவை பயப்பன. பிறர்மனம்புகாத பெருங்கற்பினராய இவர் தாம் துழந்தட்ட தீஞ்சுவை யடிசிலை விருந்தினர்க்களித்தும் காதலற் கூட்டியும் மிச்சின் மிசைவார். இவ்வாறு மனைக்கடனாற்றி மனைமுத லாய்ப் பொலிவது மன்றித் தாய்நாடே தம்மனையெனவும் தாய் நாட்டு மக்களே தம்மக்களெனவு முணர்ந்து நாட்டுக்குத் தொண்டாற்றி ஆண்டுந் தலைமை யுறுகின்றார்.

துறவநிலை

ஜயறிவுடைய விலங்கின்தொகுதியுள் ஒருசாரன் உணர்வு மிகுதியுடையனவாதல் போல மக்கட்டொகுதியுள்ளும் இயல்பானே ஒரு சிலர் உணர்வு மிகுதியுடையரென்க. அறிவுநிலையானுந் தொழில் நிலையானும் மக்கட் டொகுதியை மாக்கள், மக்கள், கடவுளரென முப் பாற்படுத்தலாம். கல்வி அறிவையும் பயிற்சி செயலையுஞ் செம்மைப் படுத்துவன். எனவே, இயல்பு அல்லது பிறப்பு, கல்வி, பயிற்சி என்பன மக்கட்டொகுதிக்கு மேற்போந்த மூன்றுநிலையையுமளிக்கின்றன. பெண் ணியலாரையெல்லாம் காமக்குறிப்பானோக்குதல் போல்வன

மாக்கள் பாலன். தமக்குரியமகளிர் மாட்டு அன்புவிராய சிற்றின்பம் வேட்டல் போல்வன மக்கள்பாலன். தூய பிரமசரிய நிலைபோல்வன கடவுளர் பாலன். (பயனின்றாகவுங் தீதுபுரிதல், இன்றியமையாத தவழித் தீதுபுரிதல், யாண்டுந்தீதறியாமை என்னும் மூன்றும் நிரலே அவர்க்குரியன) இனி, துன்பத்துக்குக் காரணமாவது அவாவே. அவானுமாத இயல்பும் எழுந்ததுணையானே அதனை மாற்றுமாற்றலும் கடவுட்பண்பு. அவாவிய தனை நுகர்ந்துவர்த்து அவாவொழிதலும் நுகர்ச்சி கூடாமைகண்டவழி அவாவினீங்குதலும் மக்கட்பண்பு. நுகர்ந்த வழியும் அந்நுகர்ச்சியே வாயிலாக அவாவளர்ப்பெறுதலும் நுகர்ச்சியில் வழியும் அவாவினீங் காமையும் மாக்களியல்பு இனி, மக்கட்டொகுதியை இங்ஙனம் வகுத்துக் கொண்டது அவரவரியல்புகளின் தலைமையும் பன்மையும் பற்றியேயாகவின், ஒரொருகால், தளித்தனி ஒரோவொருவர் மாட்டும் நல்லியல்புந் தீயவியல்புங் காண்டல்கூடும். அல்லதும், இவர் இந் நீராரென்று முதற்கண் அறிந்துகோடலுமரிதாகும். அதனால், யார்யாரும் அவானுமாந்த துணையானே அதனைமாற்ற முயற்சுடனாம். அது கூடா தாயின், (ஒல்லும்வழி) அவாவியதனை நுகர்ந்து தொலைத்தல் ஒருதலையாகச் செயற்பாலதென்க. இவ்வாற்றான், மக்கட்பண்பினர் இல்லற நெறிநின்று துறவிற்சேல் இயைபுடைத்தாதல் காண்க. இனி, நம்மெல்லியலார்வழிச் செல்லுதும். இவர் பிரிவாற்றாமை முதலாம் பெருந்துன்பங்களையழுந்து மனைவாழ்க்கைக்கண் இன்பமுன்டேற் றுன்பமுண்டாதலையும் தனக்குவமையில்லாதான் தாள் சேர்தலே மனக்கவலைமாற்று நெறியாதலையுங்காண்கின்றார். கண்டு, அவன்தாள் சேரும் நெறியினை ஆராய்தலானே இறைவனியல்பும் உலகப்பொருட் களின் நிலையின்மை முதலாமியல்புமென்றிவற்றை உள்ளவாறுணர்கின்றார். அம்மெய்யுணர்வானே அவாநீங்க, தம்முளே இறைவனைக் காண்டல், யாண்டும் இறைவனைக் காண்டல், என்றிவையுடைய ஆச்சுருகாட்சி ஜயையாராகி இறைவனோடு இரண்டநக் கலக்கின்றார்.

எச்சம்

இவ்வுரைத் தொகுதியிற் கண்டமெல்லியலாரது வாழ்க்கை யொழுக்கம் பெரும்பான்மையும் தமிழ்நாட்டுப்பெண்டிர் ஒரோவொருவம் கைக்கொண்டொழுகுதற்கு இயைபுடையதென்பதே

என்கருத்து. இயற்கையிலேயே ஆடவரினும் ஒழுக்கங்காத்தலை இன்றியமையாதவர் பெண்டிர். அவர்மாட்டுவாம் அச்சம், நான், அமைதி என்றிக் குணங்கள் அந்நிறைகாப்புக்குப் பெரிதும் பயன் படுவன. பெண்டிர் ஒழுக்கத்தினிழுக்கின் அவ்விழுக்கம் மதிக்கண் மறுப்போன்று பலர்க்கும் அறியக் கிடக்குமாறு விதித்த இறைவன், இழுக்கத்தின் விரையாத உள்ளப் பாங்கையும் அவர்க்குச் சிறப்ப நல்கினானாகவின் அது துணையாக மகளிர் தம்மாற் போற்றப்படுவன அனைத்துள்ளும் கற்பையே விழுமிதாக் கொண்டு போற்றுங் கடனுடையரென்க. பெண்டிர் சிற்றின்பத்துறையிற்றாம் வேண்டுமாற்றா னொழுகுதற்கிடம் பெறாராகலானும் அவர் மெல்லியல்பு அவ்வுணர்ச்சியைப் பெரிதும் ஆற்றாதாகலானும் யான்டு அவர் பிரமசரிய நெறிக்கண் உள்ளத்தை நிறுத்த முயறல்வேண்டும். அவர் உண்டி சுருங்குதல், சுவைவேண்டாமை, இன்றியமையாத வழியல்லது இளைஞரொடு பயிலாமை, தம்மைப் புறக்கோலம் புரியாமை, அருலோதுதல், அறநூல் பயிறல் என்றிவற்றைக் கடனாக்கோடல் ஒருதலையாக வேண்டற்பாற்று. உடலோடு உயிரியைந்து நிற்றற்கும் கடனாற்றற்கும் வேண்டிய மிகக்குறைந்த அளவாக உண்டலே உண்டியாவது. ஆனநோர் உண்டி கருங்கு தலைப் பெண்டிர்க்குவிதந்து வகுத்தாராயின் அவர்க்கு அதனாலுண்டாம் விழுமம் எத்துணைப்பெரிதாக வேண்டும? உண்டியின் சுருக்கம் உணர்வுமிகுதியையும் பெருக்கம் பினிகாமங்களையுமன்றோ தருவன? இனி, பெண்டிர் இயற்கைவளங்காண்டற்கும் தூய காற்றுப் பெற்றுகும் உள்ளம் அமைதிபெற்றுகும் வெளிப்போதலும், வேறு உடற்பயிற்சியில் வழிப்பந்தாடுதல் போன்ற விளையாட்டுக்கள் நிகழ்த்துதலும் வேண்டப்படுவனவே. அட்டிற்றொழில் வண்மையோடு நியிதியாக நூல் நூற்றலும் இஞ்ஞான்று தவிர்த்த வொல்லாத கடனென்க. “உண்மையான காதல்வேகம் திடீரென்று தோன்றாது. அப்படித் தோன்றுவது கேவலம் உடல்வேகந்தான். உள்ளத்தில் உண்டாகும் உணர்ச்சியைல்லாம் புத்தகத்திற் படித்த “காதல்” என்று எண்ணாதீர்கள். அடக்கிப்பார்த்து, மறந்து பார்த்து, மாற்றிப் பார்த்து, பிறகுதான் தீர்மானிக்க வேண்டும்” என்று சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் கூறியது இளைஞர்க்கு விழுமிய அறிவுரையாகும். கற்புமணம் நிகழுந்துணையும் கன்னியர்

யாவரையாயினுந் தலைவராக உட்கோடவில்லாவிரத முடையராதல் வேண்டும். வடமீன்வழிபாடு முதலாயின இன்றும் நிகழ்த்தத்தக்கனவே. “தெய்வந் தொழுஅள்.....” என்னுங்குறளில் தெய்வமென்றது முழுமுதற்கடவுளையன்று. வள்ளுவர்யாண்டும் அப்பொருளில் அச்சொல்லை வழங்கிற்றிலர். பண்டை நூல்களினும் அவ்வாறு காணப் படவில்லை. பரிமேலழகர் அக்குறஞரையில் “பிறதெய்வந் தொழுது தன்றெய்வமாய கொழுநனை...” “ தெய்வந்தானேவல் செய்ய மென்பதாம்” என்றனவும் மேற்கருத்தை வலியுறுத்துவன. “தந்தையுந் தாயும் தொழுதெழுக” “நிகரில் குரவர் இவரிவரை தேவரைப்போலத் தொழுதெழுக” என்றாங்கு தான் “கொழுநற் றொழுதெழுவாள்” என்று வள்ளுவர் கூறியருளினரென்க. இதனாற் பெண்டிர் யாண்டும் முழுமுதற் கடவுளைத் தொழுதற்குரிய ரென்க. இதனாலன்றோ குமரசூரபராம் “குலமகட்குத் தெய்வம் கொழுநனே ... அனை வோர்க்குத் தெய்வம் இலைமுகப்பைப்பூணிறை” என்றார். இன்னும், கொழுநனைத் தெய்வமாகக் கோடல் அறநிலை மக்கள், எய்த வேண்டுவது அறம்பாவமற்றநிலை என்பதும் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண் ணகியே தனக்குப் பிறவித்துங்பழன்டென்று கவன்றாளன்பதும் ஈண்டுரைத்தற் கியைபுடையன. பெண்டிர் முழுமுதற்கடவுளின் நினைப்பின்றிக் கொழுநனைத் தொழுது அமைதலாற் போலும் அவர் பலபிறப்பினும் பெண்டிராகவே பிறப்பது. இவ்வரைத்தொகுதியாற் பெறப்பட்ட ஒழுக்கங்களுள் தத்தம் நிலைக்கொத்தன தேர்ந்து கைக்கொள்ளுமாறு பெண்ணியலாரை வேண்டியும் இக்கால வியல்புக் கேற்ப மகளிர்க்குரிய ஒழுக் கங்களை விளக்குமாறு தமிழ்ச்சான்றோரை வேண்டியும் இதனை முடிக்கின்றேன். (முடிவுரை தொகுக்கப் பட்டிலது)

தமிழ்த்தாய் திருவருள்வாழ்க!
நல்லாற்றினிற்குந் தமிழ்ச்சான்றோர்வாழ்க
அவர் எம்போலியர்க்குச் செய்யுந் தண்ணளிவாழ்க.
தமிழ்ப்பெண்டிர் நலம்வாழ்க!

* * *

வித்துவசிரோமணி

திரு. ந. ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளைஅவர்கள்

“பொன்னம் பலப்பெயர்ப் புட்கலாவர்த்தம்
 புராதன நியாயோத்தி
 புகழ்சங்க லக்கியப் புணரிரா மாயனப்
 பொருவறு மளக்கர்புவியிற்
 றுன்னித் துலங்கிமலி சூதனொலி மாலையாந்
 தொல்பயோ ததிகாவியத்
 துங்கவார் கவிபார தப்பரவை லக்கணத்
 தொடுமடல்க டுய்த்தெழுந்தே
 மன்னித் திடுக்கிட விடுத்தியாழ்ப் பாணகிரி
 மீதேறி நல்லைமுடிமேன்
 மேவிப் படிந்துசெந் தமிழ்மேதை நிதிமாரி
 மிகவும் பொழிந்திட்டதிச்
 சன்மத்து வித்தியார்த் திப்பயிர் தழைத்திடச்
 சார்ந்தநா யகிசமேத
 சந்தர்மெள லீசனே யைந்தொழில் விலாசனே
 சந்த்ரபுர தலவாசனே.”
 -“ஸமண்டலசதகம்.”

நாவவலரின்மருகர்
 த. வேதநாயகியின் மாமனார் பெ. கனகசபாபதியின்
 ஆசிரியர் பொன்னையா உபாத்தியாயர் என்று எல்லாராலும்
 அன்புடன் அழைக்கப்பட்டவர்.

(1936 ஈழகேளி ஆண்டு மடலில் த. வேதநாயகியின் கட்டுரையை அடுத்து வந்ததால்
 இதனையும் சேர்த்துள்ளோம்.)

ஹீமதி அ. குமாரசுவாமிப் புலவர்

மாணிக்க வாசகப் போருட் செல்வனும்
 மற்றுமெய்ச் சிவமணிகரும்
 மலியன்பி ஏருடமிழு மாதாநு பங்கிதிரு
 வள்ளுவர் திருக்குறளுமற்

நாணிச்ச துர்ச்சைவ வறநெறித் தமிழினும்
 ஆஹுமக நாவலனுயர்
 அறிவாற் ரூலக்கிடத் தொல்காப்பி யம்முத
 லருங்கலித் தொகையாதியா
 மாணித்த கழ்க நூல் தாமோ தரம்பிள்ளை
 மறைவினின் ரச்சேற்றிட
 மணவறையில் வாவிருந் தாடமிழ்க் கண்ணிக்கு
 மணியணிப் பொருளியாப்புப்
 பேணிச் சிறப்பித்து யாழ்ப்பாண வொண்சீர்ப்
 பிறக்கித் தமிழ்ப்புலத்துப்
 பெரிதுவிதைவித்துவோர் புலவர்பண்டிதரெலாம்
 பெரியளென வேத்துரைக்க

நாணிப் புறந்தந்து போலிவித் தைக்கவிஞர்
 நாடொறும் வெருவந்துபின்
 ணஞ்சினேர் வந்துநூல் கற்றுத்தி றந்தேற
 நாடெங்கு மிசையுமேற
 நீணித் திலக்குமா கவிராச னிசையேற
 நீறுமணி சைவமேற
 நிறைமுகத் தழுகேற வகராதி கதிரவே
 னிருபனா லச்சிலேற
 வேணித் தமிழ்ச்சங்க நான்கேற விழைதலூ
 மெய்ப்புலவ ரகமுமேற
 விதிசைய்த பாண்டித்து ரைச்சாமி தேவனார்
 மெய்யன்பு மின்புமேறக்
 கோணிக்கு லாமதி குளித்தேறி யரவுகண்
 கொண்டுகொன் றைக்கு ஜேறிக்
 குலவரைக் குமரிமுக நிகரின்றி யிடைகண்ட
 குமாரசா மிக்குரவனே.

- வட்டுநகர் வழக்கறிஞர் க. சிதம்பரநாதன்
 பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையின் ஆசிரியர்

பெண்மக்கள் விலங்கு

ஆராய்ச்சியாளர்கள் நாம் வியப்படையத்தக்க அரிய பல உண்மை களைக் கண்டுபிடிக்குங்காலம் இது. நெடுங்காலமாக நாம் நம்பிவந்த பல கொள்கைகளும் பழகி வந்த பல பழக்கங்களும் இன்று பிழையானவையென்று நிருபிக்கப்படுகின்றன. வேத காலத்திலே இல்லாததும் வேதாகமங்களிலே விதிக்கப்படாததுமான தீண்டாமை என்னும் ஒரு கொடியநோய் பாரத நாட்டிலே இடைக் காலத்திலே முளைப் பதாயிற்று. நாட்டு மக்களில் ஒரு பகுதியார் அதற்கு ஆளாகித் துடித்தனர். அவர்கள் வடித்த கண்ணீர் மாதாவிள் மடியை நனைத்து அவள் வலிமையைக் குறைத் தது. அதனால் அவள் அயலானுக்கு அடிமைப்பட்டுச் சிறுமையைடந்து கண்ணீர் விடலானாள். உலகப் பெரியாரான மகாத்மாஜி அந்நோயை ஒழிப்பதையே தம் வாழ்வின் பெரு நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் வேலை இன்று மகத்தான பயனை அளித்துக்கொண்டிருப்பதை உலக மறியும்.

ஆனால், அத்தீண்டாமையைப்போல இடைக்காலத்திலெலமுந்த மற்றொரு பெரிய விட நோய் நாடு முழுவதிலும் பரந்திருக்கின்றது. தீண்டாமையை விட இது நேர்முகமாக எல்லோரையும் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இந்நோயாளிகள் மன முடைந்து கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந் நோய் எது? பெண் கட்டுப்பாடு. பஞ்சமர்களைப் போலவே - ஏன் இன்னங் கொடுமையாகப் பெண்கள் தாழ்த்தப்படுகின்றார்கள். ஒரு தாய் பிள்ளைகளுள் ஒவ்வொருவருக்கொவ்வொரு நீதி. அன்னன் உயர்குலம்,

அவனுக்குச் சுதந்திரம்! தங்கை இழிகுலம், அவளுக்கு அடக்குமுறை. அக்காவுக்கொருநீதி, தம்பிக்கொருநீதி.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினராய பெண்களிடத்தே தான் நாட்டின் ஒவ்வொரு குழந்தைகளும் பிறந்து வளர்கின்றன. பஞ்சமரிலும் தாழ்த்தப்பட்டவராய பெண்கள் தொகை எவ்வளவு அதிகம்! உயர்ந்து கொண்ட வகுப்பாரோடு தாழ்த்தப்பட்டவராய பெண் வகுப்பார் எவ்வளவு தூரம் கலந்தொழுகுகிறார்கள்! இவர்கள் தாழ்வு பஞ்சமர் தாழ்விலும் நாட்டு மக்களைப் பன்மடங்கு தாக்குகிறது. காந்திஜிஇ இதை அறியவில்லையா? அறிந்தார். பாரத நாட்டுப் பெண்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள். அங்கே பாரதமாதாவின் விலங்கோடு அவள் பெண் மக்களின் விலங்கும் படா ரென்று அறுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதிக வேலைக்கு இடமிருப்பது தீண்டாவகுப்பிலேதான். அதனால், காந்திஜிஇ அவ் வகுப்பார் பொருட்டே மிக உழைக்கிறார். ஆனால் நம் இலங்கைத்தமிழ் மகளிர் நிலை அவ்வாறில்லை. அநீதியிலே தோய்த்தெழுதிய சட்டங்களொன்றும் எங்களை விட்டபாடில்லை. முன்னேற்றத்திற்குரிய அறிகுறிகளொன்றும் இங்கே காணப்படவில்லை.

நம் ஆண்மக்கள், கல்வியையும் அரசியலையும் - ஏன் சமயத்தையும் தான் தமிடமே வைத்துக்கொண்டு நம்மைத் தாழ்த்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மேலும் பெண்களால் இவையெல்லாம் ஆகாது என்றால் கூறுகிறார்கள். பிறநாட்டுப் பெண்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் தலை குளிந்து நிற்கின்றோம். அவர்கள் தம் ஆண் மக்களுக்கு எவ்வழியிலும் பின் நிற்பதில்லை. நம் முன்னோராகிய பெண்கள், அறிவிலும் தவத்திலும் அரசியலிலும் சுதந்திரத்திலும் உயர்வுடைய ஆண்மக்களுக்குச் சிறிதும் தாழாத இடத்திலே இருந்தனர். நம்முடைய நிலை எது? தவம், அறிவு, உடல் நலம், உழைப்பு, தேசத்தொண்டு, சுதந்திரம், அரசியல், புகழ், இன்பம் என்ற ஒவ்வொன்றிலும்நாம் ஆடவர்க்கும் பிறநாட்டுப் பெண்களுக்கும் நம் முன்னோராய பெண்களுக்கும் நாம் மிகத் தாழ்வாயிருக்கின்றோம். சயநல ஆசையை விடுவோம். பிறப்பின் நோக்கம் ஒரு ஆடவனுக்கும் சில குழந்தை களுக்கும் அவசியமற்ற அல்லது பொருத்தமற்ற சில உதவிகளைச் செய்வ தேயல்ல. உலகத்திற்கு நல்ல முறையிலே தொண்டு செய்வதுதான். அறிவும், சுதந்திரமும் உடல் நலமில்லாமல் எவ்வாறு தொண்டு செய்யலாம்?

பாரதப் பெண்கள் யுத்த முனையிலே ஆயுதமேந்தி வீரங்காட்டினர். தவழுடையராய் அறிவு கொழுத்தினர். வண்டி முதலிய ஊர்திகளைச் செலுத் தினர். அரசர்களுக்கிடையிலே தூது போயினர். அரசரோடு ஒக்க இருந்த னர். அயல் நாடுகளுக்குத் தனியே போகவும் அவர்கள் பின்வாங்கவில்லை. அன்புடைய ஆடவரோடு அச்சமின்றிப் பழகி விளையாடினார்கள். இசையிலுங் கூத்திலும் முதன்மை பெற்றிருந்தனர். ஆடவரில்லாத நேரத்து வீட்டுக்கு வந்தவர்களை முன்னறியாதவராயினும் உள்ளே அழைத்து வேண் டும் பொருள் கொடுத்து அனுப்பினர். இவையெல்லாம் ஆதாரமற்ற கூற்றுக் களில்லை. அப் பெண்களுடைய வழியிலே வந்த நாம் எந்திலையிலிருக்கின்றோம்?

யந்திரநிபுணர்கள், கவிகள், அரசியல்வாதிகள், தேசத்தொண்டர்கள், கலைச்செல்வியர்கள், ஆராய்ச்சியாளராகப் பெண்கள் பிற நாடுகளிலும் பாரத நாட்டிலும் நிறைந்திருக்கின்றார்கள். பிற்நாடுகளிலன்றிப் பாரத நாட்டிலே மகாராஷ்டிரத்திலும் பெண்கள் தனியே பிரயாணஞ்சு செய்யும் உரிமை யுடையவராயிருக்கின்றனர். நமது நிலை என்ன? அவ்விடங்களில்லாம் இளங்குழந்தைகள் கூடப் பெரியவர்களைப் போல அரிய திறமையுடையவர் களாயிருப்பது தாய்மாரின் உயர்வாலன்றோ?

நாமேன் இவ்வாறு தாழ்ந்திருக்கின்றோம்? பிறர் கலப்பின்மை, அடக்கு முறையின் கொடுமை, பிழையான கல்வி, சீதன வழக்கம், வெளியழகில் விருப்பம், வீட்டு வேலையிலும் குழந்தை வளர்ப்பிலுமுள்ள பிழைகள், குடும்பத்தடை, பெண் பிரமசாரிகளுந் துறவிகளுமில்லாமை என்பனவே நம் தாழ்வுக்குக் காரணமாகும்.

நாம் எப்போது எமக்குரிய நிலையை அடைந்தவராவோம்? கட்டாயக் கல்வியிலும் உயர்தரக் கல்வியிலும் நாம் ஆண்மக்களுக்குத் தாழாமலிருக் கவேண்டும். ஆடவரிலே அறிவு மிகுந்த துறவிகள் பிரமசாரிகளாயிருக்க வேண்டும். பெண் பிரதிநிதிகள் தொகை ஆண் பிரதிநிதிகளின் தொகைக்குச் சமமாக இருக்க வேண்டும். பாவைகளை அலங்கரிப்பதுபோல ஆடைகளா லும் ஆபரணங்களாலும் நம்முடலை அலங்கரிப்பது முற்றாக ஒழிய வேண்டும். ஒருவனை மணமகனாகத் தெரியும்போது பொருளை எதிர்பாரா மல் அவனுடைய அறிவு, உழைப்பு, முயற்சி, ஒழுக்கம், ஆரோக்கியம், நன்மதிப்பு என்பனவற்றையே

எதிர்பார்க்கிறோம் என்றால், அவனுக்கு மனைவியாகும் பெண்ணிடத்தும் சினத்தை எதிர்பாராமல் கணவனுடைய தகுதிகளையே எதிர்பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஆண்மகனைப் போலவே ஒரு பெண்ணும் தன்னையும் தன் குடும்பத்தையும் ஒழுங்காக நடத்திக்கொண்டு தேசத்துக்குந் தொண்டுசெய்யக்கூடியவளாயிருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பெண்களின் தாழ்வு நிங்கின்தாக என்னப்படலாம்.

நமக்கு வேண்டியது விடுதலை என்பது என்ன? பிறரை வருத்தாமல் எது வேண்டமானாலும் செய்யக்கூடிய நிலை என்று ஒரு பெரியார் கூறுகிறார். ஆம் ஒருவனோ ஒருத்தியோ சன்மார்க்கத்திற்கு விரோதமில்லாமல் எதுவேண்டுமானாலும் செய்யக்கூடிய நிலையே விடுதலை. அதிகாரத் திமிர் பிடித்த வல்லரசுகள் ஆயுத பலத்தால் ஏழை நாடுகளின் இரத்தத்தைக் குடிப்பதைக் கேட்குந்தோறும், நம்மவர்க் கெல்லாம் ஆத்திரம் பொங்கிக்கொண்டு வருகின்றது. ஆனால் தாங்கள் எங்களை எவ்வாறு நடத்துகிறார்களென்பது அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. நம் இந்தியப் பெண்களின் விலங்குகள் அறுபடும் ஒசையை நாம் ஓவ்வொரு நாளுந்தான் கேட்கின்றோம். பிறநாட்டுப் பெண்களின் குதுகலமான சிரிப்பொலி கடல்கடந்து வந்து நம்மைக் குலுக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. உறுதியான உடம்போடும், கம்பீரமாய் மகிழ்ச்சி நிறைந்த முகத்தோடும், அறிவொளி பொருந்திய கணக்கோடும் அவர்கள் நம்முன் நிற்கிறார்கள். நாம் மாத்திரம் வைத்தியரையும் தேநீரையும் தேடிக்கொண்டு தளர்ந்த உடலினராயிருக்கிறோம். ஒரே பரிட்சையில் சித்தியெய்தியவருள் ஆடவரி லும் பார்க்கப் பெண்களாய நாம் குறைந்த தகுதியோடிருக்கிறோம். வெறும் புத்தகத்தைப் பாடஞ் செய்வதல்லாமல் அறிவுடையார் பலரோடோ அல் வது சிலரோடு தானோ பழக முடியாத நமக்கு அறிவு எவ்வாறு விசால மடையும்? சகோதரிகளே! நாம் இவ்வளவு குறைவாயிருக்கிறோ மென்பதே நம்மிற் பலருக்குத் தெரிவதில்லை. ஏழைப் பெண்களுக்குள் சுதந்திரந்தானும் நமக்கில்லையே! அவர்கள் எவ்வளவு சுறுசுறுப்போடு சந்தோஷமாக உழைக்கிறார்கள். குடும்பத்திலே அவர்கள் இட்டதுதான் சட்டம். ஏன் கைம்மைகளுடைய நிலையையுந்தான் நாம் ஆசைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. கட்டுப்பாடுகள் அவ்வளவு தூரம் நம்மை நெருக்குகின்றன.

சீன வழக்கத்தாலே பெற்றோர் தம் பெண்குழந்தைகளைப் பாவை

களாக வைத்திருந்து நகைகளைப் பூட்டிப் பொருளை அவர்கள் தலையிலே சமத்திக் கணவன் வீட்டிற்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். படித்த ஆண் மக்களே தாம் ஆடம்பரமாய் வாழவோ, கடன்களை நீக்கவோ வேண்டிய பொரு ளோடு தமது எளிய தேவைகளை நிறைவேற்ற ஒரு மீளா அடிமையுங் கிடைக்கிறதே என்பதனால் மேலான தகுதியுள்ள பெண்களைப் பறக்கணிக் கின்றார்கள். அதனால், சீதனமுள்ள பெண்களது வாழ்வுங்கெடுகிறது. தகுதியுள்ள பெண்களது வாழ்வும் கஷ்டமாக முடிகிறது. பெற்றோர் சீதனத்திற்கு வேண்டுமே என்பதனால், பெண்ணுக்கு அறிவு கொடுத்து அவளைத் திருத்துவதற்குப் பொருளைச் செலவு செய்யாது, வைத்திருந்து, விவாகங்செய்யாமலிருப்பது பாவும் பழியும் என்றஞ்சிப் பொருளோடு பெண்ணையும் மூடனுக்குத் தானம் செய்கின்றார்கள். அவனுடைய அதிகார வேட்டைக்கு ஆளாகி அப்பெண் அழிகின்றாள். அதிக சீதனம் இருந்தால் வேறு தகுதி தேவையில்லை. குறைந்த பொருளிருந்தால் அது சீதனத்திற்கு வேண்டும். பிற தகுதிகள் மாத்திரமிருந்தால் பொருத்தமான விவாகம் நிகழாது. இனி, பொருளுந்தகுதியில்லாத பகுதி இவ்வாறாயின், நமது கதி என்ன?

நமக்கு வாக்குரிமை கிடைத்ததும் சமீபத்திலே தான். அவ்வுரி மையைப் பயன்படுத்தவும் நமக்குச் சுதந்திரமில்லை. அவ்வாறாயின் நம்முள் அரசியல்வாதிகள் தோன்றுவதெப்படி? நமக்கு விடுதலை உண்டு. அதனை நமது நன் முயற்சியாலே பெறலாம் என்பதே பெண்களாய நம்முட் பலருக் குத் தெரியாது. எங்கள் மேலுள்ள அநியாயவிதிகளை மீறுவது பாவமென்று அவர்கள் அஞ்சிகிறார்களென்றால், வீர சுதந்திரம் வேண்டுமென்று கேட்க வும் அதற்காக வேலை செய்யவும் நாம் பறப்படுவதெப்படி?

வாழ்நாள் முழுவதும் சுகபோகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு, செல்வ வாழ்வு நடத்தும் சில பெண்களும் இருக்கின்றார்கள் தான். ஏன் நாய்களுந்தான் அதிக விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்டுச் சில இடங்களிலே அருமை யாக வளர்க்கப்படுகின்றன. பேசும் படக்காட்சிகளை அடிக்கடி பார்க்கவும் கடற்கரைக்கு உலாவவும் போக நம் பெண்மனிகள் சிலர் கொடுத்து வைத்திருக்கின்றார்கள். அவ்வளவுதான். உலகம் போற்றும் உத்தமரோடு பழகவோ நம்மைப் போன்ற பெண்களோடு பழகவோ நமக்குச் சுதந்திரமில்லையே. நம் எண்ணைங்களை வெளியிடுதலிலேதானுங் வேலைண்டுர் பண்டுதை ந.வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், தூராய்ச்சி

கட்டுப்பாடு! காந்திஜி முதலிய பெரியோர் நம் குறைகளைக் கற்பனையாற் கண்டு நம்பொருட்டு உழைப்பதல்லாமல் அவர்களுக்கே நமது குறைகளை வெளியிடமுடியாது!! இந்த வாழ்வு எதற்கு என்று நமக்குத் தோன்ற வில்லையா? நல்ல காற்றையும் வெளிச்சுத்தையும் பெறமுடியாத நாம் ஆரோக்கியத்தையும் அழகையும் விரும்பியென்ன? ஆடவரது மிச்சிலை உண்பதே பெண்களுக்குரிய கடமைகளிலொன்று. நம்மை வெளியே அலங்கரிக்கமாட்டோமென்றால், அல்லது அது போன்ற தீயபழக்கங்களைவற்றையாவது விடுவோமென்றால் அவற்றையெல்லாம் செய்யத்தான் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகின்றோம். வஞ்சகமும் அதிகாரமுமில்லாத ஏழைப்பெண்ணின் கற்புக்கும் கல்விக்கும் உடல் நலத்திற்கும் யார் நேர்நின்று தடைவிதித்தார்களோ, அவர்களே மற் றொரு வேளையில் அப் பெண்களைக் கற்பு முதலியன் இலரென்று பழிக்கிறார்கள். கெடுத்த வரையல்லாமல் கெட்டவரையே சமூகம் முழுதும் இசழ்ந்தொதுக்குகிறது. ஒழுக்கத்தவரொன்று நிகழுமாயின் அதிலே குற்றத்தின் பெரும் பகுதியைச் செய்வன் ஆடவன்; நட்டத்தின் பெரும்பகுதியை அடைபவள் பெண்! முன்னேற்றமடையும் பெண் களுக்குத் தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள ஆடவர் மகளிரல்லாமல், முன்னேற்ற மடையாத பெண்களுள்ள குடும்பத்தினரான தகுதியுடையார் என்றிருக்கும் ஆடவர் சிலரும் துன்பம் விளைக்கிறார்கள். பெண்களோடு போர்செய்து வெற்றிகொள்வது பிழை என்ற கொள்கையுடையவர் நம் முன்னோர். அவர்கள் வழியில் வந்த நம்மவர் ஆண்கள் வெற்றி கொண்டு முன்னேறிவிடலாம். பெண்களை அவ்வாறு விடக்கூடாதென்றிருந்தால் என்ன செய்யலாம்?

பெண்களாய நங்கூரம் துன்பக் கடலின் அடித்தளத்திலே தாழ்ந்து கிடக்கும்போது, சமூகமாகிய மிதவை எவ்வாறு தன்வழியிலே சுதந்திரமாக மிதந்து செல்லமுடியும்? எவ்வளவு சிறந்த மாலுமியானாலும் நங்கூரத்தை மேலே எடுத்துக்கொண்டுதான் போகமுடியும். நமக்குச் சுதந்திரம் தராத வரையில் நாடு அடிமை நாடாகவே இருக்கவேண்டியதுதான். பெண்களை வருத்திக்கொண்டிருக்கும் அறியாயச் சட்டங்களுக்கு நாம் எப்போதாவது ஆளாகப் போகின்றோமா? என்றால் யாராவது நினைக்கலாம். ஆனால் பெண்களின் துன்பநிலையை அறிந்துகொண்டும் அவர்களின் கண்ணீரைத் துடைக்கமுடியாதவர் பெண்களாயினும் ஆடவராயினும் அச்சட்டங்கள்

அவர்களை எப்படியாயினும் வருத்தத்தவறமாட்டா. அடிமை வாழ்விலே கிடைக்கின்ற சுகம் ஏறக்குறைய விஷமாகவேயிருப்பதை அனுபவத்தி லுணரலாம். சுதந்திர வாழ்விலே எவ்வளவு பெரிய துன்பங்களும் அனுபவிக்க மிக எளிதாகிவிடுகின்றன. எது வரினும் எமக்கு விடுதலையே வேண்டும்.

சமூகம் எமக்கு என்ன செய்யவேண்டும்? எங்களுக்குப் பொதுக் கல்வியோடு சன்மார்க்கக்கல்வி, தொழிற்கல்வி, வீட்டுப்பணி என்ப வற்றைத் தரக்கூடிய நிலையங்களை அமைக்கவேண்டும். அங்கே இழிதொழில் செய்து பிழைக்கும் ஏழைப்பெண்களுக்கும் வேறு ஆதரவற்ற மகளிர்க்கும் பரிசுத்தமான தொழிலைக் கொடுத்து அவர்கள் நன்மதிப்போடு வாழும்படி அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். குடும்பப் பொறுப்பற்ற, ஆற்றலமைந்த பெண்கள் அந் நிலையங்களை நடத்திச் செல்லவேண்டும். நமக்கென்றே பத்திரிகைகள் வெளிவரச் செய்ய வேண்டும். பெண்களின் நிலையங்களைச்சார வாசிகசாலைகளமைத்து வீடுதோறும் புத்தகங்கள் பத்திரிகைகள் அனுப்பவேண்டும். கல்விப் பகுதி, சுகாதாரப்பகுதி என்பன போலப் பெண்கள் பகுதியென்றும் ஒன்று அமைக்கவும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு பெண்பிரதிநிதிக்குக் குறையாமலிருக்கவுஞ் செய்யவேண்டும். பெண்களைப் பிற நாடுகளுக்கனுப்பி உயர்தரக் கல்வி கொடுக்க வேண்டும். சிறிது காலத்திற்காயினும் உயர் நிலையிலிருக்கும் ஆடவரிலும் பார்க்க அந்நிலையுடைய பெண்களுக்கு அதிக மதிப்பளிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பிரிவிலும் மகளிர் கழகங்கள் இருக்கவும் மகளிர் மகாநாடுகள் நடைபெறவுஞ் செய்ய வேண்டும். இவையெல்லாம் சட்ட முறையாக வற்புறுத்தப்பட வேண்டும். உயர்தரக் கல்வி கொடுக்கும் பெண்பாடசாலைகளோவும் வொன்றிலும் எளியவாழ்வு சட்டமாக வேண்டும்.

பெரியோர்கள் கஷ்டப்பிறவிகள்; கஷ்டத்தாலுயர்வடைந்தவர்கள். நாம் கஷ்டப்பிறவிகளாயிருக்கின்றோம். கஷ்டத்தின் பயனைப் பெறுகிறோ மில்லை. சுதந்திரத்திற்காக எவ்வளவோ துன்பங்களையும் பழிகளையும் நாம் சுதந்திரத்திற்காக எய்துவது நல்லதே. அதற்காகச் சாவதும் நல்லதுதான். கையிலே அழுக்குப்பிடிக்கும் என்பதற்காகப் பாத்திரத்தைக் கழுவாமல் உபயோகிப்பதா! கையைத்தான் பிறகு தூய்மை

வேலைனாய்த் தன்மூலத த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

செய்யவேண்டும். மினுமினுப்பான சுகவாழ்க்கையை விரும்பினாலும் உலகின் வீண்பழிக்கு அஞ்சினாலும் நாம் முன்னேறமுடியாது. நிலமுழுதுக் கிடைத்தால் கடலை யும் ஆளத்தான் மனிதப்பிறவிக்கு ஆசைவரும். நாம் எவ்வளவு குனிந்தாலும் அடக்குமுறை விதிகள் மேலும் மேலும் நம்மை அழுக்கிக்கொண்டேயிருக் கும். அதிகார வேட்கை பிடித்த இந்தச் சமூகத்தை நாம் திருப்தி செய்வதென்பது முடியாத காரியம். இவ்வளவு அடக்குமுறைக்கும் குனிந்து பெண்கள் பாவப்பிறவிகள் என்ற பழியையும் சமந்துகொண்டா வாழவேண் டும்? இலக்கியங்களிலும் சாத்திரங்களிலும் இடையிலே புகுந்த பிழைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. நாம் இழிந்த பிறப்புக்களில்லை, பிறப்புக்களிலே உயர்ந்தது பெண்பிறப்பென்பர் காந்திஜீ. எப்பொழுது, கற்புடையராய் பொழுதென்பர் வள்ளுவர். எவ்வளவு உடல்வளியற்றபெண்ணும் தன் கற்பைக் காக்க முடியுமென்பது காந்திஜீ முதல் மிருகப்பருவத்தினரி றுதியாகச் சொல்லுமுண்மை. சன்மார்க்கங்களிலிருந்து தவறாமலிருக் கத்தக்க மன உறுதியைத் தரும்படி பகவானை மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டு உயிரையுமளிக்குந் துணிவோடு பெண் சமூகத்திற்குத் தொண்டு செய்யப் புறப்படுவோம். கற்பும் பிரமசாரியமும் அநேகமாக ஒன்றுதான். பிரமசாரி யமே சன்மார்க்கத்தின் அடிநிலை. நாம் சன்மார்க்கவழுவான எக்காரியத் தைச் செய்யும்போதும் யார்துணை நிற்கிறார்களோ, அவர்களே மனத்துள் நம்மை இகழுகிறார்கள் என்னுமுண்மையை அறியும்போது நன்மதிப்பு டைய எவரும் பிழைவிட முடியாது.

நாம் வீட்டு வேலைகளிலே பல பிழைகள் விடுகின்றோம். உணவுப் பொருள்களைச் சமைப்பதாலே அவற்றிலுள்ள சத்துக் குறைகின்றது. மிளகாய் முதலிய சரக்குகள் உடலையும் மனத்தையும் கெடுத்தேவிடுகின்றன. அவைகளைக் கூட்டுவதாலேயே சமையல் வேலையிகக் கஷ்டமாயிருக் கிறது. இவைகளை நாம் அறிந்தாலும் நாமும் நமது ஆண்மக்களும் நாவுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பதால் அவற்றை விடமுடிவதில்லை. நெருப்புக்கருகி விருந்து சிற்றுண்டிகள் தயாரிப்பதால் பெண்களுடைய மெல்லிய உடல் வெம்புகிறது. நெருப்பெரிவதனால் அடுக்களையிலுள்ள காற்றும் கெட்டு விடுகிறது. அடுக்களை திறந்த வெளியாயிராவிடில் புகையும் நெருப்பும் நச்சக் காற்றும் ஆகிய மூன்றும் நம்மை அழித்தே விடுகின்றன. இதற்காகச் சமையல் வேலையை

விடவேண்டுமென்பதில்லை. சமைத்துண்ணும் பழக்கத்தை மிகக் குறைப்போம். அடுக்களை அதிக வெளிச்சமும் போதிய காற்றோட்டமுடையதாயிருக்கச் செய்வோம். முடிந்தமட்டும் வெளியிலேயே சமையலைச் செய்வோம். சிற்றுண்டிகளை ஆக்கமறுத்து அதற்காகப் பழு உணவை அமைப்போம். தேநீர், காப்பி அமைக்கவும், புளி முதலியன் கூட்டிச் சமையல் செய்யவும் மறுத்துவிடுவோம். இராப்போசனத்தை நிறுத்தவும். அல்லது மாலை ஏழுமணிக்கு முன்னரே அதனை முடிக்கவும். காலையிலே குளிர்ந்த பழங்களையே உணவாக அமைக்கவும் முயலுவோம். உடைகளையும் பாத்திரங்களையும் இவைபோன்ற பொருட்களையும் மிகக் குறைவாகவே உபயோகிப்போம். குழந்தையைச் செல்லமாக வளர்த்து அதன் பிற்கால வாழ்வைப் பழுதாக்கமாட்டோம். இவைபோன்ற திருத்தங் களாலே நாம் அதிக ஓய்வையும் ஆரோக்கியத்தையும் அடைவதோடு குடும்பமும் உயர்வடையும். வீட்டுப்பணியிலே நாம் படிக்க வேண்டியவை இத்தகைய விஷயங்களே.

தையல் வேலையில் மிகச் சாதாரணமான உடைகளைச் சாதாரணமான முறையில் தைக்கவும் பழுது பார்க்கவுந் தெரிந்து கொண்டாற் போதும். நாம் உங்ன தேசுத்தில் வாழ்பவர்கள் ஆதலால், நமதுடைகளில் மிகச் சில மட்டுமே தையல் வேலைக்குரியனவாயிருத்தல் வேண்டும். தையல் வேலை யாலேயே வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியவர்கள் சித்திரமான தையலிலே பொழுதுபோக்கலாம்.

சகோதரிகளே! கிளியும் மயிலும் புறாவும் அணிலும் அழகானவை. மலர்கள் அழகிற்சிறந்தவை. அவையெல்லாம் ஆடை ஆபரணங்களாலே அழகாயிருக்கவில்லை. குழந்தைகள் வெகு அழகு, ஆண்மக்கள் அழகான வர்கள். நாமோ உலகிலேயே அழகிற் சிறந்த பிறப்பினர். நமக்கு அலங்காரம் வேண்டாம். சீ! அலங்காரம் நம் உடற்குறைவைத் திருத்தி அழகில் அல்லது பிறவழிகளில் உயர்ந்த பெண்களுக்குச் சமமாக நம்மை வைக்குமா? நல்ல அழகிகள் சிரிக்கும்போது போலவே, அழும்போதும் அழகாயிருப்பார்கள். எந்திலையிலும் அவர்கள் அழகிகளே. அலங்காரத்தால் நாம் ஒருபோதும் அவர்களுக்குச் சரியாகமாட்டோம். கண்ணென்றாக்கும், நிறமும் ஒளியுமடைய ஆடையணிகள் உடலொளியைக் குறைத்துக் காட்டுகின்றன. பவுடர் ஒளியை மட்டுமே

மறைக்கிறது. குளிர்ந்த நீரிலே நீராடியவுடனே நாம் மிக அழகா யிருக்கிறோமல்லவா? உள்ளத்திலும் உடலின் உள்ளேயும் வெளியிலும் குளிர்ச்சியும் தூய்மையிருந்து, அவற்றோடு சுறுசுறுப்புமிருந்தால் மட்டுமே அழகு பொலியும். உள்ளத்தின் ஆழத்திலே புதைந்து கிடந்து இன்பஞ்செய்வது உள்ளழகாகிய நல்ல மன இயல்பேயல்லாமல் வெளியூழ கல்ல. வெளியூழும் அதனாற் கிடைக்கும் போலியன்பும் விரைவிலழிந்து போவன. வீணான அலங்காரம் எவ்வளவோ பொருளையும் பொழுதையும் கெடுத்துவிடுகிறது. சில நேரங்களில் போதிய அலங்காரமில்லாமையால் குறித்த இடங்களுக்குப் போகாமல் விடுகிறோம். அல்லது காலம் தாழ்த்திப் போகிறோம். ஏழைகளுடைய வயிற்றைக் காயச்செய்து அவர்கள் முன்னிலையில் நாம் இவ்வளவு ஆடம்பரமாக நின்று அவர்கள் மனங்கொதிக்கச் செய்வதுதான் நம்மை அடக்குமுறை விதிகளாக வந்து வருத்துகின்றது போலும். நம்மையும் நமது குழந்தை களையும் வீணாக அலங்கரிப்பதில்லையென்று நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் முடிவு செய்துவிடுங்கள். அதனால் வரும் இன்பத்தைப் பின்னர் காண்பீர்கள். கதைப்புத்தகங்களையும் புதினப் பத்திரிகைகளையும் ஏறிந்து விட்டு, மகாத்மாஜி முதலிய பெரியோரெழுதியனவும் அவர்கள் வாழ்க்கை வரலாறுகளுமானநூல்களைவாங்கிப் படிப்போம்.

நாம் ஒவ்வொருபோது மனமுடைந்து விட்ட கண்ணீர்தான் நாட்டை அடிமைக்குழியிலே இழுத்துவிட்டது. நாம் நமது சகோதரர்களை மன்னிக்க லாம், ஆனால் நமது கண்ணீர்தான் மன்னிக்காதே. நாங்கள் உணர்ச்சியற்ற பிறவிகள் அல்ல. கட்டைபோலிருக்கிறோமல்ல. எங்கள் மனச்சாட்சி சட்ட மறுப்பு நிகழ்த்தும்படி எங்களைத் தூண்டாமலில்லை. எங்களுக்கு உதவ வேண்டிய அன்புமிக்க தந்தையும் சகோதரனும் மகனும் கணவனும் குடும் பத்திலே முத்த பெண்களும் எங்கள் தோழர்களும் வேறு பெரியோர்களுந்தான் உங்களுக்கு இதுவே விதி என்கிறார்கள். அப் போது பழிக்கு அஞ்சகிற ஏழைகளாகிய நாங்கள் அழுவதையல்லாமல் வேறு என்ன செய்யமுடியும்? அநீதியிலே தோய்த்தெழுதிய சட்டங்களை எங்கள் கண்ணீர் இன்னுங் கலைத்தபாடில்லை என்றாலும், நமது பரிசுத்தமான உழைப்பிலே வடிக்கும் வியர்வை நீராலே அதனை நாம் நிச்சயம் கலைப்போம். ஆண்மக்கள் தம் வேட்கையை நிறைவேற்றுதற் பொருட்டே நம்மிடம் இவ்வளவு அன்பையுஞ் செலுத்துகிறார்கள் என்று

அறியும்போது, நம் உள்ளம் எவ்வளவு வெறுப்பையுங் கொதிப்பையுமடைகிறது. இந்த வெறுப்பு நிகழாதிருத்தங்காகவே ஆண்மக்களைத் திருப்திசெய்வதே நம்கடமையென்று கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் எவன் நமக்குப் பூரண சுதந்திரம் தர விருப்பமும் துணிவு முடையவனாய்ச் சகோதர, சகோதரி, தந்தை மகள், தாய், பிள்ளை முறையான தூய அன்பையே செலுத்தக்கூடுமோ, அவனே நமது அன்பன் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் மனத்திலிருத்தவேண்டும்.

நல்ல வீணையும் யாழும் இசையெழுப்புவாரில்லாமல் உயிரற்ற மரந்தடியாகவே பையினுள்ளே கிடக்கின்றன. நாழும்தான் அப்படிக் கிடக்கின்றோம். எங்கள் சக்தியொன்றும் வெளிப்பட இடமில்லை. இயந்திர அடுப்புக்களளவும் நம்மாலுதவியில்லை. குறித்த வேலைக்கு மேற்செய்ய முடியாத ஒடுங்கின வலியுடைய இயந்திரங்களாகவே நாம் இருக்கிறோம். நாம் பாதிப்பேர் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நோயாளி களாயிருக்கிறோம். சகுனப்பிழையாயிருக்கிறோம். சகோதரிகளே! வாருங்கள் மகாத் மாஜி, ராஜாஜியிடம் யோசனை கேட்போம். நாட்டுப் பெரியாரையும்; வீட்டுப் பெரியாரையும் சுதந்திரத்திற்கு மன்றாடுவோம். செல்வ மகளிரிடமும் பொருளிரப்போம். மூன்றையும் கொண்டு வீட்டுக்கு நமது - குழந்தைகளுக்கு - நாட்டுக்கு நன்மை செய்வோம். உதவிக்குப் பெண்குழந்தைகளைத் தட்டி எழுப்புவோம். கதரையொழிய வேறுதுணியின்பெயர் விசாரியாமல் பெரியோர் பெயரை விசாரிப்போம். நாமே மேலான பிறவியென்று தற்கால ராஜரிவி கூறிவிட்டார். வீட்டிலே மகாத்மாக்கள் நாமேதான். மகாத்மாக்க ஸின் வேலை என்ன? தொண்டு அடிமையல்ல. நமக்கு இன்பம் வேண்டாம். அறிவில்லாத அன்பு விழுமோயாகும். நாச்சவைக்காக நம்மவரது உடலையும் மனத்தையும் அநியாயமாய் அழிய விடமாட்டோம். அவர்களைச் சோம்பேறி களாயிருக்க விடமாட்டோம். இளைஞர்களிலே ஏமாந்து அவர்கள் வாழ்வைப் பாழாக்கமாட்டோம். தாதிமார், ஆசாரியார், வைத்தியர் நாமே.

சுறுசுறுப்புடைய பெண்குழந்தைகளே! புறப்படுங்கள். உங்களுடைய நல்ல தொண்டுக்குத் தடைசெய்ய ஆருக்குத்தான் மனம் வரும்? துணிவு வரும்? நீங்கள் வினாயாட்டுப் பிள்ளைகள்லை. தேசத் தொண்டர்கள். பின்னலுருசியையும் நிற நூல்களையும் எறிந்துவிட்டுக் காந்தியைப்போலத் வேலைனாய்பூர் பண்டிகை த. வேதநாயகி -

ஐருக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

தக்ளியையும் பஞ்சையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தக்ளியில் நூற்பது எளிதான வேலை. கீழ்வகுப்பிலேயே தொடங்கத்தக்கது. பட்டுடையும், ஆபரணமும், பவுடரும் உங்களுக்கு வேண்டாம். தக்ளியும் ராட்டையும் தமிழிலுந்தான் உங்களுக்கு வேண்டும். வீட்டிலே உங்கள் தாய்மார் சுற்றுகின்ற ராட்டையின் ஒசை விதியிலே நீங்கள் பாடுகின்ற தேசியப் பாட்டுக்கும், பெண்விடுதலைப் பாட்டுக்கும் சுதியாக அமையட்டும். கை மெசினுக்குப் பதிலாக ராட்டையையே வாங்குங்கள். பள்ளிக்கு வர முடியாத உங்கள் தோழியரோடு உறவாடி அவர்களையும் இவ் வழியிலே கொண்டு வாருங்கள். குழந்தைகளே! நாங்கள் உங்களை நம்பியிருக்கின்றோம். சுதந்திர நிலையிலிருக்கிற உங்களால் நாட்டுக்கும் பெண் சமூகத்திற்கும் எவ்வளவோ தொண்டாற்ற முடியும். பெண் கட்டுப் பாடுகள் உங்களை இன்னுங் கடிக்கவில்லை. அவை பொறுக்கமுடியாத துண்பம் தருபவை. அந்தக் கொடிய விஷப் பாம்புகள் உங்களைக் கடிக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைக் கொல்ல இப்போதே வழி தேடுங்கள். வயதிலே சிறியவர்களென்றாலும் நீங்கள் பொறுப்பிலே பெரியவர்கள். இளைஞர்களைப்போலவே தொண்டாற்ற உங்களால் முடியும். மாணவியர் சங்கங்களை அமையுங்கள். அவையல்லாமல் மகளிர் கழகங்களையே நீங்கள் நடத்தலாம். வீட்டிலே குத்துதல், நீரெடுத்தல் முதலான வேலைகளை விரைவிலேயே செய்யுங்கள். பிறகு படிக்க முடியாது போகலாமாதலால் எல்லாப் பாடங்களையும் இப்போதே கவனமாகப் படியுங்கள். ஆங்கிலமும் சிறிதே படித்துக்கொள்ளுங்கள். குழந்தைகளே! ஒழுக்கத்திலே அணுவளவும் தவறாதீர்கள். இவ்வளவு தூய்மையுடையவர்களை நாம் கண்டதில்லையென்று நெருங்கிப் பழகு கிண்ற ஒவ்வொருவரும் நினைக்கக்கூடிய வாழ்க்கையும் உயர்தரக் கல்வியுந்தான் பெண் விடுதலைக்கு மிக உதவி செய்வன என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். இவ்வாறே நீங்கள் இப்பொழுது நடக்காவிட்டால் பிறகு நிச்சயம் அழுவீர்கள். நீங்கள் இப்போது போலவே பின்னும் எல்லோருக் கும் மகிழ்ச்சி விளைவிக்கும் நல்ல பிள்ளைகளாக இருக்க வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு நிமிஷத்தையும் உழைப்பிலும் படிப்பிலுமே செலவு செய்யுங்கள்.

சகோதரர்களே! உங்களைப் பிரிய எங்களுக்கு மனமில்லை. நாங்களும் உடன் வருகிறோம். உங்கள் எல்லாத் தொழில்களிலும் நாங்களும் பங்காக உழைக்கிறோம். உங்களோடு எல்லாத்துறைகளிலும்

கலந்து எப்போதுமுடனிருந்து உங்களையும் மகிழ்வித்து நாங்களும் இன்புற விரும்புகின்றோம். தடை செய்யாதீர்கள். உங்கள் தோழர்களோடு நீங்கள் கலந்தொழுகுவதில் ஒரு பாதியாவது கலக்குந் தகுதி எங்களுக் கில்லாமலிருப்பதைப் பார்க்கச் சுகிக்கவில்லை. வீட்டிலே மிகச் சிறிது நேரம் சில தொழில்களிலேதானா நாங்கள் உடனிருந்து மகிழ்வது? உங்களிடத்திலே எங்களுக்குக் கோபமில்லை. ஏன்? பெண் கட்டுப் பாடுகளை அமைத்தவர்கள் நீங்களால்ல. அதனைக் கையாளுவாவர்களும் நீங்கள் ஒருவரிருவரில்லையே. எங்கள் கட்டுப்பாடுகளால் நீங்களே சில வேள்களில் வருந்தியதை நீங்கள் மறந்துவிடவில்லை. உடன் பிறப்பினரே! நாங்கள் சண்டைக்கு வரமாட்டோம். உங்களுக்கு ஒருவழியிலும் நட்டம் செய்யமாட்டோம். சமையலுஞ்செய்து மற்ற வழிகளிலும் உதவுவோம். வேண்டுமானால் மகாத்மாஜி முதலியோரை நடுத்திரப்புக்கு வைத்துக்கொள்வோம். பெரியாரோடு பழக எங்களுக்கு உதவிசெய்யுங்கள். உயர்ந்த கல்வி தாருங்கள். நாங்கள் வற்புறுத்திக் கேட்டாலும் ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருளான்றையும் எங்களுக்குத் தராதீர்கள். ஜிந்தாறு ரூபாவுக்குமேல் துணி எடுப்பதானால் கதரே எடுத்துத் தாருங்கள். நாங்கள் உங்கள் அன்பை உலகத்திலே உயர்ந்த பொருளாக என்னுபவர்கள்.

அறிவும் ஆற்றலுமடைய இளைய பெண்மனிகளே! இளமைக் கென்று ஒரு தனியான மனோவிகாரமில்லை. நீங்கள் வீரமுடையவர்கள்; பிழைவிட மாட்டார்கள். கந்தும் பிரமச்சாரியமும் அநேகமாக ஒன்றுதான். அழிந்து போகிற அடாப்பழிகள் உங்களை அணுவளவுந் தாழ்த்தமாட்டா. பிறநாடுகளிலே உயர்ந்த உண்மைப் பிரமச்சாரிகள் பெண்களிலே இருக்கிறார்கள். கணவனின் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில் அவன் தலைவர்; மனைவி துணைவி அவளுடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதில் அவளே தலைவி; அவன்துணைவன். உங்கள் தேசத் தொண்டுக்கும் கல்விக் கும் பிற நலன்களுக்கும் குடும்பம் தடையாகுமானால் நீங்கள் துணிந்து பிரமச்சாரியத்தை மேற்கொண்டு தொண்டாற்றுங்கள்.

செல்வமும் அதிகாரமும் உள்ள குடும்பங்களிலே சுதந்திரம் பெற்றிருக்கும் பெண்மனிகளே! நீங்கள் அழைத்தால் பெண் தொண்டர் பலர் புறப்படுவோம். கொஞ்சம் பொருள் தாருங்கள். வேலைசெய்ய

இலம் பெண்களும் பெண் குழந்தைகளும் இருக்கிறோம். பெண் விடுதலைக்கு நீங்கள் முற்பட்டாலன்றி நடக்கப்போவதொன்றுமில்லை.

ஆங்கிலக் கல்வியாலும் பிற கல்விகளாலும் உயர்ந்திருக்கும் பெண்மணிகளே! பிறநாட்டு நாகரிகத்தின் பெயரால் நீங்கள் சிறிதே சுதந்திரமாக வாழ்கிறீர்களென்பது மெய்யே. உங்களுடைய தாய்மாரும் சகோதரிகளுமான நாங்கள் அடிமைசெய்யும் அதே இடத்தில் உங்கள் சுதந்திரம் நன்கு மதிக்கப்படுகிற உண்மைச் சுதந்திரமாயிருக்க முடியுமோ? கண்ணீரே தோய்த்தெழுத வேண்டிய எங்கள் வாழ்க்கையைத் திருத்த உங்களுக்கு முன்னே யார் புறப்படக்கூடும்? பெண் விடுதலைக்குச் செய்ய வேண்டியவற்றை அறியவல்லவர்கள் பெண்களுள் நீங்களேதான். எங்கள் கண்ணீரைத் துடைக்கவும் உங்கள் சுதந்திரத்தை உண்மையாக்கவும் இன்றே வெளிப்படுங்கள்.

பிரதிநிதிகளே! தங்கள் வாக்குரிமையைத் தந்து உங்களைப் பிரதிநிதியாக்கியவருள் பெண்பாலாரும் ஒருவராவது நிச்சயம் இருந்திருப்பார். அடுத்த தேர்தலில் நீங்கள் பெண்களின் வோட்டை அதிகமாகப் பெறலாம். நீங்கள் பெண்களுக்காகச் சட்டங்கள் செய்வது கடமை. லாபமுந் தான். சட்டமுறையாக எங்களுக்கு விரைவில் விடுதலை தரும்படி வேண்டுகிறோம்.

அம்மா அப்பா எங்களுக்குச் சீதனம் வேண்டாம்; நகைகளும் வேண்டாம். அறிவும் ஆரோக்கியமும் நன்மதிப்புந்தான் எங்களுக்கு வேண்டும். நீங்கள் தேடிய பொருளை எங்கள் மனத்திலும் உடலிலும் பிரியாதபடி கலந்துவிடுங்கள். சீதனத்தை வேறாகத் தருவதால் பெரும்பயனடை பவர்கள் நாங்கள்லை, பிறரே. எங்கள் அறிவு ஆரோக்கியம் சன்மார்க்கத் திற்கே உங்கள் பொருளைச் செலவு செய்வீர்களாயின், நாம் இப் பிறப்பிலே மேலான வாழ்வு நடத்துவோம். மறுபிறப்புக்களிலும் இன்பமடைவோம். பிறந்து பெண்குழந்தையென்று கேட்டவுடனேயே - ஏன் - பெண் குழந்தைதான் பிறக்கப்போகிறதென்று நினைக்கும்போதே, வெறுப்புக் கொண்டு சலிப்படைகின்றீர்களே. நாங்கள் என்ன குற்றம் செய்தோம். மிருகங்களிடத்திலே பிறந்தாலாவது அவைகள் இப்படி வேற்றுமை காட்டாமல் அன்புசெய் யுமே. மன்னிக்க வேண்டும். கவலை மிகுதியாலேதான் சொல்லுகிறோம்.

நாட்டுப் பெரியார்களே! பெரியாருட் பெரிய துறவிகளே!!

வணக்கம். தங்களோடு பழகி உய்வடைய எங்களுக்கு மிகமிக ஆசையுண்டு. அதனை வெளிப்படுத்த முடியாதிருக்கிறோம். எங்கள் வாழ்விலேயுள்ள பெருங்குறை தங்களோடு பழகமுடியாததுதான். தாங்கள் நாடு முழுவதுக்குமாகப் பாடுபடும்போது நாமுமொரு பங்கு பெறுகிறோமென்றாலும் அது போதியதாயில்லை. எமக்காகவே வாழ்வு முழுவதையும் அர்ப்பனம் செய்து தங்களுட் சிலர் உழைத்தாலன்றி நாமும்யமாட்டோம். கால்கை முதலெல்லா உறுப்புக்களுங்கட்டப்பட்டு அறிவுக் கண்ணும் மூடப்பட்டு, இருட்டிலே கிடக்கின்றோம். தன்னலமறியாத தங்கள் பரிசுத்தமான தொண்டினால் எங்களை மீட்டுத் தங்களோடெல்லாம் பழகி நாமும்யும்படி செய்வீர்களென்று தங்கள் அருளைப் பெண் சமூகம் மிக எதிர்பார்க்கிறது. வணக்கம்.

இலங்கைத் தேவி, தாயே, சுதந்திரமற்ற நவநாகரிகத்திலே மயங்கி வெளியழகைத் தேடுவதிலேயே பொழுது போக்குகிறாயே; உன் பெண் குழந்தைகளாகிய நாங்கள் பசியால் வாடுகிறோம். உழைப்புமிகுதியால் இளைப்படைந்துவிட்டோம். அயலாரோடு உன் ஆண் குழந்தைகளும் எங்களை இகழுகிறார்கள். அதோ பாரம்மா! பெரியன்னை பாரதத்தாயின் புதல்வியர் மலர் முகத்தோடு நிற்கிறார்கள். நாங்கள் அவர்களோடு போய் உழைத்து உண்டு விளையாடவர உத்தரவுகொடு.

"விடுதலைக்கு மகளிரெல்லோரும் வேட்கை

கொண்டனம் வெல்லுவமென்றே

திடமனத்தின் மதுக்கிண்ணமீது சேர்ந்து நாம்

பிரதிக்கினை செய்வோம்

உடையவள்சக்கி ஆண்பெண்ணிரண்டும் ஒருநிகர்

செய்துரிமை சமைத்தாள்

இடையிலேபட்ட சீழ்நிலைகண்மூர்

இதற்குநாமொருப்பட்டிருப்போமோ."

மகாத்மா காந்தியடிகள் பெண்களைப் பற்றிக் கூறுஞ் சில பகுதிகளைக் குறிப்பிடுவதோடு இக் கட்டுரை முடிவுறுகிறது.

மனிதனுடைய மனோவிகார ஆசையத்திருப்பி செய்து கொடுக்கவா பெண்டிர் இருக்கின்றனர். அதற்கு இடங்கொடாதிருந்து அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே மரியாதை தேடிக்கொள்ள வேண்டும். அரசியல் விஷயங்களிலே பெண்கள் நன்றாகக்கல்வந்து கொள்ள வேண்டும் அதில்

வேலையூர் மன்றதை த.வேதநாயகி -
ஒக்கங்கள், மூராய்ச்சி

ஆபத்தும் சங்கடமும் நேர்ந்தாலும் அவற்றை அனுபவிக்க வேண்டும். அந்திய ஆடைகளையும் ஆடம்பரத்தையும் அவர்கள் விட்டுவிட வேண்டும். ஆண்மக்களுக்குள்ள துக்கங்களையும் அவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். எவ்விதத்திலும் ஆண்மக்களைவிடப் பெண்மக்கள் பெருமை பெறலாம். ஆனால், அச்சம் அச்செமன்று அவர்கள் நடுங்கக்கூடாது. மிகவும் பலமற்ற பெண்ணும் தனது கற்பையும் கொரவத்தையும் காத்துக்கொள்ள முடியும். சாகத் தெரிந்து கொண்டாற் போதும். தங்களுடைய நிலையை உயர்த்திக் கொள்ளப் பெண்கள் தாங்களாகவே முயலவேண்டும். பெண் விடுதலை, ஆடவரைக் காட்டிலும் பெண்கள் கையிலேதான் அதிகமாக இருக்கிறது. நமது முன்னேற்ற இயக்கத்தில் தாசித்தொழில் என்ற பாவம் இருக்கவே கூடாது. பெண்களை சக்தியற்ற வகுப்பினர் என யாரும் நினைக்க வேண்டாம். ஆண், பெண் ஆகிய இரு வகுப்பிலும் பெண் வகுப்பே மிகவும் பெருமை உள்ளது. பல சமயங்களிலே பெண்களின் முன்யோசனை சிறந்ததாக இருந்திருக்கிறது. பெண்களைப் பரிசுத்தத்தின் நிலைக்களாக ஆடவர் பாவிக்க வேண்டும். அவர்களைச் சுதந்திரமாக நடத்தும் விஷயம் ஆக்மார்த்தமானது. மனித இச்சையைத் திருப்தி செய்யவே மகளின் பிறவி எடுத்திருக்கின்றனர் என்று நாம் நினைக்கும்படி ஒரு பெண்ணாவது இருக்குமளவும் நாமெல்லோரும் வெட்கித் தலைகுனிய வேண்டியதுதான். ஆண்டவனாற்படைக்கப்பட்ட ஜீவராசிகளுள் மிகவும் உத்தமமானவள் பெண். நாம் மனிதத்தன்மையை விட்டெடாழித்து மிருகங்களாக மாறி அவளை நமது காம ஆசையின் கருவியாக எண்ணுவதைவிட ஆண் சமூகம் அழிந்துவிடுவதே மேல் என எனக்குத் தோன்றுகிறது. காம இனபம் நிறைந்த நவீன சொகுசான வாழ்வை விட்டுராட்டை அறிகுறியாகக் கொண்டிருக்கும் எனிய வாழ்வுக்குத் திரும்பும்படி ஆடவருக்கும் பெண்டிருக்கும் நான் உபதேசித்து வருகிறேன். பெண்களுக்கு நிறைய - முழுதும் சுதந்திரம் வேண்டும் என்பதில் என்னை விட அதிகமாக வெறிகொண்டிருப்பவர்கள் எவருமிரார். பெண்களுக்குக் கல்வியே போதிக்காமல் அவர்களை மட்டமையில் ஆழ்த்திவைத்து அதிக செல்வழுள்வர்களுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுப்பதற்காகவே அவர்களைப் பெற்றோர்கள் வளர்ப்பதைக் கண்டால் என் மனம் அவதிப்படுகிறது. வாழ்வின் முதலும் முடிவும் விவாகந்தானா? பெண்கள் தங்கள் உடலை

அலங்கரிப்பதைப்போல இழிவானது வேற்றுவும் இல்லை. ஆடவனின் உள்ளத்தை மகிழ்விக்கவே பெண்கள் இங்ஙனம் அலங்கரித்துக் கொள்வதாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆடவனின் காம ஆசையைத் தீர்க்கவே தாங்கள் பிறந்ததாகப் பெண்மணிகள் என்னுவதை விட்டெடாழிக்கவேண்டும். புருஷனின் மனதை மகிழ்விப்பதற்காகத் தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்ள முடியாதென ஒவ்வொரு மனைவியும் சொல்லிவிட வேண்டும். புருஷனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் செய்துகொள்வது ஒரே மாதிரியாக இருப்பதே. ஆதுவே உலக ஒழுங்கு. ஒருவருக்கு ஒரு படிக்கல்லும்; இன்னொருவருக்கு வேறு படிக்கல்லும் போட்டு நிறுக்கமுடியாது. பரந்த நோக்கமுடைய பெண்களும் ஆடவர்களும் சாதாரண ஜனங்களைப் போலத் தனிப்பட்ட கோஷ்டியின் நலத்தைக் கருதி உழைப்பதென்பது முடியாது. தனிக் குடும்பத்தைக் கவனிப்பதற்கு அவர்களுக்குத் தனி நேரம் கிடைப்பதில்லை. சகோதர, சகோதரி, தந்தை மகள், தாய் மகன் முறையான அன்பேயன்றி மனோவிகாரமான வேறு கவர்ச்சி ஆடவர் மகளிர்க்கிடையில் இயற்கையில் இல்லை.

ஸமூகேசரி ஆண்டுமெடல்,
வெகுதானிய வருடம், 1938

(ப.கு:- இன்று மேனாட்டுப் போதனைவழி பெண்ணிலைவாதம் பேசும் மாமேதைகள் 1938
இல் பெண்ணிலைவாதம் பேசியவரின் சிந்தனையைத் தம் கண்முன் வைப்பாராக.)

1938 நடுப்பகுதியில் ஸமூகேசரி ஆசிரியராகச் சேர்ந்த கரம்பன் சோ. சிவபாதசுந்தரம் வெளியிட்ட சவால்: ‘பண்டிதர்கள், எழுத்தாளர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள், பெண்கள் என சமுதாயத்தின் எல்லா நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் அழைப்பு விட்டார் “உங்கள் கைவண்ணத்தைக் காட்டுங்கள்” என்று.

மருள் நீக்கும் மருத்துவம்

அறிஞருடைய கண்களிலே - நினைப்பின் போக்கிலே - சாந்தமும் கருணையும் நிரம் பியிருக்கும். தம்மைப்பற்றிய கவலையே அவர்க்கிருப்பதில்லை. முகத்திலே பொலிவு, இதழ்களிலே புன்னகை, உள்ளத்தின் ஆழத்திலே இன்பம் தேங்கியிருக்கும். அவ்வின்பத்துக்குக் காரணமானது அவரறிவு. அறிவும் இன்பமும் பிரிப்பில்லாதன. உண்மையறிவிலே உண்மையின்பம் கலந்து நிற்கும்.

அறியாமைதான் உயிர்களைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது; பிணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதுவே-பிணி நோய். தொண்டின் வாயிலாக மருள் நீக்கம் - அறிவு விளக்கம் உண்டாமென்பதும் அறிவு விளக்கம் பெறுவதே விடுதலையாகுமென்பதும் சைவத்தின் உயிரான கொள்கை என்னாம், இறைவன் அறிவு மயமானவன், அவனை அறிவினால் வழிபடவேண்டும், அறிவினாலே - ஞானத்தினாலேதான் வீடு பெறலாம் என்று அது சொல்லுகிறது.

ஒரே நோய் உடலின் பல்வேறு உறுப்புக்களிலே பல சிறு நோய்களாக நிகழ்கிறது. அந்தச் சிறு நோய்கள் பலவும் தனித்தோ கூடியோ வருத்துகின்றன. அவ்வாறே அறியாமையும் வாழ்க்கையின் பலவேறு துன்பங்களாக வந்து வருத்துகிறது. நோயாளி தன் கடன்களைச் செய்ய முடிவதில்லை. சைவம் சொல்லுகிற கடனாவது தொண்டுதான். எவை எவை தொண்டுசெய்யத் தடையாகின்றனவோ அவையெல்லாம் நோய் கள். தொண்டுக்குத் தடையாகாதன நோய்களுமல்ல. சைவத்தின் ஆரோக்கிய நிலை இடையறாது தொண்ட செய்ய வல்லநிலை. உடல்நோயும் வறுமையும் உள்ளக்குற்றங்களும் சுதந்திரமின்மையும் தொண்டனுடைய நோய்கள். அறிவிலா மக்களும் நோய்களே. 'என்கடன்பணி செய்து கிடப்பதே' என்பது தொண்டனுச்சரிக்கிற சைவமந்திரம். வாயினாற் சொல்லுவதல்ல, அறிவிலே கலந்து நிற்பது மந்திரம்.

இனி, பல நோய்களுக்குப் பொதுவானதும் நோயில்வழியும்

தீங்குசெய்யாது நன்மையே தருவதும் எனிதிற் பெறக்கூடியதும் அநுபவப்பட்டதுமான மருந்தே நல்லமருந்தாமென்பர். அவ்வப் பொழுது நோயைக் குறைப்பதும் மறைப்பதுமன்றி, நோயின் காரணத்தைக் கண்டுகளையும் மருத்துவர் சிலரே. அவர்களா ஸெல்லாங் காணப்படாத மூலகாரணத்தை வெளிநோய்களோடு நீக்கிவிடுவது சைவமருந்து. அதுதான் இறைவனை மெய்யன்போடு தியானித்தல்.

சைவமருந்துக்குப் பத்தியங்கள் பலவுள். அவை பெரியாருடைய உள்ளத்திலும் வாழ்க்கையிலும் உள்ளத்தையும் வாழ்க்கையையும் ஒடுக்கச் செய்தல், கொஸ்லாமை, வாய்மை, பிரமசரியம் முதலாயின. பத்தியந்தவரினாலும் தியான மருந்து நன்மை தருவதல்லது தீமைதராது.

நோயின் முதிர்ந்த நிலை மயக்கம் எல்லாத்துண்பங்களையும் உட் கொண்டு நிற்பதான் பிறவிப் பெருந்துண்பத்துக்குக் காரணம் அறியா மையே - மயக்கமே என்பதும் மயக்கத்தை முழுதுங் கெடுக்கவே நோய் இல்லையாமென்பதும் உயர்ந்தோர் கூற்று. மயக்கத்தை நீக்கும் மருத்து வரையே நாம் ஆசாரியரென்று தொழுகிறோம்.

தேவாரம் திருவாசகம் முதலிய அருணால்கள் சைவ மருந்தை - தியா னத்தை எனிதாக்க கைவரச் செய்கின்றன; மிகமிகச் சைவக்கச் செய்கின் றன. ஓவ்வொரு உள்ள நிலைக்கு அவற்றின் ஓவ்வொரு பகுதி மிகப் பொருத்தமாயிருக்கும். அவற்றை ஒதுவதன் பயன் புலப்படுவதற்கு மாதங் களோ வருடங்களோ செல்லலாமாயினும் அதனாவு எல்லையற்றதாகும். ஒது முன்னிருந்த நிலையோடு ஒப்பிட்டால், திருத்தம் மிகப் பெரிதாயிருக்கும். பொதுமக்களுடைய - அவர் பிறர்மேற் கற்பனை செய்வது போன்ற கீழான - வாழ்க்கை அவரால் நினைக்கவும் முடியாத அவரறிவுக்கு எட்டாமல் மிகமேலே சென்று உயர்ச்சியைத்தாக மாறும். உள்ளன்போடு ஒதிவந்தால், வாழ்க்கையையுந் திருத்திக்கொண்டே போனால் எந்தப்பல வணாலுங்கான முடியாத நுண்பொருள்களை அவ்வருள் நூல்களிடையே கண்டு அநுபவிக்கலாம். அக்காட்சிவாழ்க்கைக்கு இருள்ளீக்கி வழிகாட்டும். அந்நூல்களிடமாக நின்று நம்மருளை, நீக்குபவர் சைவ மருத்துவராவர்.

வைகறை அமைதியான நேரம்; ஆரோக்கியமானதுமே. அதனைத் தேவர்களுக்குரிய மங்களமான நேரமென்பர். இந்நேரத் திலே துயிலினின் நெறமுந்துவிடுவது மிக நலந்தருமென்பது பலரு மநுபவத்திற் கண்டது. இந்நேரத்திலே பெரியார் விழித்துக் கொள்ளும் போது இறைவனைத் தொழுகிற அதே உணர்ச்சியைத்தான் முதலில் உணருகிறார்கள். மனத்தின் ஆழத்திலே மிக்குநிற்கு மெண்ணங்கள் தாம் படுக்கைக்குப் போனபின் விழிக்குமளவும் நிரம்ப ஆட்சி செய்வன. துயிலி நின்றெழும்போது நாம் என்னுவன உணர்வனவற்றிலிருந்து நம் வாழ்க்கைப் போக்கை அறியலாம். வைகறையிலே மனத்திற் பொருந்தும் எண்ணங்கள் அந்த நாளின் வாழ்க்கைக்குத் திட்டமாகின்றன.

வேலகணாய்ப் பண்டுதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

எழும்போதே கடவுளைத் தொழும் - காதலிக்கும் உணர்ச்சி இல்லாவிட்டாலும் விரைவிலே அவ்வணர்ச்சியை - தியான்ததை-பிரார்த்தனையைத் தொடங்க வேண்டும். 'மலேறியா' சுரம்விட்டிருக்கும்போது 'குவினின்' உட் கொள்ளல் நல்லது; மனம் அமைதியடைந்திருக்கும் வைகறையிலே தியானம் செய்வது நல்லதும் எனியதுமாகும்.

வைகறையாமம், அன்புத் துன்பமும் உச்சிநிலையடைந் திருக்கும் ஒரு உணர்ச்சிக்கு உடலாகி இனிமையான மெல்லிய கானங் கேட்கிறது. இன்னும் மக்கள் விழித்துக்கொள்ளவில்லை. அதோ தொழுதுகொண் டிருக்கிறார் ஒருவர். அவரிடமிருந்துதான் இந்த உணர்ச்சிவெள்ளாம் வருகிறது. அவ்வெள்ளாம் நம்மிலும் மோதி யாதோசெய்கிறதே! அங்கே தன் மங்களமான பொன்னொளியினாலே ஒரு தீபம் பேரழுகு செய்கிறது. தூபத்தின் தெய்வமணமோ வெகுதுராத்துக்குப் பரந்து நாறுகிறது. பல நிறமுடையனவாய் அழுகும் மனமுங்கொண்ட போதுகள் அந்த விளக் கொளிப்படுவதாற்றானோ எதனாலோ இறைவனுடைய அருளொளி தீண்டு அவிழுகிற அவர் மனம்போல அவிழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. குளிர்ந்த நீர் தூயமையான விளக்கமுடைய பாத்திரத்திலே இருக்கிறது. அந்த நல்ல செந்தமிழ்ப் பாட்டு உணர்ச்சியாலும் ஒசையினிமையாலும் உயிரையே உருக்கிவிடுகிறது. விடந் தலைக்கேற்னாற் போன்ற வேதனை. பொறுக்கமுடியாத உணர்ச்சி! நிற்கமுடியாமல் விழுகிறார் ; கிடக்க முடியாமல் எழுகிறார், புரள்கிறார், வியர்வை வெளிப்படுகிறது. இவர் யாவரோ? இவர் பாடல்களின் பொருளை நோக்குவோம்- சொல் வதைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

"கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல
செய்தன நானறியேன்
எற்றாயடிக்கே யிரவும்பகலும் பிரியாது
வணங்குவனெப்பொழுது
தோற்றாதென் வயிற்றினக்மபடியே
குட்ரோ துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றே ணடியே னதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே."

கூற்றேதான். சந்தேகமில்லை. அதன்வாயினின்று குதிப்பது நீர் அருளாமலும் முடிவதோ? நிரம்ப நிரம்பக் கொடுமைசெய்திருக்க வேண்டும், இவ்வளவு துன்பம் வர. உண்மையில் நான் குற்றம் செய்ததா கவோ உணர்கிறேனில்லை. நீர் உம்மையறியாது செருக் குற்றாருடைய பெருமை களை மெல்லாம் கழல்வித்து விடுகிற வஞ்சகப் பிச்சையாளர்.

அடியாரிடத்தே அன்புப் பிச்சையை இரந்தேற்பவர். பிச்சையாளராகிய உம்முடைய பாதங்களை- திருவருளை மறந்து - பிரிந்து யான் வாழ்ந்த தில்லை. தருமவடிவான இடபத்தையுடையவரே, இரவு, பகல், ஏகாந்தம், கூட்டம், துன்பம், இன்பம்; ஓய்வு, ஊக்கம் எப்பொழுதும் நெகிழாமல் உமது திருவடியிலே கிடக்கின்றேன். எங்கிருந்துதான் வந்ததோ இந்த நோய் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாமல் முடக்குண்டு போனேன். பொறுக்குமாறு சிறிது மில்லை. தோற்றமல்லவா உள்ளே புகுந்துவிட்டன. நான் உமக்கே அடிமை; மீளா அடிமையல்லவோ! கண்ணுக்குத் தோற்றாமல் உடல்நோய் வருகிறது. ஐம்புல வேட்கையோ உள்ளத்துக்கே தோற்றாமல் நுழைந்துவிடுகிறது. அருளமாட்டுரோ ஜயரே!

“நெஞ்சம் உமக்கே யிடமாக வைத்தேன்
நினையா தொருபோதுமிருந் தறியேன்
வஞ்சம் இதுவொப் பதுகண்டறியேன்
வயிற்றோ இதுடக்கி முடக் கியிட
நஞ்சா கிவந்தென் ஸைநலி வதனை
நலைகா மற்றுரந் துகரந் துமிஹர்
அஞ்சே லுமென்னீ ரதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே”

எத்தனை ஆசைகள் ஆசைகாட்டி ன. எத்தனை பேர் இடங்கொள்ளப் பார்த்தார்கள். ஆனால், நான் உமக்கே உமக்கென்று என்னெஞ்சத்தை வைத்துவிட்டேன். எவ்வளவு அந்தரங்கமாக அதை உமக்கென்று பாது காத்து வைத்தேன். உமக்குக் கோயிலாக அமைத்து விட்ட அதனாலே அந் நெஞ்சத்தையும் அங்கு இருக்குந் தலமாகிய உடலையும் தீய நினைவுகள், தீயசெயல்களால் அசத்தப்படுத்தாமல் வாய்மையாலும் நீரினாலும் தூய்மை செய்கின்றேன. தியானமாகிய பூசை மனக்கோயிலில் எப்போதும் நடத்தலாலே மூர்த்திகரங் குறையவும் முடியாதே. இப்படியிருக்கவும் நீ அருளாமைக்குக் காரணம் யாரோ செய்த வஞ்சனைதான். ஐயோ! யாரோ இது செய்தார்கள்? தாங்கொணாத துன்பத்தையும் மயக்கத்தையுந் தருவ தாய் நஞ்சபோல வந்த இதனைத் துரத்தி அந்தத் துன்பவுனர்ச்சியையும் நான் மறந்துவிடுமாறு மறைக்கின்றிலீர். அஞ்சாதே என்று ஒரு சொற் சொல்லிவிட்டால் அவ்வளவையும் வைத்துக்கொண்டு எத்துணைப் பெரிய துன்பத்தையும் எவ்வளவு காலமானாலும் பொறுத்துக் கொண்டிருக் கலாமே. ஓ மெளனமூர்த்தி! ஒரு சொல்லுக்குமா பஞ்சம் உமக்கு. என் துன்பந்துடைப்பது மிக எளியதொன்று தான். பெரியார் அரியனதாம் செய்வர். தமக்கு அரியனவா செய்வர்? உமக்கு அரியதொன்றிருந்தா லல்லவா அது செய்வதற்கென்றிருப்பது? எனக்கு

வேலகணாயூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

அரிதான இதனை மாற்றவரமாட்டல்ரோ? அருளு ண்டோ வென்று அறிய முடியவில்லையே, ஒரு சொற்பெற முடியாத ஏழையேன்.

“பணிந்தாரனபாவங்கள் பாற்றவல்லீர்

படுவண்டலையிற்பழிகொண்டுழல்வீர்

துணிந்தேயுமக்காட்செய்துவாழுவுற்றாற்

சடுகின்றதுகுலைதவிர்த்தருளீர்

பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய்பூசவல்லீர்

பெற்றமேற்றுகந்தீர்ச்சறும்வெண்டலைகொண்ட

டணிந்தீரடிகேளதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்

துறையம்மானே.”

பின்னரே பணிவேம் யாம்; பணிபவர் என்றிருப்போர்க் கல்லது பணிந்தே வாழ்ப்பவரது பாவங்களை மூன்று காலத்துப் பாவங்களையும் அழிக்கும் ஆற்றலுடையீர், சங்காரக் கடவுளாகிப் பிச்சைபுக்கு விளையாடி வாழ்வீர், வெண்டலையிலே எம் அன்பை யெல்லாம் ஏற்று இரந்துண்பவரே ஒப்பற் தலைவனுடைய உள்ளங் குளிர் ஆட்சிசெய்து பணிசெய்து வாழ்வதே வாழ்வென்று கொண்டு, உலக வேலைகளில் விடய ககங்களி விருந்து விலகி, சுற்றமும் உலகமும் சமயவாதியரும் கூறுவன கொள்ளாது உம்மையே பொருளென்று துணிந்து வந்தேன். குளிர்ந்த நிழலைத் தேடுவந்த யான் இங்குமா சுடப்படவேண்டும்? சங்காரக் கடவுளாகிய நீரேயன்றோ எல்லாம் வல்லவர். அன்பர் தம்வினை கெடுதற்காகவே நீர் நீணவிவெதன்பது உண்மை தானோ? என் துன்பந் துடைக்காது அந்தத் தரும வடிவான இடபத்திலே ஏன் எழுந்தருளுகின்றீர். எல்லாவுயிர்க்கும் இன்பத்தைச் செய்யும் அருளாகிய நீராத கரகத்தினையுடைய முனிவரோ நீர்? துணிந்து வந்து முதன் முதலாக நும்பணி செய்து மகிழ்வித்து அதனாலின்புறத் தொடங்கும்போதா இந்த நோய் குறுக்கே நிற்கவேண்டும்? ஜையயோ, இந்தப்பினி அந்த வெறும் மனை வாழ்க்கையில் வந்திருக்கலாமே, ஜையரே!

“முன்னம் அடியேனறியாமையினால் முனிந்
தென்னைநலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னையடியேனுமக்காளும்பட்டேன்
சடுகின்றதுகுலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னையடைந்தார் வினைதீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தங்கடனாவதுதான்
அன்னனடையார திசைக்கெடில
வீரட்டானத்துறையம்மானே.”

முன்னே உம்மையறியாமல் - தியானியாமற் போயினேன். சிறு குற்றஞ் செய்து விட்டேன். அதனாலே துன்பமெய்தினேன். அப்பொழுது துன்பம் - தினை சிறிது வந்து என்னை யொடுக்க, என் பிழையை யுணர்ந்து உமக்கு ஆளாக வந்து அடைக்கலம் புகுந்தேன். இன்னும் என் துன்புற வேண்டும்? இடையிலே செய்த சிறு குற்றத்தை நீர் பொறுக்கக்கூடாதோ? தலைமையுடையாரது முதற்கடன் அடைந்தாரைக் காத்தலன்றோ அதனாலன்றோ அவர் தலைவராவது ஜயா!

“காத்தாள் பவர்காவலிக்கழந்தமையாற்

கரரநின்றவர்கண்டுகொளன்றுசொல்லி

நீத்தாயகயம்புக நூக்கியிடநிலைக்கொள்ளும்

வழித்துறையொன்றியேன்

வார்த்தையிதுவொப்பதுகேட்டறியேன்

வயிற்றோடுதுடக்கிமுடக்கியிட

ஆர்த்தார்ப்புனலார தினைக்கெடில

வீரட்டானத்துறையம்மானே.”

அறிவாக - மனச்சாட்சியாக நிற்கின்றநீ காப்பதிலே சோர்வுற்றாய் போலும். அல்லவாயின் அந்த ஜம்புலவேடர் சமயம் பார்த்து ஆழத்திலே தள்ளமுடியுமோ? காலை ஊன்றுவோமென்று பார்த் தால் எங்கும் நிலை கொள்ளவில்லை. ஆதாரமே இல்லை. ஒருவாறு வருதி என்னும் நம்பிக்கை யால் மேல்வர முயலுகிறேன். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் நீ அருளா திருந்ததாக நான் கேட்டறியவில்லையே. பிழையில்லாதவர் வஞ்சிக்கப் படுவாரென்றுங் கேட்டதில்லை. யான் குற்றமே செய்ததில்லை. அயலார் வஞ்சித்துவிட்டனர். ஜயரே, என் செய்வேன்! ஜயா!

“சலம்பூ வொடுதூ பமறந் தறியேன்

தமிழோ டிசை பாடல் மறந்தறியேன்

நலந்தீங் கிலுமுன் னைமறந் தறியேன்

உன்னாம மென்னா வில்மறந் தறியேன்

உலர்ந்தார் தலையிற் பலிகொண் டுழல்வா

புடலுள் ஞறுகு ஸைதவிர்த் தருளாய்

அலந்தே னடியே னதினைக் கெடில

வீரட்டானத் துறையம்மானே.”

அன்பையும் நீரையுங் கொண்டு, கொல்லாமை முதலிய அட்ட புஷ்பங்களையும் புதிய மலர்களையுங் கொண்டு உன்னை அருச்சித் தலை யொழிந்தேனில்லை; அந்த ஆசையினின்று நீங்கினேனில்லை. இயற்ற

மிழையும் இசைத்தமிழையும் படித்ததன் பயனாக உன்னைப்பாடுதலை ஒழிந்தேனில்லை. சிலர் இன்பருகர்ச்சியில், நல்லனவென்று சில செய்யும் போது உன்னை மறந்துவிடுவர். தாங்க முடியாத துன்பத்திலே சிலர் மறப்பர். யான் அவ்விருபொழுதும் - எப்பொழுதாயினும் மறந்தேனில்லை. உன் ஐந்தெழுத்துக்குத் தான் எவ்வளவு ஆற்றலுண்டு. அது தானும் இப்பொழுது பயன் தரவில்லையே. நாவினாலாவது பிழை செய்த தில்லையே. உலர்ந்தார் தலையிற் பலிகொள்வாய். அவ்வளவு பெரியநீலிவ்வளவு சிறியடிடல் சம்பந்தமான நோயைத் தீர்க்கவில்லையே ஜயா!

“உயர்ந்தேன்மனைவாழ்க்கையு மொண்பொருஞும்
ஒருவர் தலைகா வலிலா மையினால்
வயந்தே யுமக்காட் செய்துவா மூலுற்றால்
வலிக்கின் ரதுகு லைதவிர்த் தருளீர்
பயந்தே யென்வயிற் றினகம் படியே
பறித்துப் புரட்டி யறுத்தீர்த் திடநான்
அயர்ந்தே ணடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே.”

“வலித்தேன் மனைவாழ்க் கைமகிழ்ந் தடியேன்
வஞ்சம் மனமொன் றுமிலா மையினால்
சலித்தா லொருவர் துணையா ருமில்லைச்
சங்கவெண் குழைக்கா துடையெம்பெருமான்
கலித்தே யென்வயிற் றினகம்படியே
கலக்கி மலக்கிட் டுக்கவர்ந் துதின்ன
அலுத்தே ணடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே.”

இந்த உலக வாழ்க்கையிலிருந்து மனத்தை வலித்து வாங்கி வந்து சேர்ந்தேன்; உலக வாழ்க்கையிலே வஞ்சமில்லாமல் வாழுப் போனால் துணைபோ லிருந்தவர்கள் தூரப்போய்விடுகிறார்கள். தங்களுடைய நட்டத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் உதவி செய்வா ரொருவருமில்லை. துன்பம் வந்தாற்றான் அவர்கள் துணையாவதில்லை. எம்பெருமான்! நீதான் என் இறைவன் - என்னைக் காப்பவன் என்பதை யறிந்துகொண்டேன். இந்த நோயினுடைய ஆராவாரமும் அதிகார சிந்தனையும் என் நம்பிக்கையைத் தளரச் செய்கின்றன. என்ன செய்வது? ஜயையோ! ஆட்செய்வதற்கல்லவா இந்தப் பாழும்நோய் தடையாக வந்திருக்கிறது. எத்தனை வகையாக ஆட்செய்து வாழலாமென்று என்னில்

வேகனையுர் பண்டிகைத் த.வேதநாயகி -
ஆக்கம்கள், ஆராய்ச்சி

யെങ്ങനീ ആചാപ്പട്ടിരുന്തേൻ. അവവെല്ലാമും വീണാക്കവോ ആണാകപ്പെകുന്ത് നല്ല ചമയത്തിലേ എൻ്ഩെ വലിന്തിമുക്കിരുതു. എവ്വளവു കാലമുള്ള ഇത്തോടു പോരാട്ട മുട്ടുമും? ഉൺ്നുണ്ടെയും തണ്ണെമക്കുപ്പു പതിലാക്കുന്നതോടു താൻ നിണ്ണുത്തതെല്ലാംഗും ചെയ്തു എൻ്റെ ആളുക്കിരുതേ. തൊണ്ണു ചെയ്യുവേണ്ടിയതില്ലെല്ല യെന്നരാഡ് പിണി തീര്ക്കുമ്പാടി ധാരാ ഉംഞ്ഞെങ്കെ കേട്ടകപ്പോകിന്നരാർക്കൾ? എന്കുകേൻ അന്ത് ആരോക്കിയമും? ജീയാ!

“പൊൻപോ ലമിസിര് വദോർമേ സിധിനീർ
പുരിപും കണ്ടയീർ മെലിയുമും പിരൈയീർ
തുന്പേപ കവലൈ പിണിയെൻ റിവർറ്റരൈ
നഞ്ഞുകാ മർന്നുരന്ത് തുകരന്ത് തുമിഡർ
എൻപോ ലിക്കുനുമും മൈയിനിൽ തെസിയാറ്
അടിയാറ് പട്ടുവേ തിതുവേ ധാക്കിലു
അൻപേയമെയുമും മതികൈക്കു കെട്ടിലു
വീരട്ടാൻത് തുന്റ്രയമും മാനേ.”

ആ! അന്തപ്പെ പൊൻമേമീതാൻ എവ്വളവു ആഫകാപിരുക്കിരുതു. നെയ്യ നീൻ നേരിയുന്ന തിരുവിലിക്കിൻ ഓണിയെക്കു കാട്ടിലുമും അന്തത്ത് തിരുമേമീയമുകു എവ്വളവു മേലാനുതു? അന്ത മെലിന്തു പിരൈക്കുകൊമുന്നു എവ്വളവു ആഫകുമുകു കുണ്ണിരിക്കിയുമുന്നു തൊയിരുക്കിരുതു! കട്ടിയ അന്തക്ക് ചെങ്കണ്ടെ എല്ലാ ഉയിരിക്കുമുകു ഇന്പനു ചെയ്ക്കിരുതു അന്തണാാൻ തിയാകേക്കും എൻ്റു ചൊല്ലു കിരുതേ. (അനാലു, എൻനവിയല്ലു! ഇനിയു - കുണ്ണിരംത് - തോറ്റരത്തുക്കുപ്പ് പൊരുത്തമീല്ലാമുക്കു കുറുക്കിരുതേ അന്ത അരുണാർ ഉണ്ടാം) തോറ്റരുമും അപ്പാടി! ചെയ്വിലോ, മനുതുന്നുപം - ജ്യാമികൊണ്ണു പിണവുപട്ടുമും നിലൈ, ഉടർപ്പിനു ഓണന്റ്രയുമും പോക്കുക്കു കാണേണു. അടിയാറ്റക്കുകു കഞ്ചതമുകു വന്താാലു - തോല്വി വന്താാലു - അവൈക്കുണ്ടു മുടിവാണാാലു ഉലകമേ കെട്ടുപ്പോയു വിടുമണ്ണരോ? ഉലക സകന്കവിലു ശട്ടുപട്ടവരുക്കുതു തൊണ്ണുവായുക്കുകൈ മികകു കഞ്ചതമായുതു തെരിവു തിയല്ലപണ്ണരോ? അന്തത്തു തൊണ്ണിലു വിചേടം നാംമൈയെക്കു കണ്ടാലില്ലവാ അവര്ക്കൾ ഇവ്വുമിക്കു വരുവാർക്കൾ? പിരവിതു തുന്നുപം, മനക്കവലൈ, ഉടർപ്പിനു മുണ്ണന്റ്രയുമും എന്കുകെട്ടാതു തൂരത്തിലേ - അറിവുകു കണ്ണാണുക്കു അകപ്പടാതു എല്ലായിലേ നീരുതുരത്തിവിടു മാട്ടാരായിൻ ധാനു എവരിട്ടു പോവതു? ജീയാ!

“പോർത്താ ധന്കോ രാണെയി നീരുരിതോാലു
പുരന്കാ ടരങ്കാ നടമാ ടവല്ലായ
ആർത്താ നരക്കൻ റഹനമാാലു വരെക്കുമുള്ളു
അടാർത്തിട്ട ടരുംബേയു തവവു കരുതായ

വേലക്കണ്ണയുർ പഞ്ചാത്ത ത.വേദനായകി -
ആക്കന്നകൾ, മൃഗാധിക്ഷി

வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
என்வே தனையா னவிலக் கியிடாய்
ஆர்த்தார் புனஸ்கு முதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே."

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டு செருக்கோடு வந்த அரக்கனை - தியோனையுமல்லவா தண்டித்துத் திருத்திக்கொண்டாய! அதை நினைந் தாலாவது நீ எனக்குச் செய்வது அநீதி யென்பது புலனாகுமே. எனினும் அவன் உன்பால் எவ்வழியிலே இனியவன்? என் குற்றமாகிய அரக்கனை உன்றிருவடியை யூன்றுமதனால் அடக்கி எனக்கு அருள்செய்ய லாகாதோ? ஜையேயோ! இன்னுமா துன்பத்துக் கிடமிருக்கிறது? பதைக்கிறதே. வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தும் துடிக்கிறேன். ஒன்றிலும் கணமாயினும் பொறுக்க முடியவில்லையே! ஜையா!

அவர் குலை என்னும் ஒருடல் நோயினாலே துடிக்கிறார் போலிருக் கிறது. குலை மட்டுந்தானா உடல்நோய். எத்தனை கட்டுப்பாடுகள் உடலுக்கு, எத்தனை பேருடைய ஆட்சி, எத்தனை அன்பர்களை உடல் சம்பந்தமான கட்டுப்பாடுகள் - நோய்கள் முடக்கி வைத்துக் கொண்டு கலக்கி வேதனை கொடுத்து நஞ்சபோல அவர் ஆசையை யெல்லாம் சிதைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆட்செய்வதற்குச் சூலை நோய் மட்டுமா தடையாகும்? தொண்டு வாழ்க்கைக்குத் தடையாகும் கட்டுப்பாடு களெல்லாம் ஒவ்வொரு பெரிய குலைநோய்கள்லல்வோ? மனத்திலே - அறிவிலே விஷம் போலச் செறிந்து துன்பறுத்துகிற தீய என்னங்களை - அசுத்த நினைவுகளைக் காட்டிலும் தொண்டுக்குத் தடையான நோய்கள் வேறுள்வோ? அறிவுக்கே எட்டாது - தோற்றாது கிடந்து நம்மையெல்லாம் அவை எவ்வாறு ஆட்டி வைக்கின்றன. விஷம் ஏறிவிட்டால் ஒரே மயக்கம். அழிவே அழிவுதான். மீட்சி - மீருகிற சிந்தனை உண்டாமோ? எவ்வளவு சிரத்தையோடு மனத்தைக் காத்தாலும் வஞ்சகமாக வலிந்து வந்துவிடு கின்றனவே விஷ என்னங்கள். ஆட்செய்யமுடியவில்லையானால் எவ்வளவு கட்டுப்பாடுகள் வந்தா லென்ன? எத்தனை உடல் நோய்கள் வந்தாலென்ன? வறுமை தின்றாலென்ன? ஆரோக்கியமும் விடுதலையும் செல்வமும் சேவைசெய்வதற்காகத்தான் வேண்டும். இறைவனை வேண்டுவது அவனுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று, உள்ளத்தினுள்ளேயிருக்கிற தீய என்னங்கள், உடலினுள்ளே இருக்கிற பொல்லாத நோய்கள், சுற்றத்தார் கையாளுகிற அந்தரங்கமான கட்டுப்பாடுகள். கெளரவத் துக்கிடையே மறைந்திருக்கிற கொடிய வறுமை, இந்தச் சூலைகளெல்லாம் வெளியிலே சொல்லத்தக்கனவோ? உயிரினுள்ளே மறைந்திருக்கிற இறைவன் தானே இவற்றை அந்தரங்கமாக

உயிரினுள்ளே மறைந்திருக்கிற இறைவன் தானே இவற்றை அந்தரங்கமாக நீக்கிவிடவேண்டும். பிறர் அந்தரங்கமாக எவ்வளவு நோய்களை நமக்குச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் அறிந்து நீக்க வேண்டியவன் அவனேயன்றோ?

'செல்வர்கள் 'இவன் வறியவ' என்று உறவாடுதலை நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். வைத்தியர் 'தொற்று நோயாளி; தனியேவை' என்கிறார்கள். நண்பர்கள் "கதந்திரமில்லாதவன், கட்டுப்பாடு டையவன்" என்று உண்டாகின்ற அன்பையும் ஒடுக்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். அடியார்களோ தீய எண்ணமுடையவனென்று அஞ்சி விலகுகிறார்கள். இனி யார் துணையாகப் போகிறார்கள்? தீன் பந்து - எளியோருடைய முக்கியமான கற்றத்தவன் - இறைவனே யன்றோ? அவனொருவனே நாம் எம்பெருமானென்று நெருங்கிப் போனால் ஆசயோடு எதிர்கொள்பவன்.

தொண்டும் பணிவும் அன்புமே உருவமானவரும் தமிழ் நாட்டுக்குத் திருவிளக்கேற்றி இறைவனைக் காட்டிய பெரியோருள் ஒருவருமான மருணீக்கியார் - அப்பர் - திருநாவுக்கரச நாயனார் முதன் முதலாக இறைவனைப் பாடிய "கூற்றாயினவாறு " என்னும் அருமையான பதிகம் இது. 'மருந்தாய்ப் பினி தீர்க்க வல்லது இறைவனுடைய திருவடியே - திருவருளே' என்பது அவர் முடிபு. உலகமே உருவான இறைவனுக்குச் செய்யுந் தொண்டையும் உலகத்துக்குச் செய்யுந் தொண்டையும் வேறாகக் காண்பது தவறு. தொண்டு செய்யும் ஆசையுடைய நல்லோர் இப்பதிகத்தை ஒதி அந்த நிலையைத்தாம். நியமமாக ஒதி இறைவனிடம் அவ்வப் போது வேண்டியவற்றைப் பெறலாம். பெரியோருடைய வழக்கப்படியே, சொல்லால், ஆரவாரஞ் செய்யாமல், இறைவனாகிய மருத்துவனிடஞ்சு செல்லுகிற தம் செயலினாலே பின்தீர்க்கும் வழியையே ஆளுடைய அரசர் உபதேசிக்கிறார். அவ்வழிதான் அறியாமையைச் செய்யும் மலப் பினியை நாம் போக்கி இறைவனிடத்தே நம்மைக் கொடுத்து அவன் தலைமைக்கிழ் நாம் விடுதலையடைய மருந்து நல்கும். ஒவ்வொரு திருப்பாடவினிறுதி யிலும் அவர் இறைவனை விளிப்பது அவன் தலைமையையும் தம் அடிமையையும் இருவர்க்குமுள்ள நெருங்கிய பேரன்பினுரிமையையும் நன்கு வெளியிடுகின்றது. துன்பஞ் சூழ்ந்துள்ளோது ஒதுவதற்கு இது மிகப் பொருத்தமான பதிகம். இறைவனோடு கலந்துவிடும் வரையும் எல்லா வழிர்களும் துன்பத்தாற் சூழப்பட்டனவே. அந்திலையை உணரும்போது தான் உன்மைச் சமயநிலை கைக்கூடுகிறது. இப்பதிகத்தோ டொன்றிய வாழ்க்கை சமய வாழ்க்கை, அதன் முடிவு இறைவனையே முழுதும் அழுபவிக்கும் இன்ப நிலையாகும்.

இந்து சாதனம் பொன்னிழா மலர்
புரட்டாதி 1939 பிரமாதி ஞா

பயன்கள்

எழுவாய் பயனிலையிலே முடிகின்றது. பயனிலையைக் கண்டதும் வாக்கியம் நிரம்பி விடுகின்றது. பயனிலைக்குப் பின் வாக்கியத்துக்குப் போக்கில்லை. பயனிலை இல்லையானாலோ வாக்கியமே இல்லை. பொருளின் வாழ்வு - எழுவாயின் செலவு - பயனிலையளவின்தே; அதனை நோக்கியதே. எழுவாய் எழுந்ததும், பயனிலையை நோக்கித் துடிக்கின்றது. அதற்கு வேறு நோக்கம் ஏது? எழுவாய் தன் வாழ்விலே எத்தனை வினை களைச் செய்து சிறு பயன் கொண்டாலும் எத்தனை வேற்றுமையுடைய பொருள்களைக் கண்டாலும் பயனிலைக்குப் போகாமல் முடியாது. அதன் அவா வெள்ளத்துக்கு அங்குதான் முடிவுண்டு. தானென்றும் குறைந்தளவாய் வினைப்பயன்களையெல்லாம் சமந்து நொந்து 'முடிந்த பயனிலை'யிடத்தே சரணடைந்து முன்னைய சுமைகயெல்லாம் அங்கே கழல், தான் அப் பயனிலையிடத்தே ஒன்றாகி நிற்கிறது. பின் அப் பயனிலையினின்று எக்காலமும் பிரியாமல் அதனோடு நீடு வாழ்கிறது. வாக்கியம் எழுவாயின் முழு வாழ்வு. எழுவாயென்பது பெயர், பொருள், கருத்தா, செய்பவன் என்று பலவாறு வழங்கப்படும்.

பொருளைப் பயனிலையிடத்து ஒழுங்காகச் செலுத்தி நிறுத்தி இலக்கணம் வகுத்த பெரியோர்கள் அறிவு மேம்பட்ட ஆடவர் மகளிர் வாழ்வுக்கும் பயனிலை காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ்ப் பேரறிஞர் கண்ட வாழ்வு எங்கே பயன்பெற்று நிறைகிறதென்பதை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரிடங் கேட்டறியலாம்.

"காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றுமொடு கிழவனுங் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே"

என்னுங் சூத்திரத்தால் வாழ்வின் பயனிலை கூறுகிறார் ஆசிரியர். தலைவனுந் தலைவியும் இல்லறத்தில் நின்று அன்பினால் உள்ளத்தே நுகரும் இன்பமே வாழ்க்கைப் பயன்ஸ்ல, அந்த இன்ப அன்புவாழ்க்கை தவநிலைக் கண் நின்று இறைவனைத் தழுவுதலையே பயனாகவுடையது என்பது உட்டபொருள். பயனிலை என்பது தவநிலை, இறைவனை நினைந்து கசிந்துருகும் பேரன்புநிலை. அவன் தலையளியொன்றானே பேரின்ப மெய்தும் நிலை. வாழ்வு சிறந்து நிற்குமிடம் இஃதொன்றேயாதவினால் “சிறந்தது” ‘சிறப்பு’ என்ற சொற்களால் அதனைக் குறிக்கிறார்கள் பெரியார்கள்.

வள்ளுவனாரிடம் பயனிலை கேட்டுப் போனாலோ, அவர் வாழ்க்கைக் கல்விக்குப் பயன் இறைவனைத் தொழுவதன்றி வேறென்ன என்று நகைக்கிறார். அதனை

"கற்றதனாலாய பயனின்கொல் வாவறிவன்
நற்றாள் தொழாஅ ரெனின்"

என்னுங் குறளிற் காணலாம்.

இனி, வடநாட்டு இருடிகளிடங் கேட்டால் அவர்களும் இந்த விடையையே தருவார்கள். இஃதொன்றையே உபதேசிப்பார்கள். உபநிஷத்திலே யாக்ஞவல்கியர் மனைவி மைத்திரேயிக்கு உபதேசித் ததைச் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் தமது உபநிஷதப் பலகணியிலே சுருக்கி எழுதுகிறார். இல்லறம் முடித்து வனம் புகும்போது உபதேசிக்கப்பட்ட அப்பகுதி தொல்காப்பியனாருடைய அகத்தின்ப வொழுக்கத்தின் பயனிலைச் சூத்திரத்துக்கு வியாக்கியானம் போன்றுள்ளது. அதனைக் காண்போம்: ‘கணவனைக் காதலிப்பது கணவனைக் காதலிக்க அல்ல, பரமாத்மாவைக் காதலிக்கப் பயில்வதற்காகவே. கணவன் மனைவியைக் காதலிப்பதும் இதற்காகவே. இதுவே காதலின் பயனும் உண்மைப் பொருளுமாகும். பெற்ற மக்களிடம் உள்ளங் கரைவதும் இதற்காகவே. செல்வதை விரும்புவதும் இதற்காகவே. மனைவி, கணவன், செல்வம், பசுக்கள் இவைகளினுள் நிற்கும் பரம் பொருளைக் கண்டு அதனுடன் கலந்து ஒன்றுவதற்கு உள்ளம் பொங்க வேண்டும். இந்தப் பயிற்சி பெறுவதே அவைகளைக் காதலித்து அனுபவித்து வாழ்வதன் உண்மைப்பயன். பரம்பொருளை மறந்து வேறந்தப் பொருளைத்தேடி வாழ்ந்தாலும் அது ஏமாற்றத்தையே தரும். பரம்பொருளைத் தனியாகக் காணவோ அடையவோ மனித வாழ்வில்

முடியாது. மற்றப்பொருள்களில் அது உள்ளூறி நிற்பதை அறிந்து அவைகளின் வழியாகவே அதை அடைய முடியும்'. வாலறிவன் நற்றாளை அடைதற்குப் பயிற்சி தரும் கல்வியாகவே மற்ற நல்வாழ்வெல்லாம் முடிகின்றன என்ற குறிப்பை இங்கே காணலாம். பயனிலையை மறந்து வேற்றுமையேற்ற பிறபெயர்களோடு அவைவதனால் ஏமாற்றத்தை அடையும் எழுவாய் போலவே பரம்பொருளை மறந்த வாழ்வும் ஏமாற்றமடைகின்றது.

இன்னும் நம் சைவத் தலைவர்களிடமும் வந்து, பயனிலையைப் பற்றிய அவர்கள் முடிபையும் மறிந்துவிடுவோம் மெய்கண்டார் சைவத்துக்கு முடிவுரை கூறி வாழ்வின் பயனிலையைக் குறிக்கிறார்.

"..... அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே" இறைவனுடைய திருவடிதான், திருவருள்தான், பயன்; அது உள்ளத்தினின்று பொங்கும் பேரன்பினாலே அடையப்பெறும்; எழுவாயினது பேரவாவினாலே எத்தப்படும் பயனிலை போன்று கசிந்துருகும் உள்ளத்தால் இறைவனோடு நிற்பது வாழ்வின் பயனிலை என்பது அவர் முடிவு. மாணிக்கவாசக சவாமிகளிடம் 'ஐயரே, உமது முடிபென்ன?' என்று கேட்டால் வாதத்தை விரும்பாமலும் வார்த்தையை வளர்க்காமலும் அவர் தெளிவாக விடை கூறுவதை மேலேவரும் திருவாசகத்துக் காணலாம். உயர்ந்த நிலையினே மென்றிருக்கும் நாம் எவற்றைப் பயனிலைகளென்று கருதி வாழ்கிறோமோ அவற்றையெல்லாம் அவர் விலக்கிச் செல்லும்முறை அழகாயிருக்கிறது.

"உற்றாரையான்வேண்டே னூர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரையான்வேண்டேன் கற்பனைவு மினியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாவுன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே"

நம்முடைய வினாவிற்கு விடைகொண்டு நிற்கும் இத் திருவாசகக் கருத்தை நோக்குவோம். அன்பருக்காக வாழ்வதும் தேசத்துக்காகவோ கலைக்காகவோ வாழ்வதும் நல்வாழ்வுகள்தாம். அவ்வாறு வாழ்வப்பரே சிலர். புகழிலே உள்ள பற்றும், நானென்ற மனோபாவமும், நிரம்பக் கற்ற அறிஞரிடத்துமிருக்கும். அறமும் அதன்வழிப் பட்டனவாய அன்பும் புகழும் கிடைத்தற்கரிய நலங்களே. ஆனால் அவையெல்லாம் குறைந்த பயனிலைகளே. மன்றுளாடும் பூங்கமலை நோக்கிக் கசிந்துருகுவதொன்று தான் முடிந்த பயனிலை என்று நிறுத்திக் கூறுகிறார் ஐயர்.

தமிழ்ச் சான்றோரும் வடநாட்டறிஞரும் இவரிருவர் வழியினும் வந்த சைவத் தலைவருமல்லது வாழ்வின் பயணிலையை விளக்கவல்ல நல்லாசிரியர் வேறுயார்? நம்முடைய இழிந்த வாழ்விற்குப் பெருமை சுமத்தும் பொருட்டுக் கல்வி துணையாக யாரிடம் பிரமாணங் தேடிப் போகிறோமோ அவர்கள் தாம் நமக்கு இடந்தராமல் வாழ்வின் உண்மைப் பொருளை வடித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். வணங்கத் தலை வைத்தவன், தாழ்த்தச் சென்னித்தவனாய் என்குண்த்தான் தானை, எட்டு வாக்குணத் தீசனடியை, தலையால் வணங்கி, அறிவால் அவனருள் வழிப்பட்டமை வதுதான் பயணிலையால் நிரம்பி நிற்கும் வாழ்வு. நீடு வாழ்வாராவார் தவத்திற்பட்டு இறைவனை நினைந்துருகி அவனிற் பிரியாது வாழ்வாரே. நாடோறும் இறைவனையே துணையாகவும் பயனாகவுங் கொண்டு, நன்றாற்றிக் கசிந்துருகும் பெரியோர்க்குத் துன்ப வாழ்வு நீளாமல் வழியடையாகிய பயணிலை கூடி இன்பப் பேற்றை அளிக்கின்றது. பயணிலையை நோக்கி ஆற்றாமை பொங்க அயலறியாது தவழும் எழுவாய்க் குழந்தை போல, நாழும் புற நோக்கின்றி, இடைப் பிறவருவதைக் கடந்து, அழுதி அடையவேண்டும். நம் ஆற்றலுக்கு அப்பாலான தடைவந்தால் நின்றாங்கு நின்று கைநீட்டி இறைவனை அழைத்தழு, அவன் நம்மை விரைந்தெடுத்துக்கொள்வான்.

"எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு" ந்தல்லது பரம்பொருளைக் காண்பது மனித வாழ்வில் முடியாதாயின் அவ்வன்பு வாழ்க்கை பரம்பொருளிடம் நம்மை எவ்வாறு செலுத்துமென்பது ஆராயவேண்டியதே. தலைமக்கள் இருவரதும் ஒன்றுபட்ட வாழ்க்கையைக் குறிக்கும் அகநானுற்றுப் பகுதியொன்றையும் அதன்கண் வருவனவாய் சில செந்தமிழ்ச் சொற்களுக்கு மகா வித்துவான் ரா.இராகவையைக்கார் அவர்கள் பொருள் விளக்கியிருப்பதையுங் கொண்டு, ஒருவன் அகத்தும் புறத்தும் தன்னைச் சார்ந்துள்ள உயிர்களுடன் எவ்வாறு வாழ்ந்தால் பரம்பொருளைக் காணலாமென்பதைப் பார்ப்போம்.

"அன்புமடனுஞ் சாயலு மியல்பும்
என்பு நெகிழ்க்குங் சிளவியும் பிறவும்
ஒன்றுபடு கொள்கையோ டோராங்கு முயங்கி"

என்பது அவ்வகநானுற்றுப் பகுதி. 'எண்டு அன்பென்பது ஒருவரை யொருவர் இன்றியமையாமை. மட்ஸ் என்பது ஒருவர் குற்றம் ஒருவர் வேலகையூர் பண்டுதை த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி'

தெரியாமை. சாயல் என்பது மென்மைத்தன்மை. இயல்பு என்பது ஒருவரையொருவர் ஓளிர்தொழுகாமை என்பு நெகிழ்க்குங் கிளவி என்பது உடலின் வலிதாகிய என்பையும் நெகிழ்விக்கும் ஆர்வ மொழி' என்பது மகா வித்துவான் ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் எழுதிய அருமையான விளக்கக்குறிப்பு.

தனக்கு மிக நெருங்கிய ஒருவரிடத்தாயினும் இவ்வாறு வாழ்கின்ற பண்புள்ளமுடையாரைக் காண்பது அரிதினுமரிது. இறைவனைக் காண்பதற்கோ எவ்வுயிரிடத்தும் இத்தகைய தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும். எல்லா உயிர்களோடும் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்தற்கண், அன்பென்பது பல்லரோடும் இனிமையாகப் பணிந்து பழகும் உயர்ந்த பண்பாகும். அத்தகைய பண்புடையராய் அகத்தினும் புறத்தினும் நகைகொள்ள மாட்டாதார்க்குப் பகலும் இருண்டதே. வாழ்வு முழுவதும் இருண்ட வாழ்வு என்கின்றார் வள்ளுவனார். மட்னென்பது பிறர்மேற் குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்து நியாயம் பேசி நிறுத்தி அறிவொழுக்க முடையேமென்று விலகி நில்லாது பொறையடையராய் இயைந் தொழுகுதல். நமக்கு ஒருவர் இன்றியமையாரானபோது குற்றம் பாராட்டல் இயலாததே. சாயல் என்பது தன் நலன்கள் பிறர்பொருட்டுக் கொள்ளப்படுந்தோறும் மேன்மேலும் நெகிழ்ந்துகொட்டும் மென்மைத் தன்மை. இயல்பு யாவரிடத்துங் கரப்பில்லாத தூய வாழ்க்கை. என்பு நெகிழ்க்குங் கிளவி என்பது கேட்பாரது, பிறாரது நலமொன்றையே நோக்கித் தம்வயமழிந்து குழைந்து கூறும் ஈரமொழி. இனி, எல்லாரி டத்தும் ஒரேசமயத்தில் அன்பு செய்வானுக்கு அவ்வன்பொழுக்கத்தின் இடையூறு பல நிகழலாம். அப்பொழுது நீதி ஒன்றே அவனுக்குப் புகலிடமாகும். நீதியைத் தவமின்றி உணர்ந்து செலுத்துவது எளிதல்ல. அதனால், நீதிக்கு மேலும் ஒரு துணையை அவனுள்ளம் வேண்டி அழும். தோன்றாத் துணையான திருவருள் அவனுக்கு முடிந்த துணையாகி, அவனுடைய அன்புள்ளத்திற்குத் தான் ஒரே பற்றாகி, அப்பொழுது வெளிப்பட்டுக் காக்கும் தன்பால் வந்த, தன்னை அழைத்துக் கொண்ட எழுவாயைத் தன் மடியிலேயே வைத்து முத்தாடும் பயனிலைபோலத் திருவருளும் அவனைவைத்துக்கொள்ளும்.

ஸமூகேசரி ஆண்டுமடல்
சித்திரை 1940.
பக்கங்கள் 66 - 68

க்ருபி

சிறந்த பொருள்களைக் கொண்டு வாழ்நாள் ஓடுகிறது; கூம்பியிருந்து மீனைக் குத்துகின்ற கொக்குப்போல நாளின் பயனைக் கவரவல்லவர் சிலர். மூப்பு வருகின்றது. செவிடு, குருடு, முடம் முதலிய கேடுகளை அது கொண்டுவருகிறது. அவை மெல்லப் புகுந்து நம் முடலின் ஆற்றலைத் தின்னுகின்றன. அப்பொழுது ஐந்தறிவுடைய விலங்குகளினும் இழிந்த பருவத்தை நாமெய்துகிறோம். ஆயினும், அஞ்சத்தக்கவை இவையல்ல; நன்மை திமையைப் பகுத்தறியும் அறிவும் முதுமையிலே மழுங்கிவிடக்கூடும். புகையுண்ட ஓவியம்போலத் தளர்ச்சியால் அறிவு மறைக்கப்படக்கூடும். இதுதான் அஞ்சத்தக்கது

மூப்பு இருவகைப்படும், ஒன்று கல்வியறிவால் ஆவது, மற்றையது நீண்டநாள் வாழ்தலால் ஆவது. முன்னையது உயிரைப் பற்றிய ஆக்கம். மற்றையது உடலைப் பற்றிய அழிவு. கல்வி அறிவால் ஆகிய மூப்பே மூப்பு. ஆதலால், அதனையுடையவர்களே யாவராலும் வணங்கப்படத் தக்கவர்கள்.

செல்வத்தைத் தேடியோடி அந்த விரைவினாலே தருமத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கமாட்டாமற் குருடராகி மூப்படைதலும், போகத்தை நுகர்ந்து நுகர்ந்து அறிவுஞ் சரீரமுந் தளர்ந்து மூப்படைதலும், மக்களைப் பெற்று, அவர்களை வளர்க்கும் முறையை அறியாமலும் ஆராயாமலும் தீய விலங்குகளாக வளர்த்து ‘இந்தப் பாவியைப் பெற்ற பாவிகள் யாரோ’ என்று அறிவுடையோர் வருந்தும்படி செய்து மூப்படைதலும், புகழும் அதிகாரமுமாகிய நோய் களினாலே பற்றப்பட்டு, பல நன்மைகளைக் கொலைசெய்து, பல உள்ளக் களைக் கொலை செய்து மூப்படைதலுமுண்டு; அறனிந்து மூத்தலுமுண்டு. சிறந்த தரும நூல்களைத் தெரிந்து கற்றவினாலும் சான்றோரை வழிப்பட்டுக் கேட்டவினாலும் மாத்திரமே அறத்தையறிதல் வாய்த்துவிடாது. சிந்திப்பதனாலும் முடிந்துவிடாது: அறத்தைச் செய்து செய்து, செய்தபின்னும் செய்ததனைப் பற்றிச் சிந்தித்தலு முண்டாயின், ஒருவாறு அறம் அறியப்படும். கொடை அறங்கஞாட் சிறந்தது. அதற்குப் பாத்திர மறியவேண்டுமே. பாத்திரமறிவது மிகக் கஷ்டமானதன்றோ! குருடர், முடவர், வியாதியாளர் முதலாயினார்க்கு அன்னங் கொடுப்பது அறம்; அதனோடு கடவுளுடைய வேலைனாய்ர் பண்டுதை த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

குணமகிமைகளை அவர்களுக்குப் போதித்தலும் இன்றியமையாதது. என்ன செய்யவேண்டும், எவ்வளவு செய்யவேண்டும், எப்படிச் செய்யவேண்டும், செய்தலாகாதன எனவ யென்ற நிலது அருமை! ஆனால், அறஞ்செய்வதென்பது எனிதா!! அறஞ் செய்தற்கு விதி, விலக்கு, புறனடை, சிறப்புவிதி எல்லாமறிய வேண்டும். சுருதி யுக்தி அனுபவ முன்றுக்கும் நமது செயல் இசைந்திருத்தல் வேண்டும். நீதி நூல்களிலே விதி வெளிப்படையாகக் கிடவாதொழியவும் அவற்றின் உட்பொருளையுணர்ந்து மனுநீதி கண்ட சோழர்மகனை முறை செய்தார். இவ்வாறு அறிவுதன்றோ அறனாறிவது. மூப்பெ அளக்கும் கருவி அறத்தின் அறிவே வயன்றி நாளின பன்மையல்லவே.

மழை பெய்யப் பெய்யக் குளம் நிறைந்து வரும். அறமறிதலாகிய துளிகளினாலே (எனத்தானு நல்லவை கேட்டலினாலே) வாழ்நாள் நிறையவேண்டும்; மூப்பு மேற்படல் வேண்டும். நீர் நிறைந்த குளம் போல முதுமை அறனநிதலினால் நிறைந்திருத்தல் வேண்டும். அறமறியாத முதுமை நீரற்ற குளம். நீர்ப் பூவும் நீர்ப் பறவையும் மீனும் பொலிவதாய் ஊருணியா யிருக்குங் குளம் போல அறனாறிந்து முத்தோர் வணங்கப்பட்டுப் பயன்பட்டிருப்பர். நீர்தீர்ந்த குளம் பயனொன்று மின்றிக் குளமென்னும் பெயரைமாத்திரங் கொண்டு கிடத்தல் போல அறனாறியாமல் முத்தோர், முத்தோர் என்னும் பெயர் சமந்து பயனூறிந்து இகழுப்படுவர். ஒருநாளை ஒருதுளி நல்லவிலினால் நிறைத்துவர மூப்பும் அறிவினால் நிறைந்துவிடும்.

முதுமை பற்றின்மையினாலே அழகு பொலிகின்றது. இளமை கற்றற்குரியது; முதுமை சிந்தித்தற்கும் உபதேசித்தற்குமரியது. இளமை ஈட்டும் பருவம். முதுமை வழங்கும் பருவம். இளமை வணங்கி வாழ்வது; முதுமை வணங்கப்பட்டு வாழ்வு கொடுப்பது. அறிவை வளர்த்தற்கு வேண்டிய கண்ணுங்க சாதும் இளமைக்கு அவசியம். முதுமைக்கு அவசியமில்லை. அப் பருவத்திலே சிந்தனைதானே கல்வி.

சிவபெருமான் அடியார்களை அருளுதற்குப் பெரும்பாலும் விருத்தப் பிராமணராக எழுந்தருளுகிறார். அந்த அருட் கோலத்தை நினைத்துருகுவோம். முதுமை, அறம், அறிவு, தண்மை, செம்மை யென்பன ஒன்றுக்கிடப் பொலியும் பெரியோரை வணங்குவோம். அறனாறிந்து மிக்க முதுமையை, பற்றின்மைக்கு எடுத்துக்காட்டான முதுமையை, சாந்தியுஞ் சிந்தனையும் நிறைந்த முதுமையை எதிர்கொள்ளுவோம். (சர்வத் தளர்ச்சியினாலும் நுகர்ச்சி மிகுதியினாலும் போகத்தை வெறுப்பது ஆசையின் ஒருநிலை, போகப் பொருள்களினிடத்துள்ள நிலையாமை முதலிய சூற்றங்களை யறிந்து நீங்குவதே பற்றின்மை யென்பதை அறிவோம்) அறிவினால் முத்த பெரியோரை வணங்கி வணங்கி உய்வோம்.

சிவ ரத்னசந்தி 1949 ஜூன் திங்கு

மாங்கல்யாம்

"தீர்க்க சுமங்கலியாயிரு" என்று பெரியோர் நம்மை ஆசிர்வதிப்பாராக தீர்க்க சுமங்கலி என்னுந் திருநாமம் உழையம்மை ஒருவர்க்கே உரியது. நாழும் அந்தச் சிவபத்தினியாய்ச் சுமங்கலியாய் நித்தியகல்யாணியாய்ப் பெருவாழ்வெய்துவோம்.

சிவம் என்பது மங்கலம் - நன்மை, அந்த நன்மையைத் தொடரும் சங்கற்பம் மாங்கல்யம். ஆதுதான் லக்ஷ்மி. லக்ஷ்மியத்தைப் பேணுவோர் - நீதியை நுகர்வோர் - சுமங்கலிகள். லக்ஷ்மியத்துக்காகத் தம்மை அர்ப்பணஞ் செய்து தன்னிமுப்புநிலை அடைந்தவர்கள் - திருவருள்வசப்பட்டவர்கள் - நீதியால் விழுங்கப்பட்டவர்கள் - தீர்க்ககமங்கலிகள். லக்ஷ்மியத்தை இழந்தவர்களோ பாவம் அமங்கலிகள்! இவர்கள் எதிர்ப்பட்டால் பெரியோர் முகங்கொடாது போய்விடுவார்கள். இந்த அமங்கலிகளைக் காண்பது தீமைக்கும் துன்பத்துக்கும் உற்பாதமாய் முடியும்! லக்ஷ்மியில்லாதவர்கள் பதியிலார் - வரைவின் மகளிர் - இரு மனப்பெண்டிர். அந்த மாயமகளிர் முயக்குப் பொய்மை முயக்கு. அவர்கள் தொடர்பு திருநீக்கப்பட்டார் தொடர்பு. திருவடையார் தொடர்போ சுமங்கலிகள் தொடர்பு - சிவத்தைப் பேணுந் தவத்தோர் தொடர்பு. இனி,

"குற்றமில் காட்சிக்
குதலைவாய் மைந்தரையும்
பெற்றுக் கொள்ளாம்
பெறலாமோ - கொற்றவனே
கோக்கா தலனைக்
குலமகஞக் கென்றுரைத்தாள்
நோக்கால் மழைபொழியா நொந்து"

தமயந்தி இருமைப் பயனையுந் தரத்தக்க நன்மக்களை இழந்தும் கணவனைத் தொடரத்துனிந்தாள்.

"ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக்

வேலகணையுர் பன்றிஹது த.வேதநாயகி -
ஆக்கம்கள், ஆராய்ச்சி

குள்ளானென் பதுமுணரான்
 தருமந்தன் வழிச்செல்கை
 கடனென்று தன்மைந்தன்
 மருமந்தன் தேராழி
 யறலூர்ந்தான் மனுவேந்தன்"

மனுநீதி கண்ட சோழர் தமது சற்புத்திரனை, ஏக புத்திரனை, வீதியிலே கிடத்தி. எந்த மார்பைத் தம் மார்பாரப் புல்லி வளர்த்தாரோ அந்த மார்பிலே தேர் அமுந்தும்படி தாமே தேரை நடத்துகிறார். ஒரு பசுவின் கண்ணீருக்கன்றுச் சான்றோர் புகழும் சோழர் குலத்துக்கு ஒரே கொழுந்தான் புதல்வனை ஏன்! சோழர் குலம் முழுவதையுமே இழக்கத் துணிந்தார். நீதியிலே பழக்கப்பட்டு நீதியால் விழுங்கப் பட்டாராதலி னாலே பசுவினோடு அநந்தியமாய் "ஆவறு துயரம்" முழுதும் தாழுமெய்தி னார். புத்திரனுடைய அருமையை உணர நீதிவசப்பட்ட நெஞ்சினால் முடியவில்லை. அவர் கண்ட - உணர்ந்த - நேர்ப்பட்ட நீதி " இவ்வான் மனமழியும் துயரகற்றமாட்டாதேன் வருந்துமிது, தனதுறு பேரிடர்யானுந் தாங்குவதே கருமம்" என்பது. அருமைப் புதல்வனை இழப்பது உணரப்படாமல் மறைக்கப்படத் தமது தருமமாகிய மாங்கல்யத்தைப் பேணுவதே இந்தநீதி மன்னரால் உணரப் பட்டது - "காட்சிப்பட்டது". இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே இவர் தம்முயிரைத் துறவாத நீதியும் நோக்கத்தக்கது.

மனைவியாரது மாங்கல்யம் விற்றுக் குங்குலியம் வாங்கின தீர்க்க சமங்கலியாரியல்பொன்றை நோக்குவோம்.

" சேனையு மானை பூண்ட
 திரஞ்சுமெய்த் தெழாமை நோக்கி
 யானுமில்வினைப்புற் றெய்க்கு
 மிதுபெற வேண்டு மென்று
 தேனவர் கொன்றை யார்தம்
 திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த
 மானவன் கயிறு பூண்டு
 கழுத்தினால் வருந்த வுற்றார் "

குங்குலியக் கலைய நாயனாரது ஒழுகலாறு - காதலொழுக்கம் - நீதிவாழ்வு - இந்தத் திருப்பாட்டிலே பிரகாசிக்கிறது! திருப்பனந்தாளில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கம் சாய்ந்திருக்கின்றமையால், அதனை நிமிரப்பண்ணிக் கும்பிடுதற்கு விரும்பி இராஜாவானவர் தம்முடைய யானைகளைவற்றையும் பூட்டி இழுப்பித்தும் அது நிமிராமையால் அகோராத்திரம் தீராத கவலையுற்றிருந்தார். கலயனார் " அடியேனும் இளைப்பைத் தருகின்ற இந்தத் திருப்பணியைச் செய்ய வேண்டும்" என்று

வேலையூர் பண்டிகை த. வேதநாயகி -
 ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

திருத்தேடியூ

ஆசைப்பட்டார்! " சிவலிங்கத்தை நிமிரப்பண்ணுவேன்; என் அன்பு நிமிரப்பண்ணும்" என்று முனைத்திலர். முனையாமையாலே சிவலிங்கம் நிமிரந்தது! இத்தகைய சுமங்கலிகளின் செய்கைகளே அவர்களுடைய நாயனார்க்கினிய செய்கைகள். இராமன் மகிழும்படி சீதை ஒருநாள் அவனைக் கோபித்தாள்.

"நாயக நீயே பற்றி
நல்கலை போலு மென்னாச்
சேயரிக் குவளை முத்தஞ்
சிந்துபு சிதறிப் போனாள் "

நன் மகனான இவக்குவன் மான் பிடித்துத் தருவதையும் சீதை மறுத்துவிட்டாள். தன் நாயகனே பிடித்துத்தர வேண்டுமென்பது அவன் விரதம்.

"அருளோடு மன்பொடும்
வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்."

அருளிலும் அன்பிலுந் தளிர்க்காத செல்வத்தைப் பெரியோர் திண்டார். நீதியால் வாழ்வதே வாழ்வு. நீதியோடு சேராத ஏந்தப் போகமும் மலத்துக்கொப்பாகும், மலமேயாகும். நீதியிற் பிறக்கும் சகமே சுமங்கலியின் போகம். நீதி நுகர்ச்சிக்குத் தடைநேர்ந்தால் அவள் "சிதறி"ப் போவாள். சினமும் பிறக்கும் அவளுக்கு. துருவாச முனிவர் இந்தச் சுமங்கலிகளில் ஒருவரென்பர். பிறருடைய நீதியொழுக்கத்தைக் கண்டு மகிழ்வதும் நீதிநுகர்ச்சியே.

புக்ககத்துக்கேற்ப, புகுந்த குடிக்கேற்ப ஒழுகுவதே மனைமாட்சி. கணவனாது வருவாய்க்கேற்பச் செலவு செய்வதே மனைமாட்சி. வருணாச்சிரம தருமங்களின் கூறுகளான தத்தம் நிலைக்கேற்ப சங்கற்பங்கள் செய்துகொண்டு அவைகளைப் பேணுவதே மனைமாட்சி - சுமங்கலியின் ஒழுகலாறு.

"நாம் செல்வத்தையும் உபசரிக்கப்படுதலையும் நம்முடைய பிரீதிக்குமாறாக இழுத்தல் கூடும்; நல்லொழுக்கத்தையோ அப்படி இழுத்தல் கூடாது". நல்லொழுக்கத்தை இழுப்பதே இழவு. நடுவு நிலையினின்று தவறும்பொழுது மாங்கல்யம் அற்று விழுகிறது. கல்வி, செல்வம், அழகு முதலியன இல்லாமை அமங்கலமன்று, இவை தக்மினும் பார்க்கப் பிறர்க்கு மிகப்பெருகல் வேண்டுமென்று நினைக்க மாட்டாமையே அமங்கலம்." "மற்றவர்கள் எவ்வளவுயர்ச்சியடையிலுமடைக, நம்மினும் உயர்வடை வதைப் பொறுக்க முடியாது" என்று நினைப்போர் நெஞ்சு எவ்வளவு அமங்கலமானது. அவர்களினும் வாழ்விழுந்தவர் வேறுயார்?

"கதியிழக்கினும் கட்டுரை இழக்கிலேன்" என்று தன் மாங்கல்யத்தைப் பேணிக்கொண்டான் தீர்க்க சுமங்கலியாகிய அரிச்சந்திரன். ஒருநாள் இலக்குவன் தீர்க்க சுமங்கலி ஆனான். போர்க்களத்திலே ஒருவேல் இராவணனால் ஏறியப்பட்டு அடைக்கலப்பொருள்களான வீட்டன்னை, அங்கத்தை நோக்கி, அநுமனை நோக்கி உயிருண்ண வருகிறது. போர்க்களத்திலே இராமனைக் காணோம். ஆனால் இளைய இராமன் - இலக்குவன் - வேலைப்பார்த்து விடுகிறான். பெரியோர்கள் இலக்குவனு டைய மாங்கல்யம் அந்றுவிடுமோ என்று 'சாதகம்' பார்க்கிறார்கள். இலக்குவன் மார்பு முற்பட்டு உயிர்குடிக்கும் வேலூக்கு விருந்தளிக்கிறது.

"தோற்ப னென்னும் புகழ்நிற்கும்
தருமமும் தொடரும்
ஆர்ப்பநல்லவரடைக்கலம்
புகுந்தவ னழியப்
பார்ப்ப ரோநெடும் பழிவுந்து
தொடர்வதன் முன்னம்
ஏற்ப னென்றனி மார்பினென்
நிலக்குவ னெதிர்ந்தான் "

அரிச்சந்திரன் சந்திரவதியின் கழுத்திலே பூட்டின வாளை எந்த வைதிய மந்திரம் மாலையாக்கினதோ அந்த வைதிய மந்திரம் இந்த வேலைப் புகழ்மாலையாய்ம் மனமாலையாய்ப் பொலிவிக்கு மேயல்லவா!

இரு நன்மையை இடையீடின்றித் தொடர்கின்றவர்கள் காதற் கொழுந்தனோடு உடனுறைவாழ்வு பெற்றவர்கள். அவர்களுள்ளத்துள்ளே ஒரு மகிழ்ச்சி தளிர்த்து வளர்ந்து வரும். தீமையைப் பொருளாகக் கொண்டு தொடர்கின்றவன் நரகத்திலும் மறுபிறப்பிலும் வருந்துவதோடு தீமையைத் தொடர்கின்ற அப்பொழுதும் வேதனை அடைகின்றான். அழக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்சொல் என்பன நிகழ்காலத்து மனநோய்கள் இவைகளிலிருந்து பிறந்து வளரும் நோய்களும் பல; மிகப் பல.

"நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சின்திற் பகையு முளவோ பிற"
"இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனியிருப்பக் காம்கவர்ந் தற்று"
"இன்ப மின்டயறா தின்று மவாவென்னுந்
துன்பத்துட்டுன்பங் கெடின்".
"அவ்வித் தழுக்காறுடையானைச் செய்வள்
தவ்வைக்குக் காட்டி விடும்".
"தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்".
"சத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொல் தாழுடைமை

வேலனையூர் பண்டுகைது த.வெதநாயகி -
ஒக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

வைத்திழக்கும் வன்கணவர்"

அக்கினியினாலே பதர் எரிவது போலப் பொறாமையினாலே மனம் எரிகின்றது. இந்த வாக்குகளின் உண்மையை நோக்கும்பொழுது குற்றம் யாவையும் தோன்றும் பொழுதே துன்பத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு தோன்றுகின்றன என்பதையும் நன்மையாவையும் இன்பத்தை விளைத்துக் கொண்டெட்டுகின்றன என்பதையும் உணரலாம். மூலநோயான மலநோயின் - அறியாமை நோயின் - பலவகைப்பட்ட வெளிப்பாட்டு நிலைகளே பலவகைப்பட்ட குற்றங்களாகும். குற்றங்களை யுடையவர்கள் அமங்கலிகள், துன்பமநுபவிக்கப் பிறந்தவர்கள்.

ஈகை, சிநேகம், அவாவின்மை, அருள், இன்சொல் முதலியன சமங்கலியின் இயல்புகள் - மனை மாட்சிகள் - ஈஸ்வர சம்பந்தத்தின் வெளிப்பாட்டு நிலைகள் - தெய்வ சம்பத்துக்கள்.

சுத்துவக்கும் இன்பத்தைக் குழந்தையும் உணர்ந்தனுபவிக்கிறது. அழுக்காறுடையவர் யாரும் அதனாலுண்டாகும் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை உணர்வர். ஈஸ்வரன் நன்மைகளை இன்பமயமாயும் தீமைகளைத் துன்பமயமாயும் அமைத்து இவைகளை உற்றுநோக்கிச் சீர்தூக்கிச் சிந்தித்துத் தெளிவதற்கு அறிவையுந் தந்தருளினான். அந்த அறிவாகிய கருவியைக் கொண்டு சிந்தித்துத் தெளிய ஏனோ நாம் மறுக்கிறோம்!

"கள்ளுண்ணாப் போழ்த்திற்
களித்தானைக் கானுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு"

என்று வள்ளுவர் அதிசயிக்கிறார். வெளிப்படையான இந்த விஷயத்தை - குற்றம் துன்பத்தைச் செய்து கொண்டே பிறப்பது என்பதை - நாம் நோக்காதிருப்பது அதிசயமேயாகும். நன்மை - இன்பம் - எது என்று சிந்தித்துத் தெளிந்தாலும் அதனைப் பற்றி நிற்க நமக்கு வலி இல்லை!

நல்லறிவோடு அமைந்து சிந்தித்தலினாலே இல்லையாய்விடுகிற துன்பங்கள் பல. அவ்வாறே சிறிது உற்றுநோக்குமளவிலேயே தெய்வ சம்பத்துக்கள் சுகரூபமாயிருப்பதும் அசர சம்பத்துக்களான குற்றங்கள் துக்கரூபமாயிருப்பதும் நன்றாகப் புலப்படும். இங்ஙனம் புலப்படுகிற உண்மையை, அதன்மூலம் எய்தப்படும் நன்மையை, கொல்லலாகாது, பேணிவளர்க்க வேண்டும். "நற்குண நற்செய்கைகளை உடையராய் வாழ்தலில் அன்றித் திரவியத்திலே இன்பம் ஜனியாது" என்பதும் "சகம் நல்லொழுக்கத்திலே நிலைபெறுகிறது" என்பதும் பொய்யான வசனங்கள் அல்ல, மிக உண்மையானவை. அந்தக் கரணங்கள் சுத்தியடையாதவனைச்

வேலகணவழர் பண்டுதை து.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

சுகம் தீண்டாது. முன் எவ்வகளைச் சுகமென்று நினைத்தானோ அவைகள் துக்கமாயிருப்பதை அந்தக்கரணசுத்தி யடைந்தபின் காண்பான். உண்மைகள் எங்குங் கிடைக்கின்றன. கண்ணிற் படிந்த அபிமான அழுக்கைக் கழுவிக்கொண்டு உற்று நோக்கலாமானால் உண்மை காணலாம். கண்ட உண்மையை - நன்மையை - பிடித்துக்கொண்டால் வாழலாம்.

மனமாக கழுவதலே சுமங்கலி தன் அகத்தைச் சுத்தஞ் செய்வ தாகும். "எனைத்தானும் நல்லவை கேட்டல்" சிந்தித்தல், தொடர்தல்களே விளக்கேற்றுதலாகும். விளக்காகிய ஞானத்திருவைச் சுமங்கலி வணங்கி அந்த ஓளியின் இருக்கிறாள். ஆதலினாலே அவளை இருள் அனுகாது.

சந்தர்ப்பங்கள் நீதியைப் புதிது புதிதாகக் கொண்டு வருகின்றன. ஒரு பழத்தைப் பகுத்துக் கொடுப்பதும் ஒரு நீதி விசாரணைக்குரிய சந்தர்ப்பமே யாகும். சந்தர்ப்பந்தோறும் சுமங்கலி நீதியைத் தழுவி அதன் வசப்பட்டு வாழ்கின்றாள். "என்னைத் தழுவிக்கொள்" என்பது போல வருகின்ற நீதியைச் சிறிதும் சிறிதியாமற் கொன்றுபோட்டு இருள் சேர்ந்த இன்னா வுலகில் விழுந்து அழிகிறாள் அமங்கலி. ஒரு சந்தர்ப்பம் ஒரு நீதியைச் செய்யவும் சந்தர்ப்பமாகும், கொல்லவும் சந்தர்ப்பமாகலாம். மனுநீதி கண்ட சோழர் புதல்வனைக் கொன்று ஆவறு துயரம் தானென்றுவதே நீதி என்று தோன்றவும் அந்தணர்கள் விதித்தபடி பிராயச்சித்தம் செய்து நீதியைக் கொலை செய்திருக்கலாம். அங்ஙனஞ் செய்து அந்தச் சந்தர்ப்பத்தினாலே நரகச்சுழியிலே பல படிகள் வழுக்கி விழுந்து வருந்த அவர்உள்ளும் ஒப்ப வில்லை. தமக்கும் இறைவனுக்குமிடையேயிருந்த சிறு தூரத்தை அந்தச் சந்தர்ப்பங்கொண்டு நீக்கித் திருவடியை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டார் அவர். நீதியைச் செய்வது நீதி, நீதிக்கமைவது நீதி. அந்தியை எதிர்ப்பது நீதி. இரண்டு நீதிகள் மாறுபடுவனவாகத் தோன்றும் போது இறைவனே வெளிப்பட்டு அருளுவன்.

நமது நாயகருடைய திருக்கோயில் வாயிலுக்கு வந்துவிட்டோம். 'கோயிலினுள்ளே எத்தனையோ தீர்க்க சுமங்கலிகளைக் காண்கிறோம். தெய்வயானையம்மையாரும் இவர்களுள் ஒருவர் இவர்கள் ஒழுக்கமே நமது நாயக ருவக்கும் ஒழுக்கம். ஆதலினாலே இவர்கள் ஒழுகலாறே நம் ஒழுகலாறு ஆகுக. இவர்கள் பழவடியார். நாம் புத்தடியோம். இவர்கள் நம்மை அங்கீகரிப்பாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்

"நன் றுடையானைத் தீயதி லானை
நரரவெள்ளே
றென்றுடையாலை உமையொரு பாக
முடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானைச்

வேலகண்டியர் பண்டிகை த.வெதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக் கூறுவென் னுள்ளங்
குளிரும்மே"

"நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையுள்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீ
ராதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றாரு எாயே"

"முத்தன் வென்னகயாய்
முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்த னானந்த
னமுதுவென் றள்ளநுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய்
வந்துள் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர்சன்
பழவடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்
தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எந்தோனின் அன்புடைமை
எல்லோ மறியோமோ
சித்த மழுகியார்
பாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டு
மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்"

திருச்சிற்றம்பலம்

புங்குடுதீவு ஸ்ரீகணேச வித்தியாசாலைப் பழைய
மாணவர் சங்க வெள்ளிவிழா மலர்,
1951, செப். ஹர ஷி ஆவணி மாதம்
(பக்கங்கள் 36 - 40)

ப.அ :- 1949 - 1950 இல் சைவாசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்று, பண்டிதமணியை வழிகாட்டும்படி கேட்க, அவர் 'நீங்கள் தேடுவதை அறிக்கவல்லவர் உப அதிபரே எனத் திசைகாட்ட, ஓய்வு நேரங்களில் அவருடன் பேசியதன் பயன் இக்கட்டுணரியில் மினிர்கின்றது. (உ-ம்: மஜுநீதி கொண்ட சோழன்) அவர் ஓய்வு பெற்றபோது வெளியிடப்பட்ட பாராட்டுவிழா மலரில் பட்டொளி வீசிப் பறக்கிறது)

வேலையூத்துர் பண்டிதத் த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

தலைவர் மக்முந் தமிழ்

நமச்சிவாய வாஅழ்க
 'நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர்'

அருளியதிருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
 ஒலி தரு கயிலை உயர்கிழ வோனே.

தலைவன் எல்லா நலமும் பொலிய வீற்றிருக்கின்றான். அவனது நன்மையின் பொலிவு தலைவியின் கணகளைக் குளிர்விக்கின்றது. அவள் நெஞ்சம் தளிர்த்துப் பூத்துக் கணிகின்றது. தலைவியின் பணிகள் தலை வனுக்குத் தித்திக்கின்றன. அவன் தலைவிமேலே தலையளி பொழிகின்றான்.

தலைவி தன் மார்பிற் பொலியும் மாங்கல்யத்தை வாழ்த்துகின்றாள். அவள் உள்ளும் முழுதும் மாங்கல்யமே. அதன் வாழ்வே அவள் வாழ்வு. அவள் வேறெதனையுமறியாள், தன்னையுமறியாள்.

மணிவாசகராகிய ஆன்ம நாயகியின்

நாயகர், 'நித்தமணாளர்'

'விண்ணண மடங்க விரிநீர் பரந்து

வெற்புக் கரப்ப

மண்ணை மடங்க வருமொரு காலத்து

மன்னி நிற்கும் அண்ணல்'

'யாவற்கு மேலா மளவிலாச்

சீருடையான்'

'தீதிலா நன்மை'

அந்தமில்லாதவராகிய ஆன்ம நாயகர் மணிவாசக நாயகியை ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துகின்றவர்.

"தானந்த மில்லான் தனையடைந்த நாயேனை

ஆனந்த வெள்ளத் தமுத்துவித் தான் ”
 என்று தலைவரிடம்
 அழுந்துகின்றாள் தலைவி.
 இருவரும் இத்தன்மையர்.
 ஆன்ம நாயகர் தம் நாயகிக்கு மார்பிலணிந்த மாங்கல்யம் “பாதமலர்”.
 நாயகியின் உயிரும் உயிர்ப்பும் அது.
 மாங்கல்யம் அணிந்தவரை,
 “பன்னாட் பணிந்து பணிசெய்யப் பாதமலர்
 என்னாகம் துன்னவைத்த பெரியோன்”
 என்று உருகி யுருகி உணர்கின்றாள்,
 ‘சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறுகின்றாள் நாயகி.
 ‘அவர்’ என்னுமளவிலே,
 ‘கரமலர் மொட்டித் திருதய மலரக் கண்களி கூர நுண்டுளி யரும்பச்
 சாயா அன்பு நாடெறாறுந் தழழு’கின்றது.
 ஆன்ம நாயகர் பணியாகிய சிவகருமத்துக்கு அவரணிந்த
 மாங்கல்யமே துணை. பணிந்து பணிசெய்யச் சாட்சியாய்ளாதும்
 அதுவே.
 ‘நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
 இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி
 ணீங்காதான் றாள்வாழ்க
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் றாள்வாழ்க’
 என்று இடையறாது வாழ்த்துகின்றாள்.
 நாயகர் “பாதமலர்” உபகரித்த கோகழி சூழலே அவளது சூழலா
 யிருக்கின்றது.
 “நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க”
 ‘தாயிலாகிய இன்னருள் தந்த
 என் தலைவன்’ என்பதே
 தலைவியின் மெய்ப்பாடு, அழகு.
 ‘தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினிலுணர்த்தினான்,
 அநந்தியமாயினாள்; தலைவன் பாதமலர்க்கீழ் அவளது தலைமை
 சிறக்கின்றது!

சுவனென்றே வாய்த்தறப்பாள்.

மணிவாசகநாயகி தன் நாயகனை ‘அவனை’ ‘அவரை’ உச்சரிக்
 கின்றாள்.

1. பாதமலர் என் ஆகம் துன்ன வைத்த பெரியோன்.
2. தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த என் தலைவன்.
3. சீயேது மில்லாதென் செய்ப்பணிகள் கொண்டருஞம் தாயான ஈசன்.
4. என் உடலிடமே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரச
5. பொருளா வெளைப்புகுந் தாண்டு புரந்தரன் மாலயன்பால் இருளா யிருக்கு மொளி
6. உத்தம எத்த னுஞ்சையான்
7. என்பிடைவந் தமிழ்தூற நின்றாடி
8. அணிய மமிழ்துமென் னாவியு மாயவன்
9. அச்சந் தவிர்த்த சேவகன்
10. நிச்சலு மீர்த்தாட் கொள்வோன்
11. பேயேன் துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையன்
12. இமைப் பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் நாத்தழும் பேற உச்சரிக்கின்றாள்!

அவள் 'சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்' என்று செங்கயற்கண் பனிக்கின்றாள். தீமினிய குயில் கூவுகின்றது. 'ஐயா என் ஆருயிரே அம்பலவா'

அவள் 'கோற்றேன் மொழிக் கிள்ளாய்', ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே' 'ஏழ்பொழிற்கும் நாதன் நமை ஆளுஞ்சையான் நாடுரையாய்' என்று உரை தடுமாறுகின்றாள். அவளது கிளி பெண்திருவே, 'தென்பாண்டி நாடே தெளி' என்று 'அழுதொடு தேனோடு பால் கட்டி' பொழிகின்றது.

அவள் நெஞ்சும் 'இன்பமே என்னுஞ்சையன்பே' என்றென்று இனி துயிர்க்கின்றது.

தத்தக்கப் பேசவாய் வந்துள் கடை தறவாய்

திருவாகக்கே, தித்திக்கப் பேசவாய், உன் கடைதிறந்தால் ஆனந்த வெள்ளம் மடைதிறக்குமே. அன்பே, உன் கடைதிறவாய்.

மணிவாசகர் மணிவாய் திறப்பின் தில்லைச் சிந்தாமணி சலக் கென்பது சரதம், சரதம்.

'சரதமுடையர் மணிவாய் திறக்கிற
சலக்கென்ப' தே

'பேசும் பொருளுக் கிலக்கி தமாம்
பேச்சிறந்த மாசின் மணியின்

மணிவார்த்தை'சலக்கென்பது சரதம் சரதம்!

ஆகாயத்தின் குணமாகிய இசை ஆகாயமுள்ள இடமெல்லா முள்ளது. குழலோன் அதனை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றான். இசை வெள்ளாம் வேய்ந்குழலின் சிறிய துளைகளினுரடாக நிறைகின்றது. குழலோனது இசைப்புலமை இருந்தபடி அது!

சிவமென்னும் ஆனந்த வெள்ளாம்

அகண்டாகார சச்சிதானந்தப் பிழிம்பு எனப்படும். மணிவாசகருடைய திருவாயிலே தோய்ந்த தமிழ்ச் சொற்களாகிய சிறு துளைகளினு டாக இன்ப அன்பு ஆகிய சிவமென்னும் வெள்ளாம் நிறைந்து உயிர் அனைத்தையும் வாழ்விக்கின்றது!

இது உலவா ஒரு தோழன்

நீத்தல் விண்ணப்பம் தலைவனை 'பிரியேன் பிரியேன்' என்று அநந்தந் தரம் வலம்வருகின்றது. நீத்தல் விண்ணப்பத்தின் தொடக்கம் கடையவனேனை' முடிவு 'கடையவனே' முடிவாகிய 'கடையவனே' என்று சொல்லும்பொழுது 'கடையவனேனை' என்பது தானேவரும், வலம் வரும் இவ்வாற்றான் நீத்தல்விண்ணப்பம் தலைவனை வலம்வந்து கொண்டிருத்தல் காண்க.

நீத்தல் விண்ணப்பம் முழுதும் அந்தாதியாகத் தொடர்தல் அன்பு சமந்து அடிபெயர்த்தலை உணர்த்துகின்றது.

'முட்டாதிறைஞ்சி' 'நாத்தமும் பேற வாழ்த்தி' 'எந்தாய் எந்தை பெருமானே என்றென்றே பேசிப் பேசி' 'பேசத் திருவார்த்தையிற் பெருநீளம் பெருங்கண்களே' 'பேராசை வாரியனைப் பாடுதும்' என வருவனவற்றால் சிவகிர்த்தியின் நீளமும் அதனை இடையீடின்றித் தொடரும் அன்பின் நீளமும் காண்க.

"வேதமுதல் விண்ணோரும் மன்னுந் துதித்தாலும்

இது உலவா ஒரு தோழன் தொண்டருளன்"

என் உடல்மே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே

திருவாசகம் சிவத்திருமேனி, அதனை ஒதும் ஆன்மா அதனுட் புகுந்து திருவாசக சரீரியாகிவிடும். திருவாசகம் சிவத்திற்குத் திருமேனியாயும் ஆன்மாவுக்கு ஞான சரீரமாயும் நிற்குமாதலினாலே சிவத்திற்கும் ஆன்மா விற்கும் திருவாசகமாகிய திருமண மண்டபத்திலே கலவி நிகழும்.

திருவாசகம் அருள்வடிவாய், சிவத்தைக் காட்டும் சிவஞானமாயிருத் தலினாலே, ஆன்மாவின் முத்திநிலையினும் விளங்கும் அழிவில்லாத தமிழாகும்.

சிவயோகிகள் ஆதாரத் தாமரைகளிலே தலைவனைக் காண்ப ராகலானும் பூசை ஒமம் தியானம் என்பவைகளை இருதயம் நாபி புருவமத்தி என்னுந் தானங்களிற் செய்வராதலானும் தலைவன் உடலிலமே மன்னும் என்க.

தலை, கை முதலிய உறுப்புக்கள் வாதனை வயத்தானே தலைவன் வழிப்படுவனவாதலையும் ஈண்டுச் சிந்திக்க.

“நான் மறக்கினும் சொல்லுநா நமச்சிவாயவே” சந்தரர் திருவாக்கு

தாண்பூவன் சொற்பாலதானவா!

தன்துணை நீ

மனைவி, தாய், தந்தை, மக்கள் மற்றுள சுற்றமேல்லாம் நம்மை இகழ்ந்து நீக்கும் பொழுது அவ்விகழ்ச்சிக்கு மகிழும்படி நமக்குத் துணையாவது திருவாசகம். கண், செவி முதலிய கருவிகள் நம்மைக் கைவிட்டபொழுது உள் நிற்குந் தனித்துணையின் திருமுக நோக்கித் திருவாக்கைக் கேட்டற்குக் கருவியாவது திருவாசகம், சாக்கிரம் சொப்பனமாய், சுமுத்தி துரியம் துரியாதித்தமாய் நமது கருவிகள் இருண்டு ஒடுங்கி நீங்கும்பொழுது, நம்மை ‘அன்பணை’த்து இருள்ளீக்கி இன்பஞ் செய்வது திருவாசகம். பரமுத்தி வரையுந் தொடர்ந்து ஆங்கேயும் உடன் நிற்கும் அருந்துணை திருவாசகம்.

பாஷாஞானமும் கண் முதலிய கருவிகளின் விளக்கமும் இளமையும் உள்ள பொழுதே திருவாசகத் துணையைத் தேடிக்கொள்க. திருவாசக வலையை விரித்துப் பரமான்மாவாகிய பறவையை அகப்படுத்துக.

நாயேனத் தன்னழகன் பாடுஷ்த் நயகன்

‘வாசகம் மாண் டென்னுடைய

செயல் மாண்டவாபாடி’

‘கூறுநாவே முதலாகக் கூறுங் கரண

மெல்லாந்’

என வருவன மணிவாசகரது கருவிகளை முதல்வன் பற்றி நின்று திருவாசகம் பாடுவித்தான் என்னுமுன்மையைச் சொல்லுகின்றன.

இனி, மணிவாசகர் தில்லையிலே சிவகாமச் சூழலிலேயிருந்த பொழுது தில்லைச் சிந்தாமணி ‘தன்னார் தமிழளிக்கும் தண்பான்டி

நாட்டு மறையோனாய்ச் சென்று திருவாசகத்தைச் செவிமடுத்து, தித்திக்கப் பேசவீர், சிற்றம்பலவர் 'திருவடிக்கீழ்'க் கோவை பாடுக என்று கேட்டு கோவை வாசகம் இரண்டையும் எழுதிச் சேமஞ் செய்து கொண்டு மறைந்தருளி, திருச்சிற்றம்பலத்தினுள்ளே புகுந்து திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் இரண்டு தமிழையும் திருச்செவிகளினாலே திருவழுது செய்தருளுகின்றா ரென்பது வரலாற்றுண்மை.

"பிழைப்புவாய்ப் பொன்றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி"

ஆண்து மாலேற்று மத்தன்

'உர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ'
'வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே'
'பித்த வுலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ'
உலகமென்பது யாது! சித்தவிகாரக் கலக்கம். உலக சுகமென்னும் வாழ்வாகிய நேராய் அறுக 'வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே'! வாழ்க.

ஆன்மாவின் இருள்சேர் வினை சன்னடமாருதமாய் ஆன்மாவாகிய அனுவை 'நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலங்களிலே தள்ளியும் இழுத்தும் அழுத்தியும் இளைப்பாறவும் சிந்திக்கவும் விடாமல் அவைக்கின்றது. நித்திரையிலும் அது விடுவதில்லை.

தேவருக்களும் ஒன்மெல்லையே!

'அவமாய தேவர் அவகதியில்
அழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை ஆண்டு
கொண்ட பரஞ்சோதி'
'மறுமையோ டிடம்மையுங் கெடுத்த
பொருளானே'
'பார்பாடும் பாதாளர்பாடும்
வின்னோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடும் சாரா வகையருளி
யாண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி'

மனிதர், தேவர், நரகர் யாருடைய சுகமும் பெருமையும் அடியேற்குக் கிடையாதபடி என் அத்தன் அருளினான்!

வேலையூர் பண்டுதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கம்கள், மூராய்ச்சி

'இணையார் திருவடி என்தலைமேல்
 வைத்தலுமே
 துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந்
 துறந்தொழிந்தேன்'
 'சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான்
 தொல்புகழே' பற்றுக

துணையென்று துன்பத்தையே கொண்டுவருகிற சுற்றங்கள்
 அவனருனா லன்றோ என்னை நீங்கின.

'என் வல்வினையின் வாயிற்
 பொடியடிடுப்
 பூவல்வி கொய்யாமோ
 'நான் கெட்டவாபாடித்
 தெள்ளேணங்கொட்டாமோ'
 'நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும்
 நாமொழிந்து
 சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங்க
 கொட்டாமோ'

தண்ணார் தமிழன்கிரும் தண்பாண்டி நடைபான்

'சிறைவான் புளற்றில்லைச் சிற்றம்
 பலத்துமென் சிந்தையுள்ளும்
 உறைவா னுயர்மதிற் சூடவி
 னாய்ந்தவொன் மந்தமிழ்'

தலைவன் தமிழ் தந்தருளின பெருங்கருணையை நூல்கள் கொண்டாடும். அவன் 'களவியல்' என்னும் அகப்பொருள் நூலை அருளினாலென்பது வரலாறு. அகப்பொருள் என்பது தலைவன், தலைவி என்னும் இருவரது காமப்புணர்ச்சியைச் சொல்லுவது.

சமயக்ரவர் நால்வரும் தலைவியின் அன்பு நிலையை எய்தினமை தேவாரம் திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்பவைகளினாலே நிச்சயிக்கப் படும். நாயன்மாருள் ஒருவராகிய திருவள்ளுவர் உபகரித்த திருக்குறளிலே காமப்புணர்ச்சி ஒளிர்கின்றது.

களவியலிலே இரண்டாவது குத்திரம் சைவ சித்தாந்த வேதாந்த மகாவாக்கியப் பொருளைத் தமிழிலே அதிசயிக்கத் தக்கபடி தெளிவு

செய்கின்றது. ஏக்குத்திரம் அத்துவித சூத்திரம் என்று அதனை வழங்குவது தகும்; தகும்.

அகப்பொருளிலே வழங்கப்படுவனவாகிய இயற்கைப்புணர்ச்சி காமப்புணர்ச்சி என்னுஞ் சொற்கள் விலைமதிக்கலாகாத ஞானரத் தினங்கள். புணர்ச்சி என்பது பிரியாமை என உரைத்துணரத்தக்கது.

ஆன்மா தலைவனை அறியாத நிலையிலும் தலைவன் அதனைப் பிரியாமல் நிற்பவன். அதனால் தலைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்குமின்மீல் பிரியாமை இயற்கைப் புணர்ச்சி எனப்படும். தலைவன் ஆன்மாவின் பாசநீக்கத்திலே தோன்றுவதாகிய அன்பே சொருபமாக வெளிப்படுவன். அன்பு நிலையிலே ஆன்மா தலைவனை அநுபவிப்பது காமப்புணர்ச்சி யாகும்.

சிற்றம்பலம் ஞானாகாயம். சிற்றம்பலவன் ஆனந்த சொருபன். சிவகாமம் சிவத்தின்பால் மீதாரும் இச்சை. சிவகாமி நேயமே திருமேனியாகவுடையவர். சிவகாமம் சிவஞானம் சிவானந்தம் சிவகிருபை என நான்கென்று சொல்லத்தக்கதாய் அதிசயமாய் அநுபவிக்கப்படுகிற ஏகம் திருச்சிற்றம்பல முடையான். இதனால் காமம் என்பது மிகமேலாகிய அன்பு என அறிக. சிவகாமிநாயகர்திருவடி வாழ்க.

சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச்
சிவமாக்கி எனையாண்ட-

அந்தமிலா ஆளுந்தும் அணி
கொள் தில்லை கண்டேனே.

'ஞான மன்பே என்றனர்
'ஞானமுண்டார்' என்பது பெரியபுராணம்,
'யாவராயினு மன்பரன்றி
'அறியொண்மலர்ச் சோதியான'

என்னுந் திருவாக்கு அன்பே ஞானமுமாகித் தலைவனை அநுபவித்தற்கு உபகாரமாகுமென்பதையுணர்த்தும்.

'மறைய நின்றுளன் மாமணிச்

சோதியான்

உவவுகோலந்டட டுணர்வு கயிற்றினால்

முறுக வாங்கிக் கடையமுன்

ஸிற்குமே'

என்னும் அப்பர் திருவாக்கு அன்பும் ஞானமும் தலைவன் வெளிப்படுத் தற்கிடமாதலை உணர்த்தும். காமப்புணர்ச்சியை முன்னுறு புணர்ச்சி என்பது முண்டு. மறைய நின்றுளன் முன்னிற்றலின் முன்னுறு புணர்ச்சி எனப்பட்டது போலும்.

வேலையூர் பண்ணதை த.வேதநாயகி -
கூக்கங்கள், மூராய்ச்சி

களவியல் குரண்பாஞ் சூத்தரம்

‘அதுவே,

தானேயவளேதமியர் காணக்

காமப் புணர்ச்சி இருவயினொத்தல் என்பது.

‘தானேயவளே’ என்பது கோகழி யாண்ட குருமணியின் திருவாக்காயின். ‘நானிவளாம் பகுதிப் பொற்பாரறிவார்’ என்பது மணிவாசகமணியின் மணிவார்த்தையாகும்.

உயிர்க்குயிர், உயிர் எனவும், பதி, பச எனவும் பரமான்மா, ஆன்மா எனவும் மெய்ந்தால்கள் சொல்லும் பொருள்கள்தான். அவள் என இங்கே பேசப்படுகின்றன.

பரமான்மாவும் ஆன்மாவும் ஒன்றும் வேறும் உடனுமாய் நிற்பவை. ‘தான் அவள்’ வேறுநிற்றல். ‘தானே அவள்’ ஒன்றாய் நிற்றல். ‘தானே அவளே’ உடனாய் நிற்றல்.

மற்றொரு நுண்மை இங்குள்ளது. ‘தான் அவளே’ என்பது அது.

‘தன்னைக்கண்ட என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணமாகிய ஈசன்’

என்னும் பொன்வண்ணத் தந்தாதியும்’

‘அன்போ டுருகி அகங்குழை வார்க்கண்றி

என்போல் மணியினை எய்த வொண்ணாதே’

என்னுந் திருமந்திரமும் சொல்லும் அநுபவம் இது.

‘என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை’

என்னுந் திருவாக்கிலே ‘என்னானை’ என்பது ‘என்றன்மையானை’ எனப்பொருள்காட்டுகின்றது.

அவனிவ னான தவனருளாலல்ல

திவனவ னாகானென் றுந்தீபற

என்று மிவனேயென் றுந்தீபற’

என்பது திருவுந்தியார் என்னும் அற்புத ஞானநால்.

தலைவனது பெருங்கருணை இருந்தவாறு! ஆன்மாவின் பொருட்டு அவன் எளியனாகின்றான்! தன்பெருமையை ஆன்மாவின் சிறுமை அநுபவிக்கத்தக்கபடிவரும் வல்லமை வாழுக!

‘அனங்குசாலுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்’

மணங்கமழ் தெய்வத் திணநலங் காட்டி’

என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படைப் பகுதி தலைவன் அஞ்சிக் கூசத்தக்க

தாகிய தன் பெருமையை அடக்கிக்கொண்டு அருபவித்தற்கினிய இளநல் முடையனாய் வெளிப்படுதலை உணர்த்துகின்றது!

தான் தானே, அவன் அவனே. அவன் ஆளுவான், ஆண்டான், ஆண்மையன், பெரியோன். கருணையன், அவன் அன்பினள், சிறியள், அடிமை, பெண்மையள், அவன் என்னும் பெண்பாற் சொல் ஆன்மாவைக் குறித்தமை சிந்திக்கத்தக்கது.

முத்திநிலையிலும் ஆன்மா அடிமையே என்பதை

'தைவ மென்றுந் தைவமே'

என்று சிவஞானபோதம் கூறும்.

இனி, 'தமியர் கான்' என்னுந் தொடரிலுள்ள இருவரது தனிமையும் காட்சி என்பதும் விசாரிக்கற்பாலன.

அவன்,

'தனை யொப்பாரையில்லாத் தனி'

'ஏகன்'

'அவனே'

யாக நிற்றலுமூரியன்.

அவன் பாசநீக்கம் பெற்ற தனிமையள். அவன் அநாதியே பாசம்பற்றாதவன்.

'காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே'

'காட்டாதனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டி'

என்றபடி அவன் காணுதலாவது அவுட்குத் தன்னைக் காட்டுதல்.

'என்பொ முருக நோக்கி அம்பலத்தாடுகின்ற

என்பொலா மனி'

என்றபடி ஆன்மா உணர்த்தக்கதாக அருணோக்கஞ் செய்தலும் காணுதலாகும்.

அவன் பாசநீக்கம் பெற்றபொழுது காணுதற்கு வேறு பொருள் இல்லாமையினாலே தலைவனைக் காண்பாள், காமிப்பாள், நுகர்வாள்!

'பொருந்தவா கயிலை புகுநெநி

'இதுகான் போதராய்'

'இங்கேவாவென்றங்கே கூவ' தலைக்

காண்பாள் புகுவாள்

முன்னே 'பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்'. முத்தியில் 'பரத்தில் மறைந்தது பார்முதற் பூதம்'.

பாசநீங்கியவழி, சிவம் தானே வந்து தலையளி பொழிதலை

'பாசமொருவத் தண்ணிழலாம்பதி'

'அற்புதம்போல்

வேலைனையூர் பண்டிகை த.வேதநாயகி -
ஒக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

ஆனாவறிவாயளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதல்களையின் வந்து'
எனவரும் சிவஞானபோதத்தான்றிக.

அத்துவித மகாவாக்கியமாகிய ‘பெரும்பெயர்’ , ‘தத்துவமசி’ எனப் பொது வகையாகவும் ‘சிவத்துவமசி’ எனச் சிறப்பு வகையாகவுஞ் சொல்லப் படும். ‘நாணொழிந்து சிவமானவாபாடி’ என்பது சிவத்துவமசி என்னும் பொருள்தருவது. ‘நானிவளாம் பகுதிப் பொற்பு’ என்பது தத்துவமசி என்னுங்குறிப்புடையது.

இருவயினொத்தல் என்பது பெத்தநிலையில் தலைவன் ஆன்மாவின் வழிநின்று உபகரித்தலையும் முத்திநிலையில் ஆன்மா தலைவன் வழிநின்று அவனைருகர்தலையும் உணர்த்திற்று.

‘அவனே தானே யாகிய வந்நெறி ஏகனாகி’

என்னுஞ் சிவஞானபோதப் பகுதி இதனை விளக்கும்.

இனி, தலைவனது கருணையும் ஆன்மாவின் ஆசையும் ஒன்றினொன்று முற்பட்டுப் புணர்ச்சியின்பம் விளைதற்குக் காரணமாதலை உணர்த்திற் ரெனலுமாம்.

1. i. ஆனந்தமாய தேனினைச் சொரிந்து புறம் புறந்திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே’
ii. யானுவைந் தொடர்ந்து சிக்கெனப்பிடித்தேன்’
2. i. தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞும்
வான்வார்கழல்’
‘செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன்
‘பாதகமே சோறு பற்றியவா’
‘மாறிலாதமாக் கருணை வெள்ளாமே’
‘பினைக்கிலாத பெருந்துறைப் பெருமான்’
‘உருகிப் பெருகி உளங்குளிர முகந்து கொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடல்’
‘என்னாலறியாப் பதந்தந்தாய்’
- ii. ‘நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோவிதற்கு நாயகமே’
ஆனந்த வார்கழலே யொப்பாக
வொப்புவித்த உள்ளாம்’
‘ஒத்துச் சென்றுதன் றிருவருட்
கூடிடு முபாயம்’
3. ‘தந்ததுன்றனைக் கொண்ட தென்றன்னை’
என்பன காண்க.

'ஆனந்த வெள்ளத் தமுந்துமொராருயிர் ஈருருக்கொண்டானந்த வெள்ளத்திடைத்திளைத்தல்' என்னும் ஞானத்தொடர் தலைவன் தலைவி யிருவரதும் அத்துவிதக் கல்லியை விளக்கங்களுக்கெச்சுவது.

கலப்பான் ஓன்றாதலின் ஓருயிர் என்றும் பொருட்டன்மையால் வேறாதலின் ஈருருவென்றும் நுகர்ச்சிக்கண் உடனாதலின் திளைத்தல் என்றுங்கூறினார்.

களவியல் 'தானே அவளே' என ஆன்மாவின் பெண்மையை உணர்த் திற்று, சிவஞானபோதம், 'அவனே தானே' என்பது பரமான்மாவின் ஆன்மையை உணர்த்திற்று. திருக்கோவையார் கூறும் ஓருயிர் ஆன்மா விற்குப் பரமான்மா உயிராதலையுணர்த்தி அதன் தலைமையை விளக்குகின்றது! ஆருயிர் என்பது பரமான்மா ஆன்மா என்னும் இரண்டையும் உணர்த்தும் அருமையுடையது. தலைவன் அழுந்தாதறிபவன், நுகர்ச்சி வேண்டாதவன் என்றும், இயல்பாகவே ஆனந்தன், தன்னைத் தானே நுகர்பவன். அன்பரது அன்பை நுகர்பவன் என்றும் புகழுப்படுகின்றான். சிவாநுபவம் சிற்றுமில்லாத கீழ்களாகிய நாம் இவைகளைப்பற்றி யாது சொல்வோம்! சிந்தித்து இயைபுகாணமுயல்வோம்.

பாதகமே சேரு பற்றியவா'

என்னுந் திருவாக்கு சண்மூசரது அன்பு தலைவனுக்குத் திருவுமதானமை யைப் புகழ்கின்றது. தலைவன் திருமலையினின்றும் சிறுத்தொண்டரது அன்பை நுகர்தற்பொருட்டு வந்தருளினானென்று பெரியபுராணம் கூறுகின்றது.

'அன்பு நுகர்ந் தருஞுதற்கு விடைய வர்தம் சித்தமகிழ் வயிரவராய்த் திரு மலை நின்றணைகின்றார்'

'குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க'

'அவளுந் தானு முடடேன காண்க'

'ஆன்மா தலைவனிடங் துப்ப்பது

'எங்குமிலாததோ ரின்பம்'

'புணருந்தொறும் புதிது'

'அந்தமிலா ஆனந்தம்'

'பாதியாய் முற்றுமாய்'

இச்சையுமாய்த் திருப்தியுமாய் நீள்வது.

இவ்வாத இன்பை அன்பைச் சொல்லுதற்கென்று தலைவன் அருளிய வார்த்தையமிர்தம் தமிழ்.

'தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டான்' தானேவந்து தலையளி செய்து.

'கலந்தாண்டான்'

'குடுவேன் பூங்கொன்றை குடிச்

சிவன் நிரடோள் கூடுவேன்.'

வேலகணாயூர் பண்டித த. வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

மாச்சின் மணியின் மணவார்த்தை.

தலைவன் 'மனவாசகங் கடந்தான்' தலைவி 'வாசகம் மாண்டாள். தலைவனுந் தலைவியும் அத்துவிதக் கலவி செய்யும் பொழுது எழுந்திசைத்ததும் அதிரகசியமானதும் அத்தியற்புதமானதும் மானிடப் பிறவியினும் எத்தனையோ மடங்கு அருகாமையுடையதும் 'உறுதோறுயிர் தளிர்ப் பத்தின்டிச் சிவாநுபவந் தருவதும் எங்கு மிலாத தோரினப் அன்புவடிவாகிய' தமிழென்னும் பெயரதொன்றினால் உணரப்படுவது மாகிய மணிவார்த் தையின் பெருமையை, இளிமையை, நின்மலத்த தன்மையை தமிழ்ச் சொற்களின் ஆனந்த நடனத்தை உணரவும் சொல்லவும் அழக்குமனமும் புல்லறிவுமுடைய கீழ்களாகிய நாம் வல்லேமோ!

திருக்கோவையார் என்பதிலுள்ள 'ஆர்' தில்லைச் சிந்தாமணியின் தீந்தமிழ்த் திருக்கரத்தாற் குட்டப்பட்ட உவகைமலரன்றோ! சிற்றம்பலவன் முன்னிருந்து விரும்பிவிரும்பிக் கேட்ப மணிவாசகர் உருகி உருகி உரைதடுமாறி வாய்மலர்ந்த தமிழின் ஒவ்வோரெழுத்தும் பிறவிநோயையும் மரணத்தையும் மரண பயத்தையும் தீர்க்கும் சிவாமிரதமன்றோ. 'என்பிடை வந்தமிழ் தூற நின்றாடு' கிண்ற சிற்றம்பலவனிடம் ஆனந்த நடனம் பயின்று களிக்கும் தமிழ்ச் சொற்களாகிய கன்னியரது புதுநலம் புணருந்தொறும் புதிதே! மணிவார்த்தையைநுகர நமக்குப் புண்ணிய மிருந்தது. நாழும் பெரியேம்! நமக்கும் சிற்றம்பலவனிடம் காமாப் புணர்ச்சி வாய்க்கும், அவன் திருச்செவிகளினாலே மணிவார்த்தையை நுகர்வோம். அன்புக்கு எத்தனை வாய்பாடுகள்! தலைவனது சேவடியைத் தீண்டும் அன்புமயமான குறிப்புக்கள் எத்தனை! சிவகீர்த்தி வெள்ளத்திலே திளைப்போம்.

ஆடுவான் சேவடியே பாடுதும்!

திருச்சிற்றம்பலம்

காரைநகர் மணிவாசகர்
விழா மலர் - 1957.

உள்ளத்துள் ஒளிர்க்கிற ஒளி

'உள்ளவா காணவுந் தருளாய்'

இம்பொறி கள் உடம்பிலுள்ள ஜந்து சாளரங்கள். அவற்றின் கதவுகள் திறந்து கிடக்கின்றன. ஒருவன் சாளரங்களின் வழியாக எட்டிப் பார்க்கிறான். பொய், கொலை, காமம், உலோபம் முதலிய பேய்களின் செயலே வாழ்க்கைக் கல்வியென்று நிச்சயிக்கிறான். ‘வைத்த நிதி பெண்ணார் மக்கள் குலங்கல்வி’ ஆகியவை பூப்பொலிந்து வண்டு பாடுகின்ற குளிர்ப்புன் ததும்பும் பொய்கையென்று அந்தப் பொய்கை நீரை அள்ளி உண்ணத் தொடங்குகின்றான். அள்ளுதற்கு நீர் அகப்படவில்லை. அவனோ விடுகின்றில்லன்!

‘பூத்தாரும் பொய்கைப் புனவிதுவே யெனக்கருதிப்
யேய்தோர் முகக்குறும் பேதை’ அவன்.

கானல் நீரைப் பூத்தாரும் பொய்கைப் புனல் இது என்று அவன் கண்கள் அவனுக்குக் காட்டுகின்றன!

‘என்னுள்ளக் கருவையான்கண்டிலேன் கண்ட தெவ்வமே.’

இம்பொறி களாகிய சாளரங்களை அடைத்துக் கொண்டு சற்றே சிந்திக்க வேண்டும். உடம்பை இயக்கிக் கொண்டு உள்ளே ‘நான்’ என்னுஞ் சொல் லாற் குறிக்கப்படும் பொருள் ஒன்று உண்டல்லவா? அது எத்தன்மையது? அதன் சக்தி எவ்வளவினது? அது தன்னைத் தானே நடத்த வல்லதா? அது சுதந்திரமுள்ளதா? என்று சிந்திப்போம்.

உடம்பை இயக்குகின்ற ஆன்மா தன்னையறியத் தொடங்கினால் தன்னுள்ளே மற்றொன்றைக் காணும். ‘உண்டோர் ஒண்பொருள்’ என்னும் உணர்வு, ‘தெய்வ மென்பதோர் சித்தம்’ வந்துவிடும். ‘உண்டொ ரொன் பொரு ஸென்றுணர் வார்க்கெலாம், பெண்டிராணவி யென்றறியொன் கிலை.’

‘மாறிநின்றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே, ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ்சோதி உள்ளவா காணவுந் தருளாய்’ என்று ‘இரந்திரந்துரு’கினால் பரங்கருணைத் தடங்கலாகிய அப்பொருள்,

வேலையூடுப் பண்டுதை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

உருகுதலைச் சென்ற உள்ளத்தும் அம்பலத்தும் ஒளியே பெருதலைச் சென்று, ‘உள்ளவா காணவந்தருளும்.’

‘ஆகமமாக்நின் றண்ணபோன்’

‘பொருஞ்ணடக் கலை’

நானார் என்று தன்னை ஆராயத் தொடங்கி ‘உள்ளே பற்றிப் பார்ப்பானுக்கு உண்மை நூல்கள் துணையாகின்றன. யாமார் எமதார் என்று எழும் பிரச்சினைகளுக்கு ‘நாமல்ல விந்திரியம்’ என்னும் பொருள் வெண்பாவிடையளிக்கும்.

நாமல்ல விந்திரியம் நம்வழியினல்லவழி

நாமல்ல நாழு மரனுடைமை - யாமென்னில்

எத்துநுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை

முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

விடையை அவன் சோதிக்கின்றான். பெரியோர் அநுபவங்களாகிய விடைகள் அவனது அநுபவதுக்கு ஒத்தமையும்பொழுது சமயக்கல்வி கைகூடுகின்றது.

ஒரு பாலகன் பத்துவரையுமள்ள எண்களை ஒரு பழும் இரண்டுபூ மூன்று தேங்காய் என்றிவ்வாறு அநுபவமாக அறிய முடியும். ஒன்று இரண்டு மூன்று என்பன அவன் உணர்வுக்குள் அடங்கத்தக்கவை. ஆயிரகோடி சந்திரருதயம் அநந்தகோடி ஆதித்தப் பிரகாசம் என்பவை அவனுக்கும் நமக்கும் அநுபவத்துக் கப்பாலானவை. அநந்தகோடி ஆதித்தப் பிரகாசம் போன்ற பெரியோரநுபவங்கள், உண்மைநூல் சரக்கும் உண்மைகள் ஒருவன் அநுபவத்துக்குச் சிறிதாயினும் பொருந்துத இண்டாயின் அது பெரும்பாக்கியம்.

‘எனை நான் என்ப தறியேன்’ என்ற ‘அறியாமையறி’யும் நிலைக்கும் ஏற்மாட்டாமற் கிடப்பவன் உண்மை நூல்களை வஞ்சகமின்றித் தீண்டுவானாயின் அவை அவனை உய்வித்தல் உறுதி.

‘அண்ணல் அருளால் அருளுஞ் சிவாகமம் எண்ணிலி கோடி’. யார் பொருட்டு எண்ணிலிகோடி ஆகமங்களை அருளினான்! ஆகமம் இருபத்தெட்டும் இறைவனுக்குத் திருமேனியாயமைவன் வென்பர். ஆகமப் பொருள் சைவசித்தாந்தமாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. சைவசித்தாந்தக் கருத்தை வழி பட்டு, அக்கருத்தின் வழிப்பட்டு உய்வோம்.

‘வேர்க்கன்ற வெற்றழேயேः’

பிராரத்தம் என்னும் பொல்லாத நோய் ஏறும்பிடை நாங்கூழாக அரிக்கின்றது. புழுத்தலை நாயாக அலைக்கின்றது. பசி, நித்திரை முதலிய

வேலனையூர் பன்றுகத த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

நோய்களாக விரிகின்றது. பிறர்சொல்லும் இன்னாச்சொல் முதலியவாக வந்து சேர்கின்றது. பிராரத்தம் வருத்தும்பொழுது கொலை, பொய், கோபம், அழுக்காறு முதலிய கிளைகள் மலிந்த நச்ச மாமரமாக நாம் வளர்ந்து விரிகின்றோம். இப்பொழுது நாம் யார்! எவன்முன் நாம் ‘உள்ளவா காணவந்தருளாய்’ என்று நின்றோமோ அவனை மறந்து நாம் பிழை பெருக்குகின்றோம். அவன் மறைந்து விடுகின்றான். ‘பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமண்பின் வெற்றடி’யேமாகிக் கலங்குகின்றோம். ஐம்புலக் கதவுகளைத் திறந்துகொண்டு பிழைகளும் துன்பங்களும் திரண்டு நுழைந்து நம்மை அழுக்குகின்றன.

முதல்வன் சந்திதியில் நாமுன்னே மென்பதை, எவ்வுயிரும் அவன் சந்திதி யிலுள்ளன வென்பதைக் கணப்பொழுதும் மறவாமை வாய்க்குமானால் நாம் உய்யலாம்.

‘தர்க்கின்றவாறென் பிழையையின் சீராரு ளென்கொ லென்று வேர்க்கின்ற வென்னை விடுதிகண்டாய்.’

‘நகப்பெர்தும் விரைக்கன்றேன்’

‘என் அன்பும் பொய்யானால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெற லாமே’. ‘உடம்பெல்லாங் கண்ணாயன்னை வெள்ளந்தான் பாயாதால்’ என்று மணிவார்த்தையாளர் அழுகின்றார். ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே சுவாமியின் புகழை உணரும்பொழுது ஒருதுளி கண்ணீர் அரும்பினால் அன்றிரவுதானே சுவாமி நமக்கு வெளிப்படுவாரென்று பார்த்திருப்பது பொருந்தாது.

‘உலவாக் காலந் தவமெய்தி உறுப்பும் வெறுத் திங் குளனக் காண்பான் பலமா முனிவர் நனிவாபா’

‘புற்றுமாய்மாப்புப் புனல்காலே யுன்ஷயாய் அண்ட வாணரும் பிறரும் வற்றியாரும்தின் மஸரத்காளா மன்ன்’

என்று திருவடி க்கீழ்ச் செய்ய வேண்டிய தவத்தினருமை பேசப்படுகிறது.

‘ஒருத்தனே யுள்ளை யோலமிட்டலறி
உலகெலாங் தேழுயம் காணேன்’

என்பது மணிவார்த்தை!

எத்தனை உலகங்களில் எத்தனை பிறப்புக்களில் இடையீடின்றி அன்பு செய்து ஆதரித்தமூத்தார் மணிவாசகர்! அவருக்குக் ‘கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்ப்பட்டது.

‘வருந்துவளின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பானாயடியேன்

‘இருந்துநல மலர்புளையே னேத் தேனாத் தழும்பேற்’!

மணிவாசகர் தம் அன்பு அன்பின்மை யளவினதென்று உருகுகின்றார்!

வேலக்கையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -
அங்கங்கள், ஆராய்ச்சி

என்னில்லாத பிறப்புக்களிலே முதல்வனது திருவடிக்கீழ் நின்று செய்யுந்தவத்தினால் அவன் வெளிப்படுவன். அன்பை வளர்க்க விரைவோம்.

'உளமாம் வகை நம்மை யும்யவந் தாண்டு' கொள்

'யான் ஒரு பொருள், யான் உள்ளேள், எனக்கு ஒரு வாழ்வு உண்டு, எனக்கு ஒரு வாழ்முதல் உண்டு' என்னும் நினைப்பின்றி, 'இச்சையாயின ஏழையர்க்கே செய்து' யார் யாரோ விரும்புகின்றவைகளைச் செய்து, அவர்களை மகிழ்வித்தலிலே காலங்கழியு அழிவது, உலகியலாய் முடிகின் றது. 'இல்பொருள்' நிலையிலே பிறந்து நின் றிறத்தலைச் சுற்றே சிந்தித்து, 'நம்வாழ்முதலாகிய பொருளைப் பிடித்துக்கொண்டால் நம்மை மூடி இலமாம்படி செய்த பொருட்கூட்டம் நமக்குக் கீழ்ப்பட்டு இல்லையாய் மறையும்.

'நெருதல் உளனொருவன் இன்றில்லை' என்னும் பிறவிப்பினி நீங்கிப் பிறவாமையாகிய அத்துவிதக் கலவியின்பம் வாய்க்கும்.

'அன்பெனக்கு நீரந்தறமாய் அருளாய்'

'நின்றன் வார்கழுற் கண்பெனக்கு, நீரந்தறமாய் அருளாய் நின்னை யேத்த முழுவதுமே'.

'யாவர்க்கு மேலா மளவிலாச் சீருடையான் யாவாக்குங் கீழா மடியேண - யாவரும் பெற்றறியா வினாபத்துள் வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான் மற்றநியேன் செய்யும் வகை'.

சிவபெருமானிடத்து அன்பு எப்படி விளையும்?

பக்ககளாகிய நம்முடைய இலக்கணங்களையும், நம்மைப் பந்தித்த பாசங்களின் இலக்கணங்களையும், பக்பதியாகிய சிவபெருமானுடைய இலக்கணங்களையும், எத்துணையும் பெரிய சிவபெருமான் எத்துணையுஞ் சிறிய நமக்கெல்லாம் இரங்கி எளிவந்து ஓயாது என்றும் உபகரிக்கும் பெருங்கருணையையும், இவ்வியல்பின் அனந்தகோடியில் ஒரு சூறாயினும் உடையவர் பிறரொருவரும் நமக்கில்லாமையையும் இடையறாது சிந்திக்கச் சிந்திக்க, நமக்கு அச்சிவபெருமானிடத்து அன்பு விளையும்.

'தீந்தவன் பாயவன்பர்க் கவரினு மன்பபோற்றி'

'போற்றியோ நமச்சிவாய சமசய போற்றிபோற்றி'.

'நல்லை முதூராம்ய திருவோ'

இக்காலத்திலே குழல் சிதைகின்றது, சிதைந்தது, 'படமாடச் கோயில் களாகிய ஆலயங்கள் நித்திய நையித்திகங்களிலே குறைந்து வருகின்றன. 'நடமாடுங்கோயில்'களாகிய சிவபத்தர்களை - மெய்ஞ்ஞானிகளை - காண்பதும் அரிதாயிருக்கின்றது. பக்குவமறிந்து உபதேசிக்குங் குருவைப் பெறுவது முடியாததா யிருக்கின்றது. ஆலயங்களையும் சிவஞானிகளையும் குருவையுந் தேடுகின்ற உணர்ச்சியும் மறைகின்றது. நல்ல நூல்களும் மறைகின்றன. நூல்களினும் விரைவாக நூற் கருத்துக்கள் மறைகின்றன.

உய்யவேண்டுமென்பார் உளராயின் தங்கள் உடலிலே, உள்ளத்திலே, ஒழுக்கத்திலே புகலிடந் தேடவேண்டும். 'கமல நீர்போற் பிறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு' என்றபடி அடங்கி வாழுவேண்டும்.

மனிவாசகர் திருவாசகத்திலும் திருக்கோவையாரிலும் துதித்த தலங்கள் மிகப் பல. அவைகளிலே தில்லை சிறந்த தென்படும். தில்லைச் சிற்றம்பலம் இருதய கமலத்திலுள்ள சிதாகாச மென்பர். சாந்தோக்கியோப நிடத்திலே சொல்லப்பட்ட 'தகரவித்தை'யை அது குறிக்குமென்பர். 'சிறை வான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்துமென் சிந்தையுள்ள முறைவான்' என்னுந் திருவாக்கு பிண்டமாகிய சர்வத்திலும் அண்டத்திலும் சிற்றம்பல முன் டென்பதையும், இரண்டிடத்தும் வழிபாடொன்றே என்பதையு முணர்த் தும். ஜம்புல மடைத்தவழி 'தினிந்ததோ ரிருளில் தெளிந்த தூவெளியாகிய 'நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதன்' இரகசியதரிசனம் தருவான்.

கொல்லாமை, பிரமசரியம், பொறை, வாய்மை முதலிய மலர்களி னாலே முதல்வனைப் பூசித்துக்கொண்டு வாழும் வாழ்க்கையைப் பயில வேண்டும். உலகத்தார் எந்தெந்தத் 'துறை' களிலே புகுந்து 'உயர்' வெய்தி னும் எய்துக. நாம் நம் முன்னோர் சென்ற உயர்வாகிய சமயதெறியிலே புகுந்து உய்யவேண்டும் என்று விரதங்கொள்ளுதலே இப்பொழுது செயற் பாலது,

'நிற்பார் நிற்க நில்லா வழகில் நில்லோ மினிநாம் செல்லோமே'

'பாதப்பூப்போது'

'நறுமல ரெழுதருநாற்றம் போற் பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம் பொருள்.' 'பூவினாற்றம்போன்றுயர்ந்தெங்கும் ஒவற நிறைந்து மேவிய பெருமையைத் திருவாசகமாகிய மந்திர மலரில் நூகரலாம். ஒருவன்

வேலைனையூர் பண்டுதை த.வேதநாயகி -
ஞக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

தனக்குத் தானே உணர விரித்துரைக்கும் வழி, இன்றும்த்து நாறு மலர்போலத் திருவாசகப் பொருளாகிய முதல்வன் உணர்வுக் குணர்வாய நிற்பன். ‘விவனைம் பெருமானென் நேத்திச் சிலிர் சிலிர்த்துப் புக்கு நிற்ப தென்று கொல்லோ வென்பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே’ என்னும் வேட்கை நோய் தணிந்து புல்லிப் புணர்தற்குத் திருவாசகம் திருக்கோவை யார்குழலாகும்.

‘நந்தி வரம்!’

‘நந்தி வரம்! அடியார் என்பிடைவந் தமிழ்தூர நின்றால வரம்! தண்ணை வண்களி நீயெனச் செய்தோய் வரம்! என் சிரத்தினுறுகால் பிறர்க்கரியோய் வரம்! உள்ளவரைக் கீடஞ்செய் தென்பிறப்புக் கெடத்தில்லை நின்றோய் வரம்! புகல் எமக்காம் விருப்போய் வரம்! சிற்றம்பலத்தாடும் ஆனந்த மாக்கடலே வரம்! மாற்றேன் எனவந்த காலனை ஓலமிடவடர்த்த கோற்றேன் வரம்! குளிர் தில்லைக் கூத்தா வரம்! சுற்றம் பலமின்மை காட்டிநின் நொல்கழல்தந்த தொல்லோய் வரம்! செம்மல ராயிரந் தூய்க்கருமால் திருக்கண்ணனியும் மெய்ம்மல ரீர்ங்கழல் அம்பலத்தோய் வரம்! உள்ள முருகி உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உடையவனாட் கொள்ளுமவரிலோர் கூட்டந் தந்தாய் வரம்! பற்றற்றவர்க்குப் புகலே வரம்! புகுநர்க்குப் போக்கரியோய் வரம்! எவரும் புகலத் தக்கலோய் வரம்! என்னெஞ்சு சகத்தே பயிலெனப் பேர்ந்தறியாதோய் வரம்! தில்லைச் சிந்தாமணி வரம்!

இவ்வாறு ஆதரித்தழைத்து ‘அபிமுகிகரணம்’ பண்ணி இரந்த வெல்லாம் எமக்கே பெறுவோம். அவன் பொதுவினிற்றீர்த்தெம்மை ஆண்டருளுவன். பொதுவானன்றிச் சிறப்பாகக் கிருபா நோக்கஞ் செய்தருளுவான்.

மாசின்மணியின் மணிவார்த்தை வாழ்க.

தாரகை போலும் தலைத்தலை மாலைத் தழல் அரப்பூன் வீர என் தன்னை விடுதிகண்டாய்விடில் என்னை மிக்கார் ஆர்அடி யான்னனின் உத்தரகோசமங்கைக்கு) அரசின் சீரடியார் அடி யான்னன்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே.

காரைநகர் மணிவாசகர் விழா மலர்
1960

வேலகண்டியூர் பண்டுகதை த.வேதநாயகி -
மூக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

குந்தபூராணாங் காக்கும் கலாசாரம்

‘மேன்மைகாள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்’ என்பது குந்தபூராணம் எடுக்கும் அலங்கார தீபம். சம்பந்தப்பிள்ளையார் மலர் வாயிலே ‘ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும்’ என்று பால் மணக் கிறது. அவர் ‘நின்புகழ்’ என்றது சைவ நீதியை.

‘உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் என்பதும்
நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும்’
‘வேதப் பயனாஞ் சைவம்’
‘வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத்துறைவிளங்க’
என்று வைதிக சைவ மழை பொழிகிறார் சேக்கிழார்.
‘வேதநூல் சைவ நூலென் றிரண்டே நூல்கள்’ என்று இரு செவிக்கமுது படைக்கிறது சித்தியார்.

‘அந்தனர் நூல்’ ‘அறுதொழிலோர் நூல்’ ‘நிலத்து மறைமொழி’ ‘பனுவற்றுணிவு’ என்றிவ்வாறு பலமுகமாக வேத நூல் சைவ நூல்களை அனிந்து நூல்மார்பராக்குகிறார் திருவள்ளுவநாயனார்.

‘ஞாலம் நாறும் நலவங்கொழு நல்லிசை
நான்மறை முதுநூல் முக்கட் செல்வன்’
என்று வேதம், வேதம் வழங்குந் தேசம், வேத வழக்கத்தின் பெருஞ் சிறப்பு என்னுமிவற்றோடு முக்கட் செல்வருக்குத் திருவிழாச் செய்கின்றது அகத்தமிழ்.

‘நற்பனுவல் நால்வேதம்’ ‘ஒரு முதுநூல்’ ‘நான்மறை’ என்றிவ்வாறு வேதத்தை மேற்கொள்ளுகிறது புறத்தமிழாகிய செந்தமிழ்.

‘வேதாகமம் வழங்கும் புண்ணிய தேசத்திலே பிறப்பது மிகுந்த புண்ணியம்’ என்று நாவலர் முடிந்தது முடிக்கின்றார்.

'நான்மறை பயிலா நாட்டில்

விரவுதல் ஒழிந்து தோன்றல் மிக்க புண்ணியந்தானாகும்'

என்னும் சித்தியார் நாவலர் வாக்கில் ஒலிக்கிறது.

'ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆளான் கண்டாப்'

வேதவொழுக்கமும் சைவ நெறியுமே கலாசாரம். கடவுளை அடையும் நெறி அதுவே.

'கடவுளையும் அவரை வழிபடும் நெறியையும் அதனால் எய்தும் பயணையும் உனக்குப் போதிக்கும் அருள்வடிவாகிய ஆசாரியார் ஒருவரே உன் உயிர்த்துவனை. ஆதலால் அவரை ஒருகாலமும் மறவாதே' - நாவலர்.

கடவுளை வழிபடும் நெறி கலாசாரம். அந்த நெறிக்குப் பின்னே தொடர்ந்து செல்லுகிற உடுப்பது உண்பது முதலிய செயல்களும், மேற் கொள்ளுந் தொழில்களும் கலாசாரமாவன. சைவ வைதிக கலாசாரமே கந்த புராணங் காக்குங் கலாசாரம். அறுதொழில்கள் சிறந்தன. உபதொழில்கள் தீதில்லன.

'புவிக்கெல்லாம் வேதமேயன ராமன்' என்பான் கம்பன். உத்தமன் ஒருவனுடைய ஒழுக்கத்தை நோக்குதலினாலே வேத ஒழுக்கத்தைத் தெளிவாகக் காணலாம். அது வேதக் கல்வி.

சிவத்துவப் பொலிவே கலாசாரம்.

நாவலர் கந்தபூராணத்திலுள்ள பதியிலக்கணத் திருவிருத்தங்களே மிகச் சிறந்த கலாசாரத்துக்கு ஊற்றாயுள்ளவை என்கிறார். 'பிறப்பு இறப்பு இல்லாதது யாது அது பதி, பிறந்திரப்பன பசுக்கள்' என்னும் இதுவொன்றே பதிக்கும் பசுக்களுக்கும் வேறுபாட்டை எளிதாக உணர்த்தி நிற்பது. இது நாவலர் உபதேசம். 'பிறப்பில் பெருமானைப் பின்றாம் சடையானை', என்பது சம்பந் தன் திருவாக்கு. பிறப்பில் பெருமான் என்று சிவபெருமானை எல்லாருஞ் சொல்லுவது இளங்கோவின் வாயிலும் வருகிறதே. 'பிறவாயாக்கைப் பெரியோன்' என்று பாடுகிறானே இளங்கோ.

ஆதிசங்கரர் சிவானந்தலகரியில் சிவபெருமானைப் பசுபதி என்னுஞ் சொல்லினாலே பல முறை துதிக்கின்றார். நூல் சிவனைத் தலைவனாகவு டையது. ஆதிசங்கரர் தம்மைப் பசுவென்று கூறுகிறார். பசு பாசத்தினாலே கட்டப்பட்ட உயிர். பசுபதி அநாதிமலாதிமல முத்த பதி. சங்கரர் சித்தாந்தம் பேசுகிறார்!

சிவமென்பது சர்வ மங்களத்தையும் குறிப்பது. சிவபெருமானுடைய

வேலையைப் பண்டிகைத் த. வேதநாயகி -

அங்கங்கள், மூராய்ச்சி

எல்லா ஆயுதங்களும் மங்களமானவையென்று வேதம் பாடுகிறது.

'உருவருள் குணங்க ணோடும் உணர்வருள் உருவிற்றேன்றும்
கருமமும் அருள் அரன்றன் காசராணாதி சாங்கம்
தருமருள் உபாங்க மெல்லாம் தானருள் தனக்கொன்றின்றி
அருளரு உபிருக் கென்றே ஆக்கினன் அசிந்தனன்றே'
என்னுஞ் சித்தியார்ப் பாட்டு உயிர்குளிர்கின்றது.
சிவம் தசோபநிடத்தின் முடிமணி

ஈசன் சிவனே. அளவுட்பட்ட பொருள்களுக்கு யார்யாரும் ஈசனாக லாம். 'எல்லாருக்கும் தான் ஈசன்' என்பது திருமுறை. ஈசோபநிஷத்து சிவன் ஒருவனே உடையான். ஏனையவெல்லாம் அடிமையும் உடைமையுமான உடைப்பொருள்கள் என்னும் உண்மையை முதலில் எடுத்துரைக்கின்றது. ஈசன் உடையான். நாவலர் சிவபெருமானை உடையவர் என்னுஞ் சொல்லி னாலே சொல்லிச் சொல்லி உருகுவார்.

எல்லோருக்கும் முத்தி கொடுக்கும் பெருமையுடையவன். திரியம் பகனே யென்று வேதங் கூறும். தமிழ் நூல்கள் திரியம்பகனாகிய முக்கட் செல்வன் பாதமலர் சூடி உச்சி குளிர்கின்றன.

'பணியிரத்தெனின் குடையே முனிவர்
முக்கட் செல்வர் நகர்வலன்செயற்கே' - புறம்

'மேலொருவனில்லாதா' னாகிய சிவனை வழிபடுகிறவர் சைவர். சைவ கலாசாரம் தனக்கு மேலொரு கலாசாரம் இல்லாதது. 'கடனென்ப நல்லவை யெல்லாம்' என்று திருவள்ளுவ நாயனார் சொன்னவாறே புண்ணியமோன வாழ்க்கையாகிய சைவ நெறி, வழிவழி வந்த சைவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி நிறைந் தது; இயல்பானது. எவ்வுயிர்க்குந் தாய் போலத் தண்ணென்றவர்கள் அவர் கள். குற்றமின்மையால் வரும் குதந்திரமே அவர்கள் சுதந்திரம்.

'இளமையிலே ஒருவன் பழகிய பழக்கம் நன்றேயாயினும் தீதேயாயினும் அதுவே பெரும்பான்மையும் மரண பரியந்தம் அவனைத் தொடரும்' என்னும் நாவலர் வசனம், சைவச் சிறுவன் தீதிலா நன்மைகளிலேயே பழகு தலினாலே மரண பரியந்தம் பிழைக்குப் பெரிது மஞ்சவான், பிழையைப் பெரிதும் வெறுப்பான் என்று உணர்த்துகின்றது. அவன் செய்வெல்லாம் நல்லனவே.

விநாயக சட்டி விரதம், கந்தசட்டி விரதம் முதலியன விரதங்களினாலே சந்புத்திரப் பேற்றை உண்மைச் சைவன் பெறுவான்.

வேலனையூர் பன்றதை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆழாய்ச்சி

'இவன் தந்தை என் நோற்றான் கொல்' என்று வியக்கும்படி பிள்ளையின் நற்குண நற்செய்கைகள் விளங்கும். நோன்டு, தவ விரதம், கொல்லாமை, அன்பு, வாய்மை முதலிய ஞான புஷ்பங்களினாலே எப்பொழுதும் சிவார்ச்சனை செய்வது அப் பிள்ளைக்கு இயல்பானது. நோன்டிலே பிறந்து, பெற்றோருடைய சைவ உணர்ச்சியிலே தளிர்த்து, சைவ நூல்களைக் கற்று வளரும் பிள்ளை புண்ணிய ரூபியன்றோ!

'பரமர் தாள் பரவு மன்பே திருமுலை சுரந்தமுது செய்தருளுவித்தார்' என்று ஞானசம்பந்தருடைய தாயாரைச் சேக்கிழார் பாடுகிறார். தினந் தோறும் பலமுறை திருநீறணிந்து அதனாலே உடையவரை நினைத்து மனங் குளிர்ந்து சிவபுண்ணியங்களை நினைந்து நினைந்து வளரும் பிள்ளை புண் ணிய ரூபியன்றோ. கர்ப்பாதானமென்றும் அணப்பிராசனம், வித்தியாரம்ப மென்றும் இவ்வாறு பலவகைப்படுங் கிரியைகளினாலே - சம்ஸ்காரங்களி னாலே உய்யும் வைதீக சைவன் அந்தியேட்டியினாலும் பாவம் நீங்கி உய்வான். அனுட்டானத்தில் வழுவிய பாவங்கள் அந்தியேட்டியினாலே நீங்கும் என்று நாவலர் உணர்த்துகின்றார். பாவம் நுழையாமையே அவன் அந்தரங்க நோக்கமாகும்.

கல்வி கேள்வி யில்லாதவர்களுக்கும் தேசத்தின் ஆசாரமாகிய வைதீக சைவக் கருத்துக்கள் சவாசம் போல இயல்பாய் அமையும். அவைகளைத் தெளிவாக்கி உறுதி செய்தற்கே கல்வி வேண்டும்.

'குலம் சரக்கும் ஒழுக்கங்குடிக்கெலாம்'

நிலம் சரக்கும் ஒழுக்க நெறிகளை.

சைவத்தின் மேல்நிலையாகிய ஞான நிலையில் யாது செய்யினும் தவமாகும். 'செய்தன லே தவமாகும் அத்தன்' திருவாசகம்.

'நம்முடைய செயல்கள் அனைத்தும் சருதிக்கும் யுத்திக்கும் இசைந் திருக்க வேண்டும்' என்பது நாவலர் வசனம்.

கிடை ஒருவனுடைய செயல்கள் அனைத்தும் சருதியிலே பிறக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது கூர்ந்து நோக்கவேண்டியதொன்று, வேத நூலை விசாரித்துத் தங்கள் கடனை வேதத்திலே கண்டு வேதத்தின் வழி நூல்களிலே கண்டு, கண்ட இடத்திலே தீண்டி, தீண்டிய இடத்திலே மனம் வாக்குக் காயங்களைப் பொருத்தி எந்தச் செயலையாயினுஞ் செய்யவேண்டுமென்பது கிடையின் நுண்பொருள்.

'வேதஞ் சொன்ன அறத்தினால் விளைவது' சைவம் என்பது

சித்தாந்தம். 'வேதத்தை விட்ட அறமில்லை' திருமந்திரம்.

'நூன்முறை தெரிந்து சீலத்தொழுகும் ஒருவனுக்குத் தருமம் அறிய முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாதல் கூடும். 'நாம் சிற்றறிவு சிறுதொழில் உடையேம் ஆதலால், முற்றறிவு முற்றுத் தொழில் உடைய கடவுளை வணங்கி அவருடைய திருவருள் வசமாய் நிற்பின் அன்றி, பாவ புண்ணியங்களை உள்ளபடி அறிதலும், பாவங்களை ஓழித்துப் புண்ணியங்களைச் செலுத்தலும் நம்மால் இயலாவாம்' என்பது நாவலர் வசனம். 'பெரியோரை விசாரித்து, அவர்கள் அச் சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வாறு நடந்தார்கள் எனக் கண்டு, நடப்பார்கள் எனக் கண்டு, அவ்வாறு நீயும் நடந்துகொள்' என்கின்றது உபநிடதம்.

திருவருளைச் சிந்தித்துத் தெவிழுபெறுபவர் பெரியோர். பழியஞ்சின படலத்திலே பாண்டியன் பிராமணனென்றுவனுக்கும் வேறொருவனுக்கு மிடையிலே நிகழ்ந்த வழக்கை அருளின்துணைகொண்டு தீர்த்தான்.

தேவாரத்திலே கயிறு சாத்தித் திருவருட் குறிப்பை உணர்ந்து மெய் கண்டாரை உலகமுழும்யும்படி தந்தார் தந்தையார். அருட்குறிப்பறிதற்கும் கயிறு சாத்துதல் சைவ மரபுகளில் ஒன்று.

வைதிக சைவ நூல்கள் தாங் கூறுங் கருத்துக்களை முறைப்படி நிருபித திருக்கின்றன. அவைகளை விளங்கிக்கொண்டு, சிவ விரதங்களை முறைப் படி அனுட்டிப்பவன் விரும்பிய பேற்றைப் பெறுவது நிச்சயம். இது சைவ சமயிகள் அனுபவத்திற் காணுவதொன்று. விதிப்படி கந்தபுராணம் படிப் பவர்களும் அருளைக் காண்கின்றார்கள்.

சிவபெருமானுடைய திருவருளைச் சிறிது சிறிதாகக் கிரகித்துக் கொள் வதற்குக் கால நியம அளவுட்பட்டனவாய விரதங்கள் உதவுகின்றன. எப்பொழுதும் தவமுடையவர்களான ஞானிகள் திருவருளை வேண்டிய பொழுது வேண்டியவாறு பெறுவார்கள். வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துவார்கள், சம்பந்தர் முதலிய பெரியோர்கள். அவர்கள் திருவருளைப் 'பூவில் நாற்றம்' போல நேரில் உணர்தற்குத் தவவிரதங்கள் கண்ணாகின்றன. சாளரங்களாகின்றன.

'கடவுளும் புண்ணிய பாவமும் கவர்க்க நரகமும் மறு பிறப்பும் முத்தியும் உண்டென்னும் உண்மையை ஒருபோதும் மறுக்கலாகாது' என்னும் நாவலர் வசனம் கலாசாரத்தின் இருதயத்தில் விளங்கற்பாலது.

'எவ்வளவு அதிக இரகசியமாகச் செய்யப்படும் நன்மைகளையும்

முற்றிலும் உடைய கடவுள் அறிந்து பயன் அளிப்பார்: பிறர் அறிந்தென்னி அறியாதிருந்தென்னி' என்னும் நாவலர் வாக்கு எல்லா நன்மைக்கும் மூலவேர். எந்த இருளிலும் வெளிப்பட்டுச் சூழ்ந்து காக்கும் ஒளி நாவலர் சீர்வாழ்க்.

ஆதிசங்கரர் ஷண்மதங்களைத் தாபித்தவர் என்பர். இப்பொழுது ஷண்மதக் கடவுள்களோடு இராமர் கிருஷ்ணரையுங் கூட்டுகிறார்கள். இது சைவ சமயிகள் சிந்திக்கவேண்டியதொன்று.

சிவபெருமான், அவரைப் பிரியாத அருட்சத்தியார், கணபதி, குமாரக் கடவுள், வஷ்ணு, சூரியன் என இவர்களைத் தனித்தனி வணங்கும் முறையென்று சமம் பண்ணும் முறை ஷண்மதமுறைபோலும். சிவ பூசையிலே கணபதி முதலியவர்கள் அடங்கும் முறையில் அடக்கிப் பூசிக்கப்படுவார். 'பூத்தேர்ந்தாயன் கொண்டு நின் பொன்னடி ஏத்தாரிலர், எண்ணுங்கால்' என்பது பது தேவாரம். திருச்சத்தி முற்றத்திலே உமாதேவி யாரும் கணபதீச்சரத்திலே கணபதியும் சேய்ஞானுரிலே குமாரக் கடவுளும் திருமாற் பேற்றிலே திருமாலும் பரிதி நியமத்திலே குரியனும் சிவபெருமானைப் பூத்தார்கள். அத்தலங்கள் உள்ளன. தரிசிக்கத்தக்கன.

அர்த்தநாரீசரர் சத்தியையும், கஜமுகாநுக்கிரகர் கணபதியையும், சோமாஸ்கந்தர் குமாரக் கடவுளையும் ஹரியர்த்தர் விஷ்ணுவையும் அடக்கியிருத்தலை அறிவோம். 'பாதி மாதோடு மேய பரமனே' கணபதி வர அருளினன்' 'நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்' 'அரியலால் தேவியில்லை ஜயன் ஜயறனார்க்கே' என்பன காண்க.

சத்தி - சிவசக்தி, சிவபத்தினி, கணபதி - பிள்ளையார், சிவகணத் தலைவர், குமாரக் கடவுள், சிவகுமாரர், அரி அரனுக்குத் தேவி, சூரியன் சிவபெருமானுடைய முக்கண்களில் ஒன்று; அட்ட மூர்த்தங்களுள் ஒன்று.

திருமால் சிவபெருமானுக்கு மெய்யடியாராதலைச் சங்கரர் பாடிய சிவானந்த லகரிலே காண்க.

இராமேச்சரம் இராமர் அருள்பெற்ற தலம். இது இராமாயணத்தில் உள்ளது. கிருஷ்ணர் உபமன்னியு மகாமுனிவரிடத்தே சிவதீகை பெற்றவர். 'யாதவன் துவரைக்கிறையாகிய, மாதவன் முடிமேலடி வைத்தவன்' என்று சேக்கிமார் பாடுகிறார்.

சில மூலிகைகளைக் கொண்டு உத்தமோத்தமமான உயிர் மருந்துக் களைச் செய்பவர் மருத்து நூலோர். அம் மருந்துகளைச் சிலகாலஞ் செய்யாதொழிலாராயின் செய்யும் முறைகள் மறக்கப்படும். மூலிகைகளின் வேலைக்கூடுப்பு பண்டுதை த. வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

குணங்களும் மறக்கப்படும். ‘மிருத்தியாதி’ ‘மிருத சன்சீவினி’ முதலிய மருந்து களைல்லாம் உலகில் இல்லையாய்விடும். மருந்து நூலோருடைய புத்திர பெளத்திரர்கள் மூலிகைகளைக் களையென்று, முள்மரமென்று, விஷ விருட்சமென்று அழித்துவிடுவார்கள். அழிவார்கள்.

சைவக் கருத்துக்களும் சைவாசாரமும் இம்மை மறுமையின்பங்களையும் முத்தியின்பத்தையும் தருகின்ற அருள் மருந்தின் மூலிகைகளும் முறைகளுமாவன. அவைகளை வருங்கால மக்களுக்கு - தம் மக்களுக்கும் அவர்மக் களுக்கும் - இல்லையாகச் செய்யும் பேரறிவு போன்ற புல்லறி வான்மை இக் காலத்தாரிடத்துக் காணப்படுவது அறிவுடைமையார் நெஞ்சை இடையறாது வருத்துகிறது.

பக்காத்தல், சிராத்தம் என்ற பாடங்கள் நாவலர் பாலபாடத்திலுள்ளன. உபநிடதமும் திருக்குறளும் சங்கத்தமிழும் மிக வற்புறுத்துகின்ற நன்மைகள் இவை. உனர்ச்சியைச் சுத்தம் செய்து ஆன்ம சுகம் கூட்டும் ஒழுக் கங்கள் மறைகின்றனவே! புல்லறிவான்மை என்னும் பேய்க் கோட்பாடு உயிர்களை வருத்துகின்றனவே!

மிக மேலான நூல்களை அச்சிடாமலும் கல்லாமலும் அவற்றின் கருத்தைத் திரித்தும் நூல்வழி யொழுகுதலை நிற்தித்தும் பிரம்மக்கொலையாகிய அறிவுக்கொலை செய்வது எவ்வாறு முடியுமோ! உம்யு நெறிகளை அறிந்து வைத்தும், சொல்லாடார் சோர விடுவாரும் உண்டே! தனிப் பெருமையுடைய சைவத்துக்குத்தான் சமய சமரசமென்பது பெரும் பகை. சமய சமரசம் திக்குத் தெரியாத காடு.

அதிக இரகசியமாக ஏகாந்தத்திலே சிவபெருமானை நோக்கித் தவம் செய்யும் பெரியயோர்கள் இனிது வாழ்க. அதனால் எல்லா உயிர்களும் இனிது வாழ்க.

‘கந்தநம் ஜந்துமுகர் தந்தமுரு கேசநம் கங்கை யுமைதன்
மெந்தநம் பன்னிரு புயத்தநம் நீபமலர் மாலை புளையும்
தந்தைநம் ஆறுமுக ஆதிநம் சோதிநம் தற்பரம தாம்
எந்தைநம் என்றுமினை யோய்நம் குமாரநம் என்று தொழுவோம்.

தொழுவே,

வான்முகில் வழாது பெய்யும். மலிவளம் சுரக்கும், மன்னன்
கோன்மறை அரசு செப்பும், குறைவிலா துயிர்கள் வாழும்.
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெலாம்’
நாவலர் மாநாட்டு விழா மலர்
நஸ்லூர் - யாழ்ப்பாணம் - 1969.

லக்ஷ்ய கலாந்தி

‘லக்ஷ்யம்’ என்னும் பதம் தமிழில் இலக்கியம் என்று சொல்லப்படும். நாம் அடையவேண்டிய பொருள் எதுவோ அது நம் லக்ஷ்யம் ஆகும்.

எங்கள் கலாசாரம் காட்டும் லக்ஷ்யம் பிரமம் எனப்படும் முக்கண் முதல்வரே.

‘பிரமம் ஒரு திருமேனி கொண்டு முருகன் என்று வந்தது’ எனக் கந்தபுராணங் கூறுகின்றது. பிரமம் தனது தொல்லைத் திருமுகம் ஆறும் கொண்டு நின்று முருகனைத் தோற்றியது என்றும் அது கூறுகின்றது. பிரமத்தினின்றும் முருகன் தோன்றினான் என்பது பொருள். பிரமம் முக்கட் செல்வரே என்று வேதம் தெளிவாகக் கூறுகின்றது.

லக்ஷ்யம் ஆவது பிரமமே என்று முண்டகம் கூறுகின்றது.

தனுர் - க்ருஹீத் - வெளபநிஷ்டம் மகாஸ்ரம்

சரம் - ஹ்யுபாஸா - நிசிதம் ஸந்தயீத / தத்பாவ

கதேன சேதஸா - லக்ஷ்யம் ததேவா காரம் ஸோம்ய வித்தி

சித்தம் அழிக்யோனே! உபநிஷத்திலுள்ள மகா அஸ்திரமாகிய (ஐங்கார) வில்லை எடுத்து உபாசனையால் கூர்மைபெற்ற (உன் ஜீவனாகிய) அம்பைத் தொடுத்துபிரமம் பாவனை நிறைந்த சித்தத்தால் அதை இழுத்து அந்த அக்ஷரப் பிரம்மாகிய லக்ஷ்யத்தில் லயமடையச் செலுத்துவாய்.

புறநாநுறு ‘முக்கட் செல்வர்’ என்று எவரைக் கூறுமோ அவரே வட மொழியில் விருபாக்ஷர், தரியம்பகர் எனப்படுவார். அவரே பரமேகரர். அவரே சிவபெருமான்.

நம் செயல்லாம் ‘பரமேகவரப் பிரீதியர்த்த’ மாயிருக்க வேண்டும் என்பது விதி.

வேலைனாயூர் பண்டிகை த. வேதநாயகி -
மூக்கங்கள், மூராய்ச்சி

'அரன்றன் பாதம் மறந்து செய்யறங்களெல்லாம் வீண் செயல்' என்று சிவஞானசித்தியார் கூறும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யாராதலைச் சாதிக்கும் பொழுது, "நம் செயலற்றிந்த நாம் அற்றபின் நாதன் தன் செயல் தானேயென்றுந் தீபற" என்பது சித்திக்கும்.

"பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்குமளவுமே நீ யொன்றும் செய்யாமல் நில்" என்று திருவருட்பயன் கூறுவது சாதிக்கும் முறையாகும்.

'நாம் சிற்றறிவு சிறு தொழில் உடையேம் ஆதலால், முற்றறிவு முற்றுந்தொழில் உடைய கடவுளை வணக்க அவருடைய திருவருள் வசமாய் நிற்பின் அன்றி, பாவ புண்ணியங்களை உள்ளபடி அறிதலும், பாவங்களை ஒழித்துப் புண்ணியங்களைச் செய்தலும் நம்மால் இயலாவாம்'

- நாவலர் நீதிவாக்கியம்.

நம் சிவபுண்ணியப் பயனாக உதித்து வாழ்ந்து வரும் ஈக்ஷய கலாநிதி - பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் - பண்டிதர் ஜயா - மிகவுயர்ந்த பிறப்பின ரென்பது மேன்மேலும் ஒளிசிறந்து வருகின்ற அவருடைய 'ஒளிநெறி' யொழுக்கத்தினாலே அறியப்படும்.

'பணியுமாம் என்றும் பெருமை'

'சிறுமை அணியுமாம் தன்னை வியந்து'

'பெருமை'யின் பெருமையைத் தெளிவாகத் தரிசித்ததற்கு; 'சிறுமை' தன்னை வியந்து அணிவதைத் கூர்ந்து நோக்கவேண்டும்.

நம் ஈக்ஷய கலாநிதியைத் தந்த தந்தையார் பரமான்மாவாகிய முக்கடி செல்வர் என்னும் ஈக்ஷயத்தைப் பற்றி யாதும் பேசாத பாஷை யாதாயினும் அது மிலேச்ச பாஷையே என்ற அறிவு நிரம்பிய பெருந்தகையார். அதனால்நோ இவர் இவ்வாறு ஈக்ஷய கலாநிதியாகி ஒளி விரிக்கின்றார். நம் ஈக்ஷய கலாநிதியார்,

'உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளல் மற்றது தள்ளினாந் தள்ளாமை நீர்த்து'

என்னும் இரகசியத்தையறிந்த 'மேதை' ஆகி மதுகையுள்ள தம் தந்தையாருடன் வசித்தவர். 'உலகறிசுட்டு' உடையராகிய உரையாசிரியர் ம.க. வேற்பிள்ளையும் அவர் புதல்வர்களுங் கூடிய உத்தமமான குழலைச் சர்வச் வேலையூர் பண்டைத் த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஒழுாப்ப்சி

சுற்றமும் அன்புச் சுற்றமும் அறிவுச் சுற்றமுமாகப் பெற்று வளர்ந்தவர். அந்தச் சுற்றமோ ஞானம், கல்வி, நேயம், சரீர் இயல்பு என்பவற்றால் நாவலரோடு சம்பந்தம் மிக்கது. அச் சுற்றத்தைப் பிரியாமலே நாவலர் வித்தியாசாலை யிலே நாவலருடைய தமையனார் புத்திரராகிய ‘மனேஜர்’ எனப்படும் கைலாசபிள்ளையும் நாவலருடைய மாணாக்கர் குமாரசாமிப் புலவருமாகிய ‘இரண்டு மனுஷர்கள்’ தரும் ஒளியிலே குடிகொண்டு அந்த உத்தமோத்தம மான ‘லக்ஷ்ய’ச் சூழலிலே அநந்தியமாகி முனிபுத்திரராகி ஆசாரம் நிரம்பி வாழ்ந்து வளர்கின்றார்.

‘தேவர் குறைஞ் திருநான் மறைமுடிவும் மூவர் தமிழும் முனிமொழியும் - கோவை திருவா சுகமுந் திருமூலர் சொல்லும் ஒரு வாசகம் என்று’

உணரும் உணர்வாகிய லக்ஷ்யத்தின் இயல்பு அங்கே அவருக்குப் புலனாகின்றது. இனி, அவருக்கு என்ன குறை! முக்கட் செல்வர் என்னும் லக்ஷ்யம் இந்த ஒரு வாசகத்திலே பிரகாசிக்கின்றதே.

திருவள்ளுவநாயனார் அருளிய திருக்குறளை யாரும் மறுக்கமாட்டாமல் இடர்ப்படுகின்றார்கள். நாயனார் ‘மறை’ பொருளாக எத்து ணையோ கருத்துக்களைத் தமிழிலே தம் வாய்ச் சொல்லிலே ‘குறித்து கூறாமைக் கொள்ள’ வல்லவர்களுக்கு மாத்திரம் புலனாகும்படி சேமன் செய்திருக்கிறார். அவர் வெளிப்படை, குறிப்பு இரண்டினாலும் அருளிய கருத்துக்கள் இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய வேதப் பகுதிகளை ஆராய்ந்தாலும் அங்கே காணக்கூடியதாயிருக்கும்.

‘திருநான்மறை முடிவு’ வேதம் உபநிடதம் ஆகமம் சித்தாந்தம் ஆகிய வற்றை உணர்த்துகின்றது. திருநான் மறை முடிவும் முனி மொழியும் வட மொழியில் உள்ளவாக உள்ளன. தமிழிலுள்ளவற்றை நக்கறிந்ததனோடு, தமிழிலுள்ள சித்தாந்தத்தையும் அறிந்தவர்கள் வட மொழியிலுள்ள வேத முதலியவற்றை உணர்ந்தவரேயாவர். ‘தேவர் குறைஞ்’ என்னும் பாட்டும் திருக்கோவையார் குறிக்கும் லக்ஷ்யம் ஆகிய பரமான்மாவையே காட்டி நிற்பது.

நம் லக்ஷ்ய காலாநிதியின் உத்தமோத்தமமான பிறப்புயர்வு, அவருடைய பிள்ளைப் பருவத்துச் சூழலின் உயர்வு, ‘கற்க கசடறக் கற்பவை’ என்ற

படி கிடைத்த கல்விச் சூழலின் உயர்வு, இடையீட்டில்லாமல் நற்சார்வு பெற்ற புண்ணியத்தின் உயர்வு என்பவைகளை இயன்றவாறு உணர்த்தப் புகுந்தனவே இத்துணையுங் கூறியவை.

இப்பொழுது அவர் ஆசாரிய லக்ஷணம் நிரம்பி நிற்கிறார். லக்ஷ்யத்துடன் அநந்தியமாய் நிற்கிறார். அவர் கல்வியினாலே, சிந்தனையினாலே, சர்ரி இயற்கைத் தூண்டுதலினாலே, நல்லொழுக்கத்தின் வழக்கம் ஆகிய ஆசாரத்தினாலே லக்ஷ்யத்தையன்றி வேறொன்றை தீண்டவேண்டாத உயர்ந்த நிலையிலே நிற்கிறார். வருந்தித் தவருஞ் செய்யாமலே லக்ஷ்யத்தைப் பிரியாமலிருத்தற்கு உபகாரமான பிரமசரியம் என்னும் உயர்ந்த ஒழுக்கமும் அவருக்குத் தித்தித்தது - சித்தித்தது.

லக்ஷ்ய சம்பந்தமான சிவசம்பந்தம் அவரிடம் பிரகாசிக்கிறது. 'லக்ஷ்ய'மே அவருக்கு ரசம் - சவை. சவைப்பித்தலே இலக்கியங்கற்பித்தல் என்றும், ஆசிரியன் சவைத்தலே இலக்கியம் கற்பித்தலிலுள்ள இரகசியமான முறை என்றங் கூறுவார். உயர்ந்த இலக்கியங்களிலே கனிந்த அனுபவம் நிரம்பியவர் இவர்.

முண்டகத்திலே நாம் கண்ட லக்ஷ்யமே எல்லாருங் காணும் 'இலக்கிய கலாநிதி'களிலே தலைசிறந்தவராக இவரை விளங்கச் செய்கின்றது.

ஆன்மாக்களின் நிலை வேறுபாட்டிற்கேற்ப அவற்றின் லக்ஷ்யங்களும் வேறு வேறாயிருக்கும். அவையெல்லாம் சோபானமாய் - ஒரு தொடரில் ஒன்றி எனான்று யர்ந்த னவாய் - அமைந்து 'விருபாக்ஷா' ஆகியலக்ஷ்யத்திலே உய்ப்பனவாய் அமைவது - நீதி - வைதிகம். சூரிய பூசை சூரியனைப் பிரீதிசெய்தலின் வழியே 'பரமேகவரப் பிரீதியர்த்த' மாயிருக்கும். 'கணவற்றொழுதெழுதல்' வழியே ஒருத்தி 'பரமேகவரப் பிரீதி' செய்து 'லக்ஷ்யஸ்யலக்ஷ்யம்' என்று சொல்ல நிற்கும் விருபங்களுடைய பிரீதியைப் பெறுவாள்.

நம் லக்ஷ்யகலாநிதி, முடிவான லக்ஷ்யம் - 'ஸத்யஸ்ய ஸத்யம்' - பரமாத்மா - பிரமம் - விருபாக்ஷர் - 'முத்திமுதல்' என்று விரித்து விளங்கப்படுத்துவதாகிய 'ஒருவன் என்னும் ஒருவனை' - 'ஒன்றென்ற ஒன்றைத் தழுவி அதனாற் றழுவப்பட்டு நிற்கிறார். அவர் நமக்கு லக்ஷ்ய புருஷர் - 'ஆதர்ச் புருஷர்' ஆகிறார். நாம் அவரைப்போல ஆகவேண்டும். அவருடைய வழியே சென்று விருபாக்ஷருடைய திருவடித் தாமரையை வேலகொண்டு பண்டுதை த.வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

நம் ஸ்ரீய கலாநிதி வாழ்க. நாம் அவரைத் தரிசித்து, சிந்தித்து, பார்த்துப் பார்த்து வாழ்வோமாக.விருபாக்ஷர், பரமேசவரர், மகாதேவர், சிவபெருமான் நமக்கு அதி சீக்கிரத்திலே முத்தி நெறி அறிவித்து, தம்மிடம் ‘ஸ்ரத்தீர்த்து’ அன்புதந்து ஆண்டருஞக.

* * *

‘ஓங்குணர்வின் உள்ளடங்கி உள்ளத்தில் இன்பொடுங்கத் தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல்’ - திரு வருட்பயன்.

‘துறந்தார்க்குத் துப்புரவுவேண்டி மறந்தார் கொல் மற்றை யவர்க டவம்’ - திருக்குறள்

ஞானிகளைப் பேணுதற்காகத் தாம் ‘ஞான பாதத்தை’ மறந்தாரோ! ஞான பாதத்திலே நிற்க முடியாதவர்கள் ஞானிகளுக்கு வேண்டுவன செய்து அவர்கள் வழிபடுவார்களாக.

* * *

‘கடவுளும், புண்ணியபாவழும், சவர்க்க நரகழும், மறுபிறப்பும், முத்தியும் உண்டென்னும் உண்மையை ஒரு போதும் மறக்கலாகாது’

- நாவலர் நீதி வாக்கிளம்.

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை
அவர்கள் பாராட்டு விழா மலர் – 04.08.1978

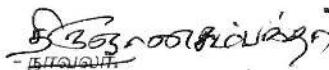
திருப்பிரம்புறம் : திருவிழுக்குக்குறங்.

பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

- 01 அரனை யுள்குவீர், பிரம னாருளெம் பரனையே மனம், பரவி யுய்ம்மினே.
- 02 காண வள்குவீர், வேணு நற்புரத் தானு விள்கழல், பேணி யுய்ம்மினே.
03. நாத னெண்பிர்காள், காத லொண்புகல் ஆதி பாதமே ஓதி யுய்ம்மினே.
04. அங்க மாதுசேர், பங்க மாயவன் வெங்குரு மன்னும் எங்க ஸீசனே.
05. வாணி லாக்சடைத், தோணி வண்புரத் தாணி நற்பொனைக், கானு மின்களே.
06. பாந்த ளார்சடைப் பூந்த ராய்மன்னும் ஏந்து கொள்கையாள், வேந்த னெண்பரே.
07. கரிய கண்டனைச் சிரபு ரத்துளெம் அரசை நாள்தொறும், பரவி யுய்ம்மினே.
08. நறவ மார்பொழிற், புறவ நற்பதி இறைவன் நாமமே, மறவல் நெஞ்சமே.
09. தென்றி லரக்களைக், குன்றிற் சண்டைபமன் அன்று நெரித்தவா, நின்று நினைமினே.
10. அயனு மாலுமாய், முயலுங் காழியான் பெயல்வை யெய்திநின், றியலு முள்ளமே.
11. தேர ரமணரைக், சேர்வில் கொச்சைமன் நேரில் கழல்நினைந், தோரு முள்ளமே.
12. தொழும னத்தவர், கழும லத்துறை பழுதில் சம்பந்தன், மொழிகள் பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நாவ்வர்

தேசிகர் நாயகர் வாழ்க

வெண்பா

1. ஒமென்னு மந்திரத்தே ஓங்குங் கணபதியே
நாயிரப்போம் ஓர்வரம் நீ நல்கியிருள் - பூமேல்
கணபதிப் பிள்ளை கலாநிதியார் வாழ்க
உனர்வினியார் ஊழி உயர்ந்து.

ஆசிரிய விருத்தம்

2. நன்னெறி ஞானம் அன்பெனுங் காட்சி நன்னினார் பண்டித
மணியார்
சொன்னலம் சடையான் புகழ்க்கென அமைந்தார் குழ்வதும் வைதிக
சைவம்
மன்னுயிர் வாழ மாணவர்க் குய்தி வழங்குவார் சிவதன்மங் காட்டி
முன்னுவார் அத்து விதமெனு நிலைமை முதல்வனார் கருணையே
நுகர்வார்.
3. முக்குறித் தொகுதி சந்தனத் திலகம் முறுவல்பொற் நாமரை முகத்தார்
அக்குமா ஸையினார் 'அட்சி'வித் தையினாஸ் அளியொளிர் அம்புய
நயனர்
பக்குவரருந்தும் பரனுரை பகரும் பண்பினர் பங்கயவாயர்
மிக்கது மெய்யே யென்றிமிர் தம்ப மேனியர் பண்டித மணியார்.

4. அவரவர்க் கொத்த இலக்கியங் காட்டி அதுவது நுகர்க்கவை
யளிப்பார்
அவரவ ராற்றல்கண்டுப தேசம் அளிப்பவர் ஆயிர முகத்தால்
இவர்தவம் பிரம சரியமென் பதனை ஏத்துவார் பெரியலெல்
லாரும்
இவர்சிவ ணடியார் எம்பெருந் தலைவர் இலக்கிய கலாநிதி வாழ்க.

வேலகண்ணயுர் பண்டிகைது த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

5. ஈசன்பா வன்பே சுவையென வுணர்த்தும் இலக்கிய கலாநிதி வாழ்க பூசுவென் ஸீற்றார் புனிதர் ஒன் கலையார் பொன்னெனுந் தன்மையார் வாழ்க தேசினாற் சூழல் சிறந்தினி தமையும் தேசிகர் நாயகர் வாழ்க காசினிக் கிளியர் பண்டிதர் ஐயர் கணபதிப் பிள்ளையார் வாழ்க.
6. காண்பதற் கிளியர் கருதுதற் கிளியர் கலந்தவர் பிரியலா காதார் சேண்விளங் கவிரொளி தொடர்ந்தெழுந் தொளிர்வார் தினியிருட் பொய்துரப் பார்தாம் வீண் செயல் நீக்கி வினைப்பயன் தலைவன் விதுத்தது மருந்தினி தென்பார் மாண் பயன் வழங்கும் பண்டிதமணியார் வாழியர் நிலந்தொழு மகிழ்ந்தே.

ஆசிரியப்பா

அவர்கொண்ட டரனடி அருச்சனைபுரிபவர்
பலர்தொழும் மேன்மையர் பண்டிதர் ஐயர்
எண்கவை சொரியும் இலக்கிய கலாநிதி
பண்ணிசை ஓசையார் பண்டித மணியார்
கண்ணெளி யருஞநுங் கணபதிப் பிள்ளையார்
தண்ணீழல் வழங்குந் தருநிகர் குருமணி
செந்தமிழ் அன்பியல் தெளிந்த அந்தணர்
மந்திர நான்மறை வடமொழி நோக்கினர்
ஆடுந் தலைவன் அம்மையோடருள
நீடு வாழ்க நீணிலத் தினிதே.

இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை
அவர்களின் பாராட்டுவிழா மலர் – 14.08.1978

(வீசிங்கம் மண்டபத்தில் பேராசிரியர் A.V. மயில்வாகனம் தலைமையில்நடந்த விழாவில் வெளியிடப்பட்டது)

சௌம் ரிதாச்சு

1. 'பிரமமே என்னிடம் பிரகாசித்தருள்வாய். ஓளியைத் தருபவன் நீயே. என்னிடம் பிரகாசித்ததற்காக உன்னைப் போற்றுகின்றேன்.' என்றிவ்வாறு வேதரிலிகள் கானம் பண்ணுகின்றார்கள். பிரமமே, முக்கண்ணனே, உனக்கு முன்னும் பின்னும் நமஸ்காரம் என்று நமஸ்காரத்தால் பூஜை செய்கிறார்கள். (பிரமம் சிவபெருமானே என்ற உண்மையைப் பிடித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.)
2. வேத மத்தியிலே பிரகாசிப்பது சிவமூல மந்திரம். 'வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம்' ஆகிய சிவமூல மந்திரம் என்பது சம்பந்தர் தமிழ் சிவ சம்பந்தமுற்றவன் சைவன். சிவசம்பந்தமான ஒழுக்கம் சைவம் ஆகும்.
3. எங்குஞ் சைவம் பிரகாசிக்க என்பது நாவலர் எழுச்சி. அந்த எழுச்சியின் வசப்பட்ட பெருமையடையவர் கந்தப்பிள்ளை என்னும் நன்மகனார். அவர் தம்முடைய குழல் முழுதும் சைவம் பிரகாசிக்கச் செய்தல் தாம் சிவபெருமானுக்குச் செய்யுந் தொண்டு ஆகும் என்று உட்கொண்டார். ஒரு வித்தியாசாலையைத் தாபித்து பாலப் பருவத்திலேயே 'சைவமாஞ் சமயங் சாரும்' பாக்கியப் பயனை ஒவ்வொருவருக்கும் வழங்குவது சிறந்ததோருபாயம் என்று நாவலர் வழிநின்று சிந்தித்தார். வேலணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் ஸ்தாபகர் ஆனார்.
4. சைவநெறி நிற்பவன் சைவசமயி. சைவசமயி ஊருக்கு, உலகத்துக்கு,

அரசுக்கு உத்தமமான பிரஜை. அவனே தன் குழலைப் பிழை புகுதாமற் காக்குங் கடனை நிறைவேற்ற வல்லவன்.

5. சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை நூற்றாண்டு விழாவிற் பங்குகொள்ளும் அன்பர் ஒவ்வொருவரும் வேலனையிலும், அயற்கிராமங்களிலும், தீவுத்தொகுதி முழுவதிலும் அப்பாலும், அப்பாலுக்கப்பாலும் சைவம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்குமாறு செய்து சிவபெருமானுடைய திருவருளை மேலூம் மேலூம் பெறுவார்களாக. புத்திரர், பெளத்திரர்க்கும், அவர் வழிவருஞ் சந்ததியினர்க்கும் சைவத்தைக் காப்பாற்றிக்கொடுப்பது ஒன்றுதான் கொடை. அதுவே கடன்.
 6. திருஞானசம்பந்தர் திருவவதாரன் செய்து காத்துத்தந்த 'பெருஞ்செல்வ'த்தைக் காத்துச் சந்ததியினர்க்கு வைத்துச் செல்வது ஒவ்வொருவர்க்குங் கடன். நாளைக்கு நாமே பிறந்தால் நமக்கு வேண்டுமே சைவத்துணை.
 7. பத்து வயசமுடிந்த சிறுவன், ஐந்தாம் வகுப்புப் படித்துமுடித்தவன், குறியீடுகள் அமையும்படி தெளிவாகத் தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்தவன், சைவசமயப் பெற்றோரை உடையவன் அறிந்து உய்யும்படி, தத்துவ ஞான சாரமான பாலபாடங்களையும் சைவவினாவிடைகளையுங் தந்த ஞானசிரியராகிய நாவவலருக்கு நாம் செய்யுங் கைமாறேன்ன!
- “கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு)
- என்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு.”
7. மதிநுட்பமும் நல்லியல்புங்கொண்ட பத்துவயசச் சிறுவன் நாவலர் தந்த தத்துவ ஞானத்தைப் படித்துமுடிக்கும்படி உபகரித் தற்குச் சைவ வினாவிடைகளையும் பாலபாடங்களையும் ஐந்தாம் ஆறாம் வகுப்புகளுக்குச் சைவசமய பாடப் புத்தகங்களாக அமைத்து விட்டால் சைவசமய வளர்ச்சிக்குப் பெரிய பணி செய்ததாகுமே. அந்தப் படிப்பை முடிக்குஞ் சிறுவர்களினாலே ஊர் உலகம் எல்லாம் உய்யுமே. இவ்வளவையுஞ் செய்யச் சத்தியில்லாமல் இருக் கிண்றார்களா சைவசமயிகள்! பாடப்புத்தகமாக வைக்கவில்லை யென்றாலும் பிள்ளைகள் வீட்டிற் படித்தற்கு ஆவன செய்வது சைவ சமயிகளின் இன்றியமையாத கடன். பெரிய பண்டிதர்களும் சைவப்புலவர்களும் சைவப் பிரகாசர்களும் பாலபாடங்கள் சைவ வினாவிடைகள் மரண பரியந்தம் படிக்க வேண்டியவை;

8. “வேதமோ டாகமம் மெய்யா மிறைவனுால் ஒதும் பொதுவஞ் சிறப்புமென் றள்ளன” என்பது திருமந்திரம் ‘உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கமென்பதும், நிலவுமெய்ந் நெறியதென்பதும்’ பெரிய புராணம்.

பாலபாடம் வேதநூற் சங்கிரகம். சைவவினாவிடை ஆகமநூற் சங்கிரகம். பாலர் முதல் முதியோர் வரையும் படித்து ஞாபகத்தில் இருத்தவேண்டியவை இவை.

‘நமக்கு நித்தமும் அன்னம் வள்ளிரம் தருகின்றவர் கடவுள்’ என்ற வசனம் உண்டாக்கும் மெய்யுணர்வு நம்மவர் மனசில் எழுந்தெழுந்து உள்ளம் உருக்கிப் பாவந் தீர்த்து உய்வு தருவதாக இந்த வசனம் நாவலர் பாலபாடம் முதற்புத்தகத்தில் உள்ளது! முதற்புத்தகத்தின் முடிவிலுள்ள மேற்குறித்த வசனத்தை உட்கொண்டபாடம் முழுதுமே உள்ளம் உருக்கி உய்வு தருவது. பெரியோருந் தியானஞ் செய்ய வேண்டியது!

‘நான் ஒரு பொய் சொல்லவும் மாட்டேன். பொய்யாய் நடக்கவும் மாட்டேன்’ என்பது பாலபாடம் இரண்டாம் புத்தகத்திலுள்ள ஒரு சிறுவன் வாக்கில் வந்தது. ‘பொய்யாய் நடக்கவும் மாட்டேன்’ என்பது இக்காலத்துக் காதுகளுக்குத் துளைபோடத்தக்கது. பொய்யனுக்குக் கொடிறுடைக்குங் கூன் கை போன்றது. ‘கேள்வியாற்றோட்கப்படாத செவி’கள் செவிடுகள். ‘உள்ளத்தாற் பொய்’ க்கும் நெஞ்சுகள் இக்கால விசேட சம்பத்து’ க்கள்.

பாலபாடம் இரண்டாம் புத்தகத்தில் முதலில் உள்ளது ‘நீதி வாக்கியங்கள்’ என்னும் பாடம். அப்பாடத்தின் முடிவில் மங்களம் பாடிக் கொண்டிருப்பது’

‘நாவை அடக்கி விக்கல் எழும்போது ஓன்றைச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லலும் கூடாமையாலும், அது இன்ன காலத்தில் வரும் என்று அறி தல் இயலாமையாலும், மோகாத்திற் கேதுவாகிய புண்ணியத்தை விரைந்துசெய்’

என்னும் அமிர்த வசனம்.

திருவள்ளுவ நாயனார் அருளியதோரு குறள்,

'நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்' என்பது.

திருவள்ளுவ நாயனார் தந்த பாட்டுத் தமிழுக்கு வசனத்தமிழ் தந்துபகரித்திருக்கிறார் நாவலர். நல்வினை யென்பது மோகஷத்திற் கேதுவாகிய புண்ணியம், அஃதாவது சிவபுண்ணியம். போகம் நோக்காமலே செய்யும் அன்புப்பணி அது. இது திருவள்ளுவ நாயனார் கருத்தென்பதற்கு ஐயம் இல்லை. ஆறு வயசுப் பாலகன் ஒரு பிரகாரம் கிரகிக்கூடிய கருத்து, அறுபது வயசுப் பெரியவரைத் தூண்டிக்கொண் டேயிருக்கும் நன்மொழி, இது.

திருவள்ளுவருடைய பெருமையைச் சொல்லுபவர் பலர், 'சம்மா கத்துகிறகாக'ங்கள். விரல்விட்டெண்ணத்தக்க சிலகுறள்களைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் வாழ்வு புஷ்பித்துப் பரிமளிக்கும்.

எல்லா நன்மைகளும் முளைத்து வளர்ந்து பயன்சொரிதற்கு நிலமாயமைந்தது புலாலுண்ணாமை. இந்த விரதமுடையவர்களுக்குச் சைவர் என்ற பெயர் கிடைத்துவிடும் சைவபோசனம் என்பது புலால் கலவாத உணவு.

'படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றாக்கா தொன்றன்
உடல்சுவை யுண்டார் மனம்.'

இந்தக் குறளிலே ஒரு 'புதுமை' சொல்லியிருக்கிறார் நாயனார். புலாலுண்பவருடைய மனசில் ஏந்த நன்மையும் உட்புக முடியாது; என்னுஞ் சிரிய, கூரிய கருத்து அது, 'படைகொண்டார் நெஞ்சம்' நிலைக்க நடுக்கந்தரும் கொடுமை கொண்டது! புலாலுண்பவன் நிசிசரன் - அசரன். ஒன்றான் உடலை - கண் முக்கு வாய் கால் தலை வால் என்றுள்ள உறுப்புக்களை - சுவைக்கிறானே பாவி! அந்த உடலுக் குரிய ஒன்று - ஒரு பிராணி - அந்த உறுப்புக்களோடு சஞ்சித்ததே. அதன் கண் வாய் காதுவேறு, அப்பாவியின் பிள்ளையின் கண் காது வாய் வேறா!

'அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அதற்குப் ஆங்கே செயல்.'

'உருத்திரபல்கணத்தார்க் கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ'
ஆதிரைநாள் காணாதே போதியோ' என்று 'பூம்பாவை' உடல்விட்டுப் பேல்கணபூர் பண்டிகைத் த.வேதநாயகி -
மூக்கங்கள், மூராய்ச்சி

போனதற்கு இரங்குவாராகி உலகத்துக்கு இரங்குகின்றார் முத்தமிழ்ப்பிள்ளை.

'மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி குடும்
அன்ன லாரடி யார்தமை அழுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னாலவர் நல்விழாப் பொலிவுகண்டார்தல்'
பெரியபூராணம்.

'அடியார்தமை அழுது செய்வித்தல்' அதிதி பூசை. விருந்து என்பதும் இதுவே. 'கண்ணினால் அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண்டார்தல்' திருவிழா,
பூஜை, திருப்பணி முதலிய எல்லாம் சிவாலயத்துக்குப் பொருள் கொடுத்தலில் அடங்கும்.

'அந்கா இயல்பிற்று' ஆகிய பொருளை ஆன்மாவிலே தங்கச் செய்தற்கு உபாயம் அன்னதானம் என்று ஒருவர் உரை கூறுகிறார். அன்னதானம் செய்யவேண்டும் என்பது ஒரு ஞானி அன்னதானத்திலே அகப்படக்கூடும் என்பதற்காவே என்று 'பெரியவர்' எனப்படும் ஒரு வர் கூறுகின்றார்.

ஆங்கே செயல் - உடனே செய். ஒரு கணமுந் தாழ்த்தாமல் உடனே செய் என்று கணந்தோறும் செவியிலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் இந்தக் குறவின்டிடமாகத் திருவள்ளுவநாயனார்.

'நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை'.

நில்லாதவற்றுள் ஒன்று செல்வம். 'அந்காவியல்பிற்றுச் செல்வம்,' தன் நிலையாமையையே சொல்லிக்கொண்டு புறப்பட ஆயத்தமாவதை எப்பொழுதுங் காணலாம். அதனை நிலையுள்ளது என்று, நிற்கும் என்று காரணங்காட்டி விளக்குகின்றார்கள் புல்லறிவாளர்கள்!

'கடை' என்று இங்கே இகழ்ந்து விலக்கிவிடுகின்றது மெய்யுணர்வு.
'அந்கா இயல்பிற்று.'

சிலர் பிள்ளைகளுக்குப் பொருள் தேடுகிறார்கள். பிள்ளைகளுக்குப் பொருள் தேடுவதொன்றுதான் பிறவிப்பயன் என்று அவர்கள் மற்றவர் களுக்கு உபதேசங்கு செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய புல்லறி வாண்மைக்கு மற்றையோர் 'ஐ ய கோஷம்' பண்ண வேண்டும் மென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

'தந்தைதாய் தம்முடன் தோன்றினார் புத்திரர் தாரம் எல்லாம், செல்வம் கல்வி ஆயுள் எல்லாம், சாதி குலம் பிறப்பு எல்லாம், சிவபெருமானிடம் அன்புசெய்து அவரை வணங்கும் பொருட்டே, தன் வேலையூர் பண்டுதைத் த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆழாய்ச்சி

உடம்பைப் பாதுகாப்பதும் அதன்பொருட்டே என்று வெளிப்படையாகவே வேதம் விளம்புகின்றது. சிவார்ச்சனைக்குத் தடையானவையெல்லாம் பந்தங்கள்; அறுக்கவேண்டியவைகள்; அறுப்பதே கருமம்; அறுப்பதே தருமம். 'தாதை தாளற ஏறிந்த சண்டிக் குச் சடைமிசை மலர்' குட்டியருளினார் கவாமி.

புதல்வரைப் பெறுதல் என்றது சற்புத்திரரைத் தவஞ்செய்து அருளினாற் பெறுதலை. தான்செய்த தருமத்தைத் தொடர்ந்துசெய்து பாதுகாப்பவும் தான்செய்ய முடியாமல் விட்ட தருமங்களைத் தொடங்கிச் செய்வுமே 'மகப்பேறு' விதிக்கப்பட்டது என்று வேறொரு வாய்பாட்டினாலேயும் வேதங்கூறுகின்றது.

நாவலர் தருமம் என்றொரு பாடம் எழுதியிருக்கிறார். 'செயற்பால செய்யாது' என்ற குறளிற் காட்டிய 'செயற்பால்' என்பதை விரித்துப் பொருளினாற் செய்யுந் தருமங்களைச் சுட்டிக்காட்டி எழுதியிருக்கிறார் பாடத்தின் பின்பாகமாக. அப்பாடத்தின் முன்பகுதி சிந்தனை ரூபமாயி ருக்கிறது. எவ்வரவரிடம் எவ்வெப்பொருள் இருந்தாலும் அவ்வப்பொருள் சிவனுடைமையே. எல்லா உலகினுமின்ன செல்வம் முழுதுக்கும் உடையவர் அவரே. அவருடைய கருத்தை விசாரித்தே பொருளைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும், ஆனால் சுகத்துக்காகவே சரீர சுகமும் வேண்டும், என்னுங் கருத்துமூலங்களைக் கிரகித்தல் வேண்டும்.

தருமம் என்ற பாடத்தின் முற்பகுதியிலே 'வீண்செலவு' என்ற பாடமும் விரவியிருக்கின்றது. 'கடவுளுடைய திருவள்ளத்துக்கு மாறாக வீண்செலவு செய்வோரும் உலோபத்தினாலே சேமித்து வைப்போரும் அக்கடவுளாலே தண்டிக்கப்படுவர்.'

'சிலர் தாங்கள் உண்ணலும் உடுத்தலும் ஆபரணந்தரித்தலும் வாகனமேறலும் கூத்துப் பார்த்தலும் கீதங் கேட்டலுமே மனிதப் பிறப் பாலாகிய பயனென்று நினைந்து எல்லாப் பொருள்களையும் அவைகளின் பொருட்டே செலவு செய்கின்றார்கள்.

நூறு வருஷங்களின் முன் சிலர் இப்படிப் பாவஞ் செய்தார்கள். இப்பொழுது இப்படிச் செய்பவர்கள் பலர் பலர். வறியவன் வருகின்றான். அவனுக்கு உபதேசம் நடக்கிறது.

'இல்லைன்று தீயவை செய்யறக் செய்யின்
இல்லைகும் மற்றும் பெர்த்து.' இது வைதிகம்.

வேலைண்டிர் பண்டதை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

முன்னை நீர்செய் பாவத்தால் மூர்த்தி பாதஞ் சிந்தியா
தின்னம் நீரி டும்பையில் மூழ்கி நீரே மூழ்மினோ
பொன்னை வென்ற கொன்றையான் பூதம் பாட வாடலான்
கொன்ன விழும் வேலினான் கோடி காவு சேர்மினே' என்பது சைவம்.

10. 'ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தின் பொருளையறிந்து சிவபெருமான் ஆண்டவன் தான் அடிமை என்னும் முறைமையை மனத்தகத்தே வழுவாமல் இருத்தி, அதனை விதிப்படி மெய்யன்போடு செபித்துக்கொண்டு வரின், விறகினிடத்தே அக்கினி பிரகாசித்தாற்போல ஆன்மாவினிடத்தே சிவபெருமான் பிரகாசித்து, மும்மலங்களும் நீங்கும்படி ஞானானந்தத்தைப் பிரசாதித்தருங்கவர்'.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர செபத்தாற் பயன் என்னை? என்று பிரச்சினையை எழுப்பி, மாணாக்கணைப் பற்றிக்கொண்டு நாவலர் விடை வழங்கி உபதேசம் பண்ணிய வசனமே மேலே அமைந்து நிற்பது.

பிரமமே என்னிடம் பிரகாசித்தருள்வாய் என்று வேதரிவிகள் பிரார்த்திப்பதை முதலிலே கண்டோம். சைவவினாவிடை இரண்டாம் புத்தகத்திலே நாவலர் உபகரித்த உண்மை அந்த மகரிஷிகளின் பிரார்த்தனையோடு இயைந்து நிற்பதைக் காணும் பொழுது மெய்யுணர்வை நாடும் உள்ளும் துள்ளி விளையாடுமே!

சிவபெருமானிடத்து அன்பு எப்படி விளையும்? என்பது வினா. விடை வருகின்றது: 'பசுக்களாகிய நம்முடைய இலக்கணங்களையும் நம்மைப் பந்தித்த பாசுக்களின் இலக்கணங்களையும் எத்துவணையும் பெரிய சிவபெருமான் எத்துணையுஞ் சிறிய நமக்கெல்லாம் இரங்கி எளிவந்து ஓயாது உபகரிக்கும் பெருங் கருணையையும், இவ்வியல்பின் அந்தகோடியில் ஒரு கூறாயினும் உடையவர் பிறர் ஒருவரும் நமக்கில்லாமையையும் இடையறாது சிந்திக்கச் சிந்திக்க நமக்கு அச்சிவபிரானிடத்து அன்பு விளையும்"

இந்தப் பரம இரகசியத்தை நமக்குத் தந்தாரே நாவலர்!

'யாத வன்றுவ ரைக்கிறை யாகிய

மாத வன்முடி மேலடி வைத்தவன்'

உபமன்யு மகாமுனிவர் கிருஷ்ணருக்குச் சிவதீகை செய்தருளிய பரமாசாரிய ராகிய அந்த உபமன்யு மகாமுனிவர் எவரைத் திசைதொழுது 'நம்பியாருநன் நாம் தொழும் தன்மையான்' என்று முனிவர் கூட்டத்துக்கு

உபதேசித்தாரோ அந்த நம்பியாருர் தென்னாடு சிறந்தோங்க வாய்
மலர்ந்த தேவாரத் தமிழில் ஒன்று
வெய்தாய வினைக்கடலிற்றுமாறு முயிர்க்கு மிகவிரங்கி யருள்புரிந்து
வீடுபேறாக்கம்
பெய்தானைப் பிஞ்ஞகனை மைஞ்ஞவிலுங்கண்டத் தென்டோளைம்
பெருமானை பெண்பாகமொருபால்
செய்தானைச் செக்கர்வா ஜெராளியானைத் தீவாயரவாடு சடையானைத்
திரிபுரங்கள்வேவ
எய்தானை யெறிகெடில் வடவீரட்டானத்துறைவானை யிறைபோது
மிகழுவன்போ லியானே.
என்பது.

11. யான் என்ற செருக்கையும் எனது என்னும் செருக்கையும் முளைக்கும் பொழுதெல்லாம் கொல்லவேண்டும் ‘இளைதாக முன்மரங் கொல்க்கலையுந், கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து’ என்ற குறளை ‘யானென் தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க், குயர்ந்தவுலகம் புகும்’ என்பதேனோடு வைத்துக்கொள்வோம்.

யான் எனது கெட்டோர் ‘ஆரேனும் அன்புசெயின் அங்கே தலைப்படுங்கான் ஆரேனுங்கானா வரன்’

அன்புகிடைத்தற்கரியது. அதுகிடைக்கும் பொழுதே சவாமி கிடைப்பார். சவாமி கிடைத்தால் ‘கையிலங்குபொற் கிண்ண மென்றலால் அரியை யென்றுனைக் கருதுகின்றிலேன்’ என்று பாடலாம் கூடலாம்.

யான் உனது கெட்டோர் ‘அரேனும் அன்பு செய்யின் அங்கே தலைப்படங்கான் ஆரேனுங் காரைவரன்’

அன்பு கிடைத்தற்கரியது. அது கிடைக்கும் பொழுதே சவாமி கிடைப்பார். சவாமி கிடைத்தால் ‘கையிலங்கு பொற் கிண்ண மென்றால் அரியை யென்றுனைக் கருதுகின்றிலேன்’ என்று பாடலாம் கூடலாம்.

வேலனை செவப்பிரகாச வித்தியாசாலை 1880 – 1990 விழா மலர்

வெள்ளையுர் பள்ளிக்கூடம் த.வேதநாயகி -
அக்கம்பகல், பூர்ணம்புச்சி

எங்கள் ஞான குருமணை

சிறியேங்கள் சிவபெருமானுக்கு 'ஞானபூசை' செய்து உய்யும்படி உபகரித்தருளிய 'சித்தாந்த சூரிய'னாகிய பண்டிதமணியின் பெருமைக்கு நமஸ்காரம். அந்தப் பெருமையிலே பிரகாசிக்கும் பரம்பொருளுக்கு மீன்டும் மீன்டும் நமஸ்காரம்.

அவர் நமக்கு உபகரித்த 'அத்வைத சிந்தனை' பற்றிச் சிறிது சிந்திப்போம்.

அத்வைத சிந்தனையின் முதல் வாக்கியம் “இறைவனை ‘அத்து விதவஸ்து’ என்கிறார்தாயுமானவர்” என்பது.

சாந்தம் சிவம் அத்வைதம்

பிரபஞ் உபசமம்

ஸ ஆத்மா ஸ விஜ்ஞேய - மாண். 7

அ வ்யவஹார்ய :

பிரபஞ்சோசம :

சிவோ ஸத்வைத

ஸம்விசத் - யாத்மனாத்மானம்

ய ஏவம் வேத, ய ஏவம் வேத - மாண். 12

சிவனே ஆத்மா, அவனே அறியப்பட வேண்டியவன் - அவனே உயிரோடு அத்துவிதமானவன். அவன் சாந்தன். - மாண். 7

‘அத்வைத வஸ்து’ சிவமாயும் பிரபஞ்சம் லயிக்கும் இடமாயும் விவரிக்க முடியாததாயும் உள்ளது.

வேலனையூர் பண்டித த. வேதநாயகி -
ழக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

வணங்குதல் உடன்படுதல் அழைத்தல் முதலிய கருத்துக்களைச் சுரப்பதாகிய பிரணவம் என்னும் ஓங்காரத்தினாலே சிவம் என்னும் ஆத்மாவை அடைக.

[‘உங்களுக்கு மங்களாம் உண்டாகுக’]

ஸம்விசத் - யாத்மனாத்மானம்

ய ஏவம் வேத.

இங்நனம் உபாய மறிந்தவன் ஆத்மாவாகிய சிவத்தை அதனருளாலே அடைகிறான். - மாண். 12

‘ஆத்மாய நம, ஆத்மலிங்காய நம’ ‘- மஹாஉபநி.

‘ஸதாசிவோம்’ - மஹா நாரா, உபநி.

தத்துவமசி என்பது (அது நீயாயிருக்கிறாய் என்பது) இறையத்துவித்தைக் குறிப்பது.

இனி, உயிரத்துவித்தைக் குறிப்பதொரு தொடர்,

‘லலில ஏகோத்ரஷ்டா அத்வைதோ பவதி [பிரஹ. உப.] என்பது, (த்ருஷ்டா - காண்பவன்). சிவத்தின் மஹிமையையே கண்டுகொண் டிருப்பவன் ‘அத்துவிதி’ ஆகிறான். ஒத்துச் சென்று தன் திருவடிக் கூடிடும் உபாயம் இது. நீரைப் போல ஒன்றுபட்டு ‘ஏக’மாகி நிற்கும் ஒழுக்கம் ‘லலில ஏகோ’ என்று உணர்த்தப்படுகிறது.

‘ஏகனாகி இறைபணி நிற்க’ என்று சிவஞான போதத்தில் உணர்த்தப் பட்ட பொருளை லலில ஏகோ (பிரஹ. உபநி.) என்பது விளக்குகின்றது. இது சாதகமே என்பது கூர்ந்து நோக்கற்பாலது.

‘ப்ரஹ்மைவஸன் ப்ரஹ்மாப் னோதி’ ‘பிரமமாயிருந்து பிரமத்தை அடைகின்றான்’ என்பது கான்க, பிரமமாயிருத்தல் சாதகம்.

‘தத்துவமசி’ என்பது ‘நி பிரமமே’ ‘நான் பிரமம்’ என்று நீ இறுமாந்து மகிழ்ந்திரு’ என்று உபதேசிக்கவில்லை.

வேலக்ஷோயூர் பண்டிகைத் த. வேதநாயகி -
நூக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

‘காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போற்

காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டவின்’

என்று சித்தாந்தங் கூறும் பொருளைக் காட்டுவது ‘தத்துவமசி’ மகா வாக்கியம்.

இப்பிராணிகளெல்லாம் ஸத்திலிருந்து தோன்றி, ஸத்திலிருந்து தோன்றினோம் என்று உணரவில்லை. எது அணுமாத்திரமான ஸங்கம வஸ்துவோ அதுவே நியாகவுள்ளாய் (தத்-தவ-லி) - சாந். 6. 10.1.

‘ஸத்திலிருந்து தோன்றுதல்’ என்பது பரமாத்மாவின் உபகாரத்தால் ஆணவமறைப்புச் சிறிது நீங்குதல். இக்கருத்து பிரம சூத்திரத்தில் விழிப்பு இதனிடமிருந்தே (பிரமத்திடமிருந்தே) (பி.கு.3.2.8) என்று கூறப்பட்டது. துரியாதித்ததுக்கும் அப்பால் ‘இருளவத்தை’யாகிய கேவலாதீத்தில் கிடந்த உயிருக்கு அறிவு விளக்கம் பெறுதல் ‘ஸத்’ ஆகிய பிரமத்திடமிருந்தே என்க.

அந்த : ஸந் - நனந்தோபவதி - சாந். 8. 4. 2.

“(ஆகையால்) இந்தக் கரையை அடைந்தால் குருடாயிருந்தவன் குருடு நீங்கியவனாகிறான். தாக்குண்டவன் தாக்கற்றவனாகிறான். வருத்தமடைந்தவன் வருத்தம் நீங்கியவனாகிறான். இந்தக் கரையை அடைந்தால் இரவே பகலாகிவிடுகிறது. இந்தப் பிரம்மலோகம் (தோன்றி மறையாத) ஒரே பிரகாசத்தை என்றும் உடையதன்றோ.”

‘குருடாயிருந்தவன் இந்தக் கரையை அடைந்தால் குருடு நீங்கியவனாகிறான்.’

‘குருடாயிருந்தவன் - அநாதியே ஆணவத்தோடத்துவிதமான ‘குருட்டுக்கிழவன்’. அவனது குருட்டினை நீக்கியது ‘குமரி’ அருட்சத்தி.

“குருடு நீங்கியவனாகிறான்” - மெய்ஞ்ஞானத் தாணுவினோடத்து விதமாகிறான். மூலையிலிருந்த குமரி - இறையத்துவிதம். கரையை அடைந்து குருடு நீங்குதல் உயிரத்துவிதம். ஆணவத்தோடத்துவிதம், தாணுவினோடத்துவிதம்.

வேலைணவூர் பண்டிகைத் த.வேதநாயகி -
ஷக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

‘இருட்டறை மூலை இருந்த குமரி
குருட்டுக் கிழவணைக் கூடல் குறித்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
மருட்டி அவனை மணம்புரிந் தாளே.’

ஆனவ மலத்தை இங்கே காணலாம். ஆனவம் ‘அநாதியாயினும் விட்டேநீங்கும். ‘தமஸ்’என்று உபநிஷத்தில் சொல்லப்படுவது ஆனவம்.

‘சந்தர இவ ராஹோர் முகாத் ப்ரமுச்யதே’ ராகுவின் வாயிலிருந்து விடுபட்ட சந்திரன் ஆனவத்திலிருந்து விடுபடும் உயிருக்கு உவமையாகும்.

மாயை பிரம்மகுத்திரத்தில் ‘தத்தீநத் வாதர்த்தவத்’ (பி. சு. 1. 4. 3) ‘அது ஈசவரனுக்கு அதீனமாயிருப்பதால் பொருத்தமாகும்’ என்று விளக்கப்படுகிறது. தநு கரண புவன போகமாகிய பிரபஞ்சம் மாயேயம் (மாயாகாரியம்) ஆகும். (முதல்வனுக்கு மாயை பரிக்கிரக சத்தியாகும்.)

இனி, பிரமகுத்திரம் (1. 4. 6) மூன்று விஷயங்களைப் பற்றியே உபநிஷத்யாசமும் (ப்ரச்சினை) கேள்வியும் என்று கூறுகின்றது. ஸத்யம் என்னும் பதத்தில் பிரமம், ஜீவன், (அன்றுதம்) மலம் என்ப அடங்குகின்றன. (சாந். உப; ப்ரஹ. உப).

‘குருடாயிருந்தவன்’ ‘கரை’யை அடைந்து குருடு நீங்குகிறான் என்பதில் முப்பொருள்காண்க.

“அஸ் தோமா ஸத் கமய
தம ஸோமா ஞ்யோதிர் கமய
மருத் யோர்மா அமிர்தம் கமய”

இது ‘பவமான மந்திரம்’ எனப்படும். உயிர் அஸத்திலிருந்து ஸத்துக்குத் தன்னை அழைத்துச் செல்லுமாறு பிரார்த்திக்கின்றது. ‘சத்திநிபாத’ நிலையில் இவ்வுயிர் நிற்கின்றது. இறைவ ஸந்தோ ஸதவித்மஸ் - தத்-வயந்நசே-தவேதிர் - மஹ திவிநஷ்டி: | யேதத்விது - ரம்ருதாஸ்தே பவந்த் - யதேதரே து:க்கமேவாபியந்தி | - பிரஹ. உ.ப. 4. 4. 15.

வேகணையூர் பண்ணுதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

இங்கு (இந்தச் சர்வத்தில்) இருந்து கொண்டே எப்படியோ நாம் அதை (ஆத்மாவை) அறிந்துகொண்டோம். இல்லாமற் போனால் அறியாதவர் களாகிப் பெருகும் நஷ்டத்துக்குள்ளாகியிருப்போம். எவர்கள் அதை (ஆத்மாவை) அறிந்தவர்களோ அவர்கள் 'சாகாதவர்களாகிறார்கள்' - அமிர்தத்தை எய்தினவர்கள் - ஆகிறார்கள். பிறரோ எனில் துன்பத்தையே அடைகி ரார்கள் (பிரஹ. 4. 4. 15)

இந்தச் சர்வம் நமக்குக் கிடைத்தது நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின் பம் பெறும் பொருட்டேயாம். - நாவலர்

ஏகாத்ம - ப்ரத்யய - ஸாரம் - மாண். 7

சிவம் - அத்வைதம் - ஆகிய முதல்வன், அவன் ஒருவனே அனைத்துக் கும் ஆத்மா - உயிர்க்குயிர், என்ற அறிவால் அநுசரித்தறியத்தக்கவன்.

ச்சாவாஸ்ய மிதம் ஸர்வம் - ஸ. உப.

ஸ ய அணிமைத - தாத்மயமிதம் ஸர்வம் தத் ஸத்யம்

ஸ ஆத்மா தத் - துவமளி ச்வேதகேக்தோ - சாந் 6. 9. 4

எது அனுமாத்திரமான ஸாக்ஷமவஸ்துவோ அதையே ஆத்மாவாய்க் கொண்டது இது எல்லாம். அதுவே ஸத்யம் அதுவே ஆத்மா சவேதகேதுவே அதுவே நீயாக உள்ளாய்.

ஸயக்சாயம் புருஷ யக்சாஸா - வாதித்யேஸரக - தை - ஆர் - 8.

எவன் இந்தப் புருஷனிடம் (இருதய குகையில்) உள்ளவனோ அவனும், எவன் சூரியனிடம் உள்ளவனோ அவனும் ஒருவனே. (ரகமாகிய ஆத்மா - ஏகாத்மா) இந்தப் புருஷனிடம் இருக்கிறான்.

எவன் (இருதய) குகையில் பரமாகாசத்தில் இருக்கும் பிரமத்தை அறிகி றானோ அவன் பிரமத்துடன் கூடி எல்லா ஆசைகளையும் அநுபவிக்கிறான்.

"உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநூ
றாபிரம் யோனிபேதம்
நிரைசேரப் படைத்தலற்றி னுயிர்க்குயிரா
யங்கங்கே நின்றான்"

- சம்பந்தர் தேவாரம்.

வேலகணையூர் பண்டிகைத் த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், தூராய்ச்சி

“கலந்துநின்ற பெரியான்”

- அப்பர் தேவாரம்

ஒவ்வொருயிர்க்கும் உயிராய் நிற்பவன் முதல்வன் ‘பூதேஷம் பூதேஷம் திஷ்டன்’.

தம் அநூபுதி வசனங்களாகிய திரிகளையுடைய ஓளிவளர் விளக்கை நம்மறி விலெற்றி பரமாத்ம தரிசனஞ்ச செய்வித்து ஆனந்தம் ஊட்டிக்கொண்டிருக்கும் எங்கள் குருமணிக்கு நமஸ்காரம்.

‘எவர் அறிவில் இருந்துகொண்டு அறிவினுள் உறைகின்றாரோ, எவ்வரை அறிவு அறிந்துகொள்ளவில்லையோ, எவருக்கு அறிவு உடலாகின்றதோ, எவர் அறிவினுள் நின்று அதை ஆள்கின்றாரோ, அவர்தான் உண்ணுடைய ஆத்மா, அந்தர்யாமி, அமிர்தம்.’

- பிரஹ. 3. 7. 22.

நம் ஆத்மாவாய் அந்தர்யாமியாய் அமிர்தமாய் உள்ளவர் ‘சிவம்’ என்னும் அநந்யாதிபதி, அவரே நம் அதிபதி, ‘அநந்யாதிபதி’ - பி. கு.

அவ்வரை நமஸ்காரத்தினாலே பூசைசெய்து கொண்டிருப்போம். அவருக்கு மிகச் சமீபத்திலிருந்து நாம் அவருக்குச் செய்யும் பூசையைக் கண்டு உவந்திருப்பாராகுக.

* * *

தத்ய ஏவைதம் ப்ரஹ்ம லோகம் பிரஹ்மசர் யோணானு - விந்தந்தி
தேஷா - மேவைஷ ப்ரஹ்மலோகஸ் - தேஷாம் ஸர்வேஷல்
லோகேஷம்

காமசாரோ பவதி 4.3 சாந்.

4. 3. எவர்கள் பிரமசரியத்தால் இந்தப் பிரஹ்மலோகத்தை எய்துகிறார்களோ அவர்களுக்கே இந்தப் பிரம்மலோகம் உரியதாம். அவர்களுக்கு எல்லா உலகங்களிலும் சுயேச்சை உண்டு. வேலையைப்பற்றி பண்டமைது த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

இந்தப் பிரமசரியம் எங்கள் குருமணியிடம் மிகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. பிரியமும் வணக்கமும் நிறைந்தவர்களாகி அறிஞர்கள் அவரிடம் வசப்பட்டு நின்றார்கள்.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்

தெளிவு குருவின் திருநாமல் செப்பல்

தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்

தெளிவு குருவரு சிந்தித்தல் தானே.

இந்தத் திருமந்திரம் அவரிடம் விளங்க அவரை நேரிற் கண்டவர்களேல்லாரும் 'கண்டுகண்' டுவந்தார்கள்.

சூரியகாந்தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய

சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனா மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற

வடிஞான மாண்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றத்
தூரியனாஞ்சிவன் றோன்றுந் தானுந்தோன்றுந்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்றும்.
நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு

நின்றநிலை யெல்லாமுன் ஸிகழ்ந்து தோன்றும்.

- சித்தியார் 280

ஆசான் உபதேசத்தோடு தோன்றவே முதல்வன் 'நேரியனாய்ப் பரியனுமாய் நின்ற நிலையெல்லாம்' தோன்றும் !! எங்கள் குருமணி 'உபதேசமே திருமேனி'யாகத் தோன்றி முதல்வனையே தரிசிக்கச் செய்தார் !!

"ஞானநூ றனையோத லோது வித்த

னற்பொருளைக் கேட்பித்த றான்கேட்ட னன்றா
வீனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்த வைந்து

மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழின்ஞானபூசை
ஹனமிலாக் கண்மங்க டபஞ்செபங்க டியான

மொன்றுக்கொன் ருயருமிவை யூட்டுவது போகம்
ஆனமையான் மேலான ஞானத்தாலரனை

யருச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோ ரெல்லாம் - சித்தியார் 275

எங்கள் குருமணியை விரும்புகின்றவர்களெல்லாரும் மேலான
ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பாராக. 'இறைவனடியடைவிக்குமெழில்'
ஞானபூசை செய்து உய்தி கூடுக.

சிறியேங்கள் "ஞானபூசை" செய்து உய்யும்படி உபகரித்த எங்கள்
ஞானகுருமணியின் ஞானபரம்பரை வளர்க.

நாவலர் சிவபெருமானிடம் வேண்டி நின்று எங்களுக்கு "எங்கள்
குருமணி"யை உபகரித்தார். நாவலருடைய "சைவப் பிரசாரகர்"
விருப்பமே எங்கள்குருமணி.

நாவலர் சிவபெருமானிடம் வேண்டி நின்று எங்களுக்கு "எங்கள்
குருமணியை உபகரித்தார். நாவலருடைய "சைவப்பிரகாசர்" விருப்பமே
எங்கள்குருமணி.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை
நினைவு மலர் - 1989

மென்ன தவழுனி

1. உப அதிபர் அவர்கள் மெய்யின் வடிவம் பொய்களை வென்று கீழ்ப்படுத்தி வைத்திருக்கும் மெய்களின் உயிராகிய மெய் அது. மாயாவாத முதலிய சமயப் பொய்களை கீழ்ப்பட்டதங்கிய மெய் அது. விஞ்ஞானமாகிய சடஞ்ஞானப் பொய் கீழ்ப்பட்ட சைவஞ்ஞான மெய் அது.
2. உப அதிபர் அறிவுடையார் விரும்பி விரும்பிக் காணும் நூதனசாலை. அவர் கூறும் கருத்துக்கள், அவரற்றந் தூல்கள், அவர் கண்ட சிந்தனை முடிவுகள் ஆகியவை அறிவுடையார்க்கு ஆச்சரியம் கொடுப்பவை.
3. உப அதிபர் அவர்கள் முனி. மென்னமுடையவர். “ஊமையென்னும் அதி உயர்ந்த சாதகம் வாய்ந்த முனி. பேசப்பொருள்ளாப் பிறவி தன்னைப் பேசுதலறியாத முனி. தலைவனைக் கல்லாத பேய்களோடு பேசுதற்குச் சொல் இல்லாத முனி. பேசப் பெரிது மினிய தலைவனை தன் செவிக்கு மகானே, தாங்கள் ஒரு தரிசனவேதி.
4. உப அதிபர் உத்தியோகமும் B.Sc கல்வியும் அவருடைய நிலைக்கு மிகக் கீழுள்ளவை. தலைவனது ஆணை என்னும் ஒருவர்விளாலேயே அவர் உப அதிபர் உத்தியோகத்தை அருவருப்பின்றி, விருப்பத்தோடு தாங்கினார். அவரது பெரிய பெருமை அது.
5. நாம் அவருக்குச் செய்யத்தக்க இதமான செயல் அவரிடம் அறியத்தக்க உண்மைகளில் ஒரு சிறிதாவது அறிதலும், அறிந்தவழி ஒழுகுதலுமேயாம். முனிவர்க்குச் செய்யுங்கடன் அதுவே.

மென்ன தவழுனிவர் கைலாசபதி
வாழ்வும் சிந்தனையும் நூல்

பன் முதமணி
சி. கணபதிப்பிள்ளை

வொ. வகைசாச்சு

பின்னிகணப்பு - I

(பண்டித த. வேதநாயகி அவர்கள் தமது வம்சாவழி உறவினர் பிரமுகர் பற்றி
எழுதியவை, நினைவு மலர்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை)

சிவன் சேவை போற்றி

நம்முடைய நெஞ்சம் தீதிலா நன்மையாய்த் தித்திக்கும் பொழுது, அந்தத் தித்திப்பை உமிழ்ந்துகொண்டு சிவமென்னுஞ் செம்பொருள் நெஞ்சினுள்ளே ஓளிர்வதைக் காணலாம். நம் வாழ்நாளிலே எத்தனையோ இமைப்பொழுதுகள் உள். அவை ஒவ்வொன்றும் யவிழ், ஒவ்வொன்றினும் நீதி மலரவேண்டும். நீதி சிவபெருமான் வெளிப்பட்டருஞம் பிடம். நெஞ்சமாகிய மண்டபத்திலே நீதியாகிய பிடத்திலே சிவபெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணி ஒவ்வோரிமைப் பொழுதும் (நித்திரையிலும்) அன்பாகிய புதிய மலரினாலே அருச்சிப் பவர்க்கு அவன்செய்யும் அருள்கள் அளப்பரியன. அவ்வாறுருச் சிப்பவர்கள் 'இரந்த வெல்லா மெமக்கே பெறலா' மென்றிருப்பார்கள். அவன் அவாகள் 'வேண்ட முழுதுங்கொடு'ப்பான். வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து வேண்டி நிற்கும் முழுதையுங் கொடுப்பான். 'தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே' 'பங்கயத்தயனு மாலறியா நீதியே' எமக்கு வெளிப்பட்டருஞக் என்று அவனை இரப்போம். 'நின்றன் வார்கழற்கள்பெனக்கு நிரந்தரமாய் அருளாய் நின்னை யேத்த முழுவதுமே' என்றிரப்போம்.

2

அநந்தகோடி சென்மங்களின்கீழே வேர்வீழ்த்த அன்புத் தொடர்பு என்னெஞ்சிலே ஓளிர்கின்றது! இமைப்பொழுதும் அவனை என்னெஞ்சு பிரிவதில்லை.

அவனோ என்னை நீங்கான். என்னெஞ்சினின்றும் அகலான். என்னுடைய குற்றங்களையெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டு என் நெஞ்சிலே நிற்கின்றான், இமைப்பொழுதும் தளராமல் நிற்கின்றான். இமைப்

வேலனையூர் பண்டதை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

பொழுதும் பிரிதற்கு அவன்விடான். அடித்தடித்து அக்காரம் தீற்றுவான். அவனுடைய பெருங் கருணையை என்னென்பேன்! எத்தனையோ ஆசைக் கிலே ஒடுகின்ற என் நெஞ்சை விடாமற் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறான், என் தலைவனான சிவபெருமான்!

‘இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் றாஸ்வாழுக்’

3

அவன் ஏகன். என்னோடு ஏகமாயிருப்பவன். என்னோடத்து விதமாயிருப்பவன். என்னுடன் முழுதும் அவன் கலந்திருப்பதை உணரும் பொழுது எனக்கு யான் தித்திக்கிறேன். அவன் தித்திக்கிறான். தித்திப்பு அவனியல்பு. என்னை முழுதும் அவன் கலந்திருத்தவினாலே தித்திப்பு ஒன்றே எனக்குத் தோன்றுகின்றது. மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிகளினாலே தீண்டுவதற்கும் இரண்டறக் கலந்து தீண்டுதற்கும் அம்மம்ம எத்துணை வேறுபாடு! உடம்பினுள் உயிர்போல என்னுள்ளே நிற்கிறான் அவன். உள்ளே நின்று கலக்கிற கலவியை என்னொபது! இரண்டறக் கலத்த லென்பேனோ உள்ளின்று கலத்த லென்பேனா யாதுமறியேன். அவன் என்னை எப்படிக் கலந்திருக்கிறானென்பதை எப்படிச் சொல்வேன். கலந்திருக்கிறானென்பதை எப்படிச் சொல்வேன். கலந்திருக்கிறான், உண்ணின்றுருக்குகிறான், ஆனந்தக் கண்ணீர் தருகிறான் அந்த வள்ளல்!

அவன் அநேகனாயிருக்கிறான். அவன் அவன் அதுவென்றியப் படுகிற இடமெல்லாம் அவனே முன்னின்று அறியப்படுகிறான். அவ் விடங்களிலெல்லாம் அவன் செயல் வெளிப்படுகின்றது. பாண்டியன் வணங்குகிறான். ஊழமப்பெண் பேசுகின்றார். வைகை வெள்ளாம் பெருகியடங்குகின்றது.

அன்புடையார்க்கு முன் என்பு பெண்ணாகிறது. பாலை நெய்தலா கிறது - ஆறு வழிவிடுகிறது. அவன் ‘அப்ரென்பூடுருக்க குனிக்கும்’ கூத்த னாகித் தித்திக்கிறான். தில்லை முதூராடிய திருவடி - எடுத்த பொறபாதம் - இனித்தமுடையதாய் முத்தியின்பஞ் சொரிகின்றது. அவன் பிக்ஷாடனர் இலிங்கோற்பவர் சோமாஸ்கந்தர் முதலிய திருமேனிகளுடையனாய் அநேகனாயிருக்கிறான். கைலாயத்தான் தில்லையான் ஏகம்பன் அண்ணாமலையான் என்றிவ்வாறு அநேகனாகி அருள்பொழுகிறான்.

வேலைவாய்த் தன்மைதை த.வேதநாயகி -
மூக்கங்கள், மூராய்ச்சி

அவன் என்னிறைவன், அவனிடத்தே யான் சென்றடங்கி யொழிலேன். அலைகடலிற் சென்றடங்கி மறையும் ஆறுபோல் வேன்யான் மெல்ல மெல்ல அவனிடத்தே யான் கலந்து மறைகிறேன். கல்லைமென்களி யாக்கும் விச்சைகொண்டு அவன் என்னைக் குழைத்துத் தன்னுடன் கலக்கிறான்.

ஓன்றும் வேறும் உடனுமாய்ந்திரு உபகரிப்பவன் வாழ்க்.

‘ஏது எநீக ஸிறைவனாடு வாழ்க்.’

4

ஊன் உடை மரந்து உறையுள் முதலியன பெறும் பொருட்டுப் பொழுது கழிந்தது. நித்திரைநோய் முதலியவற்றாற் பொழுது கழிந்தது. காலை உபாதி கடும்பகற் பசிநிசி வேலை நித்திரைகளினாலே காலங்கழிந்தது. இவை விலக்கமுடியாத பொழுதுச்சூருக் கங்கள். இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் கழிகின்ற பொழுது அவமே கழிவது. கள்ளுண்டு களித்தலினாலே பொழுதைச் சுருக்குவது போன்றதுதான் மிக வருந்துதலாற் பொழுதைச் சுருக்குவதும் மிகவருந்துதல் குற்றமென நூல்கள் விதிக்கின்றன. இவை இன்ன வாயின், நமது ‘நித்தியகருமங்’ களையும் பொழுது கழியுமாற்றை யுங் கணிப்பின் பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பெருக்கிப் பொழுதைச் சுருக்கிச் சுருக்கிப் பொழுது இல்லையாகச் செய்து விடுகிற நமது நிலை புலனாகும்.

பேதைகளோடு உரையாடுதலில் எத்துணைப் பொழுது கழிகின்றது! குற்றமென் ருணராமல் நாம் செய்யும் பெரிய குற்றம் பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்குவது.

‘சிந்த செய்க கேள்வி வாக்குச் சீரிலைப் புலன்கால்

முந்தையான காலங்கள் என்றுாத மூர்க்களேன்’.

யாம் சிந்திப்பன, செய்வன, கேட்பன, சொல்லுவன, நம் கண்செவி வாய் மெய் மூக்குச் சுவைப்பன இவைகளையெல்லாம் தனித்தனி நோக்கினால் நம் சிறுமை புலனாகும்.

‘தேனைப் பாலைக் கண்ணவின் தெளிவை ஒளியைத் தெளிந்தார்தம் ஊனையுருக்கும்’ ஒருவனைச் சிலநாள் வழிப்படட்டவர்கள் எய்தும் பெரும்பேற்றைக் கண்டுங் கேட்டு மறிகின்ற நாம் அவனையடைய

வேலையைப் பண்டுதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

முயலாமற் பொழுது போக்குகின்றோம். அவனையும் நம்மையும் குழைத்துக்கலந்து இன்பம் விளைக்கும் ஜந்தெழுத்தை உச்சரித்து உய்ய விரும்பாமல் அவனே நாட்போக்குகின்றோம். வழிபடவேண்டிய காலத்திலே அவன் குறிப்புக்கு விரோதமாக செயல் செய்து நமக்குக் கேடு குழ்கிறோம். உலகத்தார் முன் 'சமயப்பெரியோ'ராக தோன்றுவாருட் பலர் திருக்குறிப்புக்கு மாறான செயல்களைச் செய்வதைத் தாந்தாமே நோக்கினாலுணரலாம். முன்னொரு பிறப்பிலே வேதவிதிப்படி மனஞ்ச செய்த மனைவியிடத்திலே மனஞ்சென்றதனை, எடுத்த பிறப்பிலே உணர்ந்து 'கேடென்றனக்கே குழ்ந்தேனே' என்று பெரியோர் சொல்லி வருந்துகிறார்கள், வேதநெறிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் அவப்பொழுது புகுதல் கேடாய் முடிகின்றது! நம்முடைய அவப்பொழுதுக்கு எல்லை யுண்டா! 'அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது' என்பது பழமொழி. விளையாட்டிலும் சிவபூசை செய்தார் கண்டேக்ரநாயனார். புறத்தார்க்கு அவப்பொழுது போலத் தோன்றும் பொழுதிலும் பெரிய தவத்தைத் தொடர்புசெய்து வாழ்வோமாயின் எடுத்த பிறப்பின் பயனை அடை வோம். 'கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே' உய்வோம்.

5

எல்லாவுயிர்க்கும் ஆதாரமானவன் சிவபெருமான் அன்பாகிய ஆதாரத்திலே அவன் வெளிப்படுகிறான். அன்பென்பது அவனது தீதிலா நன்மையாகிய திருவருளை நினையுந்தோறும் அவனுடைய நீதியின் இனிமையை நினையுந்தோறும் உள்ளம் உருகுதல். 'உருகுதலைச் சென்ற உள்ளத்தும் அம்பலத்தும்' உள்ளான் அவன். 'நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி!'

அருள்கூர் திருவடி மேவும்
ஒருதாள் இருமலர் வாழி.
திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரக்குழந்தைகள் நினைவுமலர்

18.06.1965

‘ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்ரிகை பொன்னம்பலவன்’

திருவருள் சிருட்டிக்கு முகஞ்செய்யும் முதனிலை ஓங்காரம்; ஆனைமுகம். ஓங்காரம் வேதமூலம். வேதம் - அறிவு அறிவின் மூலாதார மூர்த்தி ஆனைமுகன்.

“நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணீரிற் கலைஞானம்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்”.

கலைஞானங்களின்மூலம் நற்குஞ்சரக்கன்று. கன்றை நண்ணீனால் எதுவுங் கற்குஞ் சரக்கன்று. கன்றை நண்ணூதலாவது அறிவின் மூலத்தை ஆராய்ந்து, அதன்வழி நிற்றலாம். ஓங்காரத்தின் வழி ஓம்பட்டு நிற்பதென்பதாம்.

அறிவாகிய வேதத்தை ஆராய்ந்து, வேத மூலமாகிய ஓங்காரத்தை உணர்ந்து, ஓங்கார மூர்த்தியாகிய மூத்தபிள்ளையின் வழிப்பட்டு, அப்பிள்ளையை வணங்குவதே முதற்கட் செய்ற்பாலதாம். மூத்த பிள்ளையை வணங்கி அப்பிள்ளையின் வழிப்படாதவன் அறிவறிந்த மகன் ஆகான் அறிவு விருத்திக்கும் முறையில் விருத்தியாகாத வழி மனிதப்பிறப்பு வீண். கல்விப்பயன் அறிவு.

அறிவாகிய வேதம் ஆரியப்பயன். வேத மூலமூர்த்தியாகிய மூத்தபிள்ளை ஆரியன்; அறிவுத்தெய்வம்.

அறிவுத் தெய்வத்தைப் பேணி, அறிவின் வழிப்பட்டு நிற்பதற்குச் சாதகம் அன்பு, அது தமிழ். அதற்குத் தெய்வம் முருகன். முருகன் இளையபிள்ளை; அவன் தமிழன்; அன்புத் தெய்வம்.

அறிவு தமையன்; அன்பு தம்பி.

ஆரியம் தமையன்; தமிழ் தம்பி.

தமையன் இல்லாதவழித் தம்பி இல்லை.

அறிய வேண்டியவைகளை அறிந்தவன், அறிந்தபிறகு, அறிந்தவைகளில் அன்புசெய்தற்குப் பயிலவேண்டும். ஆரியப் பயனாய் வேதத்தைத் தமிழ் செய்ய வேண்டும்.

வள்ளுவர், வேதந் தமிழ் செய்தவர்.

சங்கத்துச் சான்றோர்கள், முன் அறிவறிந்த வேதமுனிவர்கள்; கொழுமையான ஆரியர். பின் அன்புப் பயிற்சி செய்தவர்கள். முன் என்பதில் முற்பிறப்பும் அடங்கும். எடுத்த பிறப்பில் முன் ஆரியராய்ப் பின் தமிழரானவர்கள் அகத்தியர் தொல்காப்பியர் அதங்கோட்டாசானுள் விட்டவர்கள்.

சங்கத்தார் செய்த தமிழராய்ச்சியாவது, அறிவின் வழிவந்த அன்புப் பயிற்சியேயாம். அதுதான் ஏழு திணையாய்க் களவு கற்பென்னுங் கைகோளாய் நானுறு துறைப்பட்டு நடப்பதாம்.

விநாயகரை வழிபடும் அறிவர், முருகனை வழிபட்டு அன்பராவர்.

விஷ்ணுமூர்த்தியின் புதல்வியர் அமிர்தவல்லி, சந்தரவல்லி என்பாரிருவர், அவர்கள் அறியவேண்டியவைகளை அறிந்தவர்கள். பின் வள்ளி நாயகியும் தெய்வநாயகியுமாய், முறையே களவு கற்பு என்னும் அன்புக் கைகோள் வழிநின்று அன்புத் தெய்வமாகிய முருகனை அடைந் தவர்கள். வள்ளியை முருகன்பாற்கூட்டியது, அறிவுமூலமான தந்தி முகத் தெய்வம்.

அன்பு அறிவின் வழித்து என்பது காட்டப்பட்டது இனி, அன்பு கனிந்த அருளாதல் வேண்டும்.

அறிவுக்கும் அன்புக்கும் செய்ப்படுபொருள் அருள். அஃதாவது அறிவறிந்த மகனால் அறியப்படுவதும், அன்பு செய்யப்படுவதும் அருளோயாம். தூய அறிவில் ஆராமையாகிய அன்புபிறந்தவழி, அதன் முதிர்விற் சித்திப் பது அருள். ‘அருளென்னும் அன்பீன் குழவி’ என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. அருள் வடிவுதான் அம்பிகை. அருளைப் பெறுவதுதான் காரியம். சம்பந் தக்குழவி ஒருநாள் அருளமுத்தைப் பருகியது. அருள் சத்தி; தரும்சத்தி; அஃது உபகரியாம விருக்கமாட்டாத சக்தி. அது ‘தன்னி ஸைமை மன்னு யிர்கள்சாரத் தருஞ் சத்தி’ என்பது திருவருட்பயன்.

விநாயகராகிய ஒங்காரத்தின் வழிநின்று முருகு (அன்பு) செய்பவர்கள், அருளாகிய அம்பிகையை அடைகின்றார்கள். இவ்வாற்றால், ஆனை முகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை என்னும் வைப்புக்கிரமம் தெளிவாம் இனிப் பொன்னம்பலத்தை நாடுவாம்.

அருள் குணம்; ஆகவே அம்பிகை குணம். குணி பொருள் பொருளாவார் பொன்னம்பலவர்.

'எப்பொரு எத்தன்மைத் தாயினும்', 'யார் யார்வாய்க் கேட்பினும்' கேட்ட கண்ட பொருளிலிருந்து, 'மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு' மெய்ப்பொருள் பொன்னம்பலவன்.

அருளினாலோதான் மெய்ப்பொருட்பேறு உளதாம். 'வா சி அருளியவை வாழ்விக்கும்' திருவருட்பயன். 'வா' திருவருளாகிய சிவசத்தி, 'சி'- சிவம். 'ய' - ஆன்மா திருவருள் ஆன்மாவுக்குச் சிவத்தை நல்கி, அதனை வாழ்விக்கும்.

ஆன்மா நாய, சிவம் ஆன்மநாயகன், சிவசத்தி நாகியை நாயகன்பாற் கூட்டுவது.

இனி, ஆனைமகன் வேதம் ஓங்கார விரிவுதான் வேதம்.

ஆறுமுகன் தமிழ் தமிழ் அன்பு. அன்பினைந்திணையாகிய தமிழ்த் தெய்வம் ஆறுமுகன்

அம்பிகை ஆகமம்; அருள். ஆகமத்தை அருணால் என்கின்றது திருவருட்பயன். வேதந் தமிழ்செய்ய உதிப்பது ஆகமம். வேதந் தமிழ் செய்தோர் ஆகமங் கைவந்து சத்திநிபாதர் ஆகின்றார். சத்திநிபாதம் - அருட்பதிவு. அருள் பொருளாகிய பொன்னம் பலப்பேற்றை நல்குகின்றது. இப் படிக்கிரமஞ் சித்திப்பதற்கு,

'ஞான குரு வாணி பதம் நாடு'.
வாணி,

கலைஞரானச் செல்வி. அவள் கல்வியென்கின்ற பலவாகிய கடலாய் விருந்திருக்கின்றாள் கரைதுறை தெரியாத கல்விக்கடலில் வாய்த்ததொரு நல்லதெப்பமாய் வழிகாட்டுபவர் ஞானகுரு ஞான குருமூலம் வாணியை நாடினோரே. பொன்னம்பலத்தை அடையும் முறையில் அடைந்தோராவர்,

'ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணி பதம் நாடு'.

(ஆத்மநாதனின் ஆசிரியரின் ஆசிரியர்பிரான் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்)

மந்திரக்குழந்தைகள் நினைவுமலர்
18.06.1965

வேலைவையுர் பண்டித த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

ச. முத்மாநாதன்

ச. நிற்மலன்

ம. தவிர்நாயகம்

ப. சமுத்தர்
சி. அருணாஞ்ஞசிவம்

அண்பிர் பொன்

“எல்லாப் பிராணிகளின் நன்மையில் நாட்டமுடையவனாய் இருந்து வரவேண்டும். தான் என்ற எண்ணத்தை எப்பொழுதும் விடவேண்டும். சபைகளில் பிறருடைய நித்தையால் தனது சிறப்பைச் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது. கோள் சொல்வதையும் ஒழிக்கவேண்டும். ஆசையை அடையக்கூடாது. சோம்பலை முற்றிலும் விடவேண்டும். திமிரால் அதிகம் பேசுகின்றவனாக இருக்கக்கூடாது: புலன்களுக்கு உட்படக்கூடாது சுகங்கெடுகையில் வருந்தக்கூடாது. கிட்டாததை விரும்பக் கூடாது. தெரிந்து கொண்டே கெடுதலைச் செய்யக்கூடாது. கெட்டவர்களிடம் நம்பிக்கை கொள்ளக்கூடாது. சிறந்தவர்களின் சேர்கையில் எம் பொழுதும் எண்ணங் கொள்ளவேண்டும். நல்லொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டவனாக வசிக்கவேண்டும். திமையை உடனே விட்டுவிட வேண்டும். அப்படியே வருத்தந் தருகின்ற காரியத்தைச் செய்யக் கூடாது. இதுதான் மனிதர்களுக்கு நல்லது,”

2

“எவனுடைய எண்ணங்களாகிய தேர் அமைதியாகிய கடிவாளங்களால் அடக்கப்பட்டு, உலக சுகங்களாகி பள்ளத்தில் செல்லுவதில்லையோ, கர்மாக்களாச் செய்த போதிலும், அந்தப் பற்றில் லாதவனுக்கு எப்பொழுதும் சுகம் இருந்து வருகிறது. சிறந்தவர்களுக்கு உலக சுகங்கள் தடைப்படுகையில் வைராக்கியம் ஏற்படுகிறது. அதுவும் தவத்தின் பொருட்டும், தவமும் ஜனன மரணத்தின் ஒழிவின் பொருட்டும் ஆகிறது. தினமும் நல் லொழுக் கத்தை மேற்கொள்பவர்களுக்கும், தமது கர்மங்களில் ஈடுபட்டவர் களுக்கும், ஒன்றையும் விரும்பாதவர்களுக்கும், சால்திரத்தின் கட்டளையே பின்பற்றுபவர்களுக்கும், இங்கு செல்வங்களும் பரத்தில் மோஷமும் கடவுளின் கருணையால் தாமாகவே வருகின்றன.”

வேலகையூர் பண்டுதை த. வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

“சற்றத்தையும் அதுபற்றி வருந்தொடர்புகளையும் நீங்கினோம்; துன்பமும் இன்பமும் அற்றோம்; தேகாபிமானங் தீர்ந்தோம்; திரவியத்தை வெறுத்தோம்; கோபத்தையுஞ் செருக்கையும் கெடுத்தோம்; இருவினையையும் நீங்கினோம். எமக்குத் தந்தையும் தாயும் குருவும் ஆசாரியரும் சிவபெருமான்; பெண்டிர் நிராசை; புதல்வர்கள் பல சீவராசிகள்; சற்றம் சிவன்டியார்; பகை ஏழு பிறவிகள்; ஊரிலெல்லாஞ் சமைத்த சோறு நம்முடையதே; பூவுலக மெல்லாம் நமக்குப்படுக்கை; தைத்த கோவணம் நாம் தரிக்கும் வஸ்திரம்; நமக்குச் சந்தனம் விபூதி; ஆபரணம் உருத்திராக்கம்; நாம் இன் றைக்கே இறக்கினும் இறக்குக; என்றும் இருக்கினும் இருக்குக. அரசன் நம்மைத் தண்டிக்கினுந் தண்டிக்குக; அவன் உடனே மகிழ்விக்கினும் மகிழ்விக்குக. நாம் சுவர்க்கத்திற் சிறப்பையினும் அடைக; கொடிய அக்கினி மயமாகிய நரகம் சேரினும் சேர்க. பரமசிவனை மறக்க மாட்டோம். பிராரத்த வினைப்பயன் அனுபவிக்கவேண்டி வந்தால் அதைத் தவிர்க்க வல்லவர் யாவர்?”

ஒவ்வொருவரும் தம்மைத் தாமே இவற்றோடு உரைத்து நோக்கி, மாற்றுயர்ந்து செம்பொன் ஆதல்கடன்.

‘கல்வி என்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
‘செல்வ மென்னும் அல்லவிற் பிழைத்தும்’

பண்டிதை த. வேதநாயகி

திருச்சிற்றம்பலம்

“மருங்குபெருங் கண்நாதர் போற்றிசைப்ப வானவர்கள் நெருங்கவிடை மேற்கொண்டு நின்றவர்முன் நின்றவர்தாம் ஒருங்கியநெஞ் சொடுகரங்கள் உச்சியின்மேற் குவித்தையர் பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார்”

திருச்சிற்றம்பலம்

“கரங்குவிவார் உண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சிரோன் கழல்வெல்க”

சி.த. அருளம்பலம் அவர்களின் நினைவு மலர்

26.08.1973

ரிர்ளைக்கிள்

1. சித்தந் தெளிவிர்காள் அத்தன் ஆருரைப் பத்தி மலர்தூவ முத்தி யாகுமே.

நாளான போகாமே நஞ்சணியுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய்நாம் அன்பு செய்வோம் மடதெந்துசே அரன்நாமம்
கேளாய்நம் கிளைகிளைக்கும் கேடுபடாத் திறமருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே.

நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் அயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராங் குணம் மிக்கார்.

2. சிருட்டியின் அழகுக்கு எல்லையில்லையே! ஆச்சரியமே இந்த
உலகமாயிருக்கிறதே!! சற்றுச் சிந்தித்தாலோ!
“மெல்ல இயலும் மயிலுமல்ல
சொல்லத் தளரும், கிளியுமல்ல”

ஆனந்தபைரவி சூழலில் நிறைந்து சுகம் விளைக்கிறது. அன்பு,

அமைதி, இனிமை, விளையாட்டு இந்த ஸ்வரங்களினாலே குழலைச் சுகமாக்கியதொரு ரீங்காரவண்டு, மந்திரத்திலே குதாகலம் அலைமோதியது. சோகம் அலைமோதியது, எழுபது வயது நிரம்பிய அந்தச் சிறுமியின் பண்பு அப்படியே இருந்தபடி இருந்தது. அலைவு குலைவு இல்லை - ஞானிகளின் முகம்போல வாட்டந் தோன்றாமல் மழலை பொழிந்தது!

மெல்ல இயலும் அந்த மயில், சொல்லத் தளருங் கிளி, கிஞ்சக வாய் அஞ்சகம் என்னை எப்பொழுது எங்கே கண்டாலும் - என் சிறுமையைக் காணாமலே ‘பண்டிதர், பண்டிதர்!’ என்று மிழற்றும். என் உள்ளாம் பூரிக்கும். அப்பைங்கிளி வாழைப்பழத்தைக் கெளவிக்கொண்டு வந்து வாயில் ஊட்டும்!

எனக்கு விசேஷ சுகம் என்று கருதுகிறேன்; மற்றவர்களும் இப்படியே சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

அக்கிளிப்பிள்ளை அருமைக் கணவரை மறந்துவிடுக. நன்மையே. அறிவுநிறைந்த புதல்வரையும் மறக்கலாம். நன்மையே. அன்புநிறைந்த பெண்பிள்ளைகளை மறக்க, நன்மையே. அருள்நிதி - அனுஜா தொடர்களையும் விடுக, நன்மையே.

கைலையிலிருந்து அப்பகங்கிளி கிளிப்பத்து மிழற்றுக; குயிற்பத்துக் கூவுக.

இங்கே அக்கிள்ளையை விரும்பினவர்கள் அதன் காதலை நுகர்ந்தவர்களுக்கு சிவபத்தியும் ஞானமும் வளரும் - அதன் பெருமை அதுவாகும்.

3. அந்தக் கிளியின் தந்தையார் என்தாயாருக்குத் தம்பி முறையான

வர் - என் தந்தையாருக்கு அன்பு மைத்துனர். 'அத்தார்' என்று என் தந்தையாரை அன்பொழுது அழைப்பவர். புராணப் படிப்பு அக்காலப் படிப்பு. அவர் அவ்வரிசை. அவருடைய படிப்பு உள்ளத்தில் உதித்த கிளி இது!

4. i. உழுத்தியர் வயலில் 'வேலை' விளையாடுகிறார்கள்.

அவர்களுடைய கண்கள் நீரில் 'நிழல்' விளையாடுகின்றன. நீர்ப்பறவைகள் நீரிலே 'மீன்' தேடுகின்றன. சில பறவைகளுக்கு இலக்கு வாய்க்கின்றது. மீனைக் கவ்வி மனம் நிமிர்ந்து தலைநிமிர்கின்றன. சில கண் நிழலை மீன் என்று அள்ளி நிமிர்கின்றன. அள்ளினது மீனையல்ல, நிழலையல்ல - நீரை. வாயிலுள்ள துளை வழியாக நீரொழுகிவிவடுகின்றது. பாவம், மீனென்று நிழலைக்கவ்வி ஏமாந்த நீர்ப்பறவைகள் நானித் தலைகவிழுகின்றன. இது கம்பன் காட்டும் காட்சி.

- ii. கடலாற்றில் - நீரோட்டத்தில் வள்ளங்கள்

விளையாடுகின்றன. போக்குவரத்து புரிகின்றன. சமவேகம் வேறு வேறு வேகம். ஒடும்நீர் ; நிற்கும்நீர் . ஒருதிசையிற் போதல், எதிர்த் திசையிற் போதல். ஒரே நேரத்தில் - ஒரேதிசையிற் புறப்படுதல், அவ்வாறே எதிர்த் திசையிலும்.

'நேரமும் தூரமும்' விளையாட்டு நடக்கிறது. மெய் விடைகளும், பொய் விடைகளும் - மீனும், கண்ணிழல் மீனும் நீருள் விளையாடுகின்றன. சிறுவர்கள் மீன் பிடிக்கப் போகிறார்கள் - பாடசாலையினுள்ளே! மீன்களை அள்ளி - வாயிற் கெளவிவைத்துக்கொள்கிறார்கள் - மீன்பிடி மேற்பார்வையாளர் பார்வையை அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். சிறுவர் பலர் இன்னும் நீருள் 'மோதிரம்' தேடுகிறார்கள். பாவம், பொய்யை மெய்யென்று நம்பினவர்கள் பொதுத் தகுதியுள்ளவர்கள் ஜேயோ என்கிறார்கள். 'நிழல்மீன்' என்று தங்கள் பெருமுயற்சியின்

பயணக் கண்டதும். அப்பாலர்கள் மேலே வாழ்நாள் அனுபவத் தில் இதனை நினைப்பார்கள். அதுநிற்க.

‘நேரமும்தூரமும்’ விளையாட்டு இப்படி நடக்கிறது.

‘நேரமும் வேலையும்’ விளையாட்டு A, B, C, D - பெயர்க்காரர் - தனித்தனி, சிலர் சேர்ந்து, எல்லோரும் சேர்ந்து விளையாட்டு வகைகள். கலவைகள், பின்ன வகைகள், அடைப்புக்குறி வகைகள் - இப்படி! இப்படி!!

iii. இமயமலைச் சிகரம் ‘கெளரிசங்கர்’ கணக்குப் புத்தகம். விடையென்றால் விடைதான் - பயங்கரமான கணக்கு! தூக்கி முத்தமிடத்தக்க சிறிய விடைகள் (விடையைக் கொண்டு) கணக்குச் சரிபார்த்தல், சமன்பாடுகள் இந்தக் கணக்குச் செய்கையில் பெரிய உபகாரங்கள் செய்யும் அப்பொழுதே. ‘பண்டையிற் சிறப்பத் தலையளிபெற் றின்புறுகின்ற வெல்லைக்கண்ணே’ என்று தொடங்கும் பகுதி சொல்வதெழுதலுக்கு வகுப்பு; நான்கு - மெய்யேதான்! நோக்கம் ‘மொழித் திறத்தின் முட்டறுத்தல்’. ‘மொழித் திறத்தின் முட்டறுத்த நல்லோன் முதனுற் பொருளுணர்ந்து கட்டறுத்து வீடுபெறும்’ என்பதை அந்தச் சொல்வதெழுதல் மெய்ப்பிக்கும் போலும்.

5. அந்தப் பிள்ளைக்கிளியை (மீனாக்ஷிப்பிள்ளையை) மனசிலே கையிலும் மடியிலும் தோளிலும் விளையாட விட்டுக் கொண்டிந்தவர் ‘வந்கென்றிருப்பவர். ‘பிள்ளைக்கிளி’ ‘மெத்தென்றிருப்பவர்.

என் பெரிய தந்தையார் இராமநாதர் அவர்கள், மருதை யனார் என்றவரை பட்டத்பெறாத பண்டிதர் ம.வே.மஹா விங்கசிவம் அவர்களுடைய மாணவர், தாம், என்று உள்ளருகுகின்றவரை எனக்குத் தமையனாராக உபகரித்தார். பண்டிதர் மஹாவிங்கசிவம் என்ற நல்ல பொருளை கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையிற் பார்க்கு முன்னரே, ‘கெளரிசங்க’ரில் எனக்கு ஆசை வரச்செய்த ‘வாத்தியார்’ அவர்.

சண்முகநாதன் ஆத்மநாதன்

கணவருக்கும், பிள்ளைகள் - பிள்ளைகளுக்கும் மாத்திரமன்றி எல்லாருக்கும் ஸ்ரீமதி மருதையனார் மீனாட்சிப்பிள்ளை கொடுக்கும் ஆக்கினை ஒன்றேயொன்றுதான். உண்ணுங்கள், தின்னுங்கள், பருகுங்கள் என்பதுதான்.

அந்தப் பெண்பிள்ளை சிறுமியாயிருக்கும்பொழுது, யான் மிகச் சிறுபிள்ளையாயிருக்கும்பொழுது எங்கள் வீட்டுக்கு வருபவர், என்தாயார் தந்த மைத்துனி அவர். பிறந்தகுடி புகுந்தகுடி இரண்டினாலும் என்னிடம் அவர் அன்பு சொரிந்தார் என்று என் மனம் எப்பொழுதும் நினைக்கிறது. அவர் கைலைச் சாரலில்கைலை நாயகன் நாமஞ் சொல்லி மகிழுக.

“குயில் கூவுதுபார் இளங்குயில் கூவுதுபார்
குன்றக்குடிக் குமரா குறத்தி மணாளா என்று
இளங்குயில், கூவுதுபார்!”

என்று பழைய இசைத்தட்டு ஒன்று இப்பொழுதும் கேட்கின்றது.

ஸ்ரீமதி மீனாட்சிப்பிள்ளை மருதையனார் நினைவு மலர்

17.01.1979

தனிநாயகர்ன் சின்னத்தை நினைவும் சொற்கள்ற் சில ஒலை

திருச்சிற்றம்பஸம்

ஓன்றி யிருந்து நினைவின்கள் உந்தமக் கூன மில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தான் அடியவற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பஸத்து நட்டம்
என்றுவந் தாயெனு மென்பெரு மான்றன் நிக்குறிப்பே.

* * *

உன் டெந்த உடம்பின் பிறவியே
தான் டெந்த உறுதியைச் சாருமால்
தேன் டெந்த மலர்ப்பொழிற் நில்லையுள்
மாந டஞ்செய் வரதர்பொற் றாடொழ.

* * *

தேனுங் குழலும் பிழைத்ததிரு மொழியாள் புலவி தீர்க்கமதி
தானும் பணியும் பகைதீர்க்கும் சடையார் தூது தருந்திருநாள்
கூனுங் குருடுந் தீர்த்தேவல் கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்கின்றேன் ஏழு பிறப்பின் முடங்குகூடன்.

* * *

தனிநாயகனார் தமது கட்டிலிலே சயனத்திலே வீற்றிருக்கின்றார்.
அவருக்கு அன்பும் நன்மதிப்பும் நிறைந்த உபசாரங்கள் கிடைக்கின்றன.

வேங்கைவூபூர் பண்ணாதத் த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், தூராய்ப்பு

அவற்றுக்கு அவர் செய்யும் பிரதிச் செயல் இனிய சிரிப்பு மாத்திரமே. வருஷக் கணக்காக நாழிகை தோறும் இந்த உபசாரங்கள் தொடர்கின்றன.

அசையாது நிற்கும் அசரமான தாவரங்களுக்கு மழையும் வெயிலுங் காற்றும் கிடைக்கின்றன. உணவும் நீரும் ஒளியும் கிடைக்கின்றன. சுவாசம் நிகழ்கின்றது. தாவரங்கள் குதுகலமான புஷ்பங்கள், கனிகள், இவைகள், வேர்கள், கிழங்குகள், குளிர்ந்த பெரிய நிழல்கள் இவைகளை வழங்குகின்றன. தமக்கு வாழ்வு தரும் மழையை அழைத்து விருந்து செய்து உலக பரிபாலனஞ்சு செய்கின்றன.

யான் மரமா! அசரமா!! கிடக்கையிலே கிடக்கிறேன். ஆருக்கு என்ன உதவி செய்கிறேன். எனக்கு அன்பைச் சொரிந்து உபசாரஞ்சு செய்பவர்களுக்கு என்னால் என்ன பயன்!

யாருடைய ஏவலினாலே யாருடைய தூண்டுகையினாலே இவர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று உபநிஷத்ப் பார்வையிலே சிந்திக்கிறார் தனிநாயகனார்!

எவன் மரங்களுக்கு உயிரும் உணர்வும் ஹட்டுகிறானோ, மழையினாலும் வெயிலினாலும் மண்ணினாலும் வாழ்வு வழங்கி உலகை நிலைபெறச் செய்கின்றன, அந்த ஏக நாயகன் - தனி நாயகன் - 'இடமருங்கு தனிநாயகிகான' ஆடும் அழகன்றி வேறு யார் இவர்களை இப்படிப் பிரேரிக்க முடியும் என்று அவன் சிந்தனை தெளிகின்றது.

சர்வலோக நாயகனாகிய நடராஜனது திருவுருவை அகக் கண்ணும் புறக்கண்ணுங் தரிசிக்கும்படி அமைக்கிறான் - ஸ்தாபிக்கிறான். அவன் கண்கள் நீரைத் தாரை தாரையாகச் சொரிகின்றன!

இதிகாசங் கொண்டாடும் இருமரபுந் தூய தனிநாயக முதலியாருடைய நேர்வழியிலே, ஆன் சந்ததியிலே தோன்றினவன் அவன். குலம், கல்வி, செல்வம், தலைமை, கொடை, சௌகாரம், சிவஸ்தலயாத்திரை இவைகளையுடையராய்ச் சிவபூசை செய்து வந்த பரம்பரை அது. தனிநாயகனுடைய தந்தையாரிடம் இவைகளின் அடையாளம் உண்டு. அதைப் பலர்விவர். தமிழ் தாங்குங் குடிப்பெருமை அதன் தனிப்பெருமை. இந்த இடத்திலே தனக்குப் பிறவிதந்து 'குலஞ் சுரக்கும் ஒழுக்கங் குடிக் கெலாம்' என்றபடி தனக்கு நற்குணங்களைத் தந்தகடவுளை - கடவுளின் திருவடிகளை - அணையும் ஆசை அவனுக்கு வளர்கின்றது.

உலக ஆசைகள் அவனிடமிருந்து விடைபெற்று விரைந்து மறைகின்றன. அவனுடைய தாயார் 'போம்பொழு தருந்துனை புரிந்த

புண்ணியம்' 'காதற்ற ஊசியும் வாராது காணுங் கடைவிழிக்கே' என்று இளமை செல்வம் யாக்கைநிலையாமை உபதேசிப்பவராய், வீடு, விளைநிலம், தோட்டம், அடிமை, ஆபரணம், வஸ்திரம், பாத்திரம் இவைகளோடு அருமையாகப் பாதுகாத்த புத்தகங்களையும் விட்டு, அருமைக் கணவரையும் அருமந்த பிள்ளைகளையும் விட்டுமறைகிறார். அவருடைய சர்ரத்துக்குத் திலுட்டுகிறான் தனிநாயகன். பெற்ற தாயின் சர்ரமாயிருந்த பிணத்தை எரித்து உலகுயியும் பிரேதக்கிரியைகளைச் செய்துமுடிக்கிறான்.

உலகப்பற்று முழுதுங் கழல் அந்தப் பிரேதக் கிரியையும் தாயின் நெடும்பிரிவும் தனிநாயகனுக்கு வாய்க்கின்றன.

பரமேசவரர் அகப்படுகிறார் - பந்தம் நீங்குகிறது.

'பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி ஜயன் எனக்கருளிய வாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே' என்று திருவாசகம் படிக்கும்போது தனிநாயகனின் மனம் உருகி உருகி நீராகுகின்றது.

தன்னை முடக்கிய 'வாதநோய்' இன்னும் வந்தாலும் அவன் ஏற்றுக் கொள்ளுவான் - அது இனி இவனிடம் வரமுடியாதே.

தந்தையாரும் பெரியக்காவும் அவனைக் கண்போலக்காத்த கண்ணி மைகள், சின்னக்கா வேண்டும் பொழுது அவ்விருவரும்போல உதவுதற்கு ஒரு சேம வைப்பு இனி அவர்கள் தங்கள் கடனை நன்றாக நிறைவேற்றிய திருப்தியோடு நடராஜருடைய நிருத்த தரிசனத்தை ஒன்றியிருந்து நினைப் பதே கடன். வாழ்வு அதுவே. அவனை நினைந்து அழ வேண்டாம்.

- பண்டிதை வேதநாயகி
ம. தனிநாயகன் அவர்களின்
நினைவுமலர் 06.12.1979

"எய்த்தேன் நாயேன் இனிஇப் கிருக்க
கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வாணோர் அறியா
மலங் சேவடியானே
முத்தா உன்னன் முகங்கி நோக்கி

கோவாண்புர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராம்பசி

முறுவல் நகைகான
 அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன்
 கண்டாய் அம்மானே' - அடிகள்
 'பிறிவு அறியா அன்பர் நின்அருள்
 பெய்கழல் தாளினைக்கீழ்
 மறிவு அறியாச் செல்வம் வந்து பெற்றார்
 உன்னை வந்திப்பதோர்
 நெறி அறியேன் நின்னையே அறியேன்
 நின்னையே அறியுல்
 அறிவு அறியேன் உடையாய் அடியேன்
 உன் அடைக்கலமே.' - அடிகள்

'சந்தார் வெண்குழையாய் சரி கோவண ஆடையனே
 பந்தா ரும்விரலாள் ஒரு பாகம் அமர்ந்தவனே
 கந்தார் சோலைகள் குழ் திருக் கற்குடி மன்னிநின்ற
 எந்தாய் எம்பேருமான் அடியேனையும் ஏன்றுகொள்ளோ'.
 - நம்பி

சிவஞானசம்பந்தம் – சிவசம்பந்தம்

“யாவருக்கும் தந்தையாய் எனுமிவர் இப்படி அளித்தார்
ஆலதனால் ஆளுடைய பிள்ளையா ராய்அகில
தேவருக்கும் முனிவருக்கும் தெரிவரிய பொருளாகும்
தரவில் தனிச்சிவஞான சம்பந்தராயினார்” - பெரியபுராணம்

தம்பு உபாத்தியாயர் தமக்கு ‘வரப்பிரசாதம்’ ஆகக்கிடைத்த ஆண் குழந்தைக்கு நாமகரணஞ் செய்கின்றார். அவருடைய உள்ளத்துணர்ச்சி ‘யாவருக்கும் தந்தையாய்’ என்னும் பாட்டாக நிற்கின்றது. அந்தச் ‘சிவஞான சம்பந்தர்’ என்னும் பாலறாவாயறையும் அவருடைய ‘யாவருக்கும் தந்தைதாயை’யும் ஒருங்குதமுவுகின்றவராக ‘சிவஞானசம்பந்தன்’ என்று உச்சரிக்கிறார் - ‘நாமகரணம்’ நிகழ்கின்றது.

நாவலரைத் தொடர்ந்து நடந்து அவருடைய பிரதியை மிகப் பெற்றவர் வைத்தியலிங்க உபாத்தியாயர் என்பவர் - காரைநகரிலே, சிதம் பரம் சிவபுரி மடாதிபதிகள் மரபிலே தோன்றிய உத்தமர், தம்பு உபாத்தியாயின் உபாத்தியாயர்; சிவஞானசம்பந்தனுடையதாயாரையும் தாய்மாமனாரையும் சிவபத்தி குழைத்தமுதூட்டி வளர்த்த சிற்றப்பர் அவர்களுடைய சிறியதாயார் பார்ப்பதப்பிள்ளையைத் திருமணஞ் செய்தவர். அவரைப் பார்க்க ஆசையாயிருக்கிறதே.

சிவஞானசம்பந்தனுக்குப் பெண் கொடுத்து - கன்னிகாதானம் பண்ணி அவரை மருகராக்கி மகிழ்ந்தார் மன்றைதீவு விதானையார்

அம்பலவாணர். குடிப்பிறப்பு, சௌகாரம் இவைகளின் அருமையை அறிந்தவர் - தலைமைத்தன்மை நிறைந்தவர். கார்த்திகேசவித்தியாசாலை கந்தகவாமி கோயில் உரிமையாளர். சிவஞானசம்பந்தனுடைய சூழலிலே கோயில்கள், வித்தியாசாலைகளின் உரிமைகள், சிவபூஜை மகிமை, புராணபடல் மகிமை, சௌகார மகிமை, குடிப்பிறப்பு மகிமைகளைக் கண்டு 'விம்மிதம்' கொண்டவர்.

அம்பலவாணருடைய மைத்துனர் - சிவஞானசம்பந்தனுடைய மனைவியாரின் தாய் மாமனார் - ஆயுள்வேத - சித்த வைத்தியர் சோமசுந்தரம் அவர்கள். மெய்யாகவே சித்தாந்தம் அறிந்த பெரியோர் முன்னிலையில் சித்தாந்த உரை நிகழ்த்துபவர் - மிக நல்லவர். சிவஞானசம்பந்தனை அம்பலவாணருக்கு 'இதோ பாருங்கள்' என்று காட்டித் தம்மருமகனுக்கு மனஞ்செய்வித்தவர்.

அம்பலவாணருடைய முதற் புதல்வி சௌபாக்கிய லட்சமி. புச்சு வளரும் நல்லூரில் உயர்குடியில் உயர்ந்த சூழலில் பிரக்கிராகியார் சோமசுந்தரத்திற்கு மகன் கந்தையா என்னும் பெருந்தகை தோன்றினார். சௌபாக்கியலட்சமியைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்தவர் அவர்.

என் அருமை மருகியர் 'ராதாகெளரி ரமணி'யை அணைத்து வளர்த்து அன்பைச் சொரிந்து 'தன்னை'க் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பவர் சௌபாக்கியலட்சமி கந்தையா ஆவர். 'ராதாகெளரி ரமணி' எங்கள் ஆசை அருமைப் பெரியம்மா என்று உருகுகிறார்கள். சௌபாக்கியலட்சமி தாம் பிறந்த குடிக்கும் புகுந்த குடிக்கும் கண்ணாக - களைகணாக - வாழ்கின்றார்.

சிவஞானசம்பந்தனுடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாருக்கு விருப்பமான வேலை சிவவிரதங்களை முறையாக அனுட்டித்தல். அது அவருடையதவம். அவருக்கு விருப்பமான விளையாட்டு வீட்டுவேலைகள். அந்தக் கற்புடைப் பெண்மணி முதுமையிலும் இளமை விளங்க வாழ்கின்றார். இனி இயன்றவாறு சிவ விரதங்களை அனுட்டித்துக் கொண்டு தம்முடைய நாயகரின் ஆண்மாவுக்கும் தமக்கும் திருவருளைப் பெற்று வாழ்வேண்டியதுதானே.

நித்தியானந்தன், தில்லைநாதன், பாலராஜா மூவரும் ஆயுளும் ஆரோக்கியமும் நல்லவறியும் வளர வாழ்ந்து தங்களைச் சார்ந்திருக்கும் வேலைகளையுர் பண்டிகைத் த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆழாய்ச்சி

குடும்பங்களுக்கு நல்ல இனிய தலைவர்களாகி விளங்கும் ஸ்டியதைப் பேணி எல்லாருக்கும் நன்மை செய்க.

சிபாமளரதி, கிரிராஜன், அரவிந்தன் முதலியவர்கள் பாலப்பருவத்திலேயே சிவபத்தியும் திருவருளின் துணையும்பெற்று மிகப்பெரிய நிலைய அடையவேண்டுமென்னும் ஆசையிகுதியினாலே ‘சிவஞானசம்பந்தம்’ என்னும் இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.

கொழும்பில் - பொறுளையில் - உயர்ந்ததொருவீடு

யாழ்ப்பாணத்தில் - நல்லூரில் - நிமிரும்னருவீடு

தீவில் - வேலணையில் - சிறக்கும் ஒருவீடு

இந்த மூன்றுவீடும் உரியவர்களோடு எல்லாமங்களும் உடையன வாகுக.

- பண்டித த. வேதநாயகி
தம்பு சிவஞானசம்பந்தன் அவர்களின்
நினைவுமலர், பக்கம் 1, 2

27.05.1980

இவர் யார்?

“தம்பு உபாத்தியாயர்” என்னும் பெரியாறைப் பேரன் முறையாகக் கொண்டு அவரின் ஆசிர்வாதத்தோடு வளர்ந்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர். பெருங்கீர்த்தியுடைய பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை இலக்கிய கலாநிதி அவர்களுடைய அருமந்த மாணவருள் ஒருவர். ‘மதிநுட்பம் நூலோடுடைய’ மருதையனார் என்னும் ஆண்டகையின் ‘உதய ஓளி’யை ‘மருகர்’ என்னும் உறவு முறையோடு நுகர்ந்த சுகானுபவர் பண்டிதர் சிதம்பரப்பிள்ளை, பண்டிதர் அருளானந்தசிவம், பண்டிதர் சிவபாக்கிய நாதன், பண்டிதர் குமரேசையா முதலிய ஒளிமணிகளை தமக்கு ‘தம்பியர்’ராகக் கண்டு களிக்கும் பிறப்பு மேன்மை உடையவர்.

இனி,

‘பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை அறிவறிந்த
மக்கட் பேறல்ல பிற’
என்னும் பொய்யா மொழி இலக்கணத்துக்கு
‘கொள்ளேன் புரந்தரன்’
‘வீரவேல் தாரரவேல்’

இலக்கியம் காட்டுவாராகி பொன்னேயனைய பொன்னம்பலம் முதலிய சற்புத்திரர்களையும் ரூப, ஞான, குண சௌந்தர்யங்களைக் கொண்ட சௌந்தரநாயகி முதலிய ‘பெண்களி’களையும் பெற்று வளர்த் தெடுத்து ‘சமூகத்துக்கு அளித்த உபகாரி.

பெரியோரை மதிக்கும் பெரும் பெருமையை
இவரிடம் கண்டு உவகை கொள்கிறேன்.

எனக்கினிய பிள்ளைகளுள் இவர் ஒருவர் - மூப்புடையவர். பொன்னம்பலம், சௌந்தரநாயகி முதலிய பிள்ளைமை நிறைந்த பிள்ளைகள் ‘புலாலுண்ணாமையை உள்ளிட்ட, சௌவாசாரங்களை உடையவர்கள். இந்தக் ‘கொடுங்கலி’யிலும் சௌவாசாரமுடைய இவர்கள் வேலையைப் பண்டுதை த.வேதநாயகி - மூக்கங்கள், மூராய்ச்சி

தாமே பிள்ளைகள்!!

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடி கெட்டினும்
நள்ளேன் நினாதடியா பொடல்லால், நரகம் புகினும்
எள்ளேன் திருவருளாலே இருக்கப்பெறின் இறைவா
உள்ளேன் பிற தெய்வம் உன்னையல்லாது எங்கள் உத்தமனே.

‘ஆடம்பர’ வாழ்க்கையை ‘ஆடம்பரங்களை’ வீசியெறிவோம். எக் காரணம் கொண்டும் சிற்றினம் சேரோம். இருதயத்தில் இமைப்பொழுதும் நெஞ்சில் நீங்காது விளங்கும் சிவமூர்த்தியின் திருவருளை நினைவினால் நுகர்ந்து ‘நரக வேதனை’களுக்கு நடுவிலும் நம்மை நாம் இகழாமல் இனிதிருப்போம் தேவதேவர், மஹாதேவர், பரமேசவரர் ஆகிய சிவபெருமானை மாத்திரமே வணங்குவோம். (விநாயகர், சுப்பிரமணியர், அம்பிகை இவர்கள் சிவபெரு மானுடையதிருவேடங்களே.)

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணேநார் சிறை மீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் கூர் மார்புங் குன்றும்
துளைத்த வேலுண்டே துணை.

-இது பழைய பாட்டு

பாரதியின் புதுப்பாட்டு

‘சுற்றி நில்லாதே பகையே போ துள்ளி வருகுது வேல்’ என்பது - இது மன்றால் மேதை உதயமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்டியது.

வேலனை பண்டிதத்த. வேதநாயகி

அத்தாடன் அடியேனை அன்பால் ஆர்த்தாய்

அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீர் ஆட்டிக் கொண்டாய்
எத்தனையும் அரியை எளியை ஆளாய்

எனையாண்டு கொண்டிரங்கி ஓன்று கொண்டாய்
பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன்

பிழைத்தனகள் அத்தனையும் பொறுத்தாய் அன்றே
இத்தனையும் எம்பரமோ ஜயஜையோ
எம்பெருமான் திருக்கருளை இருந்த ஆறே. - அரசு

ஸ்ரீமான் கனகசுபை சோமகந்தரம் நினைவு மலர்
21.08.1985

வேலனையூர் பண்டிதத் த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

பிள்ளை அருளானந்தசிவம்

கழன்ற ஒரு பு

பிள்ளை அருளானந்தசிவம் உயர்பதம் அடைந்தது நிச்சயம் அந்த உவகையிலே பிரிவுணர்வின் நிழல் படிகின்றதே சைவ உணவன்றி அறியாத சித்தசுத்தி - சர்ரகத்தி, ஒப்புரவு - பண்பின்மேன்மை, தந்தை, தாய் பேணல், பிராரத்தந் தந்தவைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளுந்தகவு, வியப்புக்குரிய உள்ளம்!

அந்தப் பிள்ளையின் அபரக்கிரியை வெளியிட்டில் மிக முக்கியமான கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சிந்தித்துச் சாந்தியடைவோம்.

உயிர்பிரியும் பொழுது சிவசிந்தனை சிந்திப்பதே வாழ்வின் வெற்றி சத்தியமான ஆசையே - சிவகாமமே - உயர்ந்துசென்று பரமுத்தியில் நிலைபெறும் பேராவியற்கைதருவது.

இந்தச் சரீரம் - பூதவுடல் - பூதபரினாம சரீரம் - பிராரத்த சரீரம் இது தூல சரீரம். இந்தச் சரீரத்தைவிட்டு யிர் நீங்குகிறது - சூக்கும சரீரத்துடன் புறப்படுகிறது. தூல சரீரத்தின் வழிப்பட்ட தொடர்பு இனி அதற்கில்லை ஆயினும் புத்திரன் செய்யும் அபரக்கிரியைகளில் ஒரு விசேஷ தொடர்பு உண்டு.

மனித சரீர வாழ்க்கை வாழ்ந்த உயிருக்கு முன் எத்தனை பிறவிகள் கிடைத்தனவோ இனி எத்தனை பிறவிகள் வருமோ யாரறிவார்!

கடவுளின் பெருமையை அறிந்து அன்பு செய்த நித்தியமான பேரினப்பமைய்துதற்கு மனிதப் பிறவியினுஞ் சிறந்த பிறவியில்லை யென்பர்.

கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவர் - அவர் பெருமை எங்கும் நிறைந்தது கடவுளிடம் தொடர்பு செய்வதற்கு மாத்திரமே மனிதப்பிறவி உரியது அந்தத் தொடாபா நிகழ்வதற்காகவே கல்வி, செல்வம், சுற்றும், இருப்பிடம் இவையெல்லாம் அமையவேண்டியன. அத்தொடர்புக்கு உதவாத எந்தப் பொருளும் எந்த உறவும் நீக்கப்பட வேண்டியன. “யாதனின் யாதனின் நீங்கியான்” என்ற குறள் கடவுளின் தொடர்புக்கு உதவாத உறவும் பொருளும்துன்பத்தையேதருவன என்பதை உணர்த்துகின்றது.

கடவுளிடம் தொடர்பு செய்வதற்கு வழி கூறுவதே சமய - தத்துவம். கடவுள் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் வீற்றிருக்கிறார் எல்லாப்

பொருளிலும் எல்லா உயிரிலும் கலந்து எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார். எங்கும் எப்பொழுதும் எல்லாவியிர்க்கும் இன்பஞ்செய்பவர் அவர் ஒருவரே. உயிர்களிடம் பிரியம் செய்பவர் அவர் ஒருவரே. அவர் தந்தை - தாயினும் நல்லதலைவர். அவரை வணங்கவேண்டும். அவரிடம் அன்பு செய்ய வேண்டும். ஒருவன் தன் உயிர்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத உணவு முதலிய எந்தப் பொருளையும் அவரிடம் பிரார்த்தித்துப் பெற்றுக்கொள்ளப் பயிலவேண்டும். அவர்கள் அவர் அடியார்க்கெளியர் என்பதை எளிதில் உணர்வர்.

“பிள்ளை” அருளானந்தசிவம் வாழ்வு முழுவதும் எல்லோருக்கும் “பிள்ளையை” யுடையவராக வாழ்ந்தார். இனி அவருக்காக அவருடைய அன்புச்சுற்றம் முழுதும் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்வது ஒன்று. மற்றொன்று தம்மைக் கடவுளிடம் முழுதும் தொடர்புகொள்ள அர்ப்பணஞ்செய்வது.

நாளாய் போகாமே நங்கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திருமருளிக் கோளாயநீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே.

சரசம்யா பண்தெர் அருளானந்த சிவத்தின் வாழ்க்கைத் துணிவியார் கணவருடைய உயிர் பிரிந்ததை உணர்ந்ததும் அறிவு மயங்கினார்.

மயக்கந் தெளியாமலே அவருடைய உயிர் பிரிந்தது.

தந்தையார் போயினார் தாயாரும் போயினார்!

பிள்ளைகளின் சோகத்துக்கு எல்லை உண்டோ!

மருமக்களின் சோகத்துக்கு எல்லை உண்டோ!

அன்புச் சுற்றதார் எல்லோரும் கூடி நீண்டகாலம்

அழுது கொண்டிருக்கும்படி விதி விளையாடிவிட்டதே

எவ்விர்க்கும் தாய், தந்தையாகி அருள்சரந்து கொண்டிருக்கிற அம்மையப்பராகிய சிவபெருமானிடம் சரணடைவதே வழி அருளானந்த சிவத்தின் உயிருக்கும், மனைவியின் உயிருக்கும் நன்மை செய்தற்கும் அதுவே உபாயம். திருக்கோவிலில் விளக்கேற்றுங்கள் இயன்ற திருப்பணி களையெல்லாம் செய்யுங்கள். எல்லோருக்கும் சாந்தம் கிடைக்கும் புண்ணியமும் வளரும் மகிழ்ச்சி பொங்கும்.

வேலணை மேற்கு

10.06.87

பண்டிதை த. வேதநாயகி அம்மையார்

பண்டிதர் சி. அருளானந்தசிவம் அவர்களின் நினைவுமலர்

19.05.1987

வேலணையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -
இங்கங்கள், ஆராய்ச்சி

சிதேவியம்மையன் தவ வாழ்வு

‘சிதேவி அம்மை’ என்பவர், அந்த ‘அன்னையார்’, உலக வாழ்க்கை என்கின்ற பேய்களின் சிரிப்பு, அழுகை, கொடுமைகளைக் காணாதவர், கேளாதவர், பேசாதவர் உலகப் ‘பேய்கள்’ அவரைக் காண்பதில்லை. ‘கோயிலுண்டு தானுண்டு’ என்று சைவமாந் தவத்தைச் செய்துகொண்டு மிக நீண்டகாலம் ‘உயிர்’ வாழ்ந்தவர். அது அவர் பெற்ற பெரும் பேறுகளில் ஒன்று.

சிவநெறி ஆசாரங்களை, சுற்றும் அநுசரித்தும் வாழ்ந்த மேலோரிடம் சைவாசாரங்களைக் ‘கேள்வி’யாலுணர்ந்து வழுவாமல் அநுட்டித்துக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். துறவுணர்வினால், சிவவிரதங்களினால் மெலிந்த சர்ரிமுடையவர்.

பிள்ளைகள் பரிவுடனும் அன்புடனும் சமர்ப்பிக்கும் தொண்டு களையும் ஊன், உடை, மருந்துகளையும் அங்கீரித்துக்கொண்டு, சிவ மூலமந்திரம் உச்சாரித்துக்கொண்டு ஒடுக்கத்தில்வாழ்ந்தார்.

அவர் வணங்கும் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். அவர் திருமுன் சந்திதானத்தில் சிதேவி பயபக்தியுடன் தலைமேல் ‘அஞ்சலி’ செய்து நிற்கின்றார். நாம் இங்கே வெகுதூரத்திலே நின்று அவருடைய தலைவரையும் அவரையும் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

சிதம்பரம் முதலிய சிவஸ்தலங்களுக்கு இங்கிருந்தங்கே - மூன்று முறை யாத்திரை செய்து திருவருள் பெற்ற பெரும்பேறும் சிதேவி என்னும் சின்னம்மையின் புண்ணிய ரூபத்தில் பொலிகின்றது.

கரணவாய் (வரணி) திருக்கைலாய பரம்பரைக் குருமரபில், வேலணை மடத்தில் ஸ்ரீவீஸு கை. நமசிவாயக் குருக்கள் அவர்களிடம் சரவணமுத்து மனைவி சிதேவியம்மை இருவரும் ஒருங்கு சிவத்தைச் பெற்று மேல்மேல் உயர்ந்து உட்கியெய்தினர்.

சிதேவியம்மை வாழ்நாள் முழுவதும் அந்த நிகழ்ச்சியை நினைந்து உருகியுருகி தம்வழியினர்க்கும் அந்தக் குருமரபில் சிவத்தைச் பெற்றுயிழுப்படி உபதேசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பண்டித த. வெதநாயகி
ஸ்ரீமதி சரவணமுத்து சிதேவியம்மையின் நினைவுமலர்
18.04.1988

திருவருடபா

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

உருகு வாருள்ளத் தொண்கடர் தனக்கென்று மன்பரா மழியார்கள்
 பருகு மாரமு தெனநின்று பரிவொடு பத்திசெய் தெத்திசையும்
 குருகு வாழ்வயல் குழ்த்தரு கோட்டுர்நற் கொழுந்தேயென் நெழுலார்கள்
 அருகு சேர்த்தரு வினைகளு மகலும்போய் அவனருள் பெறலாமே.

திருவாசகம்

வண்புலால் வேலு மஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்க ணஞ்சேன்
 என்பெலர் முருக நோக்கி யம்பலத்தாடு கின்ற
 என்பெர்லா மணியை யேத்தி யினித்தருள் பருக மாட்டா
 அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்ச மாறே.

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
 நெற்றிக்கண் னுடையதோர் நெருப்பே
 வேறணி புவன போகமே யோக
 வெள்ளாமே மேருவில் வீரா
 ஆறணி சடையைம் மற்புதக் கூத்தா
 அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே
 ஏறணி கொடியைம் மீசனே யுன்னைத்
 தொண்டனே னிசையுமா றிசையே.

வேலகண்யூர் பண்டிகத த. வேதநாயகி -
 ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

திருப்பல்ளாண்டு

நிட்டையி ஸாவுட னீத்தெனை யாண்ட

நிகரிலா வண்ணங்களும்

சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீ ராட்டுந்

திறங்களு மேசிந்தித்

தட்டமூர்த் திக்கென் னக்கெநக லூறும்

அமிர்தினுக் காலநிழற்

பட்டனுக் கெளைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே

பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

மாசில்மதி நீடுபுனல் மன்னிவளர் சென்னியனைப்

பேசவினி யாண்ணயுல காஞ்சைய பிஞ்ஞகனை

ஈசனையெயம் பெருமானை எவ்வுயிருந் தருவானை

ஆசையிலா ராவுமுதை அடிவணங்கி இனிதிருந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானிகளைப் பேணுவதற்காகத் தாம் 'ஞான பாதத்தை' மறந்தாரோ!
முடியாதவர்கள் ஞானிகளுக்கு வேண்டுவன செய்து அவர்கள்
வழிபடுவார்கள்.

'கடவுளும், புண்ணியபாவமும், கவர்க்க நகரமும், மறுபிறப்பும்
முத்தியும் உண்டெனும் உண்மையை ஒரு போதும் மறக்கலாகாது.
- நாவலர் நீதி வாக்கியம்

உயிர்வழி

தருக்கைலாய் வசனம்

“அநாதி மலமுத்தராய், நித்தியராய், வியாபகராய் எல்லாவறிவும் எல்லா முதன்மையும் எல்லாவநுக்கிரகமு முடையவராய், ஆன்மாக் களிடத்தே பதிந்தகை மாற்ற பெருங்கருணையினாலே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருள்ளன்று ஜந்தொழில்களையும்

இயற்றாதியற்றும் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் ஒருதிருமுகமும், சந்திரன், சூரியன், அக்கினி என்னும் முச்சுடர்களாகிய மூன்று திருக்கண்களும் கங்கையையும், பிறையையும், கொன்றைமாலை யையுஞ். குடிய சடாமுடியும், சங்கக்குண்டலத்தையும் தோட்டையும் அணிந்த திருச் செவிகளும் காள கண்டமும் மான் மழு அபயம் வரதம் என்பவைகளோடு கூடிய நான்கு திருக்கரங்களும், வீபுதியினாலே உத்தாளிக்கப்பட்ட செம்பவளத் திருமேனியும் வெள்ளைப் பூனுலையும் என்னிற்றத் பிரம விஸ்ணுக்களுடைய என்பு மாலைகளையும் பிரமக பாலங்களையும் அணிந்த திருமார்பும் புலித்தோலையுடுத்து உடைவானுடனே கச்சையுடைத்தாய் விளங்குந் திருவரையும், வீரக்கழலும் சிலம்பும் ஓலிக்கும் செந்தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளும் உடைய ஸ்ரீ கண்ட சரீரியாய் பல விரதத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளி மயமாகிய நானாவித சிகரங்களோடு கூடிய திருக்கைலாய் மலையிலேசெம் பொற்றிருக் கோயிலிலே பூதர்களுட் பலர் நானாவித வாத்தியங்களை முழங்க, பலர் இருபுறத்தும் வெண் சாமரம் வீச, வேறு பலர் ஆலவட்டம் அசைப்ப, தும்புரு நாரதர்களும் விஞ்சையர்களும் இசைபாட, கணநாதர்கள் என்புகளெல்லாம் அழலிடைப்பட்ட வெண்ணென்போலக் கரைந்து நெக்கு, நெக்குருகவும், சரீர நடுங்கவும், உரோமஞ் சிலிர்க்கவும் மதகினிற் புறப்படுஞ் சலம் போல ஆனந்த வருவி சொரியவும், பேராணந்தப் பெருங் கடலுட்டினைத்து ஆடிப்பாட முனிவர்கள் தங்கள் கைகளைச் சிரசின் மீது குவித்து வேத சிரசுகளாகிய

உபநிடதங்களை எடுத்தோத, பிரமா, விஸ்னு, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் திருநந்தி தேவருடைய வேத்திரப் படையினாலே பலமுறை விலக்கப்பட்டும் அடிக்கப்பட்டும் ஒதுக்கப்பட்டும் ஆடையை ஒதுக்கி வாய்ப்புதைத்து நின்று தத்தங் குறைகளைக் கூற, அநந்தகோடி சூரியர்களது ஒளியைப் போலும் பேரொளியுடைய திவ்விய சிங்காசனத்தின் மேலே தமது அருட் சத்தியும் உலகமாதாவுமாகிய பார்வதிதேவியார் தமது இடப்பாகத்தின் மேவ வீற்றிருந்தருஞவர்”

2. காருண்யஸ்வரூபி

“சர்வான்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து அந்த அந்த ஆன்மாக்கள் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலே செய்கின்ற கர்மங்களை அறிந்து அந்த அந்தக் கர்மங்களுக்கேற்ப ஊட்டி அக்கர்மங்களைத் தொலைப்பிக்கின்ற காருண்ணியஸ்வரூபி கடவுள்”

3. எல்லாம் அவன் செயல்

“தனுக்ரணங்களை யானென்றும் புவன போகங்களை எனதென்றும் அபிமானிக்கின்ற அகங்கார மமகாரங்களை ஒழிந்து தம்மை உணர்ந்து தமது திருவருள் வழி நிற்கும் மெஞ்ஞானிகளுக்குப் பிராரத்த மாத்திரம் புசிப்பித்து அவர்கள் அது புசிக்கும் போது மனம் வாக்கு காயம் என்னுந் திரிகரணங்களாற் செய்யுஞ்செயல்கள் அவர்களுக்கு ஆகாமியமாய் ஏறாது. அவைகளைத் தன்ற செயலாகக் கொண்டிருஞம் சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குப் பிராரதமுற்றும் புதுப்பித்துத் தொலைப்பிக்கும் பொருட்டும் தாம் அப்படிச் செய்தல் அவன் அவள் அது முன்னிலையாய் அது செய்பவர் தாமே என்பது நம்மனோர்க்கும் தெளிவுறப்புலப்படும் பொருட்டும், விஷ்ணு மூர்த்தியாலும் தேடிக் காணப்படாத அருமைத் திருவடிகள் பூமியிலே தீண்டும்படி அந்நாயனாருக்கு வெளிப்பட எழுந்தருளி வந்தார்.”

4. வேதாகம நூற்றுண்பு

“பாலிய தசையிலே சான்றோர்க்கு உரிய குணத்தை அடைந்திருக்கின்ற அவ்விசார சருமர். ஆன்மாக்களாகிய நாமெலாம் அநாதிமலமுத்தர் என்பதும் நமக்கு அம்மல சத்தியைக் கெடுத்து நித்திய மாகிய பேரின்பத்தைத் தரும் பொருட்டுச் சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோ

வேலகண்டியூர் பண்டிதத் த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

பவம் அருக்கிரகம் என்கின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களையும் செய்வாராகிய உருபதி உண்டு என்பதும், அப்பதிக்குத் தம் வயத்தராதல் தூய உடம்பினராதல். இயற்கையுணர்வினராதல், முற்றுமுனர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பழடைமை, என்னும் எட்டுக் குணங்களும் இன்றியமையாதன என்பதும் அக்குணங்களைல்லாம் உடைய பதி சிவபெருமானே என்பதும் அவர் அத்தொழில் இயற்றுதல் தம் மோடொற்றுயடை சிவசக்தியாதலாகும் என்பதும் அது பற்றி அவ்விருவரமே நமக்குப் பரமபிதா மாதாக்கள் என்பதும் அதனால் அவர்களிடத்ரேயே நாம் அன்பு செய்ய வேண்டும் என்பதும் அவ்வன்பை மற்றோர் பிறவியில் செய்குவமெனின் அதற்குக் கருவியாய்ச் சிறந்துள்ள இம்மானுடப்பிறவி பெறுதற்கரியது என்பதும் அப்படியாகில் இப்பிறவியிற்றானே இன்னுஞ் சில நாட் சென்றபின் செய்குவ மெனின் இப்பிறவி நீங்குமல்தி அறிதற்கரியது என்பதும் அங்ஙனமாகையால் அவ்வன்பு செய்தற்கேயன்றி மற்றோன்றிற்கும் சமயமில்லை என்பதும் அது செய்யுமிடத்தும் நமக்கு ஒர் சாமர்த்திய முளதெனக் கருதி அதனை முன்னிடாது திருவருளையே முன்னிட்டு நின்று செய்யவேண்டும் என்பதுமே வேதாகம முதலியநூல்களைல்லாவற்றாலும் துணியப்படும் மெய்பொருள் என்று சந்தேக விபரீதம்மற்ற துணிந்து கொண்டார். அந்த யதார்த்தமாகிய துணிவு தோன்றவே அவருக்குந் சிவபெருமானிடத்தே மெய்யன்பு கலைதோறும் வளர்வதாயிற்று”

5. சிவபூசை

“இந்த சர்வம் உள்ள பொழுதே சிவபூசையைப் பண்ணி மோகஷத்தைப் பெறாதொழியில், பின்பு மோகஷம் கிடைத்தல் அரிது! அரிது! ஆன்மாக்கள் தாம் நல்ல சர்வம் எடுத்தும் இவையெல்லாம் சிறிதும் ஆராயாமல் ஜையேயா! வீணாகத் திரிந்து காலங்கழிக்கும் அறியாமை இருந்தபடி என்னை!

6. தந்த்துவம்

“தங்கள் தங்கள் வருணத்திற்கு அருகமாகிய ஒருரு வினிடத்தே உயிர்க் குறவாகிய சிவனைப் பூசை செய்யாதவர்களுக்கு ஒரு துணையும் இல்லை அது “ தமக்கருக மோருருவிற் பூசை சமையார் தமக்குத் துணையாதோ தான்” என்னும் சைவசமய நெறித் திருக்குறளால் அறிக”

தொகுப்பு பண்டிகை த. வேதநாயகி

'உற்றார் ஆருளரோ - உயிர்
கொண்டு போம் பொழுது
குற்றா வத்துறை கூத்தனல் லால் நமக்கு
உற்றார் ஆருளரோ'

ஸ்ரீமதி சாவணமுத்து சீதேவியம்மையின் நினைவு மலர்
18.04.1988

வேதநாயகி பண்டிகை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

‘பெரியண்ணா’

- தமிழக, பண்டுதை வேதநாயகி

என் ‘பெரியண்ணா’ மருதையனார் அவர்கள். பெருங்கீர்த்திக்குரிய பிரமசாரியார் பண்டிதமணியாருடைய இயற்றமிழ்க் கல்விக்குத் துணைசெய்யத் திதம்பரத்திலிருந்து வந்தவர் வித்துவான் சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள்.

அதிசயமான நிஷ்களங்கப் பொருள் வித்துவான் அவர்கள். அவர்களுடைய மஹிமமையச் சுவைத்த யான், ஆன்ம சுகம்பெறும்படி எனக்குத் தமிழாசிரியராக அவரை வழங்கினவர் என் ‘பெரியண்ணா’ மருதையனார் அவர்கள்.

என் பெரியண்ணாவின் ‘சின்னக்கா’ பிள்ளை, மதுரைப் பண்டிதர், திதம்பரப்பிள்ளை ‘நல்லறிவுக்களாஞ்சியம்’ அவர்,

‘தந்தை தாய் தன்னுடன் தோன்றினார் புத்திரா்.

தார மென்னும் பந்த நீங்காதவர்க்குயந்து போக்கில்லை’

என்னும் உபதேச சிகரத்தைச் சிந்திக்கச் சந்தர்ப்பமின்றி ‘தாய் தன்னுடன் தோன்றினார்’ என்னும் பந்தத்தையும் பாதுகாக்குங் கடனையும் ஒன்றாக்கி நம்கிளைக்கும் கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியைம் பெருமானே, என்பதையும் சிறிதும் நோக்காமல், தலைமையை விட்டு ‘சீவனம்’ நடத்தி ‘அள்ளற் சேற்றிற் காலிட்டாங் கவலத்துள் அழுத்துகிறார்.’ ‘பிரமசாரிய’மும் ஒருபக்கத்தில் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது! தாயெனும் பெயரெனத் தடுக்கற்பாலதோ’ என்று சீறினானே பரதன்! ‘பெரியக்கா’வின் மகன் அருளானந்தசிவம் - பண்டிதர் - யார்க்கும் இனிக்கும் பண்புடையவர். எவ்வளவு சமீபித்திருந்தாலும் ஒன்றை யொன்று தீண்டாமல் தொடர்பின்றியிருக்கும் - ‘சமாந்தரக்கோடுகள்’ போல் ‘சீவனம்’ பண்ணித் தேக வியோகமானார்! தங்கைபிள்ளை உத்தியோக மருகன் ஒருவர்

வேலையூர் பண்டுதை த.வேதநாயகி -

ஆக்கம்கள், ஆராய்ச்சி

பாலசுப்பிரமணியம் அவர் பெயர். சின்னக்காபிள்ளை வர்த்தக மருகர் ஒருவர் 'பழனிநாதன்' அவர் பெயர். பண்டிதர்கள் இருவரையும் என் 'பெரியண்ணா'வையும் ஒன்றாகவே பார்த்துப் பார்த்து 'சென் விளையாட்டு' என்ன செய்கிறதென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!

சைவ இளைஞர் சபைக் காரியதரிசி என் உடன் பிறந்த அண்ணா சிவஞானசம்பந்தன், இளங்சிங்கம் போன்ற கௌரவம் மிக்க இளைஞர்கள், ஆசிரியர்களும் ஆசிரியப் பண்புள்ளவர்களுமான சைவ இளைஞர்கள் - நல்லுறணர்ச்சிப் பொலிவுடன் சுஞ்சித்தார்கள். என் 'பெரியண்ணா' தலைமையிலே சைவ இளைஞர் சபை எங்கே மறைந்துவிட்டது!

ஆசிரிய கலாசாலைப் பிரவேச வகுப்பு ஒன்றைப் 'பெரியண்ணா' அராம்பித்தார். ஆசிரியர் மூவர், ஒருவர் 'பெரியண்ணா' அந்த வகுப்புக்குப் பெருமை மிக்க தலைவர்கள் என்று சொல்லத்தக்கவர்கள் மாணாக்கர்களாக வந்து நின்றார்கள். அவர்களை நினைக்கும்பொழுது மனம் விம்முகின்றது. வகுப்பு நடந்தது.

கலியுகம் 'பொதுநன்மை' வடிவ கொண்டு வந்தித்து விட்டது. வேலனையில் ஒரு மத்திய மகா வித்தியாலயத்தை இழுத்து வந்து கட்டிப்பார்த்துக் கொண்டார் பெரியண்ணா' நடராஜர்கோயில்¹ ஒன்று மத்திய மகா வித்தியாலயத்துக்குள்ளே விளக்கமாக ஜவலிக்கின்றது.

'மந்திர' முதல்வர் - மருதூர்யனார் நினைவுமலர்

பக்கம் 16

15.01.1989

மின்னெப் பௌரோன்

- பண்டுதை த. வேதநாயகி

காயம், நடராஜர்.

நாமம், சிதம்பரப்பிள்ளை.

நடசத்திரம், திருவாதிரை.

சிதம்பர தரிசனம் பலமுறை; சித்தம் சிவகிர்த்தி.
ஒரு ஞாபகச் சின்னம் சண்டேஸ்கரர் கோவில்
ரூபம், தியாகம், பரிபூரண பிரமசாரி.

நால்வர் பரம்பரையை நீட்டிப் பல்லுயிர் ஓம்பினான் உண்மை
நூற்புலவுன்.

“பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தரு ப்
பல்லுல கினிலுயிர் வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார் கடவிடங் கைதொழு
காதலித் துறை கோயில்
வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழின் மஞ்ஞை
நடமிடு மாதோட்டம்
தொண்டர் நாடெரும் துதிசெய அருள்செய்
கேதீச்சரம் அது தானே”

“மண்பொலிய வாழ்ந்து வான் பொலியப் புகுந்தான்”

உலகை உய்விக்கும் பெருங் கீர்த்தியடை பண்டிதமணியார்
ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சூட்சும் உலகில் என்னொத்தான்
இவனென்று அசாரீரி செய்தார், கேட்டவர் இருவர்.

ரூபம், மெளனம்; சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடும்,
இரகசியத்தவம், இரகசியக்கல்வி, இரகசிய ஞானம்

வேலைனையூர் பண்டுதை த. வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

கடனென்ப, நல்லவை எல்லாமென வாழ்ந்த சான்றோன், தலைசிறந்த மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதர், தலைசிறந்த தலைமை ஆசிரியர், சிவ! சிவ!! என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே.

இறுதி உயிர்ப்பும்,

“தன்னைக் கண்ட என் வண்ணம் எவ்வண்ணம்
அவ்வண்ண மாகிய சசனுக்கே.”

“பகவன் முதற்றே உலகு”
நீத்தார் பெருமை பிறங்கிற்று உலகு
“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய் கோபுர வாசல்”
வாய் - துதி

“மலர்மிசை ஏகினான் மாண்டி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.”

எல்லா அறிவு, எல்லா முதன்மை, எல்லா அனுக்கிரகமுடைய தலைவன் இருதயத் தாமரையில் உமையோடும் வீற்றிருக்கிறான். அவனையே தொடர்ந்து வழிபட்டு நித்தியானந்தம் பெற்று வாழ்க.

“உடலிலங்கும் உயிர் உள்ளாவும் தொழு
உள்ளத்துயர் போமே.”

நால்வர் ஞானமரபை வளர்ப்போம். ஞான சந்தானம் தழைக்க.

“சடையாய் என்பான் பொய் சொல்லாது உயிர் போனான்
புள்ளிருக்கு வேஞ்ஞரே.”

மெய்ப்பொருள் ஒன்றையேதுதித்து,
“நத்தம்போற் கேடும் உள்தாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது.”

“அழற் கொண்ட டெல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பின் பயக்கும் நற்பாலவை”

பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை நினைவுமலர்
ஆண்டு - 1991

வேலனையூர் பண்டித த. வேதநாயகி -
ஆக்கம்பகன், ஆராய்ச்சி

ஷசிரியமனி பண்டிதர்
இராமநாதர் - மருதையனார்

வின்னிகணப்பு - II

(த. வேதநாயகியினது உறவினர்களின் நினைவு மலர்களில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை – வம்சாவழிப் பிரமுகர்களை அறிமுகம் செய்யும் நோக்கில், வேலணை ஒரு வரலாற்றுநூல் (2006 இல் வந்தவை ஐந்து. பதிப்பாசிரியருக்கு நன்றி.)

தமிழ் உபாத்தியாயர்

ழக்கம்: கி. மருதையனார்,
அதிபர்,
சுவனை நாகேஸ்வரி வித்தியாளாலை
(புதைப்பையர் “வேலனையூர்”)

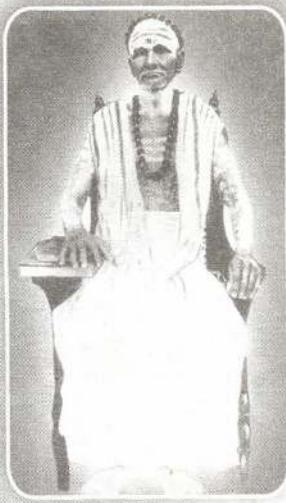
திருநீற்றின் அழகு மிகும் செம்பவளமேனி. பூசைக்குரிய கை முதலிய வற்றில் ஒளிர்ந்து விகிசிக்கும் திரிபுண்டரங்கள். புருவமத்தியில் தண்ணருஞ் சாந்தம் ஏறு நெற்றி ; பரந்த மார்பு ; நீண்ட நாசி ; கூர்ந்த நோக்கு ; குமின் சிரிப்பு. இடுப்பில் தோய்த்துவர்ந்த தூய வெள்ளை வேஷ்டி. வேட்டியை அடுத்துக் கொய்துகட்டிய ஆரணியன் சால்வை. காதுகளில் வில்லிடும் பொற்குண்டலங்கள். இவையெனத்துக்கும் மேல் சைவ ஆசாரத்தை உயர நின்று எடுத்துக்காட்டும் சிகை. இவ்வாறு காணப்படுகிற புறநலத்தோடு அதற்கொத்த உண்ணலமும் நிரம்பி நல்லோரை வசஞ்செய்கின்றவர் தம்பு உபாத்தியாயர்.

உள்ளும் புறமும் ஒன்றுபட்ட பரிசுத்தம், ஆசாரத்தினின்றுளி சிறிதும் வழுவியறியாத அகப்புறக்கருவிகள், நூல்கள் சொல்லும் நன்மைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒழுக்கம், அன்பை வளர்க்கும் ஊக்கம். நாவலர் பால பாடம், சைவவினாவிடையிலுற்றின் உறவென்று அறியத்தக்க கருமங்கள், அந்தரங்கத்திலே ஆண்மநாயகரை இறுகப்பிடிக்கும் உணர்வு, ஆரவாரம் சிறிதுமில்லாமை, பற்றின்மை, பிழை காணும் வழிக்கோபம், நன்மை காணும் வழி உவப்பு, முற்கோபம் மேற்சென்று உடனே மிகத் தண்ணென்றல், அன்பு வருகின்றதில்லையேயென்னும் ஏக்கம் என்றிவ்வாறு அவர் நிலை விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். தற்புகழ்ச்சி சிறிதுமில்லாமையினாலே - கெருவம் சிறிதுமில்லாமையினாலே - அவருடைய நன்மைகள் நிகழ்ந்த இடங்களிலே நிலைபெற்று அவரியல்புபோல ஆரவாரமின்றி அடங்கி நிற்கும்.

தம்பு ஒரு விளையும் பயிர். மூளையிலேயே அவர் மதிநுண்மையும் அடக்கமும் ஒழுக்கமும் புறத்தே புலனாகத் தொடங்கிவிட்டன. எல்லா வகுப்புக்களிலும் முதல்மாணவர் தம்பு. படிப்பில் மாத்திரமன்று நல்லியல்பு களிலும் அவர்தான். தம்புவின் நாமெய்மையை துரையா

கா. நமசிவாயம்பிள்ளை

ம. தம்பு

த. சிவகுமாரசம்பந்தன்

ச. திதம்பரப்பிள்ளை

நா. தாழ் வெனுந் தன்மை இவரோடுடன் பிறந்தது பிரிந்தறியாதது. பத்து வயதிலேயே அக்கால உயர்வகுப்பில் - எட்டாம் வகுப்பில் சித்தியெய் தினார் அவர். அவ்வகுப்பிற் படிக்குங் காலத்திலேயே செய்யுளியற்றும் ஆர்வம் முளைகொண்டு தலைநீட்டிவிட்டது. வித்தியா பகுதியினரின் ஆசிரிய முதலாந்தராதரப் பத்திர பரீக்ஷையில் முதன்மையாகத் தேறியவர் தம்பு. அதனையுடுத்து பாலபண்டித பரீக்ஷை அவருக்கு வெள்ளிப் பதக்கமொன்றை அளித்து மதித்தது. பாஷா விற்பன்னர் கணிதத்துடன் நட்புச்செய்வதில்லை ; செய்ய முயல்வதுமில்லை. ஒரு சிலர் ஒருகால் முயன் றாலும் முகநகநட்பன்றி அகநக நட்புச்செய்ய அதுவும் ஒருப்படுவதில்லை. இந்நியதி தம்புவுக்கு விதிவிலக்கு. நுட்பமான கணக்குப் பிரச்சினைகளைளிதிலேதீர்ப்பவர் அவர்.

இவர் படித்த வகுப்புகள் பல. ஆசிரியரும் பலர். அவருள் இவரால் போற்றி மதித்துப் பேணப்பட்டோர் இருவர். ஒருவர் வேலணைக் கந்தப் பிள்ளை. மற்றையர் தலைசிறந்த குருவாக உள்ளத்துச் சிரமிசை வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டவர். அவரே வைத்தியலிங்கபிள்ளை. இப்பிள்ளை நாவலர் பெருமானின் விழுமிய மாணவர். இலக்கண நூற் புலமையில் மிக்குத் தோன்றியவர். சிவதீஸ்கை பெறாத தில்லைத் தீக்ஷ்திதரிடம் விழுதி வாங்கித் தரிக்க மனம் பொறாத நாவலர் நிருத்ததரிசனஞ் செய்ததும் “வைத்தியலிங்க தீக்ஷ்தரே விழுதி தாரும்” என்று பெற்றுத் தரித்தது அக்காலத்தே மிகப் பிரசித்தமான சம்பவம். அப்பிள்ளையின் தலைசிறந்த மாணவர் இவர். இவர்க்கவர் ; அவர்க்கிவர் ; அவ்வளவுதான்.

நெல்லாவில் ஒரு காணியின் பெயர். வழிவழிவந்த சைவநற்குடிகள் வாழ் வேலணை மேற்கூரிலுள்ளது. அதன் மிகச்சிறியதொரு கூறு இது- ஊரின் பெயரினும் அதன் மிகச்சிறியதொரு கூறாகிய இக்காணியின் பெயர் பிரபாவம் மிக்கது. இக் காணிக்குள் நான்கு வீடுகள். ஒன்றில் உபாத்தியாயர். அடுத்ததில் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையின் மாணவர் நமசிவாயபிள்ளை (நாகலிங்கவுபாத்தியாயர்.) இன்னொன்றில் உபாத்தி யாயரின் ஆசிரியர் வைத்தியலிங்கபிள்ளையும் அவர் பெறாமகன் சைவ சூக்குமார்த்தபோதினிப் பத்திராதிபர் - நடராஜவித்தியாசாலை ஸ்தாபகர் கணக்கபாதிபிள்ளையும். மற்றொன்றில் தத்துவப்பிரகாசப் பதிப்பாசிரியர் - வேலணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஸ்தாபகர் - சைவப் பிரசாரகர் சுந்தப் பிள்ளையும் அவர் மகன் அம்பளவாணபிள்ளையும். ஆசிரியர் நமசிவாயப் பிள்ளை, உபாத்தியாயரின் வாழ்க்கைத் துணைவியின் தாய் மாமன் ; பத்திராதிபர் சகோதரன். இவ்வாறு பெரும் பெண்களுட் சிலரும் சிவபூசை சிலரும்

நியமமுடையோர். பத்திராதிபரும் உபாத்தியாயரும் பெண்கள் சிலரும் விசேட தீக்கைப் பேற்றினர். ஏனை நால்வரும் நிருவாண தீக்கைப் பேற்றினர். எல்லாரும் நன்கு படித்தவர்கள்; மிக்க மதிப்புடையவர்கள் கைவ ஆசார சீலத்திலும் புராணபடனம், பிரசங்கம் முதலியவற்றிலும் இசை திசை போக்கியவர்கள். ஆசிரியர் நமசிவாயபிள்ளை நாள்தோறும் வைகறை க்கு முன்னரே துயில் நீத்து வாய்கொப்பளித்துத் திருநீறு தரித்துக்கொண்டு இருநாழிகையேலும் திருமுறைகளைப் பண்ணுடன் ஒதும் நியதி தவறாதவர். அயவிலுவள் அனைவர்க்கும் பள்ளியெழுச்சி அது. ஆசிரியர் நமசிவாயபிள்ளை அசந்தர்ப்பவசத்தால் ஒரேயொருகால் தவறுவராயின் அக்குறைவை நிறை செய்ய உபாத்தியாயர் அங்கிருக்குங்காலத்து ஒரு போதும் தவறார். நெல்லாவிலில் காலையில் விட்டுவிட்டிசைக்கும் பூசை மனிகளின் இனிய நாதம், பூவும்புகையும் கலந்த நுறுநாற்றம், வைகறை, காலை, முன்னிரவுகளில் தெய்வத்திருமுறை ஒலி, சைவநூலாராய்ச்சி, உரிய காலங்களில் முட்டின்றி நிகழும் குருபூஜை, மாகேசரபூஜை முதலியன. நெல்லாவிலின் இயல்பு இது. புராணபடனம் நிகழும் இடங்களில் நெல்லாவிற் பெண்கள் இருப்பார்களானால், சாதாரண பயன்காரரும் வாசிப்பாரும் மிகச் சாவதானமாயிருப்பர். ஏன்? புராணங்கள் நன்கு தெரிந் தவர்கள் அவர்கள். பண்டிதை வேதநாயகி உபாத்தியாயரின் இயல்பொத்த மகள்.

உபாத்தியாயர் பிறந்த ஊர் சரவணை. அங்கு 1940 டிசம்பரில் ஒருநாள் நாகேசவரி வித்தியாசாலையில் சைவப்பொலிவு மிக்கதொரு பெருங் கூட்டம். அப்பகுதி முன்கண்டறியாத கூட்டம். சிவக்கவிமணி சுப்பிரமணிய முதலியாரும் இராமச்சந்திரனு செட்டியாரும் விரிவுரை நிகழ்த்துங் கூட்டம் அது. வரவேற்புப் பாக்கள் உபாத்தியாயர் ஆக்கியவை. வரவேற்புப் பாக்கள் படிக்கப்பட்டதும் முதலியாரின் முக்கால் மணித்தியால் விரிவுரை ஆரம்பமானது. அவ்வரையின் செம்பாகம் - இல்லை அதற்கும் மேல், பாக்களைப் பற்றிய பத்திச்சைவ சொட்டும் பாராட்டு. மிகுதிக்கும் - குறிப் பிட்ட விஷயம் பற்றிய உரைக்கும் - “இத்துணை ஆழ்ந்தகன்ற அறிவின் மிகக் சிவநெறிச் செல்வர் வாழுமிடத்தே சிறியேன் சொல்லத்தக்கது. எது” என்னும் வினாத்தான் சிவக்கவிமணியின் தோற்றுவாய். பேச்சு முடிந்ததும் முதலியாரும் உபாத்தியாயரும் தம் முட்கலந்து அளவளாவிப் பரவச முற்றமை சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒருவரையொருவர் எதிர்கொண்டனைந் தமையைச் சபைக்கு நினைவுட்டியது. முதலியாரும் செட்டியாரும் இந்தியாவுக்கு மீண்டதும், செட்டியார் தம் மிருவரதும் யாழ் ப்பாண விஜயங் குறித்த

கட்டுரையொன்றைப் பத்திரிகையில் வெளியிட்டார். அக்கட்டு ரையின் கடைசிப்பகுதி “தென்னிந்தியாவில் சைவத் தமிழ்க் கலைகளும் பிறவும் சிறப்புற்றிருந்தமைக்குச் சான்றாக இன்று பழைய சிற்பங்களும் ஓவியங்களும் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றின் ஜீவனைக் காணவேண்டுமானால் மாழ்ப்பாணத்தில் - பட்டனத்திலன்று, அதன் அயலில் உள்ள தீவில் காணலாம் ; நாம் நேரிற் கண்டோம்” என்னும் பொருள் பொதிந்தது. இதற்கு உபாத்தியாயர்தான் காரணம் - ஒரே காரணம்.

சரவணை முருகமூர்த்தி மடத்தில் 1941 ஆம் ஆண்டு பெரியபுராண படன்றிறவுவிஹா. பிரதம ஆசிரியர் உபாத்தியாயர். இதை உபாத்தியாயரின் மாணவர், சைவபரிபாலன சபைப் பிரசார அமைச்சர் மயில்வாகனனார் மூலம் அறிந்த முதலியார் அன்பும் பண்பும் மினிரிடும் சீர்கெழு வாழ்த்துப்பத்திரம் ஒன்றை இங்கு அனுப்பி அன்புத் தொடர்பை உரம்பெறச் செய்தனர்.

தம்பு உபாத்தியாயர் பல ஆண்டுகள் தலைமையாசிரியராகப் பணிபுரிந்த வித்தியாசாலைகளும் இரண்டு. ஒன்று, நயினாதீவு தில்லையம் பல வித்தியாசாலை ; மற்றொன்று கந்தப்பிள்ளையின் வேலைனச் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை. தில்லையம்பல வித்தியாசாலையிற் பணிபுரியுங் காலத்தே இரண்டோராண்டு (மகா வித்துவான்) கணேசையர் அவர்களும் இவருடன் ஆசிரியராக இருந்தார்கள். ஐயர் அவர்களுடைய கூட்டுறவால் அடைந்த பயன் பெரிதென்றும் தமக்குத் தெரிந்த சங்கநூற் கருத்துக்க ணெல்லாம் அக்கூட்டுறவு அளித்த பெருநிதி என்றும் பலகால் பலவிடத்தே பலர் முன்னிலையில் சொல்லிச் சொல்லி உபாத்தியாயர் மகிழ்வதுண்டு.

புராணபடனம் உபாத்தியாயரோடு உடன் வாழ்வது. நயினாதீவில் இருவரும் கூடியிருக்குங் காலத்தே புராணபடனத்தில் ஐயர் அருமையாகக் கலந்து கொள்வதுண்டு. அருமையினும் அருமையாக ஒருவர் பயனுக்கு மற்றையவர் வாசிக்கும் விசேஷ சந்தர்ப்பம் வாய்ப்பதும் உண்டு.

அன்றொருநாள் நயினாதீவு முருகன்கோயிலில் புராணபடனம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. மண்டபத்துள்ளும் புறமும் அறிஞரும் மாண வரும் பிறநுமாகப் பெருங்கூட்டம். வாசிப்பவர் ஐயர் ; பொருள் சொல்லு பவர் உபாத்தியாயர். இருவருங் கூடிய அருமையை உணர்ந்து சபை நிசத்த மாய் - அமைதியாய் - இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு சந்தர்ப்பத்தே வாசித்துப் பதச்சேதஞ் செய்து கொண்டிருந்த ஐயர் கண்ணீர்வார மெய்ம்மயிர் பொடிப்பத் தழுதமுத்த குரவில் புத்தகத்தை

வேலைனயூர் பண்டாக்கத் த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆழாய்ச்சி

நோக்குவதை விட்டு உபாத்தியாயரை நோக்கி யாதோ சொல்கிறார் - இல்லை, சொல்ல முயல்கிறார். அவர் சொல்வதெதுவென்பதை உபாத்தியாயரோ அன்றி அயலில் இருந்தார் எவரோ விளங்கிக் கொள்ளவில்லை. பதச்சேதஞ் செய்த பகுதிக்கு ஒருவகையாக உரையைச் சொல்லி முடித்துவிட்டு, உபாத்தியாயர் ஜயரை நோக்கி என்ன ஜயா என்று சற்றே கலவரத்துடன் கேட்டார். உரை இடையீடுபட்டமையின் காரணந்தெரியாது. சபை தலைநிமிர்ந்து அமைதி குலையாமல் ஜயரையும் உபாத்தியாயரையும் கூர்ந்து நோக்கியது. ஜயரவர்கள் அதே நிலையிலிருந்தபடி - தமதுமுத்தபடி “பொன்னையாவு பாத்தியாயரை நினைந்துவிட்டேன். அம்மகாலுக்குப் பின் இநுபோல் உரையை நான் எங்குங் கேட்டதில்லை” என்று பன்னிப்பன்னிச் சொல்லி முடித்தார்கள். உபாத்தியாயர் கூப்பியகரத்துடன் “அருகதையற்றவன் யான்” என்று அடக்கமாக கண்ணர் மல்கச் சொல்லிவிட்டு, வாசிக்கும்படி நோக்கினால் உணர்த்த, வாசிப்பும் பயனும் தொடர்ந்து நிகழ்வனவாயின. உபாத்தியாயரின் மாணவரெல்லாம் ஜயர் அவர்களையும் தம்மாசிரியராக மதித்துப்போற்ற இந்நிகழ்ச்சி ஒரு பற்றுக்கோடாயது. இருவர் கூட்டுறவும் உணர்ச்சியொத்தநட்பாயது.

ஸேர். பொன். இராமநாதன் அவர்கள் தலைமை தாங்கும் பெருங் கூட்டம் வேலணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் 1923 ஆம் ஆண்டு ஸேர் வை. துரைகவாமி அவர்களை உள்ளிட்ட பெரியோரும் படித்தோரும் பலர். கூட்ட முடிவில் சபை எதிர்பாராத வகையில் நலங்கனிந்த பாட்டுக் களால் நன்றிகூறி, தலைவரையும் சபையையும் அந்புதச் சுவையில் ஆழ்த்திவிட்டார் நமது உபாத்தியாயர். அவரைத் தம் பக்கல் அழைத்து உசாவிப் பாராட்டி வாழ்த்தினார், ஈழப்பெருந்தலைவர் சபைக்கு இது ஒரு சுவையான - மறக்க முடியாத அனுபவம்.

படித்தவர்களிடம் தமக்குச் சந்தேகமானவற்றை உசாவித் தெரிய விரும்பும் மாணவரும் பிறரும் அவர்கள் இருக்கைசார்ந்து, செவ்வி நோக்கி, பணிவுடன் கேட்பதுதான் மரபு. இந்த உபாத்தியாயர் இம்மரபைப் பொருள் செய்வதில்லை. இவரைக் காலம் இடம் யாவும் நோக்காது எவரும் எதையுங் கேட்கலாம். தெரிந்தவற்றைக் கேட்பார் உள்ளகொன்று தெளிவாகச் சொல் வார். தமக்குச் சற்றே சந்தேகமாயிருப்பதைக் கேட்குமிடத்து, தமது உண்மை நிலையை முதலிலே தெரிவித்துவிட்டு, எனது சிந்தனைக்கு இப்பொழுது தோன்றியது இது; நீங்களுஞ் சிந்தியுங்கள் பிறரையுங் கேளுங்கள் முடிபு பின் செய்யலாம் என்பர். அவர் பெரிதும் பிழைப்பதில்லை. தெரியாததை ஏதோரு தயக்கமுமின்றித் தெரியாதென்று

அழுத்தமாகச் சொல்லிவிடுவார். தமது மாணவரை மாத்திரமன்றிக் கல்வித்துறையில் முயல்வார் யாரையும் ஊக்கி வழிப்படுத்தி உற்சாகமூட்டிக் கைதூக்கி விடுவது இவர்தம் தனிப்பண்பு. காய்தலுவத்தலில்லாத நீதியடையார். இங்குள்ள படித்தோ ரெல்லாம் புலமைக்காய்வின்றி ஒரே முகமாக இவரைப் போற்றுதற்கு இப்பண்பே பிரதானமானது. அதுமாத்திரமன்றி இங்கு செய்யியற்றும் புலவரிடையேயும் பயன்சொல்வோரிடையேயும் காலத்துக்குக்காலம் எழும் வாதப்பிரதிவாதநகர்க்குத் தக்க சமாதானங் கூறிச் சந்துசெய்து அமைதியை நிலைநிறுத்துபவரும் இவர்.

உபாத்தியாயர் நயினாதிவிலே முருகன்கோயிலிலே சிவபூசை செய்து கொண்டு தில்லையம்பல வித்தியாசாலையிலே வித்தியாதானஞ் செய்து கொண்டிருந்தவர். நயினாதிவிலே போயிறங்கின்றும் தம்முடைய தாயை அங்கே கண்டார். “சரண நாகேஸ்வரியே தயா நிதியே சகம்போற்று பெரு மாட்டியே” என்று சரணடைந்தார். அப்பொழுது அவர் நாகேஸ்வரியம்மை யின் திருவடிக்கீழ் உருகிச் சொல்லிய பாட்டுக்கள் அவரது உணர்ச்சிநிலையைக் காட்டுகின்றன. வந்தசொற்கள் அப்படியே அமைந்திருக்கின்றன.

அருமறைகளா றங்க மாகமபு ராணங்க எழுதுமொழி யொழுகு வதனம் அண்டகோ டுக்களொங் கண்டினி தளித்தெம்மை யாளவரு ஸொழுகுநயனம் திருநிறைய வெங்களுக் கெவ்வெலாப் போகமுந் தேங்கவே யுதவு வரதம் சேவைசெய் வோர்கள் பான் மேவுசஞ் சலமெலாம் தீருமா றுயரு மபயம் உருவறையு முபிரெலாஞ் சாரமுப் பாசமு முதைக் கின்ற வபய சாணம் உண்மைகள் டவர்களுக் கண்மையா யொன்றாக்கி யொப்பின்றி வளருமுருவம் தருமுறையி னாலெமக் குயருநயி னாபுரி தயங்கிய வருட்பி ராட்டி சரணநா கேகவரி யேதயா நிதியே சகம்போற்று பெரு மாட்டியே

அதன்பின் அவர் தோத்திரருபமான பாட்டுக்களைச் செய்தாரென்று தெரியவில்லை. திருமுறைகளைப் போற்றி ஒதிச் சுவைக்கின்றவர்கள் தாமே பாடத் தொடங்குவது “வித்தகம்” காட்டுவதே யென்பது அவர் கருத்து.

அருணகிரியார் தாயுமானார் பாடல்களிலும் தமதுணர்வுக் கொத்தன வற்றைத் தெரிந்து மனனஞ் செய்து பாடுவார். “ஆருக்குப் பொன்னம்பலம் கிருபை யிருக்குமோ அவரே பெரியவர்” என்றாற் போலப் பத்தியை வளர்க்கும் சிவ கீர்த்தனங்களையும் பாடிக்கொண்டிருப்பார். தெளிவான இலக்கண அறிவு உண்டாயினும் சிவபத்தியாகிய பொருளின் அருமையை

வேலைனையுர் பண்டுதை த.வேதநாயகி -
ஞக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

உணர்ந்து அநுபவித்துப் பாடுவார். சொற்குற்றத்தைக் காணமாட்டார் தோத்திரங்களில். சிவகீர்த்தனங்களைப் பாடும்பொழுது உபாத்தி யாயர் பாட்டு வடிவமாய் பண்ணும் தாளமும் சங்கதிகளுமாய் மாறிவிடு வார். நியதியொழிந்த சாதாரண நேரங்களில் இப்படி அவரைக் காணலாம்.

வாழ்த்துப்பாக்களும் சரமகவிகளும் பாடும் பொழுது உபாத்தியாயரது பாடுந் திறமையைக் காணலாம். ஒரு பிள்ளையை அழைத்து நான் சொல்வதை எழுது என்று சொல்லுவார். கீழ் வகுப்புக்குச் “சொல்வதெழுதல்” நடத்துவார் வசனம் வசனமாகச் சொல்லுவார். எழுதிமுடிந்ததும் ஓசை சொட்டுகின்ற சொல்லும் பொருஞும் ஒத்து முடிந்த பாட்டு எழுதப் பட்டிருக்கும். அது பெரிய அதிசயம். நாற்பத்தெண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம் முதலிய நெடுநீளப்பாட்டுக்கள் சொற்களுங்கிக் கருத்து மிகுந்து ஓசைசொட்டிப் பாட்டோசை பழகின நாவிற்கு விருந்தாய் ஒரே முறையில் திருத்தத்துக்கிடமின்றி அமைந்திருக்கும்.

எந்தக் குருவுக்கு எந்த நன்மகனுக்குச் சரமகவி பாடத்தொடங்கி னாரோ தெரியவில்லை, உபாத்தியாயர் சரமகவி பாடத்தொடங்கி விட்டார். அந்தியேட்டியில் சரமகவிக்கும் ஓரிடம் இருந்தது. தென்புலத் தார் கடன் செய்தற்கும் சுற்றந்தழுவுதற்கும் சரமகவி உபகாரமாவது. ஊழின் இரகசியமொன்று ஏதோ சொல்லி உபாத்தியாயரச் சரமகவி பாடச்செய்து விட்டது. அவருடைய பாடும் ஆற்றல் சரமகவியிற் சென்றுவிட்டது. *

ஸ்ரீலங்கா - ஒக்டோபார் - நவம்பர்
1969 இதழ்.

குறிப்பு:

1936 இல் நாரந்தனை கணேச வித்தியாசாலை தொடங்கிய போது, இவரே உபாத்தியாயரானார்ன் அறிகிறோம். பூசை முடித்து, பத்துமணியளவில் திருக்கல்வண்டியில் வந்து சென்றார் என அறிகிறோம். செ. இராசதுரை ஒய்வுபெற்ற அதிபர், கணேச வித்தியாசாலை.

நம்மாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்
நாகத் திருவுரூட்டு மண்மாலை

அம்மேழின் செய்கையென்னாரா ரெதையெதை யாங்கிரந்தார்
 தம்மா லுதவுகில் காணிக்கைக் கேதலை சாய்த்ததுபோல்
 இம்மானுடருக் குதவியெல் லூழை பிகழுகின்றாய்
 விம்மா வழுலொரு வேற்கோநா கம்மே விதிவலியே.

விதிவலியை வெல்லுதற்கு வேறுமருந் துண்டோ
 நிதமுஞ் சிவத்தையுட்கொ ணீங்கு - மதுவெனவெம்
 முதாளர் சூறுகின்றார் முகனுக்கு நாகம்மே
 ஏதமறுத் தப்பெருவாய் வீ.

வேலனையூர், ம.தம்பு உபாத்தியாய்

திருநாகதீப் பத்கம்

பாரிலே தென்பூமி பாலிக்க வந்தநீ பராமுகஞ் செய்வ துண்டேற்
 பற்றெங்களுக்கியார் பெற்றதாய் தந்தைநீ பரமகுரு நீதெய்வநீ
 ஹாரிலே நட்டாரு முறவுநீ யாபத்தி லோம்பவரு முபகாரிநீ
 உளையன்றி வேறெனக் குறுதியிலை யூழா ரொறுக்கப் பொறுக்க கில்லேன்

சீரிலே கெட்டவென் பேரிலே நேரிலே தேவிநீ யருளவாவா
 செய்யிழை யனைத்தையுங் கைபிழை யெனக்கொண்டு செம்மையா
 நோக்கருளவா
 சாரிலே யோகினியை யாதியோர்ப்பணி செயுந்தையலே யானுப்பயவே,
 சரணநா கேகவரியே தயாநிதியே சக்ம்போற்றுபெரு மாட்டியே.

கண்கண்ட தெய்வநீயென் றுஸ்கெலாமுதவு காணிக்கையாம் பணிகளாற்
 கண்மறைப்புண்டதோ வெம்பணியினார் பணக்கவிப்பான் மறைந்துண்டோ
 என்கொண்ட பத்துரிடுவில்தசக சிரமெலாமெதிரின் மலைபோக்குவிதலா
 ஸெட்டியும்பார்க்க முடியாமையாய் விட்டதோவிறு மாப்புவந்த துண்டோ

பண்கொண்டகீத வொலியாற்செவிடு மானதோபாவை யொவி மேவிட்டதோ
 பாவியேன் படுதுயரமும் வேண்டுகோஞ் முன்பால்வெறுப்பாக்கியனவோ

வேலனையூர் பண்டிதத் த.வெதநாயகி -
 ஆக்கங்கள், ஒருாய்ச்சி

தண்கொண்ட முத்தமணிசங்கரி யென்னிடைச் சற்றுநோக் கருஞ்கில்லாம்
சரணாநா கேகவரியே தயாநிதியேசகம் போற்றுபெருமாட்டியே.

அராதனப்பன்மையின் மாற்றுயர்ப்பகம் பொன்னினணிமுழுய் மழகொழுக்கும்
அரியபொற்சுட் டியும்பிறையுமொவ் வாதநுதலணியு மணிமுக்குத்தியும்
இருபரிதியென்ன வொளிர்கம்மலுந் தோள்களினிலவங்கு சாம்புன தவணையும்
இளையுமுன் கைகளிற்கங்கணமு மணிவிரவிலவங்கு மரியாழிவலையும்

பரிதிமுத வாவெண்ணு கோளொலா நாளொலாம் பழமுறையி னண்ணு மதுபோற்
ஸாபளப் புறுமதா ணிகளு மேகலையு மொன் பட்டுடையு மொட்டி யாணமும்
சரியுஞ்சதங்கையும் பாடகமு மிளிர வருடரவருங் காலமிதுகாண்
சரணாநா கேகவரியே தயாநிதியேசகம் போற்றுபெருமாட்டியே.

வேலணையூர், ம.தம்பு உபாத்தியாயர்

நயினாதீவு ஸ்ரீநாகபூசணி அம்மன் கோயில்
தேர்த் திருப்பணிச் சபை மலர்

கொச்சகம்

ஆறுமுக நாவலனை யம்புவியில் வைத்திருக்கப்
பேறிலாரா நாயேங்கன் பின்னையிந்தக் கந்தப்பிள்ளை
தேறு துக்மாக நம்மைச் சீர் திரித்தஞ் செய்தசில
சுற்றியிங்கு நெவமையுங் குறிஞ்சித்தாள் கூடுதுமே

வேலணையூர், ம.தம்பு உபாத்தியாயர்

விருத்தம்

சித்தியார் முதலாவுள்ள திவ்விய நூல்கள் கற்றுப்
பத்தியார் பண்புமிக்குப் பரசிவனாடியே யுன்னி
மெய்த்தவ மாரைக்கர்க்கு வியத்தக வுரைக்கு நீதி
முத்தியார் புலவ! வுன்றன் முழுப்புகழ் யாவார் சொல்வார்

வேலணை செ.கனகசபாபதி உபாத்தியாயர்

வேலணையூர் பண்டிகை த.வேதநாயகி -
மூக்கங்கள், மூராய்ச்சி

வேலனையில்

சௌம் வளர்ந்த வரலாறு

- பேரம்பலம் சந்திரசேகரம்

ஸமூத்தில் வடபிராந்தியத்தே யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வேலனை மேற்கை சைவசித்தாந்த இராஜதானி என்பர். சிவனை மாத்திரம் தலை வராகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடாத்தும் வைதிக சைவர் - சிவபூசாதுரந்தரர் பலர் வாழ்ந்து வந்த இடம் வேலனை மேற்கு. நாயன்மார்களை சமயகுரவர் களாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தியவர்கள் இச்சைவர்கள். வேதத்திலும் உபநிடதங்களிலும் பொதிந்துள்ள அனைத்தையும் சாரமாகக் கொண்டது தேவாரத் திருமுறைகள். வடமொழி வேதமும் திருமுறைகளாம் தென் மொழி வேதமும் சமர்தியிலானவை. அவை அனைத்தும் ஒரே கருத்தையே பேசுகின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட சைவசித்தாந்த சமயத்தின் மேன்மையை உணர்ந்து, அதன் தனிச் சிறப்புக்களாக விளங்கும் நாயன்மார் அருளிய செயல்களைப் பரப்பியவர்கள் தாம் வேலனைச் சைவர்கள்.

சம்பந்தர் மதுரை சென்று சைவசமயத்தை நிலை நிறுத்தினார். நாயன்மார் தென்னிந்திய தேவஸ்தானங்கள் தோறும் பாடல் பாடிப் போற்றிய (பாடல் பெற்ற) ஸ்தலங்களே சைவசமயத்தின் பெருமைக் குரிய ஸ்தலங்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. அதேபோல ஸமூத்தில் யாழ்ப்பாணத்து வேலனைச் சைவர் வாழ்ந்த “வேலனை மேற்கு” என்ற ஊர் மிக மிகப் புனிதமானது. சைவம் பரப்பும் ஒரேஒரு இடமாக இருப்பது. சிதம்பரம் நடேசர் கோயிலைச் சுற்றி நாலுவீதி களிலும் தில்லை வாழ்ந்தனர் வாழ்ந்துவந்தனர். வாழ்ந்து தில்லை நடேசரை அன்றும் இன்றும் பூஜித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதேர்தியில் வேலனை மேற்குப் பெரியபுலம் மகாகணபதிப்பிள்ளையார் (முடிப்பிள்ளையார்) கற்றிச் சூழ்ந்து, விநாயகர் ஆலயமே தங்கள்

நிலைக்களாகத் (தாங்களே ஸ்தாபித்த) அக்கோயில் தினசரி நித்தியநெயித்தியங்களையும், அந்தவைதிக சைவசான்றோர்களே செய்துவந்தனர். இவ் வைதீகசைவர்கள் அனைவரும் பிள்ளையார் கோயிலைச் சுற்றி அக்கோயில் நாலு வீதிகளிலுமுள்ள தத்தம் சொந்த வீடுகளிலிருந்து தினமும் விடியற்காலை 5¹ மணிக்கு முன்பே எழுந்து காலை நித்தியகடன்களை முடித்து, ஸ்நானம் செய்து சிவபூசை செய்யும் வழக்கம் உடையர். அச்சிவபூசை வழிபாட்டு மணி ஒசையைக் கேட்டவர்கள் வேலணையம்பதியை ‘சிவலோகம்’ என்றே கண்டனர், “புலோக கைலாசமாக” அதைக் கொண்டனர்.

தேவாரத் திருமுறைகளையே பாடிப் பாடி ஜெபித்தருச்சித்து இறைவனது அருளுக்குப் பாத்திரமாக இருந்து சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் பெற்ற அருள்நிதிக்குவை போன்று, வேலணைச் சைவர்களும் தமக்குவேண்டிய சகல செல்வங்களையும் பெற்றிருந்தனர். புற் றில் வாழுவு, பொய்யர்தம் மெய் ஒன்றிற்கும் அஞ்சாது பிள்ளையாரையே நினைந்து ஆனந்த பரவச நிலையில் வாழ்ந்துவந்தனர். மாணிக்கவாசகர் திருப்பெருந்துறையையும், நாவுக்கரசர் திருவீரட்டானத் துறையையும், சந்தரர் நல்லூர் அருட்டுறையையும் போய்ச் சூழ்ந்து இறைவன் கோயில் கொண்டெடுமுந்தருளியிருப்பதைக் கண்டுகளித்தனர். வேலணைச் சைவர் “வேலணைத்துறையில்”, பெரிய புலத்தை விநாயகர் தமக்கு இருப்பிடமாகக் கோயில் சமைத்துப் பெரும் பேறுபெற்று வாழ்ந்தனர். இச் சைவர்கள் சமய தீக்கை, விசேட தீக்கை, நிருவாண தீக்கை பெற்று ஞானநிஷ்டைநிலையை அடைந்தார்கள். தினமும் காலை, உச்சி, மாலை நேரங்களில் தியானம் அருஷ்டானம், தேவார திருவாசகங்களை ஓதல், ஓதித் தாம் உள்ளும் உணவுகளை இறைவனுக்கு - தங்கோயில் பிள்ளையாருக்கு நிவேதித்தல் ஆகியவற்றையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள். ஓய்வு நேரங்களில் பெரியபூராணம், திருவிளையாடற் பூராணம், திருச்செந்தூர்ப் பூராணம், வாதலூர் பூராணம், கந்தபூராணம் ஆகிய பூராணங்களை கோயிலில் படித்து விரிவுரைகள் செய்து வருவது வழக்கம்.

“திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்” என்றார் சந்தரர் ! காசியில் இறக்கமுத்தி, சிதம்பரம் தரிசிக்கமுத்தி, திருவண்ணாமலை நினைத்தளவில்முத்தி என்பர். அதேபோல ஈழத்தில் திருக்கேதிஸ்வரம், திருகோணமலை, மாவிட்டபுரம், நல்லூர் போன்ற பலதலங்கள் அருள்

மிக்கவை. இத்தனை சிறப்பைப்போன்று “வேலணையம்பதி” சைவசித்தாந்த நெறிக்குப் பேர்போன இடமாகும்.

வேலணையில் பல நூற்றாண்டுக்கட்கு முன்பே, நாவலர், ஞானப் பிரகாசருக்கு முன்பிருந்தே, சைவ வளர்ச்சி அதியுண்ணத் திலையிலிருந்து வந்துள்ளது. இச்சைவர்களும் தமிழகச்சைவர்களும், மிகமிக நெருந்திய உறவினர்கள். வேலணை - ஊர்காவற்றுறையிலும், நெடுந்திவிலிருந்தும் ‘கட்டுமரம்’ தோணி மூலம் தென்னிந்திய கோடிக்கரை - வேதாரணியம் ஆகிய இடங்கட்கு ஒரு சில மணிநேரத்துள் இச்சைவர்கள் அங்குமிங்கு மாகப் போக்குவரத்துச் செய்துவந்தனர். தென்னிந்திய சிதம்பரம், சிதம்பரச் சிவபுரிக்கிராமம், திருத்துறைப்பூண்டி, திருநெல்வேலி (சிவசைலம்) வேதாரணியம் ஆகிய இடங்களில் வேலணைச் சைவர்களும், தென்னிந்திய சைவர்களும் அன்னியோன்னியமாகக் கலந்து, கல்யாண உறவுகள் கொண்டு, நெருங்கிப்பழகி வந்துள்ளனர். சிதம்பரம் ஞானப்பிரகாசர் திருக்குளத்தைச்சுற்றி நாலாபக்கமும் இருக்கும் மடங்கள் அனைத்தும் வேலணை, சங்காணை, வட்டுக்கோட்டை (கோட்டைக்காடு), கள்ளியங்காடு ஆகிய இடத்து மக்களுது உரிமைச் சொத்துக்களாகும். சிதம்பரம் றயில்வேஸ்டேஷன் தொடக்கம் சிதம்பரம் பச்சையப்பன் கல்லூரிவரை போகும் தெரு (சிதம்பரம் வேடன் பிள்ளையார் கோவில் தெரு) முழுதிலும் குடியிருப்பவர்கள் யாழிப்பாணத்தவர்களாவர்.

தென்னிந்திய தேவார ஓதுவார்கள் கூடப் பலர் வேலணைச் சைவர் களோடு நெருங்கி உறவாடியவர்கள். வேதாரணியத்து ஓதுவார்களும், வேலணைச் சைவர்களும் நெருக்கமாக கல்யாண உறவுகள் வைத்திருந்தனர். வேதாரணியத்திலிருந்து ஓதுவார்கள் (சிவபூஜாதுரந்தரர்கள்) பலர் யாழிப்பாணம் வேலணைக்கு வந்தால், வேலணை மேற்கில் அக்காலம் இருந்த சைவசித்தாந்த பண்டிதர் கா. நமசிவாயம் (நாகலிங்க உபாத்தியார்) இடம், அவர் வீட்டு சிவபூஜாவேதிகையில் தான் தினம் தினம் சிவபூஜை செய்து போவது மழக்கம். அவ்வண்ணம், இங்கு யாழிப்பாணம், வேலணை வந்த திரும்பியவருள் ஒருவர் தேவாரப்பண்ணிசைக்கு ஸ்வர அமைப்பு பண்ணடைவு அமைத்த அமரர் அப்பாசாமி ஓதுவாவர். இப்படியாக தென்னிந்திய சைவர்கள் - ஓதுவார்கள் வேலணைச் சைவர்களோடு நெருங்கி, பந்திபோசனஞ் செய்து உறவாடி வந்துள்ளனர். இது மாத்திரமல்ல, தென்னிந்திய பல சைவ தேசிகர்கள் பலர் இங்கு யாழிப்பாணத்தே - சைவக்குடும்ப மக்கள் அனைவருக்கும் அவர்கள் தம்

வேலணையூர் பண்டியதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

அந்திய கிரிகைகள், சமயச் சடங்குகள் யாவற்றையும் நிரந்தராகச் செய்ய இங்கு வந்து யாழிப்பாணத்தே குடியேறினர்.

நம்மவருள் வேலனைச் சைவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களான வேலனை, வரணி, வேதாரண்ய சைவாதீன கர்த்தர்கள் குடும்பங்கள் (சைவகுருமார் குடும்பங்கள்) கரணவாயிலிருந்துவந்தனர். அக்குடும்ப வாரிசாக தற்காலம் மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்திருப்பவர் பூர்வீஸ்கை. திருஞானசம்பந்த தேசிகராவர். இவர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த (ஏழு குடும்பங்கட்டுப் பங்கு உரிமையாக) ஒரு பிரதிநிதி ஸ்ரீ சூகதாச தேசிகர் இன்றும் தென்னிந்திய வேதாரணிய தேவஸ்தான தலைமைப் பண்டாரச் சந்திகளாக ஆங்கு வேதாரணியத்தில் அத்தேவஸ்தான அறங்காவலர் குழு தலைவராக, அவருக்குரிய சொந்த சொத்துக்கள், வீடு, காரியாலயம், இன்னும் அவற்றிற்குரிய சிப்பந்திகளோடும், சகல வசதிகளுடனும், (வரிசைகள் - உரிமைகளோடு) ஆங்கு வேதாரணிய தேவஸ்தான அறங்காவல் கட்டளைகளைச் சரிவர மேற்பாரவை செய்துவரும் அறங்காவல்குழு தலைவராகப் (பெரும் போஷகராக) இருந்து வருகிறார். வேலனைச் சைவம் இத்தகைய பெருமையும் அந்தஸ்தும் உடைய பெரும் சைவாதீனத் தொடர்புடையது. நாவலர் காலத்திற்கும், ஞானப்பிரகாசர் காலத்திற்கும் முன்பிருந்தே வேலனையில் சைவம், சைவசித்தாந்த நெறிச்சிவபூஜா துரந்தரர்கள் பலர் வாழ்ந்துவந்தனர். வைதிக சைவசித்தாந்த நெறிக்கு சைவ இராஜதானியாக விளங்கியது வேலனை.”

புராணங்களையே கோவில்களில் வருடாவருடம் படித்துப் பயன் (விரிவுரைகள்) சொல்லதே வேலனைச்சைவர்கள் வாழ்வாக இருந்தது. இந்த நெறியையே வளம்படுத்தப் பிறந்தவர் நாவலர். நாவலரது நன்மாணாக்கர்கள் பலர். அவர்களுள் வேலனை மேற்கு சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை ஸ்தாபகர் (அமரர்) கந்தப்பர் நாவலரது பிரதம மாணாக்கர். நாவலர் மருகர் வித்வசிரோமனி பொன்னையா பிள்ளையினது நேரடி மாணாக்கர் வேலனை மேற்கு நடராஜவித்தியாசாலை ஸ்தாபகர் கா. நமசி வாயம் (நாகலிங்க உபாத்தியார்) நாகலிங்க உபாத்தியார் மருகர் செ. கனக சபாபதிப்பிள்ளை (இராசா உபாத்தியார்) பெருமை சொல்லவும் வேண்டு மோ! அவர் தம் பெயராலேயே நடராஜ வித்தியாசாலை (இராசா உபாத்தியார் பாடசாலை) என இன்றும் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இராசா உபாத்தியார் யாழிப்பாணத்தில் வேலனை மேற்கில் தமது சொந்த அச்சகத்தில் சைவப் பத்திரிகையான “சைவகுக்குமார்த்த போதினி” என்ற

பத்திரிகை ஒன்றை அச்சாக்கி வெளியாக்கி வந்தவர்.

வேலணையில் சைவவளர்ச்சி, தமிழ்வளர்ச்சி பண்ணிசைவளர்ச்சி மேலோங்கி இருந்ததற்கு காரணமாக வேலணைச்சைவர்களுட் பலர் பண்டிதர்களாக, ஆசிரியர்களாக, சங்கீதவிற்பனர்களாக இருந்து வந்துள்ளனர். வேலணை மேற்கு கா. நாகலிங்க உபாத்தியார் (சைவசித்தாந்த பண்டிதரே) அக்காலம் திருவாவடுதுறை ஆதினதேவார பாடசாலையில் தேவாரப்பண்ணிசைப் பயிற்சி பெற்றவர். முறையான தேவாரப்பண்ணிசைத்தீவகத்தில் மினிரவழிவகுத்தவர் இவர். வேலணையில் பண்டிதர்கள் பலர். வேலணைப்பண்டிதர் இ. மருதையனார் பண்டிதருக்குப் பண்டிதராவார். தமிழாசிரியர் உலகில் முதலாசிரியர். மதுரைத் தமிழ் சங்க பண்டித பரீட்சையில் ஈழத்தில் முதலில் தேறியவர் வேலணை மேற்கு பண்டிதர். த. வேதநாயகி ஆவர். பண்டிதை வேதநாயகியின் தந்தையார் (சிவபூஜா துரந்தரர்) ஸீ தம்பு உபாத்தியார் பெரும் புலவர். ஒட்டக்கூத்தர், கம்பர், காளமேகத்திற் கிணையாகப் பாட்டுக்கள் புனைவுதில் சமர்த்தர்.

ஸம்த்து முதல் சங்கீத பூஷணம்கூட திரு. பேரம்பலம் சந்திரசேகரம் அவர்கள் வேலணையில் பிறந்தவர். (நாகலிங்க உபாத்தியார் பேரன் இவர்.) • சரவணையூர் பள்ளப்புலம் தில்லைநாதப் புலவர் நாகலிங்க உபாத்தியார் மாணாக்கர். இவ்வாறாக தமிழ், சைவம், தமிழ்சை, புராணபடனம், சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரம் ஆகிய வற்றிற்கிருப்பிடமாக, மூலவேர் ஊற்றாக இருந்துவந்த இடம் வேலணையாகும்.

வேலணைச் சைவர்கள் ஆதியிலிருந்தே சைவ இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். (ஸ்மார்த்தப் பிராமணர் இவர்கட்கு முன்புவந்த குடியைச் சேர்த்தவர்கள், இவர்கள் ஒதல், ஒதுவித்தல், திருக்கோயில்களில் கடவுளுக்கு வழிபாடு, கோவில் பிரதிஷ்டைகள் செய்தும் செய்வித்தும் வந்தபரம்பரை யினர். அரசர்கட்கு - முடிகுட்டும் பெருமை அரசாஞ்சுமரிமை பெற்றவர்கள். ஆதிசைவ வேளாண்குடிப் பெருமக்களினங்கள். இச்சைவர் புலால் உண்ணும் எவர் களிடமும் உடன் உண்ணுதல், உடன் பொழுது கழித்தல் ஆகியன செய்யாமலே வாழ்ந்து வந்தனர். இன்னும் இப்படி வாழும் சைவரினம் வேலணை மேற்கில் உள்ளனர். எல்லா இனத்தவரும் இச்சைவர்களிடம் உண வெடுப்பர். ஆயின் வேலணைச் சைவர் தீக்கைகளில் தமக்குச் சமமானவர்கள் அல்லாத வேறொரிடத்தும் உணவெடார். சிவதீட்சைகள் பெற்ற இச் சைவர்கள்

வேலணையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

ஆரியப்பார்ப்பனர் வீடுகளில் உணவெடாமல் இருந்தாலும் ஒன்று முன்பிருந்துவந்துளது.

வேலணைச் சைவர்கள் தத்தம் வீடுகளில் வருடாவருடம் தங்கள் தந்தை தாயார் பாட்டன் பாட்டிமார்க்ட்கும் மற்றும் அமரர்க்ட்கும் கொடுக்கும் சிராத்த பூஜைகளை - பிண்டம் போடுவதற்கும் கூட தாங்கள் சிவபூஜாதுரந்தராக்ளாகவே, தாங்களே தெற்பை, கூர்ச்சங்கள் முடிந்து, தாங்களே தங்கட்குரிய பூஜைப்பத்ததி முறையில் இன்றும் செய்து வருகிறார்கள். பிராமணர்களுக்கு இவர்கள் வீட்டில் தானமாக மாத்திரம் அரிசி, காய்பிஞ்சு முதலியன வழங்குவார்கள். அப்பிராமணர்கள் இச் சைவர்கள் வீடுகளில் எதுவித புரோகிதக் கிரிகைகளோ, பூஜைகளோ செய்வது அறவே கிடையாது. இன்றும் வேலணை மேற்கில் இந்த நிலை நடைமுறையில் உள்து. இப்பேர்ப்பட்ட மரபு - சைவ வைதீக நெறியில் வாழ்பவர்கள் வேலணைச் சைவர்.

இற்றைக்கு இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்து அமரரான பிரபல ஐ. கைலாயநாதக் குருக்களின் தந்தையார் ஜயாத்துரைக் குருக்கள், சிறிய தந்தையார் சின்னத்துரைக் குருக்கள் மற்றும் அவர்களது அக்காலத்தைய பிராமணர் பலர் வேலணை மேற்கு ஸ்ரீஸ்ரீ நாகவிங்க உபாத்தியாரது மாணாக்கர்களாவர். இக்குருமார் நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மன் தேவஸ்தான பரம்பரை அர்ச்சகர்கள். இவர்கள் தங்களது குருவாகிய வேலணை மேற்கு நாகவிங்க உபாத்தியாயர் அவர்கட்கு தங்கள் கையால் நயினை நாகபூஷணி ஆலய நித்திய நெமித்திய பூஜைகளின் பின் விபூதி கொடுப்பதில்லை. விபூதிசங்கை, பேழையை, மாத்திரம் கொண்டுவந்து தங்கள் குருவிடம், சமர்ப்பித்து நிற்க, உபாத்தியார் தாமே விபூதியை எடுத்து உத்தாளனமாக அணிந்துகொள்வது வழக்கம்.

உலக இந்து மகாநாடு, கொழும்பு, 1982
சிறப்புமலர்.

(ஆத்மஜோதி வெளியீடு)

வேலணையூர் பண்டிகைத் த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

சுடச் சுடரும் பொன்

“உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு”

“இடுக்கண் வருங்கால நகுக”

“சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஓளிவிடுந் துன்பம்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு”

தனிநாயகனை எண்ணும்போ தெல்லாம் மேலே குறிப்பிட்ட திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாக்குக்கள் நினைவில் வருவன். ஏனோ வருகின்றன.

தனக்கு வந்த தீராநோயை - பிராரத்தத்தை அநுபவிக்கும் முறையில் அநுபவித்து, அவ்வறுபவத்தைத் தவமாக்கிக் கொண்டவன் தனிநாயகன். எப்பொழுதும் பிறருதவி வேண்டும் நிலையேயாயினும், மற்றவர்கள் விரும்பிச் செய்யக்கூடியமுறையில் எப்பொழுதுந் தன்னை வைத்திருந்தான் அவன். பலவிதமான வேதனைகளையும், தேவைகளையும் பொறுத்துக் கொண்டு, உதவுவார் சிறிதுந் துன்புறாதபடி, வெறுப்படையாதபடி, இரக்கப்பட்டுச் செய்யாதபடி, மிகுந்த அன்போடும் ஆர்வத்தோடும் செய்யத் தக்கதாக, தனிலையை அமைத்துக்கொண்டமை அவன் தனிப்பெருமை. அந்த வகையில் அவன் ஒரு தனி நாயகனே.

தன்நோயைப் பொறுத்துக்கொள்ளுவான்; பிறர் எவருக்கும் சிறிதுந் துன்பமுண்டாகாதபடி நடந்துகொள்ளுவான். இது ஆச்சரியமேயாயினும் முழு உண்மை.

நம் இன்பத்துன்பங்களுக்கு நாமே கருத்தா. நம் நல்வினைப் பயனாகிய இன்பத்தை விரும்பி அநுபவிக்கும் நாம், நம் வேலையைப்பற்றுதை த.வேதநாயகி -

ஒக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

தீவினைப் பயனாகிய துண்பத்தையும் விரும்பியநுபவிப்பதே முறை. துண்பத்தை வெறுப்பது தவறு. நாம் படும் தன்பத்திற்குப் பிறர் மீது பழி சுமத்துவதோ, கடவுளை நோவதோ, வெறுப்புக்கொள்வதோ அந்தி. இதைச் சொல்லலாம்; செய்வது அரிதினும் அரிது.

தன் பழவினையால் வந்த உடல்நோயை ஒதுக்கிவைத்து விட்டு, மனசைச் சந்தோஷமாக வைத்துக்கொண்டு, அதன் பிரதிபலிப்பாக மலர்ந்த, சிரித்த முகத்தோடு எப்பொழுதும் காட்சியளிப்பான் அவன்.

அவனைக் காணக்கூச்சல்வர்கள் மிகக் மகிழ்ச்சியோடு திரும்புமாறு மிக இனிமையாக நடக்கும் இயல்பு அவனிடம் அமைந்திருந்தது. அவரவர் சுகம் விசாரிப்பது, அவரைச் சேர்ந்தார் சுகம், நிலை பற்றி விசாரிப்பது, அவரவர் நன்மையை அறிந்து மகிழுவது, வேண்டிய புத்திமதி கூறுவது, வேண்டும்போது ஆறுதல் கூறுவது என்றின்னோரன்னவற்றால், தன்னை மறப்பித்து, மறைத்து, வருபவர்களை மகிழ்விக்கும் ஆற்றல் அவனிடம் இருந்தது. உன்மையிலே தான் சந்தோஷமாக, இல்லாதவனால் இதைச் செய்தல் முடியவே முடியாது.

நாளுக்கு நாள், வாரத்துக்கு வாரம், மாசத்துக்கு மாசம் அவன் மனைவிலே உயர்ந்து, பற்று நீங்கி, திருப்தி நிரம்பி, அழகுபெற்று வந்ததை நான் அவதானிக்கக் கூடியதாய் இருந்தது.

அவன் 'சுடச் சுடரும் பொன்'; தவத்தன்.

எத்தனையோ பிறவிகளிலே செய்த தீவினைப்பயனை இந்த ஒரு பிறவியிலே அநுபவதிதுத் தொலைத்து, அநுபவிக்கும் போது ஆகாமியம் ஏற்றாது தவமாக்கித், தன்னைத் தூய்மை செய்து, தன்னை மேன்மேலுயர்த்திக்கொண்ட அவன், திருவருளுக்குப் பாத்திரமாதல் தப்பாது.

மனித உறவுகளிலே மிகச்சிறந்த உறவு ஆசிரியர் மாணவர் உறவு என்பது என் என்னம்; பலரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுமாம்.

அவன் எல்லா உறவுகளிலும் மேலாக மதித்த, என்மீது அன்பு செய்யச் சிறந்த காரணமாயிருந்த உறவு, அந்த 'வாத்தியார்' உறவே. அருமை மைத்துனனையாயினும் உபாத்தியாயர் என்ற உணர்வே மேலோங்கி நின்றது அவனிடம். அதை அவன் பொன்னேபோற் பேணிக்காத்தவன். அது என்றும் என்னுள்ளத்தை விசேடமாக உருக்குவது.

அவன் என்றும் 'அவன்' ஆகவே இருந்தான். ஒரு பொழுதும் 'அவர்' ஆக மாறினானல்லன்.

‘அத்தாடன் அடியேனை அன்பால் ஆர்த்தாய்
அருள்நோக்கில் தீர்த்தநிர் ஆட்டிக் கொண்டாய்
எத்தனையும் அரியை எளியை ஆனாய்
எனையான்டு கொண்டிரங்கி என்று கொண்டாய்
பித்தனேன் பேததயேன் பேயேன் நாயேன்
பிழைத்தனகள் அத்தனையும் பொறுத்தாய் அன்றே
இத்தனையும் எம்பரமோ ஜய ஜயோ
எம்பெருமான் திருக்கருணை இருந்த ஆறே.’

- அரசு

‘மஞ்சனே மணியுமானாய் மரகதத் திருஞமானாய்
நெஞ்சனே புகுந்துநின்று நினைதரு நிகழ்வினானே
துஞ்சும்போ தாகவந்து துணையெனக் காகிநின்று
அஞ்சல்ளன் றநுளவேண்டும் ஆவடு துறையுளானே.’

- அரசு

•
‘குறைவி ஸாநிறை வேகுணக் குன்றே
கூத்த ணேகுழைக் காதுடை யானே
உறவி லேன்றனை அன்றிமற் றடியேன்
ஒருபி ஷைபொறுத் தால்லிழி வுண்டே
சிறைவன் டார்பொழில் குழ்திரு வாருநர்ச்
செம்பொ ணேதிரு வாவடு துறையுள்
அறவ ணேளனை அஞ்சல் என்றநுளாய்
ஆர்ஸ ணக்குற(வ) அமரர்கள் ஏறே’

- நம்பி

பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை
மருதையனார் தனிநாயகன் நினைவுமலர்
06.12.1979

‘சின்னமாமா’ எடுத்துச் சுமபியவர்

உயர்குடிப் பிறப்பினரும் சிவபூசாதுரந்தரரும் ஆசாரசீலரும் கல்வி யறிவு ஒழுக்கங்களிலே தலைசிறந்தவரும் உத்தம ஆசிரியரும் பண்டிதரும் புராணத்துக்கு உரை விரிப்பவரும் கவித்துவ சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவரும் இலக்கண விற்பனரும் ஆகிய பூர்மத் தம்பு உபாத்தியாயர் என் சிறிய பாட்டனார்.

அவர் செய்த பூஜாபலத்தால், வேண்டுதலால் தோன்றிய ஓரேயொரு புத்திரன் சிவஞானசம்பந்தன் அவரே என் ‘சின்னமாமா’.

தம்பு உபாத்தியாயரைப் பாட்டனாகவும் அவர் மகனைச் ‘சின்ன மாமா’ ஆகவும் பெற்ற என் பேற்றை வியவாமலிருக்க முடியாது.

குலம், கல்வி, அழகு, அதிகாரம், உயர்பதவி எல்லாம் வாய்க்கப் பெற்றவர் - ஒவ்வொன்றிலும் முதல் ஸ்தானம் வகித்தவர் - திரு. த. சி. சம்பந் தன். ஒருவருக்கு வேண்டிய நல்லன எல்லாம் பிறப்பிலேயே வாய்க்கப் பெற்று, ஒரு இளவரசாகத் திகழ்ந்தவர் அவர். அத்துணைப் பெருமையுடையவரேயாயினும் நமக்கு வேண்டிய வேண்டியவெல்லாஞ் செய்து நம்மைச் சுமந்தவர் அவர். சுற்றத்தார் அனைவருக்கும் அவர் ஒரு சிறந்த பற்றுக்கோடு ஊரார்க்கு உபகாரி. ‘பணியுமாம் என்றும் பெருமை’ என்பதற்கு ஒரு ஒப்பற்ற இலக்கியமானவர். அவர் நமக்கும் பிறர்க்குஞ் செய்த நன்மைகளை, உதவி களை வல்லவர் கூறினால் ஆது, ஒரு நல்ல இலக்கியமாகும் - பிறர்க்கு இலட்சியமாக வாய்க்கும்.

‘கிடைக்கத்தகுமோ இந்த எடுத்துச் சுமப்பவர்’ என்று நாம் இறுமாப் பும் பெருமகிழ்வும் மிக்கநன்றியும் உடையோமாய் வாழ்ந்தோம்.

வேலைண்டியர் பண்டித த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

வாழ்கின்றோம் ; வாழ்வோம்.

அவர் நினைவு என்றும் எம்மைவிட்டகலாது. அவர் சிவபெருமான் திருவடி நீழலில் இன்பமார்ந்திருக்க என்று வேண்டுதல் செய்கின்றோம்.

அவர் தமக்குப் பிரதிரூபங்களாக அறிவு, சாந்தம், அடக்கம், அன்பு, அழகு முதலிய எல்லா நன்மையும் நிறைந்த சற்புத்திரிகள் மூவரை நமக்குத் தந்திருக்கின்றார். அவர்கள் எல்லா மேன்மையும் வளர நீடுவாழ்வேண்டுமென்று வேண்டுதல் செய்கின்றோம்.

- பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை
தம்பு சிவஞானசம்பந்தன் அவர்களின்
நினைவுமலர்

பக்கம் 11

27.05.1980

ஆசிரியமணி அ. பஞ்சாட்சரம்,
(காந்தியத்திரி, பண்டிதமணி நூல்
வெளியீட்டுச்சபை) எழுதிய கட்டுரை
2006 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த “வேலையை ஒரு வரலாற்று
அறிமுகம்” என்ற நூலில் இடம்பெற்றது. இக் கட்டுரையில்
உள்ள விபரம் இந் நூலின் ஆய்வுக் கட்டுரையில்
உள்ளத்தைப் போன்றதால் இந்நூலில் இக்கட்டுரை
பிரசுரிக்கப்படவில்லை.

நெல்லாவில்

பாண்டியன் சோழன்
 பழஞ்சேரன் பல்வளவன்
 ஆண்டிருந்து தமிழ்வளர்த்து
 அறம்காத்து ஆண்மைகாத்தார்

- அது தமிழகத்தில்

புங்கையிலே நாகவிங்கம்
 புகழ்பூத்த நயினையிலேதம்பு
 தங்கமெனும் வேலணையில்
 கந்தப்பு கனகசபாபதி
 செங்கையிலே ஏடேந்தி
 செந்தமிழ் புகட்டி
 பங்கமற நாவலனின்
 பாதையிலே சைவம்
 தெங்கிளாநீர் தருமாபோல்
 தேசமெலாம் தந்தார்

- இது நீவகத்தில்

இவர்கள் வாழ்ந்த நிலம்
 நெல்லும் ஆவினமும் நிறைந்த பதி
 நெல் + ஆ + இல் = நெல்லாவில்

மேற்குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் நால்வரில் மூவரின் நேர்வழித் வழித்தோன்றலும் மற்றவரின் (கந்தப்பு ஆசிரியர்) வழித்தோன்றல்களில் ஒருவருமான எனது மாதுலர் காலஞ்சென்ற உயர்த்திரு த. சிவஞான சம்பந்தனின் தெய்வத்துவ உடல் அவரை அவர் தந்தையின் தவப்பயணாகத் தந்த நயினை அன்னையின் திருவடி நிழலில் இன்புற்றிருக்க அன்னை நாக பூஷணியை இறைஞ்சுகிறேன்.

அண்ணாதாசன்
(செ. ச்சிதானந்தன்)
கிராமசேவையாளர்
நயினாதீவு தெற்கு.

தம்பு சிவஞானசம்பந்தன் அவர்களின்
நினைவுமூலம்
27.05.1980

விழுபாவுர், பரமேசுவரர், மகாதேவர், சிவபெருமான் நமக்கு அதி சீக்கிரத்திலே முத்தி நெறி அறிவித்து தம்மிடம் 'ார்த்தீர்த்து அன்பு தந்து ஆண்டருள்க.

இருவரில் ஒருவர்

இருவர் சகோதரர். ஒருதாய் வயிற்றிலே தோன்றிய இருசகோதரிகளின் புத்திரர். ஓரே ஆண்டில் புரட்டாசிப் பிறபகுதியிலும் ஜப்பசியின் முற்பகுதியிலும் பிறந்தவர். பிறந்து நடைபயின்ற நான்முதலாக ஒன்றாக விளையாடி ஒன்றாகக்கற்றுக் கூடிவாழ்ந்தவர்கள். இளமைக்காலம் முழுதும் பெரும்பாலும் எங்கும் எப்பொழுதும் ஒன்றாகவே காணப்பட்டவர்கள்.

வேலணை மேற்கிலே சைவத்தமிழ்ப்பயன் விளைவுசெய் நிலமாகிய நெல்லாவிலிலே தம்பு உபாத்தியாயருடைய வீட்டிலே அவர்கள் பூஜையறையிலே அவர்களாலே ஒன்றாக ஏடுதொடக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களைப் “பாட்டா”வாகவுடைய பெரும் பேறுடையவர்கள். அவர்கள் வீட்டிலே அவர்கள் புத்திரிமாராகிய ‘பெரியம்மா’, ‘நல்லம்மா’, ‘குஞ்சியம்மா’ ஆகிய தாய்மாராலே நீராட்டி உணவுட்டிச் சீராட்டி வளர்க்கப்பட்டவர்கள். அவர்களிடமே நிலவெழுத்துப் பழகியவர்கள். அங்கிருந்தே அவர்கள் பள்ளிக்கூடமாகிய நடராஜா வித்தியாசாஸையிலே அவ்வித்தியாசாஸையில் இளமைத்தொட்டுக் கற்பித்து வந்த ‘குஞ்சியம்மா’ - பண்டிதை த. வேதநாயகி அவர்களுடன் கூடிச்சென்று ஆழாம் வகுப்புவரை படித்தவர்கள். பண்டிதை அவர்களிடமே பலவகுப்புக்களிலே பிரதான பாடங்கள் பயின்றவர்கள். பின் பண்டிதவகுப்பு நூல்களும் அவர்களிடம் பாடங்கேட்டவர்கள். இருசகோதரரும் பண்டிதர்கள். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இருவரும் ஒருவர் வீடு மற்றவர் வீடாக மாறிநிற்கும் உரிமையுடையவர்கள். இருவரும் வண்ணை சிவன்கோயில், நல்லூர், மாவிட்டபுரம், கீரிமலை, காரைநகர்

சிவன்கோயில் முதலிய தலங்களுக்கு பெரும்பாலும் வருடந்தோறும் கால்நடையாகவே சென்று சப்பரம், தேர், தீர்த்தத் திருவிழா தரிசித்து அங்கப்பிரத்தினம் பண்ணி விரதமநுட்டித்தவர்கள். உத்தியோகம் பார்க்குங்காலங்களிலும் வாய்க்கும்போதெல்லாம் கூடிமகிழ்ந்தவர்கள். பண்டிதமணியவர்கள் நடத்திய சமய வகுப்புக்களுக்கும் தவறாது ஒன்றாகவே சென்று கற்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் ; அவர் ஆசிக்குப் பாத்திரமானவர்கள்...

அவ்விருவரில் ஒருவர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை - தமியேன், மற்றவர் சி. அருளானந்தசிவம் - சரவணைத்தம்பி

பண்டிதர் அருளானந்தசிவம் ஒரு நல்லாசிரியர் சிறந்த பேச்சாளர் என்று அறிந்தோர் யாவராலும் பாராட்டப்பட்டவர்.

சரவணைத்தம்பி மிக இனியர்; தோற்றம் இனியர், பேச்சினியர், செயலினியர்; மனம் இனியர், சிரிப்பினியர், சுற்றத்தார்க்கினியர், கண்டார்க்கினியர், நன்பர்க்கு மிக மிக இனியர், யார்க்கும் எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் இனியர்! இனியர்!!

அவர் இன்னுயிர் “குடம்பைதனித்தொழியப் புட்பறந்” தாற்போல விரைந்து பறந்ததே அவர் இனிமையின் உருவம் இனி என்றுமே கண்ணுக்குத் தோன்றமுடியாதவாறு மறைந்ததே! கண்ணின் மறையினும் அவ்வரு நிலையாமையைக் கூறியபடி கருத்திலே நிற்கின்றதே! என்னை ஆச்சரியம் தன் தலைவன் உயிர்பிரிந்த பத்தாம் நாள் தன்னுயிரையும் அவருமிரோடு இணைத்துக்கொண்டாரே அவர் பத்தினியார்! அன்பிருந்தவாறு!!

தாக்டர் உதயழுர்த்தி சொல்லுவார். ஒருவர் பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கூடிய மிக உயர்ந்தபண்டம் பிரார்த்தனையே யென்று சரவணைத் தம்பியின் ஆன்மா நற்கதிபெறவும், அவர் குழந்தைகளும், மருக்குழந்தைகளும், பேரக்குழந்தைகளும் எல்லா நன்மையும் பெற்று நல்ல வராய் வாழ வும் சிவ பெருமான் பெருங்கருணை பாலிக்கவேண்டுமென்று அவர் திருவருளைப் பிரார்த்திப்போம்.

“போம் பொழுதருந்துணை புரிந்தபுண்ணியம்”

பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை

வேலணை மேற்கு

10.06.87

(பண்டிதர் சி. அருளானந்தசிவம் அவர்கள் நினைவுமலர் 19.05.1987)

வேலணையூர் பண்டித த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஞானச்சி

பூர்யமாமா

மருமகன் பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்ரிள்ளை

என் தாய் மாமனார் நன்மாமனார் மருதையனார் புகழ் பரப்பிப் பொலிந்தவர் சைவமுந் தமிழும் தம்முடைய சூழலில், தம்முடைய காலத்தில் தாமேயாகி நின்றவர். என் தாயாரிடம் அவருடைய - சின்னக்காவிடம் அவருக்கு ஒரு உருக்கமான பிரியம் உள்ளே உள்ளது. மருதையனார் உபாத்தியாயருடைய மருமக்கள் இவர்கள் என்ற புகழோடு வாழ்ந்தவர்கள். வளர்ந்தவர்கள் நாங்கள்.

வருஷப்பிறப்பு, தைப்பொங்கல் முதலிய காலங்களில் முதலில் அவருடைய ‘அரிமந்திரம்’ போன்ற ‘மந்திர’ மென்னும் மந்திரத்திற் புகுந்து, அவர் மனத்தைக் குளிர்விப்பது என் நியமம்.

எங்கள் சூழலில் எந்தச் சிறிய புதிய புது நிகழ்ச்சிகளில் முதலில் அவருடைய கருத்தை அறியும் நோக்கம் எழுந்து விடும். அதற்குரிய தகுதி அவர்க்கியல்பாய் அமைந்தது! எங்கள் வாழ்வை அவர் வசீகரித்துக் கொண்டேயிருந்தார்.

அன்பு தடைப்படும்பொழுது எழுங்கோபத்தை அவரிடம் பலபிரகாரம் காணலாம்.

சைவமும் தமிழும் ‘வேறா ஒன்றா’ என்று விசாரித்து வியக்குமாறு அவருள் விளங்கிக் கொண்டிருந்த நன்மையை (விமலன், திருமகன், சிற்பரன் மூவரையும் நெறிப்படுத்திக் கொண்டு) வளர்ப்பது நம்கடன்

திருச்சிற்றம்பலம்
எய்த்தேன்நாயேன் இனியிங் கிருக்க
கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்கய் வானே ரநியா
மலர்ச்சே வடியானே
முத்தா வன்றன் முகவொளி நோக்கி
முறுவல் நலைக்காண
அத்தா சால ஆஸைப்பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே.

- ஆடிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்
‘மந்திர’ முதல்வர் - மருதையனார் நினைவுமலர்
பக்கம் 23
15.01.1989

வேலனையூர் பண்டித த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

தந்தையுமாயனார் வாழ்க்கைக்குறுணை நலம்

‘தாய்க்குப் பின் தாய்மாமன்’ என்பது பழமொழி. தாயோத்த அன்புடையவர் தாய்மாமன் என்பதே கருத்தாகலாம். எங்கள் தாயாருக்கு சகோதரன் ஓரேயொருவர், அவர் தாம் மருதையனார் உபாத்தியாயர்; ‘பெரியவாத்தியார்’. அவர் மாமா. ஆனால் எங்களுக்குப் ‘பெரியமாமா’ எப்படியென்றால்:

மருதையனார் இராமநாதருக்கு ஓரேயொரு மகன். இராமநாதரின் தம்பி தம்பு உபாத்தியாயருக்கு ஓரேயொரு மகன். சிவஞானசம்பந்தன்; ‘சிவஞானவாத்தியார்’. மருதையனாரின் சிறுவயதிலே அவர் தந்தையார் இராமநாதர் மறைய, மருதையனாருக்கு தம்பு உபாத்தியாயரே தந்தையாயினர். இப்பொழுது தம்பு உபாத்தியாயருக்கு இருவர் புத்திரர். முத்தவர் மருதையனார்; இளையவர் சிவஞானசம்பந்தன்; இராமலட்சுமனர்போல. அதனாலேதான் மருதையனார் எங்களுக்குப் ‘பெரியமாமா’வும், சிவஞானசம்பந்தர் ‘சின்னமாமா’வும் ஆயினர்.

எங்கள் குடும்ப மூத்த புதல்வனாகிய எனக்குப் பத்துவயதான பொழுது என் தந்தையார் மறைந்தார். மறைந்த நாள் தொடக்கம் ‘பெரியமாமா’ தந்தையுமாயினார். ‘சின்னமாமா’ சிறிய தந்தையார். குடும்பத் தலைமையைப் ‘பெரியமாமா’தாங்கி வந்தார்.

‘பெரியமாமா’வின் தலைமையிலே, ‘நெல்லாவில் பெரியம்மா’ - என் அருமைப் பெரியம்மாவின் ஆதரவிலேயே. சின்ன மாமாவின் அநுசரணையோடு என் உடலும், உளமும், கல்வியும் வளர்ந்தன. அந்த அருமைப் பெரியம்மாதான் யாரோ! அவர் தாம் தம்பு உபாத்தியாரின் மகன்; ‘சின்னமாமா’, ‘நல்லம்மா’யோகநாயகி, ‘குஞ்சியம்மா’ வேதநாயகி ஆகியோரின் தமக்கையார்; ‘பெரியமாமா’வினதும் தமக்கையாரே. அவர்

வேலைண்டுர் பண்டுதை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

பெரியமாமா'வுக்கு உற்ற உசாத்துணை; சர்வகுணபூஷணம்; எங்களுக்கு எழுத்தறிவித்த 'இறைவி'; சுற்றத்தார் சிறப்பே தன் சிறப்பென என்னி வாழ்ந்த உத்தமி; அதற்காகத் தான் தேய்ந்த சந்தன மென்குறு. அந்தப் பெரியம்மா என் மனசில் என்றும் நீங்காத நன்றி அம்மா. அவர் பெயர் சௌந்தரநாயகி. அவர் கருத்து முற்றப் பூரண முயற்சி செய்தவர் அவர் அருமைத்தம்பி; 'சின்னமாமா'.

'பெரியமாமா'வின் தலைமையும் 'பெரியம்மா'வின் ஆதரவும் இல்லாதிருந்தால், நான் இப்பொழுது புகையிலைக்கடையில் ஒரு தொழிலாளி; மிகச் சிறப்படைந்தால், ஒரு சிறு புகையிலை வியாபாரி.

'பெரியமாமா' தந்தைக்குப்பின் தந்தையாய், 'தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி'யைக் குறைவறப் புரிந்தவர். நான், 'மகன்றந்தைக் காற்றும் உதவி' செய்யும் வல்லமை யில்லேனாயினும், ஒரு தமிழ் உபாத்தியாயர் ஆய்விட்டேன். என் நன்றி சொல்லில் அடங்காது. தந்தை தாயர்க்குத் தனியன் நன்றி கூறியமையுமோ!

இவ்வளவும் புறவுரை; இன்றியமையாத சுருக்கவுரை. நிற்க.

'பெரிய மாமா'வின் மனவியார் 'பெரியமாமி' பெயர் தெரியாது. தெரியத் தேவையில்லை; தெரிய முடியாது. அவர் நமக்கு 'மாமி' என் அம்மாவுக்குத் 'தம்பி பெண்சாதி' ஏனைய உறவினர்க்கு அவரவர் முறை. ஊர் உலகத்தாருக்கு 'வாத்தியார் பெண்சாதி'. பெயர் ஏன் தெரிய வேண்டும்!

பெயர் தெரியாததுபோலவே அவ'வைப்பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்லவுந் தெரியாது. கள்ளங் கபடமற்ற உள்ளம்; கோபத்தையேயறியா முகத்திலே புன்சிரிப்பு; சற்றே தலையசைவு; கேட்டுங்கேளாத இன்மொழி. இவைதவிர 'அவ' என்பதொன்று இல்லை. 'அவ' 'அவரில்' அடக்கம்; அத்துவிதம்.

மனைவி கணவனை ஆள ஆசைப்படுகிற, ஆள முயல்கிற, ஆளுகிற காலம் இக்காலம். ஆயினும் 'நாகரி'கமாக பெண் ஆண் சமத்துவம்' 'கணவன் மனைவி சமத்துவம்' என்று பேசிக்கொள்கிற காலம். இந்தக் காலத்திலே, பழைய கால ஒரு நன்மனைவிக்கு எடுத்துக்காட்டாக, இக்காலப் பெண்களுக்கு முன்மாதிரியாக வாழ்ந்தவர் அவா. 'காதல் இருவர் கருத்தொருமி'த்தல் என்பார்களே. அதன் ஒழன்மைக் கருத்தை அவர்களிடம் காணலாம். கணவன் கருத்தே அவர் கருத்து. 'அவரு'டைய எந்த ஒரு கருத்துக்கும் 'அவ்' கருத்து மாறுபட்டதே யில்லை.

'எடுத்துச் சமப்பவர்' வாய்த்திருக்கிறார் என்ற உண்மகிழ்வோடு, உள்ளச் செருக்கோடு, தன் கருத்து தன் செய்யல் அற்று, இன்பில் நீந்திய உத்தமி அவர். சிலசில சமயங்களிலே 'அவ்'வைத் தனியே நோக்கும்போது அறிவு சற்றே குறைவோ என்று என்னத் தோன்றலாம் அது தான் 'அவ்'வின் அழகு. 'பேதமையென்பது மாதர்க்கணிகலம் 'அவர்' அறிவே 'அவ்' அறிவு. ஆனபின் குறைவு எங்கே!

சில சமயங்களில் 'அவர்' கருத்துக்கு மாறாக 'அவ்' நடப்பது போலத் தோன்றும். 'அவர்' தம் சுற்றத்தார் சிலரோடு சிலபோது மாறுபட்டிருப்பதும் உண்டு. அக்காலங்களிலும் 'அவ்' அவருக்குத் தெரியாமல் அம்மாறுபாடுடையார் வீடுகளுக்கே சென்று, அவர்களோடு அளவளவில் அன்பு செய்து வருவார். அதைக் குறிப்பாலுணர்ந்து 'அவர்' மிக மகிழ்வார். அது 'அவ்'வுக்குத் தெரியும். அதனாலேயே அப்படி நடப்பார். 'அவர்' சுற்றமே 'அவ்' சுற்றம்.

பிள்ளைகள் வர, வளர கணவன் மனைவி அன்பு குறைவதும், கணவனை மனைவி புறக்கணிப்பதும் இக்காலத்திலே சாதாரணமாகக் காணப்படுவன. 'அவ்' பிள்ளைகளிலே அளவு கடந்த அன்பு; பிள்ளைகள் சிறப்பிலே பேருவகை யெய்துபவர்; ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவப்பவர். அது தாயன்பு; உயர்ந்தது. அது 'அவ்'வுக்கு இரண்டாந்தரம். உள்ளம் முழுதும் நிறைந்து மேற்பட்டு வேலையூர் பண்டிகை த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

நிற்பது தலையாய் பதியன்பு. அப்பதியன்பைச் சொரிந்து பதியை மகிழ்வித்துப் பூரித்த பத்தினி அவர்.

தானற்ற - இரண்டற்ற 'அவ'வைப்பற்றிப் பேசவது 'அவரை'ப் பற்றிப்பேசவது; அவரை'ப் பற்றிப்பேசவது 'அவ'வைப்பற்றிப் பேசவது.

'அவ' சமங்கலியாக, ஆண்டவனைக் கைகூப்பி வணங்கியவாறே, மரணவேதனை சிறிதுமின்றி, மிக அமைதியாக இவ்வுலகைப் பிரிந்தமை 'அவ'வின் சிறப்பைக் கூறும்.

'அவர்' பெரியவர், அப்பெரியாரின் மனைவி 'அவ' என்பதன்று 'அவ'வின் பெருமை. 'அவர்' கருத்தே தன் கருத்தாக, தனக்கென ஒரு கருத்தில்லாமையே 'அவ'வின் தனிப்பெருமை.

அத்தகைய கருத்தொருமித்த வாழ்க்கைத்துணைநலம் வாய்க்கப்பெற்றமையே 'அவர்' தனிப்பெருமை; 'ஏறுபோற் பீடு நடை'க் காரணம்.

இது முடிவுரை: தாற்பரியம்

பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை

திருச்சிற்றம்பலம்

'முன்னே யுரைத்தால் முகமனே யோக்குமிம் மூவுலகுக் கள்ளையும் அத்தனும் ஆவாய் அழல்வணாநீயலையோ உன்னை நினைந்தே கழியுமென் ஆவி கழிந்ததற்பின் என்னை மறக்கப் பெறாய்ஸம் பிரானுன்னை வேண்டியதே" - அரசு திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீமதி மருதையனார் மீனாட்சிப்பிள்ளை
நினைவுமலர்

17.02.1979
வேலைனாய்டர் பண்டிகை த. வேதநாயகி -
இடுக்கங்கள், ஆற்ராய்ச்சி

சமய பூரியோர்கள் : -

சுவி வளவில் ஒளிந்து சிவகுரு

திரு. ம. தம்பு உபாத்தியாயர்

செ. சச்சிதானந்தன் (அண்ணாதாசன்)

சைவமும் தமிழும் செழித்து வளர்ந்த கிராமம் வேலனை மேற்கு. இன்று அந்தச் செழிப்பு இல்லாவிடினும் அவற்றின் சவடுகள் அற்றுப் போய் விடவில்லை. பாரம்பரியமும் வாழ்கின்றது. பாரம்பரியமும் வாழ்கின்றது. நாவலரின் நித்திய கரும விதிகளையும் சிவபூஜைகளையும் அனுசரித்த கிராமம், கரணவாய் சைவக் குருக்கள் மார்தான் இங்குள்ளவர்களுக்கு சமய தீட்சை, விசேட தீட்னை, நிர்வான தீட்சை என்பவற்றை உபதேசித்து வருகின்றனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை வீடுகுடிபுகல், திருமணம் என்பவற்றையும் கோயில் கொடியேற்றுதல் திருவிழாச் செய்தலையும் செய்து வந்தனர். இப்போது மரணக் கிரியை மட்டும் தான் செய்து வருகின்றனர்.

அயலில் உள்ள எல்லைக் கிராமம் சரவணை, சரவணையிற் பிறந்த மருதையனார் தம்பு எனப்படும் தம்பு உபாத்தியாயர் இங்கு நெல்லாவில் குக்கிராமத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டார். இராசா உபாத்தியாயயர் எனப்படும் செங்கமலையர் கனக சபாபதிப்பிள்ளை, நடராசா வித்தியா சாலை, நடராச அச்சியந்திரசாலை என்பவற்றின் நிறுவனரும் நிர்வாகியும் ஆவார். இவரின் சகோதரி மீனாட்சியைத் திருமணம் செய்துகொண்ட தம்பு உபாத்தியாயர், இராசா உபாத்தியாயரின் மனைவி செல்லம்மாவின் தந்தை நாகலிங்க உபாத்தியாயர் எனப்படும் கார்த்திகேச நமசிவாயப்பிள்ளை எனும் மூவரும் செய்யும் காலை சிவபூசை மனீகளின் ஒலி இப்பகுதி மக்களுக்கு திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடும் இவர்களின் வேதிகைகளில் (பூஜை மேடைகள்) பலவகை மலர்களும் நெவேத்தியங்களும் தூப தீபங்கள், விபூதி சந்தனங்களும் அருகே இராசா உபாத்தியாயர் அமைத்த நடராசா விதியால் செல்பவரின் மீது மனம் வீசும்.

வேலனையூர் பண்டிகைத் த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

தமிழுபாத்தியாயர் சிலகாலம் நாரந்தனையில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தார். 1865 இல் பிறந்த இவர் நீண்டகாலம் நயினாதீவில் மகா வித்துவான் பிரம்மஸ்சி. கணேசையா அவர்களுடன் நயினை ஸ்ரீ நாகபூசணி வித்தியாலயத்தில் பணிபுரிந்தார். அங்கு பள்ளிப் பாடம் தவிர திருமுறை ஒதல், புராணப்படனம் என்பவற்றைப் பயிற்றுவித்தார். நயினை ஸ்ரீநாகபூசணி அம்பாள் ஆலயத்தில் கௌரவ கணக்குப் பிள்ளையாகவும் பணிபுரிந்தார்.

அவர் நயினாதீவில் ஆற்றிய பணிகளை இன்றும் வாழும் முத்து தலைமுறையினர் மிகுந்த பக்தியுடன் குறிப்பிடுகின்றனர். மறைந்த உயர்த்திரு. ஜயாத்துரைக் குருக்கள் கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்கள், “தம்பு உபாத்தியாயரா?” அவர் இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து படிப்பிக்க இந்த மண் எவ்வளவோ தவம் செய்திருக்க வேண்டும். அம்பாள் எனக்கும் அவரைக் குருவாகத் தந்தார். பிராமணருக்கு எவ்வளவு தமிழ் வேண்டுமோ அவ்வள வுக்கு மேலாக அதற்கும் மேலாக அவர் எனக்கும் படிப்பித்தார். அவரை நயினாதீவின் சமகாலத் தலைமுறைகள் மறக்காது. பிற்காலம் மறக்கக்கூடாது” தம்மிடம் அவரைப்பற்றிக் கேட்டதற்கு குருக்கள் இருகரமும் தலைமேற் குவித்துச் சொன்னவை அவை. திரு. இராமச்சந்திரா அவர்கள், ஜயாத்துரை சோதிடர். நயினாதீவுச் சாமியார் ஆகிய பலர் தம்பு உபாத்தியாரைப் பக்தியுடன் நினைவுகூர்ந்தனர்.

ஓயாம் லுனைவணங் காதுவென் தலைதுறகல்
 உன்னடிய ரோடளவளாய்
 உன் சரிதை கேளாதுவென் செவிவெறுந்துனை
 ணைத் துதித் தேதமும்பு
 பாயா விந்தநாத்தேய்கொழுப் பத்தியாற்
 பாராதுகண் கண்ணந்தாம்
 பரிவினா லுன்னடி அருச்சியாக் கைகள்மண்
 பாவைகளு னாலயத்தை
 ஆயாச மின்றுகு மாதகா வகைதறிகள்
 அநவரத மாயாமமோடு
 அமைசிவோ கம்பா ணைக்குரித் தாகாத

வேலக்காவட்டுர் பண்ணிலைத் த.வெத்நாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

ஆக்கையோ பாழ்மருக்காம்
 தாயாக வெமையுதவு தையலே கைவிடற்
 றமியனுக் குதவுகில்லாய்
 சரணநாகேகவரி யே தயாநிதியே
 சகம் போற்று பெருமாட்டியே.

கண்கண்ட தெய்வீ யென்றுல கெலாமுதவ
 காணிக்கை யாம்பணிகளாற்
 கண்மறைப் புண்டதோ வெம்பணியி னார்பணக்
 கவிப்பான் மறைந்ததுண்டோ
 எண்கொண்ட பந்தலிரு தசக சிரமேலா
 மெதிரின்மலை போற்குவிதலா
 ஸல்டியும் பார்க்கமுட யாமையாய் விட்டதோ
 விறுமாப்பு வந்ததுண்டோ
 பண்கொண்ட கீதவொலி யாற்செவிடு மானதோ
 பரவையொலி மேலிட்டதோ

- பாவியேன் படுதுயாமும்வேண்டு கோருமுன்
 பால் வெறும் பாக்கியனவோ
 தண்கொண்ட முத்தமனி கங்கீ யென்னிடைக்
 சற்றுதோக் கருஞ்சில்லாய்
 சரணநா கேகவரி யேதயா நிதியே
 சகம்போற்று பெருமாட்டியே.

அம்மேநின் செய்கையென்னாரா ரெதையெதயாங்கிரத்தார்
 தம்மா லுதசில் காணிக்கைக் கேதலை சாய்ந்தது போல்
 இம்மா னுடருக் குதவியவ் லுழையிக் கின்றாய்
 விம்மா வழுவொகு வேற்கோநா கம்மே விதிவலியே

விதிவலியை வெல்லுதற்கு வேறு மருந்துண்டா

நிதமும் சிவத்தையுட்கொண்டு - மதுவெனவெம்
 முதாளர் கூறுகிறார் மூக்கனுக்கு நாசம்மே
 ஏதமறுத் தப்பெருவாழ் வீ
 உபாத்தியாயர் அவர்கள் எழுதிய திருநாகதீபப் பதிகத்தில் ஒரு சிறு
 பகுதி இது.

வெல்ளை மேற்கு பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார்
 கோவிலில் நிர்வாக சபையில் உறுப்பினராக பணியாற்றிய போது இவர்
 கோவிலின் மூத்தநிர்வாகி திரு. சே. பொன்னையா அவர்களுடன்
 இணைந்து கருங்கல் திருப்பணிக்கு கோவிலுக்கு கருங்கல் வரவழைக்க
 பெரும் பணியாற்றியதை திரு. பொ. கேதாரநாதன் ஆசிரியர் நினைவு
 கூர்ந்தார்.

வெல்லையிலும் சரி நயினாதீவிலும் சரி புராணபடனம் பண்ணிசை
 தவிர சமூகப் பணிகளிலும் சரி தம்பு உபாத்தியாயர் மிகவும் சேவை
 ஆற்றியதோடு, அவர் நல்ல விவசாயி. சென்ற இடமெல்லாம் அவர்
 மொழிப் புலமையினை இலக்கிய அரங்குகளில் காட்டியிருக்கிறார்.

நீத்தார் பாடல்கள் என்னும் துறையிலும் அவர் ஈடுபட்டு
 வந்திருக்கிறார். இவரை மறவாது வைத்த தமிழ்நாடு இளைப்பாறிய
 கிராமத் தலைமைக்காரர் திரு. ச. மகாலிங்கம் அவர்கள் குருபாதம் துணை
 எனத்தான் இவரையே விளித்துப் பாடுவதாக தெரிவித்தார்.

மெல்லிய உடல்வாகு, பொன்னிறம், உருத்திராட்சை மாலை
 அலங்காரங்காள், திரிபுண்டரமாகத் தரித்த விழுதி சந்தனத் திலகம்,
 அதிகமாகச் சட்டை போடுவதில்லை. 1943 இல் இறைவனடி சேரும் வரை
 அவரது தோற்றம் இதுவே.

இவரது குடும்ப வரலாறு பற்றி நோக்கின் மூத்த மகள் சவுந்தரநாயகி
 மணம் முடிக்கவில்லை. அடுத்த மகள் யோகநாயகியை வெல்லை
 கிழக்கில் இன்றைய தமிழ் வைத்தியகாரரின் முற்சந்ததியின் குருவும்
 விஷுக்கடி வைத்தியர்களின் நெருங்கிய உறவினரும் முதாதையுமான
 பரியாரி சிற்றம்பலத்தாரின் பேரன் செல்லையா உபாத்தியாயருக்கு மணம்
 கெய்வித்தார். சக்திதானந்தன்(அண்ணாதாசன்) என்ற பேரனையும் (தம்பு)
 தமிழ்னபன் என்ற பூட்டனையும் சண்முகப்பிரியா என்ற பூட்டியையும்
 காண அவர் வாழுவில்லை.

வேல்லையூர் பண்ணிதை த. வேதநாயகி -
 ஆக்கம்கள், மூராய்ச்சி

மகன் சிவஞானசம்பந்தன் என்ற ஆசிரியரை மண்டைதீவு விதானையார் மகள் நாகம்மா என்ற பெண்மணிக்கு மனம் செய்வித்து ஞானமீனாட்சி, ஞானகொளரி, ஞானரமணி என்ற மூன்று பேத்திகளுக்கும் பேரனானார். அவ்வழி குமரன், அரவிந்தனுக்கும் அவ்வாறே. தவிர இரண்டு பூட்டிகளும் ஞானமீனாட்சி வழியில் உளர்.

உபாத்தியாயரின் கடைசி மகள் முதலாவது மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிததை செல்வி வேதநாயகி ஆசிரியை. இவரிடம் பாடம் கேட்கவும் சந்தேகம் தீர்க்கவும் அச்சுவாகனம் ஏற்ற கட்டுரைகள் பெறவும் வராத சமகால தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் ஆர்வலர்கள் இல்லை எனலாம். மட்டுவில் பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை தமக்குத் தோன்றும் சில முரண்பாடுகளை இவரிடம் அனுப்பி தெளிவு பெறுவதுண்டு. பண்டிதர் சிவபாக்கியநாதன், பண்டிதர் அருளானந்தசிவம், பண்டிதர் இராரசயா, வித்துவான் சுப்பையா, வித்துவான் வேந்தனார் எனும் இவர்கள் கலந்துரையாடுவர்.

தம்பு உபாத்தியாயரின் பெறாமகன் இ. மருதையனார், பண்டிதமணி பானியில் அனுங்குவார். இவர்களின் பணிகளில் வேலனை மேற்கு ஆயிரத்து தொள்ளாயிரங்களில் ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் ஆக செயல்பட்டது.

தம்பு உபாத்தியாயர் அறுபதுகளில் அவர் படிப்படியாக பார்வையை இழந்தார். ஆயினும் அவரது நா பெரும்பகுதி பணியை, இருந்த இடத்திலேயே செய்து வந்தது. முத்த மகஞடன் ஏதோ பிணக்கால் அடுக்களையே தேத்தண்ணி, அடுக்களையே சோறு, அடுக்களையே பசிக்கிறது எனக் கேட்பார். மலசல விமோசனம் செய்யும் இடத்துக்கும் தான் படுக்கும் இடத்துக்கும் கயிறு கட்டுவித்து அதனைப் பிடித்தபடி செல்வார். இறுதிக்காலத்தில் அவரை வறுமைவாட்டியது. ஆயினும் அவர் மனம் தளர்ந்த தில்லை. பிள்ளைகளை ஏதேனும் தேவார, திருவாசகங்கள், நல்ல பாடல் களை மனனம் செய்ய வைத்தார்.

“விமர்சனம் என்பது எம்மால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாதவற்றை எழுதியவனை மனம் நோக வைக்கக் கூடாது. சில வேளைகளில் நாம் கருதுவது எழுதுவது கூடப் பிழையாக இருக்கலாம்”

பிரம்மஸ்ரீ. ஐ. கைலாசநாதக் குருக்களின் ஒரு கருத்துரையுடன் இக்கட்டுரை நிறைவுசெய்யப்படுகின்றது. “தம்பு உபாத்தியாயர் வேலனையுர் பண்டித த. வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

திருமணத்தின் பின் அவர் வாழ்ந்த நெல்லாவில் ஒரு சிவவளவு அவருடன் பேசும் வேளைகள் சிவ வேளைகள்”

எடுத்தாளப்பட்டவைகளின் தாயேடுகள்

1. ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம்.
பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்
வெயியீடு : திருமகள் அமுத்தகம்,
சுன்னாகம் - 1966
2. ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம்
பிரம்மஸீசி. கணேசயர் - 1939
3. வேலனைத்தீவு புலவர்கள் வரலாறு
தில்லைச் சிவன் - 1995
4. வேலனை மேற்கு பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கோவில்
கும்பாபிஷேகம் - 1990
திரு. ந. பாலச்சந்திரன் பேராசிரியர்
திரு. பொ. கேதாரநாதன் - விஞ்ஞானமாணி
இளைப்பாறிய அதிபர்.
திரு. செ. பாலச்சந்திரன்
பேராசிரியர்.
செ. சக்திதானந்தன் “அண்ணாதாசன்”
(கிராமசேவகர் - ஓய்வு)
வேலனை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம் - பக் 211- 215

சமயர் பூரியோர்கள்

திரு. வேலூப்பின்னை பேரம்பலம்

(அப்பாத்துரை உபாத்தியாயர்)

- செல்வி. சீவாஜி கணேசலிங்கம் (பேத்தி).

வேலவனின் திருவருள் நிரம்பப்பெற்ற கிராமம் வேலனை. புலவர் களும் அறிஞர்களும் தக்கோராய் வாழ்ந்த மன் வேலனை. காலத்தின் தேவை கருதி சைவமும் தமிழும் புரக்க வந்த நல்லை நகர் நாவலர் பெருமானின் நன் மாணாக்கர் ஞான பரம்பரை வளர்ந்த மன் வேலனை. இந்த ஞான பரம்பரையில் வேலனையில் சுடர்விட்ட சைவசீலர் நாகலிங்க உபாத்தியாயர் உருவாக்கிய ஆசான்களில் ஒருவரே வேலனை மேற்கு வேலூப்பிள்ளை பேரம்பலம் (அப்பாத்துரை உபாத்தியாயர்) இதனால் இவரையும் நாவலர் வழியில் உதித்த நல்லாசான்களில் ஒருவரெனக் குறிப்பிட முடியும்.

வேலூப்பிள்ளை வள்ளியம்மை தம்பதிகளின் மகனாக 1896 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 10 ஆம் திகதி இவர் பிறந்தார். இவருடைய சகோதரர்களான திரு. வே. பசுபதிப்பிள்ளை (பசுபதி உபாத்தியாயர், ஒதுவார்), திரு. வே. பரமலிங்கம் ஆகியோர் விளங்கினார்கள். இவர்களும் பலவேறு சமயப் பணிகளில் ஈடுபட்டார்கள். தேவார திருவாசகங்கள், புராணபடணம் ஆகியவற்றை ஆலயங்களில் ஒதுவதிலும் இவர்கள் அனைவரும் ஈடுபட்டு தொண்டாற்றினார்கள். பசுபதி உபாத்தியாயர் அவர்கள் பெரியபுலம் மகா கண்பதிப்பிள்ளையார் கோயில், புளியங்கூடல் மகா மாரியம்மன் ஆலயம், சிற்பனை முருகன் ஆலயம், கரம்பொன் முருகழுர்த்தி ஆலயம், ஊர்காவற்றுறை சிவன் கோவில் போன்ற ஆலயங்களில் மிக நீண்ட காலம் ஒதுவாராகபுராண படனம் செய்பவராக பணியாற்றி வந்தார்.

அப்பாத்துரை உபாத்தியாயர் அவர்கள் வேலனை மேற்கு நடராசா வித்தியாசாலையில் தலைமை ஆசிரியர் இராசா உபாத்தியாயர்

வேலனையூர் பண்டுதை து. வேதநாயகி -

ஞக்கங்கள், ஒழுராய்ச்சி

அவர்களின் கீழ் 30 வருடங்கள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் பாடசாலை முகாமையாளராகப் புங்குடுதீவு பரமசிவம் பசுபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கடமையாற்றினார். சைவத்தையும் தமிழையும் தங்கள் உயிர்ப்பாகக் கொண்ட முகாமையாளர், தலைமை ஆசிரியர் ஆகியோரின் நட்பு பேரம்பலம் உபாத்தியாயருக்கு மேலும் ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது.

இவரிடம் கற்ற பல மாணவர்கள் இவரது கற்பித்தல் பற்றி இன்றும் புகழ்ந்து கூறுகின்றார்கள். சிறிய பிள்ளைகளிடம் மிக அன்பாக உறவாடி கற்பிப்பார். அழகான சிறிய சிறிய கதைகளைக் கூறி மாணவர்களின் மனதில் கருத்துக்களைப் பதியவைப்பார். தேவார, திருவாசகங்களை மாணவர்கள் மனப்பாடம் செய்வதற்கு தூண்டுவார். நன்றாகப் பாடிய மாணவர்களுக்கு கற்கண்டு கொடுத்து மேலும் ஊக்குவிப்பார். தேவாரங்களை நல்ல முறையில் பொருள் பிரித்து விளங்கப்படுத்துவதில் இவர் வல்லவராக விளங்கினார்.

வேலணை மேற்கு நடராசா வித்தியாசாலையில் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமையும் சமய பாட வகுப்புக்களை நடத்தி வந்தார். எவ்வித ஊதியமும் இன்றி மாணவர்களுக்குச் சமய பாடம் கற்பித்து வந்தார். நவராத்திரி நாட்களில் மாணவர்களை வீடு வீட்டாக அழைத்துச் சென்று பாடல்களைப் பாடுவிப்பார். பிள்ளைகள் நல்ல சமய வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு இவர் வழியாட்டியாக விளங்கினார்.

இவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் பலர் எமது கிராமத்தில் கோயில்கள், ஏனைய சமயக் கிரிகைகளில் இன்றும் பண்ணுடன் தேவார திருவாசகங்களைப் பாடி வருகின்றனர். இவர்கள் தாங்கள் அப்பாத்துரை உபாத்தியாயரிடம் தேவாரம் கற்றதை இன்றும் பெருமையாகப் பேசுகின்றார்கள்.

கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், விநாயக புராணம், திருவாதலூரடிகள் புராணம் ஆகியவற்றை ஆலயங்களில் படித்துப் பயன் சொல்கின்ற புராணபடன்பாரம்பரியத்தைப் பேணிக் காத்தவர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கோயில், புளியங்கூடல் இந்தன் முத்து விநாயகர் ஆலயம் ஆகியவற்றில் நீண்ட காலமாக புராணபடன்தை நடத்தி வந்தவர். இவர் பயன் சொல்வதைக் கேட்பதற்குப் பலர் வந்து கூடியிருப்பாகள். இன்று புராண படன் பாரம்பரியம் வெகுவாக அருகிவிட்டது. இன்றைய தலைமுறையினருக்கு புராண பாடம் என்றால் என்னவென்று தெரியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இது கவலை தரும்

வேலணையூர் பண்டிகை த.வேநநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

விடயமாகும். புராண படனத்தினுடோக பல்வேறு சமய உண்மைகளையும் தத்துவக் கருத்துக்களையும் செய்திகளையும் மக்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணுகின்ற சமூகம் ஒன்றை இவர்கள் வழிநடத்தி வந்தார்கள். இதனால் இவர்கள் சமூகத்தில் முதன்மைப் படுத்தப்பட்டார்கள்.

அப்பாத்துரை உபாத்தியாயர் அவர்கள் ஆலயங்களில் சமய பிரசங்கங் களையும் செய்து வந்தார். ஆலயத் திருவிழா காலங்களில் சமயப் பிரசங்கம் ஊடாக மக்களுக்குப் பல கருத்துக்களை கூறினார்கள். சமய வாழ்க்கை முறைகள், நாயன்மார்களின் வரலாறு, பல்வேறு கிரியை முறைகள் ஆகிய வற்றை மக்களுக்குக் கூறி வந்தார்கள்.

வேலணை மேற்குப் பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் கோயில் உரிமையாளர்களாகவும் விளங்கி மிக நீண்ட காலம் ஆலயப் பரிபாலன சபையில் பங்குகொண்டு ஆலய வளர்ச்சிகு உதவி வந்தார். புளியங்கூடல் இந்தன முத்து விநாயகர் ஆலயத்தின் அறக்காவலராகவும், அறங்காவலர் சபைத் தலைவராகவும் ஏறக்குறைய 30 வருடங்கள் பணிபுரிந்தார். இவ்வாலயத்தில் மானம்பூத் திருவிழாவை 25 வருடங்கள் செய்து வந்தார்.

பெரியபுலம் மகா கணபதிப்பிள்ளையார் ஆலயத்தின் தெற்கு வீதியிலே இவர்களது குடும்பம் வாழ்ந்து வந்தது. இவருடைய குல தெய்வம் முடிப்பிள்ளையாரே. இவர்களுடைய பரம்பரையினர் இவ்வாலயத்தில் பூசகர்களாக இருந்து வந்தனர். பரிபாலன சபையில் நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர். இவரது கருத்துக்கு எல்லோரும் மதிப்புக் கொடுத்து வந்தனர். பிரச்சினைகள் ஏற்படும் போது இவற்றினைச் சமுகமாகத் தீர்த்து வைக்கும் ஆற்றல் கொண்டவர். இவருடைய காணி கோயிலின் தெற்கு வீதியில் அமைந்துள்ளது. இவர்தம் குடும்பத்தவர்களின் பெருந் தன்மை யினால் தற்போது இக்காணி கோயிலின் திருக்குளம் அமைவதற்குக் கிடைத்துள்ளது. அண்மையில் இக்காணியில் புதிய திருக்குளம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவர்களின் குடும்பத்தவர்கள் ஆலயத் திருவிழாக் காலங்களில் தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்து அடியார்களுக்கு தாக சாந்தி செய்து வந்தார்கள். ஆலயத்திற்கான தண்ணீர்ப் பந்தலும் இவர்களுடைய காணியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சமயம், கல்வி ஆகிய துறைகளில் மாத்திரமன்றி சமூகத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் இவர் தமது பங்களிப்பை நல்கி வந்துள்ளார். கிராமத்தின் பல்வேறு விடயங்களில் தமது செயற்பாடுகளை செய்துள்ளார். காணிகளை வேலணையூர் பண்டுதை த-வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், மூராய்ச்சி

அளவிடு செய்வதிலும் காணிகளின் எல்லைப் பிரச்சினைகளில் தலையிட்டு சமரசம் செய்து வைப்பதிலும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கினார். இன்கூ சபைகள், சமாதானக் குழுக்கள் என்பவற்றிலும் தமது பங்களிப்பை நல்கி வந்தார். கிராமத்தில் நடைபெறுகின்ற பெரும்பாலான எல்லைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் இவரது பங்களிப்பு இருந்து வந்தது. மிக இங்கிதமாக அன்பாகப் பேசி அனைவரது மனங்களையும் இலகுவாக வெல்லும் திறமையை இவர் பெற்றிருந்தார். ஆலய பரிபாலன சபைகளில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கும் இவர் சமரசமுயற்சியாளராக விளங்கினார்.

முருகேசம்பிள்ளை வள்ளியம்மை தம்பதிகளின் புதல்வி பராசத்தியை மனம் செய்து ஐந்து ஆண்களையும் இரு பெண்களையும் மக்கட் செல்வமாகப் பெற்று மகிழ்ந்தார். இவரது மூத்த மகன் அமரர் பே. சந்திர சேகரம் அவர்கள் ஆசிரியராகவும் இலங்கை வாணோலி அறிவிப்பாளரா கவும் கடமையாற்றினார். இலங்கையில் இருந்து இந்தியாவுக்குச் சென்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சங்கிதழூஷனப் பட்டம் பெற்றவர். மேலும் இசையிலக்கணம் என்னும் நூலையும் வெளியிட்டார். இவரது பணிகளை பாராட்டிக் கொரவித்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு கொரவ முதுமாணிப் பட்டத்தை வழங்கியது.

இவரது இரண்டாவது மகன் அமரர் இராஜ் சேகரம் பண்டிதராக விளங்கினார். மூன்றாவது மகன் அமரர் முருகேசம்பிள்ளை அவர்கள் வேலணை மேற்கு நடராசா வித்தியாசாலையில் நீண்டகாலம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். நான்காவது மகன் கணேசலிங்கம் அவர்கள் கொழும்பில் வர்த்தகராகத் தொழில் புரிந்தார். ஐந்தாவது மகன் அமரர் வேதாசலம் ஆவார். பெண் பிள்ளைகளாக காந்திமதி. சுகுணமதி ஆகியோர் விளங்கினர். பிள்ளைகளுடனும் பேரப்பிள்ளைகளுடனும் மகிழ்ச்சியான வாழ்வை வாழ்ந்து அமரரானார்.

இவரது பல்வேறு சமய சமூகப் பணிகளை கொரவித்து சைவ சேவா சங்கம் இவருக்கு சைவபூஷணம் என்னும் பட்டத்தை வழங்கியது. இவர் அமரத்துவம் அடைந்தாலும் இவருடைய பணிகள் இன்னமும் மக்கள் மத்தியில் நினைவாக உள்ளன. இந்தகைய பெரியவர்களின் சிறப்புக்களை எதிர்கால சந்ததியினர்க்கு தெரியப்படுத்துவது காலத்தின் தேவையாகும்.

வேலணை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்
நூல் 2006

வேலணையூர் பண்டிதத் த. வேதநாயகி -
இங்கங்கள், மூராய்ச்சி

கிருஷ்ண. இரங்கனார் சுப்பி
வொன்னோம் பலை
(பண்டிதனர் வைத்துளி)

ஸ்ரீமத் ச. மகாவீரன்கூர்
விதானன்யார்

சமயப் பௌர்யோர்கள்

சௌவர் துமிழ்நூர் ஸ்ரீமத் ச. மகாலிங்கம்
(விதானையார்)

- திரு. பொ. அருணகிரிநாதன் - அதிபர்.

தேசவழும் தமிழும் சிறப்புற்று விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்தை அணித்ததாகவுள்ள தீவுப்பகுதி அழகான கடல் குழப்பெற்ற தீவுகள் நடுநாயகமாக விளங்கும் வேலனைத்தீவு இங்கு சிவநறுமணம் கமழும் பகுதி மேற்குப் பகுதியில் பெரியபுலம் என்னும் தில்ய பூமியாகும். அப்பகுதியில் சுதாசிவம்பிள்ளை விதானையார் ஒரு சிவபூசை துரந்தர ராகும். அவர் விதானையாக இருந்த அக்காலம் சிவபூசை, குரு பூசை, அதிதிபூசை, வித்தியாபூசை என்பவற்றில் தன்னிகரற்ற பகுதியாக விளங்கியது. அது மட்டுமல்ல; சைவர்களால் பூசிக்கப்பட்டுவரும் மகாகணபதிப் பிள்ளையார் ஆலயம் (அக்காலத்தில் சிறு கோயில்) அமைந்திருப்பது சிறப்பம்சமாகும்.

மிறப்பு

மேலே குறிப்பிட்ட சுதாசிவம்பிள்ளை விதானையார் பார்வதி ஆகியோருக்கு உத்தம பூத்திரனாக 1914 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் ஆனந்தவருடம் மகாலிங்கம் அவர்கள் அவதரித்தார். இவர் சிறியவயதில் துடிப்புடன் இருந்தார். இவரது பேரனார் கந்தர் உடையார் அவார்.

கல்வி

ஆரம்பக் கல்வியை வேலனை சைவப்பிரகாச விதியாசாலையில் ஆரம்பித்தார். இளமையில் மிகவும் கெட்டிக்காரனாக விளங்கிய இவர் வேலனைப்பூர் மண்டகத த.வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

பின் ஊர்காவற்றுறை அந்தோனியார் கல்லூரியில் மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்தார். மாணவ காலத்தில் பலநூல் ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டார். சுந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிணையாடல் புராணம், வாதவூர் புராணம், திருச்செந்தூர் புராணம், உபதேச புராணம் போன்ற புராணங்கள் மற்றும் இதிகாசங்கள் படித்துப் புலமையெய்தினார்.

தொழில்

தந்தையார் வழிநின்று அவரது தொழிலான கிராம அதிகாரி விதானையார் சேவை ஆற்றினார். இவரது திறமை புலமை சிறப்புகண்டு நீதித்துறையில் மரண விசாரணை அதிகாரியாகவும் பின்னர் சமதான நீதவானாகவும் நியமித்தார்கள்.

கவியாடும் ஆற்றல்

சிறப்பாகக் கவிபாடும் திறமையிருந்தது. இறந்த ஆத்மாக்கள் பேரில் எண்ணற்ற கவிதைகள் இயற்றினார். அவை நினைவு மலராக உடனுக்குடன் வெளிவந்தது. இவரது பெரிய தந்தையார் இராமலிங்கம் என்பவர் இந்தியா சென்று சாமியானார். அவரது வரலாறை இந்து சாதனம் பத்திரிகையில் “சிதம்பரத்துச் சாமியார்” என்னும் தலைப்பில் தொடர்ந்து எழுதினார்.

பூராண பாளம்

ஆலயங்களில் புராணங்கட்கு பயன்சொல்லி வந்தார். நல்ல குரல் வளம் உடையவர். பெரியபுலம் பிள்ளையார் ஆலயம் பக்கத்தில் சிற்பனை முருகன் ஆலயம் மாரியம்மன் ஆலயம் போன்ற ஆலயங்கள் சென்று புராணபடனம் மற்றவர்களையும் கவரத்தக்கதாக புராண பயனுரை செய்தார். திருப்புகழ், பஞ்சாட்சரமாலை அரணகிரிநாதரால் பாடப் பட்ட அந்த ஜந்து பாடல்களையும் மற்றவர்கள் மனம் உருகும் விதத்தில்

பாடுவார். இவரது பாடல் ஆற்றல் குரல்வளம் இனிமை என்பதை அறிந்து பலரும் இவரை வசந்த மண்டபத்தில் பாட விடுவாக்ள். சிற்பனை முருகன் உரிமையாளர் சோமாஸ்கந்தன் இவரது சிறப்புணர்ந்து தமது ஆலயத்தில் அழைத்து சிறப்புரை ஆற்றுவிப்பார். அத்துடன் அங்கு குரசங்கார காலத்தில் குரபள்ளமன் யுத்தகாண்டம் புராணபடனம் நிகழ்விப்பார்.

கில்லை வாழ்க்கையும் பிறவும்.

இவர் தனது உறவினரான வைத்திலிங்கம் என்பருடைய மகளைத் திருமணஞ்செய்து இல்லறம் நடாத்தி வந்தார். பலதல யாத்திரைகளை செய்தார். இந்தியாவில் பல ஆலயங்களுக்கு சென்று வழிபாடாற்றினார். ஆங்கிலத்தில் புலமைபெற்றிருந்தார். ஊரவர் இவரைத் தேடிவந்து தமது சிக்ககல்களை தீர்த்துக் கொள்வார். ஒருமுறை பங்கீட்டு அடிப்படையில் எரிபொருள் நியோகம் நடைபெற்றது. அப்போது ஒரு கட்டம் எரிபொருள் விநியோகிக்கப்பட்டது. மீது உரிபொருள் இருந்து. ஆனால் சங்க மனேச்சரை அணுகி அதைமீண்டும் அவற்றைப் பகிர்ந்தளிக்க ஆலோசனை கூறினார். அதன்படி பகிர்ந்தளித்தனர். இப்படியாகப் பலரும் கவரும் விதத்தில் கோபமேற்படாத வகையில் நடைமறைப்படுத்துவார். சிலர் குடும்பச் சண்டைகள் சமாச்சாரங்கள் ஏற்படும்போது அவற்றை சம்பந்தப் பட்டவர்களை வைத்துப் பிரச்சனைகளைக் கேட்டறிந்து தீர்த்து வைப்பார். கடினமான வேலைகளையும் சட்டமான செயற்பாட்டுடன் செயற் படுத்துவார். நிர்வாகத்துறையில் தன் கீழ்மட்ட ஊழியர்களைப் பக்குவமாக அணுகி செயற்படுத்துவார். இவரது திறமையை, கடும்போக்கில்லாது இனிமையான செயற்பாடுகளைப் பலரும் பாராட்டுவார். இவர்கள் இலக்கியங்களை நன்குணர்ந்தமையால் பலரும் இவரிடம் வந்து விளக்கங்களை கேட்டதும் பாட்டுக்கு சொல்நயம் பொருள் நயம் என்பவற்றை விரிவாக விளங்கப்படுத்துவார். இவர் தன்னிடத்தில் பல அரிய நூல்களைத் திரட்டி வைத்திருந்தார். ஆனால் இவர் வாழ்ந்த இறுதிக்காலம் வன்செயல்கள், இடம்பெயர்வுகள் உள்ளமையால் அவற்றை உறவினர் பாதுகாக்க முடியாமல் போனது,

அல்லாவிடில் அவரின் எண்ணிறைந்த புராண அறிவு கருவுலங்கள் பிறிதொரு சந்ததியினரை உருவாக்கப்பயன்பட்டிருக்கும்.

நீதித்துறையில் பாராட்டு

மகாவிங்கம் அவர்கள் நீதிமன்றத்தால் நீதவானால் பாராட்டும் பெற்றவர். எல்லா விதானைமாரிற்கும் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றவர். 11 பிரிவு விதானைமாருக்கும் தலைமையாக சேவையாற்றினார். உயர் நீதிமன்றில் இவரது வாதத்திற்மையைப் பார்த்து ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் வியந்தார். எவரை வென்றாலும் திவுப்பகுதி குடும்பான் விதானையை வெல்ல முடியாது எனப் பாராட்டினார். இப்பவும் பழைய ஆட்கள் குடும்பான் விதானையார் எனக் கூறுவதுண்டு.

இறுதிக் காலம்

இத்தகைய சிசறப்புக்களுடன் வாழ்ந்த மகாவிங்கம் அவர்கள் 1991 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் பூர்வபக்க சஷ்டியில் இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டுத் திருக்கலாசம் சென்றடைந்தார். அன்னாரின் வாழ்க்கையில் இருந்து ஒருவர் இருக்கும் போது அருமை தெரியாது. வெற்றிடம் அவர் மறைந்த பின் பெரிய இடைவெளியாகத் தெரியும் எமது கிராமத்தில் அவர் வாழ்ந்தகாலம் அவர் செயற்கரிய செயல்கள் அந்த இடைவெளியை நிரப்ப எங்களுக்கேற்ற ஒருவர் யார் வருவாரோ? எல்லாம் இறைவன் செயல்.

வேலனை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்
பக்கம் 226 – 228

கல்விமான்கள்

பண்டுதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை

-குந்தரம்பிள்ளை கலாதூரன்

முன்னாள் பாடசாலை அதிபர் - அவுஸ்திரேலியா

குரும்பாவது நகல்

இன்றைய உலகில் சைவமும் தமிழும் நின்று நிலைபெறுவதற்குக் காரணமானவர்களில் முதன்மையானவர் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள். அவருக்கு நகற்பிரதியாக எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுபவர் இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். பண்டிதமணியை அடியொற்றி வாழ்ந்த அடுத்த நாவலர் நகற்பிரதியாகத் திகழ்ந்தவர் பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள் என்றால் அது பிகையாகாது.

கௌமையும் கல்வியும்

அமரர் சிதம்பரம்பிள்ளை அவர்கள் 22.10.1919 ஆம் திகதி தலைகாட்டி வேலணையில் சரவணமுத்து சிதேவி அம்மை தம்பதியினரின் முதல் மகனாக இவ்வுலகில் அவதரித்தார். நாவலருக்கு ஒரு நல்லூர் போல, தீவகத்தில் சிதம்பரப்பிள்ளைக்கு அமைந்தது நெல்லாவில். இக்காலத்தில் வேலணை மேற்கு நெல்லாவில் சிறந்ததொரு சைவ ஆதினமாகத் திகழ்ந்தது நாவலர் வழியில் பாடசாலைகளை அமைத்து சைவம், தமிழ், கணிதம் ஆகியவற்றைப் போதித்து சமய அனுட்டாங்கங்கள், தீட்சைகள், சிவபூஜைகள் செய்து புராணங்களைத்துறைபோக் கற்று, கற்பித்து “சைவ வேலகையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

குக்குமார்த்தபோதினி” என்ற பெயரால் சைவத் தமிழ்ப் பத்திரிகை வெளியிட்டு ஆங்கிலேய ஆட்சி உச்சத்திலிருந்து எல்லா மக்களையும் மதம் மாற்ற முயற்சிகள் நடைபெற்ற காலத்திலே தீவகம் முழுவதும் சைவத்தையும் தமிழையும் போற்றிக் காத்துப் பேண வழிசெய்தது நெல்லாவில்.

இங்கிருந்தவர்கள் சகல தீவுகளுக்கும் சென்று மேற்கூறப்பட்ட கைங்கரியங்களைச் செய்து வந்தனர். இவ்வாதீஸப் பிரான்களான திரு. இராசா உபாத்தியாயர், திரு. தம்பு உபாத்தியாயர், திரு. கந்தப்பு உபாத்தியாயர், திரு நாகலிங்க உபாத்தியாயர், பண்டிததை செல்வி. த. வேதநாயகி முதலானோரின் அனுக்கிரகங்களைப் பெற்று ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றவர் எமது சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள் மதுரைத் தமிழ்பண்டிதர் பர்ட்சையில் சித்தி பெற்ற மிகச் சிலரில் ஒருவராவார்.

நாவலர் பெருமான் பார்சிவல் பாஜிரியாரிடம் ஆங்கிலம் கற்க யாழ் மத்திய கல்லூரி செல்ல எமது பிள்ளை அவர்கள் புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்றுத் தேறினார். விற்பன்னரான சிதம்பரப்பிள்ளை தனது ஆசிரியப் பயிற்சியைத் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரிய கலாசாலையில் பெற்றார். இக் குருந்தமர நிழலில் அவருக்குச் சிடைத்த வாய்ப்புகள் அளப்பரியன். நெல்லாவிலின் பின் அவரை மிகவும் கவர்ந்த குருமணியாக பண்டிதமணி சிடைத்தார். ஞான குருவான உப அதிபர் பொ. கைலாசபதி அவர்களின் கடைக்கண் பார்வை சிடைத்தது. இலங்கை முழுவதும் சைவத்தையும் தமிழையும் போற்றிக் காக்கும் வித்தகர்களான ஒழுக்க சீலர்கள் பலநூறுவரின் இனிமையான நட்பும் சிடைத்தது. இங்கே அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முதல் மாணவராக இவர் திகழ்ந்தமையை பண்டிதர் ஆர். ரி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறார். சைவத்தையும் கலப்பில்லாமல் கற்று ஆராய்ந்து உயர்நிலை அடைந்த பண்டிதர் அவர்கள் பல தடவைகள் இந்தியாவுக்குச் சென்றும் இலங்கை வரும் இந்தியப் பேரறிஞர்களான வச்சிரவேலு முதலியார்; மகா வித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர் முதலான நிபுணர்களின் நேரடி

வகுப்புகளில் சென்று கற்று உபநிடதங்களிலும் ஸ்ரீருத்திரம் முதலான வேதாகம நூல்களிலும் காணப்பெற்ற நுணுக்கங்களைல்லாம் அறிந்த சைவத் தமிழ் மாமேதையானார்.

ஆசிரிய சேவை

தொழில் ரீதியாக தமது மதிப்புக்குரிய தாய்மாமனார் ஆசிரியமணி இ.மருதையனாரின் வழிகாட்டலைப் பின்பற்றிய பண்டிதர் அவர்கள் முதலில் வேலனை சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தில் கற்பித்தார். இவரது அபரிமிதமாக விளங்கிய கற்பித்தல் திறமையைக் கண்ட மனோஜர் இந்துபோட் இராசரத்தினம் அவர்கள் இவரை, தனது ஆஸ்தான வித்தியாலயமாகிய திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாலயத்துக்கு இடம் மாற்றி அழைத்துச் சென்றார். அதுமட்டுமன்றி மனோஜரின் கீழிருந்த பலநூறு பாடசாலைகளுக்கு அரச நிதியை வழங்குவதற்கு விதப்புரை செய்யும் நோக்கில் பரிசீல ணைக்கு வருகின்ற அதிகாரிகளுக்கு இவரது செயற்பாடு களை மாதிரியாகக் காட்டிவந்தார். அந்த அளவிற்கு ஆசிரியத் தொழிலுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தது இவரது ஆசிரிய வாண்மை.

இன்று வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் பற்பல ஆய்வுகள் கண்டுபிடிப்புகளின் பின்பு சகல வளங்களுடனும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற வகுப்பறைக் கல்விக்குச் சிறிதும் குறைவில்லாத வகையில் ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் கற்பித்தவர் பண்டிதர். கற்றல் - கற்பித்தல் என்பன தவிர வேறெந்தத் தொழிலிலோ அரசியல், சமூக சேவைகளிலோ சிறிது நேரத்தையேனும் செலவிடாதவர் அவர்.

இதற்காகத் தூய பிரம்மச்சாரியம் காத்து நின்றார். இளவயதிலேயே தந்தையை இழந்த இவர் தாயைத் தெய்வமாகப் போற்றி வாழ, தாயாரும் இவரது அடிப்படைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தமை இவர் வாழ்க்கை முழுவதும் பூரணமாகக் கற்றல் கற்பித்தல் ஈடுபட உதவிற்று.

குறிப்பிட்ட பாட அலகைக் கற்பிப்பதற்கு வருடாவருடம் ஆயத்தும் செய்து, விருத்தி செய்து, எழுதிப் பேணிவைத்த அடுக்கிலிருந்து அவ்வாரத் துக்கான அலகுக் குறிப்புத் தாள்களை வார இறுதி நாட்களில் எடுப்பார். அதில் நீலம், கறுப்பு, சிவப்பு, பச்சை நிற ஊற்றுப் பேணாக்களால் சங்கேத முறையில் எழுதப் பெற்ற குறிப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவ்வாரதத்துக்குரிய குறிப்புக்களை நீல நிறத்தில் எழுதுவார். அப்பாடம் கற்பித்து முடிந்ததும் ஏனைய நிறங்களிலான மேலதிகக் குறிப்புகள் அதில் இடம்பெற்றுவிடும்.

அவரை அடையாளங் காட்டுபவனாக அவரது வெள்ளைவேளே ரென்ற வேட்டி, சட்டை, சால்லை, பையொன்று, குடை, உத்துானமான திரு நீற்றுப்பூச்சு என்பன இருந்தன. அவரது பைக்குள் பாடக்குறிப்பு ஞாயிற்றுக் கிழமை போய்விடும். ஆனால் பையிலிருந்து அவரது முக்குக்கண்ணாடி வெளிவந்திருக்காது. வகுப்பில் ஒரு செக்கணையாவது வீணாக்க விரும்பாத அவர் தவறுதலாகக் கண்ணாடியை மறக்கும் நிலையைத் தவிர்க்க, வாங்கும்போதே இரண்டை வாங்கி பாடசாலையில் பயன் படுத்த ஒன்றைப் பைக்குள்ளேயே வைத்து விடுவார். வீட்டில் எடுக்கமாட்டார். மேலும் அவரது பையில் கொண்டுவராத மாணவர் களுக்கு வழங்குவதற்கான கொப்பிகள், எழுதுகருவிகள், அழிரப்பர்கள் என்பனவும் அவரது கற்பித்தல் உபகரணங்களுடன் “கஸ்துரீயார் வளவு” மருந்தும் இருக்கும். அவருக்கிருந்த கற்பித்தலுக்கென்றே இறைவனால் படைக்கப்பட்ட மூளையில், உருவாகின்ற மிக நுணுக்கமான வினாத் தொடர்களும் கற்பித்தல் நுணுக்கங்களும் மாணவர்களின் அடி மனதில், அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள் தாமாக வளர்ச்சி பெற்று, வாழ்நாள் முழுவதும் ஞாபகத்தில் இருக்கக்கூடிய வகையில் உருவாக்கும். இந்த எண்ணக்கரு உருவாக்கத்தை அவரது மாணவராக இருந்து நேரில் அனுபவித்த பெற்றோர்கள், கல்விமான்கள் அல்லது தங்கள் பிள்ளைகளிடத்து கண்ட பெற்றோர்கள், விற்பனர்கள் தமது மற்றைய பிள்ளைகளும் இவரிடம் கற்கும் சந்தர்ப்பத்தை எப்டியாவது ஏற்படுத்தத் துடிப்பர்.

ஓவ்வொரு மாணவரினதும் திறமைகளையும் குறைபாடுகளையும் கண்டறிந்து முறையே விவேகப் பயிற்சி, பரிகாரக் கற்பித்தல் மூலம் குறிப் பிட்ட காலத்துக்குள்ளேயே அவர்களைப் புலமை பெற வைத்துவிடுவார். எந்தப் பெரிய விடயத்தையும் எந்தச் சிறிய பிள்ளைக்கும் தெளிவாகப் புரிய வைப்பதில் நிபுணராக இருந்தார். வகுப்பில் அவரது கற்பித்தலும் வழிகாட்டலும் ஆர்வம் தரும் கதைகளும் சிறப்பான நகைச்சவை கலந்த பேச்சும் புன்சிரிப்பும் மாணவர்களிடத்து அவர் கொண்டிருந்த அளவற்ற அன்பும் காரணமாக, மாணவர்கள் அவரைத் தெய்வமாகக் கொள்ளவும் அவருக்கு ஏற்றபடி நடக்க எண்ணி மாயிச போசனத்தையே விடுத்து வாழுவும் தலைப்பபட்டனர்.

இவரிடம் கற்பிப்பதற்காகப் பெற்றோர்கள் இவர் பணியாற்றும் பாடசாலைகளுக்கு தூர இடங்களிலிருந்தும் பிள்ளைகளைக் கொண்டு வருவார். வேலனை சைவப்பிரகாச வித்தியாலயம், புங்குடுதீவு கணேச வித்தியாலயம், சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாலயம், திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாலயம், பண்டத்தரிப்பு சைவ வித்தியாலயம் ஆகிய வற்றில் கற்பித்த பண்டிதரவர்கள் வேலனை சைவப்பிரகாச வித்தியால யத்தில் அதிபர் பதவியேற்றார்.

அத்பர் பதவி

வாழ்க்கையைக் கற்றலுக்கும் கற்பித்தலுக்கும் அர்ப்பணித்த பண்டிதரின் சேவையை முழுவதாகப் பெற வேலனை சைவப் பிரகாசம் “கொடுத்து வைத்திருந்தது”. தனது நேரம், சம்பளம், சிந்தனை, முயற்சி, திறமை, செல்வாக்கு அனைத்தையும் அதற்கே அர்ப்பணித்து அப்பாடசாலையை அதன் பெயருக்கு ஏற்படி தூண்டித்துண்டிவிட்டு ஒளிதுலங்கிப் பிரகாசிக்கச் செய்தார். வெளிவருகின்ற நூல்களிலெல்லாம் இதுவரை இரண்டு பிரதிகளுக்குமேல் வாங்கிவந்த அதிபர் அவற்றை இப்போது மூன்று பிரதிகளுக்கு மேல் வாங்கி தனது சொந்தச் செலவில் இக் கல்லூரிக்கு

நூலகம் ஒன்றை அமைத்தார். அள்ளிக்கொடுத்த மக்களிடம் பெற்ற பணத்தில் பாடசாலைக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவித்தார். “ஆடுகின்ற மாட்டை ஆடி யும் பாடுகின்ற மாட்டைப் பாடியும்” ஊக்குவித்துத் திறமையான கற்பித் தலை மேற்கொள்ளச் செய்தும் மாலைவேளையிலும் விடுமுறைக் காலத்திலும் தானே வகுப்புக்களை நடாத்தியும் மிக மிகச் சிறந்த பெறுபேறு களைக் கல்வியில் பெறவைத்தார். பொருட்காட்சிகள், கலைவிழாக்கள், விளையாட்டுக்கள் மூலம் மாணவர்கள் ஆளுமைத் தன்மையைப் பூரண மாகப் பெறவும் வழி செய்தார். இக்காலத்தில் எமது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த தமிழரினதும் தமிழினதும் காவலர் மாமேதை பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள் இலங்கைப் பாராளு மன்றத்தில் நிழல் கல்வி மந்திரியாக இருந்தார். ஓய்வு பெற்ற அதிபர்களுக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் மீள் நியமனம் வழங்க வேண்டுமென்ற கருத்தை அவர்உள்ளார்ந்த எண்ணத்தில் இருந்து பாராளுமன்றத்தில் ஒங்கி ஒலிக்கச் செய்து வெற்றி காண்பதற்கு அவரது இவ்வதிபாரின் செயற்பாடுகளே. அப் போது இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராக இருந்த அமரர் பால கப்பிரமணியம் அவர்கள் தனது ஆசிரியரான பண்டிதர் மீள் நியமனம் பெறவேண்டு மென்பதற்காக, பல்வேறு முயற்சிகளைச் சங்க மூலம் மேற்கொண்டது மட்டுமென்றி, பண்டிதர் மீள்நியமனம் பெற மறுத்தபோதும் பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் கொண்ட பெரும் கூட்டத் துக்குத் தலைமை தாங்கி, பொது நலத்திற்காக அதிபரை மீள் நியமனத்தை ஏற்கச் செய்திருந்தார்.. சைவப்பிரகாசம் ஆரம்பக் கல்விக்கு, தீவுப்பகுதியில் முதலாவதாகவும் வடமாகாணத்தில் மூன்றாவதாகவும் சிறப்பிடம் பெற்றது.

எவர் மனமும் சிறிதும் புண்படாது, எவரிடத்தும், எத்தகைய உதவியும் பெறாது, தன் வருமானத்தில் பெரும் பகுதியை பாடசாலைக்கே செலவிட்டு ஆசிரியர்களினதும் பெற்றோர்களினதும் பூரணமான ஒத்துழைப்பைப் பெற்று பலர் பின் அவரைப் பின்பற்றி நடக்க வசதி செய்த இவரது செயற்பாடுகள் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியன.

வேலனோயூர் பண்டிகை த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

தலைமைப் பகுள்

ஆசிரியப் பயிற்சிபெற்ற காலத்திலிருந்து பண்டித மணிக்கும் பண்டிதருக்கும் இடையே ஞான உறவு குருசிங்ய உறவு ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர் சராசரியாக வாரம் இருமுறையாவது வேலணையிலிருந்து திருநெல்வேலி சென்று பண்டித மணியை பண்டிதர் சந்தித்து வந்தார். சமயம், தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் இலக்கணம் முதலானவற்றில் மிகமிக உயர்வான கருத்துக்களை இவர்கள் பேசியும் கேட்டும் வந்தனர். பண்டித மணியின் ஆக்கங்களில் பலவற்றை தனது மிக மிக அழகான முத்துப்போன்ற எழுத்துக் களில் எழுதி பதிப்பித்தலுக்குத் தயார் செய்வதில் பண்டிதர் ஈடுபட்டார்.

குறிப்பாகப் பண்டிதமணியின் வித்துவத்துக்குச் சான்று பகரும் விடயங்களில் தலைசிறந்த விடயமான கந்தபுராணத் தட்ச காண்ட உரையைப் பிரதி செய்தவர் பண்டிதர் அவர்களோயாவர். இவ்வரிய நூலின் முன்னு ரையில் பண்டிதமணி நேர்த்தியாகப் பிரதி செய்தமையையும் அவ்வப்போது இருவரும், இவரது ஆசிரியரும் சிறிய தாயாருமான பண்டிதத் த. வேத நாயகியும் திருத்த ஆலோசனைகள் வழங்கியமையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குருசிங்ய உறவுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிய இவர்களது உறவு குருவை வீழ்ந்து வணக்குதல், ஆசிர்வாதம், கைவிசேஷம் பெறல், உபகாரப் பொருள்கள் வழங்குதல் என்று பிரபல்யமானவை.

பண்டித மணியினதும் ஏனைய பண்டிதர்களினதும் பெருவிருப்பத்தின் பேரில் பண்டிதர். பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபையின் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பெற்றார். இத்தெரிவின் மூலம் ஈழத்துச் சைவத் தமிழ் மரபின் தலைமையை எமது தீவகம் பெற்றுக்கொண்டு பெருமை பெற்றது. இவர் தலைவராக இருந்த காலத்திலேயே பண்டிதமணிக்கு இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் கொடுத்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தன்னை உயர்த்தி கொண்டது. இந்த நாட்களில் பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனம் வேலைனாய்ர் பண்டிதத் த. வேதநாயகி -

பேராசிரியர் துணைவேந்தர் ச. வித்தியானந்தன் முதலானோரது தலைமை களில் நடைபெற்ற விழாக்களிலெல்லாம் பண்டிதர் சிதம்பரப் பிள்ளை ஆற்றிய உரைகளும், பண்டிதமனி நினைவுமலரில் எழுதிய “பிரார்த்தனை உரை” யும் எமது பண்டிதருக்கு அறிஞர்களிடையே பெருமதிப்பை ஏற்படுத்தின. பத்திரிகைகள் புகழ்மாலை குடின. இவை நாவலர் காலக் கலாசாரம் இன்னும் நீடிக்கிறது என்பதற்குச் சான்றுகளாக இருந்தன. நூல் வெளியீட்டுச் சபையின் எல்லா முயற்சிகளுக்கும் இவர் பெருமளவு உழைத் தாலும் எச்சந்தரப்பத்திலாவது முன்னுக்கு வந்து அடையாளம் காட்ட மாட்டார், அதிபர் கூட்டம், ஆசிரியர் கூட்டம், ஓவ்வுதியர் கூட்டம் எதுவா யிருந்தாலும் பதவி எதுவும் எதிர்நோக்காமல் பக்கச்சார்பு எதுவுமின்றி இவர் தெரிவிக்கும் நுண்ணிய கருத்துக்கள் அவ்வச்சங்கத் தலைவர்களினால் அவ்வப்போது பெரிதும் மெச்சப் பட்டவை.

ஒறைபதவி

திடீரென்று தீவக மக்கள் இடம்பெயர்ந்தனர். இந்தியாவிலிருந்தும் கொழும்பிலிருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் தனது வாழ்நாளில் வாங்கிக் குவித்த, தான் உயிரினும் மேலாக மதித்த சொத்தான அரிய நூல்களை விட்டு வந்த பெருந்துன்பம் அவரை வாட்டியது. தாயாரையும் பண்டித மனியாரையும் இழந்த துன்பத்திலிருந்து விடுபட அவரால் இயலவில்லை. பிறகுக்குச் சிறிதேனும் துன்பம் வினைவிக்க விரும்பாத அவரது மனம் எவரிலும் தங்கியிருக்கவும் விரும்பவில்லை. இரங்கற்பாவில் பண்டித பொன் பாக்கியம் பாடியது போல, உம்பர் சபையில் பண்டித மனியாரோடு சேர்ந்து இனிய தமிழ்ச் சபையை அமைக்கும் அவசரத்தில் வலிந்து புறப்பட்டார் போலும்.

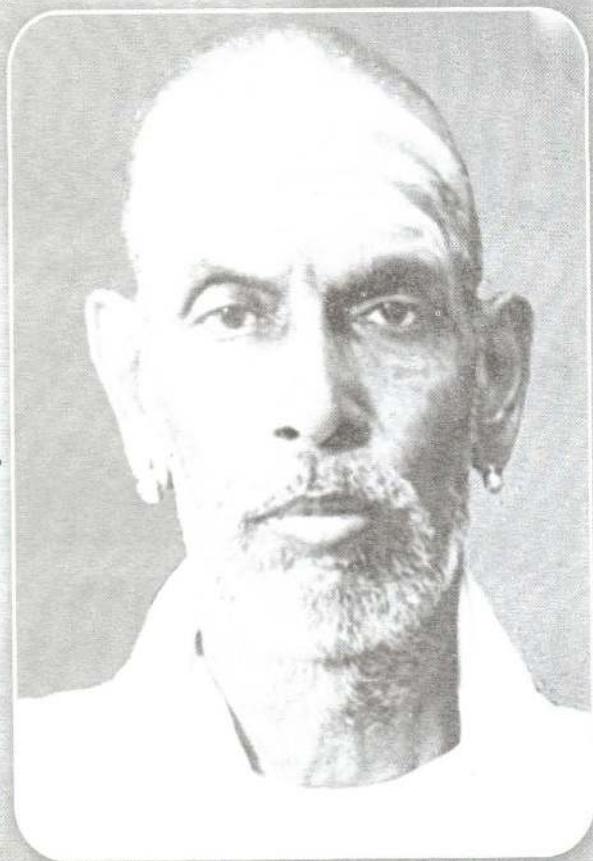
வேலனை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்
நூல் 2006

கோவை ஜியா - 8

(இருசா உயர்த்தியூயர் பல்ளேக்கலைப்)

செ. கனகசபாபதி
(இராசா உபாத்தியாயர்)
(நடராஜ வித்தியாசாலை ஸ்தாபகர்)

வேலனை மேற்கு

நடராஜா வித்தியாலயம்

(இராசா உபாத்தியாயர் பஞ்சக்ஷூம்)

- தீரு. கி. நான்சோதியன் - அதீபர்.

வேலனை மேற்கு சைவப் பாரம்பரியத்தில் பலவேறு சிறப்புக் களைக் கொண்டது. வேலனை மேற்கு பெரியபுலம் மகா கணபதிப் பிள்ளையார் ஆலயம் இந்த கிராமத்தின் இதயம் போன்றது. இந்த ஆலய குழலில் பண்டிதர்கள், புராணிகர்கள், புலவர்கள், இலக்கிய ஆராய்ச்சி விற்பனர்கள் வார்ந்தார்கள். கோவிலில் கூடி பெரிய புராணம், கந்த புராணம், திருவாதலூருடிகள் புராணம் வாசித்து உரை சொல்கின்ற நீண்ட பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் இங்கு வளர்ந்திருந்தது.

இவ்லூரில் கந்தப்பு உபாத்தியாயர், பொன்னையா உபாத்தியாயர், சட்டம்பியார், முருகேக உபாத்தியாயர், நாகவிங்க உபாத்தியாயர், இராஜா உபாத்தியாயர், தம்பு உபாத்தியாயர் இவர்களின் வரிசையில் பிற்காலத்தில் முத்து உபாத்தியாயர், சதாசிவம் விதானையார், அப்பாத்துரை உபாத்தி யாயர் (பேரம்பல உபாத்தியாயர்) வே. பசுபதிப்பிள்ளை உபாத்தியாயர், ச. மகாவிங்க விதானையார் ஆகியோர் அவ்வப்போது புராணபடன் குழலில் தமது பங்கைச் செலுத்தி சைவமும், தமிழும் வளர பங்காற்றினார்கள்.

இவர்களின் பாரம்பரியத்தில் தோற்றம் பெற்ற ஒரு பாடசாலையாக நடராஜா வித்தியாலயம் விளங்கியது. நாவலர் மாணவர் அமரர் கந்தப்பர் ஸ்தாபித்த சைவப்பிரகாசா வித்தியாசாலை அமரர் இராஜா உபாத்தியாயர் (செங்கமலையார் கனகசபாபதிப்பிள்ளை) அவர்கள் ஸ்தாபித்த நடலாஜா வித்தியாசாலை, வேலனை மத்திய கல்லூரி ஆகியவை வேலனை மேற்குப் பகுதியில் சிறப்பாகக் கல்விப் பணியாற்றி வருகின்றன.

வேலனையூர் பண்டகை த. வேதநாயகி -
ஞக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

வேலனை மேற்கில் “நெல்லாவில்” என்ற பெயர் கொண்ட குறிச்சியே இராஜா உபாத்தியாயரின் பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும் விளங்கியது. இங்கு குருபுஜை மடங்கள், சிவபூஜைசெய்யும் மடங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இராஜா உபாத்தியாயரின் வழிகாட்டவில் அனைவருக்கும் கல்வி முதல் அனைத்து நிலைகளிலும் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டப்பட்டது.

நடராஜா வித்தியாலயம் இராஜா உபாத்தியாயருடைய காணியிலேயே 1912 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பகாலத்தில் ஒலையால் வேயப்பட்ட சண்ணாம்புக் கட்டடத்தில் ஆரம்பிக்கப் பட்டது, இப்பாடசாலையின் முதல் ஆசிரியரும், முதல் தலைமையாசிரியருமாக இராஜா உபாத்தியாயரே விளங்கினார். ஆரம்ப காலங்களில் மட்டுமன்றி இன்றும் ஊரில் வாழும் முதியவர்கள் இராஜா உபாத்தியாயர் பள்ளிக்கூடம் என்றே அழைப்பார்கள்.

இப்பாடசாலை சிதம்பரம் நடராஜப்பெருமானின் பெயரைக் கொண்டதாக விளங்கியது. சிதம்பரத்திற்கும், நெல்லாவில் வாழ்ந்தவர் களுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் நிலவிவந்தன. சைவம் வளர் “சைவ குக்குமார்த்த போதினி” யாழிப்பாணத்தின் முதல் சைவப் பத்திரிகை, இராஜா உபாத்தியாயரால் அவரது சொந்த “நடாராஜா அச்ச யந்திரசாலையில்” அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. இவருக்கு அப்பாத்துரை உபாத்தியாயர், செல்வி, சென்தரநாயகி தம்பு ஆகியோர் உதவி யால் அச்சப்பதிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

நடராஜா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பத்தில் ஆரம்ப வகுப்புகளும், பின்னர் க.பொ.த (சா/த) வரை வகுப்புக்களும் நடைபெற்றன. இங்கு புராணபடனம், குருபுசைகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன. இதனுடன் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் அப்பாத்துரை உபாத்தியாயர் அவர்கள் சமய பாட வகுப்புக்களை இலவசமாக நடாத்தி வந்தார். இதனால் மாணவர்கள் பலர் பயன் பெற்றனர். நவராத்திரி நாட்களில் மாணவர்கள் குழுக்களாக இணைந்து வீடுகளுக்குச் சென்று பாடல்களைப் பாடிச்சுய வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர்.

காலப்போக்கில் இப்பாடசாலை அரசாங்கத்தினால் பொறுப் பேற்கப்பட்டது. பின்னர் ஓலைக் கொட்டகையாக இருந்தபழைய கட்டிடங்கள் அழிக்கப்பட்டு புதி கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இப்பாடசாலையில் பல உபாத்தியாயர்கள் கடமையாற்றியுள்ளார்கள்.

திரு. அப்பாத்துரை உபாத்தியாயர்

திரு. ச. சரவணமுத்து உபாத்தியாயர்

திரு. ஏரம்பு உபாத்தியாயர்

செல்வி. பண்டிதை. த. வேதநாயகி

திரு. சாம்பசிவ உபாத்தியாயர்

திரு. சோமசுந்தர உபாத்தியாயர்

மாதகல் வைத்தியலிங்க உபாத்தியாயர்

(இவர்கள் ஆரம்பகாலத்தில் கடமையாற்றியவர்களில் சிலராவர். இவர்கள் வரிசையில் தலைமையாசிரியர், அதிபர்கள் பலர் பல்வேறு காலத்தில் கடமையாற்றியுள்ளார்கள். அவர்களை பின்வருமாறு பட்டியல் படுத்தலாம்.

1. திரு. செ. கனகசபாபதி (இராஜா உபாத்தியாயர்)
2. திரு. த. சிவஞானசம்பந்தன்
3. திரு. பொ. பொன்னுச்சாமி
4. திரு. க. கனகரத்தினம்
5. திருமதி. செ. கந்தசாமி
6. திரு. வ. நல்லையா
7. திரு. கு. சரவணபவானந்தன்
8. திரு. இ. ஞானசோதியன்

ஆரம்பத்தில் தரம் 1-5 வரை மட்டுமே வகுப்புகள் நடைபெற்றன. பின்னர் படிப்படியாக வகுப்புகள் அதிகரிக்கத்தொடங்கின. தற்போது க.பொ.த (சா/த) வரை வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. 1960 களில் விசுவலிங்கம் ஆசிரியர், தருமனிங்கம் ஆசிரியர், திருமதி. சிவமோகம்

வேலனையூர் பண்டிதை த. வேதநாயகி -
ஞக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

மகாலிங்கம், இராமலிங்கப்பிள்ளை ஜயர், நடராஜா ஆசிரியர், திரு. சு. ஏரம்பு ஆசிரியர், திரு. பேரம்பலம் ஆசிரியர் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

இப்பாடசாலை புளியங்கூடல் வேலனை ஆகிய இரண்டு கிராமங்களினதும் எல்லையில் அமைந்திருப்பதனால் இவ்விரண்டு கிராமமாணவர்கள் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து கல்வி கற்று வந்தனர். கிராமங்களின் உறவுப்பாலமாக இது விளங்குகிறது. சைவப்பண்பாட்டுடன் சார்ந்த உயர் விழுமியங்களை மாணவர் மத்தியில் இது வளர்த்து வந்தது. சமயபாடவிசேட வகுப்புகள், புராணபடனம், குருபூசை, சமயதீட்சை ஆகிய சமய நெறியோடு சேர்ந்த பல செயற்பாடுகள் இந்த பாடசாலையில் நீண்ட காலமாக செயற்பட்டு வந்தன.

அரசாங்கம் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்ற பின்னர் அத்தகைய செயற்பாடுகள் அருகி வரத்தெர்தங்கின. இதனால் இப்பாடசாலையின் பாரம்பரிய பண்பாட்டு நெறிமுறைகள் கைவிடப்படலாயின. எவ்வாறிருந்த போதும் இப்பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் ஆரம்பகால இலக்குகள் தொடர்ந்தும் பேணப்பட்ட வேண்டும். •

இப்பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்ற பலர் உயர்நிலை பெற்றார்கள். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் கலைப்பீடாதிபதியாக விளங்கிய பேராசிரியர் செ.பாலச்சந்திரன் தனது ஆரம்பக் கல்வியை இப்பாடசாலையில் பெற்றார். வேலனைப் பிரதேச செயலாளராக பதவி வகித்த திரு.செ.ரத்தினம் இப்பாடசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றவர். ஆரம்ப காலங்களில் வேலனை மத்திய கல்லூரிக்கு தரம் 6 க்கு மாணவர்களை அனுப்பும் பாடசாலைகளில் ஒன்றாக இந்த வித்தியாலயம் விளங்கியது.

காலப்போக்கில் பழைய கட்டடங்கள் அழிக்கப்பட்டு புதிய கட்டடங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. இந்த வித்தியாலயத்தின் மேற்குப் பக்கத்தில் நின்ற மிகப் பிரமாணமான “மாமரம்” இன்றும் பலரது மனதில் பல நினைவுகளை ஏற்படுத்தும். இது காலப்போக்கில் வீதி விஸ்தரிப்பு, மின்கம்பங்கள் காரணமாக தறித்து அகற்றப்பட்டது. இந்த

வித்தியாலயத்தின் வடக்கு எல்லையில் உள்ள இல்லத்தில் தங்கியிருந்து கல்விப்பணியாற்றிய பண்டிகை வேதநாயகி அவர்களின் பணி போற்று தற்கு உரியது. மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிகை பட்டம் பெற்ற வேதநாயகி அவர்களை எல்லோரும் “வேதம்மா” என்று அன்பாக அழைப்பார்கள். இவரிடம் கற்ற பலர் தமிழை அழுத்தம் திருத்தமாக இலக்கண முறைப்படி கற்றார்கள். அதனுடன் சைவ ஆசாரமுறைப்படி மாணவர் வளர நடவடிக்கை எடுத்தார். இவரிடம் கல்விகற்க பிற ஊர்களில் இருந்தும் மாணவர்கள் வந்து சென்றனர். இவர் தம்பு உபாத்தியாயரின் மகளாவார். இவர் குடியிருந்த குடியிருப்பு நிலம் இப்போது வித்தியாலயத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

ச. ஏரம்பு அவர்களும் இவ் வித்தியாலயத்தில் நீண்ட காலம் கல்விப் பணி ஆற்றியவர். அத்துடன் இவர் சிறந்த விவசாயி ஆகவும், சோதிட ராகவும் விளங்கினார். மேலும் நில அளவை செய்பவராகவும் செயற் பட்டார். இவரிடம் கற்றபல மாணவர்கள் இன்றும் இவரது திறமைகளைப் புகழ்ந்து கூறுவார்கள். இவர் கணிதம் கற்பிப்பதில் சிறந்து விளங்கினார்.

அண்மைக் காலம்:

1970, 1980 களில் பாடசாலை பெளதிக் வள விருத்தியில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பழைய கட்டடங்கள் இடித்து அழிக்கப்பட்டு புதிய கட்டடங்கள் தோற்றம்பெற்றன. பாடசாலை வளவின் வடக்குப் பகுத்தில் 1975 இல் 120' x 20' கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது. இதில் அதிபர் அலுவலகம் உட்பட வகுப்புகள் இருந்தன. பின்னர் கிழக்கு எல்லையில் 120' x 20' இன்னொரு கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது. 1991 இல் புலப்பெயர்விற்கு முன்னர் இந்த இரண்டு கட்டடங்கள் மட்டுமே இருந்தன.

1991 இல் வேலனையில் ஏற்பட்ட இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக பாடசாலையும் புலம் பெயர்ந்து யாழிப்பாணத்தில் சில காலம் இயங்கியது. 1995 தென்மராட்சிக்கான யாழிப்பாண இடப் பெயர்வின் போது இடம் பெயர்ந்து தென்மராட்சியிலும் இயங்கியது.

வேலனையூர் பண்டிகை த.வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

1996 இன் மீள்குடியமர்வின் போது ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். 1996 ஏப்பிரல் மாதத்தில் இப்பாடசாலை மீளவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மாணவர் வரவு படிப்படியாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. மீள்குடியமர்வின் போது ஆரம்பத்தில் 35 மாணவர்கள் வருகை தந்தனர். படிப்படியாக மாணவர் தொகை அதிகரித்து இன்று 380 மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றார்கள். 14 ஆசிரியர்களும் கடமையாற்றுகிறார்கள்.

2000 ஆம் ஆண்டில் உலக வங்கி உதவியுடன் பொதுக் கல்வி சுற்று நிருபத்தின் அடிப்படையில் 40'x 20' அளவுடைய நவீன நூலகம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. தற்போது பாடசாலையின் முன்பக்கத்தில் 90'x 25' நீளமான இரண்டு மாடிக் கட்டடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

ஜி.ரி.சற் நிறுவன பங்களிப்புடன் மலசலகூடத் தொகுதிகள் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. புதிய நீர்த்தாங்கி ஒன்று புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புரியங்கூடல் மகாமாரி அம்மன் ஆலய அறங்காவலர் திரு.து.சிவஞானச்செல்வம் அவர்களால் இரு ஆமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மக்கள் பலர் மீள் குடியேறாத நிலையில் இப்பிரதேசத்தின் கல்வி முன்னேற்றங்கள் இன்னமும் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு ஏற்படவில்லை. ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, போக்குவரத்து பிரச்சினைபோன்ற பல பிரச்சினைகள் இருப்பதால் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. இப்பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களும் கல்வியில் பெரிய ஆர்வத்தை காட்டி வரவில்லை. தீவகப்பகுதியில் பல பாடசாலைகள் மீள்குடியமர்வின் பின்னர் மீள் திறக்கப்பட்ட போதும் மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத் தில் திருப்தி அளிப்பதாக இல்லை. இடம் பெயர்விற்கு முன்னர் பல மாணவர்கள் கல்வி கற்ற பாடசாலைகள் இன்று மிகக் குறைந்த மாணவர்களுடன் இயங்குகின்றன. பலர் இன்னமும் வேலணையில் மீள்குடியேறவில்லை.

நடராஜா வித்தியாலயம் முதன்மை பெறுவதற்கு பலர் அர்ப்பணிப் புடன் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். தற்போதுள்ள அதிபர் திரு. இ. ஞான சோதியன் அவர்கள் நீண்ட காலம் ஆசிரியராக இங்கு கடமையாற் றியவர். அவருடைய துணைவியார் திருமதி. ஞானசோதியன் அவர்களும் நீண்ட காலம் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார். தீவக கல்வி வலயத்தின் மிகச் சிறந்த ஒரு சமூகக்கல்வி ஆசிரியராகத் கடமையாற்றி வருகிறார். இங்கு நீண்ட காலமாகக் கடமையாற்றி அண்மையில் அமரரான திரு.வ.தியாகராசா ஆசிரியர் இங்கு அர்ப்பணிப் புடன் கடமையாற்றினார். சமூகத்தில் நன்மதிப்பு பெற்றிருந்த ஆசிரியர்களில் இவரும் குறிப்பிடத் தக்கவர்.

இவ்வித்தியாலயத்தின் ஸ்தாபகர்கள் சைவம், தமிழ் ஆகிய இரண்டையும் முக்கியப்படுத்தி அதன் அடிப்படையில் கல்வி இலக்கு களாகக் கொண்டு கடமை ஆற்றினார்கள். கால மாற்றங்களுக்கு ஏற் கல்வியின் நோக்கங்களும் மாற்றமுற்று செல்கின்றன. இப்பிரதேச மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தில் இன்னமும் விணைத்திறன் மிக்க ஒரு பாடசாலையாக இதைமாற்ற வேண்டும். பெளதிக வளவிருத்தி களுடன் மட்டும் திருப்தியடைந்துவிடாது சமூகத்தில் இருந்துவரும் மாணவர்களின் கல்வி அடைவுகளை மேலும் விருத்தியாக்கும் வகையில் செயற்பாடுகளை பயனுறுதிமிக்க வகையில் ஆற்ற வேண்டும். சமூகம் எதிர் பார்க்கின்ற நன்மைகளை அடைந்துகொள்வதற்கு பயனுறுதி வாய்ந்த ஒரு பாடசாலையாக மாற்றுவதற்கு இவ்வித்தியாலய சமூகம் உழைக்க வேண்டும். அப்போது தான் நிலைத்து நிற்கக்கூடியதாக இருக்கும். கல்வி அடைவுகளை உயர்த்துவதற்கு பொருத்தமான மாற்றுத் திட்டங்களை செயற்படுத்த வேண்டும். அத்துடன் சமய, பண்பாட்டு ஒழுக்க நெறிகளுக்கு ஏற்றவகையில் மாணவர்களை வளர்த்தெடுப்பதற் கேற்ப இணைக்கலைத்திட்ட செயற்பாடுகளிலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.

வேலனை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்
பக். 173 – 176

SYNOPSIS

Thamoo Vethanayaki was born in a pious saiva family famous for siva puja and traditional saiva temple - and domestic - rites. She had a sound Tamil education at home. She had the fortune of obtaining the services of Vidwan. K. Subbaiyapillai, a student of Madduvil Vettpillai, principal of the Navalar school at Chidambaram. Her first cousin R. Maruthaiyanar solicited his services to be brought to (Nellavil). Many were benefitted. Vethanayaki was able to pass the Pandit examination of the Madurai Tamil Sangam at the age of 14. She was employed as a primary school teacher in her own maternal uncle's Nadaraja Vidyalayam, Velanai West.

As far as we know, her first long article appeared in "Ealakesari", annual number 1936, entitled "The ideal lady desired by the Tamilnadu". It was modelled on classical high-flown style of 'Tiruvika' or Marai malai Adigal. Pandit S. Kanapathipillai had passed the same Madurai pandit Examination in 1926, the same year. Both had the privilege of reading Tamil classics under the same tutor. So, he must have read, with interest, the above article. Twenty years later, he made a comment about its style to the present reviewer.

There was another remote reason for his interest. Velanai and Madduvil came under the authority of the Saivakurukkals of Karanavai. Both villages had matrimonial connections due to their high orthodoxy. May be there had been a stray thought, in the mind of an elder of the clan, to propose a marriage between the two pandits of credit and renown. But the sworn - batchelor, that Kanapathipillai was, nothing happened.

"Fame, the last infirmity of noble minds", never, never disturbed the spinster of Nellivil. She continued to live in the unkind rigorous orthodoxy of her environment, choking her breath. But there were signs of the dawn of renaissance even in orthodox Jaffna. The English - educated sections of the elitist group - those around "Hindu Organ - Inthu sathanam and the more liberal publishers of "Ealakesari" tried their best to bring the lady into limelight. As a religious journal on the road to uphold the Naval tradition, Inthu sathanam provided opportunities for her writings to appear in its pages. We are in great hope that some future academic would go to the National Archives, Colombo, and delve into the pages of the Tamil weekly (and some times bi-weekly) to bring out all her literary products. So, S. Sivapathasundaram, her Kinsman, had joined "Eelakesari" editorial staff in the late thirties (1938) and perhaps encouraged her to write to represent the newly - growing group of young women writers.

The diamond that shone outstandingly on the crest of her golden jewel of articles was the one entitled "**Pen makkal vilangu**" (**the Fetter of the woman**). It appeared in "Ealakesari" Annual number, 1938 (pp.101-111). In my opinion, it represents the youthful refor mist - ray, the staunchest figher for women's

liberation, that she continued to be throughout her life. Only spiritual maturity in her late 'fifties mellowed her attitude towards the social evils. Even the best of modern feminist writers can rival it in its balanced and intellectually honest approach.

The article in "Inthu sathanam," Golden Jubilee number, 1939 (pp.32-37) reflects the complete spiritual turn of mind of this 27 year old lady. It is entitled "**The medicine that removes Illusion. 1) "Object", in Ealakesari" Annual, 1940 (pp.66-68), 2) "Old Age"** (or 'maturity' in its double meaning) Siva Thondn pp 22-24

"The sign of welfare" (Mangalyam) Ealakesari, 1951 (pp.22-24). The souvenir of the Sriganesha Vidyasalai, silver Jubilee number Punguduthivu 1951(pp.36-40). Shows the signs of Panditamani's influence, after her Saiva Training college. In 1957, appeared the big and deep article. "The Tamil that the master enjoys" in the annual publication of the Manivasagar • sabai Karainagar, (edited by S. M. K. Vaideeswarakurukkal.) pp.53-60. Again, in 1960, the same annual published another serious article, "The light that shines within" (p.29-33)

Her fame had reached the larger audience of Sri Lanka. By 1969, The Navalar Sabai, Organized a Navalar conference at Nallur, and published a souvenir. In it, appeared Vedanayaki's article. "The culture that is protected by Kandapuram." She followed the footsteps of Panditamani, who coined the new phrase "Jaffna's Kandapurakanalacharam". The phrase was poo-pooed by western educated academics earlier. But they had to be the editor's of this academic sovenir.

The present editor has collected her writing, with a personal flavour in another section. It begins with her article on her guru

panditamani when he was conferred Doctorate in Literature by the University of Ceylon. It appeared in the souvenir of 1978. (pp.122-125) Her eulogy in verse under the title of "May the national master live long" appeared in the same issue (pp 37-38)

The unique Panditamani Felicitation Volume was published posthumously in 1989. It contained Vedamma's article, " Our Jnana gurumani" (pp.122-125) with quotations from four upanishads, Brahmasutram, Tirumantram, Thevaram and Siva Jnana Siddhiyar. " And still I gazed and still the wonder grew, that one small head could carry all she knew"

Velanai Saiva Prakasa Vidyasalai published its 110th year sovenir. As her entire, extended family was associated with that great village school, her pen created the best picture of it (page No06)

The Editor has given, in appendix 1, her grief - striken personal reminicences when death Extend its tentacles on some of her dear and near ones. The ast but most unbearable grief was recorded in Pandit Sithamparapillai memoir, 1991, after the entire Velanai Saiva commututy went into exile, due to national calamities and civil war.

In a word, the Editor has done a yoeman service in bringing out the multi - faceted personality of a unique village school mistress. He had brought back to the face of the Earth, " A flower born to blush unseen." He has performed the workmanship of an adept jeweller in setting up as the cres-jewel.

* "A gem of purest ray serene, embedded in "The dark unfathomed cave of the ocean (borrowed from Thomas Gray)

Using Tensor Flow operator we can compute gradient of loss function with respect to parameters in our model.
Similarly if we want to compute gradient of loss function with respect to variables in our model,
then we can use gradient operator.

உருபுத் திரும்புவதை விட்டு கூடியிருப்பதை கண்டு சொல்ல விரும்புகிறேன். எனவே நான் முன்னால் அதை விட்டு விடுவதை விரும்புகிறேன். எனவே நான் முன்னால் அதை விட்டு விடுவதை விரும்புகிறேன்.

Годы жизни: 1914-1915 гг. Учебные заведения: Училище

தங்களுடே பூர்வக்குறிப்பு அவிய நெடுஞ்செலுப்பு

ஒத்தித்து நிறைவேண்டும் விவரங்களை படித்து

கிருஷ்ணராம வெங்கட பிளதூர் தொடர்பு

குமிஞ்சா வித்யாலயத்தின் பெருமை

கொஞ்சம் விட வாய்ப்பு (குடியோருதாக முழுமீ
விடுவதை கிடைத்துவதை விட்டுவிட்டு)

15. 8 अक्टूबर 616 वर्षानुवर्ती उपर्युक्त वर्षीय विज्ञा

கலை வினாக்கள் மற்றும் பதில்கள் !

11021. *Thalassomabrevis* (Bleeker) *Thalassomabrevis* Bleeker 1851: 103.

‘நூலில் கொண்டுவரும்’ என்று போன்று விட்டது. மீண்டும் சாலையில் அவர் கொடுத்து, வீட்டின் குழாயில் விட்டு வந்தார். இது விரைவிலே தெருவில் வருபவர்கள் விடக்கூடியதை, கடமைக்காத கால நூலைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் ‘அதன் படி முறையில் கூடுதல் சொல்லப்படும் ஒரு விவரம் பிரச்சினை, ‘ஒத்துப்பாடுகளைப் பொறுத்த செயல்கள் மூலம் ஒரு நூலை விடக்கூடியதாக விடுவது என்ன? என்று விரும்புகிறேன்! அதைப் பொறுத்த செயல்கள் மூலம் ஒரு நூலை விடக்கூடியதாக விடுவது என்ன? என்று விரும்புகிறேன்!

510 Gmin 107 25 Gmin 107

மீது கூறி மாதிரிகள் காலேஜ் || 1-3-2011 பி.கூ. 24

ପରିବାରରେ ମହିଳା କରିବାରେ ଯେତେ ଏହାକୁ ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ପରିବାରରେ ମହିଳା କରିବାରେ ଯେତେ ଏହାକୁ ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ

பண்டிதை த. வேதநாயகியின் கையெழுத்துப் படிமம்

தணபதி துவனை.

சைவ சூக்குமார்த்த போதினி.

SAIVA SOOKUMARTHA POTHINI.

“உவரமும் பஞ்சயில் மொங்ரி வியற்கிதோக்டி
விவரும் திகவெம் மினந.”

மாத்துமாருப்பு நை, வெள்ளீக்கிழுமை
பிரதாரிக்கப்படும்.

புத்தகம், சு. வேலனை - பிலவங்கல்லூர் ஜப்பதிரை உ. 1907 மூ. அக்டோபர் 18. திங்கம் டி.

தணபதி துவனை

நன்கடம்பணைப்பெற்றவள் பங்கினன்
தென் கடம்பைத் திருக்கரக்கோயிலான்
றன் கடனடியேயுந்தாங்குத
வென் கடன்பணிசெய்துகிடப்பதே.

சைவகுக்குமார்த்த போதினி.

வேலனை - பிலவங்க ஜப்பாடி

பாசவியல்பு

ஆன்மாக்களைப் பந்தித்து நிற்கும் மலமே பாசமெனப்படும்.
அப்பாசம் ஆனவம், கன்மம், மாயை என மூன்றுவகைப்படும். இவற் றோடு
மாயேயம் திரோதாயியென இரண்டு கூட்டிப் பாசம் ஜந்தாகக்
வேலனையூர் பண்டதை த. வேதநாயகி -
ஒக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

கொள்வது முன்டு. அவற்றுள் மூலமலமாகிய ஆணவமலம் மூவகை ஆன்மாக்களையும் அநாதியாக மனியை அடக்கிய பாம்புபோல வும், பொன்னையடக்கிய செம்பிற் களிம்பு போலவும், நீரையடக்கிய உப்புப் போலவும், நெருப்பை அடக்கிய விறகுபோலவும், அரிசியை மறைத்த தவிடு போலவும், கண்ணை மறைத்த இருள்போலவும், எக்காலமம் அறிவை மறைத்து ஓன்றாகி, அநேகந் தொழில் பொருந்திய சத்திபேதங் களை உடைத்தாய், பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குக் காலங்கடோறும் தன் சத்தி கெடுவதுஞ் செய்து கண்மம் மாயை போல மாறிவிருதலின்றிப் பூதவிருள் எல்லாப் பொருயையும் மறைக்கையிலும் தன்னைக் காட்டி நிற்கும். இது சர்வான்மாக்களையுங் தோன்றாமல் மறைத்து அவர்களையுந் தன்னையுங் காட்டாதாகையால் இருஞும் ஒளியென்னும்படி இருண்ட மயக்கத்தை யுடையதாய், அழியாத பிரதான மலமாய் ஆன்மாக்களுடைய இச்சா ஞானக்கிரியை களாடங்கலையும் மறைத்து நிற்கும். உ + ம் தத்துவப் பியகாசம் “ஆன்மா முயிரை யநாதியாக மனியரவுஞ் செம் பிடைய மருங் களிம்பும், பேணுநிருப்புடனே நெருப்படக்கும் விற்கும் பெருகு நெல்லிற்ற விடும் பிறங்குகண்ணிலிருஞுங், காணுமதுபோலென்று மொன்றாகி யனேகங் கலைகள் சத்தியாய்க் காலந்தொறுங் குறைதல் செய்து, கோணுத லொன்றின்யேயேணுயிரைமறைத்துக் குறித்திடலாம் வகை நிற்கு நிறுத்துமதுகேளே” என்றும் சிவப்பிரகாசம் “ஏகமாய்த் தங்கால வெல்லை களின் மீஞுமென்னாரிய சத்தியதாயிருளொளிரு விருண்ட, மோகமாய்ச் செம்பிலுறு களிம்பேய்ந்து நித்தழுமலமலமாயறிவு முழுதினையு மறைக்கும்” எ-ம் சித்தியார் “ஓன்றதாயனேகசத்தி யுடையதாயு டனாயாதி, யன்ற தாயான் மாவின்றனறிவொடு தொழிலையார்த்து, நின்றுபோத்திருத்து வத்தை நிகழ்த்திச் செம்பினிற்களிம்பேய்ந், தென்றுமஞ்ஞானங் காட்டு மாணவமியைந்துநின்றே” என்பதனாலுமறிக.

இன்னும் இவ்வாணவமலம் ஆன்மபோதத்தை விகற்பித்து யாதொன்றுக்கும் தன்னையொழிய மற்றொருவருவொவ்வாதவரென்று நிற்கிறதும், யாதொன்னையுஞ் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற்கிறதும், யாதொன்றுக்கும் கோபஞ்செய்துகொண்டு நிற்கிறதுடன் விரோதம் நினைக்கிறும், யாதொன்றுக்கு மாசைப்படுகிறதும், யாதோயிர்களைக்

கொல்லுகிறதும், யாதொரு துன்பம் தனக்கு வந்தா வதற்கு விதனப்படுகிறதும், யாதொருன்று சொல்லுமிடத்துஞ் செய்யுமிடத்தும் அகங்காரமாய் நிற்கிறதும் ஆகிய விகற்பம், கற்பம், குரோதம், மோகம், கொலை, அஞர், மதம், நகை ஆகிய எட்டுக்குணங்களையுமடையது. உ + ம் இருபாவிருபங்து “விகற்பங் கற்பங்குரோத மோகங் கொலை அஞர் மத ந. கைவிராயெண்குணனு மாணவமென விளம்பினை” என்பதனாலறிக்.

இன்னும் இவ்வாணவமலத்தின்றனமையை விரித்துச் சொல்லுமிடத்துக் காளிதம் செம்பினுடன் சமாயிருந்தும் இரதகுளிகையாற்றிரும். அதுபோல மூலமலமும் ஆன்மாக்களுடன் சகசமாயிருந்தும் சிவசத்தியாற் போக்கப்படுமாதலின் அதற்கு அஃது உவமையாயிற்று. இந்தமலம் ஆன்மாவினுடைய ஞானசத்தியை மறைத்தலால் சகசமே ஆகந்துமலமன்று. சகசமாவது கூடவுதித்தது. ஆகந்துகம் வந்து கூடியது. சகசமெனின் அக்கினிக்குச் சூடும் நீருக்குத் தண்மையும் போலுங் குணமாதலிற் குணமழியிற் குணியமழியுமன்றேயெனின் அற்றன்று. செம்பிற்குக் களிப்பும், அரிசிக்குத் தவிடும் போகச் செம்பிற்கும் அரிசிக்குங் கேடில்லை. அதுபோலச் சகசமலமான ஆணவமலத்தை நீக்கக் கேடின்று. ஆதலால் சகசமிருவித மெனக் கொள்க. இந்த ஆணவமலம் மாயாகாரியமெனின் மாயாகாரியம் ஆகந்துமாதவினால் ஆகாது. மாயை யெனின் மாயை தன் காரியத்தினாலே மலத்தை நீக்கி ஆன்மாவினுடைய ஞானத்தை விளக்குதலின் அதுவுமன்று. மாயை தன் காரியத்தால் விளக் கினாலும் காரணருபத்தான் மறையாதோவெனின் காரியத்திலில்லது காரணத்தினுமில்லை. அக்கினி, காரியமான தீபத்தாலும் விளக்கிக் காரணமான தன்னாலும் விளக்குதலின். ஆயின் மாயை காரணருபத்தால் விளக்குதலின். ஆயின் மாயை காரணருபத்தால் விளக்குமோவெனின் அப்படி விளக்காது. ஆன்மாக்களை விஷயங்களிலேயே மோகிப்பிக்கும் ஆணவமலம் போல முழுதும் மறையாது. ஆதலால் ஆணவம் இருஞும் மாயை விளக்கும்போலுமெனக் கொள்க. அயின் இதனை மலமென்பதென்னை யெனின் அது மாயாமலப்பிரசங்கத்திற் சொல்லப்படும்.

* இனி ஞானாபாவமெனின் அபாவம் ஒரு திரவிய மஸ்லாதபடி யினாலே மறைக்குந்தொழிலைச் செய்யமாட்டாது கடத்தினுடைய

வேலையூர் பண்டிகைத் த. வேதநாயகி -
ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

அபாவம் சலக்கிரகணம் பண்ணமாட்டாமைபோல. ஆதலால் ஞானபாவ முமன்று. ஞானத்தினுடைய பிராகபாவமெனின் பிராகபாவம் அநாதியான ஞானத்தான் முடிவு. ஆதலால் முடிவுள்ளதற்குத் தோற்றமுண்டு. உண்டாகவே தோன்றியழியுமாதலான் அதுவுமன்று. அந்நியதாஞானமெனின் ஒன்றையொன்றாகக் கருதுதலே அந்நியதாஞானமாதலின் அம்மாறாட்டம் ஒரேதுவின்றி வராது. சுத்திவெள்ளியாகத் தோன்றும்போது கண்ணின் குற்றத்தாலன்றித் தோன்றாதவாறு போலவாதலின் இதுவுமன்று. இனி ஆன்மாவின் குணமெனிற சித்தானவான்மாவின்குணம் ஞானமன்றிச் சடமாயிராது. தீயின் குணம் வெம்மையன்றிச் சீதமாகாதவாறு போல வாதலால் அதுவுமன்று. இந்த ஆணவமலத்திற்குப் பரியாயநாமங்கள். பசத்துவம், பசந்காரம், மிருத்தியு, மூர்ச்சை, மலம், அஞ்ஞானம், அவித்தை, ஆவிருத்தி, ருக்கு, கிலாணிபாவம், மூலம், கூயம், பாசம், அசுத்தி, பெந்தனம், வியாகாதம், களங்கம், மோகம், கேவலம், ஆவரணம், தமசு, சடம், படலம், நிரோதம், ஆச்சாதனம் இவை முதற் பிறவுமுள்.

இந்த மூலமலம் சகலரெனப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்குக் கூடிய சகலாவத்தையிலே அராக முதலிய கருவிகளிலே ஆவேசித்து மோகம், மதம், அராகம், விஷாதம், சோஷம், வைசித்திரியம், அரிஷம் என்னும் ஏழு விதங்களையும் செய்விக்கும் இவற்றுள் மோகமாவது அதிபாதக முதலிய பஞ்சபாதங்களை ஆசிரியனாலுணர்ந்திருப்பினும் அவ்வுணர்ச்சிகள் சிறிதும் விளங்காதபடி யிழப்பித்து அவற்றை நன்றென்று செய்விப்பது. மதமாவது தான் மோகித்துப் புணர்ந்த வரைவின்மகளினரை அருவருக்காமற் பார்த்து இவள்திவ்விய ஸ்திரீயென்றும், இவளின் அரிய பேறேமக் கில்லையென்று மதிப்பிப்பது. விஷாதமாவது ஒருவன் வாஞ் சித்துப் புணர்ந்த மகளினரைப் பிரிந்தபோது மிகவும் வருந்தி அழும்படி மனோதுக்கம் செய்விப்பது. அராகமாவது ஆசிரியனாலே தரும நூல்களைக் கேளாதானோரவனுக்குச் சிவத்திரவிய முதலியவற்றை வவ்வுதற்கு வாஞ்சையைச் செய்விப்பது. சோஷமாவது அந்த மனோதுக்கத்தாலே உடம்புலரும்படி ஆகாரத்திலே கருத்தின்றிச் செய்விப்பது. வைசித்திரிய மாவது நமக்குப் பரமசிவனாவிதமான விருவினைப் பயனை தெய்வீக முதலிய மூவகையாலே தருவனென்னு முனர்வை யிழப்பித்து இவன்

என்னைத் தாழ்வித்தான் வாழ்வித்தான் யான் இவனைத் தாழ்வித்தேன் வாழ்வித்தேன் என்பிப்பது. அரிஷமாவது மனை முதலிய வளங்களைத் தண்டுகளித்து எமக்கு இனியென்ன குறையென்பிக்கை. அநாதியிலே ஆன்மாக்களை அனுத்தன்மைப் படுத்திநிற்கையால் ஆனவம் எனப் பெயராயிற்று. இது முறையே உணர்த்துகின்ற ஜவகைப் பாசங்களுள் ஆன்மாக்களை கருதியே கூடிநின்று சனன் மரணங்களை விளக்குகின்ற மலத்தின் றன்மையாம்.

அங்புடைமை

அத்திண்ணனார் வில்வித்தையிலே வல்லராயிருத்தலை வயோதிக்காரன்

கிய அவரின் நந்தை நாகன்பார்த்துத் தான் கேட்டைமுயற்சியி விழைத் தமையைச் சிந்தித்துத் தன்னதிகாரத்தைத் தன்புத்திராகிய திண்ணனாருக் குக் கொடுத்தான். அந்தத்திண்ணனா வேட்டைக்கோலங் கொண்டு வேடர்க்கோடும் வனத்திற்சென்று வேட்டையாடினார். வேட்டை யாடும் போது ஒருபன்றியானது வேடராலே கட்டப்பட்ட வலையறும்படி எழுந்து மிக்க விசையுடனே ஓடியது. அதைக்கண்ட திண்ணனார் அந்தப் பன்றியைக் கொல்லநினைந்து தாழும் விசையுடனே அதுசெல்லும் அடிவழியேசென்றார். நாணன், காடன் என்னுமிருவேடரும் அவருக்குப் பின்னே ஓடினார்கள். அந்தப்பன்றி நெடுந்தூரம் ஓடிப்போய் இளைப் பினாலே ஒருமலைச் சாரலிலே யுள்ள ஒருமரத்தின் நிழலிலே நிற்றது. திண்ணனார் அதைக்கண்டு அதனைச் சமீபித்து உடைவாளை உருவி இருதுண்டாகும்படி குத்தினார். நாணனும் காடனும் இறந்து கிடந்த அந்தப்பன்றியைக் கண்டு திண்ணனாரை வியந்துவணங்கி நெடுந்தூரம் நடந்து வந்தபடியால் பசிவருத்துகின்றது. நாமிந்தப் பன்றியை நெருப்பிற் காய்ச்சித் தின்று தண்ணீர்குடித்துக்கொண்டு வேட்டைக் காட்டுக்கு மூல்லப்போவோமென்றார்கள். அவர்களைநோக்கி இவ்வனத்திலே தண்ணீரெங்கேயிருக்கின்றதென்று கேட்க, நாணன் நம்மெதிரே காணப்படுகின்ற அந்தத் தேக்கமரத்துக்கு அப்புறம் போனால் வேலைகளையூர் பண்டுமைத் த.வேதநாயகி -

ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி

மலைப்பக்கத்திலே பொன்முகலியாறு ஒடுகின்றது என்றான். அது கேட்டதின்னனார் இந்தப்பன்றியை எடுத்துக்கொண்டுவாருங்கள் அங்கேதான் போவோமென்று சொல்லிப்போம்போது அரைக்காதவழி தூரத்திலிருக்கின்ற திருக்காளத்தி மலையைக்கண்டு நாணனைநோக்கி நமக்கெதிரே தோன்றுமன்ற மலைக்குப் போவோமென்று சொல்ல, நானன் இந்தமலையில் குடுமிததேவர் இருக்கிறார் நம்பினால் நம்பிடலாம் என்றான் அது கேட்டவளவில் தவழுதிர்ச்சியினால் வசமழிதலாகிய தலையன்பு அவரிடத்தே தோன்றியது. அதென்னையெனில்; நாயகி நாயகன்பேர் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்பு. அவனைக்கண்டவுடன் வசமழிதல் இடையன்பு. அவனைக் கூடினவுடன் வசமழிதல் கடையன்பாம். அவ்வாறே பக்குவ ஆன்மா சிவனது பெயர் கேட்டவுடன் வசமழிதல் தலையன்பும், அவரைக்கூடின வுடன் வசமழிதல் கடையன்பும், அவரைக்கூடினவுடன் வசமழிதல் கடையன்புமாம். இவர் வேதாகமங்களைக் கற்றல் கேட்டல் சிறிது மில்லாத வேட்டுவச் சாதியிற்பிறந்தும், சிவனிடத்து முதலன்பாகி மெய்யுணர்வுவந்ததற்குக் காரணம் என்னையெனின்! இவர் முற்பிறப்பில் அருச்சனராயிருந்த காலத்திலே வேதாகமங்களை விதிப்படியே ஆசிரியர் முன்னிலையில் ஓதியுணர்ந்த அபாளானத்தாலும், சிவனைத் தமது மனவாக்குக் காயங்களினாலே தியானித்தும் துதித்தும் பூசித்தும் வந்த உபாசனா விசேடத்தினாலும், முதிர்ந்த சிவபுண்ணியத்தாலாய சத்தினிபாதத்தாலும், சிவபெருமான் இவரோடு முன் யுத்தஞ்செய்தபொழுது திருவருள்கூமந்து திருவாய்மலர்ந்தருளிய அருட்டிறந்ததாலுமே “குடுமிததேவரிருப்பர் கும்பிடலாம்” என்ற சொல்லளவிலே மெய்யுணர்வோடெழுந்த தலையன் புதிக்கப் பெற்றார் என்க. அது பெரியபுராணம். “முன்புசெய்தவத்தினீட்ட முடிவிலா வின்பமான - வன்பினை யெடுத்துக்காட்ட வளவிலாவார்வம் பொங்கி - மன்பெருங் காதல் கூர வள்ளலார் மலையை நோக்கி - யெப்புநெக் குருகியுள்ளத் தெழுபெரு வேட்கையோடும்.” எ-ம் சீகாளத்திப்புராணம் “தென்றிசைக் கயிலையைச் சென்றுசேர்ந்துநீ, குன்றலிலன்புருக் கொண்டுநம்மய, நன்றி கொளிலிங்க பூசனைநற்பத்தியா, லொன்றையு

முணர்ந்திடா துவந்து செய்தாரோ.” என்பதனாலுமறிக.

இவ்வாறு தலையன்பெய்தப்பெற்ற திண்ணனார், இந்தமலையைக் கண்டு இதனை அணுக அணுக, என்மேலேற்றப்பட்ட பெரியபாரங் குறைகின்றதுபோலிருக்கின்றது இனி உண்டாவது யதோ அறியேனென்று அதிதீவிரமாகிய விருப்பதோடு விரைந்துசென்று பொன்மகவியாற் அடைந்து அதன் சபையில் நிற்கின்ற மாநிழிலே அப்பன்றியை இடுவித்து, காடனைநோக்கி நீதீக்கடைகோலைச் செய்து நெருப்பை உண்டாக்குதி நாங்கள் இம்மலையிலேறிச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு வந்துசேருவோம் என்று சொல்லி, நான்னோடும் அந்தப் பொன்முகவி நதியைக்கடந்து மலைச்சாரலை அடைந்து மலையிலே நான்ன முன்னேயேற்ற திண்ணனார் அளவில்லாத பேராசையோடும் பின்னே யேறிச்சென்று சிவலிங்கப்பெருமான் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கண்டார். குடுமித்தேவரிருக்கின்றார் கும்பிடலாமென்று சொல்லக் கேட்டவளவிலே தன்வசமின்றி விளங்கிய நாயனார் கானுதலாகிய இடையன்புங்கூட நிகழப்பெறின் அவ்வண்பின்பெருக்கத்திற்கு எல்லை கூற்பாலதாமோ. இத்துணைப்பேரன்பு முதிரப் பெற்ற நாயனாருக்குச் சிவபெருமான் தமது திருவருட்பார்வையாகிய சட்சதிகையைச் செய்ய உடனே இரத்துளிகையினாலே இரும்பு பொன்னானதன்மைபோல முன்னைய பச்காணமாகிய ஆன்ம போதங்கெட்டு அன்பே வடிவமாயி னார். அது சீகாளத்திப்புராணம். “காண்டலுங்கடவுளார்தங் கருணை நோக்கினது பெற்ற, மாண்டகுமிரதந்தோன்ற வல்லிரும் புருவமாறி, யீண்டொழி கெழு பொன்னாவ தென்னமுற்குணர்கண்மாறி, யாண்டகையிறைவன்றன்பா லன்பொருவடிவமானான்” எ-ம் பெரியபுராணம் “திங்கள் சேர் சடையார் தம்மைச் சென்றவர்காணா முன்னே, யங்கணர்கருணை கூர்ந்த வருட்டிருநோக்கமெய்தித், தங்கிய பவத்தின்முன்னைச் சார்புவிட்டகலங்கிப், பொங்கிய வொளியினீழற் பொருவிலன்புருவமானார்” எனவும் வருவனவற்றாற் காண்க. திருவருட்குறியாகிய சிவலிங்கம் தேசோருபதெண்டவடிவாய்ப் பிறியாவங்கமோடு விளங்குவதெனவும் சொல்வதனால் சட்சதிகை எப்படி நிழுந்ததெனின் சிவலிங்கம் அவ்வியத்தலிங்கம், வியத்தவிங்கம்,

வியத்தாவியத்தலிங்கமென மூவகைப்படும். அவற்றில் அவ்வியத்தலிங்கம் பீடமும் இலிங்கமுமாயிருப்பது. வியத்தலிங்கம் கரசரணாதி அவயவங் ளொல்லாம் விளங்கும் இருபத்தைந்து விக்கிரகபேதமாகும். வியத்தாவியத்தலிங்கம் முகமுந் தோன்கஞுமாகிய சி உறுப்புக்கள் தோன்றியும் மற்றையவறுப்புக்கள் தோன்றாமலுமிருப்பது. உ-ம் சைவ சமயநெறி “அவ்வியத்தமற்றையியத்தம் வியத்தாவியத்த, மிவ்வித்தான் மூன்றிலிங்கமென்” “அவ்வியத்தம் பீடலிங்கமங்களைத்தும் விளங்கு, மவ்விலிங்கமே வியத்தமாம்” “விளங்கின்முகமே வியத்தாவ்வியத்த, மிலிங்கந்தனிலென்றே யென்” என்பதனாலறிக. நாயனார் தரிசித்த திருக்காளத்திலிங்கம் வியத்தாவியத்தலிங்கமென்றே கொள்ளத்தக்கது. இந்நாயனாருக்குச் செய்த தீஷஷ்யே சுப்பிரமணியபெருமான் சூரபன்மனுக்குஞ் செய்த தீஷஷ்யாகும். அது “மருள்கெழு புள்ளேபோல வந்திடுகுரனெந்தை, யருள்கெழு நாட்டஞ் சேர்த்த வாங்கவனிகலை மாறித, தெருள்கெழுமனத்தனாகி நின்றனன் சிறந்தார்நோக்கா, லிருள்கெழுகரும்பொன் செம்பொனாகியவியற்கையே போல்” என்பதனாலறிக. இன்னும் நடராசா பெருமான் பெத்தான் சாம்பானுக்குச் கொடுத்த திருமுகவோலையை உமாபுதி சிவாச்சாரியார் பெற்று அதிலெழுதியிருந்த “அடியார்க்கெளியவன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங், குடியார்க்கெழுதுங்கைக் கீட்டுப் - படியின்மிசைப், பெத்தான் சாம்பானுக்குப் பேதமறசதீக் கைசெய்து, முத்திகொடுக்கை முறை” என்னும் வெண்பாவின் றிருவருட்குறிப்பைச் சிந்தித்து அவனுக்கு அவர்செய்த தீஷஷ்யும் இச்சட்சத்தீட்சையே. பின் அவன் மனைவி சோழராசனிடம் தனது நாயகனை அவர் பார்வையினாலெரித்தாரென்று முறையிட, அக்குறைதீர அவ்வாசியர் தமது திருமடத்தருகே நின்று சிவனடியார்களுக் குபயோகஞ்செய்த மூள்ளிச்செடியைப் பக்குவ ஆன்மாவாக அவ்வரசனுக்குக் காட்டி அம்மூள்ளிச்செடிக்கு அரசன் முன்னிலையிற் செய்த தீஷஷ்யமிதுவே. இது அவுத்திரிக்கருக்கரலலா தவர்க்குச் செய்வதும் அவுத்திரிக் கங்கமுமென்றறிக. இது தீஷாப்பிரசங்கம் வரும்போது காண்க.

அன்பும் அருளும்

முழுமுதலாகிய சிவபெருமான் தம்மேல் அன்புடைய அடியார் வேண்டிய வேண்டியாங்கு அவர் கருத்திற்கிசைந்த திருவடிவங்கொண்டு தோன்றி, அவர்கள் பாசத்தை நீக்கி, பதமுத்தி, பரமுத்தியை அவர் தவத்திற் குத்தகத் திருவருள் பாலித்து அருள் செய்யும் பரமகாருண்ணியராகும். ஆதலால் எவராவது பத்திசெய்வாராயின் அவர்களிடத்தே திருவருள் பாலித்தலொருதலையாம். அது “மனைவிலங்கறு மைந்தனே கற்பக மரங்களன்புனல் மூன்றுந், தனையடைந்தவர் வறுமை யுஞ்சீதமுந்தாக முந்தவிர்த்தானு, மனையெச்சனு மடையந்தவர்க்கருள் செய்வனகளறவர்க் கருள்செய்யா, னினையகுற்றங்களொவர் குற்றமாகுமென் ரெண்ணினீயறி வாயே” என்னும் கைவல்லிய நவநீதச் செய்யுட்பொருளைச் சிந்தித்து அவருடைய திருவடிக் கடிமைபூண்டு ஒழுகுவோமானால் இம்மை, மறுமை வீடாகிய முத்தி றப்பயனையும் திருவருள்பாலிப்பரென்பது துணி பாம். அன்புள்ள விடத்து அருள் பிரகாசிக்குமென்பதற்கு ஒரு சரித்திரங்காட்டுவாம்.

விக்கிரமபாண்டியன் மதுரையை அரசுசெய்திருந்த காலத்திலே அம்மதுரையில் விரும்பாக்கன் என்னும் ஒரு பிராமணனிருந்தான். அவன் அருந்ததியையொத்த கற்பினையடைய சுபவிரதை என்னும் பெண்ணை விவாகஞ் செய்து, ஒருமனமாக இருவரும் இல்லத்தை நடத்தி வருங் காலத்தில் புத்திரப் பேறின்றி வருந்தி, அளவற்ற தானங்களையும் தருமங்களையுஞ் செய்தும், அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி என்னுஞ் சுத்தமாதர்களையுஞ் தியானித்துத் தவஞ்செய்தும் ஒரு புத்திரியைப் பெற்றார்கள். அப்பெண்குழந்தைக்குக் கவுளினாமமிட்டு வளர்த்து வரும்போது, அவள் ஐந்தாவது வயசுவரட் பிறவித்துன்பத்தை நீக்கவேண்டுமென்னும் நினைவுடையளாய்த் தனது தந்தையை வணங்கி, இந்தப் பிறவித்துன்பத்தை நீக்கும் தெய்வம் யார்? அவர்க்குரிய மந்திரம் யாது? அதனைக் கூறியருளுமென்று பிரார்த்தித்தாள். அதுகேட்ட பிதாவாகி விருபாக்கன் அதியங்கொண்டு

அரியதனது புதல்விக்கு மன அன்பினுடனே உழையம்மையாருடைய
 திருமூலமந்திரத்தை உபதேசிப்ப, அதைக்கவுரி தினந்தோறும்
 நாத்தமும்படையைச் செபித்து வந்தாள். அவளுடைய தவப்பொலிவைக்
 கண்ட பிதாவானவன் நான்பெற்ற அரும் பேறான தவக்கொழுந்திற்கு
 இசைய நம் வைதிகப் பிராமணருள்ளே சிவதிகைப்பெற்ற மகா
 சைவனாயும், பிரமசரிய விரதத்தை யனுட்டிக்கின்ற வேதவித்துவாயும்,
 உயர்குலப்பிப்பினனாயுமுள்ள ஒரு நாயகன் எப்போ வருவானென்று
 சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான். அக்கவுரிக்கு எட்டு வயச சென்று
 விவாசஞ் செய்தற்குரிய பருவம் வர அக்காலத்திலொருநாள்
 வைஷ்ணவசமயத்தவனாகிய அயற்கிராமத்திலுள்ள ஒருபிரமசாரி
 வீடுகடோறும் பிச்சையேற்றுண்ணும்படி திரிபவன் அங்கும் வந்து
 பிச்சை கேட்க, அவனைக் கண்ட விருபாக்கனாகிய அந்தனன்
 அவனுக்குத் தன் மகளைக் கொடுக்க மனந்துணிந்து மனைவி, உறவினர்
 முதலிய யாவரையும் விளாவாமலும், அந்தியமதத்தனேன் றஞ்சாமலும்
 நீரைக் கைக்கொண்டு அவன் கையில் வேதமந்திரத்தைச் சொல்லித்
 தத்தஞ்செய்துகொடுத்தான். அது கண்ட மாதாவாகிய சுபவிரதைஹம்,
 உறவினராகிய பிராமணரும் பெருந் துயர்கொண்டு, இவர் கல்வியறிவிலே
 சிறந்தவராயிருந்தும் அவனுடைய குலத்தையும், கோத்திரத்தையும்,
 குடிப்பிறப்பையும், நல்லொழுக்கத்தையும், கல்வியறிவையும்,
 இருக்குமிடத்தையு மறியாமல் தமது கன்னிகையைத் தத்தஞ்சு
 செய்தாரென்று கலங்கி விதிவழி புந்திபோனதென்று ஒருவாறு
 தெளிந்து, அவனுடைய குடியையும், கோத்திர குத்திரத்தையும்,
 மற்றவைகளையுமறிந்து, அவன் வைஷ்ணவ சமயத்திற் ரொடக்குண்டு
 திரியுங் குற்றமொன்றேயன்றி வேறு குறையில்லை. ஆதலால் நாம்
 மறுப்பதெப்படியென்று மனமிசைந்தனர். தாயும் உறவினரும்
 மனமிசைச்தபின் விருபாக்கன் வேதத்திலே சொல்லப்படுகின்ற பிரமம்,
 தெய்வம், ஆரிடம், பிரசாபத்தியம், ஆசுரம், காந்தர்வம், இராக்கதம்,
 பைசாசம், என்னும் எண்வகை விவாகங்களில் முதன்மையாகிய
 பிரமவிவாக விதிப்படி தனது மகளைப் பொன்னுடனே அக்கீனி·
 சாட்சியாக விவாகஞ்செய்துகொடுத்தான். அவ்வாறு மங்கலச்

சிறப்புடன் விவாகஞ்செய்த தனது மகளையும் மருமகனுடனே அவன்வீட்டிற்கனுப்பினான். வறியவனுக்குப் பொற் குவை கிடைத்தாற் போல வீடுகடோம் இரந்துண்டு திரிந்தவன் மனமகனாகிச் செல்வத்தைத் தரவல்ல குணவதியாகிய கவுரியுடன் தனது வீட்டிற்குப் போக, வன்கண்மையுடையராகிய வைஷ்ணவசமயத் தொழுகும் அவன் தந்தை தாய் இருவரும் மனம் பொறாதவர்களாகிய மனமகளது சிவசிந்தனையும் சைவத் தவவடிவையும் நோக்கி உள்ளாம் வெதும்பி அவளைச் சேர்க்காமமல் நிந்தித்துப் புறத்தே வைத்தொழுகுவாராயினார். அவ்வாறு நடக்கும் நாளில் ஒரு நாள் அவ்வைஷ்ணவப் பிராமணருடைய உறவினர் வீட்டில் விவாகத்துக்கு எல்லாரும் போம் போது இவளை வெளியே விட்டுக் கதவைப்பூட்டிக் கொண்டு போனார்கள். வெளியே தனித்திருந்த கவுரி ஆண்மாக்களுடைய மலமாகிய அழுக்கைக் கழுவுவது திருவெண்ணீறென்று உபநிடதங்கள் முறையிட அதைக்கேட்டு அறிந்தும் அதை அணியாது மன்னைப் பூசம் மாசடையார் போயினர். இவ்விடத் தில் ஒரு சிவனடியாரையும் காணாமையால் என் கண் மாசடைகிறது. என்று உள்ளமுருகித் தலையன்பு தோன்றப் பெருங்கவலையடைபவள் சிவனடியார்க்கு அன்பில்லாத மனம் இரும்பாகும். நாடோறும் சிவனடியார்க்கு ஏவல் செய்து அவரோடுணங்காத உடம்பு மரமாகும். சிவனடியாரித்துச் செல்லாத மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் அவயங்கள் மரப்பாவையாகும். வேதங்களாலே துதிக்கப்படுகின்ற சைவமாகிய தவநெறியல்லாத மற்றைய மார்க்கமெல்லாம் பாவ மார்க்கமாகுமென்று சோர்வாள், எல்லாவுயிர்களுக்கும் இவ்வுலகவின்பம் மேலுலகவின்பம் மத்தியின்பமாகிய மூன்றையுங்கொடுப்பவர் அவ்வுயிர்க்குயிராய் விளங்கிய முழுமுதலான சிவபெருமானேயாகும். அந்தப் பெருமானைத் துதிப்பவராகிய மெய்யறிவாளருக்கு மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் திரிகரணமும் பொருந்த உண்மையான அன்புபாலிக்கும். அவ்வன்பே துணையாக நிற்கின்ற பெருந் தவத்தினருடைய வினைத்துன்பத்தை நீக்கியருளுவது சிவனடியாருடைய வடிவம் அல்லவா என்று சிந்தித்து வருந்துவாளாயினாள்.

TIME CHART

இல	பெயர்	தோற்றம்	மறைவு
1	ம. தம்புடைபாத்தியாயர்	1865	1943
2	பொ. கைலாசபதி மெளனதவழுமனி	1902.06.09	2001.06.09
3	பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை	1899.06.07	1994
4	பண்டிதை த. வேதநாயகி	1912.06.15	1994.02.27
5	கா. நமசிவாயபிள்ளை <i>எஸ்டி</i> <i>பாகலிங்கபிள்ளை உபாத்தியா</i>		
6	செ. கணகசபாபதி (இராசா உபாத்தியாயர்)	1869	1957
7	இ. மருதையனார்	1902.02.19	1988.12.26
8	த. சிவஞானசம்பந்தன்	1910.05.03	1980.05.27
9	பண்டிதர் <i>சி.சிதம்பரப் பிள்ளை</i>	1919.10.22	1991.06.13
10	பண்டிதர் <i>சி.அருணாந்தசிவம்</i>	1919.11.05	1987.05.19
11	மருதையனார் தனிநாயகன்	1940.06.08	1979.12.06
12	சண்முகநாதன் ஆத்மநாதன்	1956	1965.04.17
13	சண்முகநாதன் நீர்மலை	1957	1965.04.17
14	திருமதி அன்னல்சுமி பொன்னம்பலம்	1925.03.06	.

ଓପ୍ପକୁ ଉଲାଳ - ୦୧

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ୍

କଣ୍ଠମୁଖୀ

માર્ગિનાના

માર્ગિનાના

UDOOIT GOOI

UDOOIT GOOI

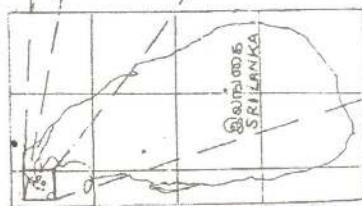
ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରକାଶକ

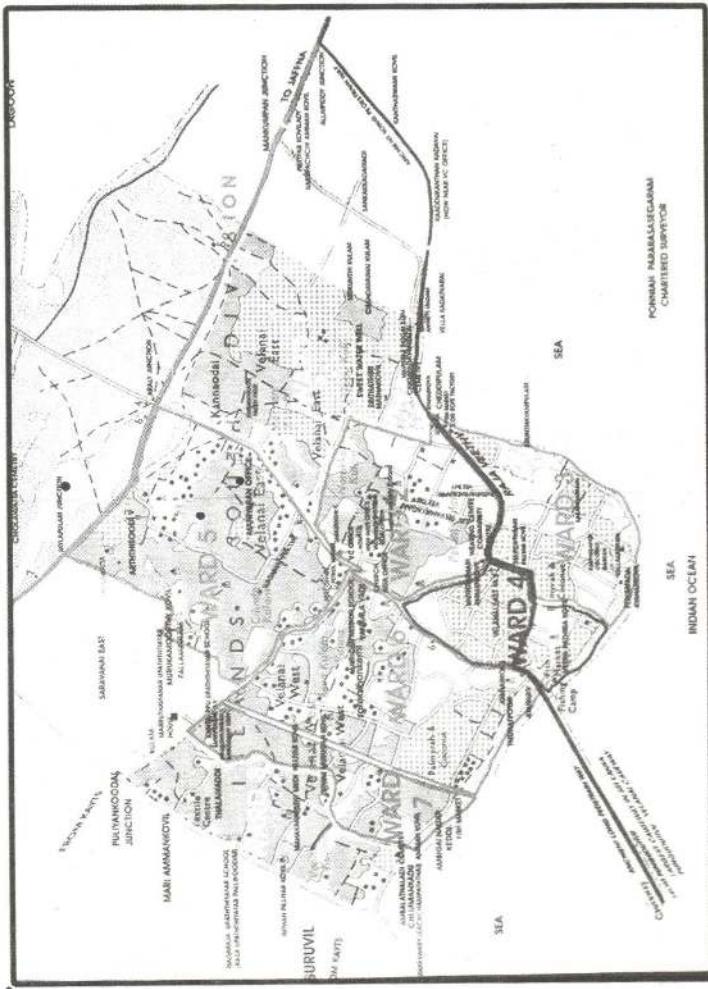
ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରକାଶକ

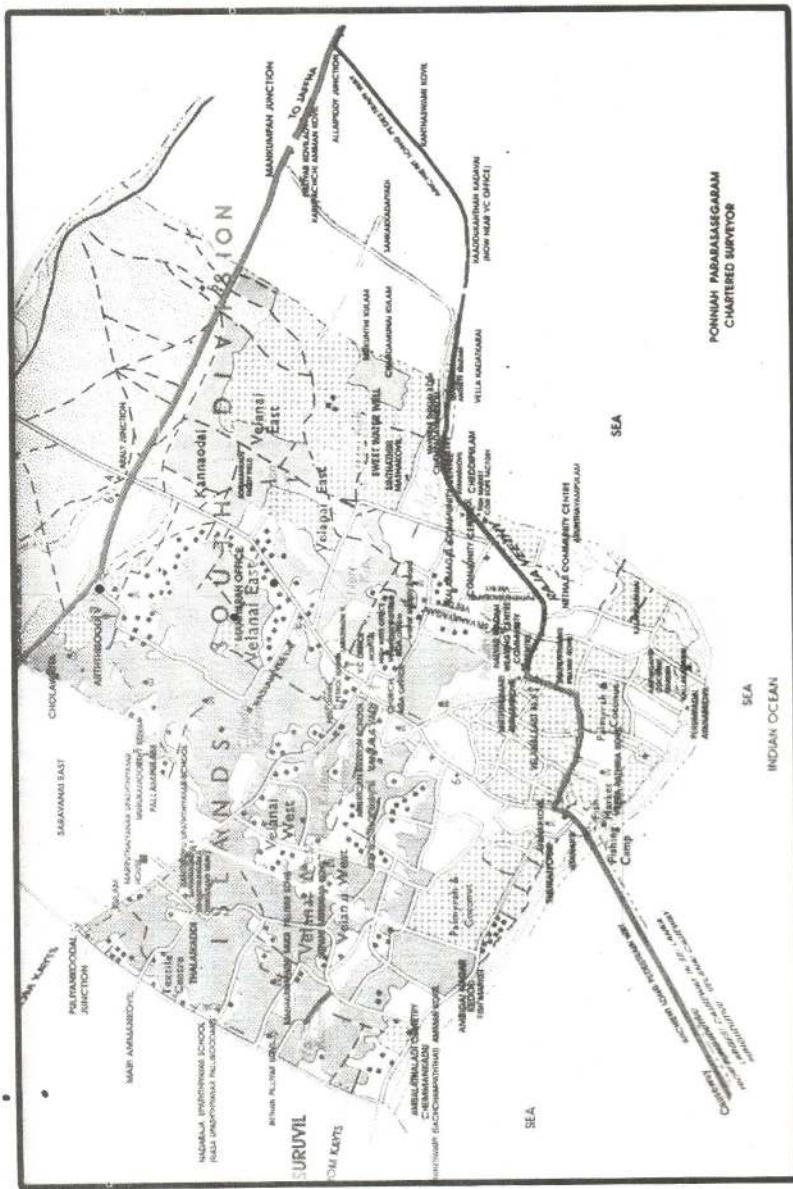
4- 2 0 4- 5 ගොඩන්දල

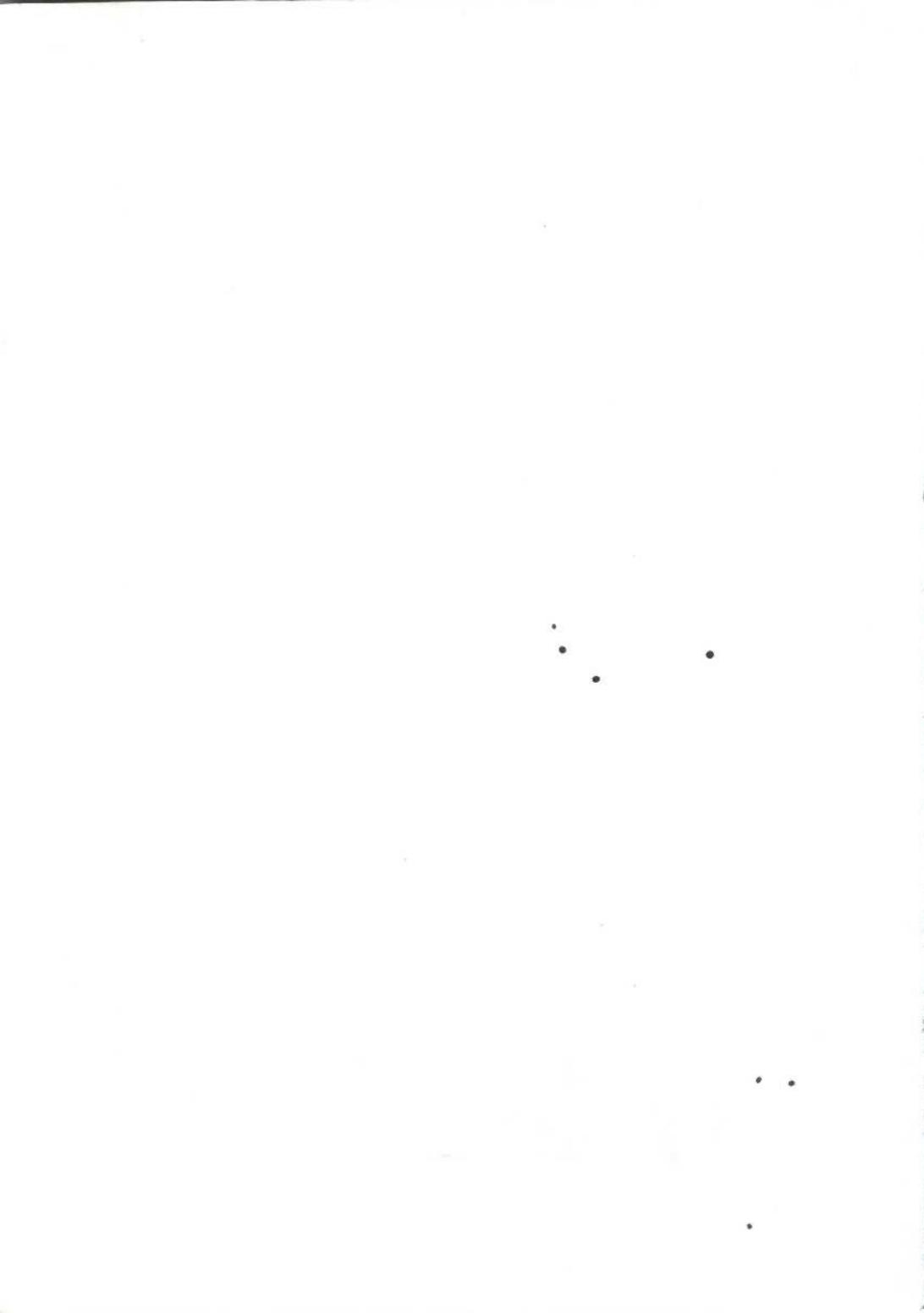

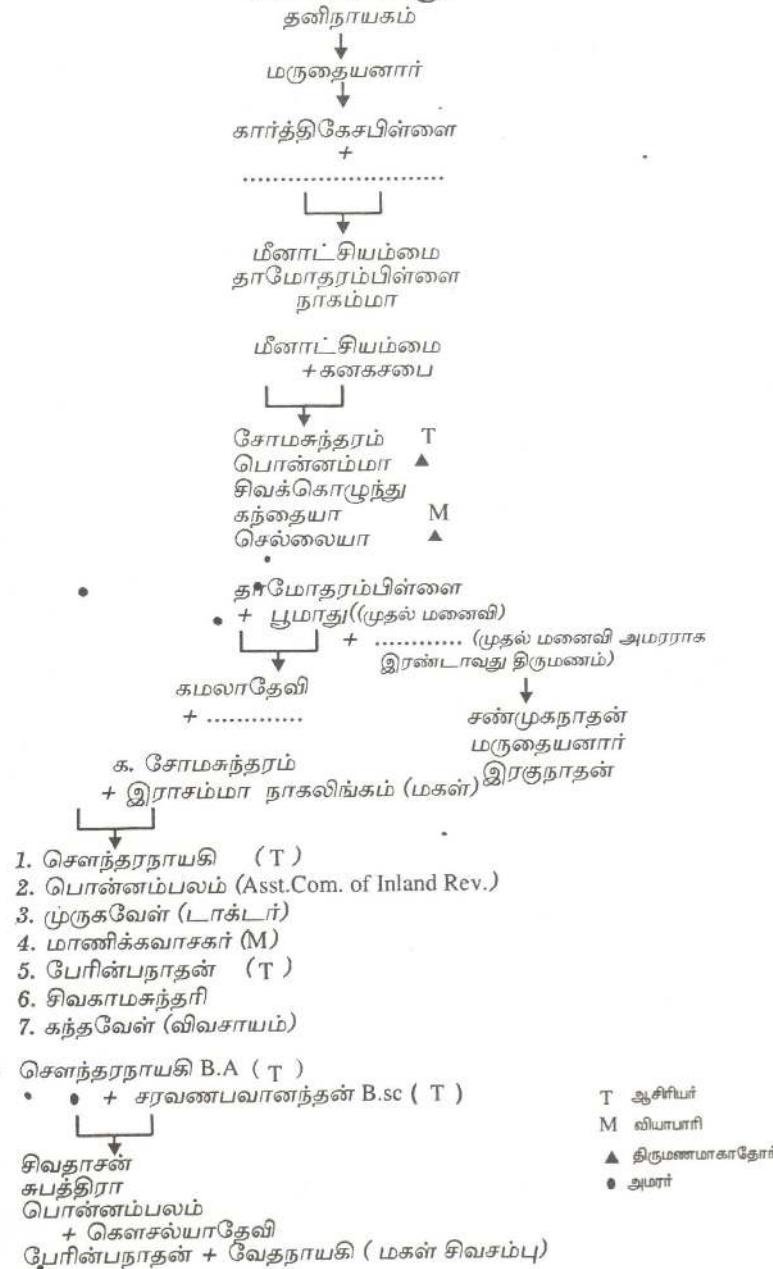

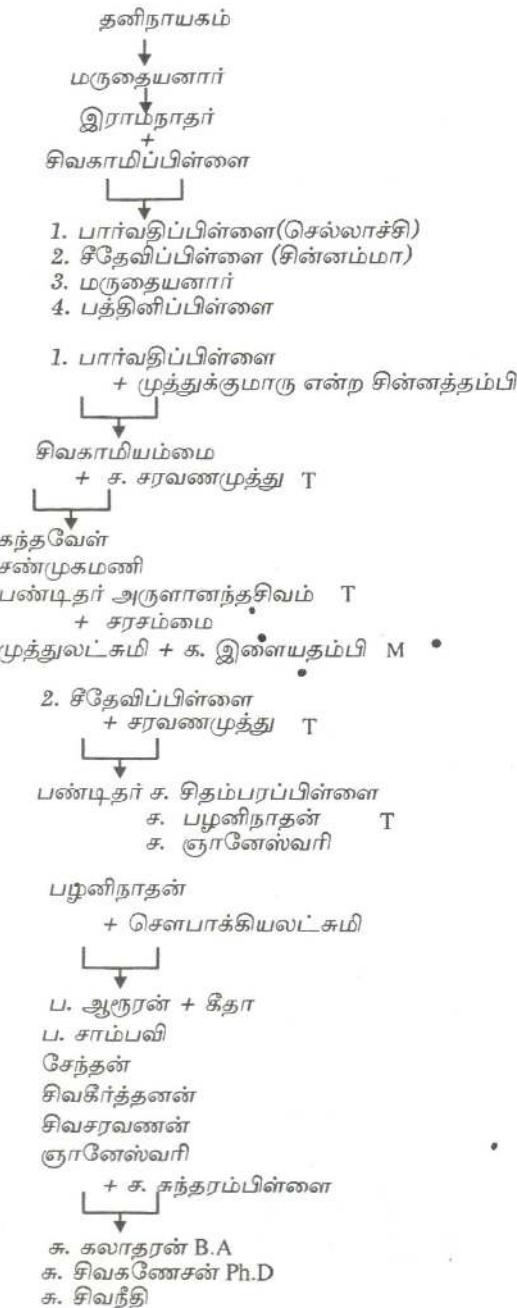

பண்டித த. வேதநாயகி - ஆக்கங்கள், ஆராய்ச்சி வம்சாவழி

ஆ

3. மருதையனார்
+ மீனாட்சிப்பிள்ளை

நாமகள் + A. சண்முகநாதன்
திருமகள் + பொ. கேதாரநாதன்
தனிநாயகன்

நாமகள்
+ சண்முகநாதன் (அரசாங்க விற்பனைத்
தினைக்கள அதிகாரி)

ஆத்மநாதன்
நிர்மலன்
அருள்நிதி + இராதாகிருஸ்ணன்
விமலன் + சுதா இலங்கப்பிள்ளை
திருமகள் + பொன். கேதாரநாதன் B.sc

1. மேக்லை + இராஜேஸ்வரன்
2. கோசலை + மோகனதாசன்
3. திருமகன் + பிரபாவதி
4. யசோதை + சகுமாரலிங்கம்
5. சிற்பரன் + தூர்க்கா
6. தயா + யோகராஜன்
7. அனுஷா + இரவீந்திரன்

பத்தினிப்பிள்ளை
+ சி.த. அருளம்பலம்

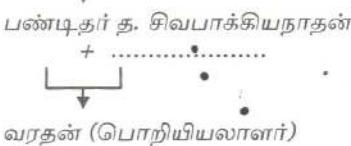
புனிதவதி + சு. நமசிவாயம்
நாகேஸ்வரி + ம. க. சுப்பிரமணியம் (பிர. நொ. NP)
ஒஸ்ரேஸ்வரி + சு. சுப்பிரமணியம் (பிர. நொ. NP)
சுரஸ்வதி + நவரத்தினல்லங்கம்
மகேஸ்வரி + சிவானந்தன்
பாலசுப்பிரமணியம் + சந்திராம்பாள்
நீலாவதி + நகுலேசபிள்ளை
சியாமளா + கருணைநாதன்

2

1. மீனாட்சி + தம்பிமுத்து
2. கந்தையா + தெய்வானைப்பிள்ளை
3. மீனம்மா + முத்தையா
4. சுப்பையா +.....
5. சௌவந்தரம் + துரையப்பா
6. குருசாமி + சுந்தரம்மா

மீனாட்சி + தம்பிமுத்து

சி. கந்தையா
+ தெய்வானைப்பிள்ளை

- மகாதேவன் + கலாநிதி
- நாகேஸ்வரி (ராதா)
- பத்மாவதி
ரகுநாதன் + கலைவாணி

சௌந்தரம் + துரையப்பா

- சாரதா + ச. குமரேசயா (T)
- தனசிங்கம் (அரசாங்க அதிகாரி)
+
- இந்திரா +
- வரதா +
- உமாபதி சிவம் +
- அருணந்தி சிவம் +

சாரதா + பண்டிதர் ச. குமாரேயா (ஆசிரியர்)

அபயன்

ரஞ்சன்

ரஞ்சி

ஜெயந்தி

வாகீசன்

சிவேந்தினி

தனசிங்கம் +

தாமரா

தனஞ்ஜெயன்

வினிதா

இந்திரா +

மாலினி

நந்தினி

வாகினி

தியாகினி

வரதா +

சிவா

ஜெயன்

தர்சி

உமாபதி சிவம் +

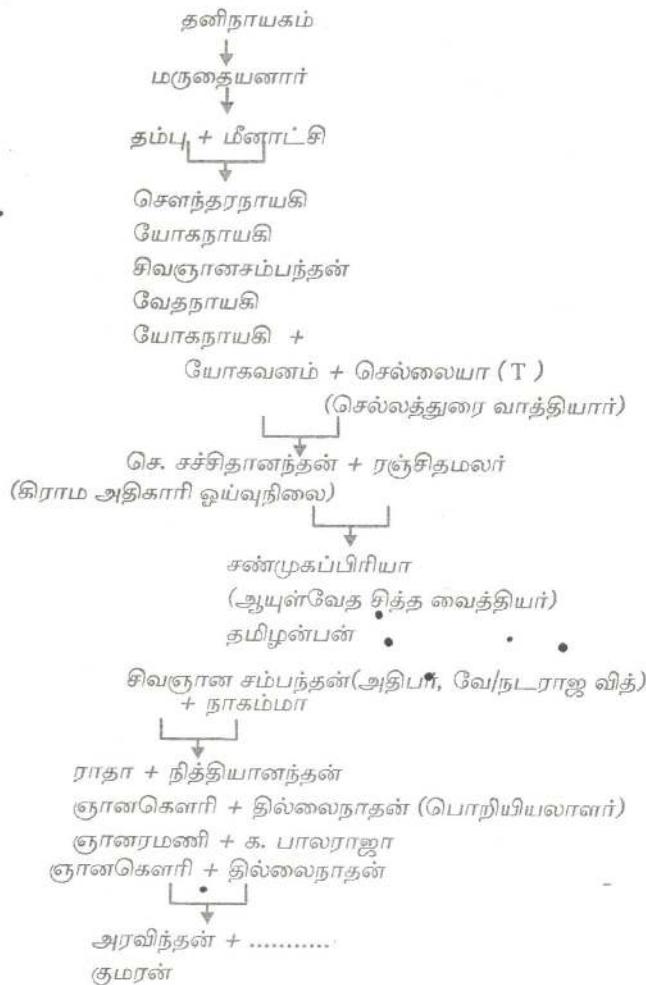
அருணந்தி சிவம் +

தனசீலன்

திருபா

ஈ

உ

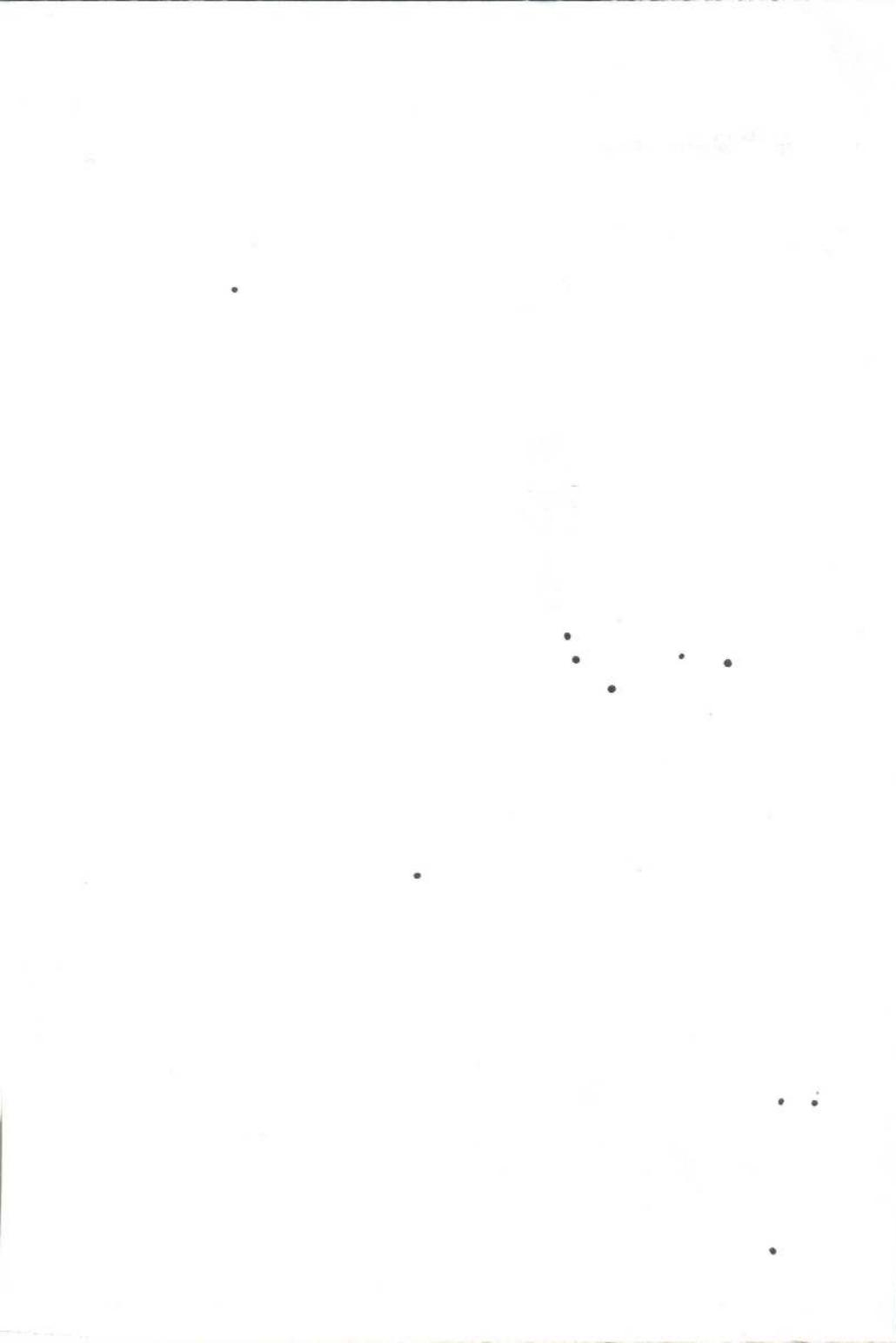

எ ன் தொடர்ச்சி

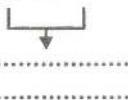
ஏம்பு •
 + அமிர்தவல்லி •
 ↓
 கெளரியம்மா •
 சீவரத்தினம்
 அன்னல்ட்சமி
 கெளரியம்மா •
 + பசுபதிப்பிள்ளை •

சீவரத்தினம்
 + காமாட்சியம்மா •
 ↓
 அமிர்தவல்லி
 திருலோகநாதன் •
 சிவகெளரி
 தாண்டவீநாதன்
 சபாநாதன்
 வள்ளிநாயகி

அன்னல்ட்சமி
 + அ. பொன்னம்பலம்
 ↓
 நாகேஸ்வரி + பாலசுப்பிரமணியம்
 அருணகிரிநாதன் B.A + யோகேஸ்வரி
 பிரதிக் கல்வி அதிகாரி
 கமலநாதன் + மஞ்சளாதேவி

க. மகாதேவன் + கலாநிதி

க. இரகுநாதன் + கலைவாணி

பத்மலோஜினி
 தயாளினி
 புருசோதமன்
 சுதாகரி
 பிரதீபன்
 இந்துஷா
 தனுஷா

உள்

தனிநாயகம்
 ↓
 மருஷதயனார்
 ↓
 இளையபிள்ளை (முதல் தாரம்)
 +
 ச. ஆறுமுகம்

Dr. நாகநாதர் + ரோசம்மா
 Dr. சுப்பிரமணியம் + சின்னம்மா
 நடராசா + மனோன்மணி
 ச. ஆறுமுகம் + செல்லம்மா (2ஆம் தாரம்)

நகுலாம்பிகை + வெ. பாலசிங்கம் (கமம்)
 மயில்வாகனம் (திருமணமாகவில்லை)
 சந்தரம்மா + குருசாமி (வியாபாரம்)
 நவரத்தினம் (திருமணமாகவில்லை)
 இராசம்மா + அ. தருமலிங்கம் (தபாலக சேவையுடோர்,
 சோதிடர், நில அளவையாளர்)
 பேரம்பலம் (வியாபாரம்) + சௌந்தரநாயகி

முருகேச + செல்லம்மா (வைத்தியநாதர் மகள்)

Dr. மு. தில்லைநாதன் +

மு. பரமநாதன் (உலகநாதன்)

+

சண்முகநாதன் +

(சட்டத்தரணி)

சி. செல்லத்துரை + நாகம்மா

ஓணரத்தினம்

தேவராசா

சேராஜினிதேவி (வேவி)

• குணரத்தினம் + பத்மாவதி

(செயல்ராஜி, இந்துசமய
விவகார அமைச்சு)

தமயந்தி

.....

.....

• சீ. தேவராஜா (தபாலதிபர்) + நாகேஸ்வரி •

சரோஜினிதேவி + தியாகராஜா

.....

.....

.....

முத்துப்பிள்ளை + தம்பிப்பிள்ளை

சரஸ்வதி

• தவநாயகம்

• சாந்தலிங்கம்

தெய்வாணைப்பிள்ளை + கந்தையா

• நாகேஸ்வரி (ராதா)

• மகாதேவன்

பத்மாவதி

இரகுநாதன்

• நகுலாம்பிகை + பாலசிங்கம் •

[
] ↓
தங்கவேல் + சொர்ணகாந்தி
அஞ்சலாதேவி + இரவீந்திரன்
நாகநாதபிள்ளை + சிவகாமசுந்தரி
ஞானவேல் + கேதாரகெளரி。
புஸ்பலீலா சௌந்தரராஜா
தற்பரநாயகி + தருமராஜா

சுந்தரம்மா + சின்னத்தம்பி குருசாமி

[
] ↓
தில்லைநாயகி + கந்தசாமி

• சிவநாயகி + சுந்தரவிங்கம்
சோதிநாயகி (திருமணமாகவில்லை)
நயனி +.....

எ

தனிநாயகம்

[
] ↓
மருதையனார்

மருதையனார் மகள் அரியநாச்சியம்மா

+
முத்துக்குமார் (ஆறுமுகம்)

[
] ↓
கண்மணி

வள்ளியம்மை (தங்கமுத்து)

கண்மணி + முத்துக்குமாரு (ஆறுமுகம்)

[
] ↓

மனோன்மணி

சுப்பிரமணியம்

மனோன்மணி + நடராசா (ச. ஆ. நடராசா
அமரராண பிள்ளை)

நா. இராமநாதன்

[
] ↓

இ. இரகுநாதன் + யோகமலர்

- மு. சுப்பிரமணியம்
- + பூமணி (மகன் கணபதிப்பிள்ளை + பொன்னம்மா(பெரியதம்பி))
- ↓
- ஜெயலட்சுமி + பொ. தருமலிங்கம்
 - யோகமலர் + இ. இரகுநாதன்
 - இராசமலர் + பொ. துரைராஜா
- வள்ளியம்மை (தங்கமுத்து)
- + பரநிருபசிங்கம்
- ↓
- விஜயரத்தினம்
 - பாக்கியசிந்தாமணி
 - சிவராசா
 - இரத்தினபுபதி
 - பரஞ்சோதி (தவம்)
 - இராஜேஸ்வரி (ராணி)
 - பாக்கியசிந்தாமணி
 - + இராமநாதன்
- ↓
- கலைவாணி + இரகுநாதன்
- (மகன் கந்தையா)

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
58	17	மெல்கித்து துவண்டு	மெல்கித்துவண்டு
59	18	எழிசையும்	எழிசையும்
61	6	ஒருவராய்	ஒருவராய்
	18	எதிலாளாற்கு	எதிலாளர்ற்கு
62	6	வேட்கைகு	வேட்கை, 6
	20	வேட்கை 1 - 5 - 1	வேட்கை 1-10பாடல்களில்
64	3	இன்றியமையாத தவழி	இன்றியமையாத வழி
65	15	அருலோதுதல்	அருணு லோதுதல்
67	14	சார்ந்த நாயகி	சாந்தநாயகி
68	இறுதி வரி •	அ. குமாரசாமிப்புலவர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளையின்	ஆசிரியர்
72	3	ஆண்மகணைப்	ஆண்மகணைப்
76	17	பிரமசாரியமும்	பிரமசரியமும்
95	11	சுற்றுத்தவன்	சுற்றுத்தவன்
100	2	ஒளிர்தொழுகாமை	ஒளித்தொழுகாமை
	9	வாழ்ந்தற்கண்	வாழ்ந்தற்கண்
104	19	ல விய	லக்ஷ்மி
108	35	நென்றுடையானை	நொன்றுடையானை
109	32	மனுநீதிகொண்ட	மனுநீதி கண்ட
121	2	அத்துவிதக் கல்வி	அத்துவிதக் கல்வி
124	11	எத்தனுவினின்றும்	எத்தனுவினின்றும்
128	2	உணர்வாய்	உணர்வாய்
	18	தகவோய்	தகவோய்
• 131	2	உருவிற்றேன்றும்	உருவிற்றோன்றும்
138	24	நங்கறிந்தத ணோடு	நன்கறிந்தத ணோடு

139	இறுதி வரி	தாமரையை பக்கத்தில்	அடையவேண்டும் என்ற சொல் சேர்க்க வேண்டும்.
141	இறுதி வரி	நாவலர்	திருஞானசம்பந்தர்
142	18	பெரியலெல்லாரும்	பெரியரெல்லாரும்
143	4	காசினிக்கினனியார்	காசினிக்கினியார்
	10	அலர்கொண்டாரனடி	அலர்கொண்டாரனடி
	14	கண்ணெனாளி	கண்ணெனாளி
144	6	ழூஜை	ழூஜை
146	2	உன்னுன	உன்னுக
149	இறுதி வரி	பெர்த்து	பெயர்த்து
151	18	யான்ஹனது கெட்டோர்	எனது
		அரேநும்	ஆரேநும்
	19	தலைப்படங்	தலைப்படுங்
		காரை	காண்றி
	22	மென்றால்	மென்றலால்
152	11	பிரபஞ் உபசமம்	பிரபஞ்ச உபசமம்
	14	பிரபஞ்சோ சமம்	பிரபஞ்சோபசமம்
153	24	நீ பிரமம்	நீ பிரமம்
154	7	தத் - தவ ஸி	தத்-தவம் - அஸி
156	18	தை - ஆரர்	தை - ஆரண்
157	19	காமசாரோபவதி 4.3 சாந்	காமசாரே பவதி சாந். 4.3
159	இறுதி	மூன்று வரிகள் விடுக	
163	25	அப்பென்பூடு	அன்பெறன்பூடு
164	8	மரந்து	மருந்து
168	3	எப்பொரு	எப்பொருள்
	10	நாய	நாய்கி
		நாகியை	நாய்கியை
	12	ஆனைமகன்	ஆனைமுகன்
169	5	நித்தை	நிந்தை

	11	சேர்க்கை	சேர்க்கை
	16	சுகங்களாகி	சுகங்களாகிய
	25	மோஷும்	மோஷும்
179	15	எம்பேருமான்	எம்பெருமான்
180	1	தந்தையாய்	தந்தை தாய்
	2	ஆவதனால்	ஆவதனால்
	4	தரவில்	தாவில்
	17	பார்ப்பதப்பிள்ளை	பார்ப்பதிப்பிள்ளை
181	5	புராணபடல்	புராணபடன்
	14	பிரக்கிராகியார்	பிரக்கிராகியார்
182	3	சிபா மளரதி	சியாமளரதி
185	13	பூதபரினாம	பூதபரினாம
	25	தொடாடு	தொடாட்டு
186	14	திரு மருளி	திற மருளி
	16	பண்தெர்	பண்டிதர்
இறுதி	10.06.87		10.05.87
187	8	சுற்றும்	கற்றும்
189	17	அவர்கள்	அவர்களை
190	18	பலவிதரத்தினங்	பலவித ரத்தினங்
191	1	விஸ்தூ	விஷ்டூ
	18	ஏறாது.	ஏறாது
192	1	ஒரு	ஒரு
	8	அவ் விரு வரமே	அவ்விருவருமே
	9	அவர்களிடத்தேயே	அவர்களிடத்திலேயே
	18	மெய் பொருள்	மெய்ப்பொருள்
	22	இந்த சரீரம்	இந்தச் சரீரம்
	28	ஒரு ரு	ஒரு குரு
195	11	தரு ப்	தருளிப்
196	24	கொண்ட டெல்லாம்	கொண்டதெல்லாம்
199	இறுதி	சிலரும்	(நீக்கிவிடுக)
200	3	படித்தவர்கள்	படித்தவர்கள்

204	24	1936	1916
206	17	திரித்தம்	திருத்தம்
209	5	நெருந்திய	நெருங்கிய
211	6	ஆதின	ஆதின
212	12	வைதீக	வைதிக
214	2 •	தன்பத்திற்கு	துன்பத்திற்கு
		அனுபவதிது	அனுபவித்து
215	4	என்று	ஏன்று
219	14	விருபாஷர்	விருபாக்ஷர்
225	7	ஓ உண்மைக்கருத்தை	ஓர் உண்மைக்கருத்தை
227	10	திட்னை	திட்சை
	10	நிர்வாண	நிர்வாண
228	22	வெறுந்துனை	துளை
	23	ணைத்துதித்தே	உணைத்துதித்தே
230	20	உருத்திராட்சை	உருத்திராக்க
	21	அலங்காரங்காள்	அலங்காரங்கள்
231	3	கொளரி	கெளரி
	22	விமோசனம்	மொசனம்
232	6	வெயியீடு	வெளியீடு
238	4	உபதேபுராணம்	உபதேசகாண்டம்
	14	வந்தது	வந்தவ.
	23	அரணகிரிநாத	அருணகிரிநாத
239	16	நடைமறை	நடைமுறை
240	1	எண்ணிறைந்த	எண்ணிறந்த
241	இறுதி	துறைபோக்கற்று	துறைபோக்ககற்று
249	9	வார்ந்தார்கள்	வாழ்ந்தார்கள்
250	5	எல்லோருக்கும்	(தவிர்த்து விடுக)
	18	பத்திரிகை	கலந்து ஒன்று
251		புதி	புதிய
254	14	புதிய	(தவிர்த்து விடுக)
256	2	Thamoo	Thampoo
257	28	reformist ray	reformist -nay
258	3	Even	not even
	9	Sivathondn	Sivathondan

	13	her.....Saiva	Her so Journ in saiva
	15	Pubications	Publication
	25	editor's	editors
	26	Sovenir	Souvenir
259	12	Sovenir	Souvenir .
	14	No 06	06
	16	Extend	extended
	17	Theast	The last
	26	jewel.	jewel A gem
262	5	எக்காலமம்	எக்காலமும்
	9	பொருளையும்	பொருளையும்
	14	பியகாசம் ஆண்மா	பிரகாசம் : ஆண்மா
	18	வொன்றின் யேனு	வொன்றின்றியே
	20	யிருளொரு	யிருளொளிர
	21	செம்பிலுறு	செம்பினுறு
	27	மற்றொருவரு வொவ்வாத	மற்றெருமொவ்வாத
	30	நினைக்கிறும்	நினைக்கிறதும்
	30	யாதோ யிர்களை	யாதோருயிர்களை
263	2	யாதோருன்று	யாதோன்று
	5	ந. கை	நகை
	8	சமாயிருந்தும்	சகசமாயிருந்தும்
	11	ஆகந்து மலம்	ஆகந்துக மலம்
	14	களிப்பும்	களிம்பும்
	23	ஆயின.... விளக்குதலின்	(நீக்கிவிடுக)
	27	அயின்	ஆயின்
264	1	ஞானபாவ	ஞானாபாவ
	19	பஞ்சபாதங்களை	பாதகங்களை
265	10	வயோதிகணா	வயோதிகணாகிய
266	12	கூடின (நீக்குக)	கண்ட (சேர்க்குக)
267	4	யதோ	யாதோ
	5	பொன்மகலி	பொன்முகலி
	19	பசு காணமாகிய	பசு கரணமாகிய
267	22	குணர் கண்	குணங்கண்
	26	சார்பு விட்ட பங்கிப்	சார்புவிட்டகல் நீங்கிப்

268	4	சிஉறுப்புக்கள்	சில உறுப்புக்கள்
	16	நடராசா பெரு	நடராசப் பெரு
	18	கெளியவன்	கெளியன்
	20	பேதமறச தீக்கை	பேதமறத்தீக்கை
	22	திவை	திவை
269	19	இல்லறத்தை	இல்லறத்தை
	24	வயசவரட்	வயச வரப்
270	7	உயர்குல பிப்பினனா	உயர்குல விப்பிரனா
	16	சுப விரதைஹும்	சுப விரதையும்
	26	இசைச்தபின்	இசைந்தபின்
271	3	வீடுகடோம்	வீடுகடோஹும்
	6	பொறாதவர்களாகிய	பொறாதவர்களாகி
	26	மன ம வாக்	மனம் வாக்
272	5	கா. நமசிவாயபிள்ளை	கா. நமசிவாயபிள்ளை
		உப நாகலிங்கபிள்ளை	என்ற நாகலிங்க உபாத்தியாயர்
	9	பண்டிதர் க.சி	பண்டிதர் ச.சிதம்பரப்பிள்ளை
	13	சண்முகநாதன் நிர்மலா	சண்முகநாதன் நிர்மலன்

கடவுள் சிவனின் வாசகங்கள்

எனது அன்பான குழந்தைகளே,
இவ் அழிவற்ற தந்தையுடன் உங்களுக்கு
அழிவற்ற தொடர்புள்ளது. ஆகையால்,
அழிந்துவிடக்கூடிய சரீர உறவுகளை மறந்து
உங்கள் புத்தியை அழிவற்ற தந்தையான
என்னுடன் இணைப்பீர்களாயின் நான்
உங்களை உங்களுடைய பல பிறவிகளின்
பாவங்களில் இருந்து மீட்டு உங்களுக்குச்
சுவர்க்க உலகின் அநாதியான சந்தோசத்தைப்
பரிசாகக் கொடுப்பேன்.

— பிரம்ம குமாரிகள் இராஜயோகம்.

ISBN 955547720-5

9789555477208

Bhaarathi Pathippakam, Jaffna. T.P: 024 222 3081